

සුත්‍රාන්ත පිටකයෙහි

20 වන - 21 වන ග්‍රන්ථය

බුද්දකතිකායෙ

විමානවස්සුපාලී
පෙනවස්සුපාලී

ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය

විසින් කරන ලද

පාඨසංශෝධන පුච්ඡ සංසකරණයෙන් යුත්
සිංහල අනුවාදය.

ශ්‍රී බු. ව. 2557

රාජ්‍ය ව. 2013

Buddha Jayanti Tripitaka Series, Volume 30

The Twenty and Twenty-one Books in the
Suttanta-Pitaka
Khuddaka-Nikāya (3) (4)

20-21

VIMĀNAVATTHU PĀLI

&

PETAVATTHU PĀLI

With the Sinhala translation

Revised and Edited by

The Tripitaka Editorial Board

Published by

Dharma Chakra Child Foundation

Rerukana Road, Veedagama, Bandaragama -12530, Sri Lanka

Tel: +94 38 2291771, Fax: +94 38 2291253, website: [http:// www.samadhi-buddha.org/](http://www.samadhi-buddha.org/)

Co-published, printed and donated by

The Corporate Body of the Buddha Educational Foundation

11F, 55 Hang Chow South Rd. Section 1, Taipei, Taiwan, R.O.C.

Tel: +886 2 23951198, Fax: +886 2 23913415

Email: overseas@budaedu.org; Website: [http:// www.budaedu.org/](http://www.budaedu.org/)

B.E. 2557

C.E. 2013

සම්බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලාව නැවත මුද්‍රණය කිරීම.

බුදු රජාණන් වහන්සේගේ ඉගැන්වීම් හැඳින්වීම සඳහා අනාදීමත් කාලයක සිට විවිධ යෙදුම් යොදා ගෙන ඇත. ධර්ම, ධර්ම-චිතය, බුද්ධ වචන, පාවචන බුද්ධානුසාසන ආදිය මින් සමහරකි. දුර්ම - චිතය වැනි යෙදුම් බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින්ම යොදාගෙන ඇත. මේ ධර්ම චිතය අඩංගු වී ඇත්තේ ත්‍රිපිටකයෙනි. පිටක යන්න කුඩය, භාජනය යන අරුත්වල පාලි හා සංස්කෘත යන භාෂාවන් හි යෙදේ. සංස්කෘත භාෂාවෙන් ත්‍රිපිටක නැතහොත් පාලි භාෂාවෙන් තෙපිටක යන්නෙන් අදහස් කෙරෙන්නේ එවන් පිටක තුනකින් සමන්විත එකතුවකි. පාලි ත්‍රිපිටකය බුදු රජාණන් වහන්සේ ගේ ඉගැන්වීම් අඩංගු පැරණිතම මූලාශ්‍රය වශයෙන් ථේරවාද සම්ප්‍රදාය මගින් පිළිගනු ලැබේ.

විරාගත ථේරවාද සම්ප්‍රදාය වන්නේ ත්‍රිපිටකය බුද්ධ පරිනිර්වාණයෙන් තෙමසක් ගතවුණු පසුව මහා කස්සප මහා රහතන් වහන්සේගේ ප්‍රධානත්වයෙන් අජාතකුමාර මහරජතුමන්ගේ ප්‍රධාන දායකත්වයෙන් රජගහ නුවර වේහාර පර්වත අසබඩ සප්තපර්ණී ගුහාවෙහි පන්සියයක් මහරහතන් වහන්සේගේ සහභාගීත්වයෙන් පැවැත්වුණු ප්‍රථම ධර්ම සංගායනාවේ දී සථිකයන්ගේ කොට අනුමත කෙරුණු බවයි. මෙම ත්‍රිපිටකය සමන්විත වන්නේ චිතය පිටකය, සුත්ත පිටකය හා අභිධර්ම පිටකය යන පිටකතුයෙනි.

මෙසේ ප්‍රථම සංගායනාවේදී ඊට සහභාගී වුණු මහා රහතන් පන්සියයක් දෙනා වහන්සේලා විසින්ම ඒකමතිකව පිළිගනු ලැබුණු ත්‍රිපිටකය එතැන් පටන් රහතන් වහන්සේලා කණ්ඩායම් මගින් මුඛ පරම්පරාවෙන් පවත්වාගෙන එනු ලැබුණු අතර, ඉන් වසර සියයකට පසු කාලාශෝක රජු දවස විශාලා මහනුවර පැවැත්වුණු දෙවන ධර්ම සංගායනාවේ දී හා ඉන් අනතුරුව ධර්මාශෝක රජු සමයේ දී පාටලී පුත්‍ර නගරයේ දී පැවැත්වුණු තුන්වන සංගායනාවේ දී ද සථිකයන්ගේ කොට අනුමත කරනු ලැබිණි.

මිහිඳු මහා රහතන් වහන්සේ ප්‍රමුඛව ධර්ම දූතයන් වහන්සේලා විසින් ශ්‍රී ලංකාවට ගෙන එනු ලැබුනේ මෙලෙස සංගීති තුනකදී සථිකයන්ගේ කරනු ලැබ, අනුමත කෙරුණු ත්‍රිපිටකයයි. ශ්‍රී ලංකාවේ දී ද අඛණ්ඩව මුඛ පරම්පරාවෙන් පවත්වාගෙන එනු ලැබුණු සම්මා සම්බුද්ධ දේශනාව අඩංගු ත්‍රිපිටකය ක්‍රි.පූ. පළමුවන සියවසේ අගභාගයේ දී පමණ වළගම්බා රජු දවස මාතලේ අළුවිහාරයේ දී ග්‍රන්ථාරෂඨ කෙරුණු බව වංස කථාවල දැක්වේ. දැනට භාවිතයේ පවතින පාලි ත්‍රිපිටකයට පාදක වී ඇත්තේ මෙලෙස මහා සංඝරත්නය විසින් ජීවිත පූජාවෙන් ඇප කැපවී නිර්මලව සුරක්ෂිත කොට ගෙන ආ මේ ත්‍රිපිටකයයි.

ත්‍රිපිටකයේ චිතය පිටකයට මහා විභංග හා භික්ෂුණී විභංග යන දෙකොටස අඩංගු සුත්ත විභංගය ද, මහා වග්ග හා චුල්ලවග්ග යන දෙකොටස අඩංගු ඛන්දකයන් ද පරිවාර හම් කොටස ද ඇතුළත් ය. චිතය පිටකයේ ගොනු කොට ඇත්තේ භික්ෂු-භික්ෂුණී වර්ගාව සකසා ගැනීමට අදාල නීති මාලාවන්ය.

ධර්මය අතින් ඉතා වැදගත් වන්නේ සූත්‍ර පිටකයයි. මෙයට දීඝනිකාය, මජ්ඣිමනිකාය, අංගුත්තර නිකාය සහ බුද්දක නිකාය අයත් ය.

සුත්ත පිටකයේ අඩංගු ධර්මයේ සාරය ඉතා ක්‍රමවත්ව ඉදිරිපත් කරමින්, විශ්ලේෂණය කොට අර්ථකථන ඉදිරිපත් කෙරෙන්නේ අභිධර්ම පිටකයෙනි. ඊට ධර්මසංගීති, විභංග, ධාතු කථා, පුග්ගලපඤ්ඤාදායි, කථාවත්ථු, යමක, පථිඨාන යන ග්‍රන්ථ හත ඇතුළත් ය.

මෙම සම්පූර්ණ ත්‍රිපිටකය අද අපට ඉතිරිව ඇත්තේ පුරාණයේ වැඩි විසූ මහා සංඝරත්නය අප්‍රතිහත ධේරියයෙන් හා ඉමහත් කැපවීමෙන් එය සුරක්ෂිත කොටගෙන, ඉමහත් වෙහෙස දරා පුස්තකාල පොත්වල

ලේඛන ගතකොට පුවලිත කිරීමේ හේතුවෙනි. විනයධර - ධර්මධර පුරාණ මහා සංඝයා වහන්සේලා අනුව යමින් වත්මන් මහා සංඝපීතෘවරයන් වහන්සේලා ද ත්‍රිපිටකය ආරක්ෂා කොට පුවලිත කිරීමේ කාර්යභාරයට උරුදුන් හේතුවෙන් ත්‍රිපිටකයෙහි පාලි පෙළ හා එහි සිංහල අනුවාද සකස් කොට පළ කිරීමට අවස්ථාව උදාවීම ධර්මලැදි සැමගේම භාග්‍යයක් බව අමුතුවෙන් කිවයුතු නැත. බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලා නම් ශීර්ෂය යටතේ ශ්‍රී ලංකා රජය මගින් මුද්‍රණය කොට පළ කරන්නට යෙදුණු සිංහල අනුවාදය සහිත මෙම ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලාව පිටපත් අවසන් වී උත් බොහෝ කලක් ගත වී ඇත.

මෙම ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ ලබා ගැනීමට ඉමහත් ආශාවෙන් විශාල පිරිසක් සිටින බව අපට උනන්දුවට ලැබුණි. ත්‍රිපිටකය වීරාත් කාලයක් පවත්වාගෙන යාමට කටයුතු යෙදීමත්, දැනමී ලැදි සැලැහැවත් ගිහි පැවිදි දෙපිරිසගේම ධර්මාවබෝධය සහ ධර්මසංවේගය සඳහා ත්‍රිපිටකය පුවලිත කොට සුලභ කිරීමත් වර්තමාන මහා සංඝයාවහන්සේ මත අනිවාර්යයෙන් ම පැවරෙන භාරදූර වගකීමකි. වත්මන් සමාජය දෙස බලන විට මෙවන් කර්තව්‍යයක අවශ්‍යතාව වඩා ඉස්මතු වී පෙනෙන බව කානටත් පැහැදිලි වනු ඇත.

නොයෙකුත් විද්වත් බෞද්ධ පිරිස් සමඟ කතා බහ කිරීමේදී අපට ඒත්තු ගියේ මෙම අවශ්‍යතාව සපුරාලීමට ගතයුතු ඉතා ඵලදායී ක්‍රියාමාර්ගය නම්, උනට ලබා ගැනීමට නොහැකි බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලාව නැවත මුද්‍රණද්වාරයෙන් පළ කිරීම බවයි. මෙම අති විශාල කර්තව්‍යය සඳහා මාගේ කාරුණික ඉල්ලීම අනුව කායිවානගේ එක්සත් සමූහ බෞද්ධ අධ්‍යාපන පදනම ඉදිරිපත් වීම සැලැහැවත් සිංහල පාඨකයින්ගේ මහත් භාග්‍යයක් බව අපේ හැඟීමයි.

මෙම ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ උකන්දුවෙන් පරිශීලනය කිරීම මගින් ධර්මප්‍රේමය වර්ධනය කර ගැනීමට මෙන්ම ධාර්මික ජීවිත සකසා ගැනීමට ද සැලැහැවත් ඔබ සැම උත්සුක වනු ඇතැයි සිතමි.

නෙරැවන් සරණයි.

බෝදාගම වන්දිම නායක ස්ථවිර

කායිවානගේ ප්‍රධාන සංඝනායක කායිගප ශ්‍රී රතනපති රජරවාදී බෞද්ධ මධ්‍යස්ථානාධිපති බණ්ඩාරගම ශ්‍රී ලංකා ධර්මවක්‍ර ප්‍රමා පදනමේ නිර්මාතෘ රත්මලාන ශ්‍රී විජයාරාම විහාර වාසී

ශ්‍රී ලංකා ධර්මවක්‍ර ප්‍රමා පදනම,
වීදාගම,
බණ්ඩාරගම.

— 2557 —
2013

බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලාව නැවත මුද්‍රණය කොට නොමිලේ

බෙදා හැරීමේ මහා පුණ්‍ය කර්මය

ශ්‍රී ලංකා පාර්ලිමේන්තුවේ කථානායක

වී.ජ.මු ලොකුබණ්ඩාර මැතිතුමාගේ ඉල්ලීම පරිදි

තායිවානයේ ප්‍රධාන සංඝනායක

ආචාර්ය බෝදාගම චන්දිම නාහිමියන්ගේ අනුශාසනා පරිදි

තායිවානයේ එක්සත් සමූහ බෞද්ධ අධ්‍යාපන පදනම

මගින් බුද්ධ වර්ෂ 2549 (ක්‍රි. ව. 2005) දී ආරම්භ කරන ලදී.

මෙම මහා පුණ්‍ය කර්මයේ දී ඉත සිහින් කටයුතු කළ පහත සඳහන් මහා සංඝරත්නය හා

උපකාරක පිංවතුන් විශේෂයෙන් සිහිපත් කරමු.

- * පූජ්‍ය අත්තුඩාවේ ඤාණානන්ද නාහිමි
- * පූජ්‍ය කන්ඩක්කුලමේ ධම්මඛිත්ති නාහිමි
- * ආචාර්ය පූජ්‍ය පල්ලේවෙල සාරද හිමි
- * ශාස්ත්‍රවේදී පූජ්‍ය කුමුත්වැවේ පඤ්ඤාඛිත්ති හිමි
- * දුර්ගතපති පූජ්‍ය කරගහඋල්පත සුගතනන්ද හිමි
- * ශාස්ත්‍රපති පූජ්‍ය නාගොඩ අමරවංශ නාහිමි
- * ශාස්ත්‍රපති පූජ්‍ය මධ්‍යත ධම්මසාර නාහිමි
- * පූජ්‍ය ඩබ්ඊන්දේ ධම්මසිරි හිමි
- * පූජ්‍ය සානදුරේ පසන්න හිමි
- * මිලිනා සුමතිපාල මැතිණිය
- * ජගත් සුමතිපාල මැතිතුමා
- * ආචාර්ය ප්‍රණීත් අබේසුන්දර මහත්මා
- * ද්‍රෝස්තර අරුණ රබෙල් මහත්මා
- * සුපීත් මොහොට්ටි මහත්මා
- * රංජිත් අමරසිංහ මහත්මා
- * ගාමිණී ආරියවසම් මහත්මා
- * අධිකිණියා චන්ද්‍රදාස සුරියාරච්චි මහත්මා
- * ආචාර්ය සෙනරත් විජේසුන්දර මහත්මා
- * මහාචාර්ය චන්ද්‍ර වික්‍රමගමගේ මහතා
- * සිරිසේන සේරත් මැතිතුමා
- * විල්ප්‍රඩ් අබේවර්ධන මැතිතුමා

ධම්ම ජෙනාට රත්නත්‍රයේ ආශීර්වාදයෙන් ධර්මානුකූලව ප්‍රකාශනයක් කළේය.

සුභගන්තපිටකෙ
බුද්දකනිකායො
විමානවස්ත්‍රපාලී

සුත්‍රාන්තපිටකයෙහි
බුද්දකනිකායාන්තර්ග
විමානවස්ත්‍රපාලී
(සිංහලානුචාරය)

**“තරාගතපපවෙදිතො භික්ඛවෙ ධම්මවිනයො විවටො විරොචති
නො පටිච්ඡන්තො.”**

**“මහණෙනි, තරාගතයන් වහන්සේ විසින් දෙශනා කරන ලද
ධර්මය හා විනය විවෘත වූයේ බබළයි. වැසුණේ නො ම බබළයි.”**

(අධ්‍යක්ෂකරනිකාය, තිකත්තිපාත - භරණිච්ඡෙද, 9 පුත්‍රය)

පටුන CONTENTS

	පිටු
සංස්කාරක නිවේදනය	xiii
ත්‍රීපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය	xv
සංඥාපනය	xvii-xxi
සංකීර්ණ නිරූපණය	xxiii
පාළි භෝධිය	xxv
විමානවක්‍රී විසය සූචි	xxvii-xxix
විමානවක්‍රී පෙළ හා සිංහල අනුවාදය	2 - 219
ගාලාදිපාද - සූචි	221 - 232
සංකීර්ණගාමානුකකමණිකා	233 - 234
විසෙසපදනුකකමණිකා	235 - 243

සංස්කාරක නිවේදනය

බුද්ධිජයනතී ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලායෙහි සවිසිවන (26) ග්‍රන්ථය වශයෙන් සමන්ත කරන ලද්දේ 'විමානවක්‍රපාළි' යි. පඤ්ච මහානිකාය ග්‍රන්ථයන් කෙරෙහි 'බුද්ධකනිකායෙහි' ලා සඳහිත වූ "විමානවක්‍රපාළිය" එමැ කුසුගන්සභියේ සවැනි ග්‍රන්ථය ද වෙයි.

ලංකා බෞද්ධමණ්ඩලය මගින් දෙදහස්පන්සියවැනි සමුද්ධි මඬලය සිහිකිරීම සඳහා සමන්ත කළ සත්ක්‍රියාවලියෙහි ප්‍රමුඛ-සානායට පැමිණියේ ත්‍රිපිටක බුද්ධවචනය සිංහල භාෂායෙන් නබාලීම යැ. එහි ලා විමානවක්‍රපාළිය සියබසට නභාලීම සඳහා ආරාධිත වූවාහු මහනුවර මහාවිහාරපරිවෙණාධිපති රාජකීයපණ්ඩිත විද්‍යාවිශාරද භාල්යාලේ සුමනතිස්සාභිධාන සියම් මහනිකායේ අස්ගිරි විහාරපාර්ශ්වයේ අනුනායකසථවිරයන් වහන්සේ යැ. උන්වහන්සේ විසින් යථාකාලයෙහි පරිවර්තකායඝීය නිමහම් කරන ලද්දේ යැ.

යළි වතීමාන ත්‍රිපිටක සමපාදකමණ්ඩලයෙහි ධර්මධර පණ්ඩිත මහතෙරවරුන් විසින් පාඨශෝධන පූර්වක වැ පරිවර්තනය ද මැනැවින් සංස්කරණය කොට මුද්‍රණය සඳහා සකස් කරනලද්දේ ය. හිඟුල, මාකඩවර 'රෙවන' පරිවෙණාධිපති රාජකීයපණ්ඩිත කරහම්පිටිගොඩ සුමනසාර සථවිරයන් වහන්සේ විසින් 'විමානවක්‍රපාළි, පෙතවක්‍රපාළි' යන ග්‍රන්ථය මැ පිළිබඳ කොට දනසුතු හැම කරුණක් මැ අලලා වෙන වෙන මැ ලියනලද සංඥාපන දෙකක් ද මෙහි ඇත. එය මේ ග්‍රන්ථයන් පිළිබඳ වැ අධ්‍යයනයක් ලබනුවනට මහත් පිටුවහලක් බව කියැයුතු වේ.

මේ අධිකාරයෙහි අනුග්‍රාහක වූ අතිගරු ජනාධිපති ජේ. ආර්. ජයවර්ධන උතුමාණන් හා ගරු අග්‍රාමාත්‍ය ආර්. ප්‍රේමදස මැති-තුමාණන් ද ගරු සංස්කෘතික අමාත්‍ය තැන්පත් ඊ. ඇල්. බී. හුරුල්ලේ මැතිතුමාණන් හා ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ ඉක්මනින් පළකරවාලීම සඳහා ඉමහත් උද්‍යෝගයෙන් ක්‍රියා කරන සංස්කෘතික අමාත්‍යාංශයෙහි අතිරේක ලේකම් තැන්පත් සෝමපාල ජයවර්ධන මහතාණන් ද කෘතවේදී වැ මෙහි ලා සඳහන් කටවහ.

තවද ආරම්භක බෞද්ධමණ්ඩලයෙහි සන්පුරුෂයන් හා ත්‍රිපිටක සමපාදක මණ්ඩලයට හැම ලෙසින් පහසුකම් සලසන මහානායක චාරිකාරාමයෙහි නියුක්ත ඇම්. ඒ. ආර්. සමරසිංහ මහතා හා නිසර මුද්‍රණාලයාධිකාරීන් ඇතුළු සේවක මණ්ඩලය ද මෙහි ලා සිහිපත් කරන අතර මෙ හැම දෙන පයඝාප්තිශාසනප්‍රවර්තන කුශල හෙතෙයෙන් සුඛභාගී වෙත්වා' යි ආශංසනය කරමිහ.

මේ වගට, ශාස්තෘශාසනෝදයකාරී,
ලබ්‍රෙගම ලඩකානඤ්ඤ
මහානායකසථවිර.

1982 ජනවාරි 30 වැනි දින
ත්‍රිපිටකකායඝීලයේ දී යැ.
115, විජේරාම මාවත
කොළඹ 7.

ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය

උපදෙශක :

අඤ්ඤාමහාපණ්ඩිත, බලන්ගොඩ ආනන්දමෙත්‍රෙය මහානායක මහාසථවිරපාදයන් වහන්සේ.

සභාපති :

අභංගම විද්‍යාවන්දුපරිවේණාධිපති, ත්‍රිපිටකවාගීඤ්ඤරාවායඝී, කෝදගොඩ ශ්‍රී භද්‍රාලෝක දක්ෂිණලඛනායෙහි ප්‍රධාන සඛ්‍යනායක සථවිරයන් වහන්සේ.

ප්‍රධාන සම්පාදක :

මොල්ලිගොඩ ප්‍රච්චනොදය පරිවේණාධිපති ත්‍රිපිටකවාගීඤ්ඤර, ලබ්‍රගම ශ්‍රී ලඛනානන්ද—කෝට්ටේ ශ්‍රී කලාණි සාමග්‍රීධම් මහාසඛ්‍ය සභායෙහි මහානායක සථවිරයන් වහන්සේ.

සම්පාදක :

කිරුළපන පූර්වාරාමාධිපති හා අනුරාධපුර බුද්ධග්‍රාමක ධම් පියාධිපති, ශාසත්‍රපති, විද්‍යාවිඤ්ඤරද, රාජකීයපණ්ඩිත, රද්දල්ලේ ශ්‍රී ප්‍රභාලෝක — කෝට්ටේ ශ්‍රී කලාණි සාමග්‍රීධම් මහාසඛ්‍යසභායෙහි අනුනායක සථවිරයන් වහන්සේ.

හෙරලියාවල ශ්‍රී සුධම්මාරාමාධිපති, ශාසත්‍රපති, විද්‍යාවිඤ්ඤරද, රාජකීය පණ්ඩිත, වේඩරුවේ ශ්‍රී අනවමදර්ශී කෝට්ටේ ශ්‍රී කලාණි සාමග්‍රීධම් මහාසඛ්‍යසභායෙහි අනුනායක සථවිරයන් වහන්සේ.

හිඟුලේ — මාකඩවර, රෙවත පරිවේණාධිපති රාජකීයපණ්ඩිත, කරහම්පිටිගොඩ සුමනසාර සථවිරයන් වහන්සේ.

කොළඹ නිඛිරිගස්සායේ අශෝකාරාමාධිපති, රාජකීයපණ්ඩිත, කරදන ශ්‍රී ප්‍රඥලඛකාර නායක සථවිරයන් වහන්සේ.

අනුරාධපුර බුද්ධග්‍රාමක ධම්පියයෙහි, ත්‍රිපිටක අංශයෙහි මහාවායඝී, ශාසත්‍රාවායඝී, රාජකීයපණ්ඩිත, ත්‍රිපිටකාවායඝී උඩුවේ ජනානන්ද සථවිරයන් වහන්සේ.

ලේකම් :

කොළඹ බෞද්ධාලෝක මාවතෙහි බෞද්ධාලෝක විහාරාධිපති, පණ්ඩිත, දෙරගමුවේ සිරි ධම්මපාල—කොළඹදිශායෙහි ප්‍රධාන සඛ්‍ය නායක සථවිරයන් වහන්සේ.

සංඥාපනය

සුභන්තපිටකයෙහි බුදුකතීකායයෙහි සඩග්‍රහයට ගිය විමානවක්‍රී වූකලී දෙවියන් විසින් පූර්වජන්මයෙහි කරනලද පින්කම් ද එහි එල ප්‍රත්‍යක්‍ෂ කරන දිව්‍යවිමානාදී සම්පත් ද ප්‍රකාශ වන, එහෙයින් මෑ හුදී ජනයාගේ සිත්සතත් සුවර්තයට නමාලන ජනකාන්ත කථා සඩග්‍රහයෙකි. නවාචගඟාස්තෘඟාසනයෙහි ගාථාඛණයෙහි ඇතුළු වන මෙහි ගාථා පාවජා විසර්ජන විසින් ද්විවිධ වෙයි. විසර්ජන ගාථා ඒ ඒ දෙවදුන් විසින් ද දෙවපුතුන් විසින් ද ප්‍රකාශිත යැ. පාවජා අතුරෙහි ඇතැම් ගාථා බුදුරදුන් විසින් ද සක්දෙවරජු ආදීන් විසින් ද ශ්‍රාවකයන් විසින් ද අසනලද යැ. එහි දු බහුතර සඛ්‍යාව ද්විතීය ශ්‍රාවක මහමුගලන් මහරහතුන් වහන්සේ විසින් අසනලද ගාථා යි.

උන් වහන්සේ දෙවලොව සැරිසරා ඒ ඒ දෙවියන් ලද සම්පත් බලා එයට හේතු විසින් ඔවුන් කළ පින්කම් අසාගෙන අවුත් බුදුරදුන් හමුවෙහි ප්‍රකාශ කෙරෙහි. බුදුහු පින්පල පසක් කරවන පිණිස සිවුපිරිසෙහි දේශනා කෙරෙහි. ඒ අසා සැදුහැනියෝ පින්කම්හි උත්සුක වෙති, දුසිරිතින් මිදී සුසිරිතට නැමෙති. එහෙයින් මේ දේශනා බෙහෙවින් එලවන් ද ජනකාන්ත ද වී. ධර්මදේශකයෝ පුණ්‍යඵලනිදර්ශනයෙහි ලා විමානවක්‍රී උපයෝග කරගනිති. එ මෑ දෙසුම් උවසුඋවැසියන්ගේ මන වඩයි. විමානවක්‍රී සියබසට නැඟු ගම්මුල්ලේ රත්නපාල තෙරණුවනට කීර්ති ශ්‍රී රාජසිංහ රජ සතමුණක කෙත් සහිත වෑ හිඟුලවිහාරය පිදු බව සිංහල විමානවස්තු ප්‍රකරණයෙහි සඳහන් වෙයි.

‘විමානවක්‍රී’ යන මෙහි ‘විමාන’ නම් දෙවියන්ගේ ක්‍රීඩානිවාස ස්ථාන යැ. ඒවා උන්ගේ සුවර්තකම්පානුභාවයෙන් නිපන් ප්‍රමාණ විශේෂයෙන් යුක්ත බැවින් විශේෂයෙන් මානනීය වන බැවින් ‘විමාන’ යි කියනු ලැබෙත්. විමානයන්ගේ ‘වක්‍රී’ විමානවක්‍රී යැ. ‘වක්‍රී’ ශබ්දය කාරණ පයභාය යි. ඒ ඒ දෙවියන්ගේ රූප භෝග පරිවාරාදී සම්පත් ද එය උපදවන කර්ම ද ඇසිරි කොට මේ දේශනා ප්‍රවෘත්ත බැවින් විපාකමුඛයෙන් හෝ කර්මවිඛ්‍යයට කාරණ භාවයෙන් ‘විමානවක්‍රී’ නමැ යි දතයුතු.

ඒ මේ විමානවස්තු වර්ග විසින් පියවර්ග යැ විඤ්ඤතාවර්ග යැ පාරිව්‍යක්කවර්ග යැ මඤ්ඤධංකවර්ග යැ මහාරඵවර්ග යැ පායාසි-වර්ග යැ සුනිකබ්භවර්ග යැ යි වර්ග සතෙකින් පරිමිත යැ. පළමු වැන්නෙහි වස්තු සතළොසෙකැ දෙ වැන්නෙහි එකොළොසෙකැ තෙවැන්නෙහි දසයෙකැ සතර වැන්නෙහි දෙළොසෙකැ පස් වැන්නෙහි තුදුසෙකැ සවැන්නෙහි දසයෙකැ සත් වැන්නෙහි එකොළොසෙකැ යි පසාදු වස්තුවෙකි වෙයි. එහි දු පළමු සතරවගෙහි ස්ත්‍රීවිමානවස්තු පනසෙකි ද ඉතිරි තුන්වගෙහි පුරුෂවිමානවස්තු පන්තිසෙකි ද දක්වන ලද්දේ යි.

මොවුන්තුරෙහි කිහිපයක් හැර බහුතර සභ්‍යාව බුදුරදුන් ධර්මාන කාලයෙහි භාරතීය සමාජයෙහි පහළ වූ කථා යි. මල්ලිකා-විමාන වස්තු යැ විසාලක්ඛිවිමාන වස්තු යැ පිකවිමාන වස්තු යැ වූළුරථවිමාන වස්තු යැ උකතරවිමාන වස්තු යැ සෙරිස්සකවිමාන වස්තු යැ යන මොහු සම්බුද්ධ පරිනිර්වාණයෙන් පසු පහළ වූවාහු වෙති. එහි දු සෙරිස්සකවිමාන වස්තුව හැර අවශේෂ සියලු කථා ප්‍රථමසඛ්‍යායනා අවසථායෙහි සභිගීතියට නැඟුණාහු වෙති. සෙරිස්සක විමාන වස්තු ද්විතීය සභිගායනායෙහි දී සමභව තෙරුන් විසින් සභිගීතිකාරක මහතෙරවරුන්ට ආරෝචන කරනලදු වැ සභිගීත විය. ගුත්තිලවිමාන යැ වතුරිත්ථිවිමාන යැ පඨමනාගවිමාන යැ මහාරථ-විමාන යැ අනෙකවණ්ණවිමාන යැ සුනික්ඛිත්තවිමාන යැ යන මේ විමානකථා අතීත බුදුවරයන්ගේ කාල හා සම්බන්ධ යි.

විශේෂතා:

බොහෝ කථාවන්හි පාළිය සමානස්ථිරූපයෙන් තිබීම මෙහි දක්නා විශේෂ ලක්ෂණයෙකි. ඇතැම් කථාවන්හි පාළිය පමණක් නොවැ නිදන ද එකස්ථිරූපයෙන් හෝ මද වෙනසෙකින් යුතු වැ දක්නාලැබේ. (3-1) උළාරවිමාන (3-2) උච්ඡුද්ධිකාවිමාන (4-10) උච්ඡුච්චිමාන එබඳු තැනි. මේ කථා තුනෙහි මැ නිදන ද පාළි ද සමාන වෙයි. වස්තු පුද්ගල නානාකිය ඇත. උළාරවිමානවස්තුවෙහි නැන්දණියෝ තමාගේ පුප කොටස පිඬුසිඟා වැඩි මහණක්භට පිදු ලේලියට කිපී මොහොලකින් පහර දී ඇය මරති. උච්ඡුද්ධිකාවිමාන වස්තුවෙහි නැන්දණියෝ උක්දඬුවක් මහණක්භට දුන් ලේලියට පුටුවෙකින් පහර දී ඇය මරති. උච්ඡුච්චිමානවෙහි නැන්දණියෝ උක්දඬුවක් මහණක්භට දුන් ලේලිය ගලෙකින් පහර දී මරති.

නාචාවිමාන වස්තු තුනෙකි. පඨම, දුතිය, නාචාවිමාන වස්තුවෙහි පාළි සමාන වෙයි. නිදන වෙනසි. පඨමනාචාවිමාන වස්තුවෙහි වස් නිමවා බුදුන් දක්නට වඩනා භික්ෂුහු සොළොස් දෙනෙක් නිරුද්ධ කාන්තාරයෙහි ගිමිත්ත තැවී පිපාසිත වැ සිටියාහු පැනට ලීදකට යන ස්ත්‍රියක දක ඇය පසුපස ලීද වෙත ගොස් පැන් ලබාගනිති. දුතියනාචාවිමාන වස්තුවෙහි රහත් මහණ කෙනෙක් වස් වසනු පිණිස පිටිසර ආවාසයකට වඩනාහු අතරමඟ පවසින් පෙළී ගෙදෙරකට වඩිති. එහි ස්ත්‍රියක් උන් වහන්සේට අයුත් පනවා දී පාදෝනා දිය එළවා පය ගල්වන තෙල් දී තල්වැට පවත් සලා ගිමන් නිවා මිහිරි සිහිල් සුවදපැනක් පිළිගන්වයි. තතියනාචාවිමාන වස්තුවෙහි ද පළමු දෙවැනි වස්තුවෙහි පාළිය සපුරා දක්නට ඇත. අතිරෙක ගාථා දෙකෙක් ද වෙයි. නිදන බෙහෙවින් වෙනස් වෙයි. එහි බුදුන් මහසඟුන් පිරිවරා දනවූ සැරිසරා 'පුණ' නම් බමුණු ගමට වඩිති. ගම්වැසියෝ ඔබට පැන් නොදෙනුව කතිකා කෙරෙහි, ලීන් තණරොඩු පිදුරු දඟවියා ලා වසාලකි. පැන් ගෙනයන ස්ත්‍රියක් බුදුපාමොක් මහසඟුන්ට පැන් පිළිගන්වයි. එපවත් ඇසූ ස්වාමිපුරුෂයා ඇය තළාපෙළා මරාදමයි. මෙසේ පාළි විසින් ද නිදන විසින් ද වස්තු විසින් ද සමානතා දක්නා නොයෙක් කථා විමානවස්තුවෙහි ඇත.

ඉත්තිලවිමාන වස්තුව (2. 8) ස්ත්‍රීවිමාන කොටසෙහි ලා සඩ්ග්‍රහ කරන ලද්දේ යැ. එහි අන්තරවිමාන සතිසෙක් වෙයි. එ හැම ස්ත්‍රීවිමාන යැ. අන්තරවිමාන දක්වීම මැ මුඛ්‍යාකාරණ වූ බැවින් අප්‍රධාන වූ ඉත්තිලවිමාන කථාව ස්ත්‍රීවිමාන අතුරෙහි ලා සඩ්ග්‍රහණය යැ. අන්තරවිමාන සියල්ල පාළි විසින් සමාන යැ. නිදන පුද්ගල වස්තුව විසින් වෙනස් වෙයි.

රෙවතීවිමාන වස්තුව (5. 2) පුරුෂවිමාන කොටසෙහි ලා සඩ්ග්‍රහ කරන ලද්දේ යැ. එහි දු මුඛ්‍ය වනුයේ රෙවතීයගේ ස්වාමීපුරුෂ වූ නඤ්ඤයගේ වස්තුව යැ. රෙවතීයට විමානයෙක් නැත. ඔ පවකම් කොට නිච්චන් එකකි. ඇයගේ කථාව ප්‍රෙතවස්තුවෙහි සඩ්ග්‍රහ කරන ලද්දේ යි.

විශේෂ ශබ්දප්‍රයෝග:

පාළියෙහි විරල වූ විශේෂ ශබ්දප්‍රයෝග ද විමානවස්ත්‍රියෙහි දක්නා ලැබේ. පහත පළ වනුයේ එබඳු තැනි.

සුවිමිතිතා:

දසීවිමානවස්ත්‍රී (2. 1) මහාරථවිමානවස්ත්‍රී (5. 14) යන දෙකන්හි 'සුවිමිතිතා'යි පදරූපයෙක් ඇත. දසීවිමාන අටුවායෙහි "සුවිමිතිතාති සුඛමිතිතා" යි ද මහාරථවිමාන අටුවායෙහි "සුවිමිතිතාති සුච්ඡු සිතකරණා" යි ද ව්‍යාඛ්‍යාත යැ. 'සිත' යනු ද 'මිතිත' යනු ද භාසපයනිය වෙයි. එයින් 'සුවිමිතිත' යනු 'සුවිසමිත' යන සංසකෘත ශබ්දරූපයෙහි ප්‍රාකෘතසවරූපය බව පෙනේ.

සෙය්‍යාසා:

දසීවිමානවස්ත්‍රීයෙහි (2. 1) මුද්‍රිත පෙළෙහි ද අටුවාහි ද 'සෙය්‍යාසෙ' යන ශබ්දරූපයෙක් ඇත. "සෙය්‍යාසෙති සෙය්‍යතරා" යනු එහි අටුවා යි. බමුණපදයෙහි "මිච්ඡාපණ්ණිතං විතං පාපියො නං තතො කරො" යන්නෙහි ඉක්ලපණ්ණිය "සමො පණ්ණිතං විතං සෙය්‍යාසො නං තතො කරො"යි දක්වනලද්දේ යැ. එයින් 'සෙය්‍යාසො' යනු 'පාපියො' යන්නෙහි විරුද්ධවචනය බව පෙනෙයි. එහි ලිඛ්‍යරූපය 'සෙය්‍යාස' යනු යි. ඒ වූකලී සංස්කෘතයෙහි 'ශ්‍රෙයස්' ශබ්දයෙහි ප්‍රාකෘතසවරූප යි. එසේ වත් මැ 'සෙය්‍යාසො' යන්නෙහි ස්ත්‍රීරූපය 'සෙය්‍යාසා' වියැහැනු යැ. 'සෙය්‍යාසී' කියා හෝ වියැහෙයි. එහි සංස්කෘතශබ්දරූපය 'ශ්‍රෙයසී' යනු යි. 'සෙය්‍යාසෙ' යනු ලිපි දෙශයෙකැ යි සිතමිහ.

වියාකාසි:

"පඤ්ඤා පුට්ඨො වියාකාසි" යනු පෘථ්විසර්ජන කථාවක් පාසා දක්නාලැබෙන වාක්‍යබණ්ඩයෙකි. එහි 'වියාකාසි' යනු 'ව්‍යාකාසි' යන ආඛ්‍යාතයෙහි ප්‍රාකෘතසවරූප යි.

අනුකම්පයා:

ගෞපාලවිමානවක්‍රියයෙහි (7. 6) “අභාසි කුමමාසං මමානුකම්පයා”යි ‘අනුකම්පා’ ශබ්දයෙහි තෘතීයාවිභක්තිරූපය අනුකම්පයා’යි දැක්වෙයි. ඒ වූකලී සංස්කෘතභාෂාසවරූපය ගත් ශබ්දප්‍රයෝගයෙකි. එහි පාළි සවරූපය ‘අනුකම්පාය’ යනු යි.

සිංසරෙ:

මහාරථවිමානවක්‍රියයෙහි (5. 14) “මනො තවඤ්ඤය තරෙච්ච සිංසරෙ”යි ‘සිංසරෙ’ යන ආබ්‍යාතරූපයෙක් ඇත. “සිංසරෙති සංසප්පරෙ, පච්ඤනරෙති අඤ්ඤා” යනු එහි අටුවා යි. ගමනාසී ‘සිංස’ ධාතුප්‍රයෝගයෙකි.

අහුවාසි:

අනෙකවණණවිමානවක්‍රියයෙහි (7. 8) “අහං හදනොත අහුවාසිං පුබ්බෙ”යි ‘හු-සන්තායං’ ධාතුවෙහි අතීතකාලික උත්තමපුරුෂෙක වචනය ‘අහුවාසිං’ යි දක්වනලද්දේ යැ. “අහුවාසිනති අහොසිං” යනු එහි අටුවා යි.

සමුස්සිතාසෙ:

සෙරිසස්සකවිමානවක්‍රියයෙහි (7. 10) “වෙච්චියඤ්ඤා සමුස්සිතාසෙ”යි. ‘සමුස්සිත’ ශබ්දයාගේ ප්‍රථමාබ්‍රහුවචනරූපය ‘සමුස්සිතාසෙ’යි කියනලද්දේ යැ. මේ වූකලී “දෙව්‍යාසං” බ්‍රාහ්මණාසං” ආදී චෛදික ශබ්දප්‍රයෝගයෙහි ප්‍රාකෘත සවරූප වෙයි එහි මැ “ථමිහා ඉමෙ ජොතිරසාමයාසෙ” “තස්මා ධම්මං පසසථ වාණිජාසෙ” යන තන්හි ‘ජොතිරසාමයාසෙ’ ‘වාණිජාසෙ’ යන ශබ්දප්‍රයෝග ද මෙ මැ නියව්.

අපිලන්ධන:

මහාරථවිමානවක්‍රියයෙහි (5. 14) “රථස්ස සොසො අපිලන්ධනාන ව”යි ආභරණපයඝාය වූ ‘අපිලන්ධන’ ශබ්දයෙක් ඇත. “අපිලන්ධනාන වාති අකාරො නීපාතමඤ්ඤං, පිලන්ධනානං ආභරණානං අපිලන්ධනානාති ච ආභරණපරියායොති වා වදන්ති” යනු අටුවා යි.

බුද්ධිකාලීන භාරතයෙහි සමාජතත්ත්වවේෂණයෙහි ලා විමානවක්‍රිය ඉතා අභ්‍යා ග්‍රන්ථයෙකි. සමකාලීන සමාජයෙහි විවිධ කරුණු ඉන් අනාවරණ වෙයි.

(1) සමයවිරෝධි සංවිධාන: බුදුසමයෙහි ව්‍යාප්තියට එරෙහි වැ බලුණන් සංවිධාන වැ නැඟීසිටී අයුරු තකියනාවා විමාන වස්තුවෙහි නීදනකරායෙන් අනාවරණ වෙයි. ගමන්විධායෙහි පවසට පැන් අත්‍යවශ්‍ය දූයෙකි. ‘උණ’ ගම්වැසි බලුණෝ වාරිකායෙහි වධනා බුදුපාමොක් මහසභනට පැන් නොදෙනුව කකිකා කොටගෙන ලීන් වසාලූහ. පැන් දුන් ස්ත්‍රිය මරාදූවූහ.

(2) රජුන්ගේ නගරප්‍රදක්මණ: ජනරැකෂණය පිණිස රජුන් මහසෙන්නාහ පිරිවරා පෙරහරින් නගරප්‍රදක්මණ කරන සිරිතක් එකල දැකිදිවැ පැවැති සැටි 'කුඤ්ජරවිමානවත්ථු' නිදනයෙන් හෙළි වෙයි. එහි මගධෙශවර 'බිම්බිසාර' රජු විසින් කරනලද එවන් නගර ප්‍රදක්මණවක් සඳහන් වේ.

(3) උද්භිදවිද්‍යා: වෘක්ෂලතාවන් අකාලයෙහි මල්පල ගැන්වියැ හැකි ශිල්පිය ක්‍රම බුද්ධිකාලිනභාරතයෙහි උද්‍යානපාලකයන් දැනැසිටි බව එලදයකවිමාන වස්තු නිදනයෙන් අනාවරණ වෙයි. අකාලයෙහි අඹපල බුදින රිසියෙක් මගධයේ බිම්බසර රජහට උපදි. හෙ එපවත් උයන්පල්ලාට දන්වයි. "උයනෙහි අඹ නැත, මඳකලක් ඉවසන්තො යැ, නොබෝකලෙකින් අඹපල ලබාදෙමි" උයන්පල්ලා කියයි. හෙ අඹරුක්මුල පියවි පස් බැහැරැ කර කිසි යම් පසක් යොදු ජලමිශ්‍රණයක් ඉසි. නොබෝකලෙකින් පත් සැලිණ. යළි ඒ පස ඉවත් කොට බොරළුමුණකසට මුසු පියවිපස් යොදු දිය ඉසි. නොබෝ කල්හි අඹරුක් දලුලා මල්ගෙන පලදරි.

(4) කර්ණශූලයට කකුළුරස: කකුළුරස කර්ණශූලාබාධයට ශිඝ්‍රවක් බව 'කක්කටරසදයකවිමාන වස්තු නිදනයෙන් අනාවරණ වෙයි. "විද්ඪනා භාවනායෙහි යෙදීසිටි මහණක්හට කර්ණශූලපීඩායෙන් සිත් සමාහිත කරනු නොහැකි වෙයි. බුදුහු එපවත් අසා එයට කකුළුරස බොජුන් සන්ප්‍රාය සේ දැන 'මගධකෂෙත්‍රයෙහි පිඬුසිභා යව' යි වදළහ. ඔබ එසේ කළහ. එහි දී ලද කකුළුරස මුසු බොජුන් වළඳා රොග සන්තිඳුවාගෙන විදසුන් වඩා රහත් වූහ."

(5) පිනට පැදි උවැසියක්: බැලයට ගත් එකක ස්වාමියාගේ උපස්ථානයට තබා පින්කමට අවසරගත් උවැසියක් පිළිබඳ පහන් සංවේග දනවන සිද්ධියක් 'උත්තරාවිමානවත්ථු' නිදනයෙන් හෙළි වෙයි. "පළමු රජගහනුවර මහසිටුහුගේ සෙවක වැ සිට පසු කලෙකැ බිම්බසර මහරජු කෙරෙන් මහධන සිටු තැන් ලද 'පුණණ' සිටුහුගේ දුහිතෘ 'උත්තරා' රජගහනුවර සිටුහුගේ පුතුහට භායනී වෙයි. පින්කමට අවකාශ නොලත් ඕ පියසිටුහුගෙන් ලද කහවණු පසළොස් දහසක් දී 'සිරිමා' නම් අභිරුපි නගරසොභිනිය පසළොස් දවසකට බැලයට ගෙන සිය සැමියාගේ උපස්ථානයට තබා අවකාශ ගෙන අඩමසක් සිටුගෙහි දී බුදුපාමොක් මහසහනට මහදනක් පැවැත්වූ."

මෙවන් රසබර පවතින් සැරැසුණු 'විමානවත්ථු' මානවවර්ත සංස්කරණයෙහි ලා අතිශයොපකාරී වන, එහෙයින් මැ බෞද්ධ සංස්කෘතිය හා දැඩි ලෙස බැදීසිටුනා අගනා ග්‍රන්ථයකි.

වීරං කිට්ඨතු ලොකසමීං සමමා සමුද්ධසාසනං.

කරහමිපිටිගොඩ සුමනසාර සථවිර

රෙවත පිරිවෙන
මාකඩවර,
හිඟුල.
1982 ජනවාරි 1 දින.

සංකේත නිරූපණය

- සී: ලිඛිත පුස්තකාල විමානවක්‍රමපාලි
- සීචු: සිංහල මුද්‍රිත විමානවක්‍රමපාලි
- මජසං: මරමම ජට්ඨ සංගීතියෙන් ගොඩනඟන විමානවක්‍රමපාලි
- ස්‍යා: ස්‍යාම (තායි) අක්ෂර මුද්‍රිත ,, ,,
- PTS. ඉංග්‍රීසි අක්ෂර මුද්‍රිත ,, ,,
- ප. පරමසූදීපනී-විමානවක්‍රම අට්ඨකථා

THE PALI ALPHABET
IN SINHALA CHARACTERS
VOWELS

අ a ආ a^a ඉ i ඊ ඊ උ u ඌ ඌ එ ē ඔ ඔ

CONSONANTS

	කka	ඛkha	ගga	ඝgha	ඞṅa		
	චca	ඡcha	ජja	ඣjha	ඤṅa		
	ටpa	ඨpha	ඳda	ඵpha	ඞṅa		
	තta	ථtha	දda	ධdha	නna		
	පpa	ඵpha	ඞba	භbha	මma		
යya	රra	ලla	චva	ඝsa	හha	ළla	ඞṅm
කka	කාkā	කිki	කීkī	කුku	කූkū	කෙkē	කොkō
ඛkha	ඛාkhā	ඛිkhi	ඛීkhī	ඛුkhu	ඛූkhū	ඛෙkhē	ඛොkhō
ගga	ගාgā	ගිgi	ගීgī	ගුgu	ගූgū	ගෙgē	ගොgō

CONJUNCT-CONSONANTS

කකka	කඞṅṅā	ත්‍රtra	මමpha
කඛkha	භභpha	දදdda	මඞ, මඞ mba
කඟkya	කඡca	දධddha	මඞmbha
කිkri	කඡඡcha	දුdra	මමmma
කචkva	කඡඡja	ඳඞ, ටdva	මඞmha
කඞkhya	කඞඞjha	ධධdhva	යය, යයyya
කඞkha	චචha	නනnta	යයya
කඟgga	චඞ, චඞtha	නනntha	ලලla
කඟggha	ධධඳda	නනnda	ලලlya
කඞṅka	චචඳdha	නනndha	ලලlha
ගුgra	භභභpha	නනnna	ඞඞwha
ඞඞṅkha	භභpha	නනnha	ඞඞssa
ඞඞṅga	භභඞpha	පපppa	ඞඞsma
ඞඞṅgha	භභඞ, ඞඞnda	පපppha	ඞඞsva
චචcca	තතtta	ඞඞbba	භභhma
චචccha	තතttha	ඞඞbbha	භභhva
ඡඡjja	තතtva	ඞඞbra	ළළlha
ඡඡjjha		මමmpa	

ඞ k ඞ i ඞ ඊ ඞ උ ඞ ඌ ඞ එ ඞ ඔ

විමානවක්‍රමපාලි - විසය සූචි

I පියවග්ගො 2-35				පිටු
1.	පටම පිය	විමාන	2 - 3
2.	දුතිය පිය	2 - 5
3.	තතිය පිය	4 - 7
4.	චතුසු පිය	6 - 9
5.	කුසුර	8 - 11
6.	පටමනාවා	10 - 13
7.	දුතියනාවා	12 - 15
8.	තතියනාවා	14 - 17
9.	දීප	16 - 19
10.	තිලකකිංචා	18 - 21
11.	පතිබ්බතා	20 - 23
12.	දුතියපතිබ්බතා	22 - 23
13.	පටමසුභ්භසා	24 - 25
14.	දුතියසුභ්භසා	24 - 27
15.	උත්තරා	26 - 29
16.	සිරිමා	28 - 33
17.	කෙසකාරි	32 - 35

2. චක්‍රකලතාවග්ගො 36-59

1.	දුභි	විමාන	36 - 39
2.	ලබ්බිමා	38 - 41
3.	ආවාමදුභිකා	40 - 43
4.	චණ්ඩාලි	42 - 45
5.	හද්දිත්ථි	44 - 47
6.	සොණදිත්ථා	46 - 49
7.	උපොසථා	48 - 51
8.	සද්ධා	52 - 53
9.	සුනන්දු	54 - 55
10.	භික්ඛාදුභිකා	56 - 57
11.	දුතියභික්ඛාදුභිකා	56 - 59

විසය සූචි

3. පාරිච්ඡිකතකවග්‍යො 60 - 89				පිටු
1.	උළාර විමාන	60 - 63
2.	උච්ඡුද්ධිකා	62 - 65
3.	පලලඛන	64 - 67
4.	ලතා	66 - 69
5.	ගුත්තල	70 - 77
6.	දඤ්ඤ	76 - 81
7.	සෙසවතී	80 - 85
8.	මලලිකා	84 - 87
9.	විසාලකඛී	86 - 89
10.	පාරිච්ඡිකතක	88- 89

4. මඤ්ඤවධිකවග්‍යො 90 - 121				
1.	මඤ්ඤවධික විමාන	90 - 91
2.	පහසසර	90 - 93
3.	නාග	92 - 95
4.	අලොමා	94 - 97
5.	කඤ්ඤකද්ධිකා	96 - 99
6.	විහාර	98 - 103
7.	චතුරිත්ථි	102 - 109
(ඉන්ද්‍රවරද්ධිකා, නීලුපපලද්ධිකා, ඔදනමුලද්ධිකා, සුමනමකුළද්ධිකා).				
8.	අමබ	108 - 111
9.	පීත	110 - 113
10.	උච්ඡු	112 - 115
11.	චන්දන	114 - 117
12.	රජ්ජමාලා	116 - 121

5. මහාරථවග්‍යො 122 - 163				
1.	මණ්ඩුකදෙවපුත්ත විමාන	122 - 123
2.	රෙචතී	122 - 127
3.	ජනනමාණවක	126 - 133
4.	කකකටකරසද්ධක	132 - 135
5.	අමාරපාලක	134 - 137
6.	කරණිය	136 - 139
7.	දුතිය කරණිය	138 - 141
8.	සූචි	140 - 143
9.	දුතිය සූචි	142 - 145
10.	නාග	144 - 145
11.	දුතිය නාග	146 - 147
12.	තතිය නාග	146 - 149
13.	චූළරථ	148 - 155
14.	මහාරථ	154 - 163

විසය සූචි

6. පායාසිවග්‍යො 164-179

			පිටු
1.	අගාරිය විමාන		164 - 165
2.	දුතිය අගාරිය		164 - 167
3.	ඵලදයක		166 - 169
4.	පට්මලපසසයදයක		168 - 169
5.	දුතියඋපසසයදයක		170 - 171
6.	භික්ඛාදයක		170 - 173
7.	යවපාලක		172 - 175
8.	පට්මකුණ්ඩලී		174 - 175
9.	දුතියකුණ්ඩලී		176 - 177
10.	උතතර		178 - 179

7. සුනිකඛිතතවග්‍යො 180-219

1.	විතතලතා විමාන	180 - 181
2.	නාඤන	180 - 183
3.	මණිචුන	182 - 185
4.	සුචණණ	184 - 187
5.	අමබ	186 - 189
6.	ගොපාල	188 - 193
7.	කජ්ඣක	192 - 197
8.	අනෙකවණණ	196 - 199
9.	මලවකුණ්ඩලී	198 - 203
10.	සෙරිසසක	202 - 217
11.	සුනිකඛිතත	216 - 219

සුභන නාසිටක
විමානවක්ෂුපාලී

සුඛතනාපිටකෙ විමානවස්තුපාලි

නමො තසු භගවතො අරහතො සමමා සමුද්ධස්ස.

1. පීඨවග්ගො

1. 1

1. පීඨං තෙ සොවණ්ණමයං උළාරං
මනොජවං ගච්ඡති යෙන කාමං,
අලඬකතෙ මාලාධරො සුවසෙ
ඕභාසසි විජ්ජරිවඛකුටං.
2. කෙන තෙ තාදියො වණ්ණො කෙන තෙ ඉධමිජ්ඣති,
උසුජ්ජනති ච තෙ භොගා යෙ කෙචි මනසො පියා.
3. පුවජාමි තං දෙචි මහානුභාවෙ
මනුසසභුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං,
කෙනාසි එචං ජලිතානුභාවා
වණ්ණො ච තෙ සබ්බදියා පභාසතීති.
4. සා දෙචතා අත්තමනා මොග්ගලොතෙන පුච්ඡතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යසුස කමලස්සිදං එලං.
5. අභං මනුසසසු මනුසසභුතා
අඛ්ඛාගතානාසනාකං² අදසිං,
අභිචාරුසිං අඤ්ඤ ලිකං අකාසිං
යථානුභාවඤ්ඤ අදසි දුතං.
6. තෙන මෙ තාදියො වණ්ණො තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති
උසුජ්ජනති ච මෙ භොගා යෙ කෙචි මනසො පියා.
7. අසුඛමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසසභුතා යමකාසි පුඤ්ඤං,
තෙනාසි එචං ජලිතානුභාවා
වණ්ණො ච මෙ සබ්බදියා පභාසතීති.

ප සමපීඨවිමානං.

1. 2

8. පීඨං තෙ වෙඵරියමයං උළාරං
මනොජවං ගච්ඡති යෙන කාමං,
අලඬකතෙ මාලාධරෙ සුවසෙ
ඕභාසසි විජ්ජරිවඛකුටං.

1. මලාධරෙ - සිඳු.

2. අඛ්ඛාගතානා ආසනාකං - සිඳු.

සුත්‍රාන්තපිටකයෙහි

විමානවස්තු පාලී

ඒ හඟවත් අභිත් සමාසම්බුදුරජාණන් වහන්සේට
නමසකාර වෙවා.

1. පිඨමර්ගය

1. 1

1. අලංකාර වූ දිවසඵ හැඳගත් දිවමලින් බර වූ සැඟසුණු සිරුරු ඇති ඵමබා දෙවද්දව, තිගේ රුවන්මුඛා උදර වූ පියස මනසට බදු වෙගයෙන් රිසි සේ යයි. තෝ වීදුලිය වැළඳගත් සැඟ වලාකුළක් මෙන් බබළව.

2. කවර හේතුයෙකින් තිට ඵබදු පැහැසටහනෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් මෙහි තිගේ සුවරිත ඵලය සමෘද්ධ වෙ ද? මනවධන යම් කිසි සම්පත්තිහු වෙත් නම් කවර පිනෙකින් තිට ඒ භොගයෝ පහළ වෙත් ද?

3. මහත් අනුභාව ඇති දෙවද්දව, තී පුඵවුස්මි. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? කවර පිනෙකින් මෙබදු දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තී වෙහි ද? තිගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

4. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුඵවුස්නා ලද ඒ දෙවදු කුටුසින් ඇත්තී මේ පුණාර්ඵලය යම් කවර කම්යක්හුගේ දැ යි පුඵවුස්නා උද්දී මෙසේ ප්‍රකාශ කළා:

5. (වහන්ස) මිනිස්ලොව මිනිසක් වූ මම ආගන්තුක වැ පැමිණිපැවිදි කෙනකුන්ට අසුනක් දුනුමු. අභිවාදනය ද කළමු. අඤ්ජලිකම් ද කළමු, ගක්ති පරිදි දන් දුන්මු.

6. ඒ පිනින් මට ඵබදු වර්ණසම්පත් වෙයි. ඒ පිනින් මට මෙහි සම්පත් සමෘද්ධ වෙයි. මනවධන යම් භොග කෙනෙක් වෙත් නම් ඒ භොගයෝ උපදිත්.

7. මහත් අනුභාව ඇති යතිවරයන් වහන්ස, මම මිනිස්වැඳුපිද යම් පිනක් කෙළෙම් නම් ඵය ඔබට කියමි. ඒ පිනින් මෙසේ දිලියෙන අනුභාව ඇති වීම්. මාගේ වර්ණය ද සියලු දිගුන් බබුළුවා යි.

පළමු වැනි පියවිමාන යි.

1. 2

8. යහපත් දිවසඵ හැඳගත් දිවමලින් බර වූ සැඟසුණු සිරුරු ඇති (ඵමබා) දෙවද්දව, තිගේ වෙරළමිණිය වූ මේ උදර වූ පියස මනසට බදු වෙගයෙන් රිසි සේ යයි. තෝ වීදුලිය වැළඳගත් සැඟ වලාකුළක් මෙන් බබළව.

- 9. කෙන නෙ තාදිසො වණෙණං කෙන නෙ ඉධම්ජකිති,
උප්පජ්ජනති ච නෙ භොගා යෙ කෙච්චි මනසො පියා.
- 10. පුච්ඡාමී තං දෙච්චි මහානුභාවෙ
මනුසසභුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං,
කෙනාසි ඵචං ජලිතානුභාවා
වණෙණං ච නෙ සබ්බදිසා පභාසතීති.
- 11. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලොනෙන පුච්ඡිතා,
පඤ්ඤං පුච්ඡා වියාකාසි යසස කම්මසස්සදං ඵලං.
- 12. අහං මනුසෙසසු මනුසසභුතා
අධ්‍යායතානාසනකං අදසිං,
අභිවාදසිං අඤ්ඤලිකං අකාසිං
යථානුභාවඤ්ඤා අදසි දනං.
- 13. කෙන මෙ තාදිසො වණෙණං කෙන මෙ ඉධම්ජකිති,
උප්පජ්ජනති ච මෙ භොගා යෙ කෙච්චි මනසො පියා.
- 14. අකාමී නෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසසභුතා යමකාසිපුඤ්ඤං,
කෙනමහි ඵචං ජලිතානුභාවා
වණෙණං ච මෙ සබ්බදිසා පභාසතීති.

දුතියපියවිමානං.

1. 3

- 15. පියං නෙ සොවණෙණමයං උළාරං
මනොජචං ගච්ඡති යෙන කාමං,
අලබ්භතෙ මාලාධරෙ සුච්චෙඤ්ඤ
මහාසසි විජ්ජුරිවධාකුටං
- 16. කෙන නෙ තාදිසො වණෙණං කෙන නෙ ඉධම්ජකිති,
උප්පජ්ජනති ච නෙ භොගා යෙ කෙච්චි මනසො පියා.
- 17. පුච්ඡාමී තං දෙච්චි මහානුභාවෙ
මනුසසභුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං,
කෙනාසි ඵචං ජලිතානුභාවා
වණෙණං ච නෙ සබ්බදිසා පභාසතීති.
- 18. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලොනෙන පුච්ඡිතා,
පඤ්ඤං පුච්ඡා වියාකාසි යසස කම්මසස්සදං ඵලං.

9. කවර හේතුවකින් තිට මෙබඳු සිරුරු පැහැයක් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිත ඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මන වඩන යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් නම් ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද?

10. මහත් අනුභාව ඇති දෙවද්ව, තී විචාරම්. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද තිගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බවුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ථයි ඇත්තී වූ ද?

11. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දෙවද්ව තොමෝ තුටු සිත් ඇත්තී මේ පුණාර්ඵලය යම් කවර කම්යක්භූතේ ද යි විචාරන ලද්දී (මෙසේ) පැවසූ ය.

12. වහන්ස, මම පෙර මිනිසුන් අතර මිනිස් දුවක් වූවා එක් ආගන්තුක මහණක්භට ආසනයක් දුනිමි, වැන්දෙමි, ඇදිලි කෙළෙමි, ශක්ති පරිදි දන් ද දුනිමි.

13. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

14. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ථයි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බවුළුවයි.

දවිතිය පියවීමාන යි.

1. 3

15. යහපත් දිවසඵ හැඳගත් දිවමලින් බරවූ සැරසුණු සිරුරු ඇති (එම්බා) දෙවද්ව, තිගේ රුවන්වූවා මේ උදර වූ පියය මනසට බඳු වෙගයෙන් පිසි සේයයි. තෝ වීදුලිය වැළඳ ගත් සැඳෑ වළාකුළක් මෙන් බබළව.

16. කවර හේතුවකින් තිට එබඳු සිරුරු පැහැයක් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිත ඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මන වඩන යම් කිසි සම්පත්තීහු වෙත් නම් ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද?

17. මහත් අනුභාව ඇති දෙවද්ව, තී විචාරම්. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තිගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බවුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ථයි ඇත්තී වූ ද?

18. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දෙවද්ව තොමෝ තුටු සිත් ඇත්තී මේ පුණාර්ඵලය යම් කවර කම්යක්භූතේ ද යි පුළුවස්නා ලද්දී (මෙසේ) පැවසූ ය.

- 19. අප්පසස කම්මසස ඵලං මමෙදං¹
 යෙනහි² ඵචං ජලිතානුභාවා,
 අභං මනුසෙසසු මනුසසභුතා
 පුරිමාය ජාතියා මනුසසලොකෙ
- 20. අද්දසං වීරජං භික්ඛුං විප්පසන්නමනාවීලං,
 තසස අද්දසභං පීඨං පසන්නා සෙභි පාණ්භි
- 21. තෙන මෙ තාදියො වණ්ණණා තෙන මෙ ඉධමි ඡුක්ඛිති,
 උප්පජ්ජන්ති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
- 22. අකඛාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
 මනුසසභුතා යමකාසි පුඤ්ඤං,
 තෙනමහි ඵචං ජලිතානුභාවා
 වණ්ණණා ච මෙ සබ්බදියා පභාසතීති.

තතියපීඨවිමානං.

1. 4

- 23. පීඨං තෙ වෙඵරියමයං උලාරං
 මනොජවං ගච්ඡති යෙන කාමං,
 අලභිකතෙ මාලාධරෙ සුවඤ්ඤ
 ඔභාසසි විජ්ජුරිවඛකුටං.
- 24. කෙන තෙ තාදියො වණ්ණණා කෙන තෙ ඉධමි ඡුක්ඛිති,
 උප්පජ්ජන්ති ච තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
- 25. පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
 මනුසසභුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං,
 කෙනාසි ඵචං ජලිතානුභාවා
 වණ්ණණා ච තෙ සබ්බදියා පභාසතීති.
- 26. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලානෙන පුච්ඡතා,
 පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යසස කම්මෙසීදං ඵලං.
- 27. අප්පසස කම්මසස ඵලං මමෙදං
 යෙනමහි ඵචං ජලිතානුභාවා
 අභං මනුසෙසසු මනුසසභුතා
 පුරිමාය ජාතියා මනුසසලොකෙ.
- 28. අද්දසං වීරජං භික්ඛුං විප්පසන්නමනාවීලං,
 තසස අද්දසභං පීඨං පසන්නා සෙභි පාණ්භි.

1. මමෙතං - කසඵ
 2. තෙනමහි - කසඵ

19. (වහන්ස,) මම පෙර අත්බැවිහි මිනිසුන් අතර මිනිස් දුවක් වූවා යම් පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ථි ඇත්තී වෙමි ද? මෙය (පෙර කළ) මාගේ ස්වල්ප කුශල කමියක්හු පිළිබඳ විපාකයෙකි.

20. පහවූ රාගාදී රජස් ඇති වෙසෙසින් පහන් වූ කෙලෙස් කිලුටෙන් නො කැළැඹුණු සිත් ඇති මහණක්හු දිටිමි. (දක) පහන් වූ මම උන් වහන්සේට සියතින් පුටුවක් දුනිමි.

21. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමාද්ධ වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙන්.

22. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන අනුභාව ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

තෘතීය පියවීමාන යි.

1. 4

23. යහපත් දිවසළු හැඳගත් දිවමලින් බර වූ සැරැහුණු සිරුරු ඇති (එමඟ) දෙවදුව තිගේ රුවන්චුවා මේ උදර වූ පියය මනසට බඳු වෙගයෙන් රිසිසේ යයි. ණේ විදුලිය වැළඳගත් සැඳෑ වලාකුළක් මෙන් බබළුව.

24. කවර හේතුවකින් තිට එබඳු සිරුරුපැහැයෙක් වී ද, කවර පිනෙකින් තිගේ සුවිකඵලය මෙහි සමාද්ධ වේ ද, මන වඩන යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙන් නම් ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙන් ද?

25. මහත් අනුභාව ඇති දෙවදුව, තී විචාරමි. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද, තිගේ මේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණ්‍යර්ථි ඇත්තී වටු ද?

26. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දෙවදු නොමෝ තුටුසින් ඇත්තී මේ පුණ්‍යඵලය යම් කමියක්හු ගේ දැයි පුළුවස්නා ලද්දී (මෙසේ) පැවසූ ය.

27. (වහන්ස,) මම (පෙර) අත්බැවිහි මිනිස් ලොවැ මිනිසුන් අතර මිනිස් දුවක් වූවා යම් පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ථි ඇත්තී වෙමි ද මෙය (පෙර කළ) මාගේ ස්වල්ප කුශල කමියක්හු පිළිබඳ විපාකයෙකි.

28. පහවූ රාගාදී රජස් ඇති වෙසෙසින් පහන් වූ කෙලෙස් කිලුටෙන් නො කැළැඹුණු සිත් ඇති මහණක්හු දුටිමි. (දක) පහන් වූ මම උන් වහන්සේට සියතින් පුටුවක් දුනිමි.

- 29. තෙන මෙ තාදිසො වණේණා තෙන මෙ ඉධම්ජකිති,
උපපජ්ජන්ති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
- 30. අක්ඛමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසසභුතා යමකාසි පුඤ්ඤං,
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවා
වණේණා ච මෙ සබ්බදිසා පභාසතිති.

වතුසුපීඨවිමානං.

1. 5

- 31. කුඤ්ඤරො තෙ වරාරොහො නානා රතනකප්පනො,
රුචිරො ථාමවා ජවසමපනො¹ ආකාසමහි සමීහති.
- 32. පදුමී පදුමපක්කකම්² පදුමුපලජුතින්ධරො,³
පදුමචුණ්ණාභිකිණ්ණබොසොණ්ණපොක්ඛරමාලවා⁴
- 33. පදුමානුසටං මග්ගං පදුමපක්කච්ඡුසිතං,
ධීතං වග්ගමනුගසාති මිතං ගච්ඡති වාරණො
- 34. තසස පක්කමමානසස සොණ්ණකංසා රතිසසරා,
තෙසං සුයාති නිගෙසාසො කුරියෙ පඤ්චධිතෙ යථා
- 35. නසස නාගසස ඛන්ධසමිං සුච්චිච්ඡා අලබ්භතා,
මහනතං අච්ඡරාසඛ්භං වණේණන අතිරොච්ඡි⁵
- 36. දුතසස තෙ ඉදං එලං අථො සිලසස වා පන,
අථො අඤ්ඤලිකමමසස නං මෙ අක්ඛමි පුච්ඡිතාති.
- 37. සා දෙවතා අක්කමනා මොග්ගලලානෙන පුච්ඡිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යසස කමමසසිදං එලනම්.
- 38. දිසවාන ගුණසමපනතං ක්ඛාසිං ක්ඛානරතං සතං,
අදුසිං පුපථාභිකිණ්ණං ආසනං දුක්ඛසච්ඡතං.
- 39. උපඛිඨපදුමමාලාහං ආසනසස සමනතතො,
අබ්බොකිරිසසං පනෙහි පසන්භා සෙහි පාණ්භි.

- 1. ථාමසලීපනතා - කප්ථි
- 2. පදුමපක්කකම් - මජ්ඣං.
- 3. පදුමුපලජුතින්ධරො - මජ්ඣං.
- 4. සොණ්ණපොක්ඛරමාලවා - මජ්ඣං.
- 5. අතිරොච්ඡි - කප්ථි

29. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සම්පත්තිහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තිහු මට පහළ වෙන්.

30. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ථයි ඇත්ති වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

වතුර්ථ පියවිමාන යි.

1. 5

31-32. පියුම් පෙනි වැනි ඇස් ඇති දෙවදුව, නොයෙක් රුවනින් කළ සන්තාහ ඇති සිත්කලු වූ ශක්තිමත් වූ ශීඝ්‍ර ජව ඇති පියුම් පැහැයෙන් යුක්ත වූ පියුම් උපුල් පැහැ දරන්නා වූ පියුම්කෙසුරෙන් ගැවසී ගත් සිරුරු ඇති රනින් කළ පියුම් මල්දම් දරන්නා වූ තිගේ මේ උතුම් ඇත්වාහනය අහසෙහි (පිට සිටියවුන් නො සල්මින්) යයි.

33. ඒ ඇත්වාහනය පියුම්වලින් ගැවසීගත්තා වූ නන්පැහැති පියුම් පෙත්තෙන් වෙසෙසින් බබළමින් සිටියා වූ මාර්ගයෙහි මැනැවින් පමණින් යුතුව පා තබමින් ගමන් කරයි.

34. යන්නා වූ ඒ ඇත්වාහනය දෙපස කන්කලු නද ඇති රන්මුඛා සන්ධාවෝ (එල්බෙමින් සැලෙත්) ඔවුන්ගේ නාදය පසහතුරු නද මෙන් ඇසේ.

35. ඒ ඇත්වාහනයාගේ කදෙහි පිවිතුරු සඵපටින් සැරසීසිටී තෙපි මහත් වූ දිව්‍යකන්‍යා සමුහයා රූපයෙන් ඉක්මවා බබළව.

36. තිගේ මේ පුණ්‍යවිපාකය දනයක්හුගේ ද, නැතහොත් ශීලයක් හුගේ ද, එසේත් නැතහොත් අඤ්ජලිකම්පයක්හුගේ ද යි මා විසින් විචාරන ලද්දී එය කියව.

37. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දෙවදු නොමෝ කුටු සිත් ඇත්ති මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කම්පයක්හුගේ ද යි පුළුවස්නා ලද්දී (මෙසේ) පැවැසු ය.

38. සියලු (ශ්‍රමණ) ගුණයෙන් යුක්ත වූ ධ්‍යාන කරන සුලු වූ සත්පුරුෂ වූ දැහැනෙහි ඇලුණු මහණක්හු දක (උන්වහන්සේට වැඩහිඳීම පිණිස) මලින් ගැවසුණු අඵත් පිළි අතුළ අසුනක් දුනිමි.

39. ඒ අසුන භාත්පස (බිම) මම අඩක් පමණ පියුම් මල්මාලා තබා සියතින් ම මල්පෙති විසිරවිමි.

- 40. තසස කමමසස කුසලසස¹ ඉදං මෙ ඊදිසං එලං,
සකකාරො ගරුකාරොච දෙව්වානං අපචිතා අහං.
- 41. යො වෙ සමමාවිචුක්ඛානං සනතානං බ්‍රහමචාරිනං,
පසනෙයා ආසනං දජ්ජා එවං නඤ්ඤ යථා අහං.
- 42. තසොති අසුකාමෙන මහනාගමභික ඛබ්බා,
ආසනං දුතඛං භොති සරිරභනිමධාරිතභනි.

කුසුපරවිමානං.

1. 6

- 43. සුවණණවජදනං නාවං නාරී ආරුඤ්ඤ නිට්ඨසි,
ඔගාභසි පොකඛරණිං පදුමං ඡිඤ්ඤ පාණිනා.
- 44. කෙන තෙ තාදිසො වණණං කෙන තෙ ඉධමිජ්ඣති,
උසජ්ජනති ච තෙ භොගා යෙ කෙචි මනසො පියා.
- 45. පුච්ඡාමි තං දෙචි මහානුභාවෙ
මනුසසගුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං,
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණණං ච තෙ සබ්බදිසා පහාසනීති.
- 46. සා දෙවතා අක්ඛමනා මොග්ගලොනෙන පුච්ඡතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වීයාකාසි යසස කමමසසදං එලනී.
- 47. අහං මනුසසසු මනුසසගුතා
පුරිමාය ජාතියා මනුසසලොකෙ,
දිස්වාන භික්ඛු තසිතෙ කිලනෙන
උට්ඨාය පාතුං උදකං අදසිං.
- 48. යො වෙ කිලනානා පිපාසිතානං
උට්ඨාය පාතුං උදකං දදති,
සිනොදකා තසස භවනී නජේජා
පහුතමාලා ඛහුපුණ්ඛරිකා.
- 49. තමාපගා අනුපරියනති සබ්බද
සිනොදිකා වාලුකසඤ්ඤා නදී,
අඛො ච සාලා කිලකා ච ජමබ්බෙයො
උදාලකා පාටලියො ච චුලලා.

1. කමමකුසලසස - මජ්ඣ.

40. මා කළ ඒ කුඟල කම්යාගේ විසාකය මේ ය, මෙබඳු ය (දෙව්-යන්ගේ) සත්කාරය හා ගෞරවය (මා කෙරෙහි) විය. මම දෙවියන් විසින් පුදන ලද්දී වෙමි.

41. යමෙක් ඒකාන්තයෙන් මොනොවට කෙලෙසුන් කෙරෙන් ඵ්‍රියණා වූ භාන්ත කායවාග්මනය කම් ඇති බුන්මවාරිත්ට සැදූ සිතැත්තේ අසුනක් දේ නම් හෙතෙමේ මා මෙන් දිවා සම්පත් ලබා සතුටු වන්නේ ය.

42. එබැවින් තමාට හිත කැමැති මහත් ජිත්ඵල කැමැත්තහු විසින් රහතුන් වහන්සේට අසුන් දියයුතු වේ.

කුඤ්ජරවිමාන යි.

1. 6

43. (එම්බා) දෙව්දුව, කෝ රනින් කළ පියසි ඇති නැවකට නැගී සිටීනෙහි. (එසේ ම දිව කුසුමෙන් ගැවසුණු) පොකුණට බැඳ සිටීනෙහි අතින් පියුම් නෙළනෙහි.

44. කවර හේතුවකින් කිට එබඳු සිරුරුපැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මනවධන යම්කිසි සම්පත්කීහු වෙත් ද? ඒ සම්පත්කීහු (කවර පිනෙකින්) කිට පහළ වෙත් ද?

45. මහත් අනුභාව ඇති දෙව්දුව, හී වීචාරම්. මිනිස්වුවා කවර පිනක් කළහු ද? තිගේ මේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණ්ණ්ඩි ඇත්ති වඩු ද?

46. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවියනා ලද ඒ දෙව්දු කොමෝ තුටුසිත් ඇත්ති මේ පුණ්ණඵලය යම් කවර කම්සක්සුගේ ද යි පුළුවියනා ලද්දී (මෙසේ) පැවැසූ ය.

47. මම (පෙර අත්බැවිහි මිනිස් ලොවැ මිනිසුන් කෙරෙහි මිනිස් දුටුක් වුවා හටගත් පවස් ඇති ක්ලාන්ත වූ හික්සුන් දක වහා නැගී සිට වළදන්නට පැනිත්තක් දුනිමි.

48. යමෙක් ඵ්කාන්තයෙන් කලාන්ත වූ හටගත් පවස් ඇත්තවුනට වහා නැගී සිට පැන් දේ ද, ඔහුට සිහිල් දිය පිරුණු බොහෝ මලින් ගැවසී ගත් බොහෝ සුදු පියුම් ඇති නදීහු පහළ වෙති.

49. හැමකල්හි ම සිහිල් දිය ගලා බස්නා සිහිල් දිය පිරුණු සුදුවැලි අතුරන ලද ගඩුගාවෝ ඒ වීමන වටකොට සිටිති. පිපුණු මල් ඇති අඹ සල් තිලක දඹ ඇසළ පළොල් රුක්හු ද (එහි) වෙති.

- 50. තං භූමිභාගෙහි උපෙතරූපං
විමානසෙධධං භුසසොහමානං,
තස්සිධා කම්මස්ස අයං විපාකො
එතාදිසං කතපුඤ්ඤා¹ ලභතී.
- 51. තෙන මෙ තාදිසො විචෙණණං තෙන මෙ ඉධමීජ්ඣතී,
උසාජ්ජනාධි ව මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
- 52. අසඛාමි තෙ හිකුඤ්ඤ මහානුභාව
මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං,
තෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
විචෙණණං ව මෙ සබ්බදිසා පභාසතීති.

පටමනාවාචිමානං.

1. 7

- 53. සුවචණ්ණච්ඡදනං නාවං නාරි ආරුග්ග තිට්ඨසි,
ඕගාහසි පොඤ්ඤං පදුමං ඡිඤ්ඤි පාණිනා.
- 54. තෙන තෙ තාදිසො විචෙණණං තෙන තෙ ඉධමීජ්ඣතී,
උසාජ්ජනාධි ව තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
- 55. පුවජාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා කම්මකාසි පුඤ්ඤං,
තෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
විචෙණණං ව තෙ සබ්බදිසා පභාසතීති.
- 56. සා දෙවතා අනතමනා මොග්ගලොභෙන පුඤ්ඤතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යස්ස කම්මසසිදං එලං.
- 57. අහං මනුසස්ස සු මනුස්සභූතා
පුරිමාය ජාතියා මනුස්සලොකෙ,
දිඤ්ඤාන භීතඤ්ඤං තස්සිතං කිලනං
උට්ඨාය පාතුං උදකං අදසිං.
- 58. යො වෙ කිලනාස්ස පිපාසිතස්ස
උට්ඨාය පාතුං උදකං දදතී,
සිතොදකා තස්ස භවතී නපෙජා
පහුතමාලා බහුපුණ්ණරීකා.
- 59. තමාපගා අනුපරියතති සබ්බද
සිතොදකා වාලුකසත්තා නදී,
අඛා ව සාලා තිලකා ව ජලිඤ්ඤො
උද්දලකා පාටලිඤ්ඤො ව දුලලා.

1. තසොව - ගතං.
2. පුඤ්ඤකතා - මජ්ඣං.

50. එවැනි (පොකුණු ගඩොත හා උයන්වලින් යුත්) භූමිභාගයන් ගෙන් පැසසියයුතු බැවින් යුක්ත වූ බෙහෙවින් බබළන ශ්‍රේෂ්ඨ වූ දිව්‍ය විමාන ලබන්. (එද මා විසින් කළ) ඒ කම්යාගේ මෙහි මේ විසාකය වෙයි. කළ පිනැත්තෝ මෙබඳු සම්පත් ලබන්.

51. එ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. එ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන යම් කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

52. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දූවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ථයි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

ප්‍රථම නාවාචිමාන යි.

1. 7

53. (එමබා) දෙවදුව, තෝ රනින් කළ පියසි ඇති නැවකට නැගී සිටිනහු. (එසේ ම දිව කුසුමෙන් ගැවසුණු) පොකුණට බැස සිටිනහු. අතින් පියුම් නෙළනහු.

54. කවර හේතුවකින් තිට එබඳු සිරුරු පැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධ වෙ ද? මනවඩන යම් කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද?

55. මහත් අනුභාව ඇති දෙවදුව, තී විචාරමි. මිනිස් දූව්‍ය කවර පිනක් කළහු ද? තිගේ මේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. (කවර පිනෙකින්) මෙබඳු දිලියෙන පුණ්‍යර්ථයි ඇත්තී වඩු ද?

56. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවියනා ලද ඒ දෙවදු කොමෝ තුටුසින් ඇත්තී මේ පුණ්‍යඵලය යම් කම්යක්කුගේ ද යි මෙසේ පැවසු ය.

57. මම පෙර, අත්බැවිහි මිනිස් ලොවැ මිනිසුන් අතර මිනිස් දූවක් දූව්‍ය හටගත් පවස් ඇති ක්ලාන්ත වූ මහණක්කු දක නැගී සිට පිමට පැන් දුනිමි.

58. යමෙක් ඵකාන්තයෙන් ක්ලාන්ත වූ හටගත් පවස් ඇති මහණක්කුට නැගී සිට වළඳන්නට පැත් දේ ද ඔහුට සිහිල් දිය පිරුණු බොහෝ මල් ඇති බොහෝ සුදු පියුම් ඇති නදීහු පහළ වෙත්.

59. භෑම කල්හි ම සිහිල්දිය ගලාබස්නා සිහිල්දිය පිරුණු සුදුවැලි අනුරන ලද ගඩොතවෝ ඒ විමන වටකොට සිටිත්. පිපුණු මල් ඇති අභි සල් කිලක දඹ ඇසළ පළොල් රුක්කු ද (එහි) වෙති.

- 60. තං භූමිභාගෙහි උපෙතරූපං
විමානසෙවධං භුසසොභමානං,
තස්සිධ කමුමස්ස අයං වීජාමො
ඵතාදිසං කතපුඤ්ඤා ලභහති.
- 61. තෙන මෙ තාදිසො විචේණේන තෙන මෙ ඉධමීජ්ඣති,
උපපජ්ජන්ති ච මෙ භොගා යෙ ඤෙවී මනසො පියා.
- 62. අක්ඛමී තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං,*
තෙනමහි ඵලං ජලිතානුභාවා
විචේණේන ච මෙ සබ්බදිසා පභාසතීති.

දුතියනාවාවිමානං.

1. 8

- 63. සුවචේණවජ්ජනං නාවං නාරී ආරුඤ්ඤා තිට්ඨසි,
මිගාභසි පොසබරණං පදුමං ජිකුසි පාණිනා.
- 64. කුටාගාරා නිවේසා තෙ වීභක්ඛා භාගසො මිතා,
දදුට්ටමානා ආභතති සමජාතා වතුරො දියා.
- 65. ඤෙන තෙ තාදිසො විචේණේන ඤෙන තෙ ඉධමීජ්ඣති,
උපපජ්ජන්ති ච තෙ භොගා යෙ ඤෙවී මනසො පියා.
- 66. සුවජාමී තං දෙවී මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං,
ඤනාසි ඵලං ජලිතානුභාවා
විචේණේන ච තෙ සබ්බදිසා පභාසතීති.
- 67. සා දෙවතා අක්ඛමිතා සම්බුද්ධොනෙව පුත්ථිතා
පඤ්ඤාං පුට්ඨා වීර්යාකාසි යස්ස කමමස්සදං ඵලනති
- 68. අහං මනුසෙසසු මනුස්සභූතා
පුරීමාය ජාතියා මනුස්සලොකෙ,
දිඤ්චාන භික්ඛු තසිතෙ කිලතෙන
උට්ඨාය පාතුං උදකං අදසිං.
- 69. යො මෙ කිලනතාන පිපාසිතානං
උට්ඨාය පාතුං උදකං දදුතී,
සීතොදකා තස්ස භවන්ති නාජේජා
පහුතමාලා ඛුඤ්ඤා පුණ්ඩරිකා.

*ඵලං දියාමෙ මරණපට්ඨං සබ්බතී පොසන්තෙ "අක්ඛමී තෙ බුද්ධි මහානුභාව මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤාපි පාදනතීඵයං.

60. එවැනි භූමිභාගයන් ගෙන් පැසසියයුතු බැවින් යුක්ත වූ අතිශයින් බබළන ශ්‍රේෂ්ඨ වූ දිව්‍යවිමාන ලබන්. (එද මා විසින් කළ) ඒ කම්පයාගේ මෙහි මේ විපාකය වෙයි. කළ පිනැත්තෝ මෙබඳු සම්පත් ලබන්.

61. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන යම් කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

62. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ථයි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

ද්විතීය නාවාචිමාන යි.

1. 8

63. (එම්බා) දෙවදුව, තෝ රනින් කළ පියසි ඇති නැවකට නැඟී සිටිනහු. (එසේ ම දිව කුසුමෙන් ගැටසුණු) පොකුණට බැස සිටිනහු. අතින් පියුම් නෙළනහු.

64. කොටස් වශයෙන් මෙදනලද ප්‍රමාණවත් වූ, කුළුගෙවල් ඇති බබළන්නා වූ තීගේ නිවෙස්හු භාක්පස සිවුදිගුන් බබුළුවන්.

65. කවර ජය්‍යවකින් කිට එබඳු සිරුරුපැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් තීගේ සුධර්මඵලය මෙහි සමෘද්ධ වෙ ද? මන වඩන යම් කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) කිට පහළ වෙත් ද?

66. මහත් අනුභාව ඇති දෙවදුව, තී විචාරමි. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කළහු ද, තීගේ මේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණ්‍යර්ථයි ඇත්තී වූ ද?

67. සම්බුදු රජුන් විසින් ම පුළුවස්නා ලද ඒ දෙවදු කොමෝ කුටුසිත් ඇත්තී මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කම්පයක්හුගේ ද යි (මෙසේ) පැවැසූ ය.

68. මම පෙර අත්බැවිහි මිනිස් ලොවැ මිනිසුන් අතර මිනිස්දුවක් වූවා හටගත් පවස් ඇති ක්ලාන්ත වූ භික්ෂුන් දක නැඟී සිට පිමට පැන් දුනිමි.

69. යමෙක් ඒකාන්තයෙන් හටගත් පවස් ඇති ක්ලාන්ත වූවන්ට නැඟී සිට පිමට පැන් දේ ද, ඔහුට සිහිල් දිය පිරුණු බොහෝ මල් ඇති බොහෝ සුදුපියුම් ඇති නදීහු පහළ වෙති.

- 70. තමාපගා අනුපරියනති සබ්බද
සිතොදකා වාලුකසඤ්ඤා නදී,
අඛො ව සාලා කිලකා ව ජලපුයො
උද්දාලකා පාටලියො ව දුලලා.
- 71. තං භූමිභාගෙහි උපෙතරූපං
විමානසෙට්ඨං භුසසොහමානං,
තස්සිධ කම්මස්ස අයං වීජාමො
එතාදීසං කතපුඤ්ඤා ලහනතී.
- 72. කුටාභාරා නිවෙසා මෙ වීහනො භාගසො මීතා,
දද්දලමානා ආහනති සමනතා වතුරො දීසා.
- 73. තෙන මෙ තාදීසො වණේණ තෙන මෙ ඉධමීජ්ඣති,
උප්පජ්ජනති ව මෙ භොගා යෙ කෙවී මනසො පියා.
- 74. තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවා
වණේණ ව මෙ සබ්බදීසා පභාසතී,
එතස්ස කම්මස්ස එලං ලෙවදං
අත්ථාය පුද්දො උදකං අපාඨිතී¹.

කතියනාවා විමානං.

1. 9

- 75. අභිකකනොග්ගා වණේණ යා තං තිට්ඨති දෙවතෙ,
භිභාසෙනතී දීසා සබ්බා භිසති වීස තාරකා.
- 76. තෙන තෙ තාදීසො වණේණ තෙන තෙ ඉධමීජ්ඣති,
උප්පජ්ජනති ව තෙ භොගා යෙ කෙවී මනසො පියා.
- 77. තෙන තං වීමලොභාසා අතිරොච්ඡි දෙවතෙ²,
තෙන තෙ සබ්බගතෙහි සබ්බා භිභාසරො³ දීසා.
- 78. පුච්ඡාමී තං දෙවී මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා කිමකාසී පුඤ්ඤා,
තෙනාසී එවං ජලිතානුභාවා
වණේණ ව තෙ සබ්බදීසා පභාසතී.
- 79. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලොතොන පුච්ඡිතා,
පඤ්ඤා පුට්ඨා වීජාකාසී යස්ස කම්මස්සදං එලං.

- 1. අපාඨිතී - සී, භා, PTS.
- 2. දෙවතා - මජ්ඣ.
- 3. භිභාසරෙ - මජ්ඣ.

70. පෑම කල්හි ම සිහිල්දිය ගලාබස්නා සිහිල්දිය පිරුණු සුදුවැළි අතුරනලද ගඩඟාවෝ ඔහුගේ වීමන වටකොට සිටිත්. පිළුණු මල් ඇති අඹ සල් තිලක දඹ ඇසළ පළොල් රුක්හු ද (එහි) වෙත්.

71. එවැනි භූමිභාගයන්ගෙන් පැසසියයුතු බැවින් යුක්ත වූ අතිශයින් බබළන දිව්‍යවිමාන ලබන්. (එද මාච්ඡින් කළ) ඒ කම්භයාගේ මෙහි මේ විපාකය වෙයි. කළ පිනැත්තෝ මෙබඳු සම්පත් ලබන්.

72. කොටස් වශයෙන් බෙදනලද ප්‍රමාණවත් වූ කුච්ඡවල් ඇති බබළන්නා වූ මාගේ නිවෙස්හු භාත්පස සිවුදිගුන් බබුළුවන්.

73. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමාද්ධ වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද? ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

74. මෙසේ මම ඒ පිනෙන් දිලියෙන පුණ්‍යර්ථි ඇත්තී වෙමි. ඒ මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. බුදුරජාණන් වහන්සේ මාගේ ප්‍රයෝජනය පිණිස පැන් වැළඳුසේක් ද ඒ කුසල කම්භයාගේ මේ විපාකය වේ.

කෘතිය භාවාවිමාන යි.

1. 9

75. (එමබා) දෙවද්දුව, යම්බඳු වූ තෝ මනා රුසිරිත් සියලු දිගුන් බබුළුවමින් දවහක් තරුව සේ සිටිවූ ද,

76. කවර හේතුවකින් තිට එබඳු සිරුරුපැහැයක් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමාද්ධ වේ ද? මන වඩන යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද?

77. (එමබා) දෙවද්දුව, නිමිල වූ ගරිරාලෝකයක් ඇති තෙපි කවර පිනෙකින් (අන් හැම සුරන් මැඩ) බබළන්නහු ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සියලු ගරිරාවයවයන්ගෙන් සියලු දිගුහු බබළත් ද?

78. මහත් අනුභව ඇති දෙවද්දුව, තී විචාරමි. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කළහු ද? තිගේ (මේ) සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. (කවර පිනෙකින්) මෙබඳු දිලියෙන පුණ්‍යර්ථි ඇත්තී වූ ද?

79. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවියනා ලද ඒ දෙවද්දු නොමෝ තුඩුසිත් ඇත්තී මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කම්පක්‍රමයේ ද යි (මෙසේ) පැවැසූ ය.

- 80. අහං මනුසොසසු මනුසොසගුතා
 සුරිමාය ජාතියා මනුසොලොකෙ,
 තමජධිකාරමහි තිමිසිකායං
 පදීපකාලමහි අදං පදීපං.¹
- 81. යො අජධිකාරමහි තිමිසිකායං
 පදීපකාලමහි දදුති දීපං,
 උපපජ්ජති ජොතිරසං විමානං
 පහුතමාලං ඛහුපුණ්ණරිකං.
- 82. තෙන මෙ තාදිසො විජේණං තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
 උපපජ්ජති ච මෙ හොගා යෙ කෙවී මනසො පියා.
- 83. තෙනාහං විමලොභාසා අතිරොවාමී දෙවතා,
 තෙන මෙ සබ්බදේවතහි සබ්බා ඔභාසරෙ දියා.
- 84. අසඬාමී තෙ භික්ඛු මහානුභාව
 මනුසොගුතා යමකාසි පුණ්ණං,
 තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවා
 විජේණං ච මෙ සබ්බදියා පහාසතීති.

දීපවිමානං.

1. 10

- 85. අහි කසනොත්තන විජේණං යා ඤං තිවධසි දෙවතෙ,
 ඔභාසෙතතී දියා සබ්බා ඔසධී විය තාරකා.
- 86. තෙන තෙ තාදිසො විජේණං තෙන තෙ ඉධමිජ්ඣති,
 උපපජ්ජති ච තෙ හොගා යෙ කෙවී මනසො පියා.
- 87. සුචජාමී තං දෙවී මහානුභාවෙ
 මනුසොගුතා තිමකාසි පුණ්ණං,
 තෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
 විජේණං ච තෙ සබ්බදියා පහාසතීති.
- 88. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලොත්තන සුචරිතා,
 පණ්ණං සුචරිතා වියාකාසි යත්ත කමමසසිදං එලං.
- 89. අහං මනුසොසසු මනුසොසගුතා
 සුරිමාහ ජාතියා මනුසොලොකෙ.
 අදුසං වීරජං බුද්ධං විපසන්තමනාවීලං.

1. අදුස දීපං - මජ්ඣං.

80. මම පෙර අත්බැවිහි මිනිස්ලොවු මිනිසුන් අතර මිනිස් දුවක් වූවා පහන් දැල්වීමට සුදුසු බොල් ගන අඳුරෙහි පහන් උපකරණ දැනීම.

81. යමෙක් පහන් දැල්වීමට සුදුසු බොල් ගන අඳුරෙහි පහන් දේ ද, (ඒ පිනෙන් හේ) බොහෝ උපුල් මල් ඇති බොහෝ සුදුසියුම් ඇති ජ්‍යෙෂ්ඨ විමානයට පිළියද වසින් පැමිණෙයි.

82. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමාද්ධ වෙයි. මන වඩන යම් කිසි සම්පත්තිය වෙන් ද ඒ සම්පත්තිය මට පහළ වෙත්.

83. නිමිල වූ ශරීරාලෝක ඇති මම ඒ පින කරණයකට ගෙන අත් හැම දෙවියන් ඉක්මවා බබළමි. ඒ පිනින් මාගේ සියලු ශරීරාවයවයන් ගෙන් සියලු දිගු බබළත්.

84. මහත් ආනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ථයි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි.

දීපවිමාන යි.

1. 10

85. (එමබා) දෙවිදුව, යම්බඳු වූ තෝ මනා රුසිරෙන් සියලු දිගුත් බබුළුවමින් දවහත් තරුව සේ සිටිවූද,

86. කවර හේකුවකින් නිට එබඳු සිරුරුපැහැයක් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමාද්ධ වෙ ද? මන වඩන යම්කිසි සම්පත්තිය වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිය (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද,

87. මහත් අනුභාව ඇති දෙවිදුව, තී විචාරමි. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කළහු ද, තිගේ මේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි. (කවර පිනෙකින්) මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ථයි ඇත්තී වඩු ද?

88. මුගලන් තෙරුන් වසින් පුළුවස්නාලද ඒ දෙවිදු කොමෝ කුටුසිත් ඇත්තී මේ පුණාර්ඵලය යම් කවර කම්යක්හුගේ ද යි පැන පුළුවස්නා ලද්දී (මෙසේ) පැවසූ ය.

89. මම පෙර අත්බැවිහි මිනිස් ලොවු මිනිසුන් අතර මිනිස් දුවක් වූමි. (එකල මම) පහවූ රාගාදී රජස් ඇති වෙසෙසින් පහන් වූ නො-කැළඹුණු සිත් ඇති බුදුන් දුටිමි.

- 90. ආසජ්ජ දනං අදයිං අකාමා තිලදකඛිණං
දකඛිණෙයාසස ඉදධිසස පසන්තා සෙහි පාණිහි.
- 91. තෙන මෙ තාදිසො විණෙණං තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උප්පජ්ජනති ච මෙ භොගා යෙ කෙචි මනසො පියා.
- 92. අසබ්බමි තෙ හිකඤ්ච මහානුභාව
මනුසසභුතා යමකාසි පුඤ්ඤං,
කෙනමහි එවං ජලිතානුභාවා
විණෙණං ච මෙ සබ්බදිසා පහාසතීති.

තිලදකඛිණාවිමානං.

1. 11

- 93. කොඤ්චා මයුරා දිවියා ච භංසා
වගගුසසරා කොකිලා සමපතනති,
පුපඵාභිකිණං රමමිදං විමානං
අනෙකච්ඡතං නරතාරිසෙචිතං.
- 94. තස්ඵච්ඡසි දෙචි මහානුභාවෙ
ඉදධි¹ විකුබ්බනති අනෙකරූපා,
ඉමා ච තෙ අච්ඡරායො සමත්තො
නච්චනති ගායනති පමොදයනති².
- 95. දෙචිදධිපතනාසි මහානුභාවෙ
මනුසසභුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං,
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
විණෙණං ච තෙ සබ්බදිසා පහාසතීති.
- 96. සා දෙචතා අත්තමනා මොග්ගලලාතෙන පුච්ඡිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යසස කමමසසිදං එලං.
- 97. අභං මනුසෙසපු මනුසසභුතා
පතිබ්බතා නාඤ්ඤමනා³ අභොසිං,
මාතාව පුත්තං අනුරසබ්බමානා
කුඤ්ඤාපභං⁴ නපඵරූසං අවොචං.
- 98. සචෙච සීතා මොසචජ්ජං පභාය
දුතෙ රතා සබ්බහිතතභාවා,
අත්තං ච පානං ච පසන්තච්ඡතා
සකකච්ච දනං විපුලං අදයිං.

- 1. ඉදධි - කසඵ
- 2. පමොදයනති ච - මජ්ඣං.
- 3. පතිබ්බතා නඤ්ඤමනා - මජ්ඣං.
- 4. කුඤ්ඤාපභං - මජ්ඣං.

90. (දැක දෙය ධර්මය නොවටින්නක් හෙයින් ඒ ගැන) නොකැමැත්තෙන් ඉදිවියට පැමිණ දක්ෂිණාවට සුදුසු වූ බුදුරජාණන් වහන්සේට පහන්සිත් ඇති ව සියතින් ම තලදෙයොහක් දුනිමි.

91. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන යම් කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

92. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස්දුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද (එය) ඉබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලිසෙන පුණ්‍යර්ථි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

සීලදායකිණිවිමාන යි.

1. 11

93. නන් වැදෑරුම් රුවන් මලින් ගැවසුණා වූ නොයෙක් සිත්තමින් විසිතුරු වූ දෙවියන් හා දෙවඟනන් විසින් නිති සෙවුනා ලද රමණිය වූ මේ විමනට දිව්‍යමය වූ කොස්වාලිහිණියෝ ද දිව්‍යමය වූ මොනරු ද දිව්‍යමය වූ භංසයෝ ද මිහිරිනද ඇති කොවුලෝ ද නිතර අවටින් පැමිණෙති.

94. මහානුභාව ඇති දෙවදුව අනෙක ස්වරූප වූ සෘද්ධි විකුර්වණය කරමින් සිටිහු. තිගේ මේ දිව්‍යාස්සරාවෝ භාක්පස නටති, ගයති, සතුටු කරවති.

95. මහත් අනුභාව ඇති දෙවදුව, (නෝ) දිව්‍යර්ථියට පැමිණියා වහු. මිනිස්දුවක් වූවා කවර පිනක් කළහ ද? තිගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙසේ දිලිසෙන පුණ්‍යර්ථි ඇත්තී වඩු ද?

96. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දෙවදු නොමෝ තුටුසිත් ඇත්තී මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කම්යක්සුගේ ද යි (මෙසේ) පැවසූ ය.

97. මම පෙර අත්බැව්හි මිනිසුන් අතර මිනිස්දුවක් වූවා අන් පුරුෂයකු නොපතන්නී පක්ෂිභාව වීමි. පුතකු රකින මවක් මෙන් තමෙහිම රැක්කෙමි. (අනුන් කළ වරදකට) කිපුණි නමුදු පරොස් බස් නො කීමි.

98. මුසාවාදය හැර සත්‍යයෙහි පිහිටියා වෙමි. දීමෙහි ඇලුණා වූ මම සතර සඬග්‍රහ වස්තුවෙන් අනුන්ට සඬග්‍රහ කරන ස්වභාව ඇත්තී පසන් සිතැත්තී අහර ද පැන් ද සකස් කොට මහත් දනයක් දුනිමි.

- 99. තෙන මෙ තාදිසො වණේණං තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජන්ති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
- 100. අකංඛාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවා
වණේණං ච මෙ සබ්බදිසා පභාසතීති.

පතිබ්බතාවිමානං.

1. 12

- 101. වෙචරියජාමහං රුචිරං පහසුරං
විමානමාරුඤ්ඤ අනෙකචිත්තං
තජ්චජයි දෙවි මහානුභාවෙ
උච්චාවචා ඉදධිවිකුඤ්ඤමානා
ඉමා ච තෙ අච්ඡරායො සමනකතො
නචචතති ගායන්ති පමොදයන්ති¹
- 102. දෙවිඤ්ඤපත්තාසි මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙතාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණේණං ච තෙ සබ්බදිසා පභාසතීති
- 103. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලොතෙන පුච්ඡිතා,
පඤ්ඤා පුට්ඨා වියාකාසි යසස කම්මසීදං එලං.
- 104. අභං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා
උපාසිකා චක්ඛුමතො අභොසිං
පාණාතිපාතා වීරතා අභොසිං
ලොකෙ අදින්නං පරිචජ්ජයිසං.
- 105. අමජ්ජපා නො ච² මුසා අභාසිං³
සකෙන සාමීනාව⁴ අභොසිං තුට්ඨා
අත්තංඤ්ඤ පානංඤ්ඤ පසන්නචිත්තා
ස සකචච දුනං විපුලං අදසිං.
- 106. තෙන මෙ තාදිසො වණේණං තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජන්ති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
- 107. අකංඛාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවා
වණේණං ච මෙ සබ්බදිසා පභාසතීති

දුතිය පතිබ්බතාවිමානං.

- 1. පමොදයන්ති ච - මජ්ඣ.,
- 2. නාපි - සා.
- 3. අභාසිං - මජ්ඣ.
- 4. සාමිතා - මජ්ඣ.

99. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

100. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස්ඳුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණර්ධි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

පරිබාහිරවිමාන යි.

1. 12

101. මහත් අනුභාව ඇති දෙවදුව, වෙරළමිණි මුවා වැම් ඇති සිත්කලු වූ අතිශයින් බබළන නොයෙක් සිතියමින් වීසිකුරු වූ විමනට නැඟ කුඳු මහත් සෘද්ධිවිකාරවණය කරමින් එහි සිටුනාව. භිගේ මෙ දෙවඟනෝ භාත්පස්සි නටති ගයති සතුටු කරවත්.

102. මහත් අනුභාව ඇති දෙවදුව, තෝ දිව්‍යර්ධියට පැමිණියා වෙහි. මිනිස් දුවක් වූවා කවර පිනක් කළහු ද? භිගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනකින් මෙසේ දිලියෙන පුණර්ධි ඇත්තී වඩු ද?

103. මුගලන් තෙරුන් වීසින් පුළුස්සාලූ ඒ දෙවදු නොමෝ තුටුසිත් ඇත්තී මේ පුණර්චලය යම් කවර කම්යක්හුගේ ද යි (මෙසේ) පැවසූ ය.

104. මම පෙර අත්බැවිහි මිනිසුන් අතර මිනිස්ඳුවක් වූවා පසැස් ඇති මුදුරුදුන්ගේ උවැසියක් වීමි. පණ්ඩාගෙන් දුරු වූවා වෙමි. ලොකගෙහි තුදුන් දෙය ගැනීම හැම ලෙසින් ම දුරු කෙළෙමි.

105. මත්පැන් නො බීමි, බොරු නො කීමි, සිය සැමියා සමග ම සතුටු වූවා වෙමි. පහන් සිත් ඇත්තී අහර ද පැන් ද සකස් කොට මහත් දනයක් දුනිමි.

106. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

107. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණර්ධි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

ද්විතීය පරිබාහිරවිමාන යි.

1. 13

- 108. අභිසක්තනොත්ත වණෙණන යා ඤං තිට්ඨසි දෙවනෙ,
ඔභාසෙනති දිසා සබ්බා ඔසධි විය තාරකා.
- 109. කෙන නෙ තාදිසො වණෙණන කෙන නෙ ඉධමීජ්ඣති,
උපපජ්ජනති ච නෙ භොගා යෙ කෙචි මනසො පියා.
- 110. පුච්ඡාමි නං දෙවී මහානුභාවෙ
මනුසසභුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණෙණන ච නෙ සබ්බදිසා පභාසතීති.
- 111. යා දෙවතා අත්තමනා මොගගලොනෙන පුච්ඡිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යසිස කමමසුඤ්ඤං එලං.
- 112. අභං මනුසෙසපු මනුසසභුතා
සුඤ්ඤා අභොසිං සසුරසස ගෙභෝ
අද්දසං වීරජං භික්ඛුං වීපසනනමනාඒලං.
- 113. තසස අද්දසභං පුච්චං පසන්නා සෙති පාඤ්ඤි
භාගධච්චාගං දඤ්ඤා මොදමී නඤ්ඤෙන වනෙ
- 114. තෙන මෙ තාදිසො වණෙණන තෙන මෙ ඉධමීජ්ඣති,
උපපජ්ජනති ච මෙ භොගා යෙ කෙචි මනසො පියා.
- 115. අසබ්බාමි නෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසසභුතා යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමි එවං ජලිතානුභාවා
වණෙණන ච මෙ සබ්බදිසා පභාසතීති.

සුඤ්ඤාවිමානං.

1. 14

- 116. අභිසක්තනොත්ත වණෙණන යා ඤං තිට්ඨසි දෙවනෙ,
ඔභාසෙනති දිසා සබ්බා ඔසධි විය තාරකා.
- 117. කෙන නෙ තාදිසො වණෙණන කෙන නෙ ඉධමීජ්ඣති,
උපපජ්ජනති ච නෙ භොගා යෙ කෙචි මනසො පියා.

1. සරෙ, - සා.

1. 13

108. එමබා දෙවදුට, යම්බඳු වූ තෝ මනා රුසිරින් සියලු දිගුන් බබුළුවමින් දවහන් තරුව සේ සිටිනෙහි.

109. කවර හේතුවකින් තිට මෙබඳු සිරුරුපැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමාද්ධ වේ ද? මන වඩන්තා වූ යම් කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද?

110. මහත් අනුභාව ඇති දෙවදුට, තී විචාරමි. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තිගේ මේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණ්ණර්දයි ඇත්තී වෙහි ද?

111. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්තා ලද ඒ දෙවදු තොමෝ කුටුසින් ඇත්තී මේ පුණ්ණඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ ද සි මෙසේ පැවසූ ය.

112. මම පෙර අත්බැව්හි මිනිසුන් අතර මිනිස් දුවක් වූවා මයිලඤ්ඤාවන්ගේ ගෙහි ලේලියක් වූමු. පහ වූ රාගාදී රජස් ඇති වෙසෙසින් පහන් වූ නො කැලඹුණු සිත් ඇති මහණක්හු දුටමි.

113. (දක) උන්වහන්සේට පහන් වූවා සියතින් කැවුමක් දුනිමි. නමා ලත් කොටසින් අඩක් දී නදුන් වෙනෙහි සතුටු වෙමි.

114. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමාද්ධ වෙයි. මන වඩන්තා වූ යම් කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

115. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස්දුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමිද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්ණර්දයි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

ප්‍රථම සුඤ්ඤාචාරාම යි.

1. 14

116. එමබා දෙවදුට, යම්බඳු වූ තෝ මනා රුසිරින් සියලු දිගුන් බබුළුවමින් දවහන් තරුව සේ සිටිනෙහි.

117. කවර හේතුවකින් තිට එබඳු සිරුරුපැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමාද්ධ වේ ද? මන වඩන්තා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද?

- 118. පුට්ඨාමී තං දෙවී මහානුභාවෙ
මනුස්සභුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙතාසි එවං ජලිතානුභාවා
විජේණං ව මෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.
- 119. සා දෙවතා අක්ඛමනා මොක්ඛලොනෙන පුට්ඨිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වීයාකාසි යත්ත කම්මසසිදං එලං.
- 120. අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභුතා
සුඤ්ඤා අහොසිං සසුරස්ස ගෙගෙහ.
අද්දසං වීරජං භීතච්ඡං වීසසන්නමනාවීලං.
- 121. තස්ස අද්දසහං භාගං පසන්නා සෙති පාඤ්ඤි
කුම්මාසපිණ්ඩං දන්වාන මොදමී නඤ්ජෙන වනෙ.
- 122. තෙන මෙ තාදිසො විජේණං තෙන මෙ ඉධමීජ්ඣතිති,
උපපජ්ජති ව මෙ භොගා යෙ කෙවී මනසො පියා.
- 123. අසබ්බමී මෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභුතා යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමිති එවං ජලිතානුභාවා
විජේණං ව මෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.

දුතිය සුඤ්ඤාවිමානං.

1. 15

- 124. අභික්ඛකභවනන විජේණංන යා නිං තිට්ඨසි දෙවතෙ,
මහාසෙනතී දිසා සබ්බා ඔසධි විය තාරකා.
- 125. කෙන මෙ තාදිසො විජේණං තෙන මෙ ඉධමීජ්ඣතිති,
උපපජ්ජති ව මෙ භොගා යෙ කෙවී මනසො පියා.
- 126. පුට්ඨාමී තං දෙවී මහානුභාවෙ
මනුස්සභුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙතාසි එවං ජලිතානුභාවා
විජේණං ව මෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.
- 127. සා දෙවතා අක්ඛමනා මොක්ඛලොනෙන පුට්ඨිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වීයාකාසි යත්ත කම්මසසිදං එලං.

118. මහත් අනුභාව ඇති දෙවදුව, තී විචාරම්. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තීගේ මේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ථයි ඇත්තී වෙහි ද?

119. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දෙවදු කොමෝ තුටු සිත් ඇත්තී මේ පුණාර්ථලය යම් කවර කම්යක්භුගේ දෑ යි මෙසේ පැවසූ ය.

120. මමපෙර අත්බැව්හි මිනිසුන් අතර මිනිස්ථවක් වූවා මයිලභුවන් ගේ ගෙහි ලේලියක් වූවු.

121. පහවූ රාගාදී රජස් ඇති වෙසෙසින් පහන් වූ නො කැලඹුණු සිත් ඇති මහණක්භු දුටිමි. (දැක) උන්වහන්සේට පහන් වූවා සියතින් යව ධාන්‍යයෙන් කළ කොමු පිබෙකින් භාගයක් දුනිමි. ඒ කොමුපිටු දී නඳුන් වෙනෙහි සතුටු වෙමි.

122. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමාද්ධ වෙයි. මන වඩන්තා වූ යම් කිසි සම්පත්තීභු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීභු මට පහළ වෙත්.

123. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස්ථවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ථයි ඇත්තී වෙමි. මගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

ඒතීය සුණසාවිමාන යි.

1. 15

124. එමබා දෙවදුව, යම්බඳු වූ තෝ මනා රුසිරින් සියලු දිගුන් බබුළුවමින් දවහත් තරුව සේ සිටිනෙහි?

125. කවර හෙතුවකින් තිට එබඳු සිරුරුපැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් තීගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමාද්ධ වෙ ද? මන වඩන්තා වූ යම් කිසි සම්පත්තීභු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීභු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද?

126. මහත් අනුභාව ඇති දෙවදුව, තී විචාරම්. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තීගේ මේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ථයි ඇත්තී වෙහි ද?

127. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දෙවදු කොමෝ තුටු සිත් ඇත්තී මේ පුණාර්ථලය යම් කවර කම්යක්භුගේ දෑ යි (මෙසේ) පැවසූ ය.

- 128. ඉසසා ව මචේජරමචේ පළාසො,
නාහොසි මඤා ඝරමාවසනනියා
අසෙසාධනා හතතුවසානුවනනී
උපොසචේ නිවචහමපමතතා.
- 129. වාතුදදසිං පඤ්ඤසිං යා ව පසකසස අටධමී,
පාටිහාරීපසකසඤ්ඤ අටධධහසුසමාගතං
- 130. උපොසචං උපවසිසසං සද සීලෙසු සංවුතා,
සංයමා සංවිහාගා ව විමානං ආවසාමහං¹
- 131. පාණාතිපාතා වීරතා මුසාවාද ව සඤ්ඤතා,
චේයා ව අතිවාරා ව මජ්ජපාතා ව ආරකා,
- 132. පඤ්ඤ සිකාපදේ රතා අරියසච්චාන කොවීද,
උපාසිකා වනචුමනො ගොතමසස යසසසිනො.
- 133. සාහං සකෙන සීලෙන යසසා ව යසසසිනී,
අනුහොමී සකං පුඤ්ඤං සුඛිතා වචනී අනාමයා.
- 134. තෙන මෙ තාදීසො වචේණේන තෙන මෙ ඉධමීජ්ඣනී,
උපජජනනී ව මෙ හොගා යෙ කෙච් මනසො පියා.
- 135. අකඛාමී තෙ භිකචු මහානුභාව
මනුසිසභුතා යමහං අකාසිං
තෙනමහී ඵවං ජලිතානුභාවා
වචේණේන ව මෙ සබ්බදීසා පභාසනීති.

මම ව හතොත වචනෙන හගවනො පාදෙ සිරසා වච්ඤ්ඤාසාසි,
උතතරා නාමී හතොත උපාසිකා හගවනො පාදෙ සිරසා වච්ඤ්ඤීති
අනච්චරියං ධො පනෙතං හතෙන යං මං හගවා අඤ්ඤතරස්මිං
සාමඤ්ඤඵලෙ ව්‍යාකරෙය්‍ය. තං හගවා සකදගාමීඵලෙ වියාකාසිනී.

උතතරාවිමානං.

1. 16

- 136. යුතතා ව තෙ පරම අලඛකතා හයා
අධොලුධා අසසිගමා බලී ජවා
අහීනීමමිතා පඤ්ඤරචා සතා ව තෙ
අනෙවනනී තං සාරථීචොදිතා හයා.
- 137. සා තිට්ඨසි රථවරෙ අලඛකතා
ඔහාසයං ජලමීච ජොතිපාවකො
පුච්ඡාමී තං වරතනු² අනොමදසසනෙ
කසමා නු කායා අනධිවරං උපාගමීති.

1. ආවසාමිමං - සී.
2. වරොඡ - කපථී.

128. ගිහිගෙයි වසන මට ඊෂ්ඨයෙක් හෝ මසුරුවෙක් හෝ නැවත යුගග්‍රාහයෙක් හෝ නො වී ය. ක්‍රොධ නැත්තී සිය සැමියාගේ අදහස් අනුව පවත්නී පෙහෙවස් රැකීමෙහි නිරතුරු ව අප්‍රමත්ත වූවා වෙමි.

129-130. මම පක්ෂය පිළිබඳ වූ තුදුස්වක ද පයළොස්වක ද යම්බඳු අටවක ද ප්‍රාතිභායඬ පක්ෂය ද (යන පොහෝ දිනයන්හි) අටහීන් යුක් පෙහෙවස් වීසිමි. සියලු කල්හි නිති සිල්හිද කසින් හා වචනයෙන් සංවෘත වූවා ඉන්ද්‍රියසංවරයෙන් යුක්ත වූවා මොනවට බෙද දෙන්නී ගෙහි වීසිමි.

131. (එකල මම) පණ්ඩායෙන් දුරු වීමි, මුසවායෙන් සංයත වීමි, අධිනාදනින් මිසභසරින් රහමෙර පීමෙන් දුරු වීමි.

132. පස් සිකපද රැක්මෙහි ඇලුණුවතුරායඬ සත්‍යයෙහි දක්ෂ වූ මම යසස් ඇති පසැස් ඇති ගෞතම බුදුරදුන්ගේ උපාසිකාවක් වීමි.

133. (එසේම) ඒ මම ස්වකීය සීලයෙන් ද කීර්තියෙන් ද යසස් ඇතියා සිය පිත්පල වීදිමි. නිරොග වූවා සැප ඇතියාද වෙමි.

134. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන යම් කිසි සම්පත්තීහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙන්.

135. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ථයි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

වහන්ස, උත්තරා නම් උපාසිකා නොමෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රී පාදයක් මස්තකයෙන් වදී. වහන්ස, මාගේ වචනයෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රී පාදයන් වදිනු මැනැවි. වහන්ස, යම් හෙයකින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මා එක්තරා මාර්ගඵලයෙක්හි ලා වදරන සේක් නම් ඒ පුදුමයෙක් නො වේ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ (මා) සකෘදගාමී එලයෙහි ලා ප්‍රකාශ කළ සේක.

උත්තරාවිමාන යි.

1. 16

136. (එමබා දෙවදුව) තිගේ රියෙහි යොදන ලද අශ්වයෝ උතුම් වූ දිව්‍යමය වූ අශ්වාභරණයෙන් සරසන ලදහ, යටිහුරු කළ මුව ඇතියහ, ආකාශවරියහ, බල ඇත්තාහ, ජව ඇත්තාහ. ඒ රිය පන්සියය තිගේ පිනෙන් නිපන. රියදුරන් වීසින් මෙහෙයන ලද්දවුන් වැනි අශ්වයෝ තී අනුව යෙත්.

137. දිව බරණින් සැරසුණු සඳහිරු තරු සේ බබළන ගිනි සේ දිලියෙන ඒ කී උතුම් රියෙහි සිටිනෙහි ය. අලාමක දර්ශන ඇති උතුම් සිරුරු ඇත්තී ය, කිනම් දිව්‍ය කිකායෙකින් බුදුරදුන් වෙත පැමිණියෙහි ද යි තී විචාරමි.

- 138. කාමඤ්ඤපක්ඛානං යමාසුනුක්ඛරං¹
නිමමාය නිමමාය රමනති දෙවතා
තස්මා කායා අච්ඡරා කාමවණ්ණනී
ඉධාගතා අනධිවරං නමසසිතුනති.
- 139. කිං කිං පුරෙ සුවරිතමාවරිධ
කෙනවඡසි කිං අමිතයසා සුබෙධිතා
ඉදධි ව තෙ අනධිවරා විභබ්බමා
වණ්ණණ ව තෙ දසදියා විරොචති.
- 140. දෙවෙහි තං පරිවුතා සකකතා වසි
කුතො වුතා සුගතිගතාසි දෙවතෙ
කස්ස වා කිං වචනකරානුසාසනීං
ආවික්ඛ මෙ කිං යදි බුද්ධසාවිකාති.
- 141. නගනතරෙ නගරවරෙ සුමාපිතෙ
පරිවාරිකා රාජවරස්ස සිරිමතො
නමෙව ගීතෙ පරමසුසිකතිතා අහුං
සිරිමාති මං රාජගහෙ අවෙදිසුං.²
- 142. බුද්ධො ව මෙ ඉසිනිසහො විනායකො
අදෙසධි සමුදයදුක්ඛනිච්චතං
අසබ්බතං දුක්ඛනිරොධසස්සතං
මඤ්ඤමං අකුච්චමඤ්ඤසං සිවං.
- 143. සුඤ්ඤානහං අමතපදං අසබ්බතං
තථාගතස්සනධිවරස්ස සාසනං
සිලෙසවහං පරමසුසංවුතා අහුං
ධමමෙ ධීතා නරවරබුද්ධභාසිතෙ.³
- 144. සුඤ්ඤානහං වීරජපදං අසබ්බතං
තථාගතෙන නධිවරෙන දෙසිතං
තජෙවහං සමථසමාධිමාඡුසිං
සා යෙව මෙ පරමනියාමතා අහු.
- 145. ලද්ධානහං අමතවරං විසෙසනං
ඵකංසිකා අභිසමයෙ විසෙසිය
අසංසඤා බහුජනපුජිතා අහං
බ්බිඤ්ඤරතීං⁴ පච්චනුභොමනසකං.
- 146. ඵවං අහං අමතදසමිති දෙවතා
තථාගතස්සනධිවරස්ස සාවිකා
ධමමඤ්ඤා පඨමථලෙ පතිට්ඨිතා
යොතාපක්ඛා න ච පන මජ්ඣිගගති.

1. යමාසුනුක්ඛරං - සනා.
 2. අවෙදි-සු - සිවු. ප.
 3. නරවරබුද්ධදෙසිතෙ - මජ්ඣ.
 4. බ්බිඤ්ඤරතීං - සනා.

138. දෙවියෝ කැමැති පරිදි කම්සැප මවා ගනිමින් ඇලෙන් ද, කාමසුඛයෙන් අගතැන් පැමිණි තැන් අතුරෙන් යම් දෙවලොවක් ශ්‍රේෂ්ඨ යයි කියක් ද ඒ දෙවලොවින් කැමැති රූ දරන අප්සරාවක් වූ මම බුදුරදුන් වදින්නට මෙහි ආමි.

139. එම්බා දෙවදුව, තෝ පෙර කවර පිනක් කෙළෙහි ද? අපමණ පිරිවර ඇති සැපෙන් වැඩුණු තෝ කවර පිනෙකින් මෙහි (සැනසී) සිටිනෙහි ද? තීගේ අනුන්තම වූ ආකාශවාරී වූ දිව්‍යානුභාවය ද වෙයි. තීගේ සිරුරු පැහැය ද දස දිගුන් බබුළුවයි.

140. එම්බා දෙවදුව, තෝ දෙවියන් විසින් පිරිවරන ලද්දී යක්කාර ද කරන ලද්දී වෙහි. කිනම් හවයෙකින් ව්‍යුහ වූවා සුගතියට පැමිණියා වෙහි ද? තෝ කිනම් ශාස්තෘවරයක්හුගේ අවවාදනුශාසනා පිළිගැනීමෙන් වචන කරන්නී වෙහි ද? ඉදින් තෝ බුද්ධශ්‍රාවිකා වූවා නම් මට කියව.

141. (ඉසිහිලි ඇ) පවු අතර මැනැවින් පිහිටුවන ලද උතුම් (රජගහ) නුවර නැවුම් ගැයුම් මැනැවින් පුහුණු වූ මම සිරිමත් (බිම්සර) රජුගේ පරිවාරිකාවක් වීමි. ඒ මා රජගහ නුවර සිරිමා යැ යි දැනගත්හ.

142. සාභි ශ්‍රේෂ්ඨ වූ විනායක වූ බුදුරජ සමුදය දුටු සත්‍යයන්ගේ අනිත්‍යතාව ද අසංස්කෘත වූ ශාශ්වත දුටු නිර්වාණය ද අකුටිල වූ කෙලෙස් නසන ආයථිමාර්ගය ද මට පැවසී ය.

143. මම උතුම් වූ තථාගතයන් වහන්සේගේ අසංස්කෘත නිව්‍යාණයට කරුණු වූ සද්ධම්මය අසා නරශ්‍රේෂ්ඨ වූ බුදුරදුන් විසින් දෙසනලද ප්‍රතිපත්තියෙහි පිහිටියා වූ මම ශීලයෙහි මැනැවින් සංවෘත වූවු.

144. මම උතුම් වූ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් දෙසනලද අසංස්කෘත වූ නිව්‍යාණ පදය දැන මම ඒ අත්බැවිහි ලොකොත්තර සමාධිය අවබෝධ කෙළෙමි. ඒ ලොකොත්තර සමාධි ස්පර්ශය ම මට උතුම් මාර්ග නියාමය විය.

145. මම විශිෂ්ටභාව සාධක වූ උතුම් වූ නිව්‍යාණය ලැබ සත්‍ය ප්‍රති වේධයෙහි විශේෂයට පැමිණ තුනුරුවන්හි නිසැක වූවා වෙමි. පහවූ සැක ඇති මම බොහෝ දෙනා විසින් පුදන ලද්දෙමි ස්වල්ප නොවූ ක්‍රිධාරතිය වළඳමි.

146. මෙසේ දෙවදුවක් වූ මම තථාගතයන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවිකාවක් වූවා නිවන දක්නී වෙමි. පළමු පෙලෙහි පිහිටියා වූ සිවුසස් දහම් දක්නා මම සෝචාන් වීමි. මට දුගතියෙක් නැත් ම ය.

- 147. සා වන්දිකුං අනධිවරං උපාගමිං
පාසාදිකෙ කුසලරථේ ව භික්ඛවො
නාමසසිකුං සමණසමාගමං සිවං
සගාරවා සිරිමනො ධම්මරාජිනො.
- 148. දිසවා මුනිං මුදිතමනභි පිණිකා
තථාගතං නරවරදම්මසාරථිං
තණහවඡ්ඡං කුසලරතං විනායකං
වන්දමහං පරමභිතානුකම්පකතභි.

සිරිමාවිමානං.

1. 17

- 149. ඉදං විමානං රුවිරං පහසාරං
වෙච්චියඤ්ඤං සතතං සුනිමිතං
සොවණණරුකෙඛභි¹ සමනාලොස්සතං
යානං මමං කම්මවිපාකසංගෙවං.
- 150. තත්‍රුපපනකා පුරිමච්ඡරා ඉමා
සතං සහසොති සකෙන කම්මුනා
තුචංසි අඡ්ඡුපගතා යසසිනී
මහාසයං තිට්ඨසි පුබ්බදෙවතා.
- 151. සසී අධිගහඤ්ඤා යථා විරොචති
නාකඛකරාජාරීව තාරකාගණං
තථේව ත්වං අච්ඡරාසඛගමං² ඉමං
දඤ්චලමානා යසසා විරොචසි.
- 152. කුතො නු ආගමමි අනොමදසකතො
උප්පනකා ත්වං භවනං මමං ඉදං
මුභමංව දෙවා තිදසා සඉඤ්ඤා
සඛෙඛ න තප්පාමසෙ දසකතොත තතභි.³
- 153. යමෙතං සකක අනුපුච්ඡසෙ මමං
කුතො වුතා ත්වං ඉධ ආගතාති⁴
ධාරාණසී නාම පුරජී කාසිනං
තත්ථ පුරෙ අහොසිං කෙසකාරිකා.
- 154. බුද්ධෙ ව ධම්මෙ ව පසකාමානසා
සඛෙඛ ච එකනාගතා අසංසයා
අඛණ්ඩසිකඛාපද ආගතපථලා
සමෙඛොධිධම්මෙ තියතා අනාමයාති.

- 1. සුවණණරුකෙඛභි - මජ්ඣ.
- 2. අච්ඡරාසඛගතං - මජ්ඣ.
- 3. දසකතාතතභි - සී.
- 4. ආගතා තුචං - සා.

කුතො වුතාය ආගතිකව PTS.

147. ගෞරව සහිත වූ ඒ මම බුදුරදුන් වැදීමට ද පැහැදීම ඇති කරන නිවනෙහි ඇලුණු භික්ෂූන් වැදීමට ද ශ්‍රීමත් වූ බුදුරජාණන් වහන්සේගේ නිර්භය වූ ශ්‍රමණ සමාගමය (ඇසුරු කිරීමට ද) එළඹියෙමි.

148. නරශ්‍රේෂ්ඨ වූ පුරුෂදම්‍යසාරථී වූ කථාගත වූ බුදුරදුන් දැක පිතෘ ගියා වූ මම සතුටු සිත් ඇත්තී වෙමි. ඒ මම තෘෂ්ණාව සිදහළ නිවනෙහි ඇලුණු උතුම් වූ හිතයෙන් සත්ත්වයන්ට අනුකම්පා කරන විනායක වූ කථාගතයන් වහන්සේ වදිමි.

සිරිමාවිමාන සි.

1. 17

149. මනාව මැවුණු වෙරළේ ජීව්‍යව්‍යා වැම ඇති රන්රුකින් භාත්පසින් වැසුණු සියලු කල්හි සිත්කලු වූ පැහැසර වූ මේ විමාන ස්ථානය මාගේ කම් විපාකයෙන් පහළ විය.

150. ඒ විමන්හි උපන් මේ ප්‍රථම දිව්‍යාප්සරාවෝ ලක්ෂයක් පමණ වෙති. පිරිවර ඇත්තා වූ තෝ ස්වකීය කම්පානුභාවයෙන් මෙහි උපන්තී වෙහි, ඒ ප්‍රථම දිව්‍යාප්සරාවන් බබුළුවමින් සිටිනෙහි.

151. සසලපින් යුත් සඳු යම් සේ තුරුරැස මැඩගෙන බබළා ද එසේ ම තෝ යසසින් මේ දිවසර මුළුව අතිශයින් බබළුවමින් බබළෙහි.

152. අලාමක දැකුම් ඇත්තිය, තෝ නොතැනකින් නොහොත් කවර පිනෙකින් අවුත් මාගේ මේ විමන්හි උපනිති ද? ඉන්ද්‍රියා සහිත වූ තවුනියා වැසි දෙවියෝ බබුහු දැක යම්සේ සැඟීමට නො පැමිණෙත් ද, එසේ ම (අපි) සියලු දෙන තී දැකීමෙන් සැඟීමට නො පැමිණියෙමු.

153. ශක්‍රය, කවර භවයෙකින් ව්‍යුත ව මෙහි ආයෙහි දැයි යම් ඒ පැනයක් මා අතින් විචාරෙහි. කසී රට බරණැස් නම් පුරයෙක් ඇත. මම පෙර ඒ නුවර කේසකාරිකා නම් වීමි.

154. බුදුන් කෙරෙහි ද දහම් කෙරෙහි ද සහන කෙරෙහි ද පහන් සිත් ඇතියා නියතගතික වූවා සැක නැතියා නොකඩ සිකපද ඇත්තී පැමිණි එල ඇතියා නිවනෙහි නියත වූවා නිදුක් වූවා වෙමි.

155. තනුකායාභිනාන්දුමසෙ සාගතඤ්ච¹ තෙ
 ධම්මෙන ව තිං යසසා වීරොච්ඡි
 බුද්ධෙ ව ධම්මෙ ව පසන්නමානසෙ
 සංඛ්‍යෙ ව එකත්තගතෙ අසංසයෙ
 අඛණ්ඩ සිංඛාපදෙ ආගතඤ්චෙ
 සංඛොධිධම්මෙ තියතෙ අනාමයෙනි.

කෙසකාරිවිමානං.

පියවග්ගො පඨමො.

තසසුද්දනං:-

පඤ්චපියා තයො නාවා දීපතිලදකඛිණා දුවෙ
 පති දෙව සුභිසා උත්තරා සිරිමා කෙසකාරිකා
 වග්ගො තෙන පච්චන්තිති.

155. බුදුන් කෙරෙහි ද දහම් කෙරෙහි ද සභුන් කෙරෙහි ද පහන් සිත් ඇති නියතගතික වූ නිසැක වූ නොකඩ සිකපද ඇති පැමිණිඵල ඇති නිවනෙහි නියත වූ එම්බා දෙවිදුව, තෝ ධම් සම්පත්තියෙන් ද පරිවාර සම්පත්තියෙන් ද බබළහි. තිගේ ඒ ද්විවිධ සම්පත්තිය පිළිගනිමු. තිගේ මෙහි පැමිණීම ද මනා පැමිණීමෙකි.

කෙසකාරිවිමාන යි.

ප්‍රථම පියවර්ග යි.

එහි උද්දතාය:

පඤ්චපීඨයැ තයො නාවා යැ දීපතිල දක්ඛිණා දෙක යැ පතිබ්බතා දෙක යැ සුණ්ඨා දෙක යැ උත්තරා යැ සිරිමා යැ කෙසකාරිකා යැ යි එයින් වර්ගය කියනු ලැබේ.

2. විභක්‍රතාවගො

2. 1

- 156. අපි සසෙකා'ව දෙව්දෙසු රමෙම විභක්‍රතා වනෙ
සමනතා අනුජයාසි නාරිගණපුරකඛතා
ඛිභාසෙතති දිසා සබ්බා ඛිසධි විය තාරකා.
- 157. කෙන තෙ කාදිසො වණෙණෙ කෙන තෙ ඉධමීජකිති,
උපපජනති ව තෙ භොගා යෙ කෙවී මනසො පියා.
- 158. පුච්ඡාමී තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුසසභුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණෙණෙ ව තෙ සබ්බදිසා පභාසතීති.
- 159. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලානෙන පුච්ඡිතා,
පඤ්ඤං පුච්ඡා වියාකාසි යසස කම්මසසිදං එලං.
- 160. අභං මනුසෙසසු මනුසසභුතා දුසි අභොසිං පරපෙසසියා කුලෙ
උපාසිකා වනඛුමතො ගොතමසස යසසිතො
තසසා මෙ නිකඛමො ආසි සාසනෙ තසස නාදිතො.
- 161. කාමං භීජ්ජතු'යං කායො නෙව අපෙඤ්ඤා සඤ්ඤා
සිසබ්බපදනං පඤ්ඤානං මග්ගො සොච්ඡිකො සිවො.
- 162. අකණ්ටකො අගභනො උජු සබ්බි පචෙදිතො
තිකඛමසස එලං පසස යරීදං පාපුණ්ඤ්ඤා.
- 163. ආමනිතනිකා රඤ්ඤෙමහි සකතසස වසවතනිතො
සධිකුරියසභසසානි පටිබොධං කරොනති මෙ.
- 164. ආලමො ගග්ගරො' භිමො සාධුවාදී ව සංසයො,
පොකඛරො ව සුඵසෙසා ව විණාමොකඛා ව නාරියො.
- 165. නඤ්ඤ වෙව සුනඤ්ඤ ව සොණදිකා සුචම්භිතා'
අලමුසා මිසසකෙසි ව පුණ්ඤ්ඤාතිදරුණි.
- 166. එණ්ඤ්ඤා සුඵසසා ව සුභදා මුද්ධාදිනී,
එතා වඤ්ඤා ව සෙයාසා' අච්ඡරානං පබොධිකා.

- 1. සඤ්ඤා - මඤ්ඤා.
- 2. ගග්ගමො - සා.
- 3. සුචම්භිතා - සා.
- 4. සෙයාසෙ - සිදු. ජ.

2. විභවලතා වගීය

2. 1

156. එමඛා දෙවදුව, තෝ සක්දෙව රජු මෙන් සිත්කලු සිතුලිය වෙනෙහි දෙවහනන් විසින් පිරිවරන ලදුව දවහක්තරුව සේ සියලු දිගුන් බබුළුවමින් භාත්පස හැසිරෙහි ද?

157. කවර හේතුවකින් තිට එබඳු සිරුරු පැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිකඵලය මෙහි සමාද්ධ වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද?

158. මහත් අනුභාව ඇති දෙවදුව, තී විචාරම්. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තිගේ මේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණ්‍යඵද්ධි ඇත්තී වෙහි ද?

159. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවුස්නා ලද ඒ දෙවදු නොමෝ තුටුසිත් ඇත්තී මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කම්යක්හුගේ ද සි මෙසේ පැවැසූ ය.

160. (වහන්ස,) මම (පෙර) මිනිසුන් අතර මිනිස්දුවක් වූවා පරහට මෙහෙ කරන කුලයෙක්හි දස්සක් වීම. පසැස් ඇති යසස් ඇති ගොතම බුදුරජුන්ගේ උපාසිකාවක් වීම. තාදී ගුණ ඇති ඒ බුදුරජුන්ගේ ශාසනයෙහි ඒ මාගේ සමාග්චාර්යායාමයෙක් විය.

161-162. ඒකාන්තයෙන් මේ කය බිඳේවා. මේ කම්ප්පානානුයෝගයෙහි වියඛියාගේ ලිහිල් බවෙක් නැත් ම යැ. පස් සිකපදයන්ගේ (පිරිපුන් බැවින්) සැපවත් බව සිදු කෙරෙන නිර්භය වූ රාගාදී කටු රහිත කෙලෙස් ඇහැබින් තොර සාපු වූ බුද්ධාදී සත්පුරුෂයන් විසින් ප්‍රකාශ කරන ලද යම් ආයඛි මාර්ගයෙක් වේ ද, (දැහිලි නුවණැති) ස්ත්‍රියක් වූ මම යම්බඳු උපායමාර්ගයෙකින් මෙයට පැමිණියෙමි ද, ඒ වියඛියාගේ මේ ඵලය බලව.

163. වශවර්තී වූ සක්දෙව රජහුගේ අල්ලාප සල්ලාපය සඳහා අමතන්-නියක් වීම. සැට දහසක් තුයඛියෝ මාගේ ප්‍රීතිය පුබුදුවත්.

164-166. ආලම්බ, ගඟ්ගර, හීම, සාධුවාදී, සංසය, පොක්බර, සුළස්ස යන දිව්‍ය පුත්‍රයෝ ද, විණාමොක්ඛා, නන්ද, සුනන්ද, සොණදින්නා, සුවිමිතිනා, අලම්බුසා, මිස්සකෙසී, පුණ්ඩරිකා, අතිදරුණි, එණිඵස්සා, සුළස්සා, සුභද්ද, මුද්‍රවාදිනී යන මේ දෙවහනෝ ද, අස්සරාවන් අතුරෙන් සංභිකයෙහි ඉතා පැසසිය යුතු වූ පුබුදු කරවන මෙයින් අන්‍ය වූ අස්සරාවෝ ද වෙති.

- 167. කාමං කාලෙත්‍රපාගන්ධා අභිභාසනා දෙවතා,
භන්ද නව්වාම ගායාම භන්ද නං රමයාමසෙ.
- 168. නයිදං අකතපුඤ්ඤානං කතපුඤ්ඤානමෙව්දං
අසොකං නන්දනං රමමං තිදසානං මහාවනං.
- 169. සුඛං අකතපුඤ්ඤානං ඉධ නඤ්ඤී පරස්ඵ ව,
සුඛසේඛී කතපුඤ්ඤානං ඉධ වේච පරස්ඵ ව.
- 170. කෙසං සභවායකාමානං කතාබ්බං කුසලං බහුං
කතපුඤ්ඤා හී මොදනති සග්ගෙ භොගසමඛිනිනොති.

දසීවිමානං.

2. 2

- 171. අභිසංගමනන වණ්ණණින යා නං නිට්ඨසී දෙවතෙ,
මහාසෙසනි දිසා සබ්බා ඔසධී වීය තාරකා.
- 172. කෙන තෙ තාදිසො වණ්ණණි කෙන තෙ ඉධමිජ්ඣධිති,
උපපජ්ජනති ව තෙ භොගා යෙ කෙච්චි මනසො පියා.
- 173. පුච්ඡාමී නං දෙච්චි මහානුභාවෙ
මනුසසභුතා කිමකාසී පුඤ්ඤං
කෙනාසී ඵලං ජලිතානුභාවා
වණ්ණණි ව තෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.
- 174. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලානෙන පුච්ඡිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වීයාකාසී යසං කමමසධිදං ඵලං.
- 175. කෙච්චිච්චාරා නිකමිම අහු මඤ්ඤං නිවෙසනං,
තස්ස සඤ්චරමානානං සාවකානං මහෙසීනං.
- 176. ඔදනං කුම්මාසං සාකං¹ ලොණසොචිරකඤ්චිභං,
අද්ධං උජ්ඣුතෙසු වීපසනෙනන වෙනසා.
- 177. චාතුද්දසිං පඤ්චදසිං යා ව පකඛ්ඤා අට්ඨමී,
සාට්ඨාරීයපකඛ්ඤා අට්ඨඛගසුසමාගතං.
- 178. උපොසථං උපවසීසං සද්ද සීලෙසු සංවුතා,
සඤ්ඤාමා සංචිභාගා ව විමානං ආවසාමභං.

1. වාකං - මජ්ඣං.

167. ඒ දෙවතාවෝ සුදුසු කාලයෙහි මා වෙත එළඹ “දැන් නටමු ගයමු දැන් කී සතුටු කරවමු”යි ඉදිරියට පැමිණ කියත්.

168. (මා විසින් ලැබූ) මේ දෙව විමන පින් නො කළවුන්ට නො ලැබේ. සොක නැති තවතිසාවැසි දෙවියන්ගේ රමා වූ මේ නන්දන මහාවනය පින් කළවුන්ට ම ලැබේ.

169. පින් නො කළවුන්ට මෙලොව හා පරලොව සැපයෙක් නැත. පින් කළවුන්ට ම මෙලොව හා පරලොව සැප ලැබේ.

170. ඒ තවතිසාවැසි දෙවියන් හා සහභාවයට යනු කැමැත්තන් විසින් බොහෝ දූසල් කළයුතු වේ. කළ පින්ැත්තෝ ම ස්වර්ගයෙහි පස්කම් සැපතින් යුක්ත වූවාහු සතුටු වෙත්.

දැසිවිමාන යි.

2. 2

171. එම්බා දෙව්දුව යම්බඳු වූ තෝ මනා රුසිරින් සියලු දිගුන් බබුළුවමින් දවහත් තරුව සේ යිටිනෙහි?

172. කවර හේතුවකින් නිට එබඳු සිරුරුපැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තිහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිහු (කවර පිනෙකින්) නිට පහළ වෙත් ද?

173. මහත් අනුභාව ඇති දෙව්දුව, කී විචාරම්. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙලෙහි ද? තිගේ මේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණ්‍යර්ථයි ඇත්ති වෙහි ද?

174. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දෙව්දු නොමෝ තුටුසින් ඇත්ති මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කම්සක්හුගේ ද යි මෙසේ පැවැසූ ය.

175-176 (බරණැය) කෙවුල් ගම්දෙරින් නික්මෙන තැන මාගේ හිවාසය වී ය. එහි පිඬු පිණිස හැසිරෙන මහර්මින්ගේ සවුචනට බත් ද කොමු පිඬු ද පලාකොළ (එළවලු) ද ලොණසෝච්චකය ද සෘජු සිතැත්තවුන් කෙරෙහි වෙසෙසින් පහත් සිතින් පිදීම්.

177-8. මම පක්ෂය පිළිබඳ තුදුස්වක ද පසලොස්වක ද ප්‍රාතිභායම් පක්ෂය ද (යන පොහෝදිනයන්හි) අටහින් යුත් පෙහෙවස් වීසිම්. සියලු කල්හි නීති සිල්හි කයින් හා වචනයෙන් සංවාක වූවා ඉන්ද්‍රිය සංවරයෙන් යුක්ත වූවා මනා කොට බෙද දෙන්නී ගෙහි වීසිම්.

- 179. පාණාතිපාතා වීරතා මුසාවාද ව සඤ්ඤතා,
ථෙය්‍යා ව අතිවාරා ව මජ්ජපානා ව ආරකා
- 180. පඤ්ඤිසිකඛාපදෙ රතා අරියසච්චාන කොවීද,
උපාසිකා වකුමතො ගොතමස්ස යසස්සිතො
- 181. තෙන මෙ තාදිසො වණෙණු තෙන මෙ ඉධමීජ්ඣකිති,
උප්පජ්ඣති ව මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
- 182. අකඛාමී තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසසභුතා යමභං අකාසිං
තෙනමි ඵවං ජලිතානුභාවා
වණෙණු ව මෙ සබ්බදිසා පහාසතීති.

මම ව හනෙන වචනෙන හගවතො පාදෙ සිරසා වන්දෙය්‍යාසි,
ලබ්ධො නාම හනෙන උපාසිකා හගවතො පාදෙ සිරසා වන්දතීති.
අනවජරියං ඛො පනෙතං හනෙතා යං මං හගවා අඤ්ඤිතරස්මිං
සාමඤ්ඤඵලෙ ව්‍යාකරෙය්‍ය තං හගවා සකදගාමිඵලෙ ව්‍යාකාසිති.

ලබ්ධොවිමානං.

2. 3

- 183. පිණ්ඩාය තෙ වරන්තස්ස තුණ්භිභුතස්ස තිට්ඨතො,
දළීදදු කපණා නාරී පරාගාරං අවසස්සිතා¹
- 184. යා තෙ අදසි ආවාමං පසන්තා සෙභි පාණ්භි,
සා භික්ඛා මානුසං දෙභං කන්තා සා දීසනං ගතා
- 185. පිණ්ඩාය මෙ වරන්තස්ස තුණ්භිභුතස්ස තිට්ඨතො,
දළීදදු කපණා නාරී පරාගාරං අවසස්සිතා
- 186. යා මෙ අදසි ආවාමං පසන්තා සෙභි පාණ්භි,
සා භික්ඛා මානුසං දෙභං විපට්ටන්තා ඉතො වුතා
- 187. නිලමාණරතීතො නාම සතති දෙවා මභිදධිකා,
තස්ස සා සුඛිතා නාරී මොදනාවාමද්ධිකාති
- 188. අභො දනං වරාකියා කසසපෙ සුපතීට්ඨිතං,
පරාහතෙන දනෙන ඉජ්ඣතිස්ස වත දකඛණා
- 189. යා මහෙසිත්තං කාරෙය්‍ය වකවත්තස්ස රාජීතො
නාරී සබ්බබ්ගකල්‍යාණි හතතු වානොමදස්සිකා
ඵත්තස්සාවාමදනස්ස කලං නාග්ගති සොළසිං.

1. අපසඛිතා-මජ්ඣ.

179. (එකල්හි මම) පණිවාසයෙන් දුරු වීමි. මුසවාසයන් සංයත වීමි. අධිනාදනින් ද මිසභසරින් ද රහමෙර පිමෙන් ද දුරු වීමි.

180. පස් සිකපද රැක්මෙහි ඇලුණු වතුරායාසනයයෙහි දක්ෂ වූ මම යසස් ඇති පසැස් ඇති ගෞතම බුදුරදුන්ගේ උපාසිකාවක් වීමි.

181. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

182. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස්සුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යරද්ධි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

වහන්ස, ලබුමා නම් උපාසිකා තොමෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රීපාදයන් මස්තකයෙන් වදි. වහන්ස, මාගේ වචනයෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රීපාදයන් මස්තකයෙන් වදිනු මැනැවි. වහන්ස, යම් භෙයකින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මා එක්තරා මාර්ගඵලයෙක්හි ලා වදරන සේක් නම් එය පුදුමයෙක් නො වෙයි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මා සකාදගාමී ඵලයෙහි ලා ප්‍රකාශ කළසේක.

ලබුමාවිමාන යි.

2. 3

183-4. වහන්ස, පිඬු පිණිස හැසිරෙන්නා වූ ඔබ නිහඬව සිටිය දී මෙරමා ගෙය ඇසුරු කළ දිළිඳු වූ දීන වූ යම් ස්ත්‍රියක් පහන් වූවා සියකින් ඔබ වහන්සේට දමුබතක් පිදී ද ඔ තොමෝ මිනිස්සිරුර හැර (උපක් විසින්) කිනම් දිශාවකට ගියා ද?

185-6. (සක්දෙව් රජුනි,) නිහඬ ව මා පිඬු පිණිස හැසිරෙමින් සිටිය දී මෙරමා ගෙය ඇසුරු කළ දිළිඳු වූ දීන වූ යම් ස්ත්‍රියක් පහන් වූවා සියකින් මට දමුබතක් පිදී ද, ඔ තොමෝ මිනිස්සිරුර හැර මිනිස් දුබග බැවින් මිදුණි මෙයින් ව්‍යුත වූවා ය.

187. මහත් සෘද්ධි ඇති නිර්මාණරකි නම් දෙව් කෙනෙක් ඇත. දමුබත් දුන් ඒ ස්ත්‍රී තොමෝ ඔවුනතර සුවපත් වූවා සතුටු වෙයි.

188. මහසුප් තෙරුන් කෙරෙහි පිහිටුවන ලද ඒ දීන වූ ස්ත්‍රියගේ දනය අනේ පුදුමයි. සිහීමෙන් මෙරමා ගෙයින් ගෙනෙනලද දියයුතු දෙයින් දක්ෂිණාව සමෘද්ධ වූවා ය. පුදුමයි.

189. සියලු අභපසහින් භොධනා වූ සැමියාට ලබු නො වූ දකුම් ඇති යම් ස්ත්‍රියක් තොමෝ සක්විතී රජක්භට අගමෙහෙසිබව කරන්නී ද, මේ දමුබත් දනඵලයාගේ සොළොස් වැනි කලාවෙන් කලාවටත් එය නො අගී.

- 190. සතං නිකංඛා සතං අසසා සතං අසසතරීරථා
සතං කඤ්ඤා සහසසානි ආමුක්ඛමණිකුණඛලා
එතස්සාවාමදනස්ස කලං නාග්ගන්ති සොළසිං.
- 191. සතං හෙමවතා නාගා ඊසා දනතා උරුක්ඛවා
සුව ණණකවජා මාතඛතා හෙමකපනවාසසා¹
එතස්සාවාමදනස්ස කලං නාග්ගන්ති සොළසිං.
- 192. වතුනනමපි²ව දීපානං ඉසසරං යොධ කාරයෙ,
එතස්සාවාමදනස්ස කලං නාග්ගන්ති සොළසිනති

ආවාමදයිකාවිමානං.

2. 4

- 193. වණ්ඛාලී වජු පාදනී ගොතමස්ස යසස්සිනො,
තචෙව³ අනුකම්පාය අටධාසි ඉසිසත්තමො⁴
- 194. අභිපපසාදෙහි මනං අරහත්තමි තාදිනී⁵,
විපපං පඤ්ඤාලිකා වජු පරිත්තං තච ජීවිතනති
- 195. වොදිතා භාවිතකෙනන සරීරනම්ධාරිනා,
වණ්ඛාලී වජු පාදනී ගොතමස්ස යසස්සිනො
- 196. තමෙනමවධී ගාචී වණ්ඛාලීං පඤ්ඤාලීං ධීතං,
නමස්සමානං සමුද්ධං අනුකාරෙ පහසකරනති
- 197. ධීණාසවං විගතරජං අනෙජං
එකං අරඤ්ඤමනි රහො නිසික්ඛං
දෙව්ඤ්ඤිපත්තා උපසඛතමිත්ථා
වජුමී තං වීර මහානුභාවාති⁶
- 198. සුවණ්ණවණ්ණො ජලිතා මහායසා
විමානමොරුඤ්ඤා අනෙකවිතතා
පරිවාරිතා අච්ඡරානං ගණෙන⁷
කා කං සුභෙ දෙවතෙ වජුසෙ මමනති.

- 1. හෙමකපනවාසසා - සා,
- 2. වතුනනමපි - මජ්ඣ.
- 3. තචෙව - මජ්ඣ.
- 4. ඉසිසත්තමො - මජ්ඣ.
- 5. තාදිනී, - සා,
- 6. මහානුභාවාති - මජ්ඣ, කප්ඵ
- 7. අච්ඡරානංගණෙන - මජ්ඣ.

190. සියක් දහසක් රන් නික ද සියක් දහසක් අස්සු ද සියක් දහසක් අස්වෙළෙඹුන් යෙදූ රිය ද පැළැඳී මිණි කොඩොල් ඇති සියක් දහසක් කන්‍යාවෝ ද මේ දමුබන් දනඵලයාගේ සොළොස් වැනි කලාවෙන් කලා වකුදු නො අගිත්.

191. ශ්‍රේෂ්ඨ වූ රියහිස් වැනි දළ ඇති ආමඡව පරාක්‍රමයෙන් වැඩෙන රුවන්මුඛා ගෙලබරණින් සැරසූ රන් ඵබු ඇත්අබරණින් හොබන සියයක් හෙමවන ඇත්හු මේ දමුබන් දනඵලයාගේ සොළොස් වැනි කලාවෙන් කලාවකුදු නො අගිත්.

192. මෙලොව යමෙක් සිවුමහදිවයිනට අධිපති සක්විති රජබව කෙරේ ද, එය මේ දමුබන් දනඵලයාගේ සොළොස් වැනි කලාවෙන් කලාවකුදු නො අගී.

ආවාමදයිකාවිමාන යි.

2. 4

193. එමිඛා සැඩොලිය, යසස් ඇති ගෞතම බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ශ්‍රී පාදයන් වලුව. ශෛක්ෂ-අශෛක්ෂ බුද්ධ ප්‍රත්‍යක්‍ෂ බුද්ධ සෘෂිනට වඩා උතුම් වූ නොහොත් විපස්සී ආදී බුදුවරයන් අතර සත්වැනි වූ සෘෂි ශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේ තිට අනුකම්පා පිණිස ම මෙහි වැඩ සිටියේක.

194. තාදී වූ රහතුන් වහන්සේ කෙරෙහි සිත පහදුව බඳැදිලි ඇත්තී වහා වලුව, තීගේ ජීවිතය ඉතා ස්වල්ප ය.

195. පැසුළු සිරුරු දරන වැඩු සිතැත්තහු විසින් මෙහෙයන ලද සැඩොලී යසස් ඇති ගෞතම බුදුරජුන්ගේ පා වැන්ද ය.

196. ගවදෙනක් නොමෝ අවිද්‍යාන්ධකාරයෙන් අඳුරු වූ ලෝකයෙහි නැණලු දෙන බුදුරජුන් බඳැදිලි ව වදිමින් සිටි ඒ සැඩොලිය ඇණ මැරුවා ය.

197. වීරයන් වහන්ස, දිව්‍යර්ධියට පැමිණි මම මහත් අනුභාව ඇති ක්ෂය කළ ආසවයන් ඇති පහවූ කෙලෙස් රජස් ඇති තෘෂ්ණා රහිත වෙනෙහි එකලාව විවෙකී ව වැඩහුන් ඔබ වහන්සේ වදිමි.

198. සොඳුරු දෙව්දුව, රන්වන් පැහැ ඇති සිය සිරුරුපැහැයෙන් දිලෙන පිරිවර ඇති නොයෙක් ලෙසින් විසිතුරු වූ දිවයරන් විසින් පිරි වරනු ලැබූ කිනම් දෙවභනක් වූ තෝ විමනෙන් බැස මා වදනෙහි ද?

- 199. අභං හදනෙත් වණ්ඩාලී තයා වීරෙන පෙසිතා,
වන්දිං අරහතො පාදෙ ගොතමස්ස යසසිනො
- 200. සාභං වන්දිත් පාදති චුතා වණ්ඩාලයොනියා,
විමානං සබ්බතො හද්දං උපපන්නමි නන්දනං³
- 201. අවුරානං සතසහස්සං පුරකඛ්චානං⁴ තිට්ඨති,
තාසාභං පචරා සෙට්ඨා වණ්ණෙන යසසා යුතා.
- 202. පහුතකතකල්‍යාණං සමුපජානා පතිස්සතා,
මුනිං කාරුණිකං ලොකෙ තං හතෙන වන්දිතුමාගතාති.
- 203. ඉදං වචාන වණ්ඩාලී කතඤ්ඤ කතවෙදිති,
වන්දිතා අරහතො පාදෙ තණ්චන්තරධායරාති.⁵

වණ්ඩාලීවිමානං.

2. 5

- 204. නීලා පීතා ච කාලා ච මණ්දෙට්ඨා⁶ අථ ලොභිතා,
උච්චාවචානං වණ්ණෙනං කිඤ්ඤබ්බපරිචාරිතා.
- 205. මන්දරචානං පුපථානං මාලං ධාරෙසි මුඛති,
නයිමෙ අඤ්ඤසු කායෙසු රුක්ඛා සනති සුමෙධසෙ.
- 206. කෙන කායං උපපන්නා තාවතිංසං යසසිනී,
දෙවතෙ පුච්ඡිතාවිකඛි කිසස කමෙස්සිදං ඵල'නති
- 207. හද්දිච්චිති⁷ මං අඤ්ඤිංසු කිච්චිලායං උපාසිකා,
සද්ධා සිලෙන සමපන්නා සංවිභාගරතා සද.
- 208. අච්ඡාදනඤ්ඤි හත්තඤ්ඤි සෙනාසනං පදීපියං,
අද්ධං උපුභුතෙසු විපසනෙතා වෙනසා
- 209. චාතුද්ධං පඤ්ඤිද්ධං යා ච පකඛසස අට්ඨමී,
පාවිභාරියපකඛඤ්ඤි අට්ඨබ්බසුසමාගතං.
- 210. උපපාසථං උපවසිස්සං සද්ධ සිලෙසු සංචුතා,
සඤ්ඤමා සංවිභාගා ච විමානං ආවසාමහං.

- 1. හද්දනෙත - මජ්ඣ.
- 2. වන්දිතා - මජ්ඣ.
- 3. නන්දනෙ - මජ්ඣ.
- 4. පුරකඛිචං - සාය,
- 5. තණ්චන්තරධායරාති - සාය,
- 6. මණ්දෙට්ඨං - මජ්ඣ.
- 7. හද්දිච්චිතාති මං අඤ්ඤසු - මජ්ඣ.

199. පින්වතුන් වහන්ස, වීර වූ ඔබ වහන්සේ විසින් මෙහෙයන ලද සැබොලියක් වූ මම යසස් ඇති රහත් වූ ගෞතම බුදුරදුන්ගේ පා වැන්දෙමි.

200. ඒ මම බුදුරදුන්ගේ පා වැද සැබොලි බවෙන් ව්‍යුත ව නඳුන් වෙනෙහි හැමලෙසින් සොදුරු වූ විමනෙක උපන්නී වෙමි.

201. දෙවසරන් සිය දහසක් මා පෙරටු කොට සිටී. ඔවුනතුරෙන් මම වර්ණයෙන් යසසින් හා ආයුෂයෙන් ද ඒ දිවසරනට වඩා උතුම් වෙමි, ශ්‍රේෂ්ඨ වෙමි.

202. වහන්ස, බොහෝ කළ පින් ඇති මනා නුවණැති මනා සිහි ඇති මම ලොකයෙහි මහාකාරුණික වූ ඒ බුදුරදුන් වැදීම සඳහා පැමිණියා වෙමි.

203. කෘතඥ වූ කෘතවේදිනී වූ ඒ සැබොලි දෙවභන මෙය කියා අරහත් වූ මුගලන් මහතෙරුන්ගේ පා වැද එහි ම අතුරුදහන් වූවා ය.

වන්ධාලිවිමාන යි.

2. 5

204-5. මනා නුවණැති දෙවදුව, නිලාදී නන් වැදුරුම් පැහැ ඇති කෙසුරින් පිරිවැරුණු මදුරා මල්දමක් (තෝ) හිසෙහි දරහි. නිල්වන් වූ ද රන්වන් වූ ද කළුවන් වූ ද මදටියවන් වූ ද ලේවන් වූ ද සෙසු සුදුවන් ඇ පැහැ ඇත්තා වූ ද මේ වෘක්ෂයෝ අන්‍ය දිව්‍යනිකායයන්හි නො වෙත්.

206. යසස් ඇති දෙවදුව, (තෝ) කවර පිනෙකින් මේ තවතිසා දෙවලොවු උපනෙහි ද? විචාරන ලද්දී වූ තෝ මේ විපාකය කිනම් කම්යක්භූගේ ද යි කියව.

207. ශ්‍රද්ධාවෙන් හා ශීලයෙන් යුක්ත වූ නිතර දන්දීමෙහි ඇලුණු මම කිම්බලනුවඳ උපාසිකාවක් වීමි. එසේ වූ මා හද්දිත්ථී යයි අන්‍යයෝ දත්හ.

208. (එකල මම) වස්ත්‍ර ද ආහාර ද සෙනසුන් හා පහන් ද සෘජුගුණ ඇත්තවූන් කෙරෙහි වෙහෙසින් පහන් සිතින් දුනිමි.

209-10. මම පක්ෂය පිළිබඳ වූ තුදුස්වක ද පසලොස්වක ද ප්‍රාතිභායභී පක්ෂය ද යන පොහෝ දිනයන්හි අටහින් යුක් පෙහෙවස් විසීමි. හැම කල්හි නිකි සිල්හි ද කයින් හා වචනයෙන් සංවෘත වූවා ඉන්ද්‍රිය සංවරයෙන් යුක්ත වූවා මනා කොට බෙද දෙන්නී ගෙහි විසීමි.

- 211. පාණාතිපාතා වීරතා මුසාවාද ව සඤ්ඤතා,
ථෙය්‍යා ව අතිවාරා ව මජ්ජපානා ව ආරකා.
- 212. පඤ්ඤා සිත්තාපදෙ රතා අරියසම්මාන කොවිද,
උපාසිකා චක්ඛුමනො අපමාදවිහාරිණී.
- 213. භික්ඛු වහං පරමභිතානුකම්පකෙ
අභොජයං තපසස්සුගං මහාමුනිං
කතාවාසා කතකුසලා තතො චුතා
සයංපභා අනුච්චරාමී නන්දනං.
- 214. අට්ඨභිකං අපරිමිතං සුඛාවහං
උපොසථං සතතමුපාවසිං අහං
කතාවාසා කතකුසලා තතො චුතා
සයංපභා අනුච්චරාමී නන්දනන්ති.

හදදිපීවිමානං.

2. 6

- 215. අභිකකන්තොන වණ්ණණන යා ජං තිට්ඨසි දෙවනෙ,
ඔභාසෙනතී දිසා සබ්බා ඔසධි විය තාරකා.
- 216. කෙන නෙ තාදිසො වණ්ණණන කෙන නෙ ඉධමී ජුකිති,
උපපජ්ජන්ති ච නෙ භොගා යෙ කෙචි මනසො පියා.
- 217. කෙන ජං විමලොභාසා අතිරොචසි දෙවනෙ,
කෙන නෙ සබ්බගතෙතති සබ්බා ඔභාසරෙ දිසා.
- 218. පුච්ඡාමී තං දෙචි මහානුභාවෙ
මනුසස්සභුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණණන ච නෙ සබ්බදිසා පභාසතී'ති.
- 219. *සා දෙවතා අතනමනා මොගගලලානොන පුච්ඡතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යස්සකම්මසස්සිදං එලං.

* නාගතාපායං ගාථා සිහලකබරවිමානවක්‍රදුමිති, තසං අට්ඨකථායං
ආගතා, තසමා සා ඉධ පකඛිතතා.

211. (එකල්හි) මම පණිවාසයෙන් දුරු වීමි. මුසවාසයෙන් සංවෘත වීමි. අධිනාදනින් ද මිසභසරින් ද රහමෙර පිමෙන් ද දුරු වීමි.

212. පස් සිකපද රැක්මෙහි ඇලුණු චතුරායඛිසත්‍යයෙහි දක්ෂ වූ අප්‍රමාද විහරණ ඇත්තා වූ මම පසැස් ඇති බුදුරදුන්ගේ උපාසිකාවක් වීමි.

213. මම බිඳහළ සියලු කෙලෙස් ඇති ඉතා උතුම් වූ භිතානුකම්පා ඇති මහා නුවණැති අගසවු දෙනම මනා කොට වැළඳවීමි. කරන ලද සුවරිතාවාස ඇති කරන ලද කුසල් ඇති ඒ මම එයින් ව්‍යුත ව සිය සිරුරු රැසින් බබළන්නී නදුනුයනෙහි එක්වත් හැසිරෙමි.

214. මම නිතර අපරිමිත සැප එළවන අටහින් යුත් පෙහෙවස් විසීමි. කරන ලද සුවරිතාවාස ඇති කරන ලද කුසල් ඇති ඒ මම එයින් ව්‍යුත ව සිය සිරුරු රැසින් බබළන්නී නදුනුයනෙහි එක්වත් හැසිරෙමි.

හද්දිත්ථිවිමාන යි.

2. 6

215. එම්බා දෙවදුව, යම්බඳු වූ තෝ මනා රුසිරින් සියලු දිගුන් බබුළුවමින් දවහත් කරුව සේ සිටිනෙහි.

216. කවර හෙතුවකින් තිට එබඳු සිරුරුපැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් තීගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධ වෙ ද? මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තිහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තිහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙන් ද?

217. එම්බා දෙවදුව, නිර්මල ශරීරාලෝකයක් ඇති තෝ කවර පිනෙකින් (අත් හැම සුරත් මැඩ) බබළන්නෙහි ද? කවර පිනෙකින් තීගේ සියලු ශරීරාවයවයන්ගෙන් සියලු දිශාවෝ බබළත් ද?

218. මහත් අනුභාව ඇති දෙවදුව, තී විචාරමි. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තීගේ මේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ථයි ඇත්තී වෙහි ද?

219. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුස්සන ලද ඒ දෙවදු තොමෝ තුටු සිත් ඇත්තී මේ පුණාර්ඵලය යම් කවර කම්යක්හුගේ දෑ යි මෙසේ පැවසූ ය.

- 220. සොණදින්නාති මං අඤ්ඤංසු¹ නාලඤ්ඤං උපාසිකා,
සද්ධා සීලෙන සම්පන්නා සංවිභාගරතා සද්.
- 221. අවජාදනඤ්ඤා භක්තඤ්ඤා සෙනාසනං පදීපියං,
අද්ධං උජ්ඣුතෙසු වීජසනෙනන වෙනසා
- 222. වාතුදද්ධං පඤ්ඤාද්ධං යා ව පකඛස්ස අට්ඨමී,
පාටිභාරිය පකඛඤ්ඤා අට්ඨධංසුසමාගතං.
- 223. උපොසථං උපවසිස්සං සද්ධං සීලෙසු සංවුතා,
සඤ්ඤාමා සංවිභාගා ව විමානං ආවසාමහං.
- 224. පාණාතිපාතා විරතා මුසාවාද ව සඤ්ඤතා,
ථෙය්‍යා ව අතිවාරා ව මජ්ජපාතා ව ආරකා.
- 225. පඤ්ඤාසික්ඛාපදෙ රතා අරියසච්චාන කොවීද්,
උපාසිකා වකචුමනො ගොතමස්ස යසස්සිනො.
- 226. තෙන මෙ තාදීසො වග්ගෙණ තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපජ්ජන්ති ව මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
- 227. අකංඛාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභුතා යමහං අකාසිං
තෙනමති ඵවං ජලිතානුභාවා
වග්ගෙණ ව මෙ සබ්බදීසා පභාසතී'ති.

සොණදින්නා විමානං.

2. 7

- 228. අභික්ඛනෙනන වග්ගෙණ යා ඤං තිට්ඨසී දෙවතෙ,
ඔභාසෙහති දීසා සබ්බා ඔසධී විය තාරකා.
- 229. කෙන තෙ තාදීසො වග්ගෙණ කෙන තෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපජ්ජන්ති ව තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
- 230. පුච්ඡාමි තං දෙවී මහානුභාවෙ
මනුස්සභුතා කම්මකාසී පුඤ්ඤං
කෙනාසී ඵවං ජලිතානුභාවා
වග්ගෙණ ව තෙ සබ්බදීසා පභාසතී'ති.
- 231. සා දෙවතා අක්ඛමනා මොක්ඛලොනෙන පුච්ඡිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසී යස්ස කම්මසසීදං ඵලං.

1. අඤ්ඤංසු, - මජ්.

220. ශ්‍රද්ධාවෙන් හා ශීලයෙන් යුක්ත වූ නිතර දන් දීමෙහි ඇලුණු (මම) නාලන්දවෙහි උපාසිකාවක් වීම්. එසේ වූ මා සොණදින්නා යයි (අන්‍යයෝ) දත්හ.

221. (එකල මම) වස්ත්‍ර ද ආහාර ද සෙනසුන් හා පහන් ද සෘජු ගුණ ඇත්තවුන් කෙරෙහි වෙසෙසින් පහන් සිතීන් දුනිමි.

222-23. මම පක්ෂය පිළිබඳ වූ කුදුස්වක ද පසළොස්වක ද ප්‍රාතිභායානී පක්ෂය ද යන පොහෝදිනයන්හි පෙහෙවස් වීසිමි. හැම කල්හි නිකි සිල්හි කයින් හා වචනයෙන් සංවෘත වූවා ඉන්ද්‍රිය සංවරයෙන් යුක්ත වූවා මනා කොට බෙද දෙන්නී ගෙහි වීසිමි.

224. එකල්හි මම පණ්ඩායෙන් දුරු වීම්. මුසවායෙන් සංයත වීම්. අධිනාදනින් ද මිසභසරින් ද රහමෙර පීමෙන් ද දුරු වීම්.

225. පස් සිකපද රැක්මෙහි ඇලුණු වතුරායානීයතායෙහි දක්ෂ වූ මම යසස් ඇති පසැස් ඇති ගෞතම බුදුරදුන්ගේ උපාසිකාවක් වීම්.

226. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

227. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස්ඳුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දීලියෙන පුණාර්දධි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

සොණදින්නාවිමාන යි.

2. 7

228. එම්බා දෙව්දුව, යම්බඳු වූ තෝ මනා රුසිරින් සියලු දිගුන් බබුළුවමින් දවහත් තරුව සේ සිටිනෙහි.

229. කවර හෙතුවකින් කිට එබඳු සිරුරු පැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් කීගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) කිට පහළ වෙත් ද?

230. මහත් අනුභාව ඇති දෙව්දුව, කී විචාරමි. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? කීගේ මේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දීලියෙන පුණාර්දධි ඇත්තී වෙහි ද?

231. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දෙව්දු නොමෝ තුවුසින් ඇත්තී මේ පුණාර්ඵලය යම් කවර කම්යක්හු ගේ දැයි මෙසේ පැවසූ ය.

- 232. උපොසථාති මං අඤ්ඤිංසු සාකෙතායං උපාසිකා,
සද්ධා සීලෙන සමපන්නා සංවිභාගරතා සද.
- 233. අවජාදනං ව භක්ඛඤ්ඤි සෙනාසනං පදීපියං,
අද්ධිං උජ්ඣුතෙසු විපසනෙත්ත වෙතසා.
- 234. වාතුද්දසිං පඤ්ඤිද්ධිං යා ව පක්ඛස්ස අට්ඨමී,
පාවිභාරියපක්ඛඤ්ඤි අට්ඨබ්බසුසමාගතං.
- 235. උපොසථං උපවසිස්සං සද්ද සීලෙසු සංවුතා,
සඤ්ඤමා සංවිභාගා ව විමානං ආවසාමහං.
- 236. පාණාතිපාතා විරතා මුසාවාද ව සඤ්ඤතා,
රෙය්‍යා ව අතිවාරා ව මජ්ජපාතා ව ආරකා.
- 237. පඤ්ඤි සිසඛාපදෙ රතා අරියසව්වාන කොවීද,
උපාසිකා වක්ඛුමතො ගොතමස්ස යසසසිතො.
- 238. තෙන මෙ තාදියො වණෙණා තෙන මෙ ඉධමීජ්ඣති,
උපපජ්ජනති ව මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
- 239. අකඛාමී තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසසභුතා යමහං අකාසිං
තෙනමභි එවං ජලිතානුභාවා
වණෙණා ව මෙ සබ්බදියා පහාසතීති.
- 240. අභික්ඛණං නන්දනං සුඤ්ඤා ජන්දෙ මෙ උදපජ්ජථ¹
තස්ව විකතං පණ්ඩාය උපපන්නමි නන්දනං.
- 241. නාකාසිං සත්ථුවචනං බුද්ධස්සාදිච්චබ්බඤ්ඤො,
භීනො විකතං පණ්ඩාය සාමනි පචජානුකාපිතීති.
- 242. කීච වීරං විමානසමිං ඉධ වච්ඡසුපොසරෙ,
දෙවතෙ පුච්ඡතාවිකං යදි ජානාසි ආයුතොති.
- 243. සට්ඨිවස්සසහස්සානි තිස්සො ව වස්සකොච්චොයා
ඉධ යඤ්ඤා මහාමුනී ඉතො වුතා ගමිස්සාමි
මනුස්සානං සභව්‍යතනති.
- 244. මා ත්වං උපොසරෙ භාසි සමුද්දෙධනාපි ව්‍යාකතා
සොතාපන්නා විසෙසධි පභීනා තච දුග්ගතීති.

උපොසථා විමානං.

1. උපපජ්ජ-සිමු, ප. උපපජ්ජති - කත්ථි

232. ශ්‍රද්ධාවෙන් හා ශීලයෙන් යුක්ත වූ නිතර දන්දීමෙහි ඇලුණු (මම) සාමක තුවඳ උපාසිකාවක් වීම්. (අන්‍යයෝ) මා උපසාසරා යැයි දත්හ.

233. (එකල මම) වස්ත්‍ර ද ආහාර ද සෙනසුන් හා පහන් තෙල් ද සෘජුගුණ ඇත්තවුන් ශකරෙහි වෙසෙසින් පහන් සිතින් දිනිමි.

234-235. මම පක්ෂය පිළිබඳ වූ තුද්ධවක ද පසළොස්වක ද ප්‍රාති-භායා පක්ෂය ද යන පොහෝ දිනයන්හි අටහිත් යුත් පෙහෙවස් වීසිමි. හැම කල්හි නිති සිල්හි ද කයින් හා වචනයෙන් සංවෘත වූවා ඉන්ද්‍රිය සංවර-යෙන් යුක්ත වූවා මනා කොට බෙද දෙන්නී ගෙහි වීසිමි.

236. (එකල්හි මම) පණ්ඩිතයන් දුරු වීම්, මුසවායෙන් සංයත වීම්. අධිනාදනින් ද මිඝසරින් ද රහමෙර පීමෙන් ද දුරු වීම්.

237. පස් සිකපද රැකීමෙහි ඇලුණු චතුරායාසත්‍යයෙහි දක්ෂ වූ මම යශස් ඇති පසැස් ඇති ගෞතම බුදුරජුන්ගේ උපාසිකාවක් වීම්.

238. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත් මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන යම් කිසි සම්පත්තිහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිහු මට පහළ වෙත්.

239. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්දසි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

240. නිතර නඳුකුයන ගැන අසා (එහි උපක පිණිස) ඡන්දය උපත. එහි සිත පිහිටුවා නඳුකුයනෙහි උපන්නී වෙමි.

241. ශාස්තෘ වූ සුයාබන්ධු වූ බුදුරජුන්ගේ වචනය නො කෙළෙමි. ඒ මම හිත වූ හව සැපතෙහි සිත පිහිටුවා පසුතැවිලි වූවා වෙමි.

242. එමබා උපසාසරා දෙවිදුව, මේ විමනෙහි කොපමණ දිගුකලක් වසහි ද? විචාරන ලද්දීවූ තී ඉදින් ආයුෂය දන්තෙහි නම් එය කියව.

243. මහාමුනිවරය, තුන් කෙළ සැටදහසක් හවුරුදු මෙහි සිට මෙයින් ව්‍යුත ව මිනිසුන්ගේ සහභාවයට යන්නෙමි.

244. එමබා උපසාසරාව, තෝ නො බව. සෝවන් වූ තෝ මාර්ගඵල සංඛ්‍යාත විශේෂයට පැමිණියා යයි සම්බුදුරජුන් විසින් ප්‍රකාශ කරන ලද්දී වෙහි. තීගේ දුගතිය ප්‍රහීණ විය.

2. 8

- 245. අභිකතනොත්තන වණ්ණණන යා නවං තිට්ඨසි දෙවතෙ,
ඔභාසෙනති දිසා සඛ්ඛා ඔසසි විය තාරකා.
- 246. කෙන තෙ තාදිසො වණ්ණණ කෙන තෙ ඉධම්ඡකිති,
උපපජ්ජනති ව තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
- 247. පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සහුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණණ ව තෙ සඛ්ඛදිසා පභාසතීති.
- 248. සා දෙවතා අභතමනා මොග්ගලොනෙන පුච්ඡිතා,
පඤ්ඤාං පුට්ඨා වියාකාසි යසස කම්මසසිදං එලං.
- 249. සඤ්ඤාති මං අඤ්ඤිංසු රාජගහසමිං උපාසිකා,
සඤ්ඤාසිලෙන සම්පන්නා සංවිභාගරතා සද.
- 250. අච්ඡාදනාඤ්ඤි හත්තඤ්ඤි සෙනාසනං පදීපියං,
අද්දසිං උජ්ජහුතෙසු විපසනෙනන වෙතසා.
- 251. වාතුද්දසිං පඤ්ඤිදසිං යා ව පතඛසස අට්ඨමි,
පාටිභාරියපඤ්ඤි අට්ඨඛසසුසමාගතං.
- 252. උපොසරං උපවසිස්සං සද සිලෙසු සංවුතා,
සඤ්ඤාමා සංවිභාගා ව විමානං ආවසාමභං.
- 253. පාණාතිපාතා විරතා මුසාවාද ව සඤ්ඤතා,
රෙය්‍යා ව අතිවාරා ව මජ්ජපාතා ව ආරකා.
- 254. පඤ්ඤි සිසඛාපදෙ රතා අරියසචචාන කොච්ඤ,
උපාසිකා වක්ඛුමනො ගොතමස්ස යසසසිනො.
- 255. තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණණ තෙන මෙ ඉධම්ඡකිති,
උපපජ්ජනති ව මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
- 256. අකඛාමි තෙ භීතඛු මහානුභාව
මනුස්සහුතා යමභං අකාසිං
තෙනමති එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණණ ව මෙ සඛ්ඛදිසා පභාසතීති.

සඤ්ඤාවිමානං.¹

1. නිද්දවිමානං - මෙසං.

2. 8

245. එමබා දෙවදුව, යම්බඳු වූ තෝ මනා රුසිරින් සියලු දිගුන් බබුළුවමින් දවහක් තරුව සේ සිටිනෙහි.

246. කවර හේතුවකින් තිට එබඳු සිරුරු පැහැයෙක් වීද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මන වඩන්තා වූ යම් කිසි සම්පත්තිහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද?

247. මහත් අනුභාව ඇති දෙවදුව, තී විචාරම්. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තිගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්ති වෙහි ද?

248. මේ පුණාරඵලය යම් කවර කම්යක්භුගේ ද යි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්තා ලද ඒ දෙවදු තොමෝ තුටුසිත් ඇත්ති මෙසේ පැවැසූ ය.

249. ශ්‍රද්ධාවෙන් හා භීලයෙන් යුක්ත වූ නිතර දන්දීමෙහි ඇලුණු (මම) රජගහනුවට උපාසිකාවක් වීම්. (අන්‍යයෝ) මා සද්ධා යැ යි දත්හ.

250. (එකල මම) වස්ත්‍ර ද ආහාර ද සෙනසුන් හා පහන්තෙල් ද සෘජුගුණ ඇත්තවුන් කෙරෙහි වෙසෙසින් පහන් සිතින් දුනිම්.

251-252. මම පක්ෂය පිළිබඳ වූ තුදුස්වක ද පසළොස්වක ද ප්‍රාතිභායාථ පක්ෂය ද යන පොහෝ දිනයන්හි අවභීන් යුත් පෙහෙවස් විසිම්. හැම කල්හි නිති සිල්හි ද කයින් හා වචනයෙන් සංවෘත වූවා ඉන්ද්‍රිය සංවරයෙන් යුක්ත වූවා මනා කොට බෙද දෙන්නී ගෙහි විසිම්.

253. (එකල්හි මම) පණ්ඩායෙන් දුරු වීම්. මුසවායෙන් ද සංයත වීම්. අධිනාදනින් ද මිසභසරින් ද රහමෙර පිමෙන් ද දුරු වීම්.

254. පස්සිකපද රැක්මෙහි ඇලුණු වතුරායාථසත්‍යයෙහි දක්ෂ වූ මම යසස් ඇති පසැස් ඇති ගෞතම බුදුරදුන්ගේ උපාසිකාවක් වීම්.

255. එම පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන්තා වූ යම් කිසි සම්පත්තිහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිහු මට පහළ වෙත්.

256. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇතියා වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

2. 9

- 257. අභික්‍ෂණෙන න වණේණ න යා නිං තිට්ඨසී දෙවතෙ,
ඔභාසෙනතී දිසා සඛ්ඛා ඔසඨී විය තාරකා.
- 258. කෙන තෙ තාදියො වණේණ කෙන තෙ ඉධම්ඡ්ඤති,
උපපජ්ජති ච තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
- 295. පුච්ඡාමි තං දෙවී මහානුභාවෙ
මනුසසභුතා කිමකාසී පුඤ්ඤං
කෙනාසී එවං ජලිතානුභාවා
වණේණ ච තෙ සබ්බදිසා පභාසතීති.
- 260. යා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලොනෙන පුච්ඡිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසී යස්ස කම්මසසිදං එලං.
- 261. සුනන්දුති මං අඤ්ඤංසු¹ රාජගහසමී උපාසිකා,
සඤ්ඤා සිලෙන සමපන්නා සංවිභාගරතා සද.
- 262. අච්ඡාදනඤ්ඤා භග්ගඤ්ඤා සෙනාසනං පදීපියං,
අද්දසිං උජ්ඣුතෙසු විපසන්නෙන චෙතසා.
- 263. වාතුඤ්ඤා පඤ්ඤා යා ච පඤ්ඤා අට්ඨමී,
පාවිභාරියපඤ්ඤා අට්ඨමග්ගසමාගතං.
- 264. උපොසථං උපවසිසසං සද සිලෙසු සංවුතා,
සඤ්ඤාමා සංවිභාගා ච විමානං ආවසාමහං.
- 265. පාණාතිපාතා විරතා මුසාවාද ච සඤ්ඤතා,
ථෙය්‍යා ච අතිවාරා ච මජ්ජපාතා ච ආරකා.
- 266. පඤ්ඤා සික්ඛාපදෙ රතා අරියසච්චාන කොවිද,
උපාසිකා ච කඤ්ඤාමනො ගොතමස්ස යසසසිනො.
- 267. කෙන මේ තාදියො වණේණ කෙන මේ ඉධම්ඡ්ඤති,
උපපජ්ජති ච මේ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
- 268. අක්ඛමි තෙ භික්ඤ්ඤා මහානුභාව
මනුසසභුතා යමහං අකාසී
තෙනමති එවං ජලිතානුභාවා
වණේණ ච මේ සබ්බදිසා පභාසතීති.

සුනන්දු විමානං².

1. සුනිද්දති මං අඤ්ඤංසු - මජ්ඣං.
2. සුනිද්ද විමානං - මජ්ඣං.

2. 9

257. එමිඛා දෙවද්‍රව යමිබ්‍ර වු තෝ මනා රුසිරින් සියලු දිගුන් බබුළුවමින් දවහත් තරුව සේ සිටිනෙහි.

258. කවර හේතුවකින් නිට එබ්‍ර සිරුරු පැහැයෙක් වීද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධ වෙද? මන වඩන්තා වු යමි කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) නිට පහළ වෙත් ද?

259. මහත් අනුභාව ඇති දෙවද්‍රව, තී විචාරමි. මිනිස් වුවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද, තිගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබ්‍ර දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්තී වෙහි ද?

260. මේ පුණාර්ඵලය යමි කවර කමියක්හු ගේ ද යි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්තාලද ඒ දෙවද්‍ර තොමෝ තුටුසිත් ඇත්තී මෙසේ පැවැසු ය.

261. ශ්‍රද්ධාවෙන් හා ශීලයෙන් යුක්ත වු නිතර දන්දීමෙහි ඇලුණු (මම) රජගහනුවඳ උපාසිකාවක් වීමි. (අන්‍යයෝ) මා සුනාඤ්ච යැ යි දත්හ.

262. (එකල මම) වස්තූ ද ආහාර ද සෙනසුන් හා පහන්තෙල් ද සෘජුගුණ ඇත්තවුන් කෙරෙහි වෙසෙසින් පහන් සිතින් දුනිමි.

263-264. මම පක්ෂය පිළිබද වු තුදුස්වක ද පසළොස්වක ද ප්‍රාති-භායඹි පක්ෂය ද යන පොහෝ දිනයන්හි අටහින් යුත් පෙහෙවස් වීසිමි. හැම කල්හි නිති සිල්හි ද කයින් හා වචනයෙන් සංවෘත වුවා ඉන්ද්‍රිය සංවරයෙන් යුක්ත වුවා මනාකොට බෙද දෙන්නී ගෙහි වීසිමි.

265. (එකල්හි මම) පණිවායෙන් දුරු වීමි. මුසවායෙන් ද සංයත වීමි. අයිනාදනින් ද මිසහසරින් ද රහමෙර පිමෙන් ද දුරු වීමි.

266. පස් සිකපද රැක්මෙහි ඇලුණු වතුරායඹි සත්‍යයෙහි දක්ෂ වු (මම) යසස් ඇති පසැස් ඇති ගෞතම බුදුරදුන් ගේ උපාසිකාවක් වීමි.

267. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබ්‍ර වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන්තා වු යමි කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

268. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දුවක් වු මම යමි පිනක් කෙළෙමි ද (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

සුනන්ද විමාන යි.

2. 10

- 269. අභිකකතොගන වණ්ණෙන යා තං තිට්ඨසී දෙවතෙ,
ඔභාසෙනතී දියා සබ්බා ඔසධී විය තාරකා.
- 270. කෙන තෙ තාදියො වණ්ණො කෙන තෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජන්ති ච තෙ භොගා යෙ කෙවී මනසො පියා.
- 271. පුච්ඡාමී තං දෙවී මහානුභාවෙ
මනුසසභුතා කිමකාසී පුඤ්ඤං
කෙනාසී එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණො ච තෙ සබ්බදියා පභාසතීති.
- 272. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලොනෙන පුච්ඡිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසී යස්ස කම්මසසිදං එලං.
- 273. අහං මනුසස්ස සු මනුසසභුතා
පුරිමාය ජාතියා මනුසසලොකෙ
අද්දසං වීරජං බුද්ධං වීජසත්තමනාවිලං
තස්ස අද්දසහං භික්ඛං පසන්තා සෙති පාණ්ඨිති
- 274. තෙන මෙ තාදියො වණ්ණො තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජන්ති ච මෙ භොගා යෙ කෙවී මනසො පියා.
- 275. අසබ්බාමී තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසසභුතා යමහං අකාසීං
තෙනාමිති එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණො ච මෙ සබ්බදියා පභාසතීති.

භික්ඛාදයිකා විමානං.

2. 11

- 276. අභිකකතොගන වණ්ණෙන යා තං තිට්ඨසී දෙවතෙ,
ඔභාසෙනතී දියා සබ්බා ඔසධී විය තාරකා
- 277. කෙන තෙ තාදියො වණ්ණො කෙන තෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජන්ති ච තෙ භොගා යෙ කෙවී මනසො පියා.
- 278. පුච්ඡාමී තං දෙවී මහානුභාවෙ
මනුසසභුතා කිමකාසී පුඤ්ඤං
කෙනාසී එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණො ච තෙ සබ්බදියා පභාසතීති.

2. 10

269. එමබා දෙවදුව, යම්බඳු වූ තෝ මනා රුසිරින් සියලු දිගුන් බබුළුවමින් දවහත් තරුව සේ සිටිනෙහි.

270. කවර හේතුවකින් කිට එබඳු සිරුරු පැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් කිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) කිට පහළ වෙත් ද?

271. මහත් අනුභාව ඇති දෙවදුව, කී විචාරම්. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? කිගේ මේ සිරුරුපැහැය සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්දධි ඇත්තී වෙහි ද?

272. මේ පුණාරඵලය යම් කවර කමියක්හුගේ ද යි මුඟලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දෙවදු තොමෝ තුටු සිත් ඇත්තී මෙසේ පැවැසූ ය.

273. මම පෙර අත්බැවහි මිනිස්ලොවැ මිනිසුන් අතර මිනිස් දුවක් වූවා වෙමි. (එකල මම) පහවූ රාගාදී රජස් ඇති වෙසෙසින් පහන් වූ නො කැළඹුණු සිත් ඇති බුදුන් දිටිමි. මම ඒ බුදුරජාණන් වහන්සේට පහන් වූවා සියකින් භික්ඛාව දුනිමි.

274. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

275. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්දධි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

භික්ඛාදයිකා විමාන යි.

2. 11

276. එමබා දෙවදුව, යම්බඳු වූ තෝ මනා රුසිරින් සියලු දිගුන් බබුළුවමින් දවහත් තරුව සේ සිටිනෙහි.

277. කවර හේතුවකින් කිට එබඳු සිරුරුපැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් කිගේ සුවරිත ඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) කිට පහළ වෙත් ද?

278. මහත් අනුභාව ඇති දෙවදුව, කී විචාරම්. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද, කිගේ මේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු පුණාර්දධි ඇත්තී වෙහි ද?

- 279. සා දෙවතා අක්කමනා මොග්ගලලානෙන පුච්ඡිතා,
පඤ්ඤාං පුට්ඨා විශාකාසි යස්ස කම්මසසිද්ධං එලං.
- 280. අභං මනුසෙසසු මනුසසභුතා
පුරිමාය ජාතියා මනුසසලොකෙ
අද්දසං වීරජං භික්ඛුං විපසන්නමනාවීලං
තස්ස අද්දසභං භික්ඛං පසන්නා සෙභි පාණ්භි.
- 281. තෙන මෙ තාදිසො වණෙණං තෙන මෙ ඉධමීජ්ඣිති,
උපපජ්ජන්ති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
- 282. අක්ඛාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසසභුතා යමභං අකාසිං
තෙනමි එවං ජලිතානුභාවා
වණෙණං ච මෙ සබ්බදිසා පභාසතිති.

දුතියභික්ඛාදයිකා විමානං.

වික්කලතාවග්ගො දුතියො.

කසප්පුඤ්ඤානං :

දුසි වෙච්ච ලබ්බමා ච අථ ආවාමදයිකා
වණ්ඨාලී හද්දිසී වෙච්ච¹ සොණදින්නා උපොසථා
නඤ්ඤ වෙච්ච සුනඤ්ඤ වා දෙච්ච ච භික්ඛාය දයිකා
වග්ගො තෙන පට්ඨවතිති.

භාණ්ඩාරං පඨමං.

1. හද්දිසීකා ච - භාෂා
2. නිද්දවෙච්ච සුනිද්ද ච - මඡසං.

279. මේ පුණ්‍යඵලය කවර කම්යක්භූතේ ද දී මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දෙවිදු නොමෝ තුටුසින් ඇත්තී මෙසේ පැවැසූ ය.

280. මම පෙර අත්බැව්හි මිනිස් ලොවැ මිනිසුන් අතර මිනිස් දුවක් වූවා පහවූ රාගාදී රජස් ඇති වෙසෙසින් පහන් වූ නො කැළඹුණු සිත් ඇති රහත් නමක් දිටිමි. මම උන් වහන්සේට පහන් වූවා සියතින් භික්ෂාව දුනිමි.

281. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

282. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස්දුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ථයි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවා යයි.

දුතියභික්ෂාදායකා විමාන යි.

දෙවෙනි විත්තලතා වර්ග යි.

එහි උද්දනය:

දසී යැ, ලබුමා යැ, ආවාමදායකා යැ, වණ්ඩාලී යැ, හද්දිත්ථී යැ, සොණදින්නා යැ, උපොසරා යැ, නන්ද යැ, සුනන්ද යැ, භික්ෂදායකා දෙක යැ යන මෙයින් වර්ගය කියනු ලැබේ.

පළමුවන බණවර යි.

3. පාරිච්ඡිද්‍යාකව ගෙයා

3. 1

- 283. උළාචරා තෙ යසො වණේණ සබ්බා ඔභාසතෙ දිසා,
නාරියො නව්වනති ගායනති දෙවපුත්තා අලඛිතා.
- 284. මොදෙනති පරිවාරෙනති තව පුජාය දෙවතෙ,
සොවණේණති විමානාති තවිමාති සුදසසනෙ.
- 285. තුවංසි ඉසසරා තෙසං සබ්බකාමසමිදධිති,
අභිජාතා මහනනාසි දෙවකායෙ පමොදසි,
දෙවතෙ පුච්ඡතාවිකඛි කිංක කමමසසිදං ඵලනති.
- 286. කෙන තෙ තාදියො වණේණ කෙන තෙ ඉධමිජකිකි,
උපපජ්ජනති ච තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
- 287. පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ,
මනුසසලොකෙ කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි ඵවං ජලිතානුභාවා,
වණේණ ච තෙ සබ්බදියා පභාසනිති.
- 288. සා දෙවතා අත්තමනා මොගගලොතනන පුච්ඡතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යසස කමමසසිදං ඵලං.
- 289. අහං මනුසෙසසු මනුසසභුතා
පුරිමාය ජාතියා මනුසසලොකෙ
දුස්සිලකුලෙ සුභිසා අහොසිං
අසසදෙධසු කදරියෙසු අහං.
- 290. සඤ්ඤා සිලෙන සමපනනා සංවිභාගරතා සද,
පිණ්ඩාය වරමානසස අපුචං තෙ අදසහං.
- 291. තදහං සසසුයාවිකඛිං සමණො ආගතො ඉධ,
තසස අදසහං පුචං පසනනා සෙභි පාණිහි.
- 292. ඉති සා සසසු පරිභාසි අවිනිතා¹ තුවං වධු,
න මං සමපුච්ඡතුං ඉච්ඡි සමණසස දදුමහං.
- 293. තතො මෙ සසසු කුපිතා පභාසි මුසලෙන මං,
කුටඛගච්ඡි අවධි මං නාසකඛිං ජීවිතුං වීරං

1. අභිනිතාසි නිං - මජ්ඣං.

3. පාරිච්ඡින්න කවච්ඡය

3. 1

283-284 (එම්බා) දෙවද්දව, තිගේ පිරිවර මහත් ය. උදර වූ සිරුරු පැහැය සියලු දිගුන් බවුඵවයි. දිවරණින් සැරසුණු දිව්‍යස්ත්‍රීහු ද දිව්‍ය පුත්‍රයෝ ද තිව පුද පිණිස නවති. ගයති. (ති) සතුටු කරවති. (ති) පිරිවරා සිටිත්. මනා දකුම් ඇත්තිය, තිගේ මේ විමානයෝ රන්මුවා වූහ.

285. සියලු පක්කම් ගුණයෙන් සමෘද්ධ වූ තී ඔවුනට අධිපති වෙති. මනාකොට උපන් තී මහත් අනුභාව ඇත්තී වෙති. මේ දිව්‍යනිකායෙහි ප්‍රමුදිත වෙති. (එම්බා) දෙවද්දව, විවාරනලද්ද වූ තී මේ විපාකය කිනම් කම්පක්භුගේ ද යි කියව.

286. කවර හේතුවකින් තිව මෙබඳු සිරුරු පැහැයක් වීද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) තිව පහළ වෙත් ද?

287. මහත් අනුභාව ඇති දෙවද්දව, තී විවාරම්. මිනිස් ලො වැ කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තිගේ මේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බවුඵවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්තී වෙති ද?

288. මේ පුණාර්ඵලය කවර කම්පක්භුගේ ද යි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුඵවුක්නා ලද ඒ දෙවද්ද තොමෝ තුටුසිත් ඇත්තී (මෙසේ) පැවැසූ ය.

289. මම පෙඨ අත්බැවිහි මිනිස්ලොවැ මිනිසුන් අතර මිනිස් ද්‍රවක් වීම්. මම සැදහැ නැති තද මසුරු බැව් ඇතියන් අතර දුසිල් කුලයෙක ලෙහෙලියක් වීම්.

290. ශ්‍රද්ධාවෙන් හා ශීලයෙන් යුක්ත වූ නිතර දන්දීමෙහි ඇලුණු (මම) පිඬු පිණිස හැසිරෙන මුඛ වහන්සේට කබලුපුවක් පිදුවෙමි.

291. එකල් හි මම “ග්‍රමණයන් වහන්සේ නමක් මෙහි වැඩිසේක, පහන් වූ මම උන්වහන්සේට සියතින් පුවක් පිදුවෙමි යි” නැන්දණියට කියෙමි.

292. ඒ නැන්දණියෝ “තෝ අවිනීත ස්ත්‍රීයක, ‘මම මහණහට (කබලුපු) දෙමැ’යි මා විවාරන්තට නොකැමැති වූ” යයි මට පරිභව කළහ.

293. ඉක්බිති කිපියා වූ මාගේ නැන්දණියෝ මට මොහොලින් පහර දුන්හ. උරහිස සිදලුහ. මා නසාලුහ. කලක් ජීවත්වන්තට නො හැකි වීම්.

- 294. සා අභං කායසස භෙද වීජවුක්ඛා තනො වුතා,
දෙව්‍යානං තාවකිංසානං උපපනතා සභව්‍යතං.
- 295. තෙන මෙ තාදීසො වග්ගෙණං තෙන මෙ ඉධම් ජුකිති,
උපපජනති ච මෙ භොගා යෙ තෙච්ච මනසො පියා.
- 296. අකධාමී තෙ භිතඛු මහානුභාව
මනුසසභුතා යමභං අකාසිං
තෙනමභි ඵචං ජලිතානුභාවා
වග්ගෙණං ච මෙ සධ්ධදිසා පභාසතීති.

උළාර විමානං.

3. 2

- 297. ඔභාසධිඤා පධවිං සදෙවකං
අතිරොවයි වජ්ඣමසුරියා විය
සිරියා ච වග්ගෙණෙන යසෙන තෙජසා
බ්‍රහ්මා ච දෙවෙ කිදසෙ සඉඤ්ඤකො.¹
- 298. පුච්ඡාමී තං උපලමාලධාරිණී
ආවෙළිනී කඤ්ඤනසනිභතතවෙ
අලධකතෙ උතතමවසධාරිණී
කාඤ්ඤා සුභෙ දෙවතෙ වඤ්ඤෙ මමං.
- 299. කිං ඤං පුරෙ කමමකාසි අතතනා
මනුසසභුතා පුරිමාය ජාතියා
දනං සුචිණ්ණං අථ සිලසඤ්ඤමං
කෙතුපපනතා සුගතිං යසසිති.
දෙවතෙ පුච්ඡිතාවිකඛ
කිසස කමමසිදං ඵලනති.
- 300. ඉදති භතොත ඉමමෙව ගාමං²
පිණ්ඩාය අමසාක සරං උපාගමී
තනො තෙ උච්ඡුසස අදසි ඛණ්ඩිකං
පසනනවිකතා අතුලාය පිතියා.
- 301. සසසු ච පච්ඡා අනුසුඤ්ඤතෙ මමං
කභනනු³ උච්ඡුං වධුකෙ අවාකරී⁴
නච්ඡධිතං න ච පන ඛාදිතං⁵ මයා
සතතසස භිකඛුසස සයං අදසතං.

- 1. සභිඤ්ඤක - මජ්ඣං.
- 2. ගාමෙ - සායා.
- 3. කභං මෙ - PTS
- 4. අවාකරී - සායා.
- 5. නො පන ඛාදිතං - මජ්ඣං.

294. ඒ දුකින් මිදුණු මම කය බිඳීමෙන් එයින් ව්‍යුහ වූවා තවතිසා දෙවියන්ගේ සහභාවයට පැමිණියෙමි.

295. එම පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

296. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්දධි ඇතියා වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

උළාරවිමාන යි.

2. 3

297. (තෝ) සඳ හිරු මෙන් අහස සහිත පොළොව එකලු කොට අතිශයින් බබළුහි. ශෝභාවෙන් ද ශරීර වර්ණයෙන් ද පරිවාරයෙන් ද ස්වකීය අනුභාවයෙන් ද ඉන්ද්‍රියා සහිත තවතිසා වැසි දෙවියන් ඉක්මවා බබළන බ්‍රහ්මයා මෙනි.

298 උපුල් මල්දම් දරන රුවන්මුවා මලින් නැගුණු රැළි ඇති රන්වන් සිව් ඇති උකුම් වත් දරන සැරසුණු සොදුරු දෙවදුව, මා වදින කී කවඳ යි විචාරමි.

299. තෝ පෙර අත්බැවිහි මිනිස්දුවක් වූවා කිනම් කමියක් කෙළෙහි ද? මැනැවින් දන් දෙන ලදද? නැතහොත් සිල් රක්තා ලදද? කුමකින් යසස් ඇතිව සුගතියෙහි උපන්නී වෙහි ද? එමබා දෙවදුව, විචාරන ලද්දී මේ විපාකය කවර කමියක්හුගේ ද යි කියව.

300. වහන්ස, මෙකල්හි මෙගමිහි ම (භික්ෂුනමක්) පිඩු පිණිය අප ගෙට එළඹියේ ය. ඉක්බිති උන්වහන්සේට පහන් සිතැත්තී ඉමහත් ප්‍රීතියෙන් උක් දඩු කඩක් පිදුවෙමි.

301. පසුව නැදි තොමෝ, ලෙහෙලිය උක්දඩුකඩ කොහි දවුවෙහි ද යි මා විචාලා ය. එය මා විසින් බැහැර නො දමන ලදී. නො ද අනුභව කරන ලදී. මම සන්තුන් කෙලෙසුන් ඇති භික්ෂුනමක්හට පිදුවෙමි.

- 302. තුග්ගං නව්දං¹ ඉසසරීයං අථො මම
ඉතිසසා සසසු පරිභාසනෙ මමං,
පීඨං ගභෙඤා පභාරං අද්ධි මෙ
තනො වුතා තාලකතාමභි දෙවතා.
- 303. තදෙව කමමං කුසලං කතං මයා
සුඛඤ්ඤි කමමං අනුභොමී අත්තනා,
දෙවෙහි සද්ධිං පරිචාරයාමහං
මොදමහං කාමගුණෙහි පඤ්ඤිහි.
- 304. තදෙව කමමං කුසලං කතං මයා
සුඛඤ්ඤි කමමං අනුභොමී අත්තනා
දෙව්ඤ්ඤතා තිදසෙහි රක්ඛිතා
සමපපිතා කාමගුණෙහි පඤ්ඤිහි.
- 305. එතාදීසං පුඤ්ඤඵලං අනපපකං
මහාවිපාකා මම උච්ඡුදකඛිණා,
දෙවෙහි සද්ධිං පරිචාරයාමහං
මොදමහං කාමගුණෙහි පඤ්ඤිහි.
- 306. එතාදීසං පුඤ්ඤඵලං අනපපකං
මහාඡුතීකා මම උච්ඡුදකඛිණා,
දෙව්ඤ්ඤතා තිදසෙහි රක්ඛිතා
සහසසනෙනො ඉච නඤ්ඤෙව වනො.
- 307. තුවඤ්ඤි භනෙත අනුකමපකං විදුං
උපෙචච වඤ්ඤි කුසලඤ්ඤි පුච්ඡිසං
තනො තෙ උච්ඡුසස අද්ධිං ඛණ්ඨිකං
පහතනචිත්තා අතුලාය පීතියාති.

උච්ඡුද්ධිකාවිමානං.

3. 3

- 308. පලලඛකසෙට්ඨ මණිසොණණවනෙත
පුප්ඵාහිකිණෙණ සයනෙ උලාරෙ
තස්චච්ඡසි දෙවී මහානුභාවෙ
උච්චාවචා ඉද්ධි වීකුඛමානා.
- 309. ඉමා ච නෙ අච්ඡරායො සමනතනො
නච්චතභී ගායනභී පමොදයනභී
දෙවීඤ්ඤපසාසි මහානුභාවෙ
මනුසසභුතා කිමකාසී පුඤ්ඤං
කොනාසි එච ජලිතානුභාවා
වගෙණණා ච නෙ සබ්බදීසා පභාසතීති.

1. තුග්ග භු ඉධං - ගා,

302. ගෙහි මේ අධිපතිභාවය තිගේ ද නැතහොත් මාගේ දැයි මෙසේ නැදී තොමෝ මට පරිභව කළා ය. නැවැත පුටුවක් ගෙන මට පහර දුනි. කලුරිය කළා වූ මම එයින් සැව දෙවිදුවක් වූවා වෙමි.

303. මා විසින් ඒ කුශල කම්ය පමණක් කරන ලදී. තමා විසින් (කරන ලද) ඒ කුශල කම්ය කරණ කොට ගෙන (මේ) සැප විදිමි. මම දෙවියන් සමග හැසිරෙමි. මම පස්කම් ගුණයෙන් සතුටු වෙමි.

304. මා විසින් ඒ කුශල කම්ය පමණක් කරනලදී. තමා විසින් (කරන ලද) ඒ කුශල කම්ය කරණ කොට ගෙන (මේ) සැප විදිමි. සක් දෙවිදු විසින් ගොපිත වූ තවතිසා වැසි දෙවියන් විසින් රක්තාලද මම පස්කම් ගුණයෙන් යුක්ත වූවා වෙමි.

305. මාගේ උක්දඩු පූජාව මහත් විපාක ඇත. එයින් මෙබඳු අනල්ප වූ පුණ්‍යඵලයෙක් වෙයි. මම දෙවියන් සමග හැසිරෙමි. මම පස්කම් ගුණයෙන් සතුටු වෙමි.

306. ඒ මාගේ උක්දඩු පූජාව මහත් අනුභාව ඇත. මෙබඳු අනල්ප වූ පුණ්‍යඵලයෙක් වෙයි. සක් දෙවිදුන් විසින් ගොපිත වූ තවතිසා වැසි දෙවියන් විසින් රක්තාලද මම නයුන් වෙනෙහි සක්දෙවරජු මෙන් (ප්‍රීත වෙමි)

307. වහන්ස මම කාරුණික වූ නුවණැත්තා වූ ඒ ඔබ වෙත පැමිණ වැන්දෙමි. නිරොග බව ද විචාළෙමි. ඉක්බිති පහන්සින් ඇති මම ඉමහත් ප්‍රීතියෙන් ඔබ වහන්සේට උක්දඩුකඩක් පූජා කෙළෙමි යි.

උච්ඡුදයිකා විමාන යි.

3. 3

308. මහත් අනුභාව ඇති දෙවිදුව, මිණියෙන් හා රනින් විසිතුරු වූ මලින් ගැවසිගත් මහත් යහනක් වූ උතුම් පළඟෙහි කුදුමහත් සෘද්ධි විකුර්වණය කරන්නී එහි සිටිනෙහි ය.

309. තිගේ මේ අප්සරාවෝ භාත්පස නටති, ගයති, සතුටු කරවත්. මහත් අනුභාව ඇති දෙවිදුව, දිව්‍යර්ඛයට පැමිණියා වෙහි. මිනිස් වූවා කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? කවර හේතුවකින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ථයි ඇත්තී වෙහි ද? තිගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

- 310. අභං මනුසෙසසු මනුසෙසභුතා
අභිධි කුලෙ සුභිසා අභොසිං
අකෙකාධනා භතතුවසානුවත්තී
අභොසිං අපමකතා උපොසරෙ.
- 311. මනුසෙසභුතා දභරාස'පාපිකා
පසනකවිකතා පතිමාතිරාධයිං
දිවා ච රතෙතා ච මනාපචාරිණි
අභං පුරෙ සිලවති අභොසිං.
- 312. පාණාතිපාතා විරතා අචොරිකා
සංසුද්ධිකායා සුචිත්‍රභවාරිණි
අමජ්ජපා නො ච මුසා අභාණිං
සිකඛාපදෙසු පරිපුරකාරිණි.
- 313. වාතුදුසිං පඤ්චදසිං යා ච පකඛසස අට්ඨමී
පාවිභාරියපකඛඤ්ච පසනාමනසා අභං
අට්ඨඛුපෙතං අනුධම්මවාරිණි
උපොසරං පීතිමනා උපාවසිං.
- 314. ඉමඤ්චාරියට්ඨඛවරෙහුපෙතං
සමාදිසිතා කුසලං සුමුද්‍රයං
පතිමිති කල්‍යාණි වසානුවත්තී
අභොසිං පුඤ්ඤ සුගතසස සාවිකා
- 315. එතාදිසං කුසලං ජීවලොකෙ
කම්මං කරිතාන විසෙසභාගිතී
කායසස හෙද අභිසම්පරායං
දෙවීද්ධිපකතා සුගතිමිති ආගතා.
- 316. විමාන පාසාදවරෙ මනොරමෙ
පරිවාරිකා අච්ඡරාසඛතණෙන
සයංපභා දෙවගණා රමෙත්තී මං
දිසායුකීං දෙවවිමානමාගතත්තී.
පලලඛකවිමානං.

3. 4

- 317. ලතා ච සජ්ජා පවරා ච දෙවතා
අච්චිමුඛී රාජවරසස සිරිමනො
සුතා ච රඤ්ඤ චෙසසවණසත ධිතා
රාජිමති ධම්මගුණෙහි සොහරං.
- 318. පඤ්ඤවත්ත නාරියො අගමංසු නභාසිතුං
සිමනාදිකං උපාලිනිං සිවං නදිං
තා තත්ත නභාසිති රමෙත්තී දෙවතා
නච්චිත්තී ගාසිත්තී සුතා ලතං මුච්චි.

1. දභරා අපාපිකා - මජ්ඣං.
 2. ඉමඤ්ච අරියං අට්ඨඛවරෙහුපෙතං, - මජ්ඣං.
 3. අච්චිමුඛී - මජ්ඣං.
 4. නච්චිත්තී - මජ්ඣං.
 5. ගාසිත්තී - මජ්ඣං.

310 මිනිසුන් කෙරෙහි මිනිස්ඳුවක් වූ මම ආභ්‍යාකූලයෙක ලේලියක් වීම්. ක්‍රෝධ නො කරන සුලු ස්වාමියාගේ වසයෙහි පවත්නාසුලු මම පෙහෙවස්හි අප්‍රමත්ත වීම්.

311. මිනිස්ඳුවක් වූ තරුණ වූ මම පතිව්‍රතාවක් වීම්. පහන්සිත් ඇත්තී ස්වාමියා සතුටු කෙළෙමි. දවර දෙක්හි මනවඩන්තියක් ව හැසුරුණු මම පෙර සිල් ඇත්තී වීම්.

312. (ඒ මම) සතුන් මැරීමෙන් වෙන් වීම්. සොරකම් නො කරන්නියක් වීම්. පිරිසිදු කායකම් ඇත්තියක් ද පිවිතුරු බඹසර ඇත්තියක් ද මත්පැන් නො බොන්නියක් ද වීම්. බොරු නො ද කීම්. ශික්ෂාපදයන් සම්පූර්ණ කරන්නියක් වීම්.

313. මෙසේ ආයඹ ධර්මානුගත වූ ප්‍රීතිසිත් ඇති ඒ මම පක්ෂය පිළිබඳ වූ තුදුස්වක ද පසළොස්වක ද අටවක ද ප්‍රාතිභායඹ පක්ෂය ද (යන පොහෝ දිනයන්හි) පහන් සිත් ඇත්තී අටහින් යුත් පෙහෙවස් විසිම්.

314. මේ උතුම් ආයඹ අක්ෂ්‍යාංගයෙන් යුක්ත වූ සැප විපාක ඇති කුශලය සමාදන්ව යහපත් තැනැත්තියක් වූවා ස්වාමියා අනුව පවත්නී පෙර. බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවිකාවක් වීම්.

315. දිව්‍ය සම්පත්තියට හිමි වූ මම මිනිස් ලොවැ මෙබඳු කුශල කම්පයක් කොට මරණින් මතු පරලොවහි දිව්‍යර්ධියට පැමිණියා සුගතියට ආයෙමි.

316. සිත්කලු වූ උතුම් වූ විමානයෙකැ අප්සරා සමූහයෙන් පිරිවරන ලද මම ස්වකීය ශරීරාලෝක ඇත්තියක් වීම්. දීර්ඝායුෂ ඇති දිව්‍ය විමානයට පැමිණි මා දිව්‍ය සමූහයෝ රමණය කෙරෙත්.

පල්ලඩකවිමාන සි.

3. 4

317. සිරිමත් වූ සක්දෙව රජහුගේ (පිරිවර වූ ද) වෙසවුණු රජුගේ දුවරු වූ ද වෙසෙසින් බබළන සිරුරු ඇති ලතා-සප්පා-පවරා-අවච්චුඛි-සුකා යන දෙවභනෝ දැහැමි ගුණයෙන් බබළන්නාහු ය.

318. එම දිව්‍යස්ත්‍රීහු පස්දෙන හිමවත් පෙදෙසෙහි සිහිල්දිය පිරුණු උපුල් මලින් ගැවසීගත් යහපත් ගහට දියනැමට ගියාහු ය. ඒ දෙවභනෝ එහි ස්නානය කොට සිත් අලවා නටා ගී ගයා ක්‍රීඩා කළහ. (ඔවුනතුරෝ) සුකා දෙව්දුකොමෝ ලතා දෙව්දුවට මෙසේ කීවා ය.

- 319. පුච්ඡාමී තං උපපලමාලධාරිණි
ආවෙළීති කඤ්චනසනතිහතතවෙ
තිමීරතලධකඛි නහෙව යොහනෙ
දීඝායුකී කෙන කතො යසො තව.
- 320. කෙනාසි හද්ද පතිනො පියතරා
විසිට්ඨකලායාණිතරසසු රූපතො
පදකඛිණා නවවනභිතවාදිකෙ
ආචිකඛ නො ත්වං නරනාරිපුච්ඡිතා ති.
- 321. අහං මනුසෙසසු මනුසෙහුතා
උළාරභොගෙ කුලෙ සුණ්ඝා අභොසිං
අසෙසාධනා හතතුවසානුවහන්ති
උපොසපෙ අපමනො අභොසිං.
- 322. මනුසෙහුතා දහරාස'පාපිකා
පසනනවිතො පතිමාහිරාධයිං
සදෙවරං සසෙසුරං සදසකං
අහිරාධයිං තමඤ්ච කතො යසො මම.
- 323. සාහං තෙන කුසලෙන කම්මිතා
චතුධගි යානෙහි විසෙසමජ්ඣගා
ආයුඤ්ච වණ්ණඤ්ච සුඛං ඛලඤ්ච
බ්බිධාරතිං පච්චනුගොමනඤ්චං.
- 324. සුතං නු තං භාසති යං අයං ලතා
යං නො අපුච්ඡිතෙ අකිත්තධී නො
පතිනො කිරිභොකං විසිට්ඨනාරිනං
ගති ච තාසං පචරා ච දෙවතා.
- 325. පතීසු ධම්මං පචරාම සබ්බා
පතිබ්බතා යස්ච භවන්තී ඉත්ථියො
පතීසු ධම්මං පචරිති සබ්බා
ලච්ඡාමසෙ භාසති යං අයං ලතා.
- 326. සීභො යථා පබ්බතසානු ගොචරො
මහිස්සරං පබ්බතමාවසිත්වා
පසඤ්ඤා හතත්වා ඉතරෙ චතුප්පදෙ
බ්‍රුද්ද මිගෙ බාදති මංසභොජනො.
- 327. තරෙච්ච සද්ධා ඉධ අරියසාවිකා
හතතාරං නිසසාය පතීං අනුබ්බතා
කොධං වධිත්වා අභිභුඤ්ඤා මච්ඡරං
සඤ්ඤාමඤ්ච සා මොදති ධම්මවාරිතීති.

ලතාවිමානං.

319. උපුල්මල්දම් දරන රුවන්වුවා මලින් නැඟුණු රැළි ඇති රන්වන් සිව් ඇත්තිය, තී විවාරම්. මිදෙල්ල මලක රොන් වැනි තඹවන් රොදින් ගැවසිගත් ඇස් ඇති ශරදකාශය වැනි පිරිසිදු අභ්‍යසහිත් බබළන දීඝායු ඇති ලතාවෙනි, තීගේ මේ පරිවාර සම්පත්තිය හා කීර්තිය කවර පිනෙකින් උපනු ද?

320. සොදුර, කවර පිනෙකින් සැමියාට අතිශයින් ප්‍රිය වූවා වෙහිද? රූපයෙන් උතුම් වූ ඉතා සොදුරු බැව් ඇත්තී වෙහිද? නැටුම් ගැයුම් වැයුම්හි දක්ෂ වූවා වෙහිද? (දිව්‍ය) ස්ත්‍රී පුරුෂයන් විසින් විවාල තී අපට කියව.

321. මිනිසුන් අතර මිනිස් දුවක් වූ මම මහත් සම්පත් ඇති කුලයෙකු ලේලියක් වීම්. ක්‍රොධ නො කරන සුලු ස්වාමියාගේ වශයෙහි එක්වන් පවත්නා සුලු මම පෙහෙවස්හි අප්‍රමත්ත වීම්.

322. මිනිස් දුවක් වූ තරුණ වූ මම පතිව්‍යාවක් වීම්. පහන්සිත් ඇත්ති සුහුරුබඩු සහිත වූ නැදිමයිලන්ද දෑසි දසුන් ද සහිත වූ සැමියා සතුටු කෙළෙම්. එහි දී (ඒ කුලයෙහි හෝ කාලයෙහි හෝ) මා විසින් මේ පින කරන ලදී.

323. ඒ මම ඒ කුශලකම්යෙන් ආයුෂ-වර්ණ-සැප-බල යන කරුණු සතරින් විශිෂ්ඨත්වය ලැබීම්. අපමණ කෙළිසුව ද විඳිම්.

324. මේ ලතා තොමෝ යමක් කියා ද එය (තොප විසින්) අසන ලද්දේ නො වේ ද, අපගේ යම් සැකයෙක් වේ ද, එය අපි ඇසුවෙමු. (ඔ තොමෝ) අපට එය ඇති සැටි ප්‍රකාශ කළා යැ. උතුම් ස්ත්‍රීන් වූ අපට ස්වාමි පුරුෂයන්ගේ පිහිට උතුම් ය. අපට (ඔහු) උතුම් දෙවියෝ ද වෙත්.

325. සිය සැමියන් කෙරෙහි යම් ඒ හැසිරීමක් නිසා සියලු ස්ත්‍රීහු පතිවත ඇත්තෝ වෙත් ද, අපි සියලු දෙනා ද එම පතිවත රකිමු. මේ ලතා තොමෝ යම් සැපතක් ලබා ය යි කියා ද, ඒ පතිව්‍යා ධර්මයෙහි හැසිර අපි සැපත ලබමු.

326. කඳු වනලැහැබි ඇසුරු කළ මාසාභාර කොට ඇති සිංහයා (මභීධර) පර්වතය ආශ්‍රය කොට වෙසෙමින් අන් සිවුපා සතුන් මැඩ නසා බල විසින් හීන වූ සතුන් යම්සේ මරා කයි ද.

327. එසේ ම මේ ලෝකයෙහි ධර්මාරී වූ සැදහැනි යම් ආර්ය ශ්‍රාවිකාවක් වී ද, ඕතොමෝ සිය සැමියා නිසා වසන්තී ඔහු අනුව පතිවත රකින්නී ක්‍රොධය මසුරුමල මැඩ ස්වර්ගයෙහි සතුටු වෙයි.

3. 5

- 328. සත්තතනතිං සුමධුරං රාමණෙයාං අවාචයිං,
සො මං රබ්බණි අවෙහති සරණං මෙ භොති කොසියාති.
- 329. අහං තෙ සරණං භොමී අහමාවරියපුජකො,
න තං ජයිසසති සිසෙසා සිසසමාවරිය ජෙසසසීති.
- 330. අභිසසතෙනන වණෙණන යා නිට්ඨසි දෙවතෙ,
ඔභාසෙනති දිසා සබ්බා ඔසසී විය තාරකා.
- 331. කෙන තෙ තාදිසො වණෙණෙ කෙන තෙ ඉධමීජ්ඣති,
උපපජ්ජනති ච තෙ භොගා යෙ කෙචී මනසො පියා.
- 332. පුච්ඡාමී තං දෙවී මහානුභාවෙ,
මනුසසභුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණෙණෙ ච තෙ සබ්බදිසා පභාසතීති.
- 333. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලොතෙන පුච්ඡිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යසස කමමසීදං එලං.
- 334. වස්ත්‍රත්තමදයිකා නාරී
පවරා භොති නරෙසු නාරීසු
එවං පියරුපදයිකා මනාපං
දිබ්බං සා ලහතෙ උපෙචචී යානං.
- 335. තසසා මෙ පසස විමානං
අච්ඡරා කාමවණණිනිභමසමී
අච්ඡරා සහසසසසාහං¹
පවරා පසස පුඤ්ඤානං² විපාකං.
- 336. තෙන මෙ තාදිසො වණෙණෙ තෙන මෙ ඉධමීජ්ඣති,
උපපජ්ජනති ච මෙ භොගා යෙ කෙචී මනසො පියා.
- 337. අසකාමී තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසසභුතා යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනාණි එවං ජලිතානුභාවා
වණෙණෙ ච මෙ සබ්බදිසා පභාසතීති.

1. අච්ඡරාසහසසාහං පවරා - භාෟ.
2. පුඤ්ඤානං - කපථචී.

3. 5

328. සක්දෙව රජතුමනි, සත්තතක් ඇති ඉතා මිහිරි වූ සිත්කලු වූ විණාවාදනය (මුසිලයාට) ඉගැන්වීම්. ඒ මුසිල තෙමේ රහමඩලෙහි තරඟ වශයෙන් මා කැඳවයි. මට පිහිට වනු මැනැවි.

329. ඇදුරුතුමනි, මම ඔබට පිහිට වෙමි. මම ඇදුරන් පුදන්නෙක්මි. ශිෂ්‍ය වූ මුසිල තෙමේ තොප නො දිනන්නේ ය. (තෙපි) සිසුහු දිනන්නහු ය.

330. (එමබා) දෙව්දුව, යම්බඳු වූ තෝ මනාරුසිරෙන් සියලු දිගුන් බබුළුවමින් දවහක් තරුව සේ සිටියෙහි.

331. කවර හේතුවකින් තිට එබඳු සිරුරු පැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධි වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තිහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද?

332. මහත් අනුභාව ඇති දෙව්දුව තා විවාරමි. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කළාද? තිගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ථධි ඇත්ති වෙහි ද?

333. මේ පුණාර්ඵලය කවර කම්යක්හුගේ දැ යි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දෙව්දු තොමෝ තුටුසිත් ඇත්ති මෙසේ පැවසූය.

334. උතුම් වස්ත්‍ර දෙන්නා වූ ස්ත්‍රී තොමෝ ස්ත්‍රීපුරුෂයන් අතුරෙහි උතුම් වෙයි. මෙසේ ප්‍රිය වස්තු දෙන්නා වූ ඕ තොමෝ දෙවිලොවට පැමිණ මන වඩන්නා වූ දිව ඉසුරු ලබන්නී ය.

335. ඒ මාගේ විමානය බලනු මැනැවි. මම කැමැති සේ රු දරන්නා වූ අප්සරාවක් වෙමි. මම අප්සරාවන් දහසකට උතුම් වෙමි. පිනෙහි විපාකය බලනු මැනැවි.

336. එම පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. එම පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සම්පත්තිහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිහු මට පහළ වෙත්.

337. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස්දුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්ති වෙමි මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

(යථා ච එසු එවං උපරි සබ්බවිමානොසු විජාචරෙතබ්බං.)

338-341. අභිසකනොත්තන වග්ගොත්තන -පෙ-
වග්ගොත්තන ච තෙ සබ්බදිසා පභාසතී'ති.

342. සුපච්ඡිකතමදායිකා නාරි
පවරා භොති නරෙසු නාරිසු
එවං පියරුපදායිකා මනාපං
දිබ්බං සා උභතෙ උපෙච්ච යානං.

343. තසසා මෙ පසස විමානං
අවජරා කාමවග්ගොත්තනමසී
අවජරා සභස්සසසාහං
පවරා පසස සුඤ්ඤනං විපාකං.

344-349. තෙන මෙ තාදිසො වග්ගොත්තන -පෙ-
වග්ගොත්තන ච මෙ සබ්බදිසා පභාසතී'ති.

350-373. ගන්ධුකතමදායිකා නාරි
පවරා භොති නරෙසු නාරිසු -පෙ-
එලුකතමදායිකා නාරි -පෙ-
රසුකතමදායිකා නාරි -පෙ-

374-381. ගන්ධපඤ්චඩ්ඤලිකං අභමදාසිං
කසසපසස භගවතො ධුපසී¹ -පෙ-
තසසා මම පසස විමානං -පෙ-
වග්ගොත්තන ච මෙ සබ්බදිසා පභාසතී'ති.

382-389. භික්ඛු වහං භික්ඛුනියො ච
අද්දසාසිං පඤ්චපට්ටනෙන
තෙසාහං ධම්මං සුඤ්ඤන
එකුපොසථං උපවසිසසං
තසසා මෙ පසස විමානං -පෙ-
වග්ගොත්තන ච මෙ සබ්බදිසා පභාසතී'ති

390-397. උදකෙ සීතා උදකමදාසිං
භික්ඛුනො විතෙතන විපසනෙන
තසසා මෙ පසස විමානං -පෙ-
වග්ගොත්තන ච මෙ සබ්බදිසා පභාසතී'ති.

398-405. සංඤ්ඤාඤ්චං සසුරඤ්ච
වග්ගොත්තනෙ තොධතෙ ච ඵරුසෙ ච
අනුසුද්ධිකා සුපට්ඨාසිං
අපමකතා සකෙන සිලෙන -පෙ-

406-413. පරකම්මකරි ආසිං
අපොනාතඤ්චිතා දසී
අකකාධනා අනතිමානී'
සංවිහාගීනී සකසස භාගසස -පෙ-

1. ධුපසී - මජ්ඣං.
2. පරකම්මකරි - සීලී, පරකම්මකරී - සා.
3. අනතිමානී - මජ්ඣං.

(මේ විමානයෙහි යම්සේ ද එසෙයින් මතුයෙහි හැම විමානයන්හි විස්තරකටයුතු.)

338-41. විශිෂ්ට වූ ගරිරප්‍රභායෙන් ... තොපගේ සිරුරුපැහැය ද, හැම දිගුන් බබුළුවයි.

342. (සමන්මල් ආදී) උක්කමපුෂ්පයක් දෙන ස්ත්‍රී තොමෝ නරනාරීන් කෙරෙහි උක්කම වෙයි. මෙසේ ප්‍රිය ස්වභාව ඇති වස්තු දෙන ඕ තොමෝ දිව්‍යවිමානාදී ස්ථානයට පැමිණ මනවඩන දැ ලබයි.

343. ඒ මාගේ විමානය බලව. මම කැමති සේ රූප ධරන අප්සරාවක් වෙමි. මම අප්සරාවන් දහසකට උතුම් වෙමි. පුණ්‍ය-විපාකය බලව.

344.-49. එයින් මට එබඳු සිරුරුපැහැ වෙයි. ... මාගේ සිරුරු පැහැ ද හැම දිගුන් බබුළුවා යි.

350-73. (වතුනාදී) උක්කමගන්ධදාන කරන ස්ත්‍රී තොමෝ නරනාරීන් කෙරෙහි උක්කම වෙයි. ... උතුම් පලවැළ දෙන ස්ත්‍රී උතුම් රස දෙන ස්ත්‍රී ...

374-81. මම කසුප් බුදුන්ගේ දාගැබ්හි ගඳ පසඟුල් දුනිමු. ... ඒ මාගේ විමන බලව .. මාගේ සිරුරුපැහැ ද හැම දිගුන් බබුළුවා.

382-89. මම මහට පිළිපන් හික්ෂුන් ද හික්ෂුණින් ද දුටුමු. මම උන්වහන්සේගේ දහම් අසා එක් දවසක් පෙහෙවස් වූසුමු. ඒ මාගේ විමන බලව. ... මාගේ සිරුරුපැහැ ද හැම දිගුන් බබුළුවා.

390-97. මම දියෙහි සිටියා පහන් සිතින් මහණක්හට පැන් දුනිමු. ඒ මාගේ විමන බලව. ... මාගේ සිරුරුපැහැ ද හැම දිගුන් බබුළුවා.

398-405. මම වණ්ඩ වූ ක්‍රොධ කරන පරුෂ වූ නැන්දණියන්ට ද මයිලණුවනට ද දොස් පහළ කිරීම රහිත වූ සිහි ඇති වූ ස්වකීය ශීලයෙන් යුතු වූ මැනවින් උපස්ථාන කළමු ...

406-13. මම දසී වූ ක්‍රොධ නැති වූ අතිමාන නැති වූ ධන භේතුයෙන් නො මැලී වූ මෙරමාගේ බැලමෙහෙ කරන්නක් වූමු. තමා ලද කොටස අසී ඇතියනට බෙදාදෙන සැහැවී ඇතියක් වූමු ...

414-421. විරොදනං අභමදාසිං
 භික්ඛුනො පිණ්ඩාය වරන්තසස
 එවං කරිතො කම්මං
 සුගතිං උපපජ්ජ මොදාමි -පෙ-

422-609. එංගිකං අභමදාසිං -පෙ-
 උච්ඡුඛණ්ඩකං අභමදාසිං -පෙ-
 කීම්බරුසකං අභමදාසිං -පෙ-
 කසකාරිකං අභමදාසිං -පෙ-
 එළාලුකං අභමදාසිං -පෙ-
 වලලිඵලං අභමදාසිං -පෙ-
 එරුභකං අභමදාසිං -පෙ-
 හත්ථපතාපකං අභමදාසිං -පෙ-
 සාකමුට්ඨිං අභමදාසිං -පෙ-
 පුළුකමුට්ඨිං අභමදාසිං -පෙ-
 මුලකං අභමදාසිං -පෙ-
 නිඛමුට්ඨිං අභමදාසිං -පෙ-
 අඛකඤ්ජිකං අභමදාසිං -පෙ-
 දෙණිතිමෙජ්ජනිං අභමදාසිං -පෙ-
 කායධන්ධනං අභමදාසිං -පෙ-
 අංසවට්ඨකං අභමදාසිං -පෙ-
 ආයොගපට්ඨං අභමදාසිං -පෙ-
 විධුපනං අභමදාසිං -පෙ-
 තාලවණං අභමදාසිං -පෙ-
 මොරහත්ථං අභමදාසිං -පෙ-
 ජකං අභමදාසිං -පෙ-
 උපාහනං අභමදාසිං -පෙ-
 පුච්චං අභමදාසිං -පෙ-
 මොදකං අභමදාසිං -පෙ-

610. අභිකකණොත්තන වණෙණන යා තිං තිව්ඨසි දෙවනෙ,
 ඔභාසෙත්තනී දිසා සධ්ධා ඔසධි විය තාරකා.

611. කෙන තෙ තාදිසො වණෙණන කෙන තෙ ඉධම්ජකිති,
 උපපජ්ජනති ච තෙ භොගා යෙ කෙචි මනසො පියා.

612. පුච්ඡාමි තං දෙචි මහානුභාවෙ
 මනුසසභුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
 කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
 වණෙණන ච තෙ සඛදිසා පභාසතිති.

613. සා දෙවතා අකතමනා මොගගලොතොන පුච්ඡිතා
 පඤ්ඤං පුච්ඡා වියාකාසි යසස කම්මසසිදං එලං.

614. සකඛලිං අභමදාසිං
 භික්ඛුනො පිණ්ඩාය වරන්තසස
 එවං කරිතො කම්මං
 සුගතිං උපපජ්ජ මොදාමි.

414-21. මම පිඬු සිභා යන මහණක්භට කිරිබතක් දුන්වු. මෙසේ පින්කම් කොට සුගතියට පැමිණ තුටු වෙමි ...

422-609. මම උක්සකුරු කඩක් දුන්වු ... මම උක්දඬු කඩක් දුන්වු ... මම තියඹරා ඵලයක් දුන්වු. ... මම සිහින් කැකිරි ඵලයක් දුන්වු ... මම මහකැකිරි ඵලයක් දුන්වු. ... මම වැල්ඵලයක් දුන්වු ... මම බොරඵදමුණු ඵලයක් දුන්වු. ... මම ගිනිකබලක් දුන්වු. ... මම පළාමිටක් දුන්වු. ... මම මල්මිටක් දුන්වු ... මම මුලපළාමිටක් දුන්වු. ... මම කොසඹකොළ මිටක් දුන්වු. ... මම ඇඹුල්කැඳක් දුන්වු. ... මම තලමුරුවටක් දුන්වු .. මම කාබහනක් දුන්වු... මම අංසකඩක් දුන්වු.... මම ආයොග-පට්ටයක් දුන්වු ... මම සියුරැස් විජිනිපතක් දුන්වු. මම තල්වටක් දුන්වු ... මම මොනරපිලින් කළ මකසවිජනියක් දුන්වු. ... මම ජත්‍රයක් දුන්වු ... මම වහන්සඟලක් දුන්වු. ... මම පුපයක් (කැවුමක්) දුන්වු ... මම අග්ගලාවක් දුන්වු. ..

610. (ඵමබා) දෙව්දුව, යම්බදු වූ තෝ මනා රුසිරින් සියලු දිගුන් බබුළුවමින් දවහක් තරුව සේ සිටිනෙහි,

611. කවර හේතුවකින් තිට ඵබදු සිරුරුපැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මනවධන්නා වූ යම්කිසි සමපතනීහු වෙත් ද, ඒ සමපතනීහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද?

612. මහත් අනුභාව ඇති දෙව්දුව, තී විවාරමි. මිනිස් වුවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තිගේ මේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබදු දිලියෙන පුණාරද්ධි ඇත්තී වෙහි ද?

613. මේ පුණාරඵලය කවර කර්මයක්හුගේ දැ යි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දෙව් දු නොමෝ තුටු සිත් ඇත්තී (මෙසේ) පැවසූ ය.

614. පිඬු පිණිස හැසිරෙන්නා වූ භික්ෂුනමක්භට මම සකඛලික නම් කැවිලි වෙසෙසක් දුනිමි. මෙබදු (තුඟල) කර්මයක් කොට සුගතියට පැමිණ සතුටු වෙමි.

- 615. තසසා මෙ පසස විමානං
අව්ඡරා කාමවණ්ණිනීහමස්ථි
අව්ඡරා සහසසසසාහං
පවරා පසස පුඤ්ඤානං විපාකං.
- 616. තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණෙණ තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣකි,
උපපජ්ජනති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
- 617. අසාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසසභුතා යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණෙණ ච මෙ සබ්බදිසා පභාසතීති.
- 618. ස්වාගතං වත මෙ අජ්ජ සුපහාතං සුචුට්ඨිතං¹
යං අද්දසං² දෙවතායො අව්ඡරා කාමවණ්ණියො
- 619. ඉමාහං³ ධම්මං සුඤ්ඤා⁴ කාතාමි කුසලං ඛුං
දුතොන සමවරියායං සඤ්ඤාමොන දුමොන ච
ස්වාහං තස්ථ ගමිසසාමි⁵ යස්ථ ගඤ්ඤා න සොචරෙති.

ගුහනීල විමානං පඤ්චමං.

3. 6

- 620. දඤ්ඤලමානා වණ්ණෙණන යසසා ච යසසිනී,
සබ්බෙ දෙවෙ තාවතීංසෙ වණ්ණෙණන අතිරොචසි.
- 621. දසසනං නාභිජාතාමි ඉදං පට්ඨදසසනං,
කසමා කායා නු ආගච්ච නාමොන භාසසෙ මමනතී.
- 622. අහං හදෙඤ්ඤ සුභද්දසිං පුබ්බෙ මානුසකෙ හවෙ,
සහ හරියා ච තෙ ආසිං හගිනී ච කණ්ටසීකා.
- 623. සා අහං කායසස හෙද වීපච්චිතො තතොචුතා,
නිම්මානරතීනං දෙවානං උපපන්නා සහවාතනති.
- 624. පහුතකතකලාණා තෙ දෙවෙ යනති පාණිතො,
යෙසං ඤං කිත්තසීසසසි සුභදෙද ජාතීමත්තො.
- 625. කථං⁶ ඤං තෙන වණ්ණෙණන තෙන වා අනුසාසිතා,
කීදිසෙතොච දුතොන සුබ්බතෙන යසසිනී.
- 626. යසං එතාදිසං පත්තා විසෙසං විපුලමජ්ඣගා,
දෙවතෙ පුච්ඡිතාචිකඛ කිසස කලොසසිදං එලනතී.

- 1. සුචුට්ඨිතං - මජ්ඣං.
- 2. අද්දසං - මජ්ඣං.
අද්දසාසිං PIS
- 3. කාතාහං - භා.
- 4. සුඤ්ඤා - භා.
- 5. තස්ථව ගඤ්ඤාමි - කස්ථවී.
- 6. අථ - මජ්ඣං.

615. ඒ මාගේ විමානය බලනු මැනවි. මම කැමති සේ රු දරන්නා වූ අප්පරාවක් වෙමි. මම අප්පරාවන් දහසකට උතුම් වෙමි. පිනෙහි විපාකය බලනු මැනවි.

616. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සමපක්කය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මනවධන යම්කිසි සමපක්කිභූ වෙත් ද, ඒ සමපක්කිභූ මට පහළ වෙත්.

617. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දුටුක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ථයි ඇතියා වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. (සකබලිකදැයිකා) 36.

618. ආශ්වයඛියෙකැ, මාගේ ඊම සුඤ්ජර යැ. අද මට මනා උදයෙකි. යහනින් නැඟීම ද යහපති. යම් භෙයෙකින් කැමැති රු දරන දෙවසරන් දුටුයෙමි ද එහෙයිනි.

619. මම මොවුන්ගේ දහම් අසා බොහෝ කුසල් කරන්නෙමි. ණන් දීමෙන් ද සමච භැයිඊමෙන් ද සීලසංවරයෙන් ද ඉඤ්චිය දමනයෙන් ද (අන්‍යයෝ) යම් තැනකට ගොස් ශෝක නො කෙරෙත් ද, ඒ මම ද එහි යන්නෙමි.

ගුතකිල විමාන යි.

3. 6

620. යසස් ඇති දෙව දුටු, රූප සමපක්කයෙන් ද පරිවාර සමපක්කයෙන් ද අතිශයින් බබළන තෝ තවකියා වැසි සියලු දෙවියන් ඒ වර්ණාදී සමපක්කයෙන් අබ්බවා බබළනෙහි.

621. (මම මින් පෙර තී) දුටු බවක් නො දනිමි. මෙය පළමු දැකීමය. කිනම් දිව්‍යනිකායෙකින් ව්‍යුත ව අවුත් නමින් මා අමතනෙහි ද?

622. හද්‍රාවෙනි, මම පෙර මිනිසක් බවෙහි සුභද්‍රා නම් වීමි. තීගේ කනිටු බුහුන වූ මම (තොප සැමියාගේ) සම බිරියක් ද වීමි.

623. ඒ මම කාබුන් මරණින් මතු මිනිසක් බැවින් මිදුණි එයින් ව්‍යුත ව නිමාණරතී නම් දෙවියන්ගේ සහභාවයට පැමිණියෙමි.

624. මහ පින්කම් කළ ඒ සත්තයෝ යම් නිමාණරතී නම් දෙවියන් වෙත යෙත් ද. සුභද්‍රාවෙනි තෝ ද එම නිමාණරතී දෙවියන් මැද තම උපත ප්‍රකාශ කෙරෙහි.

625-626 යසස් ඇත්තිය, කවරක්භූ විසින් අනුශාසිත වූ තෝ කෙසේ කිනම් කරුණෙකින් කෙබඳු දනෙකින් කිනම් මනා වුතයකින් මෙබඳු යසසකට පැමිණියා මහත් වූ වෙසෙසක් ලැබුයෙහි ද, (එමබා) දෙව දුටු, විචාරන ලද්දී මේ විපාකය කිනම් කම්යක්භූගේ ද යි කියව.

- 627. අට්ඨව පිණ්ඩපාතානි යං දුතං අදදං පුරෙ,
දකඛිණෙයාසස සඛිකසස පසනනා සෙභි පාණිභි.
- 628. තෙන මෙ තාදීසො වච්ඡෙණෙස තෙන මෙ ඉධම්ඡකිනී,
උපපජ්ජන්ති ච මෙ භොගා සෙ කෙච්චි මනසො පියා.
- 629. අකඛාමී තෙ දෙවී මහානුභාවෙ
මනුසසභුතා යමභං අකාසිං
තෙනමභි එවං ජලිතානුභාවා
වච්ඡෙණෙස ච මෙ සඛ්ඛදීසා පභාසතීති.
- 630. අභං තයා ඛහුතරෙ භිකඛු සඤ්ඤිතෙ බ්‍රහ්මචාරිනෝ¹
කපෙසසිං අනතපානෙන පසනනා සෙභි පාණිභි
තයා ඛහුතරං දඤා භීතකායුපගා අභං²
- 631. කරං ජං අපතරං දඤා විසෙසං විපුලමඡකිගා,
දෙවතෙ පුච්ඡිතාවිකඛි යසසකමමසකිදං එලන්තී.
- 632. මනොභාවනීයො භිකඛු සඤ්ඤිතො මෙ පුරෙ අහු,
තාභං භතෙතන නිමනෙතසිං රෙචතං අතනනට්ඨමං.
- 633. සො මෙ අඤ්ඤුරෙකඛාරො අනුකම්පාය රෙචතො,
සඛෙක දෙභීති මං අචොච්ඡ³ තසසාභං වචනං කරං.
- 634. සා දකඛිණො සඛිකගතා අපපමෙයො පතිට්ඨිතා,
පුගගලෙසු තයා දිනතං න තං තච මහපඵලන්තී.
- 635. ඉදුනෙචාභං ජානාමී සඛෙක දිනතං මහපඵලං
සාභං ගනඤා මනුසසතතං වදඤ්ඤු විතමච්ඡරා
සඛෙක දුතානි දසසාමී⁴ අපමතො පුනපපුනතති.
- 636. කා එසා දෙචතා භද්දෙ තයා මනතයතෙ සභ,
සඛෙක දෙචෙ තාවතිංසෙ වච්ඡෙණෙන අතීරොචතීති.
- 637. මනුසසභුතා දෙවිඤ්ඤ පුච්ඡෙ මානුසකෙ භවෙ
සභභරියා ච මෙ ආසි භගීනී ච කනිට්ඨිකා
සඛෙක දුතානි දඤවාන කතපුඤ්ඤු විරොචතීති.

- 1. බ්‍රහ්මචාරයො - මජ්ඣිම. බ්‍රහ්මචාරියො, - PTS.
- 2. අහු - කපඵරි.
- 3. මංචොච්ඡ - මජ්ඣිම.
- 4. දුතං දසසාමිභං - සා, භා.

627. (හද්‍රාවෙනි) යම් හෙයෙනින් පෙර අත්බැවිහි පහන් සිතැත්ති සියතින් දක්ෂිණාර්භ සංඛ්‍යයාට පිටු පා අටක් දන වශයෙන් දිනීම ද,

628. එම පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. එම පිනෙන් මාගේ සමපතනිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මනවධන්තා වූ යම්කිසි සමපතනීහු වෙත් ද, ඒ සමපතනීහු මට පහළ වෙත්.

629. මහත් අනුභාව ඇති දෙව දුව, මිනිස් දුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇතියෙමි වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

630. (සුහද්‍රාවෙනි, එකල) පහන් සිතැති මම ද සන්හුන් ඉඳුරන් ඇති බ්‍රහ්මචාරී වූ බොහෝ භික්ෂුන් තිට වඩා සියතින් ම අහර පැනින් සැතැප්පවීමි. මම තිට වඩා ඉතා වැඩියක් දී පහන් දෙවලොවට (තවතිසාවට) පැමිණියෙමි වෙමි.

631. තෝ ඉතා සාලපයක් දී කෙසේ මහත් වූ වෙසෙසකට පැමිණියෙහිද? (එමබා) දෙව දුව විචාරන ලද්දී මේ විපාකය කිනම් කමියක් හුගේ ද යි කියව.

632. පූර්ව කාලයෙහි (උදර ගුණ ඇති බැවින්) මනවධවන (රේවත නම්) භික්ෂුනමක් මා විසින් නිමනන ලද්දේ විය. මම ඒ රේවත තෙරුන් තමන් සහිත අට නමක් කොට බතින් පැවරීමි.

633. ඒ රේවත තෙරණුවෝ මා හිතයෙහි පෙරවුටුවෝ අනුකම්පා පිණිස සභනට දෙවයි මට වදළහ. මම උන්වහන්සේගේ වචනය කෙළෙමි.

634. ඒ සංඛ්‍යාතදක්ෂිණා තොමෝ අපමණ ගුණ ඇති සභන කෙරෙහි පිහිටියාය. තී විසින් පුද්ගලයන් කෙරෙහි දෙන ලද ඒ දනය තිට මහත්ඵල නො වී.

635. සභුන් කෙරෙහි දුන් දනය මහත්ඵල යයි මම දන් දනිමි. ඒ මම මිනිසන් බවට ගොස් (ප්‍රතිග්‍රාහකයන්ගේ) වදන් දන්නී පහ වූ මසුරුමල ඇත්ති අප්‍රමක්ඛ ව පුන පුනා සභනට දන් දෙන්නෙමි.

636. හද්‍රාවෙනි, (යම් දෙව දුවක්) තවතිසා වැසි සියලු දෙවියන් ශරීරවර්ණයෙන් ඉක්මවා බබළා ද තී සමග කථා කෙරේද මේ කවර දෙවදුවක් ද?

637. සක්දෙවරජුනි, පෙර මිනිසන් බැවිහි මිනිස් දුවක් වූ භී තොමෝ මාගේ කනීටු බුහුන වූවා සැමියාගේ සම බිරිය වූවා ය. කළ පින් ඇත්ති සභනට දන් දී වෙසෙසින් බබළා යෑ යි.

- 638. ධම්මෙන පුබ්බෙ භගීනී තයා භද්දෙ වීරොචනී,
යං සඛ්ඛසමීං අපපමෙයො පතිට්ඨාපෙසි දකඛිණං.
- 639. පුට්ඨිකො හි මයා බුද්ධො හි ජකිකුටමහි පබ්බතෙ,
වීපාකං සංවිභාගස්ස යත් දින්නං මහපථලං.
- 640. යජමානානං මනුස්සානං පුඤ්ඤපෙකඛාන පාණීනං,
කරොතං ඔපධිකං පුඤ්ඤං යත් දින්නං මහපථලං.
- 641. තං මෙ බුද්ධො වියාකාසි ජානං කමමථලං සකං,
වීපාකං සංවිභාගස්ස යත් දින්නං මහපථලං.
- 642. වක්ඛාරො ව පටිපන්නා වක්ඛාරො ව ඵලෙ ධීතා,
ඵස සඛෙතා උජුභුතො පඤ්ඤසීලසමාහිතො.
- 643. යජමානානං මනුස්සානං පුඤ්ඤපෙකඛාන පාණීනං,
කරොතං ඔපධිකං පුඤ්ඤං සඛෙත දින්නං මහපථලං.
- 644. ඵසො හි සඛෙතා විපුලො මහගගතො
ඵසපපමෙයො උද්ධිව සාගරො
ඵතෙහි සෙට්ඨා නරචිරසාවතා
පභඛකරා ධම්මමුදිරයනාහි.
- 645. තෙසං සුදින්නං සුහුතං සුසිට්ඨං,
යෙ සඛ්ඛමුද්දිස්ස දදන්ති දනං
සා දකඛිණං සඛ්ඛගතා පතිට්ඨිතා
මහපථලා ලොකවිදුහි වණ්ණිතා.
- 646. ඵතාදිසං ය ඤ්ඤමනුස්සරනනා¹
යෙ වෙදජාතා විචරන්ති ලොකෙ
විනොයා මචේරමලං සමුලං
අනිඤ්ඤා සග්ගමුපෙතති යානන්ති.

දඤ්ඤ විමානං.

3. 7

- 647. ඵලිකරජතභෙමජාලච්ඡන්තං
විවිධවිචිත්තලමඤ්ඤං සුරමමං
ව්‍යමිතං සුනිමමිතං තොරණුපපන්නං
රූචකුපකිණණමීදං සුභං විමානං.
- 648. භාති ව දසදිසා නභෙව සුරියො
සරඳෙ තමොක්ඛුඳෙ සභස්සරංසි
තථා තපනිමීදං තච විමානං
ජලමිච ධුමසිඛො නිසෙ නභගෙහ.

1. ධම්මකං උදිරයනති - සා.
2. පුඤ්ඤමනුස්සරනනා - සා.

638. හද්‍රාවෙනි (තීගේ) බුහුන පෙර අපමණ ගුණ ඇති සහන කෙරෙහි යම් දක්ෂිණාවක් පිහිටුවා ලූ ද, ඒ කාරණයෙන් කිට වඩා වෙසෙසින් බබළා යෑ යි.

639. යම් සහරුවනක් කෙරෙහි දුන් දෙය මහත් ඵල වේ නම් දුනායේ විපාකය මා විසින් ගිජුකුළු පව්වෙහි දී බුදුරජාණන් වහන්සේ විවාරන ලද්දේ (උන්වහන්සේගෙන් අසා දැනගන්නා ලද්දේ) ය.

640. පින් කැමැති ව දන් දෙන්නා වූ මිනිස්තට යම් සහරුවනක් කෙරෙහි දුන් දෙය මහත් ඵල වේ ද, එබඳු ප්‍රතිසන්ධි - ප්‍රවෘත්ති විපාක දෙන පින් කෙරේවා.

641. යම් සහරුවනක් කෙරෙහි දුන් දෙය මහත් ඵල වේ ද, සත්කයන්ගේ සිය කම්පල දන්නා වූ බුදුරජාණන් වහන්සේ දුනායෙහි ඒ විපාකය මට වදළ සේක.

642. මාර්ගසථයෝ සිවු දෙනෙක, එලසථයෝ සිවු දෙනෙකැ යි මේ සඛ්‍ය තෙමේ සෘජු වූයේ යැ. (ආයතීවු) ප්‍රඥා ශීල සමාධි ඇත්තේ යැ.

643. පින්පල කැමැති ව දන් දෙන්නා වූ මිනිස්සුනට යම් සහරුවනක් කෙරෙහි දුන් දෙය මහත් ඵල වේ ද (එබඳු) ප්‍රතිසන්ධි ප්‍රවෘත්ති විපාක දෙන පින් කෙරේවා.

644. මේ සඛ්‍ය තෙමේ ගුණයෙන් මහත් බවට ගියේ ය. (එල-විපුලකියට හේතුභාවයෙන්) විපුල වූයේ ය. මේ සඛ්‍ය තෙමේ උදධි නම් සාගරය සේ ගුණයෙන් පමණ නො කොට හැක්කේ ය. ශ්‍රේෂ්ඨ වූ ලොවට නැණලු කරන්නා වූ තෙල නරවිරශ්‍රාවකයෝ ම නිවන්මහ දක්වත්.

645. යම් කෙනෙක් සඟුන් උදෙසා දන් දෙත් ද, ඔවුන් විසින් (එය) මැනැවින් දෙන ලද ය. ගෙනවුත් පුදන ලද ය. (මහදන් විසින්) යාග කරන ලද ය. සඟුන් කෙරෙහි පිහිටියා වූ ඒ සඛ්‍යගත වූ දක්ෂිණා තොමෝ මහත් ඵල ඇතැ යි බුදුරජුන් විසින් වර්ණනා කරන ලද.

646. මෙබඳු (සඟුන් උදෙසා දුන්) දාන සිහිකරන්නා වූ හටගත් යොමනස් ඇති යම් කෙනෙක් මුල් සහිත ව මසුරුමල දුරු කොට ලෝකයෙහි හැසිරෙද්දී, ඔහු නිඤ්ඤ නො කරන ලද්දේ සගලොවට පැමිණෙත්.

දඬුවම් විමාන යි.

3. 7

647. පළිභූමිණිමුවා බිතින් හා රන්රිදී දැලින් භාත්පස වසන ලද නන්වැදෑරුම් විසිතුරු තල ඇති ඉතා රම්‍ය වූ කොරණිත් සැදුම් ලත් රුවන් වැල්ලෙන් ගැවසුණු මිදුල් ඇති මැනැවින් බබළන මේ විමන දිවිමි.

648. අඳුරු දුරලන දහස් ගණන් රස් ඇති හිරු සරා කල්හි යම්සේ අහස දසදෙස බබළා ද, එසේම රැ ගිනිසිළ අහස් පෙදෙස යම්සේ බබළා ද, එමෙන්ම තී ගේ මේ විමන අතිශයින් බබළ යි.

- 649. මුසනීව නයනං සතෙරතාව¹
ආකාශෙ යපිතමිදං මනුඤ්ඤං
විණාමුරජසමනාලසුටධං
ඉඤ්ඤං ඉඤ්ඤපුරං තථා තවෙදං.
- 650. පදුම කුමුදුසාල කුචලයං
යුධික² ඛනධුකනොජකා ව සනති
සාලකුසුමිත පුපථිතා අසොකා
විවිධ දුමග්ග සුගඤ්ඤං සෙවිතමිදං.
- 651. සලල ලඛුජ භුජක³ සඤ්ඤතා⁴
කුසකසුචුලිත ලතාවලමනීනිති
මණ්ණිජාල සදිසා යසසෙති
රමමා පොකඛරණි උපටඨිතා තෙ.
- 652. උදකරුභා ව යෙතී පුපථජාතා
ඵලජා යෙ ව සනති රුකඛජාතා
මානුසකාමානුසකා ව දිබ්බා
සඤ්ඤ කුසභං නිවෙසනමහි ජාතා.
- 653. කිසස සංයමදමසසයං⁵ විපාකො
කෙනාසි කමමඵලෙතිධුපපනතා
යථා ව තෙ අධිගතමිදං විමානං
තදනුපදං අවවාසු'ප්‍රාරපබුමෙති.⁶
- 654. යථා ව මෙ අධිගතමිදං විමානං
කොඤ්ඤමයුරවකාර සඛකවරිතං
දිබ්බපිලවභංසරාජවිණණං
දවිජකාරණධව කොකිලාභිතදිතං.
- 655. නානා සනතානක පුපථරුකඛවිවිධා
පාටලි ජමබු අසොක රුකඛවනනං
යථා ව මෙ අධිගතමිදං විමානං
තනොත පවදිසසාමී' සුණොහි භනොත.
- 656. මගධවරපුරසීමෙන
නාළකගාමො නාම අත් භනොත
තස් අභොසිං පුරෙ සුණිසා
සෙසවතී⁷ තස් ජානිංසු මමං.

- 1. සතෙරිකා - සා.
- 2. යොධික - මජ්ඣ.
- 3. පුපථක - සී, සා.
- 4. සංයුතතා - මජ්ඣ.
- 5. සමදමසසයං - සීචු.
- 6. අවවාසිප්‍රාරපමොති - මජ්ඣ.
- 7. පවෙදයාමී - මජ්ඣ.
- 8. සෙවසනී ඉතී - මජ්ඣ.

649. අභසෙහි තිබූ කිඟේ මේ මනරම් විමන විදුලියක් සේ ඇස මුසපත් කෙරේ. (එසේම) මේ විමන වෙණබෙර මිහිඟුබෙර අත්තල කස්තල නදින් සෝමිත වූ සුදසුන්පුරය සේ දෙවසැපතින් සමාදාය.

650. (මෙහි) පියුම් හෙලපුල් රතුපුල් නිලුපුල් යන ජලජ පුෂ්පයෝ වෙති. සිනිද්ද බඳුවද අනොප වෘක්‍ෂයෝ ද වෙති. පිපිමල් ඇති සල් හෝපලු වෘක්‍ෂයෝ ද වෙති. (කිඟේ) මේ විමන මෙසේ නන්වැදැරුම් උතුම් ගස්වල සුවදින් සුවද කැවුණේ ය.

651. යසස් ඇති දෙවිඳුව, ඉවුරෙහි පිහිටි හොර දෙල් බුජ්භ රුක්වලින් යුක්ත වූ තල් පොල් ඇ තෘණ ජාතීන්ගෙන් හා මනා සේ පිපි මල් ඇති එල්බෙන වැල්වලින් යුත් මිණිදැල් බඳු දිය ඇති මනරම් පොකුණු කිට පහළුව ඇත.

652. දියෙහි හටගන්නා යම් (පද්මාදි) පුෂ්පජාතයෝ වෙත් ද, ගොඩ හටගන්නා යම් සිනිද්ද ආදි වෘක්‍ෂ ජාතයෝ වෙත් ද, (එයින් අන්‍යවූත්) යම්බඳු මල්රුක් පලරුක්හු වෙත් ද, මිනිසුන් අයත්වූත් නො මිනිසුන් අයත් වූත් දෙවියන් අයත් වූත් ඒ සියලු ම වෘක්‍ෂයෝ කිඟේ විමන් සමීපයෙහි ඇත්තාහු මැ යි.

653. මනහර ඇස්පිය ඇත්තිය, මේ විපාකය කිනම් කායාදි ස-යමයක්හුගේ ද? කිනම් ඉන්ද්‍රිය දමනාදි දමයක්හුගේ ද, (විපාක දෙන්නට ඇරැඹූ) කිනම් කම්බලයෙකින් මෙහි උපන්නී වෙහි ද? කී විසින් මේ විමන යම් සේ ලබන ලද ද, ඒ කර්මය (මට) අනුරූප පද විසින් කියව.

654. කොස්වාලිහිණි මොනර ඇටිකුකුළු සමුහයා හැසුරුණු දිව්‍යමය වූ දියකාවූත් හා හස්රජුන් විසින් සෙවුනා ලද විලිකුළු කොවුල් ඇ විහඟුන් විසින් නිතර නද දෙන ලද මේ විමන මා විසින් යම්සේ ලබන ලද ද,

655. නන්වැදැරුම් අකුපතරින් ගැවසිගත් මල්රුක්වලින් විසිතුරු වූ පළොල් දඹ හෝපලු රුක් ඇති මේ විමන මා විසින් යම් සේ ලබන ලද ද, වහන්ස එය ඔබවහන්සේට කියන්නෙමි. අසනු මැනවි.

656. වහන්ස, මගධරට නැගෙනහිරදිග නාළක නම් ගමෙක් ඇත. මම පෙර ඒ නාළක ගමෙහි (එක් ගැහැවි කුලයෙකු) ලෙහෙළියක් වීම්. ඒ මා සෙසවකී යන නමින් අන්‍යයෝ දත්හ.

657. සාහං අපචිතස්ථධම්මකුසලං
 දෙවමනුස්සපුජිතං මහත්තං
 උපතිස්සං නිබ්බුතං අප්පමෙය්‍යා
 මුද්දිතමනා කුසුමෙහි අබ්බොකිරිං¹.

658. පරමගතිගතඝණි පුජයිතො
 අනතිමදෙහධිරං ඉසිං උළාරං,
 පභාය මානුසකං සමුස්සයං
 තිදසගතා ඉධමාවසාමි ධාතනති.

සෙසවති විමානං.

3. 8

659. පිතවජෙඤ්ච පිතධජෙඤ්ච පිතාලධ්‍යාරභුසිතෙ,
 පිතත්තරාහි වග්ගහි අපිඤ්ඤාව සොහසි.

660. කා කමුඛකායුරධරො² කඝණිනාවෙළභුසිතෙ,
 හෙමජාලක පච්ඡන්තො³ නානාරතනමාලිනි.

661. සොවණ්ණණමයා ලොහිතධ්‍යාමයා වා⁴
 මුක්තාමයා වෙච්චියමයා ව
 මසාරගලලා සහ ලොහිතධ්‍යා
 පාරාවතකඛිහි⁵ මණ්ඩි විතනිතා.

662. කොචි කොචි එස්ථ මයුරසුස්සරො
 හංසස්සරඤ්ඤා කරච්චිකසුස්සරො
 තෙසං සරො සුයති වග්ගරූපො
 පඝණිධිතිකං කුරියමිවපවාදිතං.

663. රජො ව තෙ සුභො වග්ග නානාරතනචිකතිතො⁶
 නානාවණ්ණහි ධාතුහි සුචිහන්තො ව සොහති.

664. තස්මිං රජො කඝණිනබ්බවඤ්ඤාණ්ණ
 යා තිං ධිතා⁷ භාසසිමං පදෙසං
 දෙවතෙ පුච්ඡතාවිඤ්ඤා කිස්ස කමමසසිදං ඵලනති.

1. අබ්බකිරිං - මජ්ඣං.
 2. කාකමුඛකායුරධරො - මජ්ඣං.
 කාකමුඛකායුරධරො - ස්‍යා.
 3. හෙමජාලකපච්ඡන්තො - මජ්ඣං.
 4. ලොහිතධ්‍යාමයා වා - මජ්ඣං.
 5. පාරාවතකඛිහි - මජ්ඣං.
 පාරාවතකඛිහි - අවමකරො.
 6. නානා රතන වික්‍යාගො - ස්‍යා.
 7. ධාතවිතා - සී.

657. ඒ (සෙසවතී නම් වූ) මම සතුටුසිත් ඇත්තී ධමාස්ථියන්හි දක්ෂ වූ බුදුරජුන් විසින් බුහුමන් කරන ලද දෙවිමිනිසුන් විසින් පුදන ලද ගුණයෙන් පමණ නොකට හැකි ශීලාදී ගුණයෙන් මහත් වූ පිරිනිව්වා වූ සැරියුත් තෙරණුවන් මලින් පිදුවෙමි.

658. (ඒ මම) නිරූපධියෙෂ නිර්වාණයට පැමිණි පැසුළු සිරුරු දූරු උදර ගුණවත් (සැරියුත්) මහතෙරුන් වහන්සේ පුද මිනිස් සිරුර හැර තවතීසාවට පැමිණියෙමි මෙහි වෙසෙමි.

සෙසවතී විමාන යි.

3. 8

659. රන්වන් වත් ඇත්තිය, රන්වන් ධවජ ඇත්තිය, රන්වන් අබරණින් බබළන්නිය, තී සිත්කලු වූ මනරම්භු රන්වන් උතුරුසළයෙන් නො සැරසුනී ම හොබනෙහිය.

660. රන්වන් වළලු දරන්නිය, රන්මුඛා මුදුන්මල්කඩින් සැරසුනිය, රන්දලින් වැසුණු සිරුරු ඇත්තිය, නන් රුවන් මල්දම් ඇත්තිය, තී කවරක් ද?

661. (තීගේ කෙස් කලඹෙහි හා අත්හි) රනින් කළ මල්මාලා පියුම්මා මිණියෙන් කළ මල්මාලා, මැසිරිගල් මිණියෙන් කළ මල්මාලා, රන්පැහැ මිණියෙන් කළ මල්මාලා, පරෙවි ඇස් වැනි මිණියෙන් විසිතුරු වූවාහු ද වෙන්.

662. මේ මල්දම්හි මොනරුන්ගේ නාදය මෙන් හස් රදුන්ගේ හඬ මෙන් කුරවි කෙවිල්ලන්ගේ කුජන මෙන් මනහර නද ඇසෙයි. ඔවුන්ගේ නාදය වැසූ පසඟතුරුනද මෙනි.

663. නන් රුවනින් විසිතුරු කරන ලද තීගේ රථය ද යහපත් ය. මනහරය. නන්වැදෑරුම් රීය අවයවයෙන් මොනවට බෙදන ලද්දේ ම හොබනේ ය.

664. රන්බිඹුවන් රියෙක් හි සිටියා වූ යම්බඳු තී මේ පෙදෙස බබළවහිද. (ඵමබා) දෙවදුව, විවාරන ලද්දී මේ විපාකය කිනම් කථිමයක්හුගේ දැයි කියව.

- 665. සොවණ්ණජාලං මණිසොණ්ණවිත්තං¹
 මුත්තාවිතං හෙමජාලෙන ජනනං²
 පරිනිබ්බුතෙ ගොතමෙ අපමෙයො
 පසන්නවිත්තා අහමාහිරොපයිං.
- 666. තාහං කමමං කරිචාන කුසලං බුද්ධවණ්ණිතං,
 අපෙතසොකා සුඛිතා සමපමොදුමනාමයා'ති.

මලලිකා විමානං.

3. 9

- 667. කා නාම නිං විසාලකඛි රමෙම විත්තලකාවතෙ,
 සමන්තා අනුපරියාසි නාරිගණපුරකකිතා.³
- 668. යද දෙවා තාවතිංසා පවිසනති ඉමං වනං,
 සයොග්ගා සරථා සබ්බෙ විත්‍රා භොගති ඉධාගතා.
- 669. තුඤ්ඤඤා ඉධ පත්තාය උය්‍යාතෙ විචරනතියා,
 කායෙ න දීඤ්ඤි විතං කෙතරුපං තවෙදිසං
 දෙවතෙ පුච්ඡිතාවිසා කිසස කමමසයිදං ඵලනති.
- 670. යෙන කමමන දෙවීඤ්ඤ රුපං මඤ්ඤං ගතී ච මෙ,
 ඉද්ධි ච අනුභාවො ච තං සුඤ්ඤාහි පුරිඤ්ඤ.
- 671. අහං රාජගහෙ රමෙම සුනාඤ්ඤාමුපාසිකා,
 සඤ්ඤා සිලෙන සමපනතා සංවිභාගරතා සද.
- 672. අච්ඡාදනඤ්ඤා භක්ඤ්ඤා සෙනාසනං පදීපියං,
 අද්ධිං උජ්ඣුතෙසු විපසනෙනන වෙතසා.
- 673. වාතුඤ්ඤා පඤ්ඤාද්ධිං යාව පකකස්ස අට්ඨමී,
 පාවිභාරිය පකකඤ්ඤා අට්ඨබ්බසුසමාගතං.
- 674. උපොසථං උපවසිස්සං සද සිලෙසු සංවුත්තා,
 සඤ්ඤාමා සංවිභාගා ච විමානං ආවසාමහං.
- 675. පාණාතිපාතා විරතා මුසාවාද ච සඤ්ඤාතා,
 ථෙය්‍යා ච අතිවාරා ච මජ්ඣපාතා ච ආරකා.
- 676. පඤ්ඤාසිකඛාපදෙ රතා අරියසච්චාන කොවීද,
 උපාසිකා චකඤ්ඤාමනො ගොතමස්ස යසසසිනො.
- 677. තසසා මෙ ඤ්ඤාතිකුලා ද්ධි⁴ සද මාලාහිභාරති,
 තාහං හගවතො ධුපෙ සබ්බමෙවාහිරොපයිං.

1. මණිසොණ්ණවිත්තං - සී, ස්‍යා.
 2. හෙමජාලකසඤ්ඤාතං - ස්‍යා.
 3. පුරකකිතා - ස්‍යා.
 4. ඤ්ඤාතිකුලං ආසී - ස්‍යා.

665. මම පහන් සිත් ඇතියා රන්රුවනින් විසිතුරු කළ ඔබ්බන ලද මුතුපෙළ ඇති රන්මුවා කැලුම් රැසින් වැසුණු රන් දලක්, පමණ නොකට හැකි ගුණ ඇති පිරිනිව් ගොයුම් බුදුරදුන් කෙරෙහි පිදුවෙමි.

666. මම බුදුරජුන් වර්ණනා කළ ඒ කුශලකර්මය කොට පහ වූ ශෝක ඇත්තී සැප ඇත්තී නිරොගවුවා වෙසෙසින් සතුටු වෙමි.

මලලිකාවිමානය යි.

3. 9

667. මහන් ඇස් ඇති දෙවිදුව, තී (පෙර අත්බැවිහි) කවර නමැත්තියක් වූවා ද? දිවසරන් සමූහයෙන් පිරිවරන ලද්දී සිත්කලු සිතුලිය වෙනෙහි භාත්පස හැසිරෙහි.

668. යම් කලෙක තවත්සා වැසි දෙවියෝ මේ සිතුලිය වනයට පිවිසෙත් ද, (එකල) මෙහි පැමිණියා වූ යාන සහිත වූ රිය සහිත වූ ඒ සියල්ලෝ ම විසිතුරු අයුරු ඇත්තෝ වෙත්.

669. මෙහි පැමිණි මේ උයනෙහි හැසිරෙන තීගේ සිරුරෙහි (පුෂ්පාදීන්) අමුතු විසිතුරෙක් නොපෙනේ. තීගේ රූපය මෙබඳු (පැහැපත්) වූයේ කවර පිනෙකින්ද? (එමබා) දෙවිදුව, විචාරන ලද්දී මේ විපාකය කවර පුණ්‍යකර්මයක්හුගේ දැයි කියව.

670. දෙවිදුනි, යම් පිනෙකින් මාගේ මේ රූපයත් දිව්‍යගතියත් දිව්‍යාර්ථියත් දිව්‍යානුභාවයත් වී ද, සක්දෙවිදුනි, එය අසනු මැනවි.

671. මම පෙර මනරම් වූ රජගහනුවට ග්‍රභායෙන් හා ශීලයෙන් යුක්ත වූ සියලු කල්හි දන්දීමෙහි ඇඳුනු සුනඤ්ඤ නම් උපාසිකාවක් වීමි.

672. (එකල මම) වස්ත්‍ර ද ආභාර ද සෙනසුන් ද පහන් ද සෘජුගුණ ඇත්තවුන් කෙරෙහි වෙසෙසින් පහන් සිතීන් දුනිමි.

673-74. මම පක්‍ෂය පිළිබඳ තුදුස්වක ද පසළොස්වක ද ප්‍රාතිභායභි පක්‍ෂය ද යන පොහෝ දිනයන්හි අටහිත් යුත් පෙහෙවස් වීසිමි. සියලු කල්හි නිති සිල්හි ද පිහිටියෙමි. කසින් හා වචනයෙන් සංවෘත වූවා ඉන්ද්‍රිය සංවරයෙන් යුක්ත වූවා බෙද දෙන්නී ගෙහි වීසිමි.

675. (එකල්හි මම) පණ්ඩායෙන් දුරුවීමි, මුසවායෙන් සංයතවීමි. අධිනාදනීන් ද මිසභසරින් ද රහමෙර පිමෙන් ද දුරුවීමි.

676. පස් සිකපද රැක්මෙහි ඇඳුණු වතුරායභිසත්‍යයෙහි දඤ්චු මම යසස් ඇති පසැස් ඇති ගෞතම බුදුරජුන්ගේ උපාසිකාවක් වීමි.

677. ඒ මට දිනපතා නෑ කුලයෙන් දස්සක් මල්මාලා ගෙන එයි. මම ඒ සියල්ලම බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ධාතුචෙතනයට පුජා කෙළෙමි.

- 678. උපොසථෙ චහං ගතන්වා මාලාගන්ධවිලෙපනං,
උපසමිං අභිරොපෙසිං පසන්තා සෙති පාණිති.
- 679. තෙන කමෙමන දෙවිඤ්ඤා රූපං මයහං ගතී ච මෙ,
ඉද්ධි ච අනුභාවො ච යං මාලං අභිරොපෙසිං.
- 680. යඤ්ඤා සීලවතී ආසිං න තං තාව විපච්චතී,
ආසා ච පන මෙ දෙවිඤ්ඤා සකදගාමිනී සියන්තී.

විසාලකඛී විමානං.

3. 10

- 681. පාරිච්ඡක්‍කකෙ කොවිළාරෙ රමණීයෙ මනොරමෙ,
දීඛං මාලං ගන්මානා ගායනති සමපමොදසී.
- 682. තස්සා තෙ නච්චමානාය අඛණ්ඩකෙහි සබ්බසො,
දීඛං සද්දා නිච්ඡරන්ති සචණියා මනොරමා.
- 683. තස්සා තෙ නච්චමානාය අඛණ්ඩකෙහි සබ්බසො,
දීඛං ගන්ධා පවායන්ති සුචිගන්ධා මනොරමා.
- 684. විචන්තමානා කායෙන යා වෙණිසු පිළුන්ධා,
තෙසං සුයති නිශ්ශොභො තුරියෙ පඤ්ඤාදිගිකෙ යථා.
- 685. චට්ඨකා වාතධුතා වාතෙන සමපකච්චිතා,
තෙසං සුයති නිශ්ශොභො තුරියෙ පඤ්ඤාදිගිකෙ යථා.
- 686. යාපි තෙ සිරසමිං මාලා සුචිගන්ධා මනොරමා,
වාතී ගන්ධා දීඛා සබ්බා රුකොඛා මඤ්ඤාසකො¹ යථා.
- 687. සායසෙ තං සුචිං ගන්ධං රූපං පසස්සි අමානුසං,
දෙවතෙ සුච්ඡිතාවිකඛි කිසස කමමසසිදං ඵලන්ති.
- 688. පහස්සරං අච්චිමන්තං චණ්ණගන්ධෙන සඤ්ඤානං²,
අසොකපුපථමාලාහං බුද්ධස්ස උපනාමසීං.
- 689. තාහං කමමං කරිත්වාන කුසලං බුද්ධචණ්ණිකං,
අපෙතසොකා සුඛිතා සමපමොදමනාමයාති.

පාරිච්ඡක්‍කක විමානං.

පාරිච්ඡක්‍කකවග්ගො තතිශයා.

කසුඤ්ඤානා:-

උළාරං³ උච්ඡ්ඵලෙඛකං⁴ ලතා ච ගුන්තිලෙන ච
දද්දලෙ සෙසවතී මලදී⁵ විසාලකඛී පාරිච්ඡක්‍කකො
වග්ගො තෙන පට්ඨවතීති.

1. මඤ්ඤාසකො - මජ්ඣං.
2. සංයුතං - මජ්ඣං.
3. උළාරො - මජ්ඣං.
4. උච්ඡ්ඵලෙඛකං - මජ්ඣං.
5. සෙසමලදීකා - මජ්ඣං.

678. පොභෝ දිනයෙහි ගොස් මම පහන් සිත් ඇත්තී සියකින් ම මල් ගඳ විලවුන් සැයට පිදුවෙමි.

679. දෙවිඳුනි, යම් මාලාවක් පූජා කෙළෙම ද, ඒ (කුශලකම්යෙන්) මාගේ රූපයන් දිව්‍යගතියන් දිව්‍යර්ථියන් දිව්‍යානුභාවයන් විය.

680. යම් භෙයකින් මම සිල්වත් වීම ද ඒ ශීලය මෙතෙක් විපාක නොදෙයි. දෙවිඳුනි, කෙසේ නම් මම සෙදගැමිනියක් වන්නෙමි දැයි මාගේ පැතුමෙක් ද වන්නේ යි.

විසාලකම් විමාන යි.

3. 10

681. (එමබා දෙව්දුව) තී රමණීය වූ සිත්කලු වූ පරසතු නම් කොබෝලීල මල් රැගෙන දිවකුසුම් දම් ගොතන්නී ගයන්නී මැනවින් සතුටු වෙහි.

682. නටන්තා වූ ඒ තිගේ අභපසභිත් කන්කලු වූ මනරම් දිව්‍ය ශබ්දයෝ සර්වප්‍රකාරයෙන් නික්මෙහි.

683. නටන්තාවූ ඒ තිගේ අභපසභිත් පිරිසිදු සුවඳැති මනරම් වූ දිව්‍යගන්ධයෝ සර්වප්‍රකාරයෙන් භමත්.

684. (තිගේ) ශරීරය සැලෙන කල්හි කෙස් වෙණියෙහි යම් පළඳනාවෝ වෙත් ද, ඔවුන්ගේ ශබ්දය පසභතුරු නද සේ ඇසේ.

685. මද සුළඟින් සැලෙන සුළඟින් වෙසෙසින් සැලෙන මුදුන් මල්කඩඟු වෙත් ද, ඔවුන්ගේ ශබ්දය පසභතුරු නද සේ ඇසේ.

686. තිගේ හියෙහි පිවිතුරු සුවඳැති මනරම් වූ යම් මල්දමක් වේ ද, එහි සුවඳ (සුපිපි) මඤ්ඤසසක වෘක්ෂය සේ සියලු දිගුන් පැතිර භමයි.

687. ඒ පිවිතුරු සුවඳ ආශ්‍රාණය කෙරෙහි. ඒ දිව්‍යමය වූ රූපය දකිති. (එමබා) දෙව්දුව, (මා විසින්) විචාරන ලද්දී මේ විපාකය කිනම් කම්යක්භුගේ දැ යි කියව.

688. මම පබසර කැලුම් ඇති පැහැයෙන් හා සුවඳින් යුක්ත වූ භෝපලු මල්දමක් බුදුරජුන්ට පිදුවෙමි.

689. මම බුදුරජුන් විසින් පසස්තා ලද ඒ කුශල කර්මය කොට පහ වූ ශෝක ඇතියා සුව ඇතියා නිරෝග වූවා වෙසෙසින් සතුටු වෙමි.

පාරිච්ඡෙදක විමාන යි.

කෙවෙහි පාරිච්ඡෙදක වර්ගය නිමි.

එහි උදාහරණය:-

උළාර යැ, උව්ඤ්ඤිකා යැ, පලලධික යැ, ඉත්තල ය සමග ලතා යැ, දඤ්ලලමානා යැ, සෙසවතී යැ, මලලිකා යැ, විසාලකම් යැ, පාරිච්ඡෙදකයැ යි එයින් වර්ගය කියනු ලැබේ.

4. 1

- 690. මඤ්ජරධාකෙ¹ විමානසමිං සොණණ වාලුක සත්තෙ,
පඤ්ඤිතිකෙන තුරියෙන රමසි සුභවාදිනෙ.
- 691. තසමා විමානා ඔරුග්ග නිමේතා රතනාමයා,
ඔගාභසි සාලවනං පුපථිතං සබ්බකාලිකං
- 692. යසස යඤ්ජව සාලසස මුලෙ කිට්ඨසි දෙවනෙ,
සො සො මුඤ්ඤිති පුපථානි ඔනමිතා දුමුඛතමො
- 693. වාතෙරිතං සාලවනං ආධුතං දිජසෙථිතං,
වාති ගජෙධා දිසා සබ්බා රුකෙඛා මඤ්ජුසකො යථා
- 694. සායසෙ තං සුථිං ගතං රූපං පසසසි අමානුසං,
දෙවනෙ පුච්ඡිතාවිකං කිසස කමමසසිදං ඵලනතී
- 695. අභං මනුසෙසසු මනුසෙසභුතා දසි අධිරකුලෙ අහුං,
බුද්ධං නිසිඤ්ඤා දිසාන සාලපුපෙථති ඔකිරිං
- 696. වටංසකං ච සුකතං සාලපුපෙථමයං අභං,
බුද්ධසස උපනාමෙසිං පසඤ්ඤා සෙති පාණිති.
- 697. තාභං කමමිං කරිතවාන කුසලං බුද්ධවණ්ණිතං,
අපෙතසොකා සුථිතා සමපමොදමනාමයාති.

මඤ්ජරධාක විමානං.

4. 2

- 698. පභසසර වරවණණනිගෙ
සුරතභවසු නිවාසනො²
මභිද්ධිකෙ ච්ඤ්ජනරුචිරගභෙත
කා තං සුභෙ දෙවනෙ ව්ඤ්ජෙ මම.
- 699. පලලභෙධා ච තෙ මභඤ්ජො
නානාරතනථිකිතො රුචිරො
යසු තං නිසිඤ්ඤා විරොචසි
දෙවරාජාරිව³ න්ඤ්ජෙන වනෙ
- 700. කිං තං පුරෙ සුචරිතමාවරි භද්දං
කිසස කමමසස විපාකං අනුභොසි දෙවලොකසමිං
දෙවනෙ පුච්ඡිතාවිකං කිසස කමමසසිදං ඵලනතී

1. මඤ්ජරධාකෙ - මජ්ඣං.
2. සුරතභවසු - මජ්ඣං.
3. දෙවරාජාරි - ඕ.

4. 1

690. රන් වැලි අතුළු රතුපළිඟුමිණිමුටා විමන්ති මැනැවින් වැසූ පසහතුරු රැවින් ඇලෙහි.

691. (පෙර පිනෙන්) නිර්මිත රුවන්මුටා ඒ විමන්තින් බැස සියලු කලට සුදුසු සැප ඇති හැම කල්හි පිපි සිටි සල්වනයට පිවිසෙහි.

692. (එමබා) දෙවියුව, (තෝ) යම් යම් සල් රුකක්මුලැ සිටිති ද, ඒ ඒ උතුම් රුක නැම් මල් මුදලයි.

693. සුළඟින් සැලෙන මද සුළඟින් සෙමෙන් කම්පා කරන ලද සල්වනය (මොනර කොටුල් ආදී) විහඟුන් විසින් සෙවුනේ වෙයි. (එහි) සුගන්ධය මඤ්ඤාසක රුක සේ සියලු දිගුන් පැතිර හමයි.

694. ඒ පිවිතුරු සුවද ආශ්‍රාණය කෙරෙහි. ඒ දිව්‍යමය රූපය දකිති. (එමබා) දෙවියුව, මා විසින් විවාරනලද්දී මේ විපාකය කිනම් කම්පක්‍රමයේ දී සි කියව.

695. මම පෙර මිනිසුන් කෙරෙහි මිනිස් දුටක් වූවා සැම් කුලයෙහි දස්සක් වීම. (ඒ මම) වැඩහුන් බුදුරජුන් දැක සල්මලින් විසිදවීම.

696. මම පහන් සිත් ඇත්තී මැනැවින් කළ සල්මල් බහුල කොට ඇති මුදුන්මල්කඩක් බුදුරජුන්ට සියතින් පිදීම.

697. මම බුදුරජුන් විසින් පසස්නාලද ඒ කුශලකම්ප කොට පහවූ ශෝක ඇතියා සුව ඇතියා නිරෝගවූවා වෙසෙසින් සතුටු වෙමි.

මඤ්ඤාසක විමාන යි.

4. 2

698. ප්‍රභාසවර වූ උතුම් වූ වණියෙන් බබළන අතිරක්ත වූ වස්ත්‍ර හැඳි මහත් ඉඳුහ ඇති සඳුන් අලෙවි කළාක් වැනි මනරම් සිරිට අවයව ඇති (එමබා) භොබනා දෙවියුව, මා වදනෙහි. තී කවරක් ද?

699. නඳුනුයනෙහි සක්දෙව රජු සේ තී යම් අස්නෙකු හුන්නි බබළන්නෙහි ද, තීගේ (මේ) පලහ මහඟු ය, නන් රුවනින් විසිතුරු කරන ලද්දේ මනහර ය.

700. සොදුර, පෙර තී කිනම් සුවටිතයක් කෙළෙහි ද? දෙවලොවැ කිනම් කම්පක්‍රමයේ විපාකය (මෙසේ) අනුභව කෙරෙහි ද? (එමබා) දෙවියුව, විවාරන ලද්දී මේ විපාකය කිනම් කම්පක්‍රමයේ දී සි කියව.

- 701. පිණ්ඩාය තෙ වරනතසා
මාලං ඵාණිතණ්ඩ අදදං භවෙත
තසස කම්මසසිදං විපාකං
අත්‍යුභොම් දෙවලොකසම්.
- 702. භොති ව මෙ අත්‍යුතාපො
අපරාධං¹ දුකකතණ්ඩ මෙ භවෙත
සාහං ධම්මං නාගෙසසාසිං
සුදෙසිතං ධම්මරාජෙන
- 703. තං තං වදම් භද්දනෙන
යසස මෙ අත්‍යුකම්මපියො
කොච්චි ධම්මවස්සු තං සමාදපෙථ²
සුදෙසිතං ධම්මරාජෙන
- 704. යෙසං අතී සද්ධා බුද්ධං ධම්මං ච සඛිතරතනෙ ච,
තං³ තෙ මං අතීචිරොචනති ආයුතා යසසා සිරියා
- 705. පතාපෙන වග්ගණ්ණෙන උත්තරීතරා
අගෙඤ්ඤ මහිද්ධිකතරා මයා දෙවාරී

පහසසර විමානං.

4. 3

- 706. අලබ්ධතා මණිකණ්ඩනාවිතං
සුචණ්ණජාල විතං⁴ මහනිතං
අහිරුයත ගජවරං සුකපපිතං
ඉධාගමා වෙභාසයං⁵ අනාත්‍රියෙඛ
- 707. නාගසස දනෙතස්ස දුචෙස්ස නිමිතා
අචෙජාදීකා පදුම්නියො සුදුලො
පදුමෙස්ස ච කුරියගණා පභිජ්ජරෙ
ඉමා ච නච්චනති මනොහරායො
- 708. දෙවිද්ධිපසසාසි මහාත්‍යුභාවෙ
මත්‍යුසසභුතා කිමකාසි පුද්දඤ්ඤං
කෙතාසි ඵච පලීතාත්‍යුභාවා
වග්ගණ්ණා ච තෙ සබ්බදීසා පහාසනීති

- 1. අපරාධං - යා.
- 2. සමාදපෙථ - යා.
- 3. තං ඉතීපදං මං මිජ්ජවසවිභිජ්ඣිතෙ න දීසයෙන.
- 4. සොචණ්ණජාලවිතං - මජ්.
- 5. වෙභාසයං - මජ්.

701. වහන්ස, පිඬු පිණිස හැසිරෙන ඔබවහන්සේට දැසමන් මල්දමක් ද උක්භකුරුපැනක් ද දුනිමි. (මම) ඒ කම්යෙහි මේ විපාකය දෙවලොවැ විදිමි.

702. වහන්ස, මට විපිළිසරෙක් ද වෙයි. මට ම වැරැදිණි. නපුරෙක් ද කරන ලදී. ඒ මම ධර්මාපත් වූ බුදුරජුන් විසින් මැනවින් දෙසූ ධර්මය නො ඇසිමි.

703. වහන්ස, එහෙයින් එය ඔබට කියමි. යම් කිසිවෙක් මට අනුකම්පා කරන්නේවෙ ද (හෙතෙම) ඒ මා ධර්මාපයන් වහන්සේ විසින් මනාකොට දෙසනලද (සීලාදී) ධර්මයන්හි සමාදන් කරවනු මැනව.

704. බුදුරුවන්හි ද දමුරුවන්හි ද සඟුරුවන්හි ද යම් දෙව කෙනෙකුන්ගේ සැදහැ ඇත්තේ නම් ඒ දෙවියෝ ආයුෂයෙන්, යසයින් හා සිරියෙන් ඒ මා ඉක්මවා බබළක්.

705. අන්‍යා දෙවියෝ අනුභාවයෙන් වණියෙන් මට වඩා උක්ඛර්තරයහ. මහත් ඉදුහ ඇතියහ.

පහසසර විමාන යි.

4. 3

706. සියලු අබරණින් සැරසුණු තෙපි මිණි කසුනෙන් කරන ලද රුවන් දැලින් ගැවසීගත් මහත් වූ (ගමන සන්තාහයෙන්) සන්තෘද්ධ වූ අභස්ගත උතුම් ඇතකු මත නැගී අභසින් මෙහි පැමිණියහ.

707. ඇත් රජුගේ දෙදළෙහි, පැහැදි දිය ඇති සුපිපි පියුම් ඇති පොකුණු දෙකෙක් පහළ විය. පියුම් මත පසඟතුරු සමූහයෝ ප්‍රභේදයට යෙන් (වාදනය වෙත්). මේ මනභර දෙවභනෝ ද නටත්.

708. මහත් අනුභාව ඇති දෙවිඳුව, (තී) දිව්‍යර්ථයට පැමිණියා වෙහි. මිනිස් දුවක් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තිගේ සිරිපි පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ථි ඇත්තී වෙහි ද?

- 709. බාරාණසියං උපසඛකමීනා
 බුද්ධසසභං වක්‍රයුගං අද්ධං
 පාදනී වන්දිත ජමා නිසීදිං
 විතතා වහං අඤ්ඤලිකං අකාසිං

- 710. බුද්ධො ච මෙ කඤ්ඤනසනනිහතතවො
 අදෙසසී සමුදයදුකඛනිච්චතං
 අසඛිඛතං දුකඛනිරොධසසසතං
 මග්ගං අදෙසෙසී¹ යතො විජානියං

- 711. අපසායුකී කාලකතා තතො වුකා
 උපපනතා තිදසගණං යසසසීනී
 සකකසසාහං² අඤ්ඤතරා පජාපතී
 යසුතතරා නාම දියාසු විසුතා³ති

නාග විමානං.

4. 4

- 712. අභිකකනෙතන වණෙණත යා තං තිට්ඨසී දෙවතෙ,
 ඔභාසෙතති දියා සබ්බා ඔසධී විය තාරකා

- 713. කෙන තෙ තාදියො වණෙණො කෙන තෙ ඉධමීජ්ඣකී,
 උපපජ්ඣති ච තෙ භොගා යෙ කෙවී මනසො පියා

- 714. පුච්ඡාමී තං දෙවී මහානුභාවො
 මනුසසභුතා කීමකාසී පුඤ්ඤං
 කෙනාසී ඵලං ජලිතානුභාවා
 වණෙණො ච තෙ සබ්බදියා පභාසතී³ති

- 715. යා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලොනෙන පුච්ඡිතා,
 පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසී යසස කමමසසීදං ඵල³තති

- 716. අහං ච බාරාණසියං බුද්ධසසාදිච්චබන්ධුනො,
 අද්ධං සුසඛකුමමාසං පසනතා සෙහි³ පාණිහි

- 717. සුසංඛය අලොභිකාය ච පසස ඵලං කුමමාසපිණ්ඩියා,
 අලොමං සුඛිතං දියවා කො පුඤ්ඤං න කරිසසති

- 1. අදෙසසී - මජ්ඣ.
- 2. සකකසසාහං - මජ්ඣ.
- 3. සකෙහි - PTS.

709. මම බරණසට එළඹ බුදුරජුන්ට වස්ත්‍ර යුග්මයක් දුනිමි. පා වැද බිම හිඳගනිමි. තුටු වූ මම ඇඳිලි ද කෙළෙමි.

710. යම් ධර්මදේශනාවකින් (මම) සිටුවසස් දහම් පිළිවිදුගෙමි ද, කසුන්වන් සිව් ඇති බුදුරජාණන් වහන්සේ සමුදය දුටු සත්‍යයන්ගේ අනිත්‍යතාව මට දේශනා කළසේක. තවද, අසංස්කෘත වූ ශාශ්වත දුටු නිරොධය වූ නිව්ඵාණය ද කෙලෙස් නසන ආයතීමාර්ගය ද දේශනා කළසේක.

711. මද ආයු ඇති ඒ මම කලුරිය කළා එයින් ව්‍යුත වූවා දෙවියන් අතර උපන්නී යසස් ඇත්තී වීමි. සක්දෙව රජහුගේ එක්තරා භායනීවක් වූ මම (දෙදෙවලොව) දිගුන්හි පතලා වූ යසුතකරා නම් වෙමි.

නාගවිමාන සී.

4. 4

712. (එමබා) දෙවදුව, යම්බඳු වූ තෝ මනා රුසිරෙන් සියලු දිගුන් බබුළුවන්හී දවහත් තරුව සේ සිටිනෙහි.

713. කවර හේතුවකින් කිට එබඳු සිරුරු පැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් කීගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධි වෙ ද? මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) කිට පහළ වෙත් ද?

714. මහත් අනුභාව ඇති දෙවදුව, කී විචාරමි. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? කීගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තී වෙහි ද?

715. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දෙවදු නොමෝ තුටුසිත් ඇත්තී මේ පුණාර්ඵලය යම් කවර කම්යක්හුගේ ද සි (මෙසේ) පැවැසූ ය.

716. මම ද බරණස දී සුයනිබන්ධු වූ බුදුරජුන්ට පහන් වූවා සියතින් වියළි කොමු පිඩුවක් දුනිමි.

717. වියළි ලුණු නැති කොමුපිඩු දනයෙහි විපාකය ද බලනු මැනවි. (වියළි කොමුපිඩු පමණක් දී) සුඛිත වූ අලොමාව දක කවරෙක් පින් නො කරන්නේ ද?

- 718. තෙන මෙ තාදිසො විඤ්ඤාන තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජන්ති ච මෙ භොගා යෙ කෙච්චි මනසො පියා
- 719. අසාමි මෙ භික්ඛු මහානුභාවෙ
මනුසසභතා යමහං අකාසිං
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවා
විඤ්ඤාන ච මෙ සබ්බදිසා පභාසතී'ති

අලොමා විමානං¹.

4. 5

- 720. අභිකකනෙතන විඤ්ඤාන යා තිං තිට්ඨසි දෙවතෙ,
මහාසෙනති දිසා සබ්බා මසධි විය තාරකා
- 721. තෙන තෙ තාදිසො විඤ්ඤාන තෙන තෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජන්ති ච තෙ භොගා යෙ කෙච්චි මනසො පියා
- 722. සුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුසසභතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
විඤ්ඤාන ච තෙ සබ්බදිසා පභාසතී'ති
- 723. සා දෙවතා අභතමනා මොග්ගලොනෙන සුච්ඡිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යසස කම්මසසිදං එලං
- 724. අහං අභිකවිජ්ජසමිං බුඬසසාදිවචනධුනො,
අදසිං කොලසමයාකං කඤ්ඤිකං² තෙලධුපිතං
- 725. පිපඵලාං ලසුනෙන ච මිසසං ලාමඤ්ඤකෙන ච,
අදසිං උජ්ජභුතසමිං³ වීපසනෙතන වෙකසා
- 726. යා මහෙසිඤ්ඤං කාරෙයා වකකවතතීසස රාජිනො
නාරි සබ්බබ්ගකලාංඤි භතතුචානොමදසසිකා
එතසස කඤ්ඤිකදනසස කලං නාගසති යොළසිං
- 727. සතං නිසබ්බා සතං අසසා සතං අසසතරි රථා
සතං කඤ්ඤසභසසානි ආමුඤ්ඤමඤ්ඤාණචලා
එතසස කඤ්ඤිකදනසස කලං නාගසති යොළසිං

1. අලොම විමානං - මජ්ඣ.
2. කඤ්ඤිකං - කපථි
3. උජ්ජභුතසු - කපථි

718. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

719. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දුටක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ථි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

අලොමාවිමාන යි.

4. 5

720. (එමබා) දෙව්දුව, යම්බඳු වූ තෝ මනා රුසිරෙන් සියලු දිගුන් බබුළුවන්නී දවහත් තරුව සේ සිටිනෙහි.

721. කවර හේතුවකින් තිට එබඳු සිරුරු පැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළවෙත් ද?

722. මහත් අනුභාව ඇති දෙව්දුව, හී විවාරමි. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තිගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි, කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණ්‍යර්ථි ඇත්තී වෙහි ද?

723. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවියනා ලද ඒ දෙව්දු තොමෝ තුටුසින් ඇත්තී මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කම්යක්හුගේ ද යි (මෙසේ) පැවසූ ය.

724. මම අනිකච්ඤ රටදී සුර්යබන්ධු වූ බුදුරජුන්ට තෙලින් දුහුන් කරනලද කොලසමපාක නම් බෙහෙත් කැඳක් දුනිමි.

725. තිස්පිලි සුදුලුහු සුවද භොටින් මිශ්‍ර වූ බෙහෙත් කැඳක් යාපු වූ බුදුරජුන් වෙත වෙසෙසින් පහන් සිතින් දුනිමි.

726. සියලු අභපසහින් භොධනා වූ සැමියාහට නො ලබු දකුම ඇති යම් සත්‍රියක් තොමෝ සක්විති රජකුට අභමෙහෙසි බව කරන්නී ද, එය මේ හඹුදනෙහි යොළොස්වන කලාවෙන් කලාවටත් නො අගී.

727. සියක් දහසක් රත්නික ද සියක් දහසක් අස්සු ද සියක් දහසක් අස් වෙළෙඹුන් යෙදුරිය ද පැළැඳී මිණි කොඩොල් ඇති සියක් දහසක් කන්‍යාවෝ ද මේ කැඳ දුන් ඵලයෙහි සොළොස්වැනි කලාවෙන් කලාවකුදු නො අගීත්.

- 728. සතං හෙමවතා නාගා ඊසා දනායා උරුලාවා
සුවණ්ණකව්ඡා මාතඛයා හෙමකපපත වාසයා¹
එතස්ස කඤ්ඤිකදනාස්ස කලං නාගසනාති සොළසිං.
- 729. චතුනතමපි² දීපානං ඉසසරං යොධ කාරයෙ,
එතස්ස කඤ්ඤිකදනාස්ස කලං නාගසනාති සොළසිං³තති.

කඤ්ඤිකදයිකා විමානං.

4. 6

- 730. අභිකකනොත්තන වණ්ණණන යා තිං තිට්ඨසි දෙවතෙ,
ඔභාසෙනති³ දීසා සබ්බා ඔසධි විය තාරකා
- 731. තස්සා තෙ නවවමානාය අඛතමඛෙතති සබ්බසො,
දීබ්බා සද්දා නිව්ඡරතති සවණියා මනොරමා
- 732. තස්සා තෙ නවවමානාය අඛතමඛෙතති සබ්බසො,
දීබ්බා ගජධා පවායනාති සුවිගජධා මනොරමා
- 733. විවතතමානා කායෙන යා වෙණිසු පිළුඤ්ඤා,
තෙසං සුයති නිගෙසාසො තුරියෙ පඤ්ඤිඛිකෙ යථා
- 734. වටංසකා වාතධුකා වාතෙන සමපකමපිකා,
තෙසං සුයති නිගෙසාසො තුරියෙ පඤ්ඤිඛිකෙ යථා
- 735. යාපි තෙ සිරසමිං මාලා සුවිගජධා මනොරමා,
වාති ගජධා දීසා සබ්බා රුකෙඛා මඤ්ඤුසකො යථා
- 736. සායසෙ තං සුවිං ගජධං රූපං පස්සසි අමානුසං,
දෙවතෙ සුවච්ඡිකාවිකඛ කිස්ස කමමසසිදං ඵල'නති
- 737. සාවඤ්ඤියං මඤ්ඤං සධි හදනොත
සඛකස්ස කාරෙසි මභාවිභාරං
තත්පපසනකා අභමනුමොදිං
දීසවා අගාරඤ්ඤි පියඤ්ඤි මෙනං
- 738. තායෙව මෙ සුඤ්ඤිකුමොදනාය
ලභං විමානං අබ්බතං දස්සනොයාං
සමනාතකො සොළස යොජනාති
වෙභාසයං ගච්ඡති ඉදධියා මම
- 739. කුටාගාරා නිවෙසා මෙ විහතතා භාගසො මීධා,
දද්දලමානා ආහනති සමනාතා සතයොජනං

- 1. හෙමකප නිවාසයා - PTS
- 2. චතුනතමපි ව - කපථි.
- 3. ඔභාසනාති - කපථි.

728. ශ්‍රේෂ්ඨ වූ රියනිස් වැනි දළ ඇති ධාමජව පරාක්‍රමයෙන් වැඩෙන රුවන් මුවා ගෙල බරණින් සැරසූ රත්ඵලු ඇත් අබරණින් භොබනා සියයක් හෙමවක ඇත්හු මේ කැඳදුන් ඵලයෙහි සොළොස්වැනි කලාවෙන් කලාවකුණු නො අගීත්.

729. මෙලොව යමෙක් සිවුමහදිවසීනව අධිපති සක්විතිරජවට කෙරේද, එය මේ කැඳ දුන් ඵලයෙහි සොළොස්වැනි කලාවෙන් කලාවකුණු නො අගී.

කඤ්ඤාදිකා විමාන යි.

4. 6

730. (ඵමබා) දෙවිඳුව, යම්බඳුවූ තෝ මනා රුසිරෙන් සියලු දස දිගුන් බඳුළුවන්නී දවහන් තරුව සේ සිටිනෙහි.

731. නටන්නා වූ ඒ තීගේ අභපසහින් කන්කලු වූ මනරම් දිවා ශබ්දයෝ සඵප්‍රකාරයෙන් නික්මෙති.

732. නටන්නාවූ ඒ තීගේ අභ පසහින් පිරිසුදු සුවඳැති මනරම් වූ දිවසුවද සඵප්‍රකාරයෙන් හමයි.

733. තීගේ ශරීරය සැලෙන කල්හි කෙස් වෙණියෙහි යම් පළඳනාවෝ වෙත් ද, ඔවුන්ගේ ශබ්දය පසහතුරුනද සේ ඇසේ.

734. මද සුළහින් සැලෙන සුළහින් වෙසෙසින් සැලෙන මුදුන් මල්කඩහු වෙත් ද, ඔවුන්ගේ ශබ්දය පසහතුරුනද සේ ඇසේ.

735. තීගේ හිසෙහි 'පිඵතුරු සුවඳැති මනරම් වූ යම් මල්දමෙක් වෙද, එහි සුවද (සුපිපි) මඤ්ඤාසක වෘක්ෂය සේ සියලු දිගුන් පැතීර හමයි.

736. ඒ පිඵතුරු සුවද ආසාණය කෙරෙහි, ඒ දිවාමය වූ රූපය දකිති. (ඵමබා) දෙවිඳුව, මා විසින් විචාරන ලද්දී මේ විපාකය කිනම් කර්මයක්හුගේ දැයි කියව.

737. වහන්ස, මාගේ යෙහෙළි (වූ විසාබා) තොමෝ සැවැත්නුවර සඛ්ඛයා උදෙසා මහවෙහෙරක් කරවූ ය. එහි පහන් වූ මම ඒ මහන් වූ ප්‍රාසාදය ද මව ප්‍රිය වූ බුඬප්‍රමුඛ සඛ්ඛයා උදෙසා කළ එබඳු මහාධනපරිත්‍යාගය ද දැක පින් අනුමෝදන් වීමි.

738. ඒ මාගේ පිරිසුදු අනුමොදනායෙන් දකුම්කලු අසිරිමත් මේ විමන ලබන ලදී. මාගේ පුණාර්ථියෙන් (ඒ විමන) අභයෙහි භාත්පස සොළොස් යොදුන් තැන් පැතීර පවතී.

739. කොටස් විසින් බෙදූ ප්‍රමාණවත් කරන ලද කුඵගෙවල් ඇති බබළන මාගේ නිවෙස්හු භාත්පස සියක් යොදුන් තැන් බබළත්.

- 740. පොසකරඤ්ජා ච මෙ එසු පුට්ඨලොමනිසෙවිතා,
අච්ඡාදිකා විපසන්තා සොණ්ණවාලුකසත්තා
- 741. නානාපදුමසඤ්ජනා පුණ්ඩරිකසමොතතා,
සුරභි සමභවායතභි මනුඤ්ජා මාචතෙරිතා
- 742. ජමබ්බසො පනසා තාලා නාලිකොරවනානි ච,
අනොනා නිවෙසනෙ ජාතා නානා රුකඛා අරොපිමා
- 743. නානා තුරියසධස්සච්චං අච්ඡරාගණසොසිතං,
යො'පි මං සුපිනෙ පසෙස සො'පි විතො සියා නරො
- 744. එතාදිසං අබ්බතං දසසනීයං¹ විමානං සබ්බතො පහං,
මම කමෙමභි නිබ්බතං අලං පුඤ්ඤානි කාතචෙති
- 745. තායෙව තෙ සුඤ්ඤාමොදනාය
ලඤ්චං විමානං අබ්බතං දසසනීයං
යා චෙව සා දනමදසි නාරී
තසසා ගතීං බුභි කුභිං උපපන්නා සා න්
- 746. යා සා අහු මඤ්චං සඛි හදනෙත
සඛිසස කාරෙසි මභාවිභාරං
විඤ්ඤාතධම්මා සා අදසි දනං
උපපන්නා² නිම්මාණරතීසු දෙවෙසු
- 647. පජාපතී තසස සුනිමිතසස
අච්ඡන්තො කමමවිපාකො තසසා
යමෙතං පුච්ඡසි කුභිං උපපන්නා සා'ති
තං තෙ වියාකාසිං අනඤ්ඤොථා අහං
- 748. තෙනභි අඤ්ඤපි³ සමාදපෙථ
සඛිසස දුනානි දදුථ විතතා
ධම්මඤ්ඤා සුඤ්චං පසන්න මානසා
සුදුලලොහා ලඤ්චං මනුසසලාහො
- 749. යං මඤ්චං මඤ්චාධිපනිතාදෙසසී⁴
බුභමසසරො කඤ්චන සනිභිහනතචො
සඛිසස දුනානි දදුථ විතතා
මහපථලා යත්භි හවතභි දකභිණො

- 1. අබ්බත දසසනෙයාං - මජ්ඣ.
- 2. උපපන්නා - පිඤ්ඤා
- 3. තෙනහඤ්ඤපි - මජ්ඣ.
- 4. මඤ්චාධිපති අදෙසසී - මජ්ඣ.

740. මෙහි මට දිවමසුන් විසින් සෙවුනා නො කැළඹුණු පිරිසුදු දිය ඇති රන්වන් වැලි ඇතුරු පොකුණ ද වෙති.

741. නොයෙක් පියුමෙන් වැසුණු හෙල පියුමෙන් භාක්පස පැතුරුණු මනරම වූ පවතින් කම්පිත වූ පිරිසුදු සුවඳ හමයි.

742. දඹ කොස් තල් පොල් වනයේ ද රොපණය නොකළාවූ ම නොයෙක් වෘක්ෂයෝ ද නිවෙස් තුළ හටගත්තාහ.

743. නන්තුරු රැවින් භඩ නැඟුණු දෙවභනන් විසින් සෝමිත වූ මා යමෙක් සිහිනෙන් දකින්නේ ද, ඒ මිනිස් තෙමේ ද ප්‍රීත වන්නේය.

744. මෙබඳු අසිරිමත් දැකුම්කලු වූ සියලු ලෙසින් පැහැපත් වූ විමානය මාගේ කුශලකර්මයෙන් උපන්නේ ය. එහෙයින් පින් කිරීම සුදුසු ය.

745. තීගේ ඒ පිරිසිදු අනුමෝදනාවෙන් ලක් විමන අසිරිමත් ය. දැකුම්කලු ය. යම් ඒ ස්ත්‍රියක් තොමෝ දන් දුන්නී ද, ඕ තොමෝ කොහි උපන්නී දැයි ඇගේ ගතිය කියව.

746. වහන්ස, ඒ මාගේ යම් යෙහෙළියක් තොමෝ සබ්බසා උදෙසා මහවෙහෙරක් කරවූ ද, පිළිවිදි සිවුසස් දහම් ඇත්තී දන් දුන්නී ද, ඕ තොමෝ නිමාණරතී නම් දෙවියන් අතර උපන්නී ය.

747. (ඕතොමෝ) ඒ සුනිමිත දෙවිදුන්ගේ බිරිඳ වූවා ය. ඇයගේ කර්මවිපාකය නො සිතිය හැකි ය. ඕතොමෝ කොහි උපන්නී දැ යි මේ යමක් විචාරහි ද, එය නොපට මම ඇති සැටියෙන් පැවැසිමි.

748. එ කරුණෙන් සෙස්සන් ද කුසල් දහමිහි සමෘදන් කරවූ : සතුටු වූවාහු සබ්බසාට දන්දෙවූ. පැහැදුණු සිතැත්තෝ දහම් ද අසවූ. අතිශයින් දුර්ලභ වූ මනුෂ්‍යාභිය ලද්දේ (ද එහෙයින්).

794. බ්‍රහ්මසාර ඇති රන්වන්සිව් ඇති බුදුරජාණන් වහන්සේ යම් සුගතිගාමී මාර්ගයක් ශ්‍රේෂ්ඨ යයි වදාළයේක් ද, යමකු විෂයෙහි දක්ෂිණා තොමෝ මහත්ඵල වන්නී ද (ආකපි) සතුටු වූවාහු ඒ සහනට දන් දෙවූ.

- 750. යෙ පුග්ගලා අට්ඨ සතං පසඤ්චා
විකාරි එතානි සුගානි භොතති
තෙ දකඛිණෙය්‍යා සුගතස්ස සාවකා
එතෙසු දිනතානි මහජලානි
- 751. විකාරො ව පටිපන්නා විකාරො ව එලෙ ධීතා,
එස සමෙඤ උජුභුතො පඤ්ඤාධිලසමාභීතො
- 752. යජමානානං මනුස්සානං පුඤ්ඤාපෙක්ඛාන පාඨිනං,
කරොතං ඔපධිකං පුඤ්ඤං සමෙඤ දිනතං මහජලං
- 753. එසො හි සමෙඤ විපුලො මහග්ගතො
එසපපමෙය්‍යා උදධිව සාගරො
එතෙහි සෙට්ඨා නරචීරසාවකා
පහලියරා ධම්මමුදීරයනති
- 754. තෙසං සුදිනතං සුහුතං සුධිට්ඨං
යෙ සමකමුඤ්ඤිස්ස දදන්ති දනං
සා දකඛිණා සමකගතා පතිට්ඨිතා
මහජලා ලොකවිදුත වණ්ණිතා
- 755. එතාදිසං ය ඤ්ඤාමනුස්සරතතා
යෙ වෙදජාතා විචරන්ති ලොකෙ
වීනෙය්‍ය මච්චරමලං සමුලං
අනිජ්ජිතා සග්ගමුපෙත්ති යානන්ති

විහාරවිමානං.

හාණවාරං ඤ්ඤියං.

4. 7

- 756. අභිකකනොග්ගන වණ්ණණිත යා නිට්ඨංසි දෙවතෙ,
ඔහාසෙත්තී දියා සඤ්ඤා ඔසධී වීය තාරකා
- 757. කෙන තෙ තාදිසො වණ්ණණිත කෙන තෙඉධම්චකකි,
උපපජ්ජන්ති ව තෙ භොගා යෙ කෙවී මනසො පියා
- 758. පුච්ඡාමී තං දෙවී මහානුභාවෙ
මනුස්සභුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණණිත ව තෙ සඤ්ඤාදියා පහාසතී'ති

750. බුද්ධාදි සත්පුරුෂයන් විසින් පසස්නාලද යම් ආයාචි පුද්ගලයෝ වෙත් ද, ඔහු අවදෙනෙකි. තෙල යුගයෝ සතර දෙනෙකි. බුද්දරුන්ගේ ශ්‍රාවක වූ ඒ ආයාචි පුද්ගලයෝ දක්ෂිණාවට නිස්සභ. මුත්තවහන්සේ කෙරෙහි දෙනලද දනයෝ මහත්ඵල වෙත්.

751. මාර්ගසථයෝ සිවුදෙනෙක, ඵලසථයෝ සිවු දෙනෙක, මේ සඛ්‍ය තෙමේ සෘජු වූයේ යැ. (ආයාචි වූ) ප්‍රඥාශීලසමාධි ඇත්තේ යැ.

752. යම් සභරුවනක් කෙරෙහි දුන් දෙය පින්පල කැමැති ව දන් දෙන්නා වූ මිනිසුන්ට මහත්ඵල වේ ද, (ඵබ්බු) ප්‍රතිසන්ධි ප්‍රවෘත්ති විපාක දෙන පින් කෙරේවා.

753. මේ සඛ්‍ය තෙමේ ගුණයෙන් මහත්බවට හියේ ය. (ඵලවීපුල-කියට හෙතුභාවයෙන්) විපුල වූයේ ය. මේ සඛ්‍ය තෙමේ උද්ධි නම් සාගරය සේ ගුණයෙන් පමණ නොකටහැක්කේ ය. ලොවට නැණලු කරන්නා වූ තෙල ශ්‍රේෂ්ඨ වූ නරවීරශ්‍රාවකයෝ ම නිවන්මඟ දක්වත්.

754. යම් කෙනෙක් සභුන් උදෙසා දන් දෙත් ද, ඔවුන් විසින් (ඵය) මැනැවින් දෙනලද ය. ගෙනවුත් පුදනලද ය. මහදන් විසින් යාග කරනලද ය. සභුන් කෙරෙහි පිහිටියා වූ ඒ සඛ්‍යගත වූ දක්ෂිණා නොමෝ මහත්ඵල ඇතැ යි බුද්දරුන් විසින් වර්ණනා කරන ලදී.

755. හටගත් යොමිනස් ඇති යම් කෙනෙක් මුල් සහිත ව මසුරු මල දුරු කොට ලෝකයෙහි හැසිරෙත් ද, ඔහු නින්ද නො කරන ලද්දෝ සගලොවට පැමිණෙත්.

විහාරවිමාන යි.

දෙවන බණවර යි.

4. 7

756. (ඵමබා) දෙවදුව, යම්බඳු වූ කී මනා රුසිරෙන් සියලු දිගුන් බබුළුවන්නී දවහත් තරුව සේ සිටිනෙහි.

757. කවර හේතුවකින් කිට ඵබ්බු සිරුරු පැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් කීගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධි වේ ද? මන වඩන්නා වූ යමකිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) කිට පහළ වෙත්ද?

758. මහත් අනුභාව ඇති දෙවදුව, කී විහාරම් මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? කීගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තී වෙහි ද.

- 759. සා දෙවතා අත්‍යමනා මොග්ගලානෙන පුච්ඡිතා,
පඤ්ඤා පුච්ඡා විශාකාසි යසස කම්මසිද්ධං ඵලානි
- 760. ඉන්ද්‍රවරානං භක්‍රමදසිං
භික්ඛුනො පිණ්ඩාය වරනතසස
ඵසිකානං උනතතසමිං
නගරවරෙ පණ්ණකතෙ රමෙම
- 761. තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණෙන තෙන මෙ ඉධම්ජ්ඣති,
උපපජ්ජති ච මෙ භොගා යෙ කෙච්චි මනසො පියා
- 762. අක්ඛම් තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසසභුතා යමහං අකාසිං,
තෙනමහි ඵවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණෙන ච මෙ සබ්බදිසා පභාසති'ති (ඉන්ද්‍රවරදුට්ඨිකා)
- 763. අභික්ඛතෙනන වණ්ණෙන යා ඤං තිට්ඨසි දෙවතෙ,
මහාපසනති දිසා සබ්බා ඔසධි විය තාරකා
- 764. කෙන තෙ තාදිසො වණ්ණෙන කෙන තෙ ඉධම්ජ්ඣති,
උපපජ්ජති ච තෙ භොගා යෙ කෙච්චි මනසො පියා
- 765. පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුසසභුතා කම්මකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි ඵවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණෙන ච තෙ සබ්බදිසා පභාසති'ති
- 766. සා දෙවතා අත්‍යමනා මොග්ගලානෙන පුච්ඡිතා,
පඤ්ඤා පුච්ඡා විශාකාසි යසස කම්මසිද්ධං ඵලානි
- 767. නිලුපපලභක්‍රමදසිං අභමදසිං
භික්ඛුනො පිණ්ඩාය වරනතසස
ඵසිකානං උනතතසමිං
නගරවරෙ පණ්ණකතෙ රමෙම
- 768. තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණෙන තෙන මෙ ඉධම්ජ්ඣති,
උපපජ්ජති ච මෙ භොගා යෙ කෙච්චි මනසො පියා
- 769. අක්ඛම් තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසසභුතා යමහං අකාසිං
තෙනමහි ඵවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණෙන ච මෙ සබ්බදිසා පභාසති'ති (නිලුපපලදුට්ඨිකා)
- 770. අභික්ඛතෙනන වණ්ණෙන යා ඤං තිට්ඨසි දෙවතෙ,
මහාපසනති දිසා සබ්බා ඔසධි විය තාරකා

759. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දෙවදු තොමෝ තුටුසින් ඇත්තී මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ දැයි (මෙසේ) පැවසූ ය.

760. මම එසිකාරට උස්බිම් පෙදෙසක පිහිටි මනරම් වූ උතුම් පණ්ණකත නම් නුවර පිටු පිණිස හැසිරෙන භික්ෂුනමක්භට ඇසළ මල් කලඹක් දුනිමි.

761. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

762. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද? (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. (ඉන්දිවරදයිකා)

763. (එමබා) දෙවදුව, යම්බඳුවූ තෝ මනා රුසිරෙන් සියලු දිගුන් බබුළුවන්නී දවහත් තරුව සේ සිටිනෙහි.

764. කවර හේතුවකින් තිට එබඳු සිරුරු පැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධි වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු(කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද?

765. මහත් අනුභාව ඇති දෙවදුව, තී විචාරමි. මිනිස් වුවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තිගේ සිරුරු පැහැය ද සියලුදිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තී වෙහි ද?

766. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දෙවදු තොමෝ තුටුසින් ඇත්තී මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ දැයි (මෙසේ) පැවසූ ය.

767. මම එසිකාරට උස් බිම් පෙදෙසක පිහිටි මනරම් වූ උතුම් පණ්ණකත නම් නුවර පිටු පිණිස හැසිරෙන භික්ෂු නමක්භට නිලුපුල් කළඹක් දුනිමි.

768. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

769. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන්වහන්ස, මිනිස් දුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. (නිලුපපලදයිකා)

770. (එමබා) දෙවදුව, යම්බඳුවූ තෝ මනා රුසිරෙන් සියලු දිගුන් බබුළුවන්නී දවහත් තරුව සේ සිටිනෙහි?

771. කෙන නෙ තාදියො චෛත්‍යො කෙන නෙ ඉධම්ජ්ඣිති,
උපපජ්ජන්ති ච නෙ භොගා යෙ කෙච්චි මනසො පියා

772. පුච්ඡාමි තං දෙච්චි මහානුභාවො
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එචං ජලිතානුභාවා,
චෛත්‍යො ච නෙ සබ්බදියා පභාසනී'ති

773. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලොතෙන පුච්ඡිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වීයාකාසි යස්ස කම්මසස්සදං එලන්ති

774. ඔදනමුලකං හරීතපතනං
උදකසමීං සරෙ ජාතං අභමදසිං
භික්ඛුනො පිණ්ඩාය වරන්තස්ස
එසිකානං උත්තතසමීං
නගරවරෙ පණ්ණකතෙ රමෙම

775. තෙන මෙ තාදියො චෛත්‍යො තෙන මෙ ඉධම්ජ්ඣිති,
උපපජ්ජන්ති ච මෙ භොගා යෙ කෙච්චි මනසො පියා

776. අසබ්බමි නෙ භික්ඛු මහානුභාවො
මනුස්සභූතා යමහං අකාසිං
තෙනමහි එචං ජලිතානුභාවා
චෛත්‍යො ච මෙ සබ්බදියා පභාසනී'ති (ඔදනමුලදසිකා)

777. අභික්ඛකන්තන චෛත්‍යන්ත යා තුං තිට්ඨසි දෙවතෙ.
ඔභාසෙහනී දියා සබ්බා ඔසගී වීය තාරකා

778. කෙන නෙ තාදියො චෛත්‍යො කෙන නෙ ඉධම්ජ්ඣිති,
උපපජ්ජන්ති ච නෙ භොගා යෙ කෙච්චි මනසො පියා

779. පුච්ඡාමි තං දෙච්චි මහානුභාවො
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එචං ජලිතානුභාවා
චෛත්‍යො ච නෙ සබ්බදියා පභාසනී'ති

780. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලොතෙන පුච්ඡිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වීයාකාසි යස්ස කම්මසස්සදං එලන්ති

781. අහං සුමනං සුමනස්ස සුමනමකුලානි
දන්තචෛත්‍යානි අභමදසිං
භික්ඛුනො පිණ්ඩාය වරන්තස්ස
එසිකානං උත්තතසමීං
නගරවරෙ පණ්ණකතෙ රමෙම

771. කවර හේතුවකින් තිට එබඳු සිරුරු පැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් තීගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධිවේ ද? මන වඩන්තා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙන් ද ඒ සම්පත්තීහු කවර පිනෙකින් තිට පහළ වෙන් ද?.

772. මහත් අනුභාව ඇති දෙව්දූව, තී විචාරම්. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහිද? තීගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තී වෙහි ද?

773. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දෙව්දු තොමෝ තුටුසින් ඇත්තී මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ ද යි (මෙසේ) පැවසූ ය.

774. මම එසිකා රට උස්බීම පෙදෙසක පිහිටි මනරම් වූ උතුම් වූ පණ්ණකක නම් කුවඳ පිඬු පිණිස හැසිරෙන භික්ෂුනමක්භට විල්දියෙහි භටගත් පලාවන් මිණිපත් ඇති සුදුමුල් ඇති පියුම් කළඹක් දුනිමි.

775. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි, ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මන වඩන්තා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙන් ද; ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙන්.

776. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද. (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. (ඔදනමුලදයිකා)

777. (එමබා) දෙව්දූව, යම්බඳු වූ තෝ මනා රුසිරෙන් සියලු දිගුන් බබුළුවන්නී දවහන් තරුව සේ සිටිනෙහි.

778. කවර හේතුවකින් තිට එබඳු සිරුරු පැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් තීගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධි වේ ද? මන වඩන්තා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තීහු කවර පිනෙකින් තිට පහළ වෙන් ද?.

779. මහත් අනුභාව ඇති දෙව්දූව, තී විචාරම්. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තීගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තී වෙහි ද?.

780. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දෙව්දු තොමෝ තුටුසින් ඇත්තී මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ ද යි (මෙසේ) පැවසූය.

781. සුමනා නම් වූ මම එසිකා රට උස්බීම පෙදෙසක පිහිටි මනරම් වූ උතුම් පණ්ණකක නම් කුවඳ පිඬු පිණිස හැසිරෙන මනා සිතැති භික්ෂුනමක්භට ලියූ ඇත්දළ පැහැඇති දැසමන් මල්කැකුළු දුනිමි.

- 782. තෙන මෙ තාදියො වණෙණං තෙන මෙ ඉධමීජ්ඣිති,
උපපජ්ජන්ති ච මෙ භොගා යෙ කෙච්චි මනසො පියා
- 783. අසබ්බො තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසසභුතා යමහං අකාසිං
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවා
වණෙණං ච මෙ සබ්බදියා පභාසන්ති'ති (සුමනමකුළුදයිකා)

වතුරිත්ථිවිමානං.

4. 8

- 784. දිබ්බංතෙ අඤ්චනං රඉමං පාසාදෙසු මහලලකො,
නානා තුරියසධ්දුට්ඨො අච්ඡරාගණං සොසිතො
- 785. පදීපො වෙසු ජලති නිච්චං සොවණෙණමයො මහා,
දුසස්ඵලෙහි රුකෙඛති සමනා පරිචාරිතො
- 786. තෙන තෙ තාදියො වණෙණං තෙන තෙ ඉධමීජ්ඣිති,
උපපජ්ජන්ති ච තෙ භොගා යෙ කෙච්චි මනසො පියා
- 787. පුච්ඡාමි තං දෙච්චි මහානුභාවෙ
මනුසසභුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණෙණං ච තෙ සබ්බදියා පභාසන්ති'ති
- 788. සා දෙවතා අක්කමනා මොගෙලලාතෙන පුච්ඡිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වීයාකාසි යසස කම්මසස්සිදං එල'න්ති
- 789. අහං මනුසෙසසු මනුසසභුතා
පුරිමාය ජාතියා මනුසසලොකෙ
විහාරං සබ්බස්ස කාරෙසිං අඤ්ඤිති පරිචාරිතං.
- 790. පරියොසිතෙ විහාරෙ කාරෙතෙ නිට්ඨිතෙ මහෙ,
අඤ්ඤි අච්ඡාදයිත්වානා¹ කන්ධා දුසස්මයෙ එලෙ
- 791. පදීපං තසු ජාලෙත්වා භොජයිත්වා ගණ්ඤකමං,
නීයාදෙසිං තං සබ්බස්ස පසන්තා සෙහි පාණිහි
- 792. තෙන මෙ අඤ්චනං රඉමං පාසාදෙසු මහලලකො,
නානාතුරිය සධ්දුට්ඨො අච්ඡරාගණං සොසිතො

1. අඤ්ඤි ජදයිත්වාන - මජ්ඣ.

782. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මන වඩන්තා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත්ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

783. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දුටුක වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමිද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. (සුමනමකුළදයිකා)

වතුරිස්විමාන යි.

4. 8

784. (එම්බා දෙවදුව) තිගේ දිව්‍යමය වූ අභිවනය සිත්කලු ය. මෙහි නොයෙක් තුරු රැවින් සොහිත වූ අප්සරා සමූහයා විසින් හඬ නැඟුණු මහත් වූ පහයෙක් වෙයි.

785. මෙහි රන්බුටා මහපහනෙක් නිතර දිලෙයි. භාත්පය වස්ත්‍රමය එලඳැති වක්ෂයන්ගෙන් පිරිවරන ලද්දේ ය.

786. කවර හෙතුවකින් තිට මෙබඳු සිරුරු පැහැයෙක් වීද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධි වෙද? මන වඩන්තාවූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත්ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත්ද?

787. මහත් අනුභාව ඇති දෙවදුව, තී විචාරමි. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහිද? තිගේ මේ සිරුරු පැහැයද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තී වෙහිද?

788. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දෙවදු නොමෝ තුටුසින් ඇත්තී මේ පුණාර්ඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ ද යි (මෙසේ) පැවැසූ ය.

789. මම පෙර අත්බැව්හි මිනිස්ලොවැ මිනිසුන් අතර මිනිස් දුටුක වූවා අඹරුක්වලින් පිරිවැරුණු විහාරයක් සඟුන්ලදෙසා කරවිමි.

790. විහාරය නිමි කල්හි පුජාව නිමි කල්හි වස්ත්‍රමයඵල කොට අඹරුක් සරසා,

791. එහි පහනක් දල්වා උතුම්වූ සබ්බයා වළඳවා පහන් වූවා සියකින් එය සබ්බයාට පිළිගැන්විමි.

792. (වහන්ස) එයින් මාගේ අභිවනය සිත්කලු ය. මෙහි නොයෙක් තුරු රැවින් හඬ නැඟුණු දිව්‍යප්සරා සමූහයෙන් සෝහිතවූ මහත් පහයෙක් වෙයි.

- 793. පදිපො වෙසු ජලති නිව්වං සොවණණමයො මහා,
දුස්සඵලෙහි රුකෙහි සමනා පරිවාරිතො
- 794. තෙන මෙ තාදිසො විණෙණු තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජති ච මෙ හොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
- 795. අසබ්බි තෙ හිකච්චු මහානුභාව
මනුස්සභුතා යමහං අකාසිං
තෙනමහි ඵවං ජලිතානුභාවා
වණෙණු ච මෙ සඛ්ඛදිසා පහාසති'ති

අමච්චිමානං.

4. 9

- 796. පිතවසො පිතධරෙ පිතාලඛකාරභුසිතෙ,
පිතවඤ්ඤාලිකතබ්බෙ පිතඋපලමාලිනි¹
- 797. පිතපාසාදසයනො පිතාසනො පිතභාජනො,
පිතජනො පිතරථෙ පිතසෙස පිතච්ඡනො.
- 798. කිං කමමකරි හදෙදු පුබ්බ මානුසකෙ හවෙ,
දෙවතෙ පුච්ඡිතාවිකා කිසස කමමසසිදං ඵල'හති.
- 799. කොසාතකි නාම උතඤ්චි හනො කිකන්තා අනභිජ්ඣිතා,²
කසසා වතාරි පුපථානි ධුපං අභිහරිං අහං.
- 800. සඤ්චි සරිරමුද්දිසස විපසකොනන වෙනසා,
නාසස මහං අවෙකඛිසසං තදගගමනසා³ සති.
- 801. තතො මං අවධි ගාවී ධුපං අපපතමානසං,
තඤ්චාහං අභිසංඝොයං භීයො නුත ඉතො සියා.
- 802. තෙන කමමන දෙවිඤ්ඤ මසවා දෙවකුඤ්ඤරො,
පහාය මානුසං දෙහං තච සභව්‍යතමාගතා,ති⁴
- 803. ඉදං සුඤ්චා තිදසාධිපති මසවා දෙවකුඤ්ඤරො,
තාවතිංසෙ පසාදෙතො මාතලීං ඵතදමුච්චි,ති.

- 1. පිකුපලමධාරිනි, - සා,
පිකුපලමාලිනි - PTS.
- 2. තිප්ඵකා අනභිජ්ඣිතා - මජ්ඣං.
- 3. තතඤ්චාහං - මජ්ඣං,
තදගගමනසා - සා,
4. සභව්‍යමාගතානි - මජ්ඣං.

793. මෙහි රන්මුඛා මහ පහනෙක් නිතර දිලෙයි. භාත්පස වස්ත්‍රමය එල ඇති වෘක්ෂයන්ගෙන් පිරිවැරුණේ ය.

794. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මන වඩන්නාවූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

795. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

අලබ්ධිමාන යි.

4. 9

796. රන්වන් වත් ඇති රන්වන් දද ඇති රන්වන් අබරණින් සැරසුණු රන්සඳුන් අලෙවිඳුන් සිරුරු ඇති රන්උපුල්මල් පැලඳි,

797. රන් පහයෙන් හා රනින් පිරිකෙව් කළ යහනින් හෙබි රන් ආසන ඇති රන්වන්බඳුන් ඇති රන්සත් ඇති රන්රිය ඇති රන්අසුන් ඇති රන් වල් වීදුනා ඇති.

798. සොදුර, තී පෙර මිනිස්ලොවැ කිනම් කුශලකර්මයක් කෙළෙහි ද? (එමබා) දෙවිදුව, විචාරනලද්දී මේ කිනම් කර්මයක්හුගේ විපාකයක් ද යි කියව.

799. සක්රජතුමනි, කෝසාතකී (වැටකොළ) යි ප්‍රසිද්ධ වැලක් ඇත්තේ ය. බලාපොරොත්තු රහිත වූ මම ඒ වැලේ මල් සතරක් බුදුරදුන්ගේ ධාතු චෛත්‍යය කරා ගෙන ගියෙමි.

800. ශාස්තෘන් වහන්සේගේ ධාතුගරිය උදෙසා වෙසෙසින් පහන් සිතින් ඒ සෑය කෙරෙහි ගිය සිත් ඇත්තී ඒ දෙන ආ මහ නො දක්කෙමි.

801. එහෙයින් (ඒ) දෙන සෑය වෙත නො ගියසිත් ඇති (අසම්පූර්ණවූ පූජාර්මය මනදෙළ ඇති) මා මැරී ය. ඉදින් මම ඒ පින් රැස් කෙළෙමි නම් මෙයට වඩා උතුම් සැපතක් වන්නේ යයි සිතමි.

802. දෙවෙන්ද්‍රය, මඝවත්නම් දෙවොත්තමය, ඒ කර්මයෙන් මිනිස් සිරුර හැරැපියා ඔබගේ සහභාවයට පැමිණියා වෙමි.

803. කිදස් පුරට අධිපති වූ මඝවත්නම් දෙවග්‍රහණ කෙමේ මෙබස් තවකියා වැසියන් පහදවනුයේ මාතලී දෙවපුත්භට මෙය කීයේ ය.

- 804. පසස මාතලී අවෙජරං වීතං කමමඵලං ඉදං,
අපපකම්පි කතං දෙය්‍යං පුඤ්ඤං හොති මහජ්ජලං
- 805. නාජී වීතෙත පසනකමිති අජිකා¹නාම දකඛිණා,
තරාගතෙ වා සම්බුද්ධෙ අඵවා තසස සාවකෙ.
- 806. ඵභි මාතලී අමෙකපි භියෙය්‍යා භියෙය්‍යා මහෙමසෙ,
තරාගතසස ධාතුයෙ සුඛො පුඤ්ඤනම්ඵවයො,
- 807. තිවස්භොත නිබ්බුතෙ වාපි සමෙ වීතෙත සමං ඵලං,
වෙතොපණ්ඩිභොතුභි සත්තා ගච්ඡන්ති සුඤ්ඤතිං.
- 808. බහුතතං² වත අජාය උපපජ්ජන්ති තරාගතා,
යජ්ඣ කාරං කරිඤ්ඤාන සඤ්ඤා ගච්ඡන්ති දයකා,ති.

පිත විමානං.

4. 10

- 809. ඔහාසධිජවා පයච්චිං සදෙවකං
අතිරොච්ඡි වජ්ඣමසුරියා විය
සිරියා ව වචණ්ණන යසෙන තෙජසා
බ්‍රහ්මා ව දෙවෙ තිදසෙ සඉඤ්ඤකෙ.
- 810. පුච්ඡාමි තං උසලමාලධාරිණි
ආවෙලිණි කඤ්ඤන සන්තිහතතවෙ
අලඛකතෙ උත්තමච්ඡධාරිණි
තා ජං සුභෙ දෙවතෙ වජ්ජසෙ මම.
- 811. කිං ජං පුරෙ කමමකාසි අත්තනා
මනුසසභුතා පුරිමාය ජාතියා
දනං සුචිණ්ණං අඵ සීලසඤ්ඤමං
කෙතුපපත්තා සුගතිං යසසමිතී.
දෙවතෙ පුච්ඡිතාවිසඛ කිසස කමමසිදං ඵල'තති.
- 812. ඉදන්ති හභොත ඉමමෙව ගාමං
පිණ්ඩාය අමොක සරං උපාගමී
තතො තෙ උච්ඡ්ඤ්ඤ අද්ධිං බණ්ඩිකං
පසනනච්ඡතා අතුලාය පිතියා.

1. අපාතා - මජ්ඣං.
2. බහුතං - මජ්ඣං.

804. මාතලී, අසිරිමත් වූ විසිතුරු වූ මේ කර්මඵලය ඔලව, දියයුක්ත ස්වල්ප විසින් නමුත් දෙනලද්දේ ද (එහි) පින මහත්ඵල ඇත්තේ වේ.

805. තථාගත සම්බුදුන් කෙරෙහි හෝ උන්වහන්සේගේ සවිචන් කෙරෙහි හෝ සිත පහන් කල්හි දෙන දක්ෂිණා තොමෝ ස්වල්ප වූවා නම් නො වේ.

806. මාතලී, එව අපිදු තථාගතයන් වහන්සේගේ ධාතුන් වඩ වඩාත් පුදුමු. පින් රැස්කිරීම සැප වේ.

807. ධරමාන බුදුරදුන් කෙරෙහිද පිරිනිව් බුදුරදුන් කෙරෙහිද සමසිත් ඇති කල්හි සම විපාක වේ. ඒ එසේ මැ යි, විඤ්චණ්ඩිය හේතුකොටගෙන සත්ත්වයෝ සුගතියට යෙත්.

808. යමකු කෙරෙහි පුජා සත්කාර කොට දයකයෝ සුගතියට යෙත් ද, (ඒ) තථාගතවරයෝ ඒකාන්තයෙන් ම බොහෝදෙනාට වැඩ පිණිස උපදිත්.

පිතවිමාන යි.

4. 10

809. (එමබා දෙව්දුව තෝ) සද හිරු මෙන් අහස පොළොව එකලු කොට අතිශයින් බබළති. ශොභාවෙන් ද ශරීර වණියෙන් ද පරිවාරයෙන් ද ස්වකීය අනුභාවයෙන් ද ඉන්ද්‍රියා සහිත තවකියා වැසි දෙවියන් ඉක්මවා බබළන බ්‍රහ්මයා මෙනි.

810. උපුල්මල් දරන රුවන්මුවා මලින් නැගුණු රැළි ඇති රන්වන් සිව් ඇති උතුම් වත් දරන සැරසුණු සොදුරු දෙව්දුව, මා වදනෙහි. (ඒ) තෝ කවරැයි විචාරමි.

811. තෝ පෙර අත්බැව්හි මිනිස්දුවක් වූවා කිනම් කර්මයක් කෙළෙහි ද? මැනවින් දන් දෙනලද්ද? නැතහොත් සිල් රක්තා ලද්ද? කුමකින් යසස් ඇතිව සුගතියෙහි උපන්නී වෙහි ද? (එමබා) දෙව්දුව, විචාරනලද්දී මේ විපාකය කවර කර්මයක්භූගේ දැ යි කියව.

812. වහන්ස, මෙකල්හි (හික්ෂුනාමක්) පිඬු පිණිස මේ ගමෙහි අප ගෙට එළඹියේ ය. ඉක්බිති උන්වහන්සේට පහන් සිතැත්ති ඉමහත් ප්‍රීතියෙන් උක්දඩුකඩක් පිදුවෙමි.

- 813. සසු ව පව්‍යා අනුයුක්තෙ මම.
කභං නු උච්ඡ්‍ර වධුකෙ අවාකිරි
නච්ඡධිතං නො පන බාදිතං මයා
සතකසස භික්ඛුසස සයං අදසභං.
- 814. කුලභංතච්චං ඉසසරියං අරො මම
ඉතිසසා¹ සසු පරිභාසනෙ මම.
ලෙඩ්ධුං ගහෙතො පභාරං අදසි මෙ
තතො වුතා කාලකතාමභි දෙවතා.
- 815. තදෙව කමමං කුසලං කතං මයා
සුඛඤ්ච කමමං අනුභොමි අත්තනා
දෙවෙහි සද්ධිං පරිවාරයාමභං
මොදමභං කාමඉඤ්චෙහි පඤ්චි.
- 816. තදෙව කමමං කුසලං කතං මයා
සුඛඤ්ච කමමං අනුභොමි අත්තනා
දෙව්ඤ්ච ඉත්තා තිදසෙහි රකඛිතා
සමපපිතා කාමඉඤ්චෙහි පඤ්චි
- 817. එතාදිසං පුඤ්ඤඵලං අනපපකං
මහාවිපාකා මම උච්ඡ්‍රදකඛිණා
දෙවෙහි සද්ධිං පරිවාරයාමභං
මොදමභං කාමඉඤ්චෙහි පඤ්චි.
- 818. එතාදිසං පුඤ්ඤඵලං අනපපකං
මහාච්ඡ්‍රතීකා මම උච්ඡ්‍රදකඛිණා
දෙව්ඤ්ච ඉත්තා තිදසෙහි රකඛිතා
සහසසනෙතෙතාරිච්ච² නඤ්ඤෙ වනෙ.
- 819. කුචඤ්ච භනොත අනුකමපකං චිද්දං
උපෙචච වඤ්චිං කුසලඤ්ච පුච්ඡිසං
තතො තෙ උච්ඡ්‍රසස අදසිං බණ්ඩකං
පසත්තවිත්තා අකුලාය පිතියාති.

උච්ඡ්‍ර විමානං.

4. 11

- 820. අභිසසනොත්තන වඤ්ඤොත්ත යා තිං තිට්ඨසි දෙවතෙ,
ඔහාසෙත්තී දිසා සඛ්ඛා ඔසධි වීය තාරකා.
- 821. කෙන තෙ තාදිසො වඤ්ඤො කෙන තෙ ඉධම්ඡ්ඤ්චි,
උපපඡ්ඡන්ති ච තෙ භොගා යෙ කෙචි මනසො පියා.

1. ඉතිසසා - PTS
2. සහසසනෙතෙතාරිච්ච - කඡචි

813. පසුව නැන්දෙණියේ “යෙහෙළිය, උක්දඹුකඩ කොහි දැමුවෙහි ද” යි මා විවෘත. එය මා විසින් බැහැර නො දමනලද. නො ද අනුභව කරන ලදී. මම සන්සුන් කෙලෙස් ඇති භික්ෂුනමක්භට පිදුවෙමි.

814. ගෙහි මේ අධිපතිභාවය තිගේ ද, නැතහොත් මාගේ ද යි මෙසේ නැන්දෙණියේ මට පරිභව කළහ. නැවත කැටක් ගෙන මට පහර දුන්හ. කලුරියකලා වූ මම එයින් සැව දෙවිදුවක් වූවා වෙමි.

815. මා විසින් ඒ කුශලකර්මය පමණක් කරන ලදී. තමා විසින් (කරන ලද) ඒ කුශලකර්මය කරණ කොටගෙන ම (මේ) සැප විඳිමි. මම දෙවියන් සමග හැසිරෙමි. මම පස්කම් ගුණයෙන් සතුටු වෙමි.

816. මා විසින් ඒ කුශල කර්මය පමණක් කරන ලද. තමා විසින් (කරන ලද) ඒ කුශල කර්මය කරණ කොට ගෙන (මේ) සැප විඳිමි. සක් දෙවිදුන් විසින් ගොපිත වූ තවතිසා වැසි දෙවියන් විසින් රක්තා ලද මම පස්කම් ගුණයෙන් යුක්ත වූවා වෙමි.

817. මාගේ උක්දඹු පුජාව මහත් විපාක ඇත්තී ය. එයින් මෙබඳු අනල්ප වූ පුණ්‍යඵලයක් වෙයි. මම දෙවියන් සමග හැසිරෙමි. මම පස්කම් ගුණයෙන් සතුටු වෙමි.

818. ඒ මාගේ උක්දඹුපුජාව මහත් අනුභාව ඇත්තීය. මෙබඳු අනල්ප වූ පුණ්‍යඵලයක් වෙයි. සක්දෙවිදුන් විසින් ගොපිත වූ තවතිසාවැසි දෙවියන් විසින් රක්තා ලද මම නඳුන් වෙනෙහි සක්දෙවරජු මෙන් (ප්‍රීත වෙමි.)

819. වහන්ස, මම කාරුණික වූ නුවණැත්තා වූ ඒ ඔබ වෙත පැමිණ වැන්දෙමි. නිරොග බව ද විචාලෙමි. ඉක්බිති පහන්සින් ඇති මම ඉමහත් ප්‍රීතියෙන් ඔබ වහන්සේට උක්දඹුකඩක් පුජා කෙලෙමි.

උවසුචිමාන යි.

4. 11

820. (එම්බා) දෙවිදුව, යම්බඳුවූ තෝ මනා රුසිරෙන් සියලු දිගුන් බබුළුවන්නී දවහත් තරුව සේ සිටිනෙහි.

821. කවර හේතුවකින් තිට මෙබඳු සිරුරු පැහැයක් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මන වඩන්තා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත්ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද?.

- 822. පුච්ඡාමී තං දෙවී මහානුභාවෙ,
මනුසසභුතා කීමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණෙණං ව මෙ සබ්බදීසා පභාසතී'ති.
- 823. සා දෙවතා අත්තමනා මොඤ්ඤාලොනෙන පුච්ඡිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යසීස කමමසසීදං ඵලං.
- 824. අහං මනුසෙසසු මනුසසභුතා
දීඤ්ඤාන සමණෙ සීලවනෙන
පාදනී වන්දිතං මනං පසාදයීං
විත්තාමහං අඤ්ඤාලිකං අකාසීං.
- 825. තෙන මෙ තාදීසො වණෙණං තෙන මෙ ඉධමීජ්ඣතී,
උපපජ්ජන්තී ව මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
- 826. අසබ්බාමී තෙ තිත්ඛු මහානුභාව
මනුසසභුතා යමහං අකාසීං
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවා
වණෙණං ව මෙ සබ්බදීසා පභාසතී'ති.

වන්දන විමානං.

4. 12

- 827. අභිසසනෙනන වණෙණෙන යා ත්වං තීට්ඨසී දෙවතෙ,
හතෙඤ්ඤා පාදෙ ව¹ වීඤ්ඤාන නවවසී සුපභවාදිතෙ.
- 828. තසසා තෙ නවවමානාය අඛගමඛෙහති සබ්බසො,
දීඛො සඤ්ඤා නිවජරතතී සවතීයා මනොරමා.
- 829. තසසා තෙ නවවමානාය අඛගමඛෙහති සබ්බසො,
දීඛො ගන්ධා පවායන්තී සුචිගන්ධා මනොරමා.
- 830. විචක්ඛමානා කායෙන යා වෙණිසු පිලුන්ධා,
තෙසං සුයතී නිඤ්ඤාසො තුරියෙ පඤ්ඤාදිතෙ යථා.
- 831. වටංසකා වාතධුතා වාතෙන සමපකමපිතා,
තෙසං සුයතී නිඤ්ඤාසො තුරියෙ පඤ්ඤාදිතෙ යථා.
- 832. යාපි තෙ සිරසමීං මාලා සුචිගන්ධා මනොරමා,
වාතී ගන්ධො දීසා සබ්බා රුකෙඛා මඤ්ඤාසකො යථා.
- 833. සායසෙ තං සුචිගන්ධං රූපං පසසසී අමානුසං,
දෙවතෙ පුච්ඡිතාවීඤ්ඤා කිසස කමමසසීදං ඵලතණි.

1. හත්ථොදෙ ව - මඡසං.

822. මහත් අනුභාව ඇති දෙවදුව, තී විවාරම්. මිනිස් වුවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තීගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තී වෙහි ද?

823. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දෙවදුනොමෝ කුටු සිත් ඇත්තී මේ පුණාර්ඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ ද යි (මෙසේ) පැවසුවා ය.

824. (වහන්ස) මම පෙර මිනිසුන් අතර මිනිස් දුවක් වුවා සිල්වත් මහණුන් දක පා වැඳ සිත පැහැදවීම්. තුටුසිත් ඇති මම ඇදිලි ද කෙළෙමි.

825. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

826. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දුවක් වූ මම යම්කිසි පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

වඤ්ඤා විමාන යි.

4. 12

827. (එමබා) දෙවදුව යම්බඳු වූනෝ මනා රුසිරෙන් සුක්තව මනහර වැසුම් පවත්නා කල්හි අත් පා විවිධාකාරයෙන් ගෙන නටන්නෙහි.

828. නටන්නා වූ ඒ තීගේ අභපසහිත් හැම ලෙසින් කන්කලු මනරම් දිව්‍යමය ගබ්දයෝ නික්මෙත්.

829. නටන්නා වූ ඒ තීගේ අභපසහිත් පිරිසුදු සුවදැකි මනරම් වූ දිව්‍යමය ගබ්දයෝ හැම ලෙසින් හමත්.

830. (තීගේ) ගරිරය සැලෙන කල්හි කෙස් වෙණියෙහි යම් පළඳනාවෝ වෙත් ද, ඔවුන්ගේ ගබ්දය පසහතුරුනද සේ ඇසේ.

831. මද සුළඟින් සැලෙන සුළඟින් වෙසෙසින් සැලෙන මුදුන් මල්කඩහු වෙත් ද, ඔවුන්ගේ ගබ්දය පසහතුරුනද සේ ඇසේ.

832. තීගේ හිසෙහි පිරිතුරු සුවදැකි මනරම් වූ යම් මල්දමෙක් වේ ද එහි සුවද (සුපිපි) මඤ්ජුසසක වෘක්ෂය සේ සියලු දිගුන් පැතිරී හමයි.

833. ඒ පිරිතුරු සුවද ආශ්‍රාණය කෙරෙහි, ඒ දිව්‍යමය වූ රූපය දකිති. (එමබා) දෙවදුව, මා විසින් විවාරනා ලද්දී මේ විපාකය කිනම් කර්මයක්හුගේ ද යි කියව.

- 834. දුභි අභං පුරෙ ආසිං ගයායං බ්‍රාහ්මණස්සභං,
අපපුඤ්ඤා අලකඛිකා රජ්ජමාලාති මං විදුං¹.
- 835. අකෙකාසානං වධානං ච තජ්ජනාය ච උකකතා,²
කුටං ගභෙඤා නිකඛමම ගච්ඡිං³ උදකභාරියා.
- 836. විපථෙ කුටං නිකඛිපිඤා වනසණ්ඩං උපාගමිං,
ඉධෙවාහං මරිස්සාමි කො අඤ්ඤා⁴ ජීවිතෙන මෙ.
- 837. දඤ්ඤං පාසං කරිඤාන ආසුමඛිඤානං පාදපෙ,
තතො දිසා විලොකෙසිං කො නු ඛො වනමසසිතො.
- 838. තඤ්ඤාසාසිං සමුද්ධං සබ්බලොකභිතං මුනිං,
නිසින්නං රුක්ඛමූලසමිං ක්‍රියානමකුතොභයං.
- 839. තස්සා මෙ අහු සංවෙගො අබ්‍රහ්මනො ලොමභංසනො,
කො නු ඛො වනමසසිතො මනුසෙසා උද්භු දෙවතා.
- 840. පාසාදිකං පසාදනීයං වනා නිබ්බානමාගතං,
දිසවා මනො මෙ පසිදි නායං යාදිස කිදිසො.
- 841. ගුහකිඤ්ඤො ක්‍රියානරතො අබ්‍රහ්මනමානසො,
භිතො සබ්බස්ස ලොකස්ස බුද්ධො සො⁵යං භවිස්සති.
- 842. භයභෙරවො දුරාසදෙ සිභොව ගුහමසසිතො,
දුලලභායං දස්සනාය පුපථං ඔදුමබිරං යථා.
- 843. සො මං මුදුභි වාචාභි ආලපිඤා තථාගතො,
රජ්ජමාලෙති මං අචොච⁶ සරණං ගච්ඡ තථාගතං.
- 844. තාභං ගිරං සුණිඤාන නෙලං අඤ්ඤානිං සුචිං,
සණ්ඨං මුදුං ච වග්ගං ච සබ්බසොකා පනුදනං.
- 845. කලලවිතං ච මං ඤ්ඤා පසනානං සුද්ධමානසං,
භිතො සබ්බස්ස ලොකස්ස අනුසාසි තථාගතො.
- 846. ඉදං දුක්ඛතඤ්ඤං මං අචොච අයං දුක්ඛස්ස සමභවො,
අයං නිරොධො⁷ මග්ගො ච අඤ්ඤාසො අමනොගධො.
- 847. අනුකමපකසඤ්ඤා කුසලස්ස ඔවාදමභි අභං ධීතා,
අජ්ඣගා අමතං සනතිං නිබ්බානං පදමච්චිතං.

- 1. මං විදු - ස්‍යා, PTS
- 2. උකකතා - මජ්ඣ.
- 3. අභච්ඡිං - මජ්ඣ.
- 4. ආගච්ඡිං - ස්‍යා,
- 5. කීවඤ්ඤා - ස්‍යා.
- 6. ආලමඛිඤාන - මජ්ඣ.

- 6. බුද්ධො අයං - මජ්ඣ.
- 7. මං චොච - මජ්ඣ.
- 8. දුක්ඛනිරොධො - මජ්ඣ,
- 9. නිබ්බානං - මජ්ඣ.

834. මම පෙර ගයාවෙහි එක්තරා බමුණකුගේ දසියක් වීම්. ඒ මා පින්තැති කාලකණ්ණි රජයාලා යැ යි (අන්‍යයෝ) දක්හ.

835. ආක්‍රොශයන්ගේද වධයන්ගේද තර්ජනයෙන් උපන් දෙමනසින් කළය ගෙන දිය ගෙනෙන්තියක මෙන් නික්ම ගියෙමි.

836. මම මෙහි ම මැරෙන්නෙමි. මාගේ ජීවිතයෙන් කම කීමැ යි මගින් බැහැර කළය තබා වන ලැහැබකට පිවිසියෙමි.

837. මළපුඩුව දඩි කොට ගසෙක එල්වා තබා ඉක්බිති වනය ඇසුරු කළ කවරෙක් ඇත් දැ යි දිගුත් බැලීම්.

838. එහි රුක්මුල වැඩහුන් ධ්‍යාන කරනසුලු නිර්භය වූ සියලු ලොවට හිතැති මුනීන්ද්‍ර වූ සම්බුදුරජුන් දුටුයෙමි.

839. ඒ මට ලොමුදහගන්වන අද්භූත වූ සංවේගයෙක් හටගත්තේය. වනය ඇසුරු කළේ කවරෙක් ද, මිනිසෙක් හෝ දෙවියෙක් හෝ වෙ දැ යි.

840. පැහැදීම එළවන පැහැදියයුතු (කෙලෙස්) වනයෙන් නික්ම නිවනට පැමිණි උන්වහන්සේ දක මේ තෙමේ එසේ මෙසේ වූවෙක් නො වෙ යයි මාගේ සිත පහන් වී.

841. ඒ මේ තෙමේ දැමුණු ඉඳුරන් ඇති දැහැන්හි ඇලුණු නිවනෙහි බැසගත් සිත් ඇති මුළුලොවට හිත වූ බුද්ධ නම් වන්නේ ය.

842. මේ තෙමේ ගුහාව ඇසුරු කළ සිංහයකු සේ බිය දනවන සුලු ය. ළංචිය නොහැකි ය. දිඹුල්මල් මෙන් දැකීමට දුර්ලභ ය.

843. ඒ තරාගත තෙමේ මුද්‍රවදනින් රජයාලා යි මා අමතා තරාගතයන් සරණ යවයි මට වදලේ ය.

844. මම නිදෙස් වූ අර්ථවත් පිරිසුදු නො රථ මොළොක් මිහිරි සියලු ශොක දුරු කරන ඒ වචනය අසා,

845. භාවනාකර්මයට යෝග්‍ය වූ සිත් ඇති (එහෙයින් ම) පහන් වූ පිරිසුදු සිත් ඇති මා දන සියලු ලෝකයට හිත වූ තරාගත තෙමේ (මට) අනුශාසනා කෙළේ යි.

846. මේ දුඛ යයි ද, මේ දුඛසමුදය යි ද මේ දුඛනිරෝධ යයි ද මේ අන්‍යත්‍වය වර්ජිත වූ නිර්වාණගාමිනී ප්‍රතිපද්‍යබ්බාසන මාර්ග යයි ද මට වදලේ යි.

847. මම දක්ෂ වූ කාරුණික වූ බුදුරජුන්ගේ අවවාදයෙහි පිහිටියෙමි නිත්‍ය වූ සියලු දුක් සන්සිදීම වූ ව්‍යුති රහිත වූ නිර්වාණපදය අවබෝධ කෙළෙමි.

- 848. සාහං අවට්ඨිතා පෙමා දසසනෙ අච්ඤාපිනී,
මුලජාතාය සඤ්ඤාය ධීතා බුද්ධසස ඔරසා.
- 849. සාහං රමාමි කීලාමි මොදුමි අකුතොභයා,
දීඤ්ඤා මාලං ධාරයාමි පිවාමි මධුමඤ්ඤං.
- 850. සට්ඨිං කුරියසහසසානි¹ පට්ටොධං කරොහනී මෙ,
ආලලොඤා ගගගරො භීමො සාධුවාදී ච සංසයො.
- 851. පොකකරො ච සුඵලසොච වීණා මොසඤ්ඤා ච නාරිමො,
නාඤ්ඤා චෙව සුනාඤ්ඤා ච සොඤ්ඤානා සුච්ඡිකතා.
- 852. අලලුසා මිසසකෙසී ච පුණ්ඤ්ඤානිචාරුණි,²
ඵණ්ඤානා සුඵලසා ච සුභඤ්ඤා මුදුවාදිනී.
- 853. ඵතා වඤ්ඤා ච සෙයාසා අච්ඡරානං පබොධිකා,
තා මං කාලෙත්‍රපාගනාඤා අභිභාසනති දෙවතා.
- 854. හඤ්ඤා නවවාම ගායාම හඤ්ඤා නං රමයාමසෙ
නාදිදං අකතපුඤ්ඤානං කතපුඤ්ඤානමෙවිදං
අසොකං නාඤ්ඤානං රමමං තිදසානං මභාවනං.
- 855. සුඛං අකතපුඤ්ඤානං ඉධ නත්ථි පරස්ච ච,
සුඛං ච කතපුඤ්ඤානං ඉධ චෙව පරස්ච ච.
- 856. කෙසං සහවාසකාමානං කතතඛං කුසලං බහුං,
කතපුඤ්ඤා භී මොදනති සගෙහ භොගසමඛිභීනො.
- 857. බහුතතං චත අස්ථාය උපපජ්ජන්ති තථාගතා
දකඛ්ඤාසො මනුසසානං පුඤ්ඤාකෙඛිකතානාමාකරා
යස්ච කාරං කරිතාන සගෙහ මොදනති දයකාති.

රජ්ජමාලා විමානං.

මනෙස්ථධක වගෙහා චතුසො.

තසසුද්දනං:-

මනෙස්ථධා පහසසරා නාගා අලොමා කඤ්ඤිකද්ධිකා
විහාරවතුරිස්මිනා පිතුච්ඡු වඤ්ඤාරජ්ජමාලා
වගෙහා තෙන පවුච්චති.

ඉඤ්ඤිමානං සමතතං.

- 1. සට්ඨිකුරියසහසසානි - මජ්ඣ.
- 2. පුණ්ඤ්ඤානිචාරුණි - මජ්ඣ.
- 3. සමසාද්ද - සා. PTS.
- 4. සෙයාසෙ - සි.

848. ඒ මම සමාග්දර්ශනයෙහි නො සැලෙන සුදු වූ නො සෙල්විය හැකි දැඩි පෙම් ඇති හටගත් මුල් ඇති සැදුහැයෙන් යුක්ත වැඩුණුරජුන්ගේ ඖරස පුත්‍රියක් වීම්.

849. ඒ මම දන් නො බිය වූයෙම් මාරගඵලරතියෙන් රමණය කරමි. කාමගුණයෙන් ක්‍රීඩා කරමි. එදෙකින් සතුටු වෙමි. දිවමල් දරමි. මධුමඤ්ච නම් ගහපැන් බොමි.

850. සැටභසක් කුයාරියෝ මා පුබුදුවකි. එසේ ම ආලම්බ යැ ගඟහර යැ හීම් යැ සාධුවාදී යැ සංසය යැ.

851. පොකබර යැ සුඵසස යැ යන දිව්‍යපුත්‍රයෝ ද, විණා යැ මොකඩා යැ යන දිව්‍යස්ත්‍රීහු ද, නන්ද යැ සුනන්ද යැ සොණදින්නා යැ සුවිමකතා යැ යන.

852. අළුමවුසා යැ මිසසකෙසී යැ පුණධරිකා යැ අතිවාරුණී යැ එණිඵසසා යැ සුඵසසා යැ සුහද්ද යැ මුද්‍රවාදිනී යැ යන

853. තෙල අජ්සරාවෝ ද, අජ්සරාවන් අකුරෙහි සංගීතයෙහි අතිශයින් පැසසියයුතු වූ පුබුදු කරවන අන්‍ය වූ අජ්සරාවෝ ද සුදුසු කල්හි මා වෙත පැමිණ මෙසේ කියත්.

954. භොදයි නටමු, ගයමු, තී සතුටු කරවමු, මේ දෙවිවිමන පින් නො කළවුනට නො ලැබේ. තච්ඡිසා වැසි දෙවියන්ගේ ශෝක දුරු කරන මනරම් වූ නන්දන මහාවනය පින් කළවුනට ම ලැබේ.

855. පින් නො කළවුන්ට මෙ ලොව හා පරලොව සැපයෙක් නැත. පින් කළවුන්ට ම මෙලොව හා පරලොව සැප ලැබේ.

856. ඒ තච්ඡිසාවැසි දෙවියන් හා සහභාවයට යනු කැමැත්තන් විසින් බොහෝ කුසල් කළයුතු වේ. කළ පින්ැත්තෝ ම ස්වර්ගයෙහි පස්කම් සැපතින් යුක්ත වුවාහු සතුටු වෙත්.

857. යමකු කෙරෙහි පූජා සන්කාර කොට දයකයෝ සුගතියට යෙක් ද, මිනිසුන්ගේ දක්ෂිණාවට සුදුසු වූ පින්කෙත් වූ ආයාරියන්ට ආකර වූ (ඒ) තථාගතවරයෝ එකැතින් ම බොහෝ දෙනාට වැඩ පිණිස උපදිත්.

රජප්‍රමාලාවිමාන යි.

සිවුවන මඤ්ජරියක වර්ග යි.

එහි නාමාවලිය:-

මඤ්ජරියක ය, පහසසර ය, නාග ය, අලොමා ය, කඤ්ජකදයිකා ය, විහාර ය, චතුරිකී ය, අමබ ය, පිත ය, උච්ඡු ය, වන්දන ය, රජප්‍රමාලා යි එයින් වර්ගය කියනු ලැබේ.

ස්ත්‍රී විමාන නිමි.

5. 1

- 858. කො මෙ වක්‍රනී පාදනී ඉදධියා යසසා ජලං,
අභිකකනොගන වණ්ණන සධ්ධා ඔභාසයං දියාති.
- 859. මණ්ඩකොභං පුරෙ ආසිං උදකෙ වාරිගොවරො,
තච ධම්මං සුඤ්ඤාසස අවධී වච්ඡපාලකො.
- 860. මුහුත්තං වික්ඛපපසාදසස ඉදධිං පසස යසඤ්ච මෙ,
අනුභාවං ච මෙ පසස වණ්ණං පසස ජුතිඤ්ච මෙ.
- 861. යෙ ච තෙ දීපමධානං ධම්මං අසෙසාසුං ගොතම,
පත්තා තෙ අචලධානං යඤ්ඤා ගනාචා න සොචරෙති.

මණ්ඩකදෙවපුත්තවිමානං.

5. 2

- 862. චිරපච්චාසිං පුරිසං දුරතො සොඤ්චමාගතං,
ඤ්ඤාචිත්තා සුභජ්ජා ච අභිනාදනති ආගතං.
- 863. තරෙච කතපුඤ්ඤමපී අසමා ලොකා පරං ගතං,
පුඤ්ඤානී පතිගණනති පියං ඤ්ඤාං ච¹ ආගතනති.
- 864. උචෙධිති රෙචතෙ සුපාපධම්මෙ
අපාරුතං ද්වාරං² අදනසීලෙ
නෙසසාම නං යඤ්ඤා ධුනනති දුගහතා
සමජ්ජනා³ නෙරධිකා දුඛෙන.
- 865. ඉචෙචච⁴ වන්ධන යමසස දුතා
තෙ දෙච යඤ්ඤා ලොභිතකඤ්ඤා බුභන්තා
පචෙචකඤ්ඤාසු ගහෙනාන රෙචතං
පසසාමසුං දෙචගණසස සනතිකෙති.
- 866. ආදීචචවණ්ණං රුචිරං පහසසරං
ව්‍යමිතං සුභං කඤ්ඤානාචාලජනනං
කසෙසනමාකිණ්ණජනං විමානං
සුරියසස රංසිරිච ජොතමානං
- 867. නාරිගණා වක්‍රනසාරලිත්තං⁵
උභතො විමානං උපසොභයනති
තං දීසසති සුරියසමානවණ්ණං
කො මොදති සග්ගපපතො විමානෙනි.

- 1. ඤාචිච - මජ්ඣ.
- 2. අපාරුත ද්වාරෙ - මජ්ඣ.
අපාරුත ද්වාරං - PTS
- 3. සමජ්ජනා - සී.
- 4. ඉචෙචච - සා.
- 5. වක්‍රනසාරාලිත්තං - සා.

5. 1

858. දිව ඉදුහයෙන් හා යසසින් හා බබළමින් මනහර රුසිරෙන් සියලු දිගුන් බබුළුවමින් කවරෙක් මාගේ පා වදී ද?

859. මම පෙර අත්බැවිහි දියෙහි උපන්නෙමි දියෙහි හැසිරෙන මැඩියෙක් වූයෙමි. ඔබ වහන්සේගේ ධර්ම අසද්දී ගොපල්ලෙක් (මා) මැරීය.

860. මොහොතක් සිත පැහැදුණු මාගේ සෘද්ධිය ද යසස ද බලනු මැනවි. මාගේ අනුභාවය ද බලනු මැනවි. මාගේ ශරීර වර්ණය හා පැතිරෙන ප්‍රභාව ද බලනු මැනවි.

861. ගෞතමයන් වහන්ස, යම් කෙනෙක් ඔබවහන්සේගේ ධර්ම දිගු කලක් ඇසුවාහු ද ඔහු යම් තැනෙක ගොස් ගොක නොකරක් ද, ඒ අවලයානායට පැමිණියාහු ය.

මණ්ඩක දෙවපුතක විමාන යි.

5. 2

862. බොහෝ කලක් තොරට විසූ දුර සිට සැපසේ පැමිණි පුරුෂයකු දැක නැමීතුරු සුභදයෝ ඒ පැමිණියහු (යමයේ) සතුවින් පිළිගනිත් ද,

863. එසේම කළ පිනැති මෙලොවින් පරලොව ගිය පුභුලා ද පැමිණි ප්‍රිය නැයකු මෙන් පුණ්‍යයෝ තුමු පිළිගනිත්.

864. සුපවිටු දහම ඇති නො දෙනසුලුවූ රේවතිය, නැගී සිටුව දෙර නො වසන ලදී. දුගතියට ගියාවූ නිරාදුකින් යුක්ත වූ තෙරසිකයෝ යම් තැනක (පව නො ගෙවෙන තුරු දැඩි දුක් විදිමින්) තකනත් ද, එහි කී පමුණු වන්නෙමු.

865. යමදුත වූ ලේවන් ඇස් ඇති මහත් වූ ඒ යක්ෂයෝ මෙසේ කියා වෙන වෙන ම දැකින් රේවතිය අල්වාගෙන (තවතිසා වැසි) දෙවිගණයා වෙත පැමිණ වූහ.

866. හිරු රැස් බඳු පැහැ ඇති මනහර වූ පැහැසර වූ යහපත් වූ කසුන් දැලින් ගැවසුණු ජනයාගෙන් පිරුණු හිරුරැස් මෙන් බබළන විසිමට රිසි මේ විමානය කවරක්හුගේ ද?

867. සඳුන්හර සුවදින් අලෙවිදුන් සිරුරු ඇති දිවා සනී-සමුහයෝ විමන් (ඇතුළත පිටත) දෙපස හොබවත්. හිරුට සමාන පැහැ ඇති ඒ විමන පෙතේ. දෙවිලොව පැමිණි කවරෙක් (මේ) විමනෙහි සතුටු වේ ද?

- 868. බාරාණසියං නන්දියො නාමාසි උපාසකො
අමච්ඡරි දනපතී වදංඤ්ඤ
තසෙසතමාකීණ්ණජනං විමානං
සුරියසස රංසිරිව ජොතමානං.
- 869. නාරිගණා වන්දනසාරලිතා
උභතො විමානං උපසොභයනතී
තං දිසසති සුරියසමානවණ්ණං
යො මොදති සග්ගපපතො විමානෙති.
- 870. නන්දියසසාභං භරියා
අගාරීනී සඛබ්බලසස ඉසසරා
භතකුචිමානෙ රමිසසාමී දනභං
න පඤ්ඤෙ නිරයං දසසනායාති.
- 871. එයො තෙ නිරයො සුපාපධම්මෙ
පුඤ්ඤං තයා අකතං ජීවලොකෙ
න හි මච්ඡරි රොසකො පාපධම්මො
සග්ගපගානං ලභති සභවාතනතී.
- 872. කිත්තු ගුරුඤ්ඤ මුත්තඤ්ඤ අසුචි¹ පතිදිසසති,
දුග්ගඤ්ඤ කිම්ඤ්ඤ මිලුඤ්ඤ කිමෙතං උපවායතිති.
- 873. එස සංඝවකො නාම ගමභීරො සතපොරියො,
යඤ්ඤ වසසසභසසානි තුවං පච්චසි රෙවතෙති.
- 874. කිත්තු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛතං කතං.
තෙන සංඝවකො ලද්ධො ගමභීරො සතපොරියොති.
- 875. සමණෙ බ්‍රාහ්මණෙවාපි අඤ්ඤවාපි වණ්ඤබ්බකෙ,
මුසාවාදෙන වඤ්ඤෙසි තං පාපං පකතං තයා.
- 876. තෙන සංඝවකො ලද්ධො ගමභීරො සතපොරියො,
තඤ්ඤ වසසසභසසානි තුවං පච්චසි රෙවතෙ.
- 877. භජෙපි ජීන්දුනති අරොපි පාදෙ
කණ්ණෙපි ජීන්දුනති අරොපි නාසං
අරොපි කාකොළගණා සමෙච්ච
සඛගම්ම බාදනති විචන්දමානනති.
- 878. සාධු ඛො මං පටිනෙථ කාභාමී කුසලං බහුං
දනෙන සමච්චරියාය සඤ්ඤාමෙන දමෙන ව
යං කඤ්ඤා සුඛිතා භොගතී න ව පච්ඡානුතපපරෙති.

1. අසුචි - 89.

868. බරණැසැ නො මසුරු දනපති වූ වචන දන්තාවූ නන්දිය නම උපාසකයෙක් විය. භැවසුණු ජනයා ඇති හිරු රැස් මෙන් බබළන මේ විමන ඔහුගේ ය.

869. සසුන්හර සුවදින් අලෙවියන් සිරුරු ඇති (දිව්‍යසත්‍රීසමූහයෝ) විමන් (ඇතුළත පිටත) දෙපස භොබවන්. හිරුට සමාන පැහැ ඇති ඒ විමන පෙනේ. දෙවලොව පැමිණි හෙතෙම මේ විමනෙහි සතුටුවේ.

870. ගෘහිණී වූ සියලු කුලයට ඉසුරුවූ (මම ඒ නන්දියගේ බිරිය වෙමි. එහෙයින් හිමි විමනෙහි දන්) මම සිත් අලවමි. නිරය දැක්මට නො පතමි.

871. සුපච්චු දහම ඇත්තිය. තෙල තිගේ නිරය ය. තී විසින් මනුලොව දී පිනක් නො කරන ලද. මසුරුවූ අනුන් කුපිත කරවන්නාවූ පච්චු දහම ඇත්තේ දෙවියන්ගේ සහභාවය නො ලබයි.

872. කිමෙක් ද? මල මුත්‍ර හා අසුවී දක්නා ලැබෙයි. මේ දුගඳ කුමක්ද? මේ කිනම් අසුවී ගදෙක් හමාද?

873. රේවතිය, තී දහසක් හවුරුදු යම් තැනෙක පැසෙහි ද, මේ ඔතපුරුෂප්‍රමාණ ගැඹුරු වූ සංඝවක නම් නිරයයි.

874. කිම කයින් වචනයෙන් සිතින් නපුරක් කරන ලද ද? කවර භයයකින් ඔතපුරුෂප්‍රමාණ ගැඹුරු වූ සංඝවක නම් නිරය ලබන ලද ද?

875. මහණුන් ද බමුණන් ද සෙසු යාවකයන් ද මුසාවාදයෙන් වඤ්ඤා කෙළෙහිය. තී විසින් ඒ පාපය කරන ලදී.

876. රේවතිය, එහෙයින් ඔතපුරුෂප්‍රමාණ ගැඹුරු වූ සංඝවක නිරය ලබන ලද. තී එහි දහසක් හවුරුදු පැසෙහි.

877. අත් ද සිඳිති. යළි පා ද සිඳිති. කන් ද සිඳිති. යළි නැඟැය ද සිඳිති. යළි වනකවුඩුමුඵහු එකට එක්රැස්ව සලමින් මස් (විදගෙන) කත්.

878. යම් කුශලයක් කොට සුවපත් වෙත් ද, නො ද පසුතැවෙත් ද, දනායෙන් ද යහපත් පැවැත්මෙන් ද ශීලසංයමයෙන් ද ඉන්ද්‍රිය දමනයෙන් ද, බොහෝ පින් කරන්නෙමි. (එහෙයින්) මා පෙරළා මනුලොවට ගෙන යනු මැනවි.

- 879. පුරෙ තුවං පමජ්ඣා ඉදනි පරිදෙවසි,
සයං කතානං කම්මානං විපාකං අනුභොසසසිති.
- 880. කො දෙවලොකතො මනුසසලොකං,
ගනඤාන පුට්ඨො මෙ ඵවං වදෙයා
නිකඛිකකදණ්ණඛසු දදුර දනං
අවජාදනං සයනාමරකතපානං
න හි මච්ඡරී රොසකො පාපධම්මො
සගුපගානං ලහති සහවානං.
- 881. සාහං නුන ඉතො ගනඤා යොනීං ලඤාන මානුසිං
වදඤ්ඤ ඩීලසමපනතා කාභාමී කුසලං බහුං
දනෙන සමචරියාය සඤ්ඤමෙන දමෙන ව.
- 882. ආරාමානි ව රොපිසසං දුග්ගෙ සඛතමනාති ව,
පපඤ්ඤ උදපානඤ්ඤ විප්පසනෙන වෙතසා.
- 883. වාතුද්දසිං පඤ්ඤසිං යා ව පකඛසස අට්ඨමී,
පාරිභාරියපකඛඤ්ඤ අට්ඨබගසුසමාගනං.
- 884. උපොසථං උපවසිසසං සද ඩීලෙසු සංවුතා,
න ව දනෙ පමජ්ඣසං සාමං දිට්ඨමීදං මයාති.
- 885. ඉච්චවං විප්පලපනතිං එඤ්ඤානං තතො තතො,
බ්බිංසු නිරයෙ සොරෙ උඤ්ඤපාදං අවංසිරනති.
- 886. අහං පුරෙ මච්ඡරීනී අහොසිං
පරිභාසිකා සමණබ්බාහමණානං
වීතපෙන ව සාමීකං වඤ්ඤසීඤා
පච්චාමහං නිරයෙ සොරරුපෙනි.

රෙවනීවිමානං.

5. 3

- 887. යො වදනං පවරො මනුජෙසු
සකාමුනී හගවා කතකීචෙවා
පාරගතො බලවීරියසමඤ්ඤී
තං සුගතං සරණස්මුපෙහි.
- 888. රාගවීරාගමනෙජමයොකං
ධම්මෙසඛිකමසට්ඨකුලං
මධුරමීමං පඤ්ඤං සුචිහකතං
ධම්මමීමං සරණස්මුපෙහි

1. සෙයා - මජ්ඣං.

879. තෝ පෙඳ පමා වී දැන් විලාප කියමින් හඬනෙහි තමා කළ කමියට අනුරූප විපාක විදින්නෙහිය.

880. දෙව් ලොවින් මිනිස් ලොවට ගොස් මවිසින් විවාරන ලද කවරෙක් මසුරු වූ කිපෙනසුළු වූ පව්ටු දහම් ඇත්තේ දෙවියන්ගේ සහභාවය නො ලබයි, බහා තබන ලද දඩු ඇත්තවුන් කෙරෙහි දන් දෙව් වත් දෙව් සෙනසුන් දෙව් අහර පැන් දෙවයි මෙසේ මට කියන්නේ ද,

881. ඒ මම ඒකාන්තයෙන් ම මෙලොවින් සැව මිනිසත් බව ලබා වචන දන්නී ශීලයෙන් යුක්ත වූවා දනයෙන් ද සම පැවැත්මෙන් ද ශීලසංයමයෙන් ද ඉන්ද්‍රිය දමනයෙන් ද බොහෝ පින් කරන්නෙමි.

882. වෙසෙසින් පහත් සිතින් දුර්ගමසරානයන්හි හේදඩු ද, පැන් හල් ද, ළිං ද, අරම් වතු වැවීම ද කරන්නෙමි.

883. මම පක්‍ෂය පිළිබඳ තුදුස්වක ද පසළොස්වක ද ප්‍රාතිභායම් පක්‍ෂය ද යන දිනයන්හි අටහින් යුතු,

884. පෙහෙවස් වසන්නෙමි. හැමකල්හි සිල්හි සංවෘත වූ මම දනයෙහි පමා නො වන්නෙමි. මෙය මා විසින් තමා ම දක්නා ලදී.

885. මෙසේ නන් දෙඩවන ඔබ මොබ සැලෙන රේවතිය ගෙන පා උඩුකුරු කොට හිස යටිකුරු කොට සොර වූ සංසවක නිරයෙහි හෙලූහ.

886. මම පෙඳ මහණබමුණන්ට බැණවදින සුලුවූ මසුරුලියක් වීම්. මුසවායෙන් සැමියා ද රච්චා මේ ගොරබිරම් සැහැවී ඇති (සංසවක) නිරයෙහි පැසෙමි.

රේවතී විමාන යි.

5. 3

887. මිනිසුන් අතර වාදීන්ගෙන් ශ්‍රේෂ්ඨ වූ ශාකාමුනින්ද වූ භාග්‍යවත් වූ කළ කිස ඇති නිවනට පැමිණි කායබල ඤාණ බලයෙන් හා ප්‍රධන් වියම්යෙන් යුක්ත වූ යමෙක් වේද, ඒ සුගතයන් වහන්සේ වෙත පිහිට පිණිස එළඹෙව.

888. රාගය දුරුකරන්නා වූ තෘෂ්ණා රහිත වූ ශෝක රහිත වූ අප්‍රතිකූල වූ මේ මාගීචල නිවෘණධම්මය ද (සියලු කල්හි) මිහිරිවූ ප්‍රභූණ වූ මැනැවින් බෙදූ මේ පයඛාප්ත ධම්මය ද පිහිට පිණිස එළඹෙව.

- 889. යඤ්ච දික්ඛමහජ්ජලමාහු
චතුසු සුචිසු පුරිසසුගෙසු
අටඨ ච පුඤ්ඤ ධම්මදසා නෙ
සඤ්ඤමිම. සරණසුචුපෙහිති.
- 890. න තථා තපති නහසමි¹ සුරියො
චජ්ඤ ච න භාසති න චුඤ්ඤා
යථා අකුලමීදං මහජභාසං
කො ඤු ඤං කිදිවා මහි උපගා.
- 891. ඡිඤ්ඤි වා² රංසි පහඤ්ඤරසස
සාධිකං³ වීසති යොජනානි ආභා
රකතිමපි ච යථා දිවං කරොති
පරිසුඤ්ඤං විමලං සුභං විමානං.
- 892. බහු පදුම විචිත්ත පුණ්ණරීකං
චොකිණ්ණං කුසුමෙහි නොකචිත්තං
අරජ්චිරජභෙමජාල චජනනං
ආකාසෙ තපති යථාපි සුරියො.
- 893. රත්තමුරපිකවාසසාහි
අගරුපියධ්වවඤ්ඤාසසදහි
කඤ්ඤනතනුසනතිභත්තවාහි
පරිසුරං ගගනංච තාරකාහි
- 894. නරනාරියො බහුකෙසුනොකචිණ්ණො
කුසුමචිභුසිතා භරණෙසු සුමනා
අනිලපමුඤ්ඤිකා පචනති සුරහිං
තපනීයචිත්තා සුවණ්ණචජදනා⁴.
- 895. කිසස සමදමසස⁵ අයං විපාකො
කෙතාසි කම්මඵලෙතිධුපපනෙතා
යථා ච නෙ අධිගතමීදං විමානං
තදනුපදං අචවාසි ඉඤ්ඤ පුට්ඨොති
- 896. යමිධපරෙ⁶ සමෙචච මාණචෙන
සඤ්ඤාසාසි අනුකම්පමානො
තච රත්තවරසස ධම්මං සුඤ්ඤා
කරිසසාමිති ච බුච්ඤ්ඤ ජනෙතා.

- 1. නගෙ - මජ්ඣ.
- 2. ඡිඤ්ඤි - මජ්ඣ.
- 3. සාධික - මජ්ඣ.
- 4. සුවණ්ණචජනනා - මජ්ඣ.
- 5. සංයමසස - මජ්ඣ.
- 6. යමිධපරෙ - මජ්ඣ.

889. යම් ආයතීසඛකරතනයක් කෙරෙහි දෙන ලද්ද මහත් එලැයි කිහු ද? පිරිසිදු පුරුෂයුග සතරෙකි වූ සිවුසස් හා නිවන් ප්‍රත්‍යක්‍ෂ විසින් දක්නා වූ ඒ පුද්ගලයෝ අටදෙනෙකි, මේ සඛ්‍යා පිහිට පිණිස එළඹෙව.

890. මහත්සේ ප්‍රාභාසවර වූ නිරූපම වූ මේ විමන යමසේ අභසෙහි බබළා ද හිරු ද එසේ නො ද බබළයි. සඳුද නො ද බබළයි, ඵ්‍රිය නැකැත් තරුව ද නො ද බබළයි. දෙවළොවින් මිහිබට තෝ කවරෙහි?

891. (ඒ විමනෙහි) රඹේය අයිරා විසි යොදුනක් පැතිර හිරු එළිය පවා සිදලයි. පිරිසිදු විමල් යහපත් (ඒ) විමන රැය ද දහවල මෙන් කෙරෙයි.

892. බොහෝ හෙලපියුම හා විසිතුරු රත්පියුම ඇති නන් වැදෑරුම් මලින් ගැවසුණු නන්වැදෑරුම් මල්කම හා ලිය කමින් විසිතුරු වූ පිරිසිදු නිදෙස් කසුන් දැලින් වැසුණු (විමානය) අභසෙහි හිරුමෙන් බබළයි.

893. රකුවන් කහවන් ඇති අලෙවිදුන් අඟිල් පුවඟු සඳුන් ඇති කසුන් වැනි සියුම සිව් ඇති දිව්‍ය සත්‍රින්ගෙන් පිරුණු මේ විමානය තාරකාවන්ගෙන් පිරුණු අභස මෙනි.

894. මේ විමනෙහි නන්වන්වූ දිව කුසුමින් සැරසූ දිව අබරණ ඇති සතුටු සිත් ඇති රත්කෙදිවලින් ගැවසූ කෙශරචන්‍යා ඇති රන් අබරණ පැළඳි දිව්‍ය පුරුෂ ස්ත්‍රීහු බොහෝ වෙත්. මෙහි මද සුළඟින් සැලෙන සංඝමය පුෂ්පයෝ සුවද විහිදුවන්.

895. මේ විපාකය තෙමේ කිනම (කායාදී) සංයමයක්හුගේ කිනම (ඉන්ද්‍රිය දමනාදී) දමයක්හුගේ කිනම කමීයක්හුගේ එල විසින් මෙහි උපන්නේ ද? තා විසින් මේ විමන යමසේ ලබන ලද ද? විචාරන ලද තෝ මා ඇසූ කරුණට සුදුසු කොට කියව.

896. මේ මහමහ බමුණු කුමරකු හමුව ශාස්තෘන් වහන්සේ යමකුට අනුග්‍රහ කරනුවෝ අනුශාසනා කළසේක්ද, ඒ උකුම් රතන වූ මබවහන්සේගේ ධර්මය අසා පිළිපදින්නෙමිසි ජනමාණවක තෙමේ කීයේය.

- 897. ජිනවරපවරං¹ උපෙහි² සරණං
ධම්මඤ්ඤාපි තථෙව හික්ඛුසඛ්ඤාං
නොති පයමං අවොවාහං³ භනන්ත
පච්ඡා තෙ වචනං තථෙවකාසිං.
- 898. මා ව පාණවධං විවිධං වරඤ්ඤ අසුචිං
න හි පාණෙසු අසඤ්ඤතං අවණණධිංසු සපපඤ්ඤා
නොති පයමං අවොවාහං භනන්ත
පච්ඡා තෙ වචනං තථෙවකාසිං.
- 899. මා ව පරජනඤ්ඤ රක්ඛිතමසී
ආදානධම්මඤ්ඤාදීසා⁴ අදීනතං
නොති පයමං අවොවාහං භනන්ත
පච්ඡා තෙ වචනං තථෙවකාසිං.
- 900. මා ව පරජනඤ්ඤ රක්ඛිතායො
පරහරියා අගමා අනරියමෙතං
නොති පයමං අවොවාහං භනන්ත
පච්ඡා තෙ වචනං තථෙවකාසිං.
- 901. මා ව විතථං අඤ්ඤථා අභාණි
නාහි මුසාවාදං අවණණධිංසු සපපඤ්ඤා
නොති පයමං අවොවාහං භනන්ත
පච්ඡා තෙ වචනං තථෙවකාසිං.
- 902. යෙන ව පුරිසඤ්ඤ අපෙති සඤ්ඤා
තං මජ්ඣං පරිච්ඡෙදයෙසු සඛං
නො ව පයමං අවොවාහං භනන්ත
පච්ඡා තෙ වචනං තථෙවකාසිං.
- 903. සාහං ඉධ පඤ්ඤාසිකං කථිතා
පටිපජ්ජිතා තථාගතඤ්ඤා ධම්මෙ
දොසථමගමාසිං චොරමජෙකං
තෙ මං තස් වධිංසු භොගභෙකු.
- 904. එතතකමීදං අනුඤ්ඤාසුඤ්ඤා
තනො පරං න මෙ විජ්ජති අඤ්ඤං
තෙන සුචරිතෙන කම්මනාහං
උපපන්නො⁵ තිදිවෙසු කාමකාමී.
- 905. පසඤ්ඤා ඛණ්ඩානං සඤ්ඤාමසඤ්ඤා
අනුධම්මපටිපත්තියා විපාකං
ජලමීව යඤ්ඤා සමෙකඛමානා
බහුකා මං පිභයනති ගීතකමො.

- 1. ජින පවරං - සායා,
- 2. උපෙහි - බහුසු.
- 3. අවොවාහං - මජ්ඣං.
- 4. ආදානධම්මඤ්ඤාදීසා - මජ්ඣං.
- 5. උපපන්නො - බහුසු.

897. වහන්ස, (සරණාගමනය දැනිති දැයි ඇසුවිට) මම පළමු කොට නො දැනිමි කියෙමි. පසුව තුඹවහන්සේගේ වචනය එසේම කෙළෙමි. අත්‍යන්තම වූ බුදුරදුන් ද එසේම ධර්මය ද සඛ්ඤා ද පිහිට කොට යමි.

898. අපවිත්‍ර නා නා විධි ප්‍රාණවධය ද නො කරව. පණ්ඩිතයෝ ප්‍රාණින් කෙරෙහි අසංයමය නො ම වැණුහ. වහන්ස, මම පළමු කොට (පන්සිල් දැනිතිදැයි ඇසුවිට) නො දැනිමි කියෙමි. පසුව තුඹවහන්සේගේ වචනය එසේම කෙළෙමි.

899. මෙරමා විසින් රක්තා ලද නුදුන් දෙය ගතයුතු යයි නො සිතව. වහන්ස, මම පළමු කොට (පන්සිල් දැනිතිදැයි ඇසුවිට) නො දැනිමි කියෙමි. පසුව තුඹවහන්සේගේ වචනය එසේම කෙළෙමි.

900. මෙරමා විසින් රක්තා ලද පරමුවන් කරා නොයව මෙය අනායතිය. වහන්ස, මම පළමුකොට (පන්සිල් දැනිති දැයි ඇසුවිට) නො දැනිමි කියෙමි. පසුව තුඹවහන්සේගේ වචනය එසේම කෙළෙමි.

901. අසත්‍යය අසත්‍ය යයි හඟිමින් බොරු නො කියව. පණ්ඩිතයෝ බොරු බස නො වැණුහ. මම පළමු කොට (පන්සිල් දැනිතිදැයි ඇසුවිට) නො දැනිමි කියෙමි. පසුව තුඹවහන්සේගේ වචනය එසේම කෙළෙමි.

902. යම් සුරා පානයකින් පුරුෂයාගේ සංඥාව පහවේ ද, ඒ සියලු රහමෙර දුරුකරව. වහන්ස, මම පළමු කොට (පන්සිල් දැනිතිදැයි ඇසුවිට) නො දැනිමි කියෙමි. පසුව තුඹවහන්සේගේ වචනය එසේ ම කෙළෙමි.

903. ඒ මම මෙහි පන්සිල් ඉටා තපාගතයන් වහන්සේගේ ධර්මයෙහි පිළිපැද සොරුන්ගේ මධ්‍යයෙහි දෙමංසන්ධියකට පැමිණියෙමි. එහිදී හොඟ හෙතුවෙන් සොරු මා මැරූහ.

904. මෙ පමණක් වූ මේ කුශලය සිහි කරමි, එයින් මත්තෙහි අත් පිනෙක් මට නැත්තේ ය. මම ඒ පින්කමින් දෙවලොවෙහි රිසි කම්සුව ඇතියෙමි (මේ) දෙවලොවෙහි උපන්මි.

905. ඇසිල්ලක් රැකි ශීලයෙහි ද අහම් අනුව පිළිපැදීමෙහි ද විපාකය බැලුව මැනවි. යසසින් දිලියෙන්නතු බඳු වූ මා දක්නා මට වඩා හීන සම්පත් ඇති බොහෝ දෙනා (අපිත් කෙසේ නම් මොහු බඳු වන්නමෝ දැයි) පකත්.

906. පසස කතිපයාය දෙසනාය
සුගතිං වමේ ගතො සුබ්බේ පඤ්ඤා
යෙ ව තෙ සතතං සුඤ්ඤාති ධම්මං
මඤ්ඤා තෙ අමතං චුයතී ධම්මං

907. අප්පමප්පි¹ කතං මහාවිපාකං
විපුලං භොති තථාගතස්ස ධම්මෙ
පසස කතිපුඤ්ඤානාය ඡතො
මහාසෙති පයච්චිං යථාපි සුච්චියො

908. කිම්ඳං කුසලං කිමාවරෙම
ඉවෙවකෙහි සමෙළච මනත්තයනති
තෙ මයං පුනරෙව ලභ්බමානුසතතං
පච්චිකානා විහරෙමු සීලවනොතා.

909. බහුකාරො මනුකමසකො ව සත්ථා
ඉති මෙ සති අගමා දිවාදිවස්ස
යවාහං උපගතොමිති සච්චිනාමිං
අනුකමසසු පුනපි සුභොමි² ධම්මං

910. යෙ විධි³ පපහනති කාමරාගං
භවිරාගානුසයං පහාය මොහං
න ව තෙ පුන උපෙතති⁴ ගබ්භසෙයාං
පරිනිබ්බානගතා හි සීතිභුතාති.

ජත්තමාණවකවිමානං.

5. 4

911. උච්චමීදං මණ්දුණං විමානං
සමනාතො දවාදස යොජනානි
කුටාගාරා සත්තසතා උළාරා
චෙළචියසම්මො රුවකසුතා⁵ සුභා.

912. තසච්චසි පිවසි බාදසි ව
දිබ්බා ව විණා පවදනති වගගුං
දිබ්බා රසා කාමගුණසච්ච පඤ්ඤා
නාරියො ව නච්චනති සුච්චණ්ණජනා.

913. කෙන තෙ තාදිසො වග්ගෙණ කෙන තෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජනති ව තෙ භොගා යෙ කෙච්චි මනසො පියා.

1. අප්පමප්පි - කසථි.
2. සුභොමු - මජ්ඣං,
3. යෙධ - සු. සා. PTS
4. පුනමුපෙතති - මජ්ඣං.
5. රුවකසුතා - සා, රුවකසුතා, PTS

906. ස්වල්ප වූ දේශනාවෙකින් සුගතියට ද ගියෙමි. සැපයට ද පැමිණියෙමි වෙමි. බැලුව මැනවි, යම් කෙනෙක් දිනපතා ඔබ-වහන්සේගේ දහම් අසන් නම් ඔහු හැම උවදුරින් මිදුණු අමාමහ නිවන පහසත් යයි සිතමි.

907. බුදු රජුන්ගේ අවවාදයෙහි (පිහිටා) කළ මද පිනද මහත් විපාක ඇත්තේ මහත් ඵල වේ. බැලුව මැනවි. කළ පිනැති බැවින් ජත්තමාණවක තෙමේ හිරු පොළොව මෙන් දෙවලොව බබුළුවයි.

908. කුසල් නම් වූ මේ දෑ කෙබඳු ද? කෙසේ හෝ කරමු ද? ඒ අපි නැවත මිනිසන් බව ලබා සිල්වත්ව දහම් පිළිපන්නාමෝ වසන්තොමුයි මෙසේ ඇතැම් දෙව් කෙනෙක් එක්දස්ව සාකච්ඡා කෙරෙත්.

909. මට ශාස්තෘන් වහන්සේ බොහෝ උපකාර ඇතිසේක. අනුකම්පා කරන සේක. මා ඇතිකල්හි ඉතා දහවල්හි මෙසේ වැඩි සේක. ඒ මම සත්‍ය නම් ඇත්තහු කරා පැමිණියෙමි වෙමි. අනුකම්පා කළ මැනැවි. නැවත ද බණ අසමහයි කියේ ය.

910. මේ සස්තෙහි යම කෙනෙක් කාමරාගානුසය දුරලද්ද, මොහය ප්‍රභිණ කිරීමෙන් හවරාගානුසයයත් දුරලද්ද, පිරිනිවන් පෑ එහෙයින් ම නිව් සැනහුණු ඒ රහත්හු තුමු නැවැත ගැබ හෝනාබවට නො පැමිණෙත්.

ජත්ත මාණවක විමාන යි.

5. 4

911. ඉතා උස් වූ පියුම්පා මිණිඇයෙන් කළ ටැම් ඇති මේ විමානය භාත්පස දෙළොස් යොදුනක් තැන වෙරළ මිණියෙන් කළ ටැම් ඇති රුවන් පෝරු ඇතුරු බිම් ඇති උදර වූ යහපත් වූ කුළු ගෙවල් සත් සියයෙක් වෙයි.

912. එහි තෝ සිටිනෙහි ය. පානය කරන්නෙහි ය. අනුභව කරන්නෙහි ය. දිව්‍ය විණාවෝ ද මිනිරිසේ වාදනය වෙති. මෙහි දිව්‍යමය වූ පස්කම් ගුණයෝ වෙති. ස්වර්ණාභරණයෙන් විභූෂිත වූ නාරිහු ද රභ දක්වත්.

913. කවර හෙතුවකින් තට මෙබඳු සිරුරු පැහැයෙක් වී ද? කවර පිනකින් තාගේ සුවරිත ඵලය මෙහි සමාදා වේ ද? මන වඩන්තා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනකින්) තට පහළ වෙත්ද?

- 914. පුට්ඨාමි තං දෙව මහානුභාව
මනුස්සභූතො කිමකාසි පුඤ්ඤං.
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවො
වණ්ණණා ව තෙ සබ්බදිසා පහාසනීති.
- 915. සො දෙවපුතෙහා අකමනො මොග්ගලොතෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකාසි යස්ස කමමසසිදං එලං.
- 916. සතීං සමුප්පාදකරො¹ ආරෙ කකකටකො ධීතො,
නිට්ඨිතො ජාතරූපස්ස සොහති දසපාදකො.
- 917. තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණණා තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජනති ව මෙ හොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
- 918. අසබ්බමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභූතො යමකාසි පුඤ්ඤං.
තෙනමි ජලිතානුභාවො
වණ්ණණා ව මෙ සබ්බදිසා පහාසනීති.

කකකටකරසදයකවිමානං.

5. 5

- 919. උච්චමීදං මණිචුණං විමානං
සමනිතතො ආදස යොජනානි
කුටාගාරා සත්තසතා උළාරා
වෙචරියඤ්ඤා රූචකඤ්ඤා සුභා.
- 920. ඤජචජසි පිවසි බාදසි ව
දිබ්බා ව විණා පවදනති වග්ගං
දිබ්බා රසා කාමගුණෙඤ්ඤා පඤ්ඤා
තාරිසො ව නච්චනතී සුවණ්ණණජනනා.
- 921. කෙන තෙ තාදිසො වණ්ණණා කෙන තෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජනති ව තෙ හොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
- 922. පුට්ඨාමි තං දෙව මහානුභාව
මනුස්සභූතො කිමකාසි පුඤ්ඤං.
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවො
වණ්ණණා ව තෙ සබ්බදිසා පහාසනීති.
- 923. සො දෙවපුතෙහා අකමනො මොග්ගලොතෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකාසි යස්ස කමමසසිදං එලං.

1. සතී සමුප්පාදකරො - ඉපයං.

914. මහත් අනුභාව ඇති දිවාපුත්‍රය නා විවාරම්. මිනිස් වූයේ කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ථයි ඇති වෙහි ද?

915. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දිවාපුත්‍ර තෙමේ කුටුසින් ඇත්තේ මේ පුණා ඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ දැයි පැන විවාරන ලද්දේ (මෙසේ) පැවසී ය.

916. රකින් නිමවනලද (දෙපසින්) දස පයක් ඇති මෙනම් කුශලයෙන් මේ සම්පත් ලදැයි සිහි උපදවන්නා වූ රන් කකුළුවෙක් දෙරටුවෙහි (එල්බ) සිටියේ බබළයි.

917. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මනවඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

918. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස මිනිස්වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ථයි ඇත්තෙමි වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

කකකටකරස දයක විමාන යි.

5. 5

919. ඉතා උස් වූ පියුමිරා මිණිඇයෙන් කළ ටැම් ඇති මේ විමානය භාත්පස දෙළොස් යොදුනක් නැන වෙරළමිණියෙන් කළ ටැම් ඇති රන්පෝරු ඇතුරු බිම් ඇති උදර වූ යහපත් වූ කුළුගෙවල් සත් සියයෙක් වෙයි.

920. එහි ඔබ සිටිනෙහි ය, පානය කරන්නෙහි ය, අනුභව කරන්නෙහි ය, දිවා විණාවෝ ද මිහිරිසේ වාදනය වෙත්. මෙහි දිවාමය වූ පස්කම් ගුණයෝ වෙති. ස්වණාභරණයෙන් විභූෂිත වූ නාරිහු ද රභ දක්වත්.

921. කවර හේතුවකින් තට මෙබඳු සිරුරු පැහැයෙක් වී ද? කවර පිනකින් තාගේ සුවරිත ඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මන වඩන්නාවූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනකින්) තට පහළ වෙත්ද?

922. මහත් අනුභාව ඇති දිවාපුත්‍රය, නා විවාරම්. මිනිස් වූයේ කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ථයි ඇත්තේ වෙහි ද?

923. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දිවාපුත්‍ර තෙමේ කුටුසින් ඇත්තේ මේ පුණා ඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ දැයි පැන විවාරන ලද්දේ (මෙසේ) පැවැසීය.

- 924. දිඛං මම වසසසහසසමායු
වාචාභිගිතං මනසා පවහතිතං
එතතාවතා යසසති පුඤ්ඤකලෙචා
දිඛෙඛති කාමෙහි සමධගිභුතො.
- 925. තෙන මෙ තාදිසො වණෙණං තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජන්ති ච මෙ භොගා යෙ කෙචි මනසො පියා.
- 926. අකඛාමී නෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසසභුතො යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමිති එවං ජලිතානුභාවො
වණෙණං ච මෙ සබ්බදිසා පහාසතීති.

දාරපාලකවිමානං.

5. 6

- 927. උච්චමීදං මණ්ඩුණං විමානං
සමනානතො ආදස යොජනාති
කුටාගාරා සත්තසතා උළාරා
වෙඵරියසමිහා රුවකසතා සුභා.
- 928. තසච්ඡසි පිචසි බාදසි ච
දිඛො ච වීණං පවදන්ති වග්ගං
දිඛො රසා කාමගුණෙසු පඤ්ඤා
නාරියො ච නළවන්ති සුවණණජන්නා.
- 929. තෙන නෙ තාදිසො වණෙණං තෙන නෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජන්ති ච නෙ භොගා යෙ කෙචි මනසො පියා.
- 930. පුච්ඡාමී තං දෙව මහානුභාව
මනුසසභුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවො
වණෙණං ච නෙ සබ්බදිසා පහාසතීති.
- 931. සො දෙවපුඤ්ඤා අත්තමනො මොග්ගලොනෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤං පුටෙධා වියාකාසි යසසකමම්සසිදං එලං.
- 932. කරණියාති පුඤ්ඤාති පඤ්ඤිතෙන විජානතා,
සම්මග්ගතෙසු චුදෙධිසු යස දික්ඛං මහසඵලං.

924. මාගේ ආයුෂ්‍ය දිව්‍යමය වූ වර්ෂ සහසුයෙකි. වචනයෙන් පිළිසඳර කරන ලදී. සිතීන් පැහැදීම පවත්වන ලදී. මේ පමණකින් කළ පින් ඇත්තේ දිව්‍ය වූ කාමයන්ගෙන් යුක්තවූ යේ වාසය කරන්නේ යි.

925. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරිටි පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මන වඩන්නා වූ යමකිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

926. මහත් අනුභව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ථයි ඇත්තෙමි වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුව යි.

චාරපාලක විමාන යි.

5. 6

927. ඉතා උස් වූ පියුමරාමිණි ඇයෙන් කළ ටැම් ඇති මේ විමානය භාත්පස දෙළොස් යොදුනක් කැන වෙරළමිණියෙන් කළ ටැම් ඇති රන්පෝරු ඇතුරු බිම් ඇති උදර වූ යහපත් වූ කුළුගෙවල් සත් සියයෙක් වෙයි.

928. එහි ඔබ සිටිනෙහි ය, පානය කරන්නෙහි ය, අනුභව කරන්නෙහි ය, දිව්‍ය විණාවෝ ද මිහිරිසේ වාදනය වෙති. මෙහි දිව්‍යමය වූ පස්කම් ගුණයෝ වෙත්. ස්වණාභරණයෙන් විභූෂිත වූ නාරිහු ද රඟ දක්වත්.

929. කවර හේතුවකින් තට මෙබඳු සිරුරු පැහැයක් වී ද? කවර පිනකින් තාගේ සුවර්ත ඵලය මෙහි සමෘද්ධි වේ ද? මන වඩන්නා වූ යමකිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනකින්) තට පහළ වෙත් ද?

930. මහත් අනුභව ඇති දිව්‍යපුත්‍රය, කා විචාරමි. මිනිස් වූයෙහි කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණ්‍යර්ථයි ඇත්තෙහි ද?

931. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දිව්‍යපුත්‍ර තෙමේ තුටුසිත් ඇත්තේ මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ දැයි පැන විචාරන ලද්දේ (මෙසේ) පැවසී ය:

932. (කමහට හිතාහිත) දන්නා වූ ප්‍රාඥයා විසින් යම් තැනෙක යුත් දෙය මහත් ඵල වේ ද, ඒ මනාව පිළිපත් බුදුපිරුන් කෙරෙහි පින් කළ යුතු ය.

- 933. අත්‍යාය වත මෙ බුද්ධො අරඤ්ඤා භාමමාගතො,
තස් චිත්තං පසාදෙත්වා තාවතීංසුපගො අහං¹
- 934. තෙන මෙ තාදියො වණෙණා තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජන්ති ච මෙ භොගා යෙ කෙච්චි මනසො පියා.
- 935. අක්කම් තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසසභුතො යමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනමිති එවං ජලිතානුභාවො
වණෙණා ච මෙ සබ්බදියා පභාසතීති.

කරණියවිමානං.

5. 7

- 936. උච්චිදං මණ්ඩුණං විමානං
සමන්තතො දවාදස යොජනාති
කුටාගාරා සත්තසතා උළාරා
වෙඵරියස්මිහා රුචකස්තා සුභා.
- 937. තස්චජ්ඣ පිච්ඡි බාදසි ච
දිබ්බා ච චීණා පවදන්ති වග්ගං
දිබ්බා රසා කාමගුණෙස්ස පඤ්ඤා
නාරියො ච නච්චිහති සුවණණජනනා.
- 938. කෙන තෙ තාදියො වණෙණා කෙන තෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජන්ති ච තෙ භොගා යෙ කෙච්චි මනසො පියා.
- 939. පුච්ඡාමි තං දෙව මහානුභාව
මනුසසභුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවො
වණෙණා ච මෙ සබ්බදියා පභාසතීති.
- 940. සො දෙවපුත්තො අත්තමනො මොග්ගලොනෙන පුට්ඨිකො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකාසි යසසකම්මසිදං එලං.
- 941. කරණියාති පුඤ්ඤාති පඤ්ඤිතෙන විජානතා,
සම්මග්ගතෙසු භික්ඛුසු යස් දිත්තං මහපඵලං.

1. අහං - සීල.

933. බුදුරජාණන් වහන්සේ ඒකාන්තයෙන් මට වැඩ පිණිස වනයෙන් (දෙවරම් වෙහෙරින්) ගමට වැඩිසේක. උන් වහන්සේ කෙරෙහි සිත පහදවා තවකිසා දෙවලොවට (උත්පත්ති විසින්) එළඹියෙමි වෙමි.

934. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මනවධන්තා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙන්.

935. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්තෙමි වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද, සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

කරණිය විමාන යි.

5. 7

936. ඉතා උස් වූ පියුම්‍රා මිණිඇයෙන් කළ ටැම් ඇති මේ විමානය භාත්පස දෙළොස් යොදුනක් තැන වෙරළමිණියෙන් කළ ටැම් ඇති රන්පෝරු ඇතුරු බිම්බාති උදර වූ යහපත් වූ කුළුගෙවල් සත් සියයෙක් වෙයි.

937. එහි ඔබ සිටිනෙහි ය, පානය කරන්නෙහි ය, අනුභව කරන්නෙහි ය, දිව්‍ය විණාවෝ ද මිනිරියේ වාදනය වෙති. මෙහි දිව්‍යමය වූ පස්කම් ගුණයෝ වෙති. ස්වර්ණාභරණයෙන් විභූෂිත වූ නාරිහු ද රභ දක්වත්.

938. කවර හේතුවකින් තම මෙබඳු සිරුරු පැහැයෙක් වී ද? කවර පිනකින් තාගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධි වේ ද? මනවධන්තා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනකින්) තම පහළ වෙන් ද?

939. මහත් අනුභාව ඇති දිව්‍යපුත්‍රය තා විචාරමි. මිනිස් වූයෙහි කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇතිවෙහි ද?

940. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්තා ලද දිව්‍යපුත්‍ර නෙමේ කුටුසිත් ඇත්තේ මේ පුණාර්ඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ දැයි පැන විචාරන ලද්දේ (මෙසේ) පැවසීය.

941. (තමහට හිතාහිත) දන්තාවූ ප්‍රාඥයා විසින් යම් තැනෙක දුන් දෙය මහත්ඵල වේද, ඒ මනාව පිළිපත් හික්කුන් කෙරෙහි පින් කළ යුතු ය.

- 942. අප්‍රාය වත මෙ භික්ඛු අරඤ්ඤා ගාමමාගතො,
තස්ථ වීතතං පසාදෙධො තාවතිංසොපගො අහං.
- 943. තෙන මෙ තාදිසො වණේණා තෙන මෙ ඉධමීජ්ඣති,
උපපජ්ඣති ච මෙ භොගා යෙ කෙවී මනසො පියා.
- 944. අකඛාමී තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසසභුතො යමකාසි පුඤ්ඤං.
තෙනමිති එවං ජලිතානුභාවො
වණේණා ච මෙ සබ්බදිසා පහාසතීති.

ඉතියකරණියවිමානං.

5. 8

- 945. උච්චමීදං මණිචුණං විමානං
සමනතතො ආදස යොජනානි
කුටාගාරා සත්භසතා උලාරා
වෙඵරියත්ඛා රුවකත්තා සුභා.
- 946. තත්ථවජසි පිචසි බාදසි ච
දිබ්බා ච වීණා පවදනති වග්ගං
දිබ්බා රසා කාමගුණේත්ථ පඤ්ඤා
තාරියො ච නවචනති සුචණ්ණ ජනතා.
- 947. තෙන තෙ තාදිසො වණේණා
තෙන තෙ ඉධමීජ්ඣති
උපපජ්ඣති ච තෙ භොගා
යෙ කෙවී මනසො පියා.
- 948. පුච්ඡාමී තං දෙව මහානුභාව
මනුසසභුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං.
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවො
වණේණා ච තෙ සබ්බදිසා පහාසතීති.
- 949. සො දෙවපුත්තො අත්තමනො මොග්ගලොතෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤං පුටෙඨා වියාකාසි යඤ්ඤ කම්මසසිදං එලං.
- 950. යං දදති න තං භොති
යඤ්ඤෙව දජ්ජා තඤ්ඤෙව සෙයොතා
සුචි දිත්තා සුචිමෙව සෙයොතා.

942. භික්ෂුන් වහන්සේ ඒකාන්තයෙන් මට වැඩ පිණිස වනයෙන් ගමට වැඩිසේක. උන්වහන්සේ කෙරෙහි සිත පහදවා තවතිසා දෙවලොවට (උත්පත්ති විසින්) එළඹියෙම වෙමි.

943. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි, ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මන වඩන්තා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙන්.

944. මහත් අනුභව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්තෙමි වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

ද්විතීය කරණිය විමාන යි.

5. 8

945. ඉතා උස් වූ පිසුමරා මිණිඇයෙන් කළ ටැම් ඇති මේ විමානය භාත්පස දෙළොස් යොදුනක් තැන වෙරළමිණියෙන් කළ ටැම් ඇති රන්පෝරු ඇතුරු බිම් ඇති උදර වූ යහපත් වූ කුම ගෙවල්හු සත් සියයෙක් වෙන්.

946. එහි ඔබ සිටිනෙහිය. පානය කරන්නෙහිය. අනුභව කරන්නෙහිය. දිව්‍ය විණාවෝ ද මිහිරිසේ වාදනය වෙති. මෙහි දිව්‍යමය වූ පස්කම් ගුණයෝ වෙන්. ස්වර්ණාභරණයෙන් විභූෂිත වූ නාරිහු ද රභ දක්වත්.

947. කවර හේතුවකින් තව මෙබඳු සිරුරු පැහැයෙක් වී ද? කවර පිණකින් තාගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධි වේ ද? මනවඩන්තාවූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනකින්) තව පහළ වෙන් ද?

948. මහත් අනුභව ඇති දිව්‍යපුත්‍රය, තා විචාරමි. මිනිස් වූයෙහි කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනකින් දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇති වෙහි ද?

949. මුගලන් තෙරුන් විසින් සුළුපුස්තා ලද ඒ දිව්‍යපුත්‍ර තෙමේ තුටුසින් ඇත්තේ මේ පුණාර්ඵලය යම්කිසි කර්මයක්හුගේ දැයි පැන විචාරන ලද්දේ (මෙසේ) පැවසීය.

950. යම්බඳු දෑයක් දේ නම් එයට එබඳු වූ ම එලය නො ලැබෙයි. (විද්‍යාමාන වූ) යම් කිසිවක් ම දේ නම් ඒ (නිවැරදි දෑ) දීම ම උතුම් වෙයි. ම විසින් (විවරකර්මය පිණිස) හිදියෙක් දෙනලදි. ඒ දනය ම (මට) උතුම් විය.

951. තෙන මෙ තාදියො වණ්ණො තෙන මෙ ඉධමීජ්ඣිති,
උපපජ්ඣති ච මෙ භොගා යෙ කෙවී මනසො පියා.

952. අකඛාමී තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසසභුතො යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමිති එවං ජලිතානුභාවො
වණ්ණො ච මෙ සබ්බදියා පභාසතීති.

සුවිවිමානා.

5. 9

953. උච්චමීදං මණිපුණං විමානං
සමනතතො දවාදස යොජනානි
කූටාගාරා සත්තසතා උළාරා
වෙළරීයක්ඛා රූචකක්ඛා සුභා.

954. කක්ඛජ්ඣ පිච්ඡි බාදසි ච
දිබ්බා ච වීණා පචදනති වග්ගං
දිබ්බා රසා කාමගුණෙසු පඤ්ඤා
තාරියො ච නචචනති සුවණ්ණ ඡනතා.

955. කෙන තෙ තාදියො වණ්ණො කෙන තෙ ඉධමීජ්ඣිති,
උපපජ්ඣති ච තෙ භොගා යෙ කෙවී මනසො පියා.

956. පුච්ඡාමී තං දෙව මහානුභාව
මනුසසභුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවො
වණ්ණො ච තෙ සබ්බදියා පභාසතීති.

957. සො දෙවපුතො අත්තමනො මොග්ගලලානෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤං පුටෙයා වියාකාසි යසස කම්මසසිදං එලනති.

958. අහං මනුසෙසසු මනුසසභුතො
පුටිමාය ජාතියා මනුසසලොකෙ.

959. අද්දසං විරජං භික්ඛුං විපසසනාමනාවීලං,
තසස අදසභං සුචීං පසනො සෙති පාණිති.

951. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මනවධන්තා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙන්ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

952. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ථි ඇත්තෙමි වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

සුවිච්චාන යි.

5. 9

953. ඉතා උස්වූ පියුමිරා මිණිඇයෙන් කළ ටැම් ඇති මේ විමානය භාත්පස දෙළොස් යොදුනක් තැන වෙරළමිණියෙන් කළ ටැම් ඇති රන්පෝරු ඇතුරු බිම් ඇති උදර වූ යහපත් වූ කුළුගෙවල් සත් සියයක් වෙයි.

954. එහි (තෝ) සිටිනෙහි ය, පානය කරන්නෙහි ය, අනුභව කරන්නෙහි ය, දිව්‍ය විණුවෝ ද මිහිරියේ වාදනය වෙති. මෙහි දිව්‍යමය වූ පස්කම් ගුණයෝ වෙති. ස්වර්ණාභරණයෙන් විභූෂිත වූ නාරිහු ද රහ දක්වත්.

955. කවර හේතුවකින් තට එබඳු සිරුරු පැහැයක් වී ද? කවර පිනකින් තාගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මනවධන්තා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙන් ද? ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනකින්) තට පහළ වෙන් ද?

956. මහත් අනුභාව ඇති දිව්‍යපුත්‍රය, තා විචාරමි. මිනිස් වූයෙහි කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණ්‍යර්ථි ඇත්ති වෙහි ද?

957. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දිව්‍යපුත්‍ර තෙමේ තුටුසින් ඇත්තේ මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ දැයි පැන විචාරන ලද්දේ (මෙසේ) පැවසී ය.

958. මම පෙඬ අත්බැව්හි මිනිස්ලොවැ මිනිසුන් අතඬ මිනිස් වූයෙමි.

959. පහ වූ රාහාදි රජස් ඇති වෙසෙසින් පහන් වූ නො කැළඹුණු සිත් ඇති හික්කු නමක් දිවිමි. උන්වහන්සේට පහන් වූයෙමි සියතින් හිදියක් පිදුවෙමි.

960. තෙන මෙ තාදියො වණෙණං තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣාති,
උපාජ්ඣනති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.

961. අසබ්බමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසසභුතො යමකාසි පුණ්ණං
තෙනමසි එවං ජලිතානුභාවො
වණෙණං ච මෙ සබ්බදියා පභාසතීති.

දුතියස්ථවිමානං.

5. 10

962. සුසුඤ්ඤාධර්මං අභිරුක්ඛා නාගං
අකාචිතං දනතිං බලිං මහාජවං
අභිරුක්ඛා ගජවරං¹ සුකප්පිතං
ඉධාගමා වෙභාසයමනාලිකෙඛි.

963. නාගස්ස දනොසු දුවෙසු නිමිතා
අවෙජාදිකා² පදුමිනියො සුචුලලා
පදුමෙසු ච තුරියගණා පචජ්ජරෙ
ඉමා ච නවවනති මනොභරායො.

964. දෙවිද්ධිපනෙතාසි මහානුභාවො
මනුසසභුතො කිමකාසි පුණ්ණං
තෙනාසි එවං ජලිතානුභාවො
වණෙණං ච තෙ සබ්බදියා පභාසතීති.

965. සො දෙවපුතො අත්තමනො මොගගලොතෙන පුච්ඡිතා,
පඤ්ඤං පුච්ඡො වියාකාසි යසස කම්මසයිදං එලං.

966. අට්ඨෙව මුක්ඛපුප්ඵානි කසසපසස මහෙසිනො³
දුපසම් අභිරොපෙසිං පසනො සෙභි පාණිභි.

967. තෙන මෙ තාදියො වණෙණං තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣාති,
උපාජ්ඣනති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.

968. අසබ්බමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසසභුතො යමකාසි පුණ්ණං
තෙනමසි එවං ජලිතානුභාවො
වණෙණං ච මෙ සබ්බදියා පභාසතීති.

නාගවිමානං.

1. ගජවරං - සා.
2. අවෙජාකා - මජ්ඣ.
3. හභවතො - සා.

960. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මනවධන්තා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

961. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ථයි ඇත්තෙමි වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

දවිකිය සුවිවිමාන යි.

5. 10

962. (දිව්‍ය පුත්‍රය) ඉතා සුදු කඳක් ඇති මහත් දළ ඇති නිදෙස් වූ බල ඇති මහාජව ඇති මොහවට සැරැසු නැග යාමට සුදුසු වූ උතුම් ඇතකු පිට නැගී අහසින් මෙහි පැමිණියෙහි.

963. ඇත්රජුගේ දෙදළෙහි පැහැදි දිය ඇති සුපිපි පිසුම් ඇති දෙපොකුණෙක් මැවීණ. පිසුම් මත පසහතුරු මුළුහු වෑයෙහි. මේ මනහර දෙවඟනෝ ද නටත්.

964. මහත් අනුභාව ඇති දිව්‍යපුත්‍රය (තෝ) දිව්‍යාර්ථයට පැමිණියෙහි මිනිස් වූයෙහි කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනකින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ථයි ඇති වෙහි ද?

965. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දිව්‍යපුත්‍ර තෙමේ තුටුසිත් ඇත්තේ මේ පුණාර්ථලය යම් කවර කම්යක්හුගේ දැයි පැන විවාරන ලද්දේ (මෙසේ) පැවැසී ය.

966. පහන් සිත් ඇති මම නටුයෙන් ගීලිහුණු මල් අටක් සියතින් කාශාප බුදුරදුන්ගේ සෑයෙහි පිඳුවෙමි.

967. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මනවධන්තා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

968. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ථයි ඇත්තෙමි වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

නාගවිමාන යි.

5. 11

- 969. මහනතං නාගං අභිරුයහ සබ්බසෙනං ගජ්ඣනමං
වනාවනං අනුපරියාසි නාරීගණපුරකබ්බතො
ඔභාසෙනොතා දියා සබ්බා ඔසධි විය රකා.
- 970. කෙන නෙ තාදිසො වණෙණං කෙන නෙ ඉධ මිජ්ඣකිති,
උපපජ්ඣති ච නෙ භොගා යෙ කෙච්චි මනසො පියා.
- 971. පුච්ඡාමි තං දෙව මහානුභාව
මනුසසභුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවො
වණෙණං ච මෙ සබ්බදියා පභාසතීති.
- 972. සො දෙවපුකො අභ්‍යමනො වධගීසෙනෙව පුච්ඡතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකාසි යසස කල්මසසීදං එලං.
- 973. අහං මනුසෙසසු මනුසසභුතො
උපාසකො චක්ඛුමතො අභොසිං.
පාණාතිපාතා වීරතො අභොසිං
ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයිසසං.
- 974. අමජජපො නො ච මුසා අභාණිං
සකෙන දුරෙන ච තුට්ඨො අභොසිං.
අභ්‍යං ච පානං ච පසභ්‍යවිකො
සකකච්ච දුතං වීපුලං අදුසිං.
- 975. තෙන මෙ තාදිසො වණෙණං තෙන මෙ ඉධ මිජ්ඣකිති,
උපපජ්ඣති ච මෙ භොගා යෙ කෙච්චි මනසො පියා.
- 976. අභබ්බාමි නෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසසභුතො යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමසි එවං ජලිතානුභාවො
වණෙණං ච මෙ සබ්බදියා පභාසතීති.

දුතියනාගවිමානං.

5. 12

- 977. කොනු දිඛේඛන යානොන සබ්බසෙනෙන භජ්ජිතා,
තුරියතාලිත නිගෙසාසො අභ්‍යලීසෙබ්බ මභීයති.
- 978. දෙවතානුසි ගජධිබ්බො ආදු¹ සකෙකා පුරිඤ්ඤො,
අජානනහා තං පුච්ඡාම කථං ජානෙමු තං මයනති.

1. අදු - මජ්ඣ.

5. 11

969. සියල්ල සුදු වූ ඇතුනට උතුම් වූ මහත් ඇතකු පිට නැගී ස්ත්‍රී සමූහයා විසින් පිරිවරන ලද්දේ දවහත් කරුව මෙන් සියලු දිගුන් බබුළුවමින් වනයෙන් වනයට යෙහි.

970. කවර හේතුවකින් තම එබඳු සිරුරු පැහැයෙක් වී ද? කවර පිනකින් තාගේ සුවරිත ඵලය මෙහි සමාදා වේ ද? මනාවඩන්තා වූ යම්කිසි සමපත්තීහු වෙත් ද? ඒ සමපත්තීහු (කවර පිනකින්) තම පහළ වෙත් ද?

971. මහත් අනුභාව ඇති දිවාපුත්‍රය කා විචාරම්. මිනිස් වූයෙහි කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්තෙහි වෙහි ද?

972. වඩ්ඪිය තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දිවාපුත්‍ර තෙමේ කුටුසින් ඇත්තේ මේ පුණාර්ඵලය යම් කවර කම්යක්භූගේ දැයි පැන විචාරන ලද්දේ (මෙසේ) පැවැසිය.

973. මම මිනිසුන් අතර මිනිස් වූයෙමි පසැස් ඇති බුදුරදුන්ගේ උපාසකයෙක් වීමි. පණ්ඩායෙන් දුරුවූයෙමි වෙමි. ලෝකයෙහි නුදුන් දෙය හැම ලෙසින් දුරුකෙළෙමි.

974. මත්පැන් නො බීමි. බොරු නො කීමි. සිය බිරිය සමගම සතුටුවූයෙමි වෙමි. පහන් සිත් ඇත්තෙමි අහර ද පැන් ද සකස් කොට මහදන් දුනිමි.

975. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සමපත්තිය මෙහි සමාදා වෙයි. මන වඩන්තා වූ යම්කිසි සමපත්තීහු වෙත් ද, ඒ සමපත්තීහු මට පහළ වෙත්.

976. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්තෙමි වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

ඛිතිය නාගවිමාන යි.

5. 12

977. (එමබා දිවාපුත්‍රය) සර්වධවල වූ දිවාමය වූ හස්ති-වාහනයකින් පැමිණියා වූ කවරෙක් අහසෙහි තුය්ඛවාදනසොභා ඇති ව පුදනු ලැබේ ද?

978. දෙවියෙක් වෙහි ද? ගඤ්චියෙක් වෙහි ද? නැතහොත් පුරිඤ්ඤ නම් ශක්‍රයා වෙහි ද? එය නො දන්නමෝ කා විචාරමු. අපි එය කෙසේ දනිමු ද?

- 979. නළුති දෙවො න ගන්ධබ්බො නාපි සකෙතා පුරිඤ්ඤෙ,
සුඛමිමා නාම යෙ දෙවා තෙසං අඤ්ඤතරො අභතංති.
- 980. පුච්ඡාම දෙවං සුඛමමං¹ පුච්ඡං කතාන අඤ්ඤං,
කිං කතා මානුසෙ කමමං සුඛමමං උපපජ්ජති.
- 981. උච්ඡාගාරං කිණාගාරං වජාගාරඤ්ඤි යො දදෙ,
තිණ්ණමඤ්ඤතරං දතා සුඛමමං උපපජ්ජති.

කතියනාගවිමානං.

5. 13

- 982. දළභධමමා නිසාරසස ධත්තං ඔලුඛන කිට්ඨසී,
බ්බන්තියො නු සී රාජඤ්ඤෙ ආදු පුදෙද වනෙ වරොති.²
- 983. අසසකාඛිපසසාභං භනෙත පුතො වනෙ වරො,
නාමං මෙ භික්ඛු තෙ චුම්භී සුජාතො ඉති මං වීදුං.³
- 984. මීගෙ ගවෙසමානොභං ඔගාභනොතා බුභාවනං,
මීගං තඤ්ඤව⁴ නාදුකඛීං තඤ්ඤි දිසවා ධීතො අභතති.
- 985. ස්වාගතං තෙ මහාපුඤ්ඤ අරො තෙ අදුරාගතං,
එතො උදකමාදය පාදෙ පසාලයසසු තෙ.
- 986. ඉදමපි පානීයං සීතං ආභතං ගිරිගඛරා,
රාජපුත්ත තතො පීතා යාථතසීං උපාවිසාති.
- 987. කලායාණී වත තෙ වාචා සවණියා මහාමුතී,
නෙලා වජ්චතී⁵ වග්ග මනකා⁶ අකංච භාසසෙ⁷
- 988. කා තෙ රතී වනෙ වීභරතො
ඉසිනිසභ වදෙභි පුට්ඨා
තව වචනපථං නිසාමයිතා
අකංචමමපදං සමාවරෙමසෙති.

- 1. දෙවසුඛමමං - සා.
- 2. වනාවරොති, - සා.
- 3. වීදුං, - මජ්ඣ.
- 4. මීගංගනෙව - සා.
- 5. නෙලා අකංච, - මජ්ඣ.
- 6. මනකා, - සා 2, 3.
- 7. භාසසී - මජ්ඣ.

979. දෙවි නො වෙමි. ගඤ්ච නො වෙමි. පුරිඤ්ඤ නම්
භක්‍ර ද නො වෙමි. සුධම් නම් යම් දෙවි කෙනෙක් වෙත් ද,
මම ඔවුන් අතර එක්තරා එකෙක්මි.

980. (එමබා දිව්‍යපුත්‍රය) සුධම් නම් දෙවි වූ තාහට සකසා
ඇදිලි බැඳ විවාරමි. මිනිස් ලොවැ කිනම් කම්යක් කොට සුධම්
නම් දිව්‍ය නිකායයෙහි උපදී ද?

981. යමෙක් උක්භෙයක් තණභෙයක් පිළිභෙයක් දෙන්නේ ද,
භෙතෙමේ මේ තුන් ගෙයින් එක්තරාවක් දී සුධම් නම් දිව්‍ය
නිකායයෙහි උපදී.

තෘතීය නාගවිමාන යි.

5. 13

982. මනා රුක්භරයෙන් කළ දැඩි දුන්නක් ගත්තෙහි? එහි (එක්
කෙළවරක්) ඔබා ගෙන සිටිනෙහි, ඒ තෝ කැක්රජකුමරෙක් වෙහි ද?
නැතහොත් වෙනෙහි හැසිරෙන වැද්දෙක් වෙහි ද?

983. වහන්ස වෙනෙහි හැසිරෙන මම අසසකරට රජුගේ
පුත්‍රයෙමි. මහණ ඔබට මාගේ නම කියමි. සුජාත යැයි මා
දනිත්.

984. මම මුවන් සොයන්නෙම මහවලැ වැදුනෙම මුවකු නො
දිටිමි. මම ඔබ ම දැක සිටියෙම වෙමි.

985. මහ පිනුක්ත නාගේ මේ පැමිණීම මනා පැමිණීමෙකි.
තව ද නාගේ පැමිණීම නො මනා පැමිණීමෙක් නො වෙයි. මෙතැනින්
දිය ගෙන නාගේ පා දෙවා ගනුව.

986. ගිරිලෙනෙන් ගෙනෙන ලද මේ පැන් ද ඉතා සිහිල් ය.
රාජපුත්‍රය එයින් පැන් බී (මේ) ඇතිරියෙහි හිඳුව.

987. මහර්ෂීන් වහන්ස ඒකාන්තයෙන් ම ඔබ වහන්සේගේ
වචනය යහපත් ය. ඇසිය යුතු ය. හිඳෙස් ය. අරුත් සහිත ය.
මිහිරි ය. අරුත් දැන කියන්නෙහි ය.

988. සාමි ශ්‍රේෂ්ඨය වෙනෙහි වසන ඔබ වහන්සේට කිනම්
ඇල්මෙක් දැ යි පුළුවුස්නා ලද්දේ කියනු මැනවි. ඔබ වහන්සේගේ
වදන් මග අසා අත් ධර්ම පද සබ්බාත ඡීලාදී ධර්මකොට්ඨාසයෙහි
(අපිද) පිළිපදීමහ.

- 989. අභිංසා සබ්බපාඤ්ඤාං කුමාරමහාක රුවවතී.
 ථෙය්‍යා ච අතිවාරාව මජ්ජපානා ච ආරතී.
- 990. ආරතී සමචරියා ච බාහුසච්චං කතඤ්ඤතා,
 දිට්ඨච ධම්මෙ පාසංසා ධම්මා එතෙ පසංඝියාති.
- 991. සන්තිකෙ මරණං තුඤ්ඤං ඔරං මාසෙහි පඤ්ඤිති,
 රාජපුත්ත විජානාහි අත්තානං පරිමොචයාති.
- 992. කතමං සවාහං ජනපදං ගන්තවා කීං කමමං කිඤ්ඤි පොරිසං,
 කාය චා පන විජ්ජාය භවෙය්‍යං අපරාමරොති.
- 993. න විජ්ජතෙ සො පදෙසො කමමං විජ්ජාව පොරිසං,
 යඤ්ඤං ගන්තවා භවෙ මච්චො රාජපුත්තාජරාමරො.
- 994. මහදධනා මහාභොගා රථධ්වනොනාපි බන්ධියා,
 පහුත්තධනධඤ්ඤාසෙ න තෙපි අපරාමරා.¹
- 995. යදි තෙ සුතා අකුක වෙණ්ණපුත්තා,²
 සුරා වීරා විකකාන පභාරිනො.
 තෙපි ආයුක්ඛියං පත්තා
 විභය්‍යා සසසනීසමා.
- 996. බන්ධියා බ්‍රාහ්මණා වෙසසා සුදද වණ්ණාලපුකකුසා,
 යෙ කෙච්ඤ්ඤෙ ච ජාතියා තෙපිනො අපරාමරා.
- 997. යෙ මන්තං පරිවනෙතනහි ජලච්චං බ්‍රහ්මවිහස්තං,
 එතෙ චඤ්ඤෙ ච විජ්ජාය තෙපි නො අපරාමරා.
- 998. ඉසයො චාපි යෙ සත්තා සඤ්ඤතන්තා තපසස්සිනො,
 සරීරං තෙපි කාලොන විජ්ජනස්සි තපසස්සිනො.
- 999. භාවිතන්තාපි අරහතො කතකිච්චා අනාසවා,
 නිකඛිපහාහි ඉමං දෙභං පුඤ්ඤපාපපරිකබ්බියාති.
- 1000. සුභාසිතා අඤ්ඤවතී ගාථායො තෙ මහාමුතී,
 නිජ්ජනෙතාමති³ සුභචෙධ්වන සිඤ්ඤි මෙ සරණං භවාති.

1. තෙපි නො අපරාමරා - මජ්ජ.
 2. වෙණ්ණ පුත්තා - මජ්ජ.
 අණ්ණකචෙණ්ණ පුත්තා - සා.
 3. නිජ්ජනෙතාමති - මජ්ජ.

989. (පින්වත්) කුමාරය සියලු සතුන්ට හිංසා නොකිරීම සොරකමින් මිභසරින් රහමෙරින් වැළකීම අපට රුස්තේ වෙයි.

990. (මෙකී පවකමින්) වැළකීම ද (කාය සමනාදීන්ගේ වශයෙන්) සමච භැසිරීම ද ඇසු පිරු තැන් ඇති බව ද කළඟුණ දන්නා බව ද යන පැසසිය යුතු මේ දහම් මෙලොව ම (නුවණැත්තන් විසින්) පැසසිය යුතු වේ.

991. රාජපුත්‍රය පස්මසකින් මොබ නුදුරෙහි තාගේ මරණය දනුව. (එහෙයින්) තමා (අපාය දුකින්) මුදව.

992. ඒ මම කවර දනව්වකට ගොස් කිනම් කර්මයක් කිනම් පුරුෂකායඛියක් කොට කවර නම් හෝ විද්‍යාවකින් ජරාමරණ නැත්තෙමි වන්නෙමි ද යි.

993. රාජපුත්‍රය සඬ තෙමේ යම් තැනකට ගොස් ජරාමරණ නැත්තේ වේ ද, එබඳු ප්‍රදේශයෙක් එබඳු කර්මයෙක් එබඳු විද්‍යාවෙක් එබඳු පුරුෂකායඛියෙක් විද්‍යාමාන නො වේ.

994. මහත් ධන ඇති මහත් භොග ඇති රාෂ්ට්‍රාධිපති වූ බොහෝ ධනධාන්‍ය ඇති ඝෂත්‍රියයෝ වෙත් ද, ඔහු ද ජරාමරණ නැතියෝ නො වෙත්.

995. ඉදින් සුර වූ චීර වූ වික්‍රමයෙන් සතුරන්ට පහර දෙන සුලු අකික වෙණහු පුත්‍රයයි ප්‍රසිද්ධ වූ (කුල පරපුරෙන්) වන්දසුයඛියාදීන් බඳු වූ ඒ ඔහු ද ආයුක්ෂයට පැමිණියාහු නටහ.

996. යම් ඝෂත්‍රිය කෙනෙක් ආභමණ කෙනෙක් ජෛශ්‍ය කෙනෙක් ශුද්‍ර කෙනෙක් විශ්ඛාල කෙනෙක් පුක්කුස කෙනෙක් වෙත් ද ඔහු ද අන්හු ද වෙත් නම් ඒ හැමදෙන ද ජාතියෙන් ජරා මරණ නැතියෝ නො වෙත්.

997. යම් කෙනෙක් අට්ටකාදී සෘෂීන් විසින් නුවණැසින් දුටු (කල්පව්‍යාකරණාදී) අඛ්‍ය සයෙන් යුක්ත වූ වෙදය පිරිවහන් ද, මොහු ද අන්හු ද වෙත් නම් ඒ හැමදෙන ද විද්‍යාවෙන් ජරාමරණ නැතියෝ නො වෙත්.

998. ශාන්ත කායවාග්කර්ම ඇති සංයත වූ සිත් ඇති තපස් ඇසුරු කළ යම් සෘෂි කෙනෙකුත් වෙත් ද, ඒ තපස්විහු ද සුසුසු කල්හි ශරීරය හැර දමත්.

999. වැඩු සිත් ඇති සිව් මගින් කළ කිස ඇති ආපුව රහිත වූ රහත්හු ද පින් පව් ගෙවාලීමෙන් මේ සිරුර බහා තබත්.

1000. මහා මුනිවරය ඔබ විසින් මොනවට දෙසන ලද ගාථාවෝ අඤ්චි සහිතයහ. (ඒ) මනා දෙසුමෙන් ධර්මසංඥාවට පැමිණියෙමි වෙමි. ඔබ වහන්සේ ද මට පිහිටවන සේක්වා.

- 1001. මා මං ජංචං සරණං ගච්ඡ තමෙව සරණං වජ්,
සක්කපුත්තං මහාවීරං යමහං සරණං ගතොති.
- 1002. කතඤ්ඤිං සො ජනපදෙ සඤ්ඤා කුමහාක මාරිස,
අහසෙ දිට්ඨං ගච්ඡිස්සං ජිනං අපච්චුග්ගලකති.
- 1003. පුරස්ථිමසීං ජනපදෙ ඔක්කාකකුලසමභවො.
තඤ්ඤි පුරිසාජ්ඤෙඤ්ඤා සො ව ඛො පරිනිබ්බුතොති.
- 1004. සචෙ හි බුද්ධො නිවෙද්ධාස සඤ්ඤා කුමහාක මාරිස,
යොජනාති සහස්සාති ගච්ඡෙයාං¹ පඨිරුපාසිකුං.
- 1005. යතො ව ඛො² පරිනිබ්බුතො සඤ්ඤා කුමහාක මාරිස,
නිබ්බුතඤ්ඤි³ මහාවීරං ගච්ඡාමී සරණං අහං.
- 1006. උපෙමී සරණං බුද්ධං ධම්මඤ්ඤාසි අනුඤ්ඤාරං,
සඤ්ඤා නරදෙව්ඤ්ඤා ගච්ඡාමී සරණං අහං.
- 1007. පාණාතිපාතා වීරමාමී ඛිප්පං
ලොකෙ අදික්කං පරිවජ්ජාමී
අමිජ්ජපො නොව මුසා හණාමී
සකෙතා දුරෙතා ව හොමී කුචෙද්ධාති
- 1008. සහස්සරංසිව යථා මහප්පභො
දිසං යථාහාති නභෙ අනුකකමං
තථස්සකාරො⁴ කච්ඤා⁵ මහාරථො
සමන්තතො යොජනස්සත්තමායතො.
- 1009. සුචණ්ණපච්චෙති සමන්තමොසථවො
උරස්ස මුත්තාති මණ්ඨි විත්තතො
ලොඛා සුචණ්ණස්ස ව රුපියස්ස ව
යොහෙතති චෙථරියමයා යුනිමමිතා.
- 1010. සීසඤ්ඤිදං චෙථරියස්ස නිමමිතං
යුගඤ්ඤිදං ලොභිතකාය විතතිතං
යුත්තා සුචණ්ණස්ස ව රුපියස්ස ව
යොහතති අස්සා ව පිමෙ මනොජවා⁶.

- 1. ගච්ඡ - සා, ඉ,
ගච්ඡන්තා - මජ්ඣ.
- 2. යතො ඛො - PTS
- 3. පරිනිබ්බුතං - සා.
- 4. තථස්සකාරො - මජ්ඣ.
- 5. කච්ඤා - මජ්ඣ.
- 6. අස්සා ව ඉමෙ මනොජවා - මජ්ඣ.

1001. (එමඛා කුමාරය) තෝ මා නභමක් සරණ යව. මම ශාක්‍යපුත්‍ර වූ යම් මහාවීරයක්හු සරණ කොට ගියෙමි ද, උන් වහන්සේ ම සරණ කොට යව.

1002. නිදුකාණෙනි ඔබ වහන්සේගේ ඒ ශාස්තෘ තෙමේ කවර දනව්වෙකු වෙ ද, මම ද අප්‍රතිපුද්ගල වූ (ඒ) බුදුරජුන් දකින්නට යන්නෙමි.

1003. (පින්වත) ඔක්කාකකුලයෙහි උපන් ඒ පුරුෂ ශ්‍රේෂ්ඨ තෙමේ එහි පෙරදිග දනව්වෙහි විය. හෙ තෙමේන් පිරිනිව්යේ වෙයි.

1004. නිදුකාණෙනි ඉදින් ඔබගේ ශාස්තෘ වූ බුදුරජාණන් වහන්සේ වැඩ සිටින සේක් නම් ඇසුරු කිරීම පිණිස යොදුන් දහසක් වුව ද යන්නෙමි.

1005. නිදුකාණෙනි යම් හෙයකින් වනාහි ඔබගේ ශාස්තෘන් වහන්සේ පිරිනිවී සේක් ද, මම ඒ පිරිනිව්යා වූ ද මහාවීරයන් වහන්සේ සරණ කොට යෙමි.

1006. මම බුදුන් සරණ කොට යෙමි. නරදෙවයන් වහන්සේගේ අනුඤ්ඤා වූ ධර්මය ද සඛ්ඤා ද සරණ කොට යෙමි.

1007. (ඒ මම) පණ්ඩායෙන් වහා දුරුවෙමි. ලොවැ නුදුන් දෙය ගැන්ම දුරලමි. මත්පැන් නො බොන්නෙමි වෙමි. මුසවා නො කියමි. සිය බිරියගෙන් ම කුටු වෙමි.

1008. යම් සේ මහත් කැලුම් ඇති හිරු අභයෙහි රිසි රිසි දිගට යන්නේ බබළා ද, භාත්පසින් සත් යොදුනක් වටවූ තාගේ මේ මහාරථය එබඳු වෙ.

1009. (හේ) භාත්පසින් රන්පටින් වැසුණේ වෙයි. එහි වියගස මුල මුතු මැණික් වලින් විසිතුරු කරන ලද්දේ වෙයි. රන්රිදී පටයන්හි මොනවට කළ වෙරළමිණිමුවා මල්කම් ලියකම් ඇ රේඛාවෝ රිය හොබවත්.

1010. මේ රියහිස වෙරළමිණියෙන් කරනලදී, මේ වියගභ රකු මැණිකෙන් විසිතුරු කරනලදී. සිතට රිසි ගමන් ඇති මේ අශ්වයෝ ද රකින් හා රිදියෙන් හා කළ රැහැනින් බැඳුණාහු හොබිත්.

- 1011. සො කිට්ඨසි හෙමරථෙ අධිට්ඨිතො
දෙව්නමීඤ්ඤව සහස්සවාහනො
පුළ්ඡාමි තාහං යසවනන කොවිදං
කථං තසා ලද්ධො අයං උළාරොති.
- 1012. සුජාතො නාමහං හනොත රාජපුතො පුරෙ අහුං,
තිඤ්ඤා මං අනුකම්පාය සඤ්ඤාමසමි. නිවෙසයි.
- 1013. ඛිණ්ණායුකඤ්ඤා මං ඤාතො සරිරං පාදසි සතථුතො,
ඉමං සුජාත පුපෙති නං තෙ අත්ථාය හෙතීති.
- 1014. තාහං ගජෙති මාලෙහි පුජයිතො සමුය්‍යුතො,
පහාය මානුසං දෙහං උපපනොමිති නන්දනං.
- 1015. නන්දනොපවනෝ¹ රථෙම නානාදිපගණායුතෙ,
රමාමි නවවගීතෙහි අච්ඡරාහි පුර්ණාමනොති.

වුළුරථවිමානං.

5. 14

- 1016. සහස්සයුතං හයවාහනං සුභං
ආරුය්හි මං සන්දනං තොකචිතං
උය්‍යානභුමිං අභිතො අනුකකමං
පුරිඤ්ඤෙ භුතපතිව වාසවො
- 1017. සොවණ්ණණ්ණමයා තෙ රථකුබ්බරා උභො
ථලෙහි² අංසෙහි අතීව සබ්බතා³
සුජාතගුමා නරචීර නිට්ඨිතා
වීරොචති පණණරසෙව වඤ්ඤ
- 1018. සුවණ්ණණ්ණජාලාවතනො⁴ රථො අයං
බහුහි නා නා රතනෙහි චිත්තිතො
සුනන්දිසොසො ව සුභස්සරො ව
වීරොචති වාමරහස් බාහුහි
- 1019. ඉමා ව නාභො⁵ මනසාහිනිමිතා
රථස්ස පාදනතර මජ්ඣිභුසිතා
ඉමා ව නාභො⁵ සතරාචී චිත්තිතා
සතෙරතා විජජුරිවසහාසරෙ

- 1. නන්දනෙ ව වනෙ, - මජ්ඣං.
නන්දනා පවනෙ, - සා.
- 2. ථලෙහි - මජ්ඣං. PTS
- 3. සබ්බතො - පිඪු.
- 4. සුවණ්ණණ්ණජාලා වීතනො - කප්ඵි.
- 5. නභො - PTS

1011. දහසක් අසුන් යෙදූ විජයොත් රිය අරා සිටි සක්දෙව්දු මෙන් ඒ තෝ ද රන්රියෙහි සිටිනෙහි, යසස් ඇත්ත තා විසින් මේ මහත් යසස කෙසේ ලබන ලද දැයි මම දැක්ම වූ තා විචාරමි.

1012. වහන්ස මම පෙර සුජාත නම් රාජපුත්‍රයෙක් වීමි. ඔබ වහන්සේත් අනුකම්පාවෙන් කුශල ධර්ම සබ්බාත සංයමයෙහි මා පිහිටුවූ සේක.

1013. මා පිරිහිගිය ආයු ඇතියෙකැයි දැන සුජාත මෙය පුදව, එය තා හට වැඩ පිණිස වන්නේයයි ශාස්තෘන් වහන්සේගේ සාරිථික ධාතු දුන්සේක.

1014. මම මැනවින් යෙදුණෙමි. ඒ ධාතුන් ගඳින් මලින් පුද මිනිස් සිරුර හැරපියා නඳුන් වෙනෙහි උපන්මි.

1015. නන්වැදෑරුම් පක්ෂි සමූහයාගෙන් යුත් මනරම් වූ නඳුත්‍රය-නෙහි නෘත්‍යගීතයෙන් හා දිව්‍යජසරාවන්ගෙන් හා පෙරටු කරන ලද්දේම සිත් අලවා වෙසෙමි.

වූළරථ විමාන යි.

5. 14

1016. දහසක් අසුන් යෙදූ යොදුරුවූ නන් අයුරින් විසිතුරු කරණ ලද මේ රියට නැඟ උයන්බිම සමීපයට යන්නා වූ (තෝ) භූත පති වූ පුරිඤ්ඤ නම් සක්දෙව්දු මෙන් (බබළුහි.)

1017. තාගේ රන්මය රිය දෙපස වේදිකාවෝ පිල්කඩ තෙලෙහි පිහිටි යට දෙකොන් පෙදෙසින් මොනවට හැනී සිටියහ. මොනොවට පිහිටුවන ලද ටැම් සමූහයෝ සිප් ඇදුරන් විසින් නිමවන ලද්දවුන් වැනියහ. (මෙබඳු පිල්කඩ ඇති බැවින් තාගේ මේ රථය) පුණ්ඩසි සඳමෙන් බබළා.

1018. මේ රිය රන් දැලින් වසන ලද්දේ ය. බොහෝ වූ නන් රුවනින් විසිතුරු කරන ලද්දේ ය. කන්කලු හඬ ඇත්තේ ය. මොනොවට බබළන සුලු ය. සෙමර ගත් අත් ඇති දෙවියන් කරණ කොට ගෙන අතිශයින් බබළයි.

1019. මේ රිය සක්නැබහු ද සිතින් මවන ලද්දවුන් වැනියහ. රියසක් පිළිබඳ අතකයෙහි වූ නිම් වළලුයෙන් ද අරයන් පිළිබඳ නන් රුවනින් බබළන අකුරින් ද සරයන ලද නන්වත් නොයෙක් සියගණන් රොදින් විසිතුරු බවට පැමිණි මේ නැබහු ද සතෙරන සබ්බාත විද්‍යුල්ලකා මෙන් බබළත්.

- 1020. අනෙකඵ්ඛතාවතතො රථො අයං
පුද්ධ ව නෙමී ව සහසසරංසිකො
තෙසං සරො සුයති¹ වගභුරුපො
පඤ්චගිකං තුරියමීවපචාදිතං
- 1021. සිරසමිං වීඛං මණිවන්දකපටිතං
සද වීසුද්ධං රුවිරං පහසසරං
සුව ණණරාජීභි අනීව සඛගතං
වෙචරියරාජීව අනීව සොභති
- 1022. ඉමෙ ව වාලී මණිවන්දකපටිතා
ආරොහකමුඛෙ සුපවා ඛහුපමා
මුහා මහනාභා ඛලිතො මහාජවා
මනො තවඤ්ඤය තථෙව සිංසරෙ
- 1023. ඉමෙ ව සඛෙඛ සභිතා වතුකකමා
මනො තවඤ්ඤය තථෙව සිංසරෙ
සමං වහනභී මුද්දකා අනුදාතා
ආමොදමානා තුරගානමුඛාමා
- 1024. ධුනනති වග්ගනති පතනති² වඛෙරෙ
අඛභුද්ධුනනා සුකතෙ පිළුඤ්ඤතෙ
තෙසං සරො සුයති වගභුරුපො
පඤ්චගිකං තුරියමීවපචාදිතං
- 1025 රථස්ස සොසො අපිළුඤ්ඤාන වා³
මුරස්ස නාදෙ අභිභිංසනාය⁴ ව
සොසො සුවග්ග සමිතස්ස සුයති
ගන්ධබ්බතුරියාති විචිත්‍රසංවනෙ⁵
- 1026. රථෙ ධීතා තා මීගමන්දලොචනා
ආලාරපමා හසිතා සියංවද
වෙචරියජාලාවතතා තනුවජවා
සදෙව ගන්ධබ්බ සුරග්ගපුජිතා
- 1027. තා රතතරතතඛෙර පිතවාසසා
විසාලනොනා අභිරතතලොචනා
කුලෙ සුජාතා සුතනු සුවිමිතිතා
රථෙ ධීතා පඤ්ඤලිකා උපට්ඨිතා

- 1. සුගාභී - මජ්ඣ.
- 2. සචතතනභී PTS.
- 3. අපිළුඤ්ඤානීව - සීලු
- 4. අභිභිංසනාමිව - PTS,
අභිභෙසනායව - කඤ්චි.
- 5. ගන්ධබ්බතුරියාන ව චිත්‍රසංවනෙ - කඤ්චි

1020. මේ රිය නන්වැදැරුම් ලියකම් ඇ විසිතුරුවලින් ගැවසී ගත්තේ ය. මහත් වූ නිම් වල්ල ද නොයෙක් රැස් ද ඇත්තේ ය. එල්බෙන කිංකිණි දූල් ඇති ඒ මනහර වූ නාදය වැසූ පසහතුරු නේමීන්ගේ නද සේ ඇසේ.

1021. මෙහි රියහිස විසිතුරු ය. සඳුමඩල වැනි මැණික් ඔබ්බන ලද්දේ ය. හැම කල්හි පිරිසිදු ය. සිත්කලු ය. පැහැසර ය. සුවර්ණ රෙබාවන්ගෙන් යුක්ත ය. වෙරළමිණි රොදක් සේ අතිශයින් හොබී.

1022. මිණිමුවා සඳැස් ලකුණින් ඔව්දනාලද ආරොහ පරිණාහයෙන් යුක්ත වූ සොහන ගමන් ඇති තම පමණට වඩා අධික ව පෙනෙන්නා වූ වැඩුණු සියලු අභපසහ ඇති මහත් ඉදහ ඇත්තා වූ බලවත් වූ ශීග්‍ර ගමන් වෙග ඇති මේ අශ්වයෝත් ඔබ්බේ සිත දැන සිතට අනුකූල ව ම පවතිත්.

1023. මේ සියලු අශ්වයෝ ද සමාන ජව ඇත්තාහු සතර පයින් යන්තාහු තාගේ සිත දැන එසේ ම පවතිත්. මොළොක් සැහැවී ඇති නො කැලඹීලී ඇති සතුව පවසන උතුම් අස්ත්‍ර සමච රිය උසුලත්.

1024. මොනවට කළ (කුඳක සණ්ඨාදි) අශ්වාල ධාරායන් අධික ව සලන අස්ත්‍ර (කිසි විටෙකැ සෙමෙර බර ද කෙසුරු බර ද වලග ද) වෙසෙසින් සලත්. (කිසි විටෙකැ පියෙන් පිය තබා) යෙත්. (කිසි විටෙකැ) අභස්හි පැන යෙත්. ඔවුන්ගේ මනෝඥ වූ ස්වරය වයන ලද පසහතුරු නද සේ ඇසේ.

1025. රිය හඬ ද පළඳනා හඬ ද කුර ගැටෙන හඬ ද (වරින් වර අසුන් පැවැත් වූ) හෙසාරවය ද ප්‍රමුදිත වූ දෙවියන්ගේ සොහොය ද වික්‍රලතා වනයෙහි ගැඹුරුවදිව්‍යාප්‍රත්‍යයන්ගේ පඤ්චාභිහික තුය්‍යනාදය මෙන් ඉමිහිරි ව ඇසේ.

1026. රියෙහි සිටී මේ දෙවහනෝ මුවපොල්ලන්ට බඳු මුදු සිනිඳු ඇස් ඇතියාහු සන වූ ඇස්පිහාටු ඇතියාහු සිනා මුහුණු ඇතියාහු ප්‍රිය වදන් ඇතියාහු වෙරළමිණි දූලින් වැසූ සිරුරු ඇතියාහු සියුම්සිවි ඇතියාහු සියලු කල්හි ම ගඳඹ දෙවියන්ගෙන් හා සෙසු අගදෙවියන්ගෙන් හා ලද පිදුම් ඇතියාහු වෙත්.

1027. ඇලුම් දනවන සැහැවී ඇති රතු රන්වන් සඵ දරන විසල් නෙත් ඇති වෙසෙසින් රන්වන් රොදින් හොබනා නුවන් ඇති උසස් දෙවනිකායෙහි උපන් සොඳුරු සිරුරු ඇති මනා මදහස පහළ කරන රියෙහි සිටී ඔහු බද්දිලි ඇති වැ එළඹී සිටියාහු ය.

- 1028. තා කමඛුකෙයුරධරා සුවාසසා
සුමජ්ඣිමා උරුථනුපපතනා
වච්චධගුලියො සුමුඛා සුදුසුනා
රථෙ ධීතා පඤ්ඤාලිකා උපට්ඨිතා
- 1029. අඤ්ඤා සුවෙණි සුසු මිසසකෙසියො
සමං විහතාහි පහසසරාහි ච
අනුබ්බතා තා තච මානසෙ රතා
රථෙ ධීතා පඤ්ඤාලිකා උපට්ඨිතා
- 1030. ආවෙලීනියො පදුමුපපලච්ඡද
අලඛකතා වජ්ජනසාරවාසිතා¹
අනුබ්බතා තා තච මානසෙ රතා
රථෙ ධීතා පඤ්ඤාලිකා උපට්ඨිතා
- 1031. තා මාලීනියො පදුමුපපලච්ඡද
අලඛකතා වජ්ජනසාරවාසිතා
අනුබ්බතා තා තච මානසෙ රතා
රථෙ ධීතා පඤ්ඤාලිකා උපට්ඨිතා
- 1032. කණ්ණෙසු තෙ යානි පිළඤ්ඤානි
හතෙසු පාදෙසු තථෙව සීසෙ
ඔභාසයනාහි දස සබ්බසො දීසා
අබ්භුද්දයං සාරදීකොච භානුමා
- 1033. වාතසස වෙගෙන ච සමපකම්පිතා
භුජෙසු මාලා අපිළඤ්ඤානි ච
මුඤ්ඤිනි සොසං රුචිරං සුචිං සුභං
සබ්බෙහි විඤ්ඤාහි සුතබ්බරූපං
- 1034. උය්‍යානභුම්‍යා ච දුච්ඡතො² ධීතා
රථා ච තාගා තුරියානි වසසරො
තමෙව දෙවීඤ්ඤා පමොදයනාහි
වීණා යථා පොසබ්බරපතනධාතූහි
- 1035. ඉමාසු වීණාසු බහුසු වග්ගසු
මනුඤ්ඤාරූපාසු හදයෙරිතං පති³
පචස්මානාසු අනිච අච්ඡරා
භමනාහි කඤ්ඤා පදුමෙසු සිකඛිතා

- 1. වජ්ජනසාරවාසිතා - සඟ්‍යා PTS.
- 2. දුච්ඡතො - PTS.
- 3. පතිං - මජ්ඣං
හදයෙරිතං-පිතං - සඟ්‍යා

1028. රත්මුඛා අභ්‍යුපලදනා දරන මනාසඵ හැදි සිහිනිභ ඇති පිරිපුන් වටොර භා පියසුරු ඇති කෙමෙන් දිගු වට ඇහිලි ඇති යොදුරු මුඛ ඇති මනා දෑකුම් ඇති රියෙහි සිටි ඔහු බද්දිලි ඇති ව ඵලඹ සිටියාහු ය.

1029. සොදුරු වෙණි ඇති සමසේ බෙදීගිය පැහැසර රත් කෙදියෙන් මුසු කෙහෙ ඇති අනුගත පැවැතුම් ඇති ඔබගේ සිත්හි ඇලීගිය තරුණ වූ ඒ ඇතැම් සුරහනෝ රියෙහි සිටියෝ බද්දිලි ඇති ව ඵලඹ සිටියාහු ය.

1030. පියුමුපුලින් සැදුම් ලත් රැළි දීම් ඇති දිවසඳුනෙන් අලෙවි දුන් අලඬයාක වූ අනුගත පැවැතුම් ඇති ඔබගේ සිත්හි ඇලීගිය රියෙහි සිටි ඔහු බද්දිලි ඇති වූ ඵලඹ සිටියාහු ය.

1031. පියුමුපුලින් සැදුම්ලත් දිව සඳුනෙන් අලෙවි දුන් පුෂ්පමාලා ඇති අලඬයාක වූ අනුගත පැවැතුම් ඇති ඔබගේ සිත්හි ඇලීගිය රියෙහි සිටි ඔහු බද්දිලි ඇති ව ඵලඹ සිටියාහු ය.

1032. ඔබගේ ගෙලෙහි දු අත්හි දු පාහි දු ඵසේ ම හිසෙහි දු යම් පළඳනාවෝ වෙත් ද, ඔහු උද වූ සරාභිරු මෙන් භාත්පසින් දසදිගුන් බලුඵවත්.

1033. වායු වේගයෙන් ද ප්‍රකෘෂිත වූ බාහුයෙහි මල්දම් ද පළඳනාවෝ ද සියලු ගඳෙව සිප් දන්තවුන් විසින් ඇසිය යුතු වූ රූචිර වූ අමිශ්‍ර වූ මනෝභූ වූ නාදය විහිදුවත්.

1034. දිවාපුත්‍රය උයන්බිම දෙපස සිටියා වූ රියහඬ ගජහඬ කුරුහඬහු සුශික්ෂිත බැවින් ඉතා මනහර වූ විණා වාදකයාගේ අතින් වාදනය කරන ලද විණාව මෙන් තා ම ප්‍රමොදයට පමුණුවත්.

1035. කන්කලු වූ මනහර වූ බොහෝ වූ මේ විණාවන් හෘදයඬයම කොට ප්‍රීතියෙන් වයනු ලබන කල්හි මොනවට හික්මුණු දිවා කන්‍යාවෝ පියුම්වල (රහපාමින්) හැසිරෙත්.

- 1036. යද ව ගීතානි ව වාදිතානි ව
නවවානි වෙමානි¹ සමෙතති එකතො
අරෙඤ්ඤානි අරෙඤ්ඤා අච්ඡරා
ඔභාසයතති උභතො වරීඤ්ඤො
- 1037. සො මොදසි තුරියගණපසබොධනො
මභියමානො වජිරාවුධොරිව²
ඉමාසු වීණාසු බහුසු වගගසු
මනු ඤ්ඤාචාරාසු හදයෙරිතං පති³
- 1038. කිං නිං පුරෙ කමමකාසි අකතානා
මනුසසභුතො පුරිමාය ජාතියා
උපොසථං කංවා තුවං උපාවසි
කං ධමමවරියං වතමාහිරොවසී⁴
- 1039. නයිදං අපසසස⁵ කතසස කමමුතො
පුබ්බෙ සුච්ඡේණසස උපොසථසස වා
ඉඤ්ඤානුභාවො වීපුලො අයං තව
යං දෙවසඛකං අභිරොවසෙ භසං
- 1040. දුතසස තෙ ඉදං ඵලං අරො සීලසස වා පන,
අරො අඤ්ඤාලිකමමසස තං මෙ අකඛාහි පුච්ඡිතොති
- 1041. සො දෙවපුත්තො අත්තමනො මොග්ගලොනොන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤං පුච්චො වියාකාසි යසස කමමසසිදං ඵලං
- 1042. ජිතිඤ්ඤියං බුද්ධිමනොමති සකමං
නරුකතමං කසසපමග්ගපුග්ගලං
අවාපුරං තං අමතසස ආරං
දෙවාවිදෙවං සතපු ඤ්ඤාලකඛණං
- 1043. තමදුසං කු ඤ්ඤාරමොසතිණණං
සුච්ඡේණසසිධිතදබ්බසාදිසං
දිස්වාන තං බිසමහුං සුච්චිමනො
තමෙව දිස්වාන සුභාසිතඤ්ඤං
- 1044. තමතනපානං⁶ අථවාපි වීචරං
සුචිං පඤ්ඤිතං රසසා උපෙතං
පුපථාහිකිණණඤ්ඤි සකෙ නිවෙසනො
පතිට්ඨපෙසිං ස අසඛගමානසො

- 1. නවවානි වීමානි - මජ්ඣ.
- 2. වජිරාවුධොරිව - සීඝ්‍ර.
- 3. කිංව - සයා
- 4. අභිරොවසි - කපථී
- 5. නයිදමපසස - මජ්ඣ.
- 6. තමතනපානං - මජ්ඣ.

1036. යම් විටෙකු මේ ගීතයෝ ද වාදිතයෝ ද නෘත්‍යයෝ ද එකට එකතු වෙත් ද, එකල්හි තෙල රියෙහි ඇතැම් අප්සරා කෙනෙක් නටති. යළි තෙල රියෙහි දෙපස සිටි උතුම් දිව්‍යස්ත්‍රීහු (වස්ත්‍රාභරණාදියෙන් දිගුන්) බබුළුවත්.

1037. කන්කලු වූ මනහර වූ බොහෝ වූ මේ විණාවන් හෘදයබගම කොට ප්‍රීතියෙන් (වයනු ලබන කල්හි) ඒ තෝ දිව්‍යතුයාසී සමූහයෙන් කළ තුටු පිබිදීම ඇති පුදනු ලබන්නා වූ ශක්‍රයා මෙන් සතුටු වෙහි.

1038. තෝ පෙර මිනිස් වූයෙහි පෙර අත්බැව්හි කිනම් කර්මයක් කෙළෙහි ද? තෝ කවර පෙහෙවසක් හෝ විසුයෙහි ද? කවර ධර්මවයාසාවක් කවර මුතයක් රූපි කෙළෙහි ද?

1039. යම් හෙයෙකින් දේව සමූහයා අතිශයින් මැඩගෙන බබළුහි ද? මේ තාගේ මහත් වූ සෘදධානුභාවයෙකි. මේ විපාකය පෙර කරනලද අල්ප කර්මයක්හුගේ හෝ පෙර පුරුදු කළ අල්ප වූ උපෝසථයක්හුගේ හෝ නො වේ.

1040. තාගේ මේ විපාකය දනයක්හුගේ හෝ නොහොත් ශීලයක්හුගේ හෝ නොහොත් අඤ්ඤා කර්මයක්හුගේ හෝ වේ ද? මා විසින් විචාරන ලද්දයෙහි එය මට කියව.

1041. මේ විපාකය යම් කවර කර්මයක්හුගේ දැයි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද සතුටු සිත් ඇති ඒ දෙවිපුත් තෙමේ (මෙසේ) පැවැසී ය.

1042 - 1043. දිනන ලද ඉඳුරන් ඇති පරිපූර්ණ වියා ඇති නර ශ්‍රේෂ්ඨ වූ අග්‍ර පුද්ගල වූ දෙවියන්ට දෙවි වූ සියපින් ලකුණෙන් යුත් නිවනට දෙර විවෘත කරන්නා වූ; හස්තිරාජයක්හු හා සමාන වූ චතුරොසය තරණය කළා වූ සිඬිගීසුවර්ණ ජාමොනාදසුවර්ණ රූපයක් බඳු වූ ඒ කාශ්‍යප බුදුරජාණන් වහන්සේ දුටුයෙමි. දැක වහා පිරිසිදු සිත් ඇත්තෙමි වීම්. ධර්මධර වූ ඒ බුදුරජාණන් වහන්සේ දැක,

1044. නො ලැඟුණු සිත් ඇති ඒ මම මලින් ගැවැසුණු සිය නිවසෙහි උන්වහන්සේ විෂයෙහි පවිත්‍ර වූ ප්‍රණීත වූ රසයෙන් යුක්ත වූ ආහාරපාන ද යළි සිවුරු ද පිළිගැන්වීම්.

- 1045. කමඤ්ඤාපානෙන ව චිචරෙන ව
බ්‍රහ්මචරිත භොජනෙන ව සායනෙන ව
සත්තපඤ්ඤා ද්විපදනමුක්ඛමං
සො සග්ගසො දෙවපුරෙ රමාමහං.
- 1046. එතෙත්‍රපායෙන ඉමං කිරග්ගලං
යඤ්ඤං යථිචා තිච්චං විසුද්ධං
පහායහං මාත්‍රසකං සමුක්ඛසයං
ඉත්‍රපමො¹ දෙවපුරෙ රමාමහං.
- 1047. ආයුඤ්ඤා වණණඤ්ඤා සුඛං බලඤ්ඤා
පණ්ණරූපං අභිකම්බනා මුනි
අනන්තඤ්ඤා පානඤ්ඤා බහුං සුසම්බනං
පතිට්ඨපෙතබ්බමසඛගමානසෙ
- 1048. නයිමසමීං ලොකෙ පරසමීං² වා පන
බුද්ධෙන සෙට්ඨොව සමොව චිජ්ජති
ආහුනෙය්‍යතං පරමාහුතීං ගතො
පුඤ්ඤාඤ්ඤානාං විපුලඵලෙ ධීතකති

මහාරථවිමානං.

මහාරථවග්ගො පඤ්චමො.

කසුද්දානා:-

මණ්ඩුකො රෙවතී ජනෙනා කකකටො ආරපාලකො
දෙව කරණියා දෙව සුචි තයො නාගා ව දෙව රථා
පුරිසානං පයමො වග්ගො පට්ඨමති ති.

භාණ්ඩාරො තතියො.

1. ඉත්‍රපමො - සා,
2. නයිමසමීං වා ලොකෙ පරසමීං - කප්ඵි

1045. ඒ ද්විපදෙකම වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ආහාරපානයෙන් ද විවරයෙන් ද බාදායෙන් ද භොජනයෙන් ද රස විඳින්නා දැයිත් ද සකඡවා ඒ මම සවර්ගයක් පාසා දෙවපුරසඞ්ඛාන සුදර්ශන මහා නගරයෙහි සිත් අලවා වෙසෙමි.

1046. මේ නයිත් විශුද්ධ වූ ත්‍රිවිධ වූ නිරවුල් වූ මේ මහදන් දී මම ඒ මිනිස් සිරුර පියා දෙවලොව ශක්‍රයා මෙන් සිත් අලවා වෙසෙමි.

1047. මුනිවරය, ප්‍රණීත වූ ආයුෂ්‍ය වර්ණය සුබය බලය යන මේ කැමැත්තහු විසින් බොහෝ වූ මනාව පිළියෙළ කරනලද අහර ද පැන් ද නො ඇලුණු සිත් ඇති බුදුන් වීෂයෙහි පිළිගැන්විය යුතු යි.

1048. මෙලොවැ හෝ පරලොවැ හෝ පිනෙන් ප්‍රයෝජන ඇති මහත් වූ පින්පල කැමතියනට ආභවනීයයන් අතුරෙහි පරම ආභවනීය භාවයට පැමිණි බුදුරජ තෙමේ ම ශ්‍රේෂ්ඨ වේ. බුදුන් හා සමයෙකුදු විද්‍යමාන නො වේ.

මහාරථවිමාන යි.

පස්වන මහාරථවර්ග යි.

එහි උද්දනය මෙසේ යි:-

මණ්ඩුක යැ රෙවතී යැ ඡක්ක (මාණවක) යැ කකකටරසදයක යැ දොරපාලක යැ කරණිය දෙක යැ සුවිදෙක යැ නාග තුන යැ රථදෙක යැ යි පුරුෂ විමානයන් පිළිබඳ ප්‍රථම වර්ගය කියනු ලැබේ.

තෙවැනි බණවර නිමි.

6. පාසාසි වගෙහා

6. 1

- 1049. යථා වනං චිත්තලතං පභාසති
උය්‍යානසෙට්ඨං තිදසානමුත්තමං
තදුපමං තුඤ්ඤචීදං චිමානං
මහාසයං තිට්ඨති අනතලීකෙඛ
- 1050. දෙවිද්ධිපකෙතාසි මහානුභාවො
මනුසසභුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙතාසි එවං ජලිතානුභාවො
වග්ගෙණං ව තෙ සබ්බදීසා පභාසතිති
- 1051. සො දෙවපුත්තො අත්තමනො මොග්ගලලානෙන සුවච්ඡිතො,
පඤ්ඤාං පුට්ඨො වීයාකාසි යසස කම්මසඤ්ඤංඵලනති
- 1052. අභංඤා භරියා ව මනුසසලොකෙ
ඔපානභුතා සරමාවසිම්භ
අත්තංඤා පානංඤා පසංඝාචිත්තා
සකකච්ච දුතං වීපුලං අදභෙ
- 1053. තෙන මෙ තාදීසො වග්ගෙණං තෙන මෙ ඉධම්ජ්ඣකිති,
උපපජ්ජති ව මෙ භොගා යෙ කෙචි මනසො පියා
- 1054. අසබ්බමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසසභුතො යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමභි එවං ජලිතානුභාවො
වග්ගෙණං ව මෙ සබ්බදීසා පභාසතිති

අගාරියච්චිමානං.

6. 2

- 1055. යථා වනං චිත්තලතං පභාසති
උය්‍යානසෙට්ඨං තිදසානමුත්තමං
නදුපමං තුඤ්ඤචීදං චිමානං
මහාසයං තිට්ඨති අනතලීකෙඛ
- 1056. දෙවිද්ධිපකෙතාසි මහානුභාවො
මනුසසභුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙතාසි එවං ජලිතානුභාවො
වග්ගෙණං ව තෙ සබ්බදීසා පභාසති

6. පාසාසි වර්ගය

6. 1

1049. (එමබා දිව්‍යපුත්‍රය) තවතිසා දෙවියනට උතුම් වූ උයන් අතුරෙහි ශ්‍රේෂ්ඨ වූ චිත්‍රලතාවනය යම්සේ බබළා ද, එබඳු වූ තාගේ මේ විමානය අභසෙහි බබළමින් සිටී.

1050. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි. මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මනුෂ්‍ය වූයේ කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තෙහි ද?

1051. මේ පුණාර්ඵලය කවර කම්යක්භූගේ දැයි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුච්ඡන්දාලද ඒ දිව්‍යපුත්‍ර තෙමේ තුටු සිත් ඇත්තේ (මෙසේ) පැවැසී ය.

1052. (වහන්ස) මම ද (මාගේ) බිරිය ද මිනිස්ලොවු පැන් පොකුණක් බඳුව ගිහිගෙයි විසුමහ. (සඛිකයා විෂයෙහි) පහන් සිත් ඇති ව අභර ද පැන් ද සකස් කොට මහත් දනයක් පිදුණ.

1053. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සමපත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සමපත්තීහු වෙත් ද, ඒ සමපත්තීහු මට පහළ වෙත්.

1054. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

අභාරියවිමාන යි.

6. 2

1055. (එමබා දිව්‍යපුත්‍රය) තවතිසා දෙවියනට උතුම් වූ උයන් අතුරෙහි ශ්‍රේෂ්ඨ වූ චිත්‍රලතා වනය යම්සේ බබළා ද, එබඳු වූ තාගේ මේ විමානය අභසෙහි බබළමින් සිටී.

1056. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි. මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මනුෂ්‍ය වූයේ කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කිනම් පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තෙහි ද?

- 1057. සො දෙවපුතො අත්තමනො මොග්ගලලානෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤා පුට්ඨො වියාකාසි යසස කම්මසසිදං ඵලනති
- 1058. අහඤ්ඤා හරියා ච මනුසසලොකෙ
ඔපානභූතා සරමාවසිමහ
අත්තඤ්ඤා පානඤ්ඤා පසන්නවිත්තා
සක්කච්ච දුතං විපුලං අදළත
- 1059. තෙන මෙ තාදියො වණ්ණණො තෙන මෙ ඉධමීජ්ඣකිති
උප්පජ්ජන්ති ච මෙ භොගා යෙ කෙවී මනසො පියා
- 1060. අක්කම්මී තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසසභූතො යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමහි ඵචං ජලිතානුභාවො
වණ්ණණො ච මෙ සබ්බදියා පහාසනීති

දුතියඅගාරියවිමානං.

6. 3

- 1061. උච්චමීදං මණ්ටුණං විමානං
සමන්තතො සොළස යොජනාති
කුටාගාරා සත්තසතා උලාරා
චෙඵරියසම්මතා රුවකසත්තා සුභා
- 1062. තසුච්ඡසි පිට්ඨි බාදසි ච
දිබ්බා ච වීණා පවදන්ති වග්ගං
අට්ඨට්ඨකා සිකඛිතා සාධුරූපා
දිබ්බා ච කඤ්ඤා තිදසවරා උලාරා
නච්චන්ති ගායනති පමොදයනති
- 1063. දෙවිද්ධිපතොසි මහානුභාවො
මනුසසභූතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙතාසි ඵචං ජලිතානුභාවො
වණ්ණණො ච තෙ සබ්බදියා පහාසනීති
- 1064. සො දෙවපුතො අත්තමනො මොග්ගලලානෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤා පුට්ඨො වියාකාසි යසස කම්මසසිදං ඵලනති
- 1065. ඵලද්ධි ඵලං විපුලං ලහති
දදමුජ්ජගතෙසු¹ පසන්නමානසො
සො හි මොදති² සග්ගගතො කිදීවෙ
අනුභොති ච පුඤ්ඤඵලං විපුලං
තචෙවාහං³ මහාමුනි අද්ධිං චතුරො ඵලෙ

- 1. දදමුජ්ජගතෙසු - මජ්ඣං.
- 2. පමොදති - මජ්ඣං.
- 3. තචෙවාහං - මජ්ඣං.

1057. මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කම්යක්භුගේ දැයි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දිව්‍යපුත්‍ර තෙමේ තුටුසින් ඇත්තේ (මෙසේ) පැවැසී ය.

1058. (වහන්ස) මම ද (මාගේ) බිරිය ද මිනිස්ලොවැ පැන් පොකුණක් බඳු ව ගිහිගෙයි විසුම්භ. (සඬකයා විෂයෙහි) පහන් සින් ඇති ව අහර ද පැන් ද සකස් කොට මහත් දුතයක් පිදුම්භ.

1059. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

1060. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

දුතිය අභාරියවිමාන යි

6. 3

1061. ඉතා උස්වූ පියුම් රාමිණි ආදියෙන් කළ ටැම් ඇති මේ විමානය භාත්පසින් සොළොස් යොදුනෙකි. වෙරළමිණියෙන් කළ ටැම් ඇති රුවන් පෝරු අතුළු බිම් ඇති උදර වූ යහපත් වූ කුළුගෙවල් සත් සියයෙක් වෙත්.

1062. එහි (තෝ) සිටිනෙහිය, පානය කරනෙහිය, අනුභව කරනෙහිය, දිව්‍යවිණාවෝ ද මිහිරි සේ වාදනය වෙති. සුසංචක් පමණ වූ පුහුණුවූ සොදුරු සැහැවී ඇති දෙවිලොව සුවසේ හැසිරෙන්නා වූ උදර වූ දිව්‍යකන්‍යාවෝ ද නටති ගයති ප්‍රමෝද වෙත්.

1063. (තෝ) දෙවර්ධියට පැමිණියෙහි. මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මනුෂ්‍ය වූයේ කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද, නාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කිනම් පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තේ වෙහි ද?

1064. මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කම්යක්භුගේ දැයි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දේවපුත්‍ර තෙමේ තුටුසින් ඇත්තේ (මෙසේ) පැවැසී ය.

1065. (වහන්ස) පහන්සින් ඇති සෘජුමාර්ගයට පැමිණියා වූ ආර්‍ය පුද්ගලයන් විෂයෙහි පලතුරු දන්දෙන පුද්ගල තෙමේ මහත් පුණ්‍යඵලය ලබයි. හෙතෙමේ (උත්පත්ති විසින්) දෙවිලොව ගියේ තවතිසා භවනෙහි සතුටු වෙයි. එහි දී (මා මෙන්) මහත් පින්පල ද අනුභව කරයි. මහා මුනිවරයෙහි එසේම මම ද ඵල සතරක් දුනිමි.

- 1066. තසමාහි එලං අලමෙව දතුං
නිව්වං මනුසෙසන සුඛස්සිකෙන
දිබ්බාති වා පසයතා සුඛාති
මනුසෙසසොහග්ගතම් වජ්ජා වා
- 1067. තෙන මෙ තාදිසො වග්ගෙණො තෙන මෙ ඉධම් ජුක්ඛිති,
උපපජ්ජති ච මෙ භොගා යෙ කෙච්චි මනසො පියා
- 1068. අසාමි තෙ හික්ඛු මහානුභාව
මනුසෙසහුතො යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමිහි එවං ජලිතානුභාවො
වග්ගෙණො ච මෙ සබ්බදිසා පභාසතිති

එලදයකවිමානං.

6. 4

- 1069. වග්ගෙ යථා විගතවලාභකෙ නගෙ
මහාසයං ගච්ඡති අනාලිකෙඛ
තදුපමං තුයහමීදං විමානං
මහාසයං තිට්ඨති අනාලිකෙඛ
- 1070. දෙවිදධිපතෙතාසි මහානුභාවො
මනුසෙසහුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවො
වග්ගෙණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසතිති
- 1071. සො දෙවපුතො අභ්ගමනො මොග්ගලලාගෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකාසි යසෙස කල්මසස්සිදං එලනති
- 1072. අහඤ්ච හරියා ච මනුසෙසලොකෙ
උපසෙසයං අරහතො අදමහ
අනාඤ්ච පානඤ්ච පසනනවිතතා
සකකච්ච දනං වීපුලං අදමහ
- 1073. තෙන මෙ තාදිසො වග්ගෙණො
තෙන මෙ ඉධම් ජුක්ඛිති
උපපජ්ජති ච මෙ භොගා
යෙ කෙච්චි මනසො පියා
- 1074. අසාමි තෙ හික්ඛු මහානුභාව
මනුසෙසහුතො යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමිහි එවං ජලිතානුභාවො
වග්ගෙණො ච මෙ සබ්බදිසා පභාසතිති

පධමඋපසෙසයදයකවිමානං.

1066. එහෙයින් ම දිවසෑපත් පතන්නා වූ හෝ මිනිස් යෑපත් කැමැත්තා වූ හෝ සෑප කැමැති මිනිසා විසින් නිතර එල දනය කරන්නට සුදුසු ම ය.

1067. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි, ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සම්පතකිහු වෙත් ද ඒ සම්පතකිහු මට පහළ වෙත්.

1068. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තෙමි මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

එලදයකවිමාන යි.

6. 4

1069. (එමිඛා දිව්‍යපුත්‍රය) පහවූ වලාකුළු ඇති නුබකුසැ වන්ද්‍රයා යම්සේ අහසේ බබළමින් යේ ද, එබඳු වූ තාගේ මේ විමානය අහසෙහි බබළමින් සිටී.

1070. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි, මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මනුෂ්‍ය වූයේ කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කිනම් පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තෙහි ද?

1071. මේ පුණාර්ඵලය යම් කවර කම්යක්ඛුගේ ද යි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දෙවපුත්‍ර තෙමේ තුටුසින් අත්තේ (මෙසේ) පැවැසී ය.

1072. මම ද (මාගේ) බිරිය ද මිනිස් ලොවැ (එක්තරා) රහත් නමකට සෙනසුනක් පිදුම්හ. පැහැදුණු සින් ඇත්තමෝ අහර ද පැන් ද සකසා මහත් දනයක් පිදුම්හ.

1373. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සම්පතකිහු වෙත් ද ඒ සම්පතකිහු මට පහළ වෙත්.

1074. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

6. 5

- 1075. සුරියො යථා විගතවලාභකෙ නභෙ
ඔභාසයං ගච්ඡති අනාලිකෙකි
තද්ධුපමං තුඤ්ඤමිදං විමානං
ඔභාසයං තිට්ඨති අනාලිකෙකි
- 1076. දෙවිඤ්චපකොසි මහානුභාවො
මනුසසභුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙතාසි එවං ජලිතානුභාවො
වග්ගෙණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසතීති
- 1077. යො දෙවපුකොතො අකතමනො මොග්ගලලානෙන පුච්ඡිතො
පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකාසි යසස කම්මසස්සිදං එලනති
- 1078. අභඤ්ඤා භරියා ව මනුසසලොකෙ
උපසසයං අරභතො අදමභ
අඤ්ඤා පානඤ්ඤා පසතනවිතො
ස කකචව දනං වීපුලං අදමභ
- 1079. තෙන මෙ තාදිසො වග්ගෙණො තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣකිති,
උපපජ්ජනති ව මෙ භොගා යෙ ඔකචි මනසො පියා
- 1080. අකකාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසසභුතො යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවො
වග්ගෙණො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසතීති

දුතිය උපසයායදයකවිමානං.

6. 6

- 1081. උච්චමිදං මඤ්චුණං විමානං
සමනතනො ආදස යොජනාති
කුටාගාරා සතසතා සුභා
වෙච්චරියසුමිතා රුචකසුතා සුභා
- 1082. දෙවිඤ්චපකොසි මහානුභාවො
මනුසසභුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙතාසි එවං ජලිතානුභාවො
වග්ගෙණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසතීති
- 1083. යො දෙවපුකොතො අකතමනො මොග්ගලලානෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකාසි යසස කම්මසස්සිදං එලනති

6. 5

1075. (එමබා දිවාපුත්‍රය) පහවූ වලාකුළු ඇති ත්‍රිකුසු අනාර්යයෙහි හිරු යම්සේ බබළමින් යේ ද. එබඳු වූ තාගේ මේ විමානය අහසෙහි බබළමින් සිටී.

1076. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි, මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මනුෂ්‍ය වූයේ කිනම් පිතක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කිනම් පිතෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තෙහි ද?

1077. මුගලන් තෙරුන් විසින් මේ පුණාර්ඵලය කවර කම්යක්- හුගේ දැයි පුළුවස්නාලද ඒ දිවාපුත්‍ර තෙමේ තුටුසින් ඇත්තේ (මෙසේ) පැවැසී ය.

1078. (වහන්ස) මම ද (මාගේ) බිරිය ද මිනිස්ලොවැ (එක්තරා) රහත් නමකට සෙනසුනක් පිදුම්හ. (එමෙන් ම) පහත් සිතැත්තාහු අහර ද පැන් ද සකස් කොට මහත් දනයක් පිදුම්හ.

1079. ඒ පිතෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිතෙන් මාගේ සමපක්‍ෂය මෙහි සමාදාන වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සමපක්‍ෂීහු වෙත් ද, ඒ සමපක්‍ෂීහු මට පහළ වෙත්.

1080. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිතක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලුදිගුන් බබුළුවයි.

දුතිය උපසාදායකවිමාන යි.

6. 6

1081. ඉතා උස්වූ පියුම්රාමිණි ආදියෙන් කළ ටැම් ඇති මේ විමානය භාත්පසින් දෙලොස් යොදුනෙකි. වෙරළමිණියෙන් කළ ටැම් ඇති රුවන් පෝරු අතුළු බිම් ඇති උදරවූ යහපත්වූ කුළුගෙවල් සත් සියයෙක් වෙත්.

1082. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මනුෂ්‍ය වූයේ කිනම් පිතක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කිනම් පිතෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තේ වෙහි ද?

1083. මුගලන් තෙරුන් විසින් මේ පුණාර්ඵලය යම් කවර කම්යක්හුගේ දැයි විචාරන ලද ඒ දිවාපුත්‍ර තෙමේ තුටුසින් ඇත්තේ (මෙසේ) පැවැසී ය.

- 1084. අභං මනුසෙසසු මනුසසභුතො
දිස්වාන භික්ඛුං තසිතං කිලනතං
එකාභං භික්ඛං පටිපාදධිසසං
සමඛිභතෙනන තද අකාසිං
- 1085. තෙන මෙ තාදිසො වග්ගෙණං තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣකිති,
උපපජ්ජන්ති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
- 1086. අකකාමී තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසසභුතො යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමි එවං ජලිතානුභාවො
වග්ගෙණං ච මෙ සබ්බදිසා පභාසකීති

භික්ඛාදයකවිමානං.

6. 7

- 1087. උච්චමිදං මණ්ටුණං විමානං
සමනතතො සොළස යොජනානි
කුටාගාරා සත්තසතා උලාරා
වෙචරියකම්භා රුවකකුතා සුභා
- 1088. තකුච්ඡසි පිවසි බාදසි ච
දිබ්බා ච විණා පවදනති වග්ගං
අට්ඨට්ඨකා සිකඛිතා සාධුරූපා
දිබ්බා ච කඤ්ඤ කිදසවරා උලාරා
නවචනති ගායනති පමොදයනති
- 1089. දෙවිඤ්චපතෙතාසි මහානුභාවො
මනුසසභුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවො
වග්ගෙණං ච තෙ සබ්බදිසා පභාසකීති
- 1090. සො දෙවිපුතො අතතමතො මොග්ගලොතෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකාසි යස කම්මසසිදං එලං
- 1091. අභං මනුසෙසසු මනුසසභුතො
අභොසිං යවපාලතො
අද්දසං වීරජං භික්ඛුං
විපසකතමනාවිලං
- 1092. තසස අදසභං භාගං පසතොතො සෙති පාණ්ඨි,
කුම්මාසපිණ්ඩං දුචාන මොදමි නඤ්ජෙන වතෙ

1084. (වහන්ස) මම මිනිසුන් අතර මිනිසෙක් වූයෙමි හටගත් පවස් ඇති ක්ලාන්ත වූ එක් මහණකු දැක (මා සඳහා පිළියෙළ වූ) එක බතක් පිදිමි. එකල්හි (ඔහු) බතින් යුතු වූවකු කෙළෙමි.

1085. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබදු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සමපතනිය මෙහි සමාඥ වෙයි. මන වඩන යමිකිසි සමපතනීහු වෙත් ද, ඒ සමපතනීහු මට පහළ වෙත්.

1086. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ථි ඇත්තෙමි වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

හික්කාදයක විමානයි.

6. 7

1087. ඉතා උස්වූ පියුම්රාමිණි ආදියෙන් කළ ටැම් ඇති මේ විමානය භාත්පසින් යොළොස් යොදුනෙකි. වෙරළමිණියෙන් කළ ටැම් ඇති රුවන්පෝරු ඇතුරු බිම් ඇති උදර වූ යහපත් වූ කුළුගෙවල් සත් සියයෙක් වෙත්.

1088. එහි (තෝ) සිටිනෙහි ය. පානය කරනෙහි ය, අනුභව කරනෙහි ය, දිව්‍ය විණාවෝ ද මිනිරි සේ වාදනය වෙති, සු සැටක් පමණ වූ පුහුණු වූ සොඳුරු සැහැවී ඇති දෙවලොව සුවසේ හැසිරෙන්නා වූ උදර වූ දිව්‍යකන්‍යාවෝ ද නටති ගයති ප්‍රමොද වෙත්.

1089. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මනුෂ්‍ය වූයෙහි කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කිනම් පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තෙහි ද?

1090. මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කම්යක්හු ගේ දැ යි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දේවපුත්‍ර තෙමේ තුටු සිත් ඇත්තේ (මෙසේ) පැවැසී ය.

1091. (වහන්ස) මම මිනිසුන් අතුරෙහි මිනිසෙක් වූයෙමි යව පල්ලෙක් වීමි. (එකල්හි) පහවූ රාගාදී රජස් ඇති වෙසෙසින් පහන් වූ කෙලෙස් කිලුටෙන් නො කැළඹුණු සිත් ඇති පැවිද්දකු දුටිමි.

1092. මම පහන් වූයෙමි කොමුපිඬු කොටසක් උන්වහන්සේට සියතින් පිදිමි. (ඒ කොමුපිඬු) පිදීමෙන් නදුන්වෙනෙහි සතුටු වෙමි.

- 1093. තෙන මෙ තාදියො වණෙණං තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣිති,
උපපජ්ජති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
- 1094. අකංඛාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසසභුතො යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවො
වණෙණං ච මෙ සබ්බදියා පභාසතීති

යවපාලකවිමානං.

6. 8

- 1095. අලසකතො මලාධරො සුවතො
සුකුණ්ඩලී කප්පිතකෙසමසු
ආමුක්ඛතාභරණො යසසසි
දිබ්බෙ විමානමහි යථාසි වන්දිමා
- 1096. දිබ්බා ච විණා පවදන්ති වග්ගං
අට්ඨට්ඨකා සිකඛිතා සාධුරුපා
දිබ්බා ච කඤ්ඤ තිදසවරා උලාරා
නාවචනති ගායනති පමොදයනති
- 1097. දෙවිඳ්ධිපකොසි මහානුභාවො
මනුසසභුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවො
වණෙණං ච තෙ සබ්බදියා පභාසතීති
- 1098. සො දෙවපුකො අත්තමතො මොග්ගලොතෙන පුච්ඡතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකාසි යසස කමමසසිදං ඵලකඛි
- 1099. අභං මනුසෙසසු මනුසසභුතො
දියවාන සමණෙ සීලවනෙන
සමපනනවිජ්ජාවරණෙ යසසසි
බ්‍රහ්මසුතෙ තණ්හකඛ්ඤුපපනෙන
අත්තඤ්ඤි පානඤ්ඤි පසනනවිතො
සකකචච දනං විපුලං අදසිං
- 1100. තෙන මෙ තාදියො වණෙණං තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣිති,
උපපජ්ජති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
- 1101. අකංඛාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසසභුතො යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවො
වණෙණං ච මෙ සබ්බදියා පභාසතීති

පයමකුණ්ඩලිවිමානං.

1. යථාසි - මජ්ඣ,

1093. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සම්පතකිහු වෙත් ද, ඒ සම්පතකිහු මට පහළ වෙත්.

1094. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

යවපාලකවිමාන යි.

6. 8

1095. (එමබා දිවාපුත්‍රය) අලංකාර වූ දිවමලින් බරවූ මනාවස්ත්‍ර ඇති ශෝභන කුණ්ඩලාභරණ ඇති අන්දම තබන ලද කෙස්ඳවුළු ඇති පැළඳි අත් අබරණ ඇති පිරිවර ඇති (තෝ) දිව විමන්හි සඳ මෙන් බබළන්නෙහි.

1096. (එහි) දිවාවිණාවෝ මිහිරි සේ වාදනය වෙති. සුසාටක් පමණ වූ පුහුණු වූ සොදුරු සැහැවි ඇති දෙවිලොව සුවසේ හැසිරෙන්නා වූ උදර වූ දිව්‍ය කන්‍යාවෝ ද නටති ගයති ප්‍රමෝද වෙත්.

1097. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මනුෂ්‍ය වූයේ කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කිනම් පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තේ වෙහි ද?

1098. මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කම්පනකරණයක් ද යි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවියන්තාලද ඒ දේවපුත්‍ර තෙමේ තුටු සිත් ඇත්තේ (මෙසේ) පැවැසී ය.

1099. (වහන්ස) මම මිනිසුන් අතුරෙහි මනුෂ්‍ය වූයෙමි සිල්වත් විද්‍යා හා වරණ ධර්මයන්ගෙන් යුත් පිරිවර ඇති බහුශ්‍රැත වූ තෘෂ්ණාක්ෂය කළ ශ්‍රමණයන් දැක පහන් සිතැත්තෙමි අහර ද පැන් ද සකස් කොට මහත් දනයක් දුනිමි.

1100. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සම්පතකිහු වෙත් ද, ඒ සම්පතකිහු මට පහළ වෙත්.

1101. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

පයමකුණඩලීවිමාන යි.

6. 9

- 1102. අලංකාරො මලාධරො සුවජො
සුකුණ්ඛලී කපසිතකෙසමසු
ආමුත්තභජාභරණො යසසී
දිබ්බ විමානභි යථාසී වජ්ජිමා
- 1103. දිබ්බා ච විණා පචදතභි වගගුං
අටඨටඨකා සිකතිතා සාධුරුපා
දිබ්බා ච කඤ්ඤ තිදසවරා උළාරා
නචචනභි ගායනභි පමොදයනභි
- 1104. දෙවීද්ධිපනෙතාසි මහානුභාවො
මනුසසභුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙතාසි එවං ජලිතානුභාවො
වග්ගණො ච නෙ සබ්බදිසා පභාසතීති
- 1105. සො දෙවපුත්තො අත්තමනො මොග්ගලලානෙන පුව්ඪිනො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකාසි යසස කමමසසීදං ඵලතභි
- 1106. අභං මනුසෙසසු මනුසසභුතො
දිසවාන සමණෙ සාධුරුපෙ
සමපතථි ජජාචරණෙ යසසී
බහුසුතෙ සීලවතුපපනෙතා¹
අනගඤ්ච පානඤ්ච පසනථිනෙතො
සකකචච දනං විජුලං අදසීං
- 1107. තෙන මෙ තාදිසො වග්ගණ තෙන මෙ ඉධමීජ්ඣති,
උපපජ්ජතභි ච මෙ භොගා යෙ කෙථි මනසො පියා
- 1108. අසබ්බාමී තෙ භීකු මහානුභාව
මනුසසභුතො යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවො
වග්ගණො ච මෙ සබ්බදිසා පභාසතීති

දුතියකුණ්ඛලීවිමානං.

1. සීලවනෙත පසනෙත - සිඳු
තණ්ඨකචුපපනෙත - සායා

6. 9

1102. (එමබා දිව්‍යපුත්‍රය) අලංකාර වූ දිව්‍යමලින් බර වූ මනාවස්ත්‍ර ඇති ශෝභන කුණකටුහරණ ඇති අන්දම තබනලද කෙස් රැවුළු ඇති පැළඳී අත් අබරණ ඇති පිරිවර ඇත්තා වූ (තෝ) දිව්‍යවිමන්භි සද මෙන් බබළන්නෙහි.

1103. (එහි) දිව්‍ය විණාවෝ මිහිරි සේ වාදනය වෙති. සුසැටක් පමණ වූ පුහුණු වූ සොදුරු සැහැවී ඇති දෙවලොව සුවසේ හැසිරෙන්නා වූ උදර වූ දිව්‍යකන්‍යාවෝ ද තට්ඨි, ගයති, ප්‍රමෝද වෙත්.

1104. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි, මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මනුෂ්‍ය වූයේ කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි. කිනම් පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තෙහි ද?

1105. මුගලන් තෙරුන් විසින් මේ පුණාර්චලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ දැයි පුළුවස්නාලද ඒ දේවපුත්‍ර තෙමේ තුටුසින් ඇත්තේ (මෙසේ) පැවැසී ය.

1106. (වහන්ස) මම මිනිසුන් අතුරෙහි මනුෂ්‍ය වූයෙමි මනා පියෙවී ඇති විද්‍යා හා වරණධර්මයන්ගෙන් යුක්ත වූ පිරිවර ඇති බහුශ්‍රැත වූ ශීලවුත සමන්වාගත වූ ශ්‍රමණයන් දක, පහන් සිතැත්තෙමි අහර ද පැන් ද සකස් කොට මහත් දනයක් දුනිමි.

1107. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

1108. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි.

6. 10

- 1109. යා දෙවරාජස්ස සභා සුධම්මා
යඤ්චන්ති දෙවසඬෙකා සමග්‍යො
තථුපමං කුඤ්ඤමිදං විමානං
මහාසයං තිට්ඨති අත්තලිකෙඛ
- 1110. දෙවීදධිපතෙතෙසි මහානුභාවො
මනුස්සභුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙතාසි එවං ජලිතානුභාවො
වග්‍ගෙණං ව තෙ සඬබ්දිසා පභාසතීති.
- 1111. සො දෙවපුතො අත්තමනො මොග්ගලොතොත පුච්ඡිතො,
පඤ්භං පුට්ඨො වියාකාසි යස්ස කම්මස්සිදං ඵලතති
- 1112. අභං මනුස්සෙසු මනුස්සභුතො
රඤ්ඤෙසු පායාසිස්ස අභොසිං මාණවො
ලද්ධා ධනං සංචිභාගං අකාසිං
පියා ව මෙ සීලවනොතා අභෙසුං
අත්තඤ්ඤා පානඤ්ඤා පසන්තවිතො
සකකච්ච දුතං විපුලං අද්ධං
- 1113. තෙන මෙ තාදිසො වග්‍ගෙණං තෙන මෙ ඉධම්ඡකධිති,
උපපජ්ජන්ති ව මෙ භොගා යෙ කෙච්චි මනසො පියා
- 1114. අකාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභුතො යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවො
වග්‍ගෙණං ව මෙ සඬබ්දිසා පභාසතීති.

උත්තරවිමානං¹.

පායාසි වග්‍යො ඡට්ඨො.

කසසුද්දනං:-

ඤ්ච අගාරිතො ඵලද්ධි ඤ්ච උපසකයද්ධි භික්ඛායද්ධි
යචපාලකො වෙච ඤ්ච කුණ්ඩලිතො පායාසිති
පුරිසානං දුතියො වග්‍යො පච්චවතීති.

1. පායාස විමානං - මජ්ඣ.

6. 10

1109. (එමබා දේවපුත්‍රය) යම් තැනෙක දිව්‍යසමුහයා එක්ව හිඳී ද, ඒ සක්දෙව් රජුගේ යම් පුධර්මා නම් සභාවක් වෙයි ද, එබඳු වූ තාගේ මේ විමානය අභයෙහි බබළමින් සිටී.

1110. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි. මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මනුෂ්‍ය වූයේ කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි. කිනම් පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තෙහි ද?

1111. මේ පුණාර්ඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ දැයි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුචුස්නාලද ඒ දේවපුත්‍ර තෙමේ තුටුසින් ඇත්තේ (මෙසේ) පැවැසී ය.

1112. මම මිනිසුන් අතුරෙහි මනුෂ්‍ය වූයෙමි. පායාසි රජුගේ මාණවකයෙක් වීමි. (එකල) ධනය ලබා සංවිභාග කෙළෙමි. මට සිල්වත්හු ද ප්‍රියවූහ. (උන්වහන්සේට) පහන් සිතැත්තෙමි අහර ද පැන් ද සකස් කොට මහත් දනයක් දුනිමි.

1113. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

1114. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි.

උකරවිමාන යි.

සවන පායාසිවර්ග යි.

එහි උද්දනය:-

අභාරිය දෙකයැ එලදයක යැ උපසංඝය දෙක යැ හික්කාදයක යැ යවපාලක යැ කුණ්ඩලී දෙක යැ (උකර) පායාසි යැ යි මෙසේ පුරුෂවිමාන පිළිබඳ දෙවෙනි වර්ගය කියනු ලැබේ.

7. සුනිකඛිගතවග්ගො

7. 1

- 1115. යථා වනං වික්ඛලතං පභාසති
උය්‍යානසෙට්ඨං තිදසානමුත්තමං
තදුපමං තුඤ්ඤමිදං විමානං
ඔභාසයං තිට්ඨති අනාලිකෙඛ
- 1116. දෙවිදධිපකොසි මහානුභාවො
මනුස්සභූතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කොනාසි එවං ජලිතානුභාවො
වග්ගො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසතිති
- 1117. සො දෙවපුකොසො අත්තමනො මොග්ගලොනොන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාතාසි යස්ස කමමසිදං එලං.
- 1118. අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතො
දළිද්දො අතාණො කපණො කමමකරො අහොසිං
ඡිණ්ණො ච මාතාපිතරො අහරිං¹
පියා ච මෙ සීලවනොනො අහෙසුං
අනාඤ්ඤා පානාඤ්ඤා පසන්භවිතොනො
සකකච්ච දනං විපුලං අදසිං
- 1119. තෙන මෙ තාදිසො වග්ගො තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උප්පජ්ජන්ති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
- 1120. අසබ්බමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභූතො යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමඤ්ඤා එවං ජලිතානුභාවො
වග්ගො ච මෙ සබ්බදිසා පභාසතිති.

වික්ඛලතාවිමානං.

7. 2

- 1121. යථා වනං නන්දනං වික්ඛලතං² පභාසති
උය්‍යානසෙට්ඨං තිදසානමුත්තමං
තදුපමං තුඤ්ඤමිදං විමානං
ඔභාසයං තිට්ඨති අනාලිකෙඛ
- 1122. දෙවිදධිපකොසි මහානුභාවො
මනුස්සභූතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කොනාසි එවං ජලිතානුභාවො
වග්ගො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසතිති

1. අහරිං - මර්ඝං.
2. නන්දනං - මර්ඝං.

7. සුනිකබ්ගනවර්ගය

7. 1

1115. (එමබා දේවපුත්‍රය) තවතිසා දෙවියනට උතුම් වූ උයන් අතුරෙන් ශ්‍රේෂ්ඨ වූ විත්‍රලතා වනය යමසේ බබළා ද, එබඳු වූ තාගේ මේ විමානය අභසෙහි බබළමින් සිටී.

1116. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි, මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මනුෂ්‍ය වූයේ කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කිනම් පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තේ වෙහි ද?

1117. මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ දැ යි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දේවපුත්‍ර තෙමේ තුටුසින් ඇත්තේ (මෙසේ) පැවසී ය.

1118. මම (පෙර) මිනිසුන් අතර මිනිසෙක් වූයෙමි. දිළිඳු වූ අසරණ වූ බැගෑපත් වූ කම්කරුවෙක් වීමි. (ඒ මම) ජරාවෙන් දුර්වල වූ මාගේ මවුපියන් පෝෂණය කෙළෙමි. සිල්වත්හු ද මට ප්‍රියවූහ. පහත් සිතැතියෙමි අහර ද පැන් ද සකස් කොට මහාදනයක් දුනිමි.

1119. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මන වධන යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙන්.

1120. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

විත්‍රලතාවිමාන යි.

7. 2

1121. (එමබා දේවපුත්‍රය) තවතිසා දෙවියනට උතුම් වූ උයන් අතුරෙන් ශ්‍රේෂ්ඨ වූ නාදනවනය හා විත්‍රලතාවනය යමසේ බබළා ද, එබඳු වූ තාගේ මේ විමානය අභසෙහි බබළමින් සිටී.

1122. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි. මනුෂ්‍ය වූයේ කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කිනම් පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තේ වෙහි ද?

- 1123. සො දෙවපුඤ්ඤා අත්තමනො මොග්ගලලානෙන පුච්ඡිතො පඤ්ඤාං පුට්ඨො විශාකාසි යසස කම්මසසිදං ඵලං
- 1124. අභං මනුසෙසසු මනුසසභුතො දළිද්දො අතාණො කපණො කම්මකරො අභොසිං ජිණේණ ව මාතාපිතරො අභරිං පියා ව මෙ සීලවනො අභෙසුං අත්තඤ්ඤි පානඤ්ඤි පසන්නවිනො සකකථව දනං වීජුලං අද්දසිං
- 1125. තෙන මෙ තාදිසො වණේණා තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති, උපපජ්ජනති ව මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
- 1126. අකංඛම් තෙ භික්ඛු මහානුභාව මනුසසභුතො යමකාසි පුඤ්ඤං තෙනමඤ්ඤි ඵවං ජලිතානුභාවො වණේණා ව මෙ සබ්බදීසා පභාසතීති.

නඤ්ඤා විමානං.

7. 3

- 1127. උච්චමිදං මණිජ්ජිණං විමානං සමනානො ඥාදස යොජනානි කුටාගාරා සත්තසතා උළාරා වෙඵරිසසුමිභා රුවකස්තා සුභා
- 1128. තස්චජසි පිවසි බාදසි ව දිබ්බා ව විණා පවදන්ථී වග්ගං දිබ්බා රසා කාමගුණේසු පඤ්ඤි තාරියො ව නවචන්ථී සුවණේණ ජන්තා
- 1129. කෙන තෙ තාදිසො වණේණා කෙන තෙ ඉධමිජ්ඣති, උපපජ්ජනති ව තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
- 1130. දෙවිඤ්චපකොසි මහානුභාවො මනුසසභුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං කෙනාසි ඵවං ජලිතානුභාවො වණේණා ව තෙ සබ්බදීසා පභාසතීති.
- 1131. සො දෙවපුඤ්ඤා අත්තමනො මොග්ගලලානෙන පුච්ඡිතො, පඤ්ඤාං පුට්ඨො විශාකාසි යසස කම්මසසිදං ඵලං

1123. මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ දැයි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුස්සාලූ ඒ දේවපුත්‍ර තෙමේ තුටුසින් ඇත්තේ (මෙසේ) පැවසී ය.

1124. මම (පෙර) මිනිසුන් අතුරෙහි මිනිස් වූයෙමි දිළිඳු වූ අසරණ වූ බැහැපත් වූ කම්කරුවෙක් වීමි. (ඒ මම) ජරාවෙන් දුර්වල වූ මාගේ මවුපියන් පොෂණය කෙළෙමි. සිල්වත්හු ද මට ප්‍රියවූහ. පහත් සිතැතියෙමි අහර ද පැන් ද සකස් කොට මහාදනයක් දුනිමි.

1125. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මන වඩන සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

1126. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

නන්දනවිමාන යි.

7. 3

1127. (එම්බා දිව්‍යපුත්‍රය) ඉතා උස්වූ පියුම්රාමිණි ආදියෙන් කළ ටැම් ඇති මේ විමානය භාත්පසින් දෙළොස් යොදුනෙකි. වෙරළමිණි ආදියෙන් කළ ටැම් ඇති රුවන්පෝරු ඇතුරු බිම් ඇති උදර වූ යහපත් වූ කුළුගෙවල් සත් සියයෙක් වෙත්.

1128. එහි (තෝ) සිටින්නෙහි ය, පානය කරන්නෙහි ය, අනුභව කරන්නෙහි ය, දිව්‍යවිණාවෝ ද මිනිරි සේ වාදනය වෙත්. මෙහි දිව්‍යමය වූ රසයෝ ද පස්කම් ගුණයෝ ද වෙති. ස්වර්ණාභරණයෙන් විභූෂිත වූ නාරිහු ද රහ දක්වත්.

1129. කවර හේතුවකින් තට එබඳු සිරුරු පැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් තාගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධි වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) තට පහළ වෙත් ද,

1130. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි, මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මනුෂ්‍ය වූයේ කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තේ වෙහි ද?

1131. මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ දැයි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුස්සාලූ දේවපුත්‍ර තෙමේ තුටුසින් ඇත්තේ (මෙසේ) පැවසී ය.

- 1132. අභං මනුසෙසසු මනුසිසභුතො
 විවනෙ පථෙ වඩ්ඛමනං¹ අකාසිං
 ආරාමරුක්ඛානි ච රොපයිසසං
 පියා ච මෙ සීලවනොහා අහෙසුං
 අක්ඛං ච පානං ච පසක්ඛවිනොහා
 සක්ඛවච දනං විපුලං අදසිං
- 1133. තෙන මෙ තාදිසො වනෙණො
 තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣකිති
 උපපජ්ජනති ච මෙ හොහා
 යෙ කෙවි මනසො පියා
- 1134. අකඛමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
 මනුසිසභුතො යමකාසි පුසුසුං
 තෙනනෙ ඵචං ජලිතානුභාවො
 වනෙණො ච මෙ සබ්බදියා පභාසකිති

මණ්දුණවිමානං.

7. 4

- 1135. සොචණ්ණොමයෙ පබ්බතසමිං විමානං සබ්බතො පභං
 හෙමජාලකපච්ඡන්තං² කිංකිණිජාලාකපපිතං.
- 1136. අට්ඨංසා සුක්ඛා ඵමහා සබ්බෙ වෙඵරියාමයා
 ඵකමෙකාය අංසියා රතනා සක්ඛ නිමිතා
- 1137. වෙඵරියසුචණ්ණසස ඵලිකා රුපියසස ච
 මසාරගලලමුත්තාහි ලොහිතඛංමණිහි ච
- 1138. විත්‍රා මනොරමා භුමි න කක්ඛුඛංසති රජො
 ගොපාණසීගණො පීනා කුටං ධාරෙනහි නිමිතා
- 1139. සොපානානි ච චතාරි නිමිතා චතුරො දියා
 නානා රතනගබ්බෙහි ආදිවෙචාව විරොචති
- 1140. වෙදියා⁴ චකසෙසා හස් වීහන්තා භාගසො මිතා,
 දද්දලලමානා ආහනති සමන්තා චතුරො දියා
- 1141. තසමිං විමානෙ පච්චරෙ දෙවපුත්තො මහජාහො
 අතිරොචති වනෙණොන උදයනොතාව භානුමා⁵

- 1. සංකමනං - මජ්ඣ.
- 2. හෙමජාල පච්ඡන්තං - මජ්ඣ.
- 3. කිංකිණිකජාල - P.T.s
 කිංකිණිකජාල - සඛා.
- 4. වෙදිකා, - P.T.s.
- 5. භාණුමා - මජ්ඣ, පිඬු.

1132. (වහන්ස) මම (පෙර) මිනිසුන් අතුරෙහි මනුෂ්‍ය වූයෙමි වන මගෙකැ සක්මනක් කෙළෙමි. එහි ආරාමයක් කොට ගස් ද රොපණය කෙළෙමි. සිල්වත්හු ද මට ප්‍රියවූහ. පහන් සිතැත්තෙමි අහර ද පැන් ද සකස් කොට මහා දනයක් දුනිමි.

1133. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය ද එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තීහු ලෙහි සමෘද්ධි වෙති. මන වධන යමකිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

1134. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යාර්ථි ඇත්තෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

මණිපුණ්ණවිමාන යි.

7. 4

1135. (එමබා දේවපුත්‍රය) රුවන්දූලින් සැරසූ කිකිණිදූල් ඇති භාත්පසින් බබළන (මේ) විමානය රත්පවුචෙකැ පිහිටියේ වෙයි.

1136. අටැස් වූ සුදුපැහැති සියලු ටැම්හු වෙරළමිණියෙන් මොනවට කරන ලදහ. (ඒ ටැම්හි) එක් එක් කොටස සත් රුවනින් නිමවන ලදී.

1137-1138. වෙරළමිණියෙන් හා රනින් ද පළිභුයෙන් හා රිදියෙන් ද මැසිරිගලින් හා මුතුයෙන් ද රතුමිණියෙන් ද විසිතුරු වූ සිත්කලු භූමිය වෙයි. එහි ධූලි නො නගීයි. නිර්මිත වූ රත්වන් වූ ගොනැස් සමූහයෝ (සත්රුවන් මුවා) කැණිමඬල දරත්.

1139. සිවු දිගුහි හිණි සතරෙක් මවන ලදී. නොයෙක් රුවනින් කළ ගබඩාවන් කරණකොට ගෙන (මේ විමන) හිරුමෙන් බබළයි.

1140. එහි සිවු දිගුහි අවට අතිශයින් දීප්තිමත් වූ කොටස් වශයෙන් පමණට බෙදූ සිවු වේදිකාවෝ බබළත්.

1141. ඒ උතුම් විමන්හි සිටින උදවන හිරුමෙන් මහත් කැලුම් ඇති දේවිපුත් වූ (නෝ) සිරුරු පැහැයෙන් අතිශයින් බබළහි.

- 1142. දනස්ස තෙ ඉදං ඵලං අපො සීලස්ස වා පන
අපො අඤ්ඤි කම්මස්ස නං මෙ අක්ඛාති පුච්ඡිතො ති.
- 1143. සො දෙවපුත්තො අත්තමනො මොහගලොනෙන පුච්ඡිතො
පඤ්ඤං පුට්ඨො විශාකාසි යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං
- 1144. අහං අතිකච්ඡාසමී ඛුද්ධස්සාදිච්චන්ධුනො
විහාරං සත්ථි කාරෙසිං පසනො සෙති පාණ්ඨි
- 1145. තස් ගතිඤ්ඤි මාලඤ්ඤි පච්චගස්ඤ්ඤි¹ විලෙපනං
විහාරං සත්ථුනො දුසිං² විපසනෙනන චෙතසා
- 1146. තෙන මඤ්ඤිදං ලභං වසං වනෙතමී නඤ්ඤෙන
නඤ්ඤෙන පවනෙ³ රමෙම නානාදිපගණාසුතෙ
රමාමී නච්චගීතෙති අච්ඡරාති පුරකනිතොති.

සුවණණවිමානං.

7. 5

- 1147. උච්චමිදං මණ්ටුණං විමානං
සමනිතනො ආදස යොජනාති
කුටාගාරා සත්තසතා උළාරා
චෙච්චියත්ථො රුචකත්තා සුභා
- 1148. තත්ච්ඡසි පිච්ඡි ඛදසි ච
දිඛො ච විණා පච්චෙතති වගගුං
දිඛො රසා කාමගුණෙත්ථ පඤ්ඤි
නාරියො ච නච්චතති සුවණණජනා
- 1149. තෙන තෙ තාදියො වණෙණො තෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති,
උපපජ්ජති ච තෙ ගොගා යෙ කෙචී මනසො පියා
- 1150. දෙවිදධිපනොසි මහානුභාවො
මනුස්සභුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං.
කෙතාසි ඵවං ජලිතානුභාවො
වණෙණො ච තෙ සබ්බදියා පහාසතීති.
- 1151. සො දෙවපුත්තො අත්තමනො මොහගලොනෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො විශාකාසි යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං

- 1. පච්චගස්ඤ්ඤි - සීඝ්‍ර. ප.
- 2. සත්ථු දුසිං - මජ්ඣ.
- 3. නඤ්ඤෙන ච වනෙ - මජ්ඣ.

1142. (එමබා දිව්‍යපුත්‍රය) තාගේ මේ පුණ්‍යඵලය දනයක්හුගේ ද, නැතහොත් සීලයක්හුගේ ද, නැතහොත් අක්‍රමිකර්මයක්හුගේ ද සි මා විසින් විවාරන ලද්දෙහි එය මට කියව.

1143. මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ ද සි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දිව්‍යපුත්‍ර තෙමේ තුටුසින් ඇත්තේ (මෙසේ) පැවැසී ය.

1144. (වහන්ස) මම (පෙර) අක්‍රමවිඤ්ඤා නම් රටෙහි සුයඛිබන්ධු වූ ශාස්තෘ වූ බුදුරජාණන් වහන්සේට පහන් සිතැතියෙම් සියතින් (ඒ ඒ කීස කරමින්) විහාරයක් කරවූයෙමි.

1145. ඒ අක්‍රමවිඤ්ඤා රටෙහි (මම) වෙසෙසින් පහන් සිතින් ශාස්තෘන් වහන්සේට අභිනව සුවද ද මල්ද විලෙවුන් ද විහාරය ද පූජා කෙළෙමි.

1146. ඒ පිනෙන් මා විසින් මේ විපාකය ලබනලදී. නදුන් වෙනෙහි අනුන් අභිභවා වෙසෙමි. දිව්‍යාච්ඡරාවන් විසින් පිරිවරනලද මම නොයෙක් පක්ෂි සමූහයාගෙන් යුක්ත වූ සිත්කලු වූ නදුන් වෙනෙහි ගී නැටුම්වලින් සිත් අලවා වෙසෙමි.

සුවණ්ණවිමාන සී.

7. 5

1147. (එමබා දිව්‍යපුත්‍රය) ඉතා උස්වූ පියුමරාමිණි ආදියෙන් කළ ටැම් ඇති මේ විමානය භාත්පසින් දෙළොස් යොදුනෙකි. වෙරළමිණියෙන් කළ ටැම් ඇති උදර වූ යහපත් වූ කුළුගෙවල් සත්සියයෙක් වෙත්.

1148. (තෝ) එහි සිටීන්තෙහි ය. පානය කරන්නෙහි ය, අනුභව කරන්නෙහි ය. දිව්‍යවිණාවෝ ද මිහිරි සේ වාදනය වෙති. මෙහි දිව්‍යමය වූ රසයෝ ද පස්කම් ගුණයෝ ද වෙති. ස්වර්ණාභරණයෙන් විභූෂිත වූ නාරිභූ ද රභ දක්වත්.

1149. කවර හේතුවකින් තොපට එබඳු සිරුරු පැහැයෙක් වීද? කවර පිනෙකින් තොපගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධි වේද? මන වඩක්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) තොපට පහළ වෙත් ද.

1150. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි, මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මනුෂ්‍ය වූයේ කිනම් පිනක් කෙළෙහිද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තේ වෙහි ද?

1151. මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ ද සි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දේවපුත්‍ර තෙමේ තුටුසින් ඇත්තේ (මෙසේ) පැවසී ය.

- 1152. ගිමොනං පවුඤ්ඤම මාසෙ පතපනොත් දිවාකරො¹
පරෙසං හතකො පොසො අඛොරාමමසිඤ්ඤති²
- 1153. අඵ තෙනාගමා හික්ඛු සාරිපුතොති විසුඤ්ඤො
කිලනාරුපො කායෙන අකිලනොති වෙතසා
- 1154. තඤ්ඤ දිස්වාන ආයතනං අවොචං අඛෙසිඤ්ඤකො³
සාධු නං හනොන නභාපෙය්‍යං යං මමස්ස සුඛාවහං
- 1155. තස්ස මෙ අනුකමපාය නිකඛ්ඛි පතච්චිරං
නිසීදී රුක්ඛමුලසමීං ඡායාය එකච්චිරො
- 1156. තඤ්ඤ අවෙඡන වාරිනා පසන්නමානසො නරො
නභාපඨී රුක්ඛමුලසමීං ඡායාය එකච්චිරො
- 1157. අඛො ව සිතො සමණො ව නභාපිතො
මයා ව පුඤ්ඤං පසුතං අනාසකං
ඉති සො පිනියා කායං සබ්බං ඵරති අත්තනො
- 1158. තදෙව එත්තකං කමමං අකාසිං තාය ඡානියා
පහාය මානුසං දෙහං උපපගොනාමිති නඤ්ඤො
- 1159. නඤ්ඤො පවනෙ රඤ්ඤෙ නානාදිජගණාසුතෙ
රමාමී නච්චගීතෙහි අච්චරාහි පුරස්කතොති.

අඛෙවිමානං.

7. 6

- 1160. දිස්වාන දෙවං පටිපුඤ්ඤ හික්ඛු
උචෙව විමානමිති චිරඤ්ඤිතිකෙ
ආමුක්ඛනභජාහරණං යසස්සිං⁴
දිඤ්ඤ විමානමිති යථාපි වඤ්ඤිමා.
- 1161. අලඛානො මාලහාරී⁵ සුවචො
සුකුණ්ඩලී කප්පිතකෙසමඤ්ඤ
ආමුක්ඛනභජාහරණො යසස්සි
දිඤ්ඤ විමානමිති යථාපි වඤ්ඤිමා.

- 1. පතාපනෙක - සා.
- 2. දිවාකරෙ - මජ්ඣ., සා.
- 3. අසිඤ්ඤ-පු.
- 4. ආමුක්ඛනභජාහරණෙ යසස්සි - සා.
- 5. මලාධරෙ - මජ්ඣ.

1152. ගිමන් කලා පැසුළුමස්හි හෙවත් ඇසලමසැ හිරු අතිශයින් දිලෙන කල්හි අනුනට බැලීමෙහෙ කොට ජීවත්වන්නා වූ පුරුෂයෙක් අඹවනයකට දිය ඉසී.

1153. එකල්හි ඒ දිශායෙන් කයින් කලාන්ත වූ සිතින් කලාන්ත නොවූ ශාරිපුත්‍ර යැයි ප්‍රසිද්ධවූ මහරහතුන් වහන්සේ වැඩමකළසේක.

1154. අඹවනයට දිය ඉසින්නා වූ (ඒ මම) එන්නා වූ උන් වහන්සේ දක, “වහන්ස, යම් හෙයකින් ඔබ වහන්සේ සනභවන්නෙමි නම් යෙහෙක. එය මට සැප එළවන්නේ ය”යි කීවෙමි.

1155. (එසඳ උන් වහන්සේ) ඒ මට අනුකම්පා පිණිස පාසිවුරු බහා නැබුහ. එක් සිවුරෙන් යුක්ත ව රුක්මුල සෙවණෙහි වැඩහුන් සේක.

1156. පහන් සිතැති මම රුක්මුල සෙවණෙහි වැඩහුන් එක් සිවුරෙන් යුත් උන් වහන්සේ පිරිසිදු දියෙන් නැහැවීමි.

1157. මා විසින් අඹගස ද දියෙන් ඉසින ලදි. ශ්‍රමණයන් වහන්සේ ද සනභවන ලදහ. ස්වල්ප නොවූ පින් ද රැස්කරනලදු යි හෙතෙමේ තමාගේ මුළුසිරුර ප්‍රීතියෙන් පැතිරවී.

1158. (මම) ඒ ජාතියෙහි එපමණක් ම වූ පින්කම් කෙළෙමි. (ඒ පින්කම්න්) මිනිස් සිරුර හැර (මේ) නදුනුයනට පැමිණියෙමි වෙමි.

1159. දිව්‍යාච්ඡරාවන් විසින් පිරිවරන ලද (ඒ මම) නොයෙක් පක්ෂිසමූහයන්ගෙන් යුක්ත වූ සිත්කලු වූ නදුන්වෙනෙහි ගී නැටුම් වලින් සිත් අලවා වෙසෙමි.

අමබවිමාන යි.

7. 6

1160. (සිය) දෙවිවිමන්හි සඳදෙවපුන් යමසේ බබළා ද, එසේ (බබළන) උස් වූ බොහෝකල් පවත්නා වූ විමානයෙහි පැළඳි අත් අබරණ ඇති පිරිවර ඇති දෙවියකු දක මොද්දගලායන මහාස්ථවිරයන් වහන්සේ (මෙසේ) විවාළ සේක.

1161. (එම්බා දේවපුත්‍රය,) අලඬුයන වූ මල්මාලා දරන්නා වූ මනාවත් ඇති මනා කොඩොල් ඇති සැරඟු කෙස්ඳවුළු ඇති පැළඳි අත් අබරණ ඇති පිරිවර ඇත්තා වූ (තෝ) මේ දෙවිවිමන්හි වන්ද්‍රයා මෙන් (බබළහි.)

- 1162. දිබ්බා ව චිණා පවදනති වග්ගං
අට්ඨට්ඨකා සිකඛිතා සාධුරුපා
දිබ්බා ව කඤ්ඤා තිදසවරා උළාරා
නච්චනති ගායනති පමොදයනති
- 1163. දෙවිද්ධිපනෙතාසි මහානුභාවො
මනුසසභුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවො
වග්ගො ව තෙ සබ්බදියා පභාසනීති.
- 1164. සො දෙවපුනෙතා අතනමනො මොග්ගලොනෙන පුච්ඡිතො
පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකාසි යසා කම්මසසිදං එලං
- 1165. අහං මනුසෙසසු මනුසසභුතො
සඛනමම රකඛිසසං පරෙසං ඛෙත්‍රයො
තතො ව ආගා සමණො මමනන්තෙ
ගාවො ව මාසෙ අගමංසු බාදිතුං
- 1166. ද්වයජ්ජ කිච්චං උභයඤ්ඤා කාරියං
ඉච්චවභං භනෙතා තද විචිතසිං
තතො ව සඤ්ඤං පටිලඤ්ඤා යොනියො
දදමි භනෙතාති ඛිපිං අනන්තකං
- 1167. සො මාසඛෙතනං තුරිතො අවාසරීං
පුරා අයං භඤ්ඤති¹ යසසිදං ධනං
තතො ව කණෙභා උරගො මහාවිසො
අදංසි පාදෙ තුරිතසස මෙ සතො
- 1168. ස්වාභං අට්ටොමඤ්ඤා දුකෙඛන පිළිතො
භික්ඛු ව නං සාමං මුඤ්චිත්වා නන්තකං²
අභාසි කුම්මාසං මමානුකම්පයා³
තතො වුතො කාලකතොමඤ්ඤා දෙවතා
- 1169. තදෙව කමමිං කුසලං කතං මයා
සුඛඤ්ඤා කමමිං අනුභොමි අත්තනා
තයා හි භනෙතා අනුකම්පිතො භුසං
කතඤ්ඤාතාය අභිවාදයාමි තං

- 1. භඤ්ඤති - සිමු.
- 2. මුඤ්චිත්වා අනන්තකං - සා.
- 3. මමානුකම්පියා - ඉක.
මමානුකම්පයා - සා.

1162. (එහි) දිව්‍යවීණාවෝ මිහිරි සේ වාදනය වෙති. සු සැටක් පමණ වූ පුහුණු වූ සොදුරු සැහැවී ඇති දෙවලොවැ සුවසේ හැසිරෙන්නා වූ උදර වූ දිව්‍යකන්‍යාවෝ ද නටති, ගයති, ප්‍රමොද වෙත්.

1163. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මනුෂ්‍ය වූයෙහි කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි. කිනම් පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තෙහි වෙහි ද?

1164. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවියනාලද ඒ දේවපුත්‍ර තෙමේ කුටුසින් ඇත්තේ මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ දූ සි (මෙසේ) පැවැසී ය.

1165. (වහන්ස) මම (පෙර) මිනිසුන් අතර මනුෂ්‍ය වූයෙමි අනුන්ගේ දෙනුන් එක්රැස් කොට රැක්කෙමි. එකල්හි මහණෙක් මා වෙතට පැමිණියේ ය. ගවයෝ ද මෑකෙත කන්නට ගියහ.

1166. වහන්ස, එකල්හි මම (මා විසින්) කළයුතු වූ කිය දෙකක් ඇතැ යි සිතීමි. වහන්ස, ඉක්බිති නුවණින් ධර්මසංඥාව පිළිලැබ (කොමුපිටු) දෙමි යි රෙදිකඩ බැහැර කෙළෙමි.

1167. මේ ගවසමූහය තෙමේ යමක්හුගේ මේ මාෂශ්‍යාය මඩතේ ද, ඒ (මම) එයට පෙර යුහුසුලු වූයෙමි මෑකෙතට පැමිණියෙමි. එහි වෙගයෙන් ගිය මාගේ පය මහාවිෂ ඇති කෘෂ්ණසර්පයෙක් දෂ්ට කෙළේ ය.

1168. ඒ මම සර්පවිෂයෙන් උපදූත වූයෙමි මරණදූකින් පෙළුණෙමි වෙමි. මහණ ද මට අනුකම්පා පිණිස තෙමේ ම ඒ රෙදිකඩ මුදු කොමුපිටු වැළඳී ය. (මම) කලුරිය කෙළෙමි ඒ මිනිසන් බවෙන් වූව ව දෙවියෙක් වෙමි.

1169. මා විසින් ඒ කුශලකර්මය ම කරන ලදි. වහන්ස, ඔබ-විසින් බොහෝසේ අනුකම්පා කරනු ලැබූ මම ඒ කම්යෙන් සැප ද විඳිමි. කළගුණ දන්නා බැවින් ඔබ වහන්සේ විඳිමි.

1170. සදෙවකෙ ලොකෙ සමාරකෙ ච
අසේඤ්ඤා මුතී නස්සී තයානුකම්පකො
තයා හී භනෙත අනුකම්පිතො භුසං
කතඤ්ඤතාය අභිවාදයාමී තං

1171. ඉමසමිං ලොකෙ පරසමිං වා පන
අසේඤ්ඤා මුතී නස්සී තයානුකම්පකො
තයා හී භනෙත අනුකම්පිතො භුසං
කතඤ්ඤතාය අභිවාදයාමී තතනි.

ගොසාල විමානං.

7. 7

1172. පුණ්ණමාසෙ යථා චන්ද්‍ර නකඛිතතපරිවාරිතො,
සමන්තා අනුපරියානි තාරකාධිපති සසී.

1173. තථුපමං ඉදං ව්‍යමං දිඛං දෙවපුරමක ච,
අතිරොචති වණ්ණණන උදයනොච රංසිමා.

1174. වෙච්චියසුචණ්ණස්ස ඵලිකා රුපියස්ස ච,
මසාරගලලමුක්ඛාහි ලොභිතඛිතමණිහි ච.

1175. විත්‍රා මනොරමා භුමි වෙච්චියස්ස සන්තා,
කුටාගාරා සුභා රමමා පාසාදෙ තෙ සුමාපිතො.

1176. රමමා ච තෙ පොඤ්ඤාණි පුටුලොමනියෙවිතා,
අවෙච්චාදිකා විසසන්තා සොණ්ණවාලුකසන්තා.

1177. නානාපදුම සඤ්ජන්තා පුණ්ණධර්මසමොතතා¹
සුරහිං සමපවායනාහි මත්‍රුඤ්ඤා මාඵතෙරිතා.

1178. තස්සා තෙ උභතො පසෙස වනගුමො සුමාපිතා,
උපෙතා පුඵරුකෙඛිති ඵලරුකෙඛිති වුභයං.

1179. සොචණ්ණපාදෙ පලලඛෙත මුදුකෙ වොලසන්තෙ,²
තිසික්ඛා දෙවරාජංච උපතිට්ඨාග්ගී අච්ඡරා.

1180. සඛ්ඛාහරණසඤ්ජන්තා නානාමාලා විභුසිතා,
රමනාහි තං මහිදධිකං වසවතඛිව මොදසි.

1181. හෙරිසඛිඛමුද්ධිතාහි විණාහි පණවෙහි ච,
රමසි රතිසමපගොනා නවවගිතෙ සුවාදිතෙ.

1. පුණ්ණධර්ම සමොගතා - සා,
2. ගොණකඤ්ඤා, -- මජ්ඣං.

1170. දෙවියන් සහිත වූ මරුන් සහිත වූ ලෝකයෙහි ඔබ වහන්සේ හා සම වූ අනුකම්පා ඇති අන්‍ය වූ මුනිවරයෙක් නැත. වහන්ස, ඔබ වහන්සේ විසින් අතිශයින් අනුකම්පා කරනු ලැබූ (මම) කළගුණ දන්නා බැවින් ඔබ වදිමි.

1171. මෙලොව ද පරලොව ද ඔබ වහන්සේ හා සම වූ අනුකම්පා ඇති අන්‍ය වූ මුනිවරයෙක් නැත. වහන්ස, ඔබ වහන්සේ විසින් අතිශයින් අනුකම්පා කරනු ලැබූ මම කළගුණ දන්නා බැවින් ඔබ වදිමි.

ගෝපාලවිමාන යි.

7. 7

1172. තාරකාවන්ට අධිපති වූ සස ලකුණු ඇත්තා වූ තාරකාවන් විසින් පිරිවරන ලද පුරපසළොස්වක් හි වන්ද්‍යා යමයේ භාත්පස වටා ඇවිදී ද,

1173. එබඳු වූ මේ දිව්‍යවිමානය ද උදහිරුමෙන් දෙවිලොවැ පැහැයෙන් අතිශයින් බබළයි.

1174-1175. වෙරළමිණියෙන් හා රනින් ද පළිඟුයෙන් හා රිදී යෙන් ද මැසිරිගලින් හා මුතුයෙන් ද රකුමිණියෙන් ද විසිතුරු වූ සිත්කලු භූමිය වෙයි. වෙරළමිණියෙන් අතුරන ලද වෙයි. සිත්කලු වූ යහපත් වූ කුළු ගෙවල් ද වෙයි. මෙසෙයින් තාගේ පහය මැනවින් මැවුණේ වේ.

1176-77. දිවමසුන් විසින් සෙවුනා ලද නිර්මල ජලය ඇති වෙසෙසින් පහන් වූ රුවන්වැලි ඇතුරු නොයෙක් පියුමෙන් ගැවැසීගත් හෙළ පියුමෙන් භාත්පස පැතුරුණු පවතින් කම්පිත වූ මනරම් වූ තාගේ පොකුණු මනා සුවද වහනය කෙරේ.

1178. තාගේ ඒ පොකුණු දෙපස මල්රුකින් හා පලරුකින් යුක්තවූ වනලැහැබිහු මවනලදහ.

1179. රන්වන් පා ඇති දිවසළ අතුළු මොළොක් වූ පලහෙහි සක්දෙව රජු මෙන් හුන්නා වූ තා වෙත දිව්‍යාජසරාවෝ එළඹ සිටිත්.

1180. සියලු අබරණින් වැසුණු නන්වන් මලින් සැරඟුණු ඒ දිව්‍යාජසරාවෝ මහත් සෘද්ධි ඇති තා සතුටු කරවත්. (ඒ තෝ) වසවන් දෙවරජහු මෙන් සතුටු වෙහි.

1181. දේවරනියෙන් යුක්ත වූ (තෝ) බෙර සක් මිහිඟුයෙන් ද විනායෙන් හා පණාබෙරින් ද නැටුම් ගැසුම් මැනවින් පවත්නා කල්හි සිත් අලවා වෙසෙහි.

- 1182. දිබ්බා නෙ විවිධා රූපා දිබ්බා සද්ද අපො රසා,
ගක්ඛා ච නෙ අධිප්පතා චොට්ඨබ්බා ච මනොරමා.
- 1183. තස්මිං විමානෙ පච්චෙ දෙවපුත්ත මහපපභො,
අතිරොච්ඡි චණ්ණෙන උදයනෙතාව භානුමා.

 1184. දනස්ස නෙ ඉදං ඵලං අපො සීලස්ස චා පන,
අපො අඤ්ජලිකමෙස්ස නං මෙ අකඛාහි පුච්ඡිතොති.
 1185. සො දෙවපුත්තො අත්තමනො මොග්ගලානෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤාං පුට්ඨො වියාකාසි යස්ස කම්මයයිදං ඵලං.
 1186. අහං කපිලවක්ඛුසම්භවං සාකියානං පුරුත්තමෙ,
සුඤ්ඤාදනස්ස පුත්තස්ස කඤ්ඤො සහපො අහං.
 1187. යද සො අච්ඡරතොයං බොධාය මහිනිකම්මි,
සො මං මුද්දහි පාභිහි ජාලනමනබෙහි¹ ච.
 1188. සත්ථිං ආකොට්ඨිකාන වහ සම්මොති ච බ්‍රවී,
අහං ලොකං තාරසීස්සං පඤ්ඤා සමෙබ්බාධිමුත්තමං.
 1189. තං මෙ ගිරං සුඤ්ඤානස්ස භාසො මෙ විපුලො අහු,
උදග්ගචිත්තො සුමනො අහිසිංසිං² නද අහං.
 1190. අහිරුලුහඤ්ච මං ඤජා සකායපුත්තං මහායසං,
උදග්ගචිත්තො මුද්දිතො චහිස්සං පුරිසුත්තමං.
 1191. පරෙසං විජිතං ගතං උග්ගතස්මිං දිවාකරෙ,
මම ජනනඤ්ච ඔහාය අනපෙකෙබ්බා සො අපකකම්භී.
 1192. තස්ස තබ්බනබෙ පාදෙ ජිව්හාය පරිලෙහිසං,
ගච්ඡන්තඤ්ච මහාවීරං රුද්ධානො උදිකම්මිසං.
 1193. අදස්සනෙනහං තස්ස සකායපුත්තස්ස සිරිමනො,
අලස්සං ගරුකාබාධං බීජං මෙ මරණං අහු.
 1194. තස්සෙව අනුභාවෙන විමානං ආවසාමීදං,
සබ්බකාමගුණොපෙතං දිබ්බං දෙවපුරමික ව
 1195. යඤ්ච මෙ අහුචා භාසො සද්දං සුඤ්ඤාන බොධියා,
නෙතෙව කුසලමුලෙන චුඤ්ඤාං ආසවකකියං.

1. ජාලිකමනකෙබ්බි - මජ්ඣ.
2. අහිසිංසිං - මජ්ඣ.

1182. තා විසින් කුමන්ත්‍රණ ලද මනරම් වූ නන්දාදරුම් වූ දිව්‍යමය රූපයෝ ද දිව්‍යමය ශබ්දයෝ ද නැවත දිව්‍යමය රසයෝ ද දිව්‍යමය සුගන්ධයෝ ද දිව්‍යමය ස්ප්‍ර්ෂ්ටව්‍යයෝ ද තට ඇත්තාහ.

1183. (එම්බා) දේව පුත්‍රය, (තෝ) ඒ උතුම් දෙව්විමනෙහි උද්ගිරු මෙන් මහත් ප්‍රභා ඇති වූ පැහැයෙන් අතිශයින් බබළන්නෙහි.

1184. (එම්බා දෙවපුත්‍රය,) තාගේ මේ පුණ්‍යඵලය දනයක්හුගේ ද? නැතහොත් සීලයක්හුගේ ද නැතහොත් අක්‍රමිකර්මයක්හුගේ ද සි මා විසින් විචාරන ලද්දෙහි එය මට කියව.

1185. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දිව්‍යපුත්‍ර තෙමේ තුටු සිත් ඇත්තේ මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ ද සි (මෙසේ) පැවැසී ය.

1186. (වහන්ස) මම (පෙර) ශාක්‍යයන්ගේ උතුම් වූ පුරය වූ කපිල වාස්තුවෙහි සුද්ධොදන රජුගේ පුත්‍රයාගේ සහජ වූ කණ්ඩ අශ්වයා වීම.

1187-88. යම් කලෙක ඒ සිද්ධාර්ථකුමාර තෙමේ බුදුබව ලැබීම පිණිස මැදියම නික්මුණේ ද එකල්හි හෙතෙමේ ජාලහස්‍ය ලකුණෙන් යුත් තඹවත් නිය ඇති මොළොක් අත් කලවෙහි සන් කොට යහළුව මම උතුම් බුදුබවට පැමිණියෙමි ලෝකයා (සසරින්) එතෙර කරන්නෙමි. එහෙයින් මා උසුලාගෙන යව සි කී ය.

1189. මා ඒ වචනය අසත් ම මට මහත් වූ සතුටක් විය. එකල්හි ඔදවැඩිසිත් ඇත්තා වූ එසේ ම සතුටුසිත් ඇත්තා වූ මම එය ආදරයෙන් පිළිගනිමි.

1190. මහාසසස් ඇති ශාක්‍යපුත්‍ර වූ ඒ සිද්ධාර්ථ කුමාරයන් මා පිට නැඟී හුන්නහු දැන ඔදවැඩි සිතැති වූ සොමනස් වූ ඒ පුරුෂොත්තමයා උසුලාගෙන ගියෙමි.

1191. ඒ සිද්ධාර්ථ කුමාර තෙමේ අන්‍ය රජුන්ගේ දේශයකට ගොස් හිරු උද වූ කල්හි මා ද ජනන (අසරුවා) ද හැර බලාපොරොත්තු රහිත ව බැහැර ගියේ ය.

1192. (මම) ඒ සිද්ධාර්ථ කුමාරයන්ගේ තඹවත් නිය ඇති පායුවල දිවින් ලෙවීමි. යන්තා වූ ඒ මහාවීරයන් දෙස හඩමින් බලා සිටියෙමි.

1193. ශ්‍රීමත් වූ ඒ ශාක්‍යපුත්‍රයන්ගේ නොදැක්මෙන් (මම) මාරණාන්තික රොගයකට පැමිණියෙමි. එයින් වහා මාගේ මරණය විය.

1194. ඒ පුණ්‍යකර්මයාගේ අනුභාවයෙන් (මම) තවතිසා භවනයෙහි සියලු කම් සැපතින් යුක්ත වූ මේ විමානයෙහි වසමි.

1195. බුදුවීම පිළිබඳ යම් ශබ්දයක් අසා මට හර්ෂයෙක් වී ද, ඒ කුසලමූලයෙන් ම නිවනට ද පැමිණෙන්නෙමි.

- 1196. සවෙ හි හනෙහ ගවෙඡයාසි සතචු බුද්ධසස සතඡකෙ,
මමා පි නං වචනෙන සිරසා වජ්ජාසි වජුනං.
- 1197. අභඤ්චි දච්චිං ගච්ඡසසං ජිනං අපච්ඡුග්ගලං,
දුරුභං දසසනං භොති ලොකනාථාන තාදිනභභි.
- 1198. යො කතඤ්ඤ කතවෙදී සඤ්ඤාං උපසඤ්ඤාමි,
සුඤ්ඤාං ගිරං වකුමනො ධම්මවකුමුං විසොධසි.
- 1199. විසොධෙඤ්ඤා දිට්ඨිගතං විචිකිච්ඡං වතානි ව
වජ්ජිඤ්ඤා සඤ්ඤානො පාදෙ තඤ්ඤාචනතරධායථානි.

කතපක විමානං.

7. 8

- 1200. අනෙකච්ඡුඤ්ඤාං දරයොකනාසනං
විමානමාරුඤ්ඤා අනෙකච්ඡිතං
පරිචාරිතො අච්ඡරාසංගණෙන
සුනිමිතො භුතපතීච මොදසි.
- 1201. සමසසමො නඤ්ඤා කුතොපනුඤ්ඤාපො,
යසෙන පුඤ්ඤාන ව ඉදධියා ව.
- 1202. සඤ්ඤා ව දෙවා නිදසගණා සමෙච්ච
නං තං නමසසතභි සසිංච දෙවා
ඉමා ව නෙ අච්ඡරායො සමනතතො
නච්චතභි ගායනභි පමොදයනභි.
- 1203. දෙවිදධිපඤ්ඤාසි මහානුභාවො
මනුසසභුතො කිමකාසි පුඤ්ඤාං
කෙනාසි ඵලං ජලිතානුභාවො
වඤ්ඤානා ව නෙ සඤ්ඤාදියා පභාසතීති.
- 1204. යො දෙවපුඤ්ඤා අනෙමනො මොග්ගලානෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤාං පුට්ඨො වියාකාසි යසස කම්මසීදං ඵලං.
- 1205. අභං හදනෙන අභුවාසිං¹ පුඤ්ඤා
සුමෙධනාමසස ජිනසස සාවකො
පුච්ඡුජ්ජනො අනචඤ්ඤාධොගමසමි²
යො සතච්ඡාසානි පරිඤ්ඤාසසභං.³

1. අභුවාසි, - මජ්ඣං.
2. අනචඤ්ඤාධොගමසමි, - මජ්ඣං.
3. පරිඤ්ඤාසසභං - සා,
පරිඤ්ඤාසසභං PTS

1196. වහන්ස, ඉදින් ශාස්තෘ වූ බුදුන් වෙත යන්තහු නම් උන්වහන්සේට මාගේ වචනයෙන් ද මස්තකයෙන් මාගේ වැඳීම සැලකරනු මැනවී.

1197. සමාන පුද්ගලයෙක් නැත්තා වූ පස්මරුන් දිනු බුදුරජාණන් වහන්සේ දැකීමට මම ද යන්නෙමි. තාදී ගුණ ඇති ලොවට පිහිට වූ බුදුවරුන්ගේ දැකීම දුර්ලභ වෙයි.

1198. කළ ගුණ දන්නා වූ ඒ දිව්‍යපුත්‍ර තෙමේ බුදුන් වෙත ඵලභීයේ ය. හෙ තෙමේ පැනැස් ඇති බුදුන්ගේ ධර්මය අසා දහම් ඇස (සොවාන් මග) පිරිසිදු කෙළේ ය.

1199. ඒ දිව්‍යපුත්‍ර තෙමේ සකකායදිට්ඨි විවිකිච්ඡා සිලබ්බතපරාමාසයන් (ත්‍රිවිධ සංයෝජනයන්) නසා බුදුරජුන්ගේ සිරිපා වැඳ එහි ම අතුරු දහන් වී ය.

කතථක විමාන යි.

7. 8

1200. නොයෙක් පැහැ ඇති පරිදහයන් හා ශෝක නසන්නා වූ නොයෙක් ලෙසින් විසිතුරු වූ විමානයට නැඟී දිව්‍යාජසරා සමූහයා විසින් පිරිවරන ලද්දේ සුනිර්මිත දිව්‍යරාජයා මෙන් සතුටු වෙහි.

1201. යසසින් පිනෙන් හා ඉදුහයෙන් ඔබ හා සමාන වූවෙක් නැත. ඔබට ශ්‍රේෂ්ඨ වූයෙක් කොසින් ද?

1202. සියලු නිදස් වැසි දේවසමූහයෝ එක් ව දෙවි මිනිසුන් වන්දයාට මෙන් ඒ ඔබට වදිත්. තාගේ මේ දිව්‍යාජසරාවෝ ද හාත්පසින් නටති, ගයති, ප්‍රමුදිත වෙත්.

1203. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි. මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මනුෂ්‍ය වූයෙහි කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි, කිනම් පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ථධි ඇත්තෙහි ද?

1204. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දේවපුත්‍ර තෙමේ තුටු සින් ඇත්තේ මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කම්යක්භූගේ දෑ යි (මෙසේ) පැවැසී ය.

1205. වහන්ස, මම පෙර සුමෙධ නම් වූ ශාස්තෘන් වහන්සේගේ ග්‍රාවකයෙක් වූයෙමි. මම අධිගම රහිත වූ පෘථිවිජනයෙක් වූයෙමි. ඒ මම සත් වසක් පැවිදි ගුණ මාත්‍රයෙන් හැසුරුණෙමි.

- 1206. සවාහං සුමෙධස්ස ජිනස්ස සක්ඛුනො
පරිනික්ඛකස්සොසතිණ්ණස්ස නාදිනො
රකනුවවයං හෙමජාලෙන ඡන්තං
වන්දිතො ධුපසම් මනං පසාදයිං.
- 1207. න මාසි දනං න ව මන්ථී දතුං
පරෙ ව බො තස්ස සමාදපෙසිං
සුපෙඨං නං පුප්ඵියස්ස ධාතුං
ඵවං කීර සග්ගමිතො ගමිස්සඨ.
- 1208. තදෙව කමමං කුසලං කතං මයා
සුඛකඛි දිබ්බං අනුභොමී අත්තනා
මොදමහං තිදසගණස්ස මජ්ඣෙ
න තස්ස පුකකස්ස බයමපි අජ්ඣගනති.¹

අනෙක වණ්ණ විමානං.

7. 9

- 1209. අලඬානො මට්ටකුණ්ඩලී
මාලාධාරී හරිවන්දනස්සදෙ
බාහාපග්ගඤ්ඤ කන්දසී
චිතමජ්ඣෙ කීං දුකඛිතො තුවනති.
- 1210. සොවණ්ණමයො පහස්සරො
උප්පනොනා රථපඤ්ඤරො මම
තස්ස වකකයුගං න වින්දමී
තෙන දුකෙඛන ජහිස්සං²චිතනති.
- 1211. සොවණ්ණමයං මණිමයං
ලොහිතකමයං³ අථ රුපියාමයං
ආචිකඛි මෙ හද්ද මාණව
වකකයුගං පටිලාභයාමී⁴ තෙති.
- 1212. සො මාණවො තස්ස පාවදී
වන්දසුරියා උභයෙත්ථ දිස්සරෙ
සොවණ්ණමයො රථො මම
තෙන වකකයුගෙන සොහතීති.

- 1. අජ්ඣගනති, - මජ්ඣං.
අජ්ඣගතී, - PTS.
- 2. ජහාමී - මජ්ඣං.
ජහියාමී - සායා-PTS.
- 3. ලොහිතකමයං - මජ්ඣං.
ලොහිතකමයං - සායා.
ලොහමයං - කඤ්ඤි.
- 4. පටිලාභයාමී - මජ්ඣං.

1206. ඒ මම පිරිනිවිසා වූ වතුරොසය තරණය කළා වූ තාදී ගුණ ඇති පස්මරුන් දිනූ සුමේධ නම් ශාස්ත්‍රාඥයන් වහන්සේගේ භාත්පසින් කසුන් දැලින් වැසි රුවනින් කළ ධාතුචෙතනයට වැද එහි සිත පැහැදවීම්.

1207. මා විසින් දෙනලද දනයෙක් නම් නො වී ය. දෙන්නට මට දෙයාවස්තුවෙකුදු නැත. පිදියසුත්තභ්‍රගේ ධාතුන් පුදවූ. මෙසේ මෙලොවින් ව්‍යුත ව ස්වර්ගයට යන්නහු යයි එහි අනුන් සමාදන් කරවූයෙමි.

1208. මාවිසින් ඒ කුසල කර්මය කරන ලදී. (එහි විපාක විසින්) මම දිව සැපත් අනුභව කරමි. තිදස් වැසි දෙවගණයා මැද මම සතුටු වෙමි. ඒ පුණ්‍යයාගේ ඤයට ද නො පැමිණියෙමි.

අන්තර්ගත විමාන යි.

7. 9

1209. අලංකාර වූයෙහි මටකොඩොල් ඇතියෙහි මල්බර ඇතියෙහි රන්වන් සලුන් ඇතියෙහි වනමැද දෙ අත් බැඳගෙන හඬනෙහි. තෝ කුමක් හෙයින් දුකට පැමිණියෙහි ද?

1210. රන්මුවා වූ පැහැ විහිදෙන රිය මැදිරියෙක් මට උපත. එයට සක් යුවළක් නො ලබමි. ඒ දුකින් දිවි හරින්නෙමි.

1211. සොළුරු මාණවකය, මට කියව. රන්මුවා වූ හෝ මිණිමුවා වූ හෝ රන්මිණිමුවා වූ හෝ වැළි රිදිමුවා වූ හෝ සක් යුවළක් තට ලබාදෙමි.

1212. ඒ මාණවක තෙමේ ඔහුට මෙසේ කී ය. මෙහි සඳ හිරු දෙදෙන පැනෙත්, මාගේ රන්මුවා රිය ඒ සක් යුවළින් හොබී.

- 1213. බාලො බො කුමසි මාණව
 යො කිං පකුයසෙ අපකුයං
 මඤ්ඤමි තුවං මරිසසසි
 නහි කිං ලච්ඡසි වඤ්ඤුරියෙති.
- 1214. ගමනාගමනමුදි දිසසති
 වණ්ණණධාතු උභයකු වීරියා
 පෙතො පන කාලකතො න දිසසති
 කොනිධි කඤ්ඤං බාලානරොති.
- 1215. සචචං බො වදෙසි මාණව
 අභමෙව කඤ්ඤං බාලානරො
 වඤ්ඤං විය දරකො රුදං
 පෙතං කාලකතාහිපකුයසති.
- 1216. ආදින්නං වන මං සන්තං සන්සින්නංව පාවකං,
 වාරිනා විය ඔසිඤ්ඤං සබ්බං නිබ්බාපයෙ දරං.
- 1217. අබ්බහි¹ වන මෙ සලලං සොකං හදයනිසිත්තං,
 යො මෙ සොකපරෙතසසි පුත්තසොකං අපානුදි.
- 1218. ස්වාහං අබ්බුළහ සලොසමි සිතිභුතොසමි හිබ්බුතො,
 න සොවාමි න රොදමි තව සුඤ්ඤාන මාණවාති.
- 1219. දෙවනානුසි ගජධබ්බො ආදු සකෙසා පුරිඤ්ඤෙ,
 කො වා කිං කසස වා පුත්තො කථං ජානෙමු තං මයසති.
- 1220. යඤ්ඤි කඤ්ඤි යඤ්ඤි රොදසි
 පුත්තං ආලාහනෙ සයං දහිකා
 ස්වාහං කුසලං කරිකා කමමං
 කිදසානං සභව්වතං පනෙතාති.²
- 1221. අපපං වා බහුං වා නාදදසාම
 දනං දදන්තසසි සකෙ අගාතර
 උපොසථකමමං වා නාදිසං
 කෙන කමෙමන ගතොසි දෙවලොකනති.
- 1222. ආබාධිකොහං දුකඛිකො ගිලානො
 ආතුරරුපොමිඤ්ඤි සකෙ නිවෙසනෙ
 බුද්ධං විගතරජං විනිණ්ණකඛ්ඛං
 අද්දකඛිං සුගතං අනොමපඤ්ඤං.

1. අබ්බහං - සා,
 2. ගතොසි - මජ්ඣං.

1213. මාණවකය, යම්බඳු වූ තෝ නො පැතියසුත්තක් පනනෙහිද? ඒ තෝ බාලයෙක් ම වෙහි. තෝ මැරෙන්නෙහි යයි හඟිමි. තෝ සඳ හිරු දෙදෙනා නො මැ ලබන්නෙහි ය.

1214. මේ අභයෙහි යාම රීම් පෙනෙයි. පැහැ සටහන් ද පෙනෙයි. උභය වීථිහු ද පෙනෙත්. කලුරිය කළ පරලොව ගිය පුද්ගලයා නො පෙනෙයි. මෙහි වලප්පවුන් අතුරෙන් කවරෙක් නම් ඉතා අඤාන වෙයි ද?

1215. මාණවකය, සැබවක් ම කියහි. සඳ ඉල්ලා හඬන දරුවකු මෙන් කලුරිය කළ පරලොව ගිය නැතැත්තහු පනන මම් ම වලප්පවුන් අතුරෙන් ඉතා අඤාන වෙමි.

1216. ගිතෙල් ඉසින ලද ගින්නක් මෙන් ඇවිලගත්තකු වූ ම මා දියෙන් ඉසින්නක්හු මෙන් හැම කාය චිත්ත දරථ එකැනින් නිවුයෙහි ය.

1217. යමෙක් සොවින් මඬනා ලද මාගේ පුත්‍රශෝකය දුරු කෙළේ ද හෙතෙම මාගේ භාදය ඇසුරු කළ ශෝක නැමති හුල උපුළේ ය.

1218. මාණවකය, ඒ මම නාගේ අනුසසුන් අසා ඉදුරු හුල් ඇතියෙමි වෙමි, සිහිල් වූයෙමි වෙමි, නිවියෙමි වෙමි, ශෝක නො කරමි, නො හඬමි.

1219. දෙවියෙක් හෝ වෙහි ද? ගඳඹෙක් හෝ වෙහි ද? නොහොත් පුරිඤ්ඤ නම් වූ සක්දෙවරද වෙහි ද තෝ කවරෙක් හෝ වෙහි ද කවරකුගේ පුතෙක් හෝ වෙහි ද? අපි එ කරුණ කෙසේ දනුමෝ ද?

1220. තෙමේ පුතා සොහොනෙහි දවා යමකු සඳහා හඬනෙහි ද? යමකු සඳහා වලප්පනෙහි ද? (තා පුත්) ඒ මම කුසල් කම් කොට දෙවියන්ගේ සහභාවයට පැමිණියෙමි.

1221. සියගෙයි දී ස්වල්ප වූ හෝ බොහෝ වූ හෝ දනක් දෙනු නො දුටුමහ. එබඳු පෙහෙවස් විසීමක් හෝ අන් පින් කමක් හෝ නො දුටුමහ. කිනම් කර්මයෙකින් දෙවිලොවට ගියෙහි ද?

1222. මම සිය නිවෙස්හි උපන්රොග ඇතියෙමි දුකට පැමිණියෙමි දැඩිගිලන්බැව ඇතියෙමි ආතුරස්වභාව ඇතියෙමි වෙමි. (එකල්හි) සිවුසස් දනගත් පහවූ කෙලෙස් ඇති දුරු කළ සැක ඇති. අලාමක නුවණ ඇති සුගතයන් වහන්සේ දුටුවෙමි.

- 1223. සවාහං මුදිතමනො පසනභවික්කො
අඤ්ජලිං අකරීං තථාගතස්ස
නාහං කුසලං කරිකාන කමමං
තිදසානං සභවාහං පනෙතාති.
- 1224. අවජරියං චත අබහුතං
අඤ්ජලිකමමස්ස අයමීදියො විපාකො
අහමෙ. මුදිතමනො පසනභවික්කො
අජෙජව බුද්ධං සරණං වජාමිති.
- 1225. අජෙජව බුද්ධං සරණං වජාහි
ධම්මඤ්ඤි සඛ්ඤ්ඤා පසනභවික්කො
තථෙව සික්ඛාය පදනි පඤ්ඤා
අබණ්ඩච්ඡුලොති සමාදියස්සු.
- 1226. පාණාතිපාතා විරමස්සු වීජං
ලොකෙ අදිතතා පරිචජ්ජයස්සු
අමජ්ජපො මා ච මුසා හණාහි
සකෙන දරෙන ච හොහි තුට්ඨොති.
- 1227. අක්ඛාමොසි මෙ යක්ඛ නිතකාමොසි දෙවතෙ,
කරොමී තුඤ්ඤං චචනං තංසි ආචරියො මමාති.
- 1228. උපමි සරණං බුද්ධං ධම්මඤ්ඤාපි අනුහතරං,
සඛ්ඤ්ඤා නරදෙවස්ස ගචජාමී සරණං අහං.
- 1229. පාණාතිපාතා විරමාමී වීජං
ලොකෙ අදිතතං පරිචජ්ජයාමී
අමජ්ජපො නො ච මුසා හණාමී
සකෙන දරෙන ච හොමී තුට්ඨොති.

මට්ටකුණ්ඩලී විමානං.

7. 10

- 1230. සුඤ්ඤාට යක්ඛස්ස ච වාණිජාන ච
සමාගමො යඤ්ඤා තද අහොසි
යථා කරං ඉතරීතරෙන වාපි
සුභාසිතං තඤ්ඤා සුඤ්ඤාට සඤ්ඤා.
- 1231. යො යො අහු රාජා පායාසි නාමො¹
භුමිමානං සභවාහතො යසසී
යො මොදමානොව සකෙ විමානෙ
අමානුසො මානුසෙ අජ්ඣාහාසිති.

1. පායාසි නාම - මජ්ඣ.

1223. ඒ මම සතුටු සිත් ඇතියෙම පහන් සිත් ඇතියෙම තරාගතයන්ට ඇදිලි කෙළෙමි. මම එ කුශලකර්මය කොට දෙවියන්ගේ සහබවට පැමිණියෙමි.

1224. අසුරලිකර්මයාගේ මෙබඳු මේ විපාකය එකාන්තයෙන් ආශවයභියෙකි. එකාන්තයෙන් විස්මයෙකි. මමත් සතුටුසිත් ඇතියෙම පහන්සිත් ඇතියෙම අද ම බුදුන් සරණ යෙමි.

1225. අද ම පහන් සිත් ඇතියෙහි බුදුන් ද ධර්මය ද සඛ්‍යයා ද සරණ කොට යව. එසේම සිකපද පස ද නො කඩ කොට නො පලුදු කොට සමාදන් වෙව.

1226. පණිවායෙන් වහා වෙන් වෙව. ලොවැ (හිමියන්) නුදුන් දෙය දුරු කරව. රහමෙර නො බොන්නෙක් වෙව. බොරු නො කියව. සිය අඹු සමග තුටු වෙව.

1227. යක්‍ෂය, තෝ මට වැඩ කැමැති වෙහි. දෙවිය, සුව කැමති වෙහි. තෝ මට ඇදුරු වෙහි. මම තාගේ වචනය කරමි.

1228. මම අනුභවර වූ බුදුන් සරණ කොට යෙමි. නරදෙවිභූගේ දහම ද සභුන් ද සරණ කොට යෙමි.

1229. පණිවායෙන් වහා වෙන් වෙමි. ලොවැ නුදුන් දෙය දුරු කරමි. රහමෙර නො බොනුයෙම වෙමි. බොරු ද නො කියමි. සිය අඹුව සමග තුටු වෙමි.

මටකුණඩලි විමාන සි.

7. 10

1230. (සෙරිසසක නම) දේවපුත්‍රයාගේ ද වෙළඳුන්ගේ ද ඒ ගමන කාලයෙහි යම් වැලිකතරක දී එක්වීමෙක් වී ද, එය අසවු. එකල්හි ඔවුනොවුන් විසින් කරන ලද සුභාෂිත වචනය යම් සේ වෙ ද, තෙපි හැම දෙන එය ද අසවු.

1231. (සේනව්‍ය නුවර) පායාසි නම යම් ඒ රජෙක් වී ද, බුමාවු දෙවියන් ගේ සහභාවයට පැමිණි පිරිවර ඇති ඒ දෙවපුත් තෙමේ සිය විමන්හි සතුටු වෙමින් මිනිසුන්ට (මෙසේ) කියේ ය.

1232. වඛෙක අරඤ්ඤි අමනුසසට්ඨානො
කන්තාරෙ අප්පොදකෙ අපභකෙකි
සුදුග්ගමෙ වණ්ණපට්ඨස මජ්ඣෙකි
වඛකං භයං නට්ඨමනා මනුසසා.

1233. නයිධ ඵලා මූලමයා ව සනභි
උපාදනං නඤ්චී කුතො ඉධ භකෙකා
අඤ්ඤත්‍ර පංසුභි ව වාලුකාභි ව
තඤ්ඤාභි¹ උණභාභි ව දරුණාභි ව.

1234. උජ්ජබ්ගලං තඤ්ඤම්චං කපාලං
අනායසං පරලොකෙන තුලාං
ලුද්දනමාවාසමිදං පුරාණං
භූමිපභද්දෙසො අභිසඤ්ඤරූපො.

1235. අථ තුමෙභ තෙතා² වණ්ණණ්ණා
කිමාසමානා ඉමං පදෙසං හි
අනුපඵට්ඨා සභසා සමෙච්ච
ලොභා භයා අථවා සමපමුලහාති.

1236. මගධෙසු අඛෙගසු ව සඤ්ඤවාභා
ආරොපඤ්ඤා³ පණ්ණියං පුට්ඨතාං
තෙ යාමසෙ සිනධුසොච්චරභූමිං
ධනඤ්ඤා උද්දයං පඤ්ඤානා.

1237. දිවා ප්‍රිපාසං නයිවාසයනා
යොග්ගානුකම්පඤ්ඤා සමෙකඛමානා
ඵතෙන වෙගෙන ආයාම සඤ්ඤ
රඤ්ඤං මග්ගං පච්චිකානා වීකාලෙ.

1238. තෙ දුපපයාතා අපරඤ්ඤාමග්ගා
අනධාකුලා විපතට්ඨා අරඤ්ඤා
සුදුග්ගමෙ වණ්ණපට්ඨස මජ්ඣෙකි
දිසං න ජානාම පමුලභවිකතා.

1239. ඉදඤ්ඤා දිඤ්ඤා අදිට්ඨපුඛිං
විමානසෙට්ඨඤ්ඤා තචඤ්ඤා යකඛ
තතුතතරිං ජීවිතමාසමානා
දිඤ්ඤා පඤ්ඤා සුමනා උදග්ගාති.

1. තරාභි - මජ්ඣං.
2. තෙතනු - භයා.
3. ආරොපඤ්ඤා - සිඤ්ඤා.

1232. අමනුෂ්‍යයන්ට වාසස්ථාන වූ සැක සහිත වූ වනයෙහි නිරුද්ධ වූ අහර නැති දුකයේ යායුතු වූ මේ චිත්තානුකූලයෙහි වැලිකතර මැද සැකයෙන් බියට පත් ව මං මුළු වූ මිනිසුනි,

1233. මේ වැලිකතරෙහි එල ද අල ද නැත්තේය. ගිනි එලවන දර ද නැත. රළ වූ තැවුණා වූ උණුවැලි හා පස් හැර අහරෙක් නම් මෙහි කොසින් ලැබේ ද.

1234. රළ වූ තද පස් ඇති රත් කබලක් වැනි සැපතක් නැති නරකය බඳු වූ බොහෝ කල් පටන් පිශාව (ලුද්දක) යන්ට වාසස්ථාන වූ මේ ප්‍රදේශය සෑමින් විසින් ශාපකරන ලද්දක් බඳු වූයේ ය.

1235. තවද, තෙපි කුමක් නිසා කවරක් බලාපොරොත්තුවෙන් නො වීමසා එකතු ව මේ පෙදෙසට පිවිසියාහු ද? ලොහයෙන් පැමිණියාහු ද? නොහොත් බියෙකින් පැමිණියාහු ද? නැතහොත් මං මුළාවූවාහු ද?

1236. (එම්බා දේවපුත්‍රය,) අඟු මගද දෙරට සාක්ෂිවාහක වූ ඒ අපි ගැල්හි බොහෝ විකිණියයුතු බඩු පුරාගෙන ලාභාපෙන්නා ඇති ව වැඩි ධනාශා ඇති ව සින්ධුසොචීර දේශයට යමහ.

1237. දවල් පවස නො ඉවසිය හැකි ව ගොනුන්ට හා මිනිසුන්ට එාහු බලන්නමෝ මේ වෙගයෙන් පැමිණියමහ. ඒ අපි සියලු දෙන රැ නොකල්හි මාර්ගයට පිළිපන්නමෝ වෙමු.

1238. නො මග පැමිණියා වූ වැරදු ගීය මහ ඇත්තා වූ අතියන් මෙන් ආකුල වූ නැසුණා වූ වනයෙහි අතිශයින් මුළාවූ සිත් ඇති ඒ අපි මේ දුර්ගම වූ වැලිකතර මැද යායුතු දිශාව නො දනුමහ.

1239. (එම්බා) දේවපුත්‍රය, පෙර නො දුටු විරු මේ උතුම් වීමන ද තා ද දැක මෙතැන් පටන් දිවි ලබමහ යි සිතා ප්‍රීති වූවමෝ සොම්නස් සිතැත්තමෝ ඔද වැඩි සිතැත්තමෝ වෙමු.

1240. පාරං සමුද්දස්ස ඉදංකච්ච චණ්ණං¹
වෙකාවරං² සබ්බපථකච්ච මග්ගං
නදියො පන පබ්බතානංකච්ච දුග්ගා
පුටුඤ්ඤා ගච්ඡට්ඨ හොගහෙනු.

1241. පසබ්බද්දියාන වීරීතං පරෙසං
වෙරජ්ජකෙ මාත්‍රසෙ පෙසබ්බමානා
යං වො සුතං වා අථවාපි දිට්ඨං
අවෙජරකං කං වො සුඤ්ඤාම තාතාති.

1242. ඉතොපි අවෙජරතරං කුමාර
න නො සුතං වා අථවාපි දිට්ඨං
අතීතමාත්‍රසසකමෙව සබ්බං
දිස්වා න තප්පාම අනොමචණ්ණං

1243. වෙහාසයං පොකඛරංකෙඤ්ඤ භවන්ති
පහුතමාලා³ බහු පුණ්ඛරීකා
දුමා වීමෙ⁴ නිච්චථලුපපතතා
අතීව ගජධා සුරභිං පවායන්ති.

1244. වෙථරියඤ්ඤා සතමුසසීතාසෙ
සීලාපවාළසස ව ආයතංසා
මසාරගලා සහලොභිතධ්‍යා
ථමො වීමෙ⁵ ජොතිරසාමයාසෙ.

1245. සහසකඤ්ඤං අකුලාත්‍රභාවං
තෙසුපරි සාධුමීදං විමානං
රතනනිකරං කඤ්ඤිතවෙදිමීසං
තපනීයපච්චෙවි ව සාධු ජනනං.

1246. ජමොනදුක්ඛකමීදං සුමච්චො
පාසාදසොපාන ඵලුපපනො
දළොභා ව වගභු සුමුච්චො සුසංගතො⁶
අතීව නිජ්ඣානඛමො මත්‍රුකෙඤ්ඤ.

1247. රතනනිකරසමීං බහු අත්තපානං
පරිවාරිතො අච්ඡරාසංගඤ්ඤන
මුරජ්ජ⁷ ආලම්බර කුරියසුච්චො
අභිවක්ඛිතොසි පුතීවක්ඛනාය.

1. ඉමඤ්චචණ්ණං - මජ්ඣං, භා.
2. වෙකං පරං - භා.
3. පහුතමාලා - භා.
4. දුමා වීමෙ - භා.
5. ථමො ඉමෙ - මජ්ඣං.
6. දළොභා ව වගභු ව සුසංගතො - මජ්ඣං.
7. මුරජ්ජ - මජ්ඣං.

1240. (එමබා පින්වත්නි,) මුහුදෙන් එතෙර ද මෙබඳු වැලිකතරෙහි ද වේවැල් බැඳ යායුතු මාර්ගවල ද කණු සිටුවා යායුතු මාර්ගවල ද නදී පර්වතාදී දුර්ගම ප්‍රදේශවල ද වස්තු හේතුවෙන් තෙපි නොයෙක් දිගට යන්තහු ය.

1241. අන් රජවරුන්ගේ විජිතයන්ට පැමිණ නොයෙක් රටවල මිනිසුන් දකිමින් තොප විසින් යමක් අසන ලද්දේද, තවද යමක් දක්නා ලද ද දරුවෙහි, ඒ ආඥායනීය තොප වෙතින් අසමහ.

1242. (එමබා) දේවකුමාරය, මානුෂික වූ සියලු ඉසුරු සමපත් ඉක්ම ගිය මේ සැපතට වඩා අතිශය ආඥායනී වූවක් අප විසින් දක්නා ලද හෝ අසන ලද හෝ නොවෙයි. තවද, ඒ අලාමක වර්ණය දැක තෘප්තියට නො පැමිණියමහ.

1243. බොහෝ වූ හෙළ පියුම් ආ මලින් ගැවසීගත් පොකුණු අහසෙහි ගලාබසිත්. එලයෙන් ගැවසීගත් අතිශය සුවඳවත් වූ මේ වෘක්ෂයෝ ද සුවඳ වහනය කෙරෙත්.

1244. සියක් රියන් පමණ උස් වූ දීර්ඝාසු ඇති වෙරළමිණියෙන් පබළුයෙන් කළ ඝාතයෝ ද මැසිරිගලින් හා රතුමිණියෙන් කළ ඝාතයෝ ද යන මොහු ප්‍රයාතිෂ්මත් වූවාහු ය.

1245. දහස් ගණන් වැම ඇති අකුලා වූ අනුභාව ඇති රනින් ගැවසුණු කසුන්වුවා වේදිකාවෙන් යුත් රන්පටින් මනාව වසන ලද තාගේ මේ සුඤ්ච විමානය ඒ ඝාතමඝාකයෙහි පිහිටියේ වෙයි.

1246. මේ විමන අතිශයින් ඔප් නැගූ දඹරනින් බබළන්නේ ය. එහි සුමට වූ ප්‍රාසාද සොපාන එලකයෙන් යුත් සරීර වූ මනොඤ්ච මනාව සංගත වූ ප්‍රාසාද අවයව තෙමේ ඉතා දැකුම්කලු වූයේ මනරම් වේ.

1247. මේ රුවන් විමන ඇතුළත බොහෝ ආභාරපාන ඇත්තේ ය. දිව්‍යාජසරා සමූහයා විසින් පිරිවරන ලද්දෙහි. මිහිඟු බෙර පනාබෙර තුයනිනාදයෙන් නිති පැවති සොෂ ඇත්තෙහි. ස්කූනිගීතිකායෙන් අභිවාදන කරන ලදුයෙහි.

1248. සො මොදසි නාරිගණප්‍රබොධකො
 විමානපාසාදවරෙ මනොරමෙ
 අචිතතිසො සබ්බගුණුපපතෙතො
 රාජා යථා වෙසසවණො නලිනායා

1249. දෙවො නු ආසි උදවාසි යකො
 උදහු දෙවිදෙදු මනුසසගුතො
 පුච්ඡතති තං වාණිජා සඤ්චාහා
 ආචිතති කො නාම තුවංසි යකොති.

1250. සෙරිසසකො¹ නාම අහමි² යකො
 කනාතාරියො විණුණුපඵමි ගුතො
 ඉමං පදෙසං අභිපාලයාමි
 වාවචකරො³ වෙසසවණසස රකෙඤ්ඤති.

1251. අධිච්ච ලද්ධං පරිණාමජං තෙ
 සයං කතං උදහු දෙවෙහි දිනාං
 පුච්ඡතති තං වාණිජා සඤ්චාහා
 කරං තයා ලද්ධමිදං මනුඤ්ඤති,

1252. නාධිච්චලද්ධං න පරිණාමජං මෙ
 න සයං කතං න හි දෙවෙහි දිනාං
 සකෙහි කලෙමහි අපාපකෙහි
 පුරෙඤ්ඤති මෙ ලද්ධමිදං මනුඤ්ඤති.

4253. කිං තෙ වතං කිං පන බ්‍රහ්මචරියං
 කිසස පුච්ඡණ්ණසස අයං විපාකො
 පුච්ඡතති තං වාණිජා සඤ්චාහා
 කරං තයා ලද්ධමිදං විමානතති.

1254. මම³ පායාසිති අහු සමඤ්ඤ
 රජජං යද් කාරධිං කොසලානං
 නඤ්චිකදිට්ඨි කදරියො පාපධමෙමො
 උචෙජ්ඣවාදී ච තද් අහොසිං.

1255. සමණො ච ඛො ආසි කුමාරකසසපො
 බ්‍රහ්මඤ්ඤතො විතතකපී උලාරො
 සො මෙ තද් ධමෙකථං අකාසි⁴
 දිට්ඨිවිසුකානි විනොදධි මෙ.

1. සෙරිසකො - මජ්ඣා.
 2. වචනකරො - මජ්ඣා.
 3. මම. - මජ්ඣා.
 4. අහාසි - මජ්ඣා.

1248. ඒ වෙසවුණු රජ තෙමේ නලිනී නම් ක්‍රීඩාසථානයෙහි යම්සේ ද, එසේ ඒ තෝ ද නාරිගණයා විසින් ප්‍රබෝධිත වූයෙහි. නො සිතිය හැකි අනුභාව ඇතියෙහි, සියලු ගුණයෙන් යුක්ත වූයෙහි. මනරම් වූ ඒ උතුම් විමන් පහයෙහි සතුටු වෙහි.

1249. තෝ දෙවියෙක් වෙහි ද? නොහොත් යසසයෙක් වෙහි ද? නොහොත් සක්දෙවිඳු වෙහි ද? මිනිස් දෑ ඇතියෙහි ද? (එමඛා) දේවපුත්‍රය, තෝ කිනම් වෙහි දැ යි මේ සාක්ෂිවාහක වෙළෙන්දෝ විචාරති. කියනු මැනැවි.

1250. (එමඛා වෙළඳුනි,) කතරෙහි නියුක්ත වූ වැලි කතරෙහි ආරක්‍ෂක වූ මම සෙරීසසක නම් යසසයා වෙමි. වෙසවුණු රජුගේ වචනය කරන්නෙමි මේ ප්‍රදේශය පාලනය කරමි.

1251. (එමඛා දිව්‍යපුත්‍රය,) තාගේ සම්පන්නිය අහෙකුක ව ලද ද? කාල පරිණාමයෙන් ලද ද? තමා විසින් ම නිපදවූවක් ද? නොහොත් දෙවියන් විසින් හෝ දෙන ලද්දක් ද, මනොඥ වූ මේ සැපත තා විසින් කෙසේ ලද දැ යි සාක්ෂිවාහක වෙළෙන්දෝ තා විචාරත්. එය කියනු මැනැවි.

1252. (වෙළඳුනි,) මාගේ මේ සැපත අහේකුක ව ලද්දක් නො වේ. කාල පරිණාමයෙන් ලද්දක් නො වේ. තමා විසින් නිපදවන ලද්දක් හෝ නො වෙයි. දෙවියන් විසින් දෙන ලද්දක් නො වේ මැ යි. අලාමක ස්වකීය පුණ්‍යකම් කරණ කොටගෙන මා විසින් මේ මනොඥ සැපත ලබන ලදී.

1253. (එමඛා දේවපුත්‍රය,) (ඒ) තාගේ චුත සමාදනය කුමක් ද? (තාගේ) උතුම් හැසිරීම කුමක් ද? මේ විපාකය කවර නම් කුශල කම්පක්ෂ්‍ය ගේ ද? මේ විමන තා විසින් කෙසේ ලබන ලද දැ යි සත්වා වෙළෙන්දෝ ඔහු විචාරති.

1254. යම් කලෙක කොසොල් රට රජය කරවීම ද, (ඒ) මට පායාසිරාජඤ්ඤී යි නමෙක් විය. එකල්හි මම නාසනිකදාෂ්ටී ඇති තද මසුරු වූ ලමු සැහැවි ඇති උවෙස්දවාදියෙමි වීමි.

1255 එකල්හි බහුශ්‍රැත වූ චිත්‍රකථික වූ උදර වූ කුමාරකසසප නම් ශ්‍රමණ කෙනෙක් වූහ. උන් වහන්සේ මට බණ වදළ සේක. මාගේ දාෂ්ටීහු ද දුරු කළ සේක.

1256. තාහං තසස ධම්මකථං සුභිඤ්චා
 උපාසකතතං පටිච්චෙද්ධිසසං
 පාණාතිපාතා වීරතො අහොසිං
 ලොකෙ අදික්ඛං පටිච්චස්සයිසසුං.
 අමඡ්ඡපො තො ච මුසා අභාණිං
 සකෙන දුරෙහ ච අහොසිං¹ තුට්ඨං.

1257. තං මෙ වතං තං පන බුහුමචරියං
 තසස සුචිණ්ණිසස අයං විපාකො
 තෙහෙව කමෙමිහි අපාපකෙහි
 පුඤ්ඤාහි මෙ ලඤ්ඡිදං විමානතති.

1258. සච්චං කිරාහංසු නරා සපඤ්ඤා
 අනඤ්ඤාථා චචනං පණ්ඩිතානං
 යහිං යහිං ගච්ඡති පුඤ්ඤකමෙමා
 තහිං තහිං මොදති කාමකාමී.

1259. යහිං යහිං සොකපට්ඨදුවො ච
 චධො ච බජෙධා ච පරිකතිලෙසො
 තහිං තහිං ගච්ඡති පාපකමෙමා
 න මුච්චති දුග්ගතියා කදච්ඡිති.

1260. සමමුලුහරුපොච ජනො අහොසි
 අසමිං මුහුතෙත කලලීකතොච
 ජනසසිමසස තුයහඤ්ච කුමාර
 අපච්චයො කෙන නු ඛො අහොසිති.

1261. ඉමෙ සිරිසුපචනා ච² තාතා
 දිබ්බා³ ගජධා සුරහිං⁴ සමපචනති
 තෙ සමපචායතති ඉමං විමානං
 දිවා ච රතොභා ච තමං නිහංඤ්චා.

1262. ඉමෙසං ච ඛො ව්‍යසසතචචයෙන
 සිපාටීකා ඵලති ඵකමෙකා
 මානුසසකං ව්‍යසසතං අතීතං
 යදග්ගෙ කායමති ඉධුපපනො.

1263. දිඤ්චානහං වසසසතානි පඤ්ච
 අසමිං විමානෙ යඤ්චාන තාතා
 ආයුකඛියා පුඤ්ඤබයා චවිසසං
 තෙනෙව සොකෙන පමුච්ඡිතොසමිති⁵.

1. අහොසි - මජ්ඣ.
 2. ඉමෙ ච සිරිසුචනා - මජ්ඣ.
 ඉමෙහි සිරිසුචනා ච - PTS
 3. දිබ්බා ච - PTS
 4. සුරහිං - මජ්ඣ.
 5. සමුච්ඡිතොසමිති - PTS

1256. මම උන්වහන්සේ ගේ ඒ ධර්මකථාව අසා උපාසකකර්මය ගිවිස්සෙමි. පණ්ඩායෙන් දුරු වූයෙමි වීම්. ලොවු තුදුන් දෙය දුරු කෙළෙමි. රහමෙර නො බොනුයෙමි වීම්. බොරු නො ද කීම්. සිය අඹුව හා තුටු වීම්.

1257. ඒ මාගේ වුතසමාදනය යි. ඒ (මාගේ) උතුම් හැසිරීම යි. මේ ඒ කුශලකම්යාගේ විපාක යි. ඒ අලාමක වූ කුශලකර්මයන් කරණකොට ගෙන මා විසින් මේ විමානය ලබන ලදී.

1258. කළ පින් ඇති පුද්ගලයා යම් යම් තැනක යේ නම් ඒ ඒ තන්හි කැමැති සමපත් ඇති ව සතුටු වේ යයි. නුවණැති මනුෂ්‍යයෝ සැබවක් ම කීවාහු ය. පණ්ඩිතයන්ගේ වචනය වෙනස් නො වේ.

1259. අකුසල් කළ පුද්ගල තෙමේ යම් යම් තැනෙක (ඉපදීම වශයෙන්) යේ ද, (හෙ තෙමේ) ඒ ඒ තන්හි සෝ වැලැපුම් ඇතියේ වද විදුම් ඇතියේ අවැඩ දැනවීම් ඇතියේ කිසිකලෙකත් දුගතියෙන් නො මිදෙයි.

1260. දිව්‍යජන තෙමේ මේ මොහොතෙහි කැළඹුණකු මෙන් ද හැමතින් මුළා වූ සැහැවී ඇතියකු මෙන් ද විය. කුමාරය, මේ පිරිවර ජනයාගේ ද තාගේ ද මේ දෙමනස කුමක් නිසා වී ද?

1261. දරුවෙහි, මහරිරුක් වනයෙන් මේ දිවගඳහු හමති. ඒ දිවගඳහු දව රෑ අඳුර නසා මේ විමානයට හමත්.

1262. මේ මහරිරුක්හි එක් එක් මල් පෙති හවුරුදු සියයක්හුගේ ඇවෑමෙන් පැසී වැටෙයි. යම් දිනක පටන් මේ දිව්‍ය ආත්මයෙහි උපන්තොම වෙම ද? (එතැන් පටන්) මිනිස් සියවසරක් ඉක්මිණි.

1263. දරුවෙහි, මේ විමන්හි මම පන්සිය වසරක් සිට ආයු හා පින් පිරිහීමෙන් ව්‍යුහ වන්තොමි යි දැක ඒ ශොකයෙන් ම අතිශයින් මුසපත් වීම්.

1264. කරං නු සොවෙය්‍ය තථාවිඨො සො
ලඤ්ඤා විමානං අතුලං වීරාය
යෙ වාපි ඛො ඉක්කරමුපපන්නා
තෙ නුන සොවෙය්‍යං පරික්කපුඤ්ඤාති.

1265. අනුච්ඡවී ඔවදියඤ්ඤා මෙ තං
යං මං තුමෙහ පෙය්‍යවාචං වදෙථ
තුමෙහ ව ඛො තාතා මයානුගුකතා
යෙනිච්ඡකං තෙන පලෙථ සොඤ්ඤාති.

1266. ගතඤ්ඤා මයං සිත්ථු සොචීරභුමිං
ධනාඤ්ඤා උද්දයං පඤ්ඤානා
යථා පයොගා පරිපුණ්ණවාගා
කාභාම සෙරිසසමහං උළාරනාති.

1267. මා වෙච සෙරිසසමහං අකඤ්ඤා
සඤ්ඤා වො භවීසසති යං වදෙථ
පාපානි කමොනි විච්ඡයාථ
ධම්මානුයොගඤ්ඤා අධිඤ්ඤාථානි.

1268. උපාසකො අඤ්ඤා ඉමමිඤ්ඤා සඤ්ඤා
බහුසුතො සීලවතුපපනො
සඤ්ඤා ව වාගී ව සුපෙසලො ව
විච්ඤ්ඤා සනතුසිතො මුනීමා.

1269. සඤ්ඤානමානො න මුසා භණෙය්‍ය
පරුපසාතාය න වෙතයෙය්‍ය
වෙහුතිකං පෙසුනං නො කරෙය්‍ය
සඤ්ඤාඤ්ඤා වාචං සඤ්ඤං භණෙය්‍ය.

1270. සභාරවො සප්පතිසෙසා විනීතො
අපාපකො අධිසීලෙ විසුඤ්ඤා
සො මාතරං පිතරං වාපි ජනතු
ධමමෙන පොසෙති අරියවුත්ත.

1271. මඤ්ඤා සො මාතාපිතුක්කං කාරණා
භොගානි පරියෙසති න අක්කභෙතු
මාතාපිතුක්කඤ්ඤා යො අච්චයෙන
නෙකඤ්ඤාපොඤ්ඤා වරිසසති බුහමචරියං.

1272. උජ්ජ අච්චෙය්‍යා අසඤ්ඤා අමායො
න ලෙසකපෙයන ව වොහරෙය්‍ය
සො තාදිසො සුක්කතකමමකාරී¹
ධමමෙ ධීතො කිනාති ලහෙථ දුක්ඛං.

1. සුක්කතමමකාරී-ඉපසං.

1264. (එමබා දේවපුත්‍රය,) විරායුෂ්ක වූ අතුලා වූ මේ විමානය ලැබූ එබඳු වූ තෝ කෙසේ නම් ගොක කරන්නෙහි ද? මද ආයු ඇති ව උපන් මද පිනැකි යම් කෙනෙක් වෙන් නම් ඔහු ඒකාන්තයෙන් ගෝක කරන්නාහු ය.

1265. (එමබා) දරුවෙහි, මා පිළිබැඳි ඒ සුදුසු ප්‍රිය වූ අවවාද වචනයක් යම් හෙයකින් මට කියනු ද? ඒ තෙපි ද මා විසින් රක්ෂිත වුවාහු යම් ඒ කැමැති තැනකට සැපසේ යවු.

1266. ධනය බලාපොරොත්තු වූ එහි වැඩිම ප්‍රාර්ථනා කරන්නා වූ අපි සිත්ටු සෝචීර භූමිප්‍රදේශයට ගොස් ප්‍රතිඥා පරිදි වූවාහු පිරිපුන් ත්‍යාග ඇත්තාහු උදර වූ සෙරිසසක පූජාවක් කරන්නෙමු.

1267. සෙරිසසකපූජා නො කරවු. යමක් තෙපි කියවු ද? (ඒ) සියල්ල එසේ ම වන්නේ ය. පවකම් හරිවු. දහම් අනුව හැසිරීම ඉටා ගනිවු. (මේ සෙරිසසක පූජා යි.)

1268. මේ සත්ක සමුහයා අතුරෙහි බහුශ්‍රැත වූ ශීලව්‍රතයෙන් යුක්ත වූ සැදුහැකි ත්‍යාගවත් සුපෙසල වූ විවක්ෂණ වූ ප්‍රීතිමත් වූ කම්පල දැනීමේ නුවණ ඇති උපාසකයෙක් ඇත.

1269. දූත දූත බොරු නො කියන්නේ ය. පරපණ නැසීම පිණිස නො සිතන්නේ ය. සමගි වුවත් වෙන් කරන පියුනු බස් නො කියන්නේ ය. සියුම් මෙළෙක් බස් කියන්නේ ය.

1270. ගෞරව සහිත වූ කීකරු සැඟවී ඇති හික්මුණු පව නොකරන්නා වූ (උපාසකයන් විසින් රැකියයුතු) අධිශීලයෙහි පිරිසිදු වූ නිදෙස් පැවතුම් ඇති ඒ සත්ක තෙමේ මට ද පියා ද දැනුමෙන් පොෂණය කරයි.

1271. තිවනට නැමුණු යමෙක් මවු පියන්ගේ ඇවෑමෙන් ශාසන බ්‍රහ්මවයථියෙහි හැසිරෙන්නේ ද, හෙතෙමේ මඩුපියන් නිසා හොඟ යොයයි. තමා පිණිස නො යොයති සිතමි.

1272. සෘජු වූ අවංක වූ අසය වූ අමායාවී වූ හෙතෙමේ කසිය ලෙස-යෙන් (මායා සාදේය්‍ය විසින්) වචන නො කියන්නේ ය. එබඳු යහපත් කම් කරන ධර්මයෙහි පිහිටි පුද්ගල තෙමේ කෙසේ නම් දුකක් ලබන්නේ ද?

- 1273. තං කාරණා පාතුකතොමහි අත්තනා
 තස්මි ධම්මං පස්සථ වාණිජාසෙ
 අඤ්ඤානු තෙනිහ හස්මි¹ හවෙථ
 අත්තාකුලා විජ්ජනට්ඨා අරඤ්ඤා
 තං ඛිජ්ජමානෙන ලහුං පරෙන
 සුඛො හවෙ සප්පුරිසෙන සධංගොති.
- 1274. කිං නාම සො කිඤ්ඤා කරොති කම්මං
 කිං නාමධෙය්‍යං කිං පන තස්ස ගොතනං
 මයමපි තං දඬුකාමභෙ යක්ඛ
 යස්සානුකම්පාය ඉධාගතොසි
 ලාභා හි තස්ස යස්ස කුචං පිහෙසිති.
- 1275. යො කප්පකො සමිභව නාමධෙය්‍යො
 උපාසකො කොච්ඡඵලුපථිවී²
 ජානාරි නං කුමභාකං පෙසියො සො
 මා ඛො නං හීලීඤ්ඤා සුපෙසලො සොති.
- 1276. ජානාමසෙ යං ඤං වදෙසි යක්ඛ
 න ඛො නං ජානාම ස ඊදිසොති
 මයමපි තං පුජයිස්සාම යක්ඛ
 සුඤ්ඤා³ කුඤ්ඤා වචනං උළාරකති.
- 1277. යෙ කෙවිමසමීං සඤ්ඤා මනුස්සා
 දහරා මහනනා අච්චාපි මජ්ඣමා
 සඤ්ඤාව තෙ ආලභනතු විමානං
 පස්සනතු පුඤ්ඤාන ඵලං කදරියාති.
- 1278. තෙ තඤ්ඤා සඤ්ඤාව අහං පුරෙති
 තං කප්පකං තඤ්ඤා පුරකඛිජිඤ්ඤා⁴
 සඤ්ඤාව තෙ ආලභිංසු විමානං
 මසක්කසාරං විය වාසවස්ස.
- 1279. තෙ තඤ්ඤා සඤ්ඤාව අහං පුරෙති
 උපාසකතං පච්චෙදධිංසු
 පාණාතිපාතා විරතා අහෙසුං
 ලොකෙ අදින්නං පරිච්ඡෙදිංසු.
- 1280. අමජ්ජපා නො ව මුසා හණිංසු
 සකෙන දරෙන ව අහෙසුං කුට්ඨා
 තෙ තඤ්ඤා සඤ්ඤාව අහං පුරෙති
 උපාසකතං පච්චෙදධිඤ්ඤා
 පක්කාමී සඤ්ඤා අනුමොදමානො
 යක්ඛධිඤ්ඤා අනුමනො සුනප්පුනං.

- 1. හස්මි - සා.
- 2. කොච්ඡඵලුපථිවී - ඩ.
- 3. සුඤ්ඤා - මජ්.
- 4. පුරකඛිජිඤ්ඤා - මජ්.

1273. ඒ උපාසකයා හේතුකොට (නොප ඉදිරියෙහි) මම තෙමේ ම පහළ වූයෙමි. එහෙයින් වෙළෙඳුනි, ධර්මය දකිවු. ඒ උපාසකයා හැර මෙහි (ආවාහු නම්) තෙපි අන්‍යයා විසින් පීඩා කිරීම කරණ කොට මේ මරු කතරු අක්‍රියයන් මෙන් ආකුල වූවාහු විනාශයට පත් වූවාහු වහා අළු වන්නාහු ය. එකාන්තයෙන් සත්පුරුෂ සබ්බමය සැප වේ.

1274. (එමබා) දේව පුත්‍රය, හෙතෙමේ කිනම් ඇත්තේ ද? කිනම් කම් කරයි ද? (මවුපියන් විසින් ඔහුට) තැබූ නම කුමක් ද? ඔහුගේ ගොත්‍රය කුමක් ද? අපි දු ඔහු දක්නා කැමතියමහ. ඒ එසේ මැ යි. තෝ යමකුට අනුකම්පාවෙන් මෙහි පැමිණියෙහි ද, යමෙකුට ප්‍රිය කෙරෙහි ද? ඔහුගේ (පැමිණීම) ලාභයෙක් මැ යි.

1275. කොස්සෙන් හා පනාවෙන් ජීවත්වනසුලු වූ නොපගේ ඒ සේවක වූ සුපෙසල උපාසක වූ ප්‍රසිද්ධ වූ සභාව නම් කරනැවැතියෙක් වේ ද, ඔහු දකිවු. ඔහු පහත් කොට නො සිතවු.

1276. (එමබා) දේව පුත්‍රය, යමකු සඳහා තෙපි කියවු ද, අපි ඔහු දකුමහ. හෙතෙමේ ගුණවශයෙන් මෙබඳු යයි ඔහු නො දකුමහ, දේවපුත්‍රය තාගේ උදර වූ වචනය අයා අපි දු ඔහු පුදන්නෙමු.

1277. මේ වෙළඳමුළෙහි හෙවත් තවලමෙහි තරුණ වූ මහලු වූ තවද මැදුම් වූ යම්කිසි මසුරු මිනිස්සු වෙත් ද, ඒ සියල්ලෝ ම මේ විමනට නඟිත්වා. පින්පල බලත්වා.

1278. එහි ඒ සියලු දෙන ම 'මම පෙරටු වෙමි, මම පෙරටු වෙමි' යි එහි ඒ කරනැවැතියා පෙරටු කොට (උත්සාහවත් වූහ.) ඒ සියල්ලෝ ම තව්තිසා භවනයට මෙන් ඒ විමනයට නැංගාහු ය.

1279. එහි ඒ සියලු දෙන ම 'මම පෙරටු වෙමි, මම පෙරටු වෙමි' යි උත්සුක වෙමින් උච්ඡු බව ගිවිස්සාහු ය. පණ්ඩායෙන් දුරු වූහ. ලොව නුදුන් දැ ගැන්ම දුරු කළාහු ය.

1280. මත්පැන් නො සුභ. බොරු නො බිණුභ. සිය අඹුව හා කුටු වූහ. එහි සියලු දෙන ම 'මම පෙරටු වෙමි, මම පෙරටු වෙමි' යි උත්සුක ව උච්ඡු බව ගිවිස්වා ඒ වෙළඳමුළ ඒ දෙවපුත් විසින් අනුමත වූයේ දිව්‍යරඬියෙන් නැවත නැවතත් අනුමෝදන් වනුයේ කැමැති තැනට ගියේ ය.

- 1281. ගඟඛාන නෙ සිත්ධුසොච්චරහුමිං
ධනඤ්ඤා උද්දයං¹ පඤ්ඤානා
යථා පයොගා පරිපුණ්ණලාභා
පච්චාගමුං පාටලිපුඤ්ඤාමකකිං.
- 1282. ගඟඛාන නෙ සඛසරං සොඤ්චිවනොතා
පුකෙතති දුරෙහි සමධගිහුතා
ආනන්දී විතතා² සුමනා පතීතා
අකංසු සෙරීඤ්ඤාමහං උළාරං.
- 1283. සෙරීඤ්ඤා නෙ පරිවෙණං මාපසිංසු
ඵතාදියා සපුරිසාන සෙවනා
මහඤ්ඤා ධම්මගුණාන සෙවනා
ඵකඤ්ඤා අඤ්ඤා උපාසකඤ්ඤා
සබ්බව සභතා සුඛිතා³ අහෙසුනති.

සෙරීඤ්ඤාවිමානා.

7. 11

- 1284. උච්චමිදං මණිපුණං විමානං
සමන්තතො ද්වාදස යොජනානි
කුචාගාරා සත්තසතා උළාරා
වෙඵරියඤ්ඤා රුචකඤ්ඤා සුභා
- 1285. තඤ්චජසි පිචසි බාදසි ච
දිබ්බා ච විණා පවදනති වග්ගං
දිබ්බා රසා කාමගුණෙඤ්ඤා පඤ්ඤා
නාරියො ච නච්චනති සුවණ්ණජනනා.
- 1286. කෙන නෙ තාදියො වග්ගෙණ
කෙන නෙ ඉධම්ඤ්ඤාති
උපපජ්ජනති ච නෙ හොගා
යෙ කෙචි මනසො පියා
- 1287. පුච්ඡාමි නං දෙව මහානුභාව
මනුසසහුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි ඵලං ජලිතානුභාවො
වග්ගෙණ ච නෙ සබ්බදියා පභාසතීති.

1. උදයං - PTS
 2. ආනන්දචිතතා - සභා.
 3. සුඛිතො - PTS

1281. ධනාර්ථීච්ච අධික ලාභාශා ඇත්තා වූ ඔවුහු සිනටු සෝචීර භූමියට ගොස් සිනැභි පරිදි වෙළඳම් කොට පිරිපුන් ලාභ ඇත්තෝ යළි නිරූපදාන වූ පැළඳුප් නුවරට ආවාහු ය.

1282. ඔවුහු නිර්භය වූවාහු සිය ගෙවලට ගොස් අඹුදරුවන් හා එක් වූවාහු මුදිත වූවාහු තුටු වූවාහු සොම්නස් වූවාහු අධික සොම්නස් ඇත්තාහු උදර වූ සේරියසක නම් උතසව පුජාවක් කළහ.

1283. ඔවුහු සේරියසක නම් පිරිවෙනක් ද තැනූහ. එක ම උපාසකයකු නියා සියලු සත්ත්වයෝ සුවපත් වූවාහු ය. සත්පුරුෂයන්ගේ සේවනය මෙබඳු ය. ධර්මීර ගුණවතුන්ගේ සේවනය මෙබඳු මහත් වැඩ ඇත්තේ යි.

සේරියසක විමාන යි.

7 - 11

1284. (එම්බා දේවපුත්‍රය) ඉතා උස් වූ පියුමිරාමිණි ආදියෙන් කළ ටැම් ඇති මේ විමානය භාත්පසින් දෙළොස් යොදුනෙකි. වෙරළ මිණියෙන් කළ ටැම් ඇති රත්පෝරු අතුළු බිම් ඇති උදර වූ යහපත් වූ කුළු ගෙවල් සත් සියයෙක් වෙයි.

1285. එහි තෝ සිටිනෙහි ය. පානය කරන්නෙහි ය, අනුභව කරන්නෙහි ය. දිව්‍යචීණාවෝ ද මිහිරි සේ වාදනය වෙති. මෙහි දිව්‍යමය වූ රසයෝ ද පස්කම් ගුණයෝ ද වෙත්. ස්වභාවිකයෙන් විභූෂිත වූ නාරිහු ද රභ දක්වත්.

1286. කවර හේතුවකින් තාගේ එබඳු සිරුරු පැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් තාගේ සුවරිත ඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) තට පහළ වෙත් ද?

1287. මහත් අනුභාව ඇති දේවපුත්‍රය, තා විචාරමි. මනුෂ්‍ය වූයෙහි කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කිනම් පිනෙකින් මෙබඳු දීලියෙන පුණ්‍යර්ථයි ඇත්තෙහි.

1288. සො දෙවපුතො අත්තමනො මොග්ගලානෙන පුච්ඡතො,
පක්ඛං පුට්ඨං වීයාකාසී යසස කම්මස්සිදං එලං.

1289. දුනිකඛිතං මාලං සුනිකඛිපිඨා
පතිට්ඨපෙඨා සුගතසස පුපෙ
මහිද්ධිකො වමහි මහානුභාවො
දිබ්බෙහි කාමෙහි සමධගිභුතො.

1290. තෙන මෙ තාදිසො වග්ගෙණ තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජන්ති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.

1291. අසබ්බමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසසභුතො යමහං අකාසී.
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවො
වග්ගෙණ ච මෙ සබ්බදියා පභාසන්ති.

සුනිකඛිතවිමානං.

සුනිකඛිතවග්ගො සත්තමො.

තද්දුද්දනං :-

දෙව දළිද්ද දෙව විහාරා¹ භතකො ගොපාලකණ්ඨකා²
අනෙකවග්ගෙණ මට්ටකුණ්ඛලී සෙරිසසකො සුනිකඛිතං
පුරිසානං තතිසො වග්ගොති.³

භාණවාරං චතුස්සං.

විමානවක්‍රම නිට්ඨිතං

1. වන විහාරා - මජ්ඣං.
2. ගොපාලකණ්ඨකො - මජ්ඣං.
3. තතිසො වග්ගො පවුච්චන්ති - මජ්ඣං.

1288. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දේවපුත්‍ර තෙමේ කුටුසින් ඇත්තේ මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කමියක්හුගේ දැයි විචාරන ලද්දේ (මෙසේ) පැවසී ය.

1289. (වහන්ස) මම කසුප් බුදුන්ගේ ධාතුචෙතසයෙහි මැනවින් නොතබන ලද මල් සකසා දැකුම්කලු කොට නබා බුදුගුණ සිත්හි පිහිටුවීමෙන් මහත් සෘද්ධි ඇත්තෙමි මහත් ආනුභාව ඇත්තෙමි දිව්‍යමය වූ කාමගුණයෙන් සුක්ත වූයෙමි වෙමි.

1290. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සමපත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සමපත්තිහු වෙන් ද, ඒ සමපත්තිහු මට පහළ වෙත්.

1291. මහත් ආනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මම මනුෂ්‍ය වූයෙමි යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. ඒ පිනෙන් මෙබඳු දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තෙමි වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

සුනිකඛිතවිමාන යි.

සත්වන සුනිකඛිත වර්ගී යි.

එහි උදනය:-

දළිඳු (විකල්පනා යැ-නැදන යි) දෙක යැ, විහාර (මණිපුණ යැ සුවණණයැ යි) දෙක යැ හතක (අමබවිමාන) ගොපල යැ කන්ථක යැ අනෙක වණණ යැ මට්ටකුණ්ඩලී යැ සෙරිසුක යැ සුනිකඛිත යැ යි පුරුෂ විමාන පිළිබඳ කුන්ථැති වර්ගී යි.

සතරවෙනි බණවර යි.

විමාන වස්තු නිමියේ යි.

විමානවක්‍රමපාලි

ගාථාදීපාද සූචි

අ	ගාථාදීපාද
අකංචකො අගභණ්ඩො	162
අකෙකාසානං වධානං ව	835
අකමාමි තෙ දෙවි මහානුභාවෙ	629
අකමාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව	
	7, 14, 22, 30, 52, 84, 92, 100, 107, 115, 123, 135, 182, 201, 227, 239, 256, 268, 275, 282, 296, 337, 619, 719, 762, 769, 783, 795, 826, 926, 935, 944, 952, 961, 968, 976, 1054, 1060, 1068, 1074, 1080, 1086, 1094, 1101, 1108, 1114, 1120, 1134, 1291
අච්ඡරානං සතසභසසං	201
අච්ඡරියං වත අබහුතං	1224
අච්ඡාදනඤ්ච භතතඤ්ච	208, 221, 233, 262, 672
අච්ඡව බුද්ධං සරණං වජාමි	1225
අඤ්ඤා සුචෙණි සුසු මිසස	
	කෙසියො 1029
අට්ඨකිංකං අපරිමිතං	
	සුඛාවහං 214
අට්ඨංසා සුකතා ව්‍යාමනා	1136
අට්ඨව පිණ්ඩපාතානි	627
අට්ඨව මුත්තාපුප්පානි	966
අසුකාමොසි මෙ යකඛ	1227
අසුයාය වත මෙ බුද්ධො	933, 942
අථ තුමෙහ කෙන	
	වණ්ණණන 1235
අථ තෙනාගමා භික්ඛු	1153
අදසසනෙනතභං තසස	1193
අදුසං වීරජං භික්ඛුං	20, 28, 959
අධිච්ච ලද්ධං පරිණාමජං තෙ	1251
අනුකම්පකසස කුසලසස	847
අනුච්ඡවිං ඔවදියඤ්ච මෙ තං	1265
අනෙකච්ඡතාවනතො	
	රථො අයං 1020

අ	ගාථාදීපාද
අනෙකච්ඡණ්ණං	
	දරසොකනාසනං 1200
අත්තඤ්ච පානඤ්ච	
	පසකඛවිනෙතා 1109, 1116, 1130, 1139
අපි සකෙකාව දෙවිජෙදු	156
අපමපි කතං මහාවිපාකං	907
අපසසස කමමසස ඵලං මමෙදං	19, 27
අපසං වා බහුං වා නාදුසාමි	1221
අප්පාසුකී කාලකතා තතො වුතා	
	711
අබ්බභී වත මෙ සලලං	1217
අභිකඛනෙනත වණ්ණණන	75, 85, 108, 116, 124, 171, 215, 228, 245, 269, 276, 330, 338, 610, 712, 720, 730, 756, 763, 770, 820, 827
අභිකඛණං නන්දනං සුඛා	240
අභිපසාදෙහි මනං	194
අභිරුලභඤ්ච මං ඤජා	1190
අමච්ඡපා නො ව මුසා අභාණි	105, 974, 1280
අමෙභා ව සිකෙතා සමණො ව	
	නභාපිතො 1157
අලඛනතො මච්චකුණ්ඩලී	1209
අලඛනතා මණිකඤ්චනාවිතං	706
අලඛනතො මලාධරො	
	සුච්චො 1095, 1102
අලඛනතො මාලහාරී	
	සුච්චො 1161
අසසකාධිපසසාහං	983
අභඤ්ච හරියාව මනුසසලොකෙ	
	1052, 1058, 1072, 1078
අභමපි දච්චුං ගච්ඡසසං	1197
අභං අකිකච්ඡදසමිං	724, 1144
අභං කපිලවක්ඛුසමිං	1186
අභං ව බාරාණසියං	716
අභං තයා බහුතරෙ භික්ඛු	630
අභං තෙ සරණං ගොමි	329

	අ	ගාථාදීපාද
අභං පුරෙ මච්ඡරිනී අනොසිං		886
අභං හදනොන අනුචාසිං		
	පුට්ඨෙ	1205
අභං හදනොන චණ්ඩාලී		199
අභං හදෙද සුභඤ්ඤිං		622
අභං මනුසෙසසු මනුසෙසභූතා		5,
		12, 47, 57, 68, 80,
		89, 97, 104, 112,
		120, 160, 273, 280,
		310, 321, 695, 789,
		824, 1084, 1091,
		1106, 1112, 1118,
		1124, 1165
අභං රාජගහෙ රමෙම		671
අභං සුමනා සුමනසස සුමන		
	මකුලානී	781
අනො දුතං විරාකියා		188
අලමබ්බසා මිසසකෙසී ච		852
අංසවට්ඨකං අභමදසිං		422, 609

ආ

ආදිච්චවණ්ණං රුචිරං		
	පහසසරං	866
ආදිත්තං චත මං සත්තං		1216
ආබාධිතොතං දුකඛනො බාළභ-		
	ගීලානො	1222
ආමනානිකා රෙකුකුමනී		163
ආයුඤ්ඤි විණ්ණඤ්ඤි සුඛං		
	බලඤ්ඤි	1047
ආයොගපට්ටං අභමදසිං		422, -609
ආරති සමචරියා ච		990
ආරාමානී ච රොපිසසං		882
ආලමෙබා ගහගරො භීමො		164
ආවෙළිනියො පදුමුපාලච්ඡද		1030
ආසඡ්ඡ දුතං අදසිං		90

ඉ

ඉච්චව චක්ඛාන යමසස දුතා		865
ඉච්චවං විපලපතනීං		885
ඉති සා සසු පරිභාසී		292
ඉතොපි අච්ඡරතරං කුමාර		1242
ඉදඤ්ඤි දිස්වාන අදිට්ඨ පුට්ඨං		1239
ඉදමපි පානීයං සීතං		986
ඉදං දුකඛනකී මං අචොච		846
ඉදං චක්ඛාන චණ්ඩාලී		203
ඉදං විමානං රුචිරං පහසසරං		149

ඉ

ගාථාදීපාද

ඉදං සුක්ඛා නිදසාධිපතී		803
ඉදනී හනොන ඉමමෙව නාමං		300
		812
ඉදනොවාහං ජානාමී		635
ඉන්දීවරානං හක්ඛං අභමදසිං		760
ඉමඤ්ඤි දිස්වාන		
	අදිට්ඨපුට්ඨකං	1239
ඉමසමී ලොකෙ පරසමී		
	වා පන	1171
ඉමඤ්ඤාරියට්ඨඛවරෙහුපෙතං		314
ඉමා ච තෙ අච්ඡරායො		
	සමනානො	309
ඉමා ච නාහොයා		
	මනසාභිනීමිතා	1019
ඉමාසු වීණාසු බහුසු වග්ගසු		1035
ඉමාහං ධමමං සුක්ඛා		619
ඉමෙ ව වාළිමණිවඤ්ඤකණ්ණිකා		1022
ඉමෙ ව සමෙබ සනිතා		
	වතුකකමා	1023
ඉමෙසං ච ඛො වසස		
	සතවට්ඨෙයන	1212
ඉමෙ සිරිසුපචනා ච තාතා		1261
ඉසයො වාපි තෙ සත්තා		998
ඉසසා ච මච්ඡරමචො		
	පලායො	128

උ

උච්චමීදං මණිචුණං විමානං		911,
		919, 927, 936, 945,
		953, 1061, 1081, 1087,
		1127, 1147, 1284
උච්ඡාගාරං නිණාගාරං		981
උච්ඡුඛණ්ඩකං අභමදසිං		422, 609
උච්ඡු අච්චෙය්‍යා අසයො		
	අමායො	1272
උඡ්ඡඛලං තත්තමීචං		
	කපාලං	1234
උච්චෙහි රෙචනෙ සුපාපධමෙම		864
උදකරුභා ච යෙතී පුපඡ්ඡාතා		652
උදකෙ ධීතා උදකමදසිං		390, 397
උපඛච්ඡපදුමමාලාහං		39
උපාසකො අතී ඉමමහි		
	සමෙක	1268
උපාහනං අභමදසිං		422, 609
උපෙමී සරණං බුද්ධං		1006, 1228

	උ	ගාථාදිපාද
උපොසථං උපවසිසසං	130, 178,	
	210, 223, 235, 252,	
	264, 674, 884	
උපොසථානී මං අඤ්ඤිංසු	232	
උපොසථෙ වහං ගණනා	678	
උය්‍යානභූමියා ව දුවඤ්ඤා		
	ධීතා 1034	
උළාරො තෙ යසො වණේණා	283	
	ඵ	
ඵණිඵසසා සුඵසා ව	166	
ඵත්තකමීදං අනුසසරාමී කුසලං	904	
ඵතා වඤ්ඤා ව සෙය්‍යසා	853	
ඵතාදිසං අබ්භතං දසසනීයං	744	
ඵතාදිසං කුසලං ජීවලොකෙ	315	
ඵතාදිසං පුඤ්ඤඵලං		
	අනාසකං 305, 306, 818	
ඵතාදිසං යඤ්ඤා		
	මනුසසරනොතා 646, 755	
ඵතෙත්‍රපායෙන ඉමං		
	නිරග්ගලං 1046	
ඵවං අහං අමනදසමිකි දෙවතා	146	
ඵස සංසවකො නාම	873	
ඵසො යො නිරයො		
	සුපාපධමෙම 871	
ඵසො හී සමෙකා විසුලො		
	මහග්ගතො 644, 753	
ඵහී මාතලී අමෙහපි	806	
ඵළාලුකං අහමදසිං	422, 609	
	ඹ	
ඹදනං කුමමාසං සාකං	176	
ඹභාසයිකා පඨවිං සදෙවකං	297,	
	809	
	ක	
කකකාරිකං අහමදසිං	422, 609	
කණෙය්‍යසු තෙ යානී		
	පිළිකිනානී 1032	
කතමං සවාහං ජනපදං	992	
කතරසමීං යො ජනපදෙ	1002	
කථං කිං අප්පතරං දකා	631	
කථනත්‍ර සොවෙය්‍ය තථාවිධො		
	යො 1264	
කථං කිං කෙන වණේණා	625	
කරණියානී පුඤ්ඤානී	932, 941	
කලාවිතං ව මං ඤ්ඤා	845	
කලායාණී වත තෙ වාචා	987	

	කා	ගාථාදිපාද
කා කමබුකෙයුරධරෙ	660	
කා තෙ රතී වතෙ චිතරතො	988	
කා නාම කිං විසාලකමී	667	
කාමග්ගපනනානං		
	යමාහුත්‍රුත්තරං 138	
කාමං කාලෙත්‍රපාගණනා	167	
කාමං භීරජකුයං කායො	161	
කායබ්‍රහ්මනං අහමදසිං	422, 609	
කා සා ඵසා හදෙද	636	
	කි	
කිසස සමදමසස අයං		
	විපාකො 895	
කිසස සංයමදමසසයං		
	විපාකො 653	
කිනත්‍ර කායෙන වාචාය	874	
කිනත්‍ර භූඵඤ්ඤා මුත්තඤ්ඤා	872	
කිමීදං කුසලං කිමාවරෙම	908	
කිං කමමමකරී හදෙද	798	
කිං තෙ වතං කිං පන		
	බුහවෙරියං 1253	
කිං කිං පුරෙ කමමකාසි		
	අත්තනා 299, 811, 1038	
කිං කිං පුරෙ සුවරිතමාවරී		
	හදෙද 139	
කිං නාම යො කිඤ්ඤා කරොති		
	කමමං 1274	
	කී	
කීචි වීරං විමානසමීං	242	
	කු	
කුඤ්ඤරො තෙ වරාරොහො	31	
කුතො නු ආගමම අනොම		
	දසසනො 152	
	කු	
කුචාගාරා නිවෙසා තෙ	64	
කුචාගාරා නිවෙසා මෙ	72, 739	
	කෙ	
කෙන කායං උප්පනනා	206	
කෙන තෙ තාදිසො වණේණා	2, 9,	
	16, 24, 44, 54,	
	65, 76, 86, 109,	
	117, 125, 157, 172,	

කෙ ගාථාදීපාද
 216, 229, 246, 258,
 277, 286, 331, 611,
 713, 721, 757, 771,
 821, 913, 921, 929,
 938, 947, 955, 970,
 1129, 1286
 කෙන කං විමලොභ සා 77, 217
 කෙවට්ඨ දාරා නිකමම 175

කො
 කොච් කොච් එසු මයුර
 සුසසරො 662
 කොඤ්චා මයුරා ව දිවියා ව
 භංසා 93
 කො දෙවලොකතො මනුසස
 ලොකං 880
 කොත්‍ර දිබ්බත යානොන 977
 කො මෙ වජ්‍ජනී පාදනී 858
 කොසාතකී නාම ලතජී
 භනොත 799

ක
 කතනියා බ්‍රාහ්මණා වෙසසා 996

කී
 කීණාසුඤ්ච මං සුචො 1013
 කීණාසවං විගතරජං අනෙජං 197
 කීරොදකං අභමදසිං 414, 421

කභ
 ගන්ධාන තෙ සඤ්චරං සොජීවි-
 නොතා 1282
 ගන්ධා තෙ භීතචු
 සොචිරභුමී. 1288
 ගන්ධා මයං සිනචු
 සොචිරභුමී. 1266, 1281
 ගන්ධපඤ්චාසුලිකං අභමදසිං 374,
 381
 ගන්ධකතමදසිකා නාරී 350
 ගමනාගමනමිදි දිසසනී 1214

කභි
 ගිමහානං පච්ඡිමෙ මාසෙ 1152

කභි
 ගුහකීන්ද්‍රියො කුමාරතො 841

ස ගාථාදීපාද
 සාසයෙ තං සුචිගන්ධං 833
 සාසයෙ තං සුචිං ගන්ධං 687, 694,
 736

ච
 චණ්ඩාලී චන්ද්‍ර පාදනී 193
 චතුක්කමුචි ව දීපානං 192, 729
 චක්කාරො ච පටිපක්කා 642
 චන්ද්‍ර යථා විගතවළාභකෙ
 නාභෙ 1069

චා
 චාතුද්දසිං පඤ්චදසිං 129, 177, 209,
 251, 313, 673, 883

චි
 චිත්‍රා මනොරමා භුමී 1138, 1175
 චිරසාවාසිං පුරිසං 862

චො
 චොදිතා භාවිතනෙනන 195

ච
 චක්කං අභමදසිං 422, 609

ච
 චලබ්බයො පනසා තාලා 742
 චමෙබ්බානද්දකකමිදං
 සුමචෙධා 1246

චා
 චානාමසෙ යං කිං වදෙසි
 යකඛ 1276

චි
 චිකිත්ථියං බුද්ධමනොම
 නිකමං, 1942
 චිතචිරපචිරං උපෙභි සරණං 897

ඤ
 ඤකුචාන'භං චිරජපදං
 අසභිතං 144

ක
 කඤ්ච අචෙජන වාරිතා 1156
 කඤ්ච දිසවාන ආයනානං 1154
 කතො මං අවධි ගාවී 801

ක	ගාථාදීපාද
තනො මෙ සසු කුපිතා	293
තස් ගන්ධකඤ්ච මාලකඤ්ච	1145
තස් වජ්ජි දෙවි මහානුභාවෙ	94
තස් වජ්ජි පිට්ඨි බාදසි ව	912, 920, 928, 937, 946, 954, 1062, 1088, 1128, 1148, 1285
තස් අසාසි සමුද්ධං	838
තනුපපනතා පුරිමවජරා ඉමා	150
තප්පමං ඉදං වාමං	1173
තපේව කතපුඤ්ඤප්පි	863
තපේව සඤ්ඤා ඉධ	
අරියසාවිකා	327
තදහං සසු යාවිසං	291
තදෙව එතතකං කමමං	1158
තදෙව කමමං කුසලං කතං	
මයා	303, 304, 815, 816, 1169, 1208
තනානාහිනසුමසෙ සාගතකඤ්ච	
තෙ	155
තමද්දසං කුඤ්ඤර	
මොසති ඡණ්ණං	1043
තමනතපානෙන ව	
චීවරෙන ව	1045
තමෙනමවධි ගාවී	196
තමාපගා අනුපරියන්තිසබ්බද්ද	49, 59, 70
තමහනාපානං අඵවාපි	
චීවරං	1044
තසමා විමානා ඔරුග්ග	691
තසමා හි අස්සකාමෙන	42
තසමා හි ඵලං අලමෙව දතුං	1066
තසමීරපේ කඤ්ඤන බිම්බ	
වචණ්ණා	664
තසමී විමානෙ පචරෙ	1141, 1183
තසසි අද්දසහං පුචං	113
තසසි අද්දසහං භාගං	1092
තසසි කමමසස කුසලසස	40
තසසි තමබනමෙ පාදෙ	1192
තසසි නාගසසි බන්ධසමී	35
තසසි ප කතමමානසසි	34
තසසි මෙ අනුකමපාය	1155
තසසි තෙ උභතො පපෙස	1178
තසසි මෙ නච්චමානාය	682, 683, 731, 732, 828, 829

ක	ගාථාදීපාද
තසසා මෙ අනු සංවෙගො	839
තසසා මෙ ඤ්ඤතිකුලා	677
තසසා මෙ පසස විමානං	335, 343, 615
තසෙසව අනුභාවෙන	1194
තං කාරණං පාතුකරොමී	
අනන්තා	1273
තං තං වදමී භද්දනොත	703
තං භුමිභාගෙහි උපෙතරුපං	60, 71
තං මෙ ගිරං සුඤ්ඤනසස	1189
තං මෙ බුද්ධො වියාකාසි	641, 643
තං මෙ වතං තං පන	
බුහමවරියං	1257
තා	
තා කමබුකෙසුරධරා	
සුචාසසා	1028
තා මාලිනියො	
පදුමුසලවජ්ද	1031
තායෙව තෙ	
සුඤ්ඤානුමොදනාය	745
තායෙව මෙ සුඤ්ඤානුමොදනාය	
	738
තා රතතරතතමෙරපිතවාසසා	1027
තාලවණං අභමද්දසිං	422, 609
තාහං කමමං කරිකාන	666, 689
	697
තාහං ගිරං සුඤ්ඤකාන	844
තාහං තසසි ධම්මකථං	
සුඤ්ඤකා	1256
ති	
තිට්ඨනොත තිබ්බුතෙ වාපි	807
තිමෙරුසකං අභමද්දසිං	422, 609
තු	
තුග්ගනථීදං ඉසසරියං	
අරො මෙ	302, 814
තුග්ගං ව ඉධ පකතාය	669
තුවඤ්ච භනොත අනුකමපකං	
චිද්දං	307, 819
තුවං සි ඉසසරා තෙසං	285
තෙ	
තෙ තස්ස සමබව අභං	
පුරෙති	1278, 1279

	තෙ	ගාථාදිපාද
තෙ දුප්පයාකා අපරදා		
	මඟො	1238
තෙන කලෙවන දෙවිඤ්ඤා	679,	802
තෙන මඟොමිදං ලභං		1146
තෙන මෙ තාදියො වණෙණො 6,		
	13, 21, 29, 51, 61,	
	73, 82, 91, 99, 106,	
	114, 122, 134, 181,	
	226, 616, 718, 761,	
	768, 782, 792, 794	
	825, 917, 925, 951,	
	960, 975, 1053,	
	1059, 1067, 1073,	
	1079, 1085, 1093,	
	1100, 1107, 1113,	
	1119, 1125, 1133,	
		1290
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවා	74	
තෙන සංසවකො ලදොධා	876	
තෙන හි අකොකුපි සමාදපෙථ	748	
තෙනාහං විමලොභාසා	83	
තෙසං සභවාකාමානං	170, 856	
තෙසං සුදිනං සුහුතං		
	සුසිට්ඨං	645, 754
	ද	
දඤ්ඤාමානවණෙණන	620	
දසසනං නාභිජානාමී	621	
දලාධමමා නිසාරසස	982	
දලහං පාසං කරිඤ්ඤා	837	
	ද	
දනසස තෙ ඉදං එලං	36, 1040,	
	1142, 1184	
දසි අහං පුරෙ ආසිං	834	
	දි	
දිඛං තෙ අඛවනං රලං	784	
දිඛං මමං වසසසතසසමාසු	924,	
	965	
දිඛො ව විණා පවදහති		
	වගඟුං	1096, 1103,
		1162
දිඛො තෙ විවිධා රූපා	1182	
දිවා පිපාසං නාධිවාසයනතා	1237	
දිස්වාන ගුණසමපතං	38	
ස්වාන දෙවං පටිපුච්ඡි භික්ඛු	1160	

	දි	ගාථාදිපාද
දිස්වානහං වසසසතානි		
	පඤ්ඤා	1263
දිස්වා මුනිං මුදිතමනස්		
	පිණිතං	148
	දු	
දුනිකඛිතං මාලං		
	සුනිකඛිපිඤ්ඤා	1289
	දෙ	
දෙවතානුසි ගන්ධබො	1219	
දෙවිඤ්ඤාපතොසි මහානුභාවෙ	95,	
	102, 718	
දෙවිඤ්ඤාපතොසි මහානුභාවො	964, 1050, 1056,	
	1063, 1122, 1150,	
	1163, 1203	
දෙවෙහි තං පටිවුතා සකකතා		
	වසී	140
දෙවොනු වාසි උදවාසි		
	යතො	1249
	දෙ	
දෙණිනිමමජ්ඣනිං අහමදසිං	402, 609	
	දව	
දවයජ්ඣ කිවං උභයඤ්ඤා		
	කාරියං	1166
	ධ	
ධලෙන පුලෙඛ හගිනි	638	
	ධු	
ධුනානි වග්ගහති පතහති		
	වඛෙරෙ	1024
	න	
න තථා තපති තභසීං සුරියො	890	
නතී විතො පසකමහි	805	
නන්දනෙ පවනෙ රමෙම	1159	
නන්දනොපවනෙ රමෙම	1015	
නන්ද වෙව සුනාන්ද ව	165	
නන්දියසසාහං හරියා	870	
නගනතරෙ නගරවරෙ		
	සුමාපිතෙ	141
නමහි දෙවො න ගන්ධබො	979	
න මාසි දනං න ව මතී දඟු	1207	

න ගාථාවකා
 නයිදං අප්‍යස්‍ය කතස්‍ය
 කම්මුනො 1039
 නයිධ ඵලා මුලමයා ච
 සන්ති 1233
 නයිමසමිං ලොකෙ පරසමිං චා
 පන 1048
 නරනාරියො ඛහුකෙසු
 නෙකවණණො 894
 නච්ඡන්තෙ සො පදෙසො 993

නා
 නාකාසි සන්චුවචනං 241
 නාගස්‍ය දනෙකසු දුවෙසු
 නිමිතො 707, 963
 නාධිචච ලද්ධං න පරිණාමජං
 මෙ 1252

නානාතුරිය සංසුට්ඨං 743
 නානාපදුමසඤ්ඤා 741, 1177
 නානාසත්තානක පුපඵරුකඛ
 විවිධා 655
 නාරීගණා චන්දනසාරලිඝ්ඤා 867
 නාහං ගජෙහි මාලෙහි 1014
 නාහං තස්‍ය ධම්මකරං
 සුණිසා 1256

නි
 නිමමාණරනිනො නාම 187

නි
 නීලා පිතා ච කාලා ච 204
 නීලුපලභකං අභමදසිං 767

ප
 පකඛන්දියාන විජිතං පරෙසං 1241
 පජාපතී තස්‍ය සුනිමිතස්‍ය 747
 පඤ්චසිකඛාපදෙ රතා 132, 180,
 212, 225, 237,
 254, 266, 676

පඤ්චසු නාරියො අගමංසු-
 නභායිකුං 313

පතාපෙන විණෙණන
 උත්තරිකරා 705
 පදීපං තසු ජාලෙසා 791
 පදීපො වෙසු ජලති 785, 793
 පදුමකුමුදුපලකුචලයං 650
 පදුමානුසටං මඟ්‍යං 33

ප ප්‍රමුච්ඡනකවි 32
 පහස්‍යරං අච්චිමනනං 688
 පහස්‍යරචර විණෙණනිහො 698
 පරකමකරී ආසිං 406
 පරමගතිගතඤ්ඤා පුජයිසා 658
 පරියොසිතෙ විහාරෙ 790
 පරෙසං විජිතං ගණ්ඨා 1191
 පලලධ්‍යසෙට්ඨ මණ්ඩපොණණ-
 විතෙත 308

පලලධෙසා ච තෙ මහගෙසා 699
 පස්‍ය කතිපයාය දෙසනාය 906
 පස්‍ය ඛණ මුහුත්තං ස ඤ්ඤාමස්‍ය 905
 පස්‍ය මාතලී අවෙජරං 804
 පහුතකතකලාණා 202, 624

පා
 පාණාතිපාතා විරතා 131, 179,
 211, 224, 236, 253,
 265, 675

පාණාතිපාතා විරමාමී ඛිපං 1007,
 1229

පාණාතිපාතා විරමසු
 ඛිපං 1226

පාරං සමුද්දස්‍ය ඉදඤ්ඤා
 චණ්ණං 1240

පාරිච්ඡන්තකෙ කොච්චලාරෙ 681
 පාසාදිකං පසාදනීයං 840

පි
 පිණ්ඩාය තෙ චරන්තස්‍ය 183
 පිණ්ඩාය මෙ චරන්තස්‍ය 185
 පිපඵලා ලසුනෙන ච 725

පි
 පීඨං තෙ වෙඵරියමයං උළාරං 8,
 15, 23
 පිතපාසාද සයනෙ 797
 පිතවසෙ පිතධජෙ 659, 786

පු
 පුච්ඡාමී තං උපපලමාලධාරිණි 298,
 320, 810
 පුච්ඡාමී තං දෙව මහානුභාව 914,
 930, 939, 948, 956,
 971, 1287

පු	ගාථාවකා
පුවතාමි තං දෙව මහානුභාවෙ 3, 10, 17, 25, 45, 55, 66, 78, 110, 118, 126, 158, 173, 218, 230, 247, 259, 270, 278, 287, 322, 612, 714, 722, 758, 765 772 779, 787, 822	
පුවතීතො හි මයා බ්‍රුදොධා	639
පුණණමාසෙ යථා වජ්‍යෙ	1172
පුපඵමුට්ඨිං අභමදසිං	422, 609
පුපඵකමදධිකා නාරී	392
පුරස්මිමසීං ජනපදෙ	1003
පුරෙ තුවං පමජ්ඣා	879

සු	
පුවං අභමදසිං	422, 609

පො	
පොකබ්‍රදෙසෙ ව මෙ එසු 740	
පොකබ්‍රො ව සුඵසෙසා ව 851	

ඵ	
ඵලදධි ඵලං විපුලං ලහති 1065	
ඵලික රජතභෙමජාලවජ්‍යං 647	

ඵා	
ඵාණිතං අභමදසිං 422	
ඵාරුසකං අභමදසිං 422, 609	

බ	
බහුකාරො මනුකමපකො ව සජා 909	
බහුතනං වත අජාය 808, 857	
බහු පදුමවිචිතපුණ්ඩරිකං 892	

බා	
බාරාණසියං උපසංකමීචා 709	
බාලො බො කමිසි මාණව 1213	

බ්‍ර	
බ්‍රදොධ ව ධමමෙ ව පසනන මානසා 154	
බ්‍රදොධා ව මෙ ඉසිතිසභා විතායකො 142	
බ්‍රදොධාව මෙ කඤ්චන සනතිහසනවො 710	

භ	ගාථාවකා
භඤ්ඤීති මං අඤ්ඤිංසු 207	
භයභෙරවො දුරාසදෙ 842	

භා	
භාති ව දසදියා නභෙව සුරියො 648	
භාවිතකතාපි අරභකතො 999	

භි	
භික්ඛු වහං පරම භිනානුකමපකෙ 213	
භික්ඛු වහං භික්ඛුනියො ව 382	

භෙ	
භෙරිසබ්බමුද්ධිකානි 1181	

ම	
මගධවරපුරස්මිමෙන 656	
මගධෙසු අබ්බෙසු ව සජ්චාභා 1236	

මඤ්ඤට්ඨකෙ විමානසම් 690	
මඤ්ඤ සො මාතාපිතුනං කාරණා 1271	
මණ්ඩුකොභං පුරෙ ආසිං 860	
මනුසසභුතා දහරා සපාපිකා 311, 322	

මනුසසභුතා දෙවිඤ් 637	
මනොභාවනියො භික්ඛු 633	
මඤ්ඤරවානං පුපඵානං 295	
මම පායාසීති අහු සමඤ්ඤ 1254	
මහදධනා මහාභොගා 994	
මහනං නාගං අභිරුඤ් 969	

මා	
මා ව පරජනසස රකඛිතමපි 899	
මා ව පරජනසස රකඛිතායො 900	
මා ව පාණවධං විවිධං චරසු අසුචිං 898	
මා ව විතථං අඤ්ඤතා අභාණං 901	

මා වෙව සෙරිසසමභං අකඤ් 1267	
මා කුං උපොසමෙ භාසි 244	
මා මං කුං සරණං ගච්ඡ 1001	

මී	
මීගෙ ගවෙසමානාහං 984	

මු
මුසනිව නයනං සතෙරතාව 649

මු
මුලකං අභමදසිං 422,609

මො
මොදකං අභමදසිං 422,609
මොදනති පරිවාරෙරනති 284
මොරහස් අභමදසිං 422,609

ය
යජමානානං මනුසසානං 640, 643,
752
යඤ්ඤ කඤ්ඤ යඤ්ඤ රොදසි 1220
යඤ්ඤ මෙ අභුවා භාසො 1195
යඤ්ඤ සීලවතී ආසිං 680
යතො ව බො පරිනිබ්බුතො 1005
යස් ව දික්ඛමභප්ප්ලමාහු 889
යථා ව මෙ අධිගතමිදං
විමානං 654

යථා වනං විහලනං
පභාසති 1049

යථා වනං නඤ්ඤං විහලනං
පභාසති 1121

යද ව ගීතානි ව වාදිතානි ව 1036
යද දෙවා තාවතීංසා 668

යද සො අධිකරකායං 1187
යදී තෙ සුතා අක්ඛකවෙණුහු
පුත්තා 995

යමිධ පථෙ සමෙච්ච
මාණවෙන 896

යමෙතං සකක අනුපුච්ඡසෙ
මමං 153

යසං එතාදිසං පතතා 626
යසස යසෙසව සාලසස 692

යනිං යනිං සොකපරිද්දවොච 1259
යං දදති න නං හොති 950

යං මභතං මභතාධිපතනසස
දෙසසි 749

යා
යා තෙ අදසි ආවාමං 184
යා දෙවරාජසස සභා සුධම්මා 1109

යාපි තෙ සිරසමිං මාලා 686, 735,
832
යා මහෙසිහතං කාරොයා 189,
726

යා මෙ අදසි ආවාමං 186
යා සා අහු මඤ්ඤං සබ්බි
භදනෙන 746

යු
යුත්තා ව තෙ පරම අලඛකතා
භයා 136

යෙ
යෙ කෙටීමසමිං සප්ප්ඵ
මනුසසා 1277

යෙ ව තෙ දීසමඤ්ඤානං 861
යෙ වීධ පජ්ඣනති කාමරාගං 910

යෙන කමෙමන දෙවිඤ්ඤා 670
යෙන ව පුරිසසස අපෙති
පඤ්ඤා 902

යෙ පුග්ගලා අවුස්සනං
පසසා 750

යෙ මනානං පරිවහෙනතති 997
යෙසං අත්ථි සදධා 704

යො
යො අක්ඛකාරමිති තිමිසිකායං 81
යො කපපකො සමභව
නාමධෙඤ්ඤො 1275

යො මොදසි නාරිගණපථ
බොධකො 1248

යොවදනං පවරො මනුජෙසු 887
යො වෙ කීලනානා
පිපාසිතානං 48, 58, 69

යො වෙ සමමා විමුක්ඛතානං 41
යො සො අහු රාජා පායාසි
නාමො 1231

ර
රතනානාරසමිං බහු
අත්තපානං 1247

රතනමුර පීත වාසසාති 893
රථසස සොසො
අපිළකිනාන ව 1025

රථෙ ධීතා තා මිගමඤ්ඤා
ලොචනා 1026

රථො ව තෙ සුභො වගභු 663
රමො ව තෙ පොකඛරණි 1176

රා
රාගවීරාගමනොජමසොකං 888

ල	ගාථාදීපාද
ලකා ව සජ්ජා පවරා ව	
දෙවනා	317
ලඛානභං අමතවිරං	
විසෙසනං	145
ව	
වචෙත අරකෙඤ්ඤ	
අමනුසසට්ඨානෙ	1232
වටංසකං ව සුකකං	696
වටංසකා වාතධුකා	685, 734, 831
වජ්ජුකතමද්ධිකා නාරි	334
වලලීඵලං අභමද්ධිං	422, 609
වා	
වාතසස වෙගෙන ව	
සමපකමපිතා	1033
වාතෙරිතං සාලවනං	693
වි	
විධුපනං අභමද්ධිං	422, 609
විපථෙ කුටං නිකඛිපිචා	836
විමානපාසාදවරෙ මනොරමෙ	316
විවකමානා කායෙන	684, 733, 830
විසොධෙචා දිට්ඨිගතං	1199
වෙ	
වෙදියා වතසෙසා තස්ස	1140
වෙතාසයං පොකඛරකෙඤ්ඤ	
භවතභි	1243
වෙඵරියස්මිතං රුචිරං	
පහසසරං	101
වෙඵරියස්මිතා	
සතමුසස්සිතාපෙ	1244
වෙඵරියස්මිතාභි	1137, 1174
ස	
සකඛලිං අභමද්ධිං	614
සගාරවො සප්පතිසෙසා	
විනීතො	1270
සවෙ හි භතොතගවෙඡයාසා	1196
සවෙ හි සො ධුද්ධි	
තිට්ඨියා	1004
සච්චං කිරාභංසු නරා	
සපඤ්ඤ	1258

ස	ගාථාදීපාද
සච්චං බො වදෙසි මාණව	1215
සච්චෙ ධීනා මොසවජ්ජං	
පභාය	98
සඤ්ඤානමානො න මුසා	
භණෙය්‍ය	1269
සඤ්ඤි වසසසභසසානි	243
සඤ්ඤිං තුරිය සභසසානි	850
සනං නිකඛා සනං අසසා	190, 727
සනං භෙමවනා නාගා	191, 728
සනිං සමුප්පාදකරො	916
සනතනනනිං සුමධුරං	328
සන්ධිං ආකොට්ඨිචාන	1188
සන්ධිසරිරමුද්ධිසස	800
සදෙවකෙ ලොකෙ	
සමාරකෙ ව	1170
සඤ්ඤානි මං අඤ්ඤංසු	249, 290
සනතිකෙ මරණං තුඤ්ඤං	991
සබ්බාභරණසඤ්ඤානා	1180
සබ්බෙව දෙවා තිදසගණා	
සමෙචච	1202
සමණෙ බ්‍රාහ්මණෙ වාසී	875
සමණොව බො ආසී කුමාර-	
කසීපො	1255
සමසසමො නස්සී	
කුතොපත්‍රභතරො	1201
සමමුළුභරුපොව ජනො	
අභොසී	1260
සසී අධිගහඤ්ඤා සථා	
වීරොවසී	151
සසුච්ච ව පච්චා අනුයුඤ්ඤක	
මමං	301, 813
සසුඤ්ඤාභං සසුරඤ්ඤ	398
සහසසස්මිතං අනුලානුභාවං	1245
සහසසස්මිතං භයවාහනං	
සුභං	1016
සහසසරංසීව යථා	
මහපභො	1008
සළලලචුච්ච භුජක සඤ්ඤානා	651
සා	
සා අභං කායසස භෙද	294, 623
සාකමුඤ්ඤිං අභමද්ධිං	422, 609
සා තිට්ඨති රථවරෙ අලඛිතා	137
සා දකඛිණා සමඛගතා	634

සා	ගාරාදිපාද	
සා දෙවතා අත්තමනා	4, 11, 18, 26,	
	37, 46, 56, 67,	
	79, 88, 96, 103,	
	111, 119, 127,	
	159, 174, 219,	
	231, 271 279,	
	333, 613, 715,	
	723, 759, 766,	
	773, 780, 788.	
	823	
සාධු වො නං පච්චෙඨ	878	
සාවඤ්ඤා මඤ්ඤා සඤ්ඤා		
	භද්දනෙත 737	
සා වජ්ඣකං අනධිවරං		
	උපාගමි. 147	
සාහං අවච්ඤිතා පෙමා	848	
සාහං අපච්චිතකුසලං	657	
සාහං ඉධ පඤ්ඤිකඛා කරිඤ්ඤා	903	
සාහං තෙන කුසලෙන		
	කමමුතා 323	
සාහං නුන ඉතො ගතඤ්ඤා	881	
සාහං රමාමී කීළාමී	849	
සාහං වජ්ඣක පාදනී	200	
සාහං සකෙත සිලෙන	133	
සි		
සිරසමි. චිත්තං මණිවජ්ඣ		
	කඤ්ඤා 1021	
සි		
සිසඤ්ඤා වෙච්චියඤ්ඤා		
	නිමමිතං 1010	
සිභො යථා පබ්බතසානු		
	ගොවරො 326	
සු		
සුකඛාය අලොභිකාය ව	717	
සුඛං අකතපුඤ්ඤානං	169, 855	
සුචාතො නාමහං භතොත	1012	
සුඤ්ඤා යකඛසස ව		
	වාණිජාන ව 1230	
සුතං නු නං භාසනී යං අයං		
	ලතා 324	
සුඤ්ඤානං අමතපදං අසභිතං	143	
සුනන්දනී මං අඤ්ඤාසු	261	
සුභාසිතා අසුවනී	1000	

සු	ගාරාදිපාද	
සුරියො යථා විගතවලාභතො		
	නභෙ 1075	
සුවණ්ණච්ඡදනං නාවං	43, 63	
සුවණ්ණච්ඡාලාවතතො රථො		
	අයං 1018	
සුවණ්ණපට්ටනි සමනත		
	මොක්ඛො 1009	
සුවණ්ණච්ඡාලාචනා		
	මහායසා 198	
සුසුකක ඛන්ධං අභිරුඤ්ඤා		
	නාගං 962	
සෙ		
සෙරිසසකා තෙ පරිවේණං		
	මාපඤ්ඤා 1283	
සෙරිසසකො නාම අභමුච්ඡි		
	යකෙඛා 1250	
සො		
සො කතඤ්ඤා කතවෙදී	1198	
සොකප්පකො සමභව		
	නාමධෙයා 1275	
සොණදිනානි මං අඤ්ඤාසු	220	
සො කිට්ඨනී භෙමරථෙ		
	අධිච්ඤිතො 1011	
සො දෙවපුත්තො අත්තමනො	915,	
	931, 940, 949, 957, 965,	
	972, 1051, 1057, 1064,	
	1071, 1077, 1083, 1090,	
	1098, 1105, 1111, 1117,	
	1123, 1131, 1143, 1151,	
	1164, 1185, 1204, 1288	
සොපානානි ව චක්ඛාරී	1139	
සො මං මුද්දනී වාචානී	843	
සො මාණවො තසස පාවදී	1212	
සො මාසධෙක්ඛං තුරිතො		
	අවාසරී. 1167	
සො මෙ අසුපුරෙක්ඛාරො	633	
සො මොදනී නාරිගණං		
	පභබ්බාධකො 1248	
සො මොදසී තුරියගණං		
	පභමොදනො 1037	
සොචණ්ණච්ඡාලං මණිසොණ්ණං		
	චිත්තං 665	
සොචණ්ණච්ඡාලෙ පලලධෙක්ඛා	1179	
සොචණ්ණමයා රථකුඛරා		
	උභො 1017	

පෙළ	ගාථාදීපාද	පෙළ	ගාථාදීපාද
සොවණණමයා		සවාහං මුදිතමනොපසන්න	
ලොහිතඛිකමයා	661	විකො 1223	
සොවණණමයං මණිමයං	1211	සවාහං සුමෙධසස ජිනසස	
සොවණණමයෙ පබ්බතසම්මං	1135	සත්ථුනො 1206	
සොවණණමයො පහසසරො	1210	හ	
සො		හතෙපි ජිකුකාහි අරොපි	
සවාගතං මෙ මහාපුකුකු	985	පාදෙ 877	
සවාගතං වත මෙ අජජ	618	හත්ථපතාපකං අහමදුසිං	422, 609
සවාහං අච්චොමහි දුසොඛන		හත්ථ නච්චාම ගායාම	854
පිළිනො	1168	හො	
සවාහං අබ්බුළහ සච්චොසම්	1218	හොති ච මෙ අනුකාපො	702

වි මානවත්ව පාලි

සඤ්ඤානාමානුකක මණිකා

	අ	පිට්ඨකා	වි	පිට්ඨකා
අඩග		204	විකතලතා (වනං)	180
අච්චුඛි		66		
අනිවාරුණි		36, 120	ජ	
අනුකච්ඤ		186	ජනන (මාණවක)	128, 132
අලමුසා		36, 120	ජනන	194
	ආ		ත	
ආලමබ		36, 120	තාවතීංස	62
	උ		න	
උකතරා (උපාසිකා)		28	නන්දන (වනං)	26, 50
උපොසරා		50	නන්ද	36, 120
	ඵ		නන්දිය (උපාසක)	124
ඵණිඵංසා		36, 120	නාලඤ	48
	ක		ප	
කන්ඵක		194	පවරා	66
කපිලවත්ථු		194	පාටලිපුකන	216
කසසප (ථේර)		40	පායාසි	202, 208
	කි		පුණධරිකා	36, 120
කීලධිලා		44	පොකබරො	36, 120
	කු		බ	
කුමාරකසසප		208	බාරාණසි	32, 124
	කො		භ	
කොසල		208	භඤ්ඤී	44
	ග		භීමො	26, 120
ගභර		36, 120	ම	
ගයා		118	මස කකසාර	214
	ගි		මගධ	204
ගීජකිකුට		80	මඤ්ජුසකො (රුකෙකා)	116
	ගො		ඕ	
ගොතම		50, 52, 54	මිසසකෙසි	36, 120
			මුදුවාදිනී	36, 120

මො	පිටුව වනා	ස	පිටුව වනා
මොහොල්ලාන	18, 20, 22 24, 26 36, 38, 46, 48, 70, 74, 116, 134, 136, 138, 140, 142, 144, 160, 162, 164, 166, 168, 170, 172, 174, 176, 178, 180, 182, 186	සජ්ජා සද්ධා සමභව සාකිය සාකෙත සාධුවාදී සාරිපුත්ත	66 52 214 194 50 36, 120 188
		සි	
	ර	සිතචු සිරිමා	204, 212, 216 30
රජපුමාලා	118		
රාජගහ	30, 54, 52		
රෙවත	78	සු	
රෙවතී	122	සුච්චේතා සුජාත සුතා සුධම්මා (සභා) සුනාඤ්ඤ සුනිමමන සුඵසස (දෙවපුත්ත) සුඵසසා (දෙවධීතා) සුභඤ්ඤ සුමෙධ	36, 120 154 66 178 36, 54, 120 196 36, 120 36, 120 36, 76, 120 196, 198
	ල		
ලඞ්ඞිමා	40		
ලතා	66, 68		
	ච		
චංඝිස	146		
චාසව	214		
චිණ්ඩා	30, 120		
චෙසසවණ	208		
	ස	සෙරිසසක සොචිර	208 204, 212, 216
		සො	
සංසය	36, 120	සො	
සංසවක (නිරය)	124	සො භද්දිනතා	36, 48, 120

විමානවක්‍රීයාලි

විසෙසපදනුකකමණිකා

අ	පිට්ඨකා	අ	පිට්ඨකා
අකාමා	20	අනොමපඤ්ඤා	42
අපකාමාධනා	72	අනොමච ණණං	206
අඛණ්ඩඵ්ඵලොනී	202	අපචිතා	10
අගාලෙ	200	අපඤ්ඤා	200
අසසිගමා	28	අපරඤ්චගගා	204
අච්ඡරායො	20, 64	අපාපකෙහී	208
අච්ඡරාසඛකං	8	අපායී	16
අච්ඡරාසංගඤ්ඤා	196, 206	අපාරුතං	122
අච්ඡරියං	202	අපිලකුඤ්ඤා	156
අච්ඡාදනං	50, 52, 54	අපිලකුඤ්ඤානී	158
අච්ඡරකං	206	අසුචං	60
අච්ඡරතර	206	අසච්ඡුගගලං	196
අච්ඡාදිකං	144, 192	අසභකෙක	204
අඤ්ඤාලිකමමසස	194, 202	අපොදක	204
අඤ්ඤා	30	අඤ්ඤාලයලො	200
අට්ඨකපුසමාගතං	50, 52, 54	අඤ්ඤා	4, 6
අට්ඨකිකං (උපොසරං)	46	අඤ්ඤාගත	2, 4
අට්ඨකා 166, 172, 174, 176, 190		අඤ්ඤා	202
අට්ඨකී	28, 38, 44, 48	අඤ්ඤාකිරිසසං	8
අඛණ්ඩකායං	194	අභිකතනනන	54, 56, 58
අනිච්ඡා 28, 40, 46, 48, 50, 52, 54		අභිකතණං	50
අනිකමානුසසකං	206	අභිකච්චිතා	10
අනුලානුභාවං	206	අභිජාතා	60
අනුලාය	62	අභිසනාරුපො	204
අනුකච්චනුපුකතා	150	අභිසිංසිං	194
අනුකුලා	204	අමජ්ජපො	202
අනනිමානී	72	අමනුසසට්ඨාන	204
අනධිවරං	28, 30, 32	අමානුසො	202
අනච්චෙධො	186	අමකකඤ්ඤා	74
අනාමය	32, 34	අමකසිඤ්ඤා	188
අනායසං	204	අමො	10, 12, 16
අනාච්චං	56, 58	අලකච්චිකා	118
අනුඤ්ඤා	8	අච්චිකා	120
අනුකතරො	196	අච්චිකා	40
අනුධම්මචාරිණී	66	අච්චාපුරං	160
අනුපරියායනී	10, 12, 16	අසච්චිතං	30
අනුසුඤ්ඤා	72	අසසකාධිප	148
අනෙකච්චිතං	196	අසසතරී	42
අනෙකච්චණ්ණං	196	අංසච්චකං	74

	ආ	පිටුව සංඛ්‍යා	උ	පිටුව සංඛ්‍යා
ආචාරම.		40	උචේදවාදී	208
ආතුරුරූපො		200	උජුහුනෙසු	50, 52, 54
ආදිවචනධුනො		50	උජ්ජබලං	204
ආදිකතං		200	උජුගනෙසු	166
ආපගා		10, 12, 16	උනතමචස්ඨාරිණි	62
ආබාධිකො		200	උදගභවිකො	194
ආභනනී		14, 16	උදයො	204
ආමනනනිකා		36	උදපානං	126
ආමුඛතමණිකුණ්ඩලා		42	උදිකඛිසං	194
ආමුඛතාභරණො		174, 176	උද්දයං	204, 212, 216
ආමුඛතභජාභරණො		188	උද්දලකා	10, 12, 16
ආයනංසා		206	උපධිපදුමමාලා	8
ආයොගපච්චං		74	උපවසිසිසං	50, 52, 54
ආරකා		50, 52, 54	උපාදනං	204
ආචෙළිනියො		158	උපාභනං	74
ආචෙළිනී		62, 68	උපෙතරූපං	12, 14, 16
ආසජ්ජ		20	උපොසථං	28, 38, 44, 48
ආසනකං		2, 4	උපලමාලධාරිණි	62, 68
ආසමානා		204	උපලිනී	66
ආසවකඛියං		194	උය්‍යානභුම්‍යා	158
ආසුමඛිජානා		118	උරුලුභවා	42
ආභුතෙය්‍යනං		162	උළාරභොගෙ	68
ආළාරපමනා		156	උළාරො	60, 208
ආළාභනෙ		200		
	ඉ		උ	
ඉඛක		128	උරුරුපුපසකා	158
ඉතරීතරෙන		202		
ඉද්ධිචිකුඛඛමානා		64	ඵ	
ඉසිනිසභ		148	ඵලාලුකං	74
ඉසිනිසභො		30		
ඉසිසනතමො		42	ඔ	
ඉසීරියං		64	ඔකකාකකුලසමභවො	152
ඉසීරියා		28	ඔගාභසී	10, 12, 14
	ඊ		ඔසනිණ්ණසීස	198
ඊසාදනතා		42	ඔදනං	38
	උ		ඔදුඛෙරං (පුපඵං)	118
			ඔපධිකං (පුද්දාදිං)	80
			ඔපානභුතා	162, 164
උච්චාවචා		22, 64	ඔභාසෙනනී	16
උච්චාවචානං		44	ඔරසා	120
උච්චාරං		148	ඔච්චියං	212
උච්චුඛණ්ඩකං		74	ඔසධී	116, 18, 24, 26, 36, 38, 46,
උච්චුදකඛිණා		64, 114	48, 52, 54, 56, 74, 74, 114, 146	
උච්චුසීස		62	ඔසීකඤ්ඤං	20

ක		කො	
ක සභාරිකං	74	කොකිලා	20
කඤ්චනඡාලඡනාං	122	කොච්ඡඵලුපථීචී	214
කඤ්චනචෙදිමිසසං	206	කොඤ්ඤා	20
කඤ්චනස නුභිහතතචෙ	62	කොපිය	70
කතඤ්ඤ	44		
කතචෙදිනී	44	ඛ	
කදරියෙසු	60	ඛණ්ඩිකං	62
කදරියො	208		
කනාතාරියො	208	ඛී	
කනාතාරෙ	204	බීඩධාරනිං	30, 68
කන්දනං	200		
කපණං	46	ඛී	
කප්පක	214	බීරොදකං	74
කපීතකෙසමසසු	174, 176, 188		
කපාලං	204	ඟ	
කමුඛකෙසුරධරා	158	ගන්ධපඤ්චගුලිකං	72
		ගන්ධබබුරියානී	156
කා		ගන්ධබ්බා	146, 148
කාකොලගණා	124	ගරුකාබාධං	194
කාමගුණෙහි	64		
කාමචණ්ණිනී	30, 70, 72, 76	ඟී	
කායබන්ධනං	74	ගීරිගබ්බාරා	148
කාලකතාභිපක්ඛයං	200		
කී		ඟු	
කීඨිකිණිඡාලකපීතං	184	ගුණො	208
කීඤ්ඤකචපරිචාරිතා	44	ගුහමසසීතො	118
කීලනනං	12		
කීලනෙන	10, 14	ච	
		චක්කයුගං	198
කු		චක්ඛුමනො	50, 52, 196
කුඤ්ඤරො	8	චණ්ඩාලී	42
කුම්මාසං	38	චතුක්කමා	156
කුම්මාසපිණ්ඩං	26, 172	චන්දනසාරලික්ඛං	122
කුසලං (අරොගං)	114	චන්දිමසුරියා	26
		චා	
කු		චාතුද්දසීං	28, 38, 44, 48, 50, 52, 54
කුචං	60		
කුටාගාරා	14, 16	චී	
		චීක්ඛකථී	208
කෙ		චො	
කෙසකාරිකා	32	චොරහක්ඛං	74
කෙචචට්ඨවාර	38	චොලසක්ඛනෙ	192

	ප්	පිටවඩකා	තු	පිටවඩකා
පඩිතං		62	තුරියතංලීත	146
පතං		74		
පළඛං		150	ඵ	
	ප්		ඵමනා	206
පමුඛයො		10, 12, 16	ඵාමවා	8
පමොනාදුනනනං		206		
පලිතානුභවා		2,4,6,8,10,12,50,52	චු	
		54,56,58,60,62,64,196	චුතිවඤ්ඤාය	206
	ජා		චෙ	
ජාලතමනවෙහි		194	චෙය්‍යා	28,40,46,48,50,52,54
	ඪී		ඳ	
ඪීනවරපවරං		130	ඳඳුලලමානා	14,16,32
	ජො		ඳරං	200
ජොතිපාවකො		28	ඳරසොකනාසනං	196
ජොතිරසාමයාසෙ		206	ඳලහධමවා	148
	කු		ඳලීඳද	40
කුමාසිං		8	ඳරුණාහි	204
	ත		ඳසී	36
තකතාහි		204		
තපනීයපචෙට්ඨි		206	ඳී	
තමනවෙ		194	ඳිට්ඨිගතං	196
තසිතං		12, 172	ඳිට්ඨිවිසුකානි	208
තසිතෙ		10, 14	ඳිවාකරෙ	194
	තා		ඳිවාඳිවසස	182
තාදිනං		196		
තාදිනො		36,198	ඳීසායුකිං	66
තාරකාධිපති		192		
තාලවණං		74	ඳී	
	ති		ඳී	
තිණාගාරං		148	ඳුගහා	206
තිදසගණා		196	ඳුපපයාතා	204
තිදසා		32	ඳුමා	206
තිදසානං		200, 202	ඳුචඤ්ඤාතො	158
තිදසෙ		62	ඳුසසසසභනං	8
තිමබරුසකං		74		
තිමීරත මබකච්චි		68	ඳෙවපුරමහි	194
තිමීසිකා		18	ඳෙවිදධි	196
තිලකා		10,12,16	ඳෙවිදධිපකතා	64
තිලදකච්චණං		20	ඳෙවිඤ්ඤානා	64

	දෙ	පිට්ඨකයා	ප	පිට්ඨකයා
දෙණිනිලම ජ්ජනිං		74	පඤ්ඤසිං	28, 38, 44, 48 50 52, 54
	ධ		පඤ්ඤ සිකඛා	130
ධනජ්ඣිකා		204	පඤ්ඤ සිකඛාපද	28, 40
ධම්මවක්ඛුං		196	පණවෙහි	192
ධම්මරාජිනො		32	පණියං	204
	ධු		පනිබ්බතා	20, 68
ධුමසිංඛො		80	පනීතා	204
	න		පඤ්ඤානා	204, 212, 216
නකඛකතරාජා		32	පදකඤ්ඤා	68
නළච්ඡිතවාදිනෙ		68	පදිපියං	44, 48, 50, 52, 54
නව්වමනා		204	පදුමචූණණාහිකිණණඤ්ඤා	8
නක්ඛිකදිට්ඨි		208	පදුමපනනකඤ්ඤි	8
නඤ්ඤානං (වනං)		38	පදුමානුසංචං	8
නඤ්ඤන		64	පදුමිනියො	144
නභගෙන		80	පදුමී	8
නරදෙවසස්		202	පදුමුප්පල වජ්ජ	158
නරවරදම්මසාරථී		32	පපං	126
නලීනායා		208	පබොධිකා	36
	නා		පබ්බතසානු	68
නානාරතනකප්පනො		8	පභසස්සරො	198
නාභොයා		154	පමුලුභවීතනා	204
නාමධෙයාං		214	පරපෙසස්සියා	36
නාරිගණප්පබොධනො		208	පරිණාමජං	208
	නී		පරිනිබ්බුතස්ස	198
නීක්ඛමො		36	පරිලෙභියං	194
නීක්ඛා		82	පරිවේණං	216
නීගෙසාසො		8	පලලඛකසෙට්ඨ	64
නීවච්ච්චුපපනනා		206	පචනෙ	184
නීජකුතෙතා		150	පඤ්ඤමාලාං	18
නීජකුතානමමො		206	පඤ්ඤමාලායා	10, 12, 206
නීමොණරතී		40	පලොසො	28
නිරග්ගලං		162		
නිවෙසා		14, 16	පාටලියො	10, 12, 16
නිසෙ		80	පාටිභාරියපකඛං	28, 38, 44, 48, 50, 52, 54
	ප		පාපධම්මො	208
පකකමමානසස්		8	පාවකං	200
පකඛඤ්ඤියාන		206	පාසං	118
පච්චග්ගං		186	පාසාද සොපාන ඵලුපපනෙකා	206
පච්චිකඛාභාසු		122		
පච්චානුතාපිනී	28, 38, 44, 48, 50		පුණ්ඩරීක	18, 192
			පුපුට්ඨං	204

	පු	පිට්ඨකා	හ	පිට්ඨකා
පුපුද්දිසා		206	හාගඩඵහාගං	24
පුපඵභිකිණ්ණං		8, 20	හානුමා	194
පුපඵභිකිණ්ණං		64	හාවිතකෙතන	42
පුරාණං		204		
පුරිඤ්ඤ		154, 200	භු	
	පු		භුමානං	202
පුචං		60, 74	භුසසොභමානං	12, 14, 16
	පෙ		භු	
පෙය්‍යවාචං		212	භුතපති	154, 196
පෙසියො		214		
	පො		භෙ	
පොකඛරඤ්ඤ		206	භෙරියඛබ්බුදිඛගාභි	192
පොකඛරපනබාහුනි		158		
පොරියං		150	ම	
	ඵ		මච්ඡරං	28
ඵලුපජීවී		214	මච්චකුණබ්බි	198
ඵණිතං		74	මණිථුණං	132, 134, 136, 138
ඵරුසකං		74		140, 166, 170, 172,
ඵලලා		10, 12, 16		182, 186, 216
	ඛ		මණිමය	198
ඛහුපුණඛරිකා	10, 12, 14,	206	මණිසොණ්ණවිතෙත	64
ඛහුසපුතො		208	මධුමඤ්චං	120
	ඛා		මනාපචාරිණී	66
ඛාලුතරො		200	මනුඤ්ඤ	206
ඛාහා		198	මනොපචං	2, 4, 6
	ඛඞ		මනොපචා	152
ඛඞහනා		122	මනොභාවතීයො	78
ඛඞහා		156	මනානං	150
ඛඞහාවනං		148	මඤ්චරානං	44
ඛඞභවරියං		208	මයුරා	20
ඛඞභවාරිණී		66	මලුඤ්චරො	174, 176
ඛඞභමං		32	මසාරගලල	184
ඛඞභ විතතිතං		150	මසාරගලලං	206
ඛඞභා		62	මහනා	60
	හ		මහනනං	10
හකෙඛා		204	මහසහො	194
හතකො		188	මහාජුතීකා	64
හදනො		196	මහාවීරං	194
			මහීඤ්චරං	68
			මා	
			මාතඛියා	42
			මානුසෙ	202
			මාරිය	152

	මා	රා	පිටුවකයා
මාලහාරී	188	රාජීමනී	66
මාලාධාරී	198		
මාලාධරෙර	2, 4, 6	රූ	
		රුවකසුකා	132, 134, 136, 138, 140, 166, 170, 172, 182, 186, 216
මීගමඤ්ඤොවනා	156	රුවකුපකිණණං	80
මීනං	8	රුදං	200
මීනා	14, 16	රුදමානො	194
මීසසකෙසියො	158		
		රූ	
මීළභං	124	රූපියාමය	198
		ලු	
මුක්ඛ පුජානී	144	ලුද්දනං	204
මුද්දිකමනො	202	ලුදෙද	148
මුරසු ආලමනරතුරිය සුචෙට්ඨා	206		
මුලකං	74	ලෙඬු	114
මුසලෙන	60		
		ලො	
මුලමයා	204	ලොකනාරානං	196
මොකධා	36, 120	ලොණ සොචිරකං	38
මොදකං	74	ලොමහංසනො	118
මොසචජ්ජං	20	ලොභිතධිකමණි	184
		ලොභිතධිකමය	198
		ච	
යසඛ	202	ච්ඡමහං	80, 122
යජමානානං	80	ච්ඡාකතා	50
යඤ්ඤං	80, 162	චගගු	8, 118
යථිදං	36	චගගුරූපො	156
යදග්ගෙ	210	චගගුසසරා	20
යචපාලකො	172	චචෙක	204
යසසණ්ඨී	62	චච්ඡඬි	50
යොග්ගානුකමපං	204	චජිරාචුට්ඨො	160
		චචංසකා	116
		චණණධාතු	200
		චණණුං	206
රඬකමණි	70	චණණුපථමණි	208
රතනකරං	206	චණණුපථසස	204
රතනකරසමී	206	චජාගාරං	148
රතනුවචයං	198	චතානී	196
රතීසසරා	8	චඬුකෙ	62, 114
රථකුඛධරා	154	චඬු	60
රථපඤ්ඤරො	198		

	ව	පිට්ඨකයා	ස	පිට්ඨකයා
වනමසසිතො		118	සවාගනං	76
වරාකියා		40	සඉඤ්ඤා	32
වරාරොහො		8	සඉඤ්ඤකෙ	62
වලච්චලං		74	සකෙසා	36
	ව		සකාපුත්තසස	194
			සකඛලිං	74
වාචකරො		208	සබ්බලං	42
වාචාභිභිතං		136	සඛකුපථං	206
වාණිජාසෙ		214	සඤ්ඤිතා	50, 52, 54
වාලුකසන්ධනා	10, 12, 16		සඤ්ඤවා	50, 52, 54
වාසවො		154	සණ්ඨං	212
වාළි		156	සත්ත්වසසිතාසෙ	206
	වි		සත්සිකං	200
			සනං	8
විගතරජං		200	සතෙරතා	154
විචිකිච්ඡං		196	සත්ථවාහා	204, 208
විචිත්‍රසංවනෙ		156	සත්ථිං	194
විකිණ්ණකඛබ්බං		200	සත්ථනං	36
විඤ්ඤා		150	සබ්බකාමගුණොපෙතං	194
විඤ්ඤනං		74	සබ්බකාමසමීදධිතී	60
විනායකො		30	සබ්බගතෙතභි	16
විසන්ධා		204	සමඤ්ඤා	208
විපසන්තං	56, 58		සමණසමාගමං	32
විමලොභාසා		16	සමදමසස	128
විමානපාසාදවරෙ		208	සමඤ්ඤිතා	64
විරජං		6	සමසසමො	196
විචනෙ		184	සමීහනී	8
	වි		සමුසස්සනො	154
විණාහි		192	සමෙකඛමානා	204
	වෙ		සමපමුළභා	204
			සමමාවිමුක්ඛානාං	10
			සරීරනතිමධාරිතාං	10
වෙණිසු		116	සලලං	200
වෙත්තාවරං		206	සසී	32
වෙදජාතා		80	සසසනීසමා	50
වෙදියා		184	සසස්සු	62, 64
වෙභුනිකං		212	සසස්සුයා	60
වෙරජ්ජකෙ		206	සසස්සුරසස	24, 26
වෙහාසයං		206	සහලොභිතඛයා	206
වෙඵරියසථමහා	22, 32, 132, 134, 136, 138, 140, 146, 170, 172, 182, 186, 206		සහව්‍යකාමානාං	38
වෙඵරියමයං	2, 6		සහව්‍යගතො	202
	වො		සහව්‍යනං	200, 202
			සහ සසඤ්ඤං	206
වොකිණ්ණ		128	සහ සසනෙතො	64, 114
			සහ සසවාහනො	154

	සා	පිට්ඨකා	සු	
සාකං		38	සුවතෙජ්	2, 4, 6,
සාගතං		34	සුවෙණි	158
සාලා		10, 12, 16	සුසංගතො	206
			සුසුකකඛන්ධං	144
	සී		සුභජජා	122
සීපාවිකා		210	සුහුතං	80
සීරිසුපචනා		210		
සීලාපචාලසස		206		
			සෙ	
			සෙය්‍යසා	36, 120
	සී		සෙරිසසමභං	212, 216
සීතිභුතො		200		
සීතොදිකං		66	සො	
සීලසක්ඛං මං		62	සොකපරෙතසීස	200
			සොණ්ණකංසා	8
			සොණ්ණපොකඛිරමාලවා	8
	සු		සොචණ්ණානි	60
සුකප්පිතං		144	සොචණ්ණමය	2, 4,
සුකුණඛිලී		188	සොචණ්ණමයො	198
සුබුද්‍රයං		66	සොචන්ථිකො	36
සුච්ඡණ්ණං		62	සොලසිං	40, 42
සුච්ඡණ්ණසීස		208		
සුච්ඡිකා		156	සං	
සුච්චජා		8	සංයමදමසීස	82
සුජාතගුඛො		154	සංචිභාගරතා	50, 52, 60
සුණ්ණසා	24, 26, 60,	66	සංචිභාගා	50, 52, 54
සුදුගගමෙ		204		
සුධම්මා		148	හ	
සුනාන්දිසොසො		154	හංසා	20
සුපපභාතං		74	හත්ථපතාපනං	74
සුභසීසරො		154	හයා	28
සුභාසිතද්ධජං		160	හරිවන්දනුසසදෙ	198
සුමජකධිමා		158	හාසො	194
සුමට්ඨා		206		
සුමුඛො		206	හී	
සුමෙධසෙ		44	හීනකායුපගා	78
සුධිට්ඨං		80		
සුරහිං		206	හෙ	
සුවණ්ණකච්ජා		42	හෙමකප්පනවාසසා	42
සුවණ්ණච්ජදනං	10, 12, 14		හෙමජාලකපච්ජනකං	184
සුවණ්ණජනනා		132	හෙමජාලෙන	198
සුවණ්ණසීධිනිදාදබ්බසාදිසං		160	හෙමචනා	42

සුභතනනපිටකේ
බුද්දකනිකායෝ
පෙනවනුපාලී

සුත්තානනපිටකයෙහි
බුද්දකනිකායානනගීත
පෙනවනුපාලී
(සිංහලානුවාදය)

**“තරාගතපපවෙදිනො හික්කවෙ ධම්මවිනයො විවටො විරොචති
නො පටිච්ඡනො.”**

**“මහණෙනි, තරාගතයන් වහන්සේ විසින් දෙශනා කරන ලද
ධම්මය හා විනය විවෘත වූයේ බබළයි. වැසුණේ නො ම බබළයි.”**

(අභිභූතාරනිකාය, තිකතිපාත - හරණ්ඩවග්ග, 9 සූත්‍රය)

පටුන CONTENTS

			පිටු
1.	සංසකාරක නිවේදනය		v
2.	සංඥාපනය		vii-xi
3.	සංකේත නිරූපණය		—
5.	පෙතවස්ත්‍ර විසය සූචි		xiii
6.	පෙතවස්ත්‍ර පෙළ හා සිංහල අනුවාදය	...	1-161
7.	ගාථාදිපාද අනුක්‍රමණිකා	...	163-172
8.	සංඥානාමානුක්‍රමණිකා	...	173-174
9.	විගෞභපදනුක්‍රමණිකා	175-179

සංස්කාරක නිවේදනය

පෙතවස්ත්‍ර පාලිය බුද්ධිමත් ක්‍රීඩක ග්‍රන්ථමාලායෙහි සත්විසිවන (27) ග්‍රන්ථය වශයෙන් සලකන ලද්දේය. කුදුගත් සහියෙහි ලා සඩ්ගීත වූ පෙතවස්ත්‍ර පාලිය ඒ සහියෙහි සත්වැනි ග්‍රන්ථය වශයෙන් සඩ්ගීත වූ ඇත.

සම්බුද්ධ මධ්‍යම (බුද්ධිමත් ක්‍රීඩක) උත්සවය නිමිති කොටගෙන ක්‍රීඩක පාලිය සියබසට නඟාලීමේ සත් ක්‍රියාව සපුරාලීම සඳහා 'පෙතවස්ත්‍ර පාලිය' රාජකීය පණ්ඩිත කොටගම වාචිසසර සථවිරයන් වහන්සේට පවරාදෙන ලද්දේ විය. එහෙත් උන් වහන්සේ අතින් එ මෑ පරිවර්තනය යථාකාලයෙහි නිසි පරිදි ඉටු නො වූයෙන් ක්‍රීඩක සම්පාදක මණ්ඩලයෙහි ශාස්ත්‍රාගමධර මහතෙරවරුන් විසින් පාඨශොධන පුච්ඡන වූ නවතායෙන් සිංහල අනුවාදය සපුරා ලියන ලද්දේය. 'පෙතවස්ත්‍ර පාලිය' ගෙන විමඟි පුච්ඡන වූ පරිපූර්ණ සංඥාපනය ද, ව්‍යක්ත ලෙඛකයාණ කෙනකුන් වන හිඟුල මාකඩවර රෙවක පරිවේණධිපති රාජකීයපණ්ඩිත කරභම-පිටිගොඩ සුමනසාර සථවිරයන් වහන්සේ විසින් ලියන ලද්දේය.

ක්‍රීඩක ග්‍රන්ථ ප්‍රකාශනයෙහි අනුග්‍රාහක වූ අතීගරු ජනාධිපති ජේ. ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපති උතුමාණන් හා ගරු අග්‍රාමාත්‍ය කැන්පත් ආර්. ජේමදස මැතිතුමාණන් හා සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ ගරු අමාත්‍ය තැන්පත් ඊ. ඇල්. බී. හුරුල්ලේ මැතිතුමාණන් හා එම අමාත්‍යාංශයෙහි සියලු මහතුන් ද විශේෂයෙන් මෙම ක්‍රීඩක ග්‍රන්ථාවලිය ඉක්මනින් මුද්‍රණයට පමුණුවා අවසාන කළ යුතු යැ යි කතකුමාණා ජන්දය උපදවා ක්‍රියා කරන අතිරේක ලේකම් තැන්පත් සෝමපාල ජයවර්ධන මහතාණන් ද කෘතඥතායෙන් සඳහන් කරමිහ.

තවද ක්‍රීඩක ධර්ම ප්‍රවර්තක වූ සත්කියා මාර්ගයෙහි ආරම්භක ලංකා බෞද්ධ මණ්ඩලයෙහි සියලු මැ සත්පුරුෂයන් ද සිහිපත් කෙරෙමින් මුද්‍රණ කායභියෙහි නියුක්ත කිසර මුද්‍රණාලයාධිකාරීන් ඇතුළු මේ සඳහා සහාය දක්වන භෑම කෙනකුන්ට මැ ශාසනායුච්චිත කුශල හෙතෙයෙන් ලොවී ලොවුතුරු සුව අත්වේවා'යි ආශංසනය කරමිහ.

මෙවගට, ශාසනාශාසනොදයකාරී,
ලබුගම ලඩකානන්ද
මහාභායකසථවිර
ක්‍රීඩකමණ්ඩලයේ ප්‍රධාන සම්පාදක.

1982 පෙබරවාරි 4 වැනි දින
(ජාතික නිදහස අනුස්මරණ දින)
ක්‍රීඩක කාර්යාලයේ දී යැ.
115, විජේරාම මාවත
කොළඹ 7.

සංදේශන

සුඛනන්තපිටකයෙහි බුදුකනිකාය පයඛාපනන වූ 'පෙතවස්ත්‍ර' නව්‍යාංශයෙහි භාෂ්‍යාංශයෙහි සඳහන් වෙයි. ප්‍රෙත-ප්‍රෙතීන් විසින් පූර්වජන්මයෙහි කරනලද ප්‍රත්‍යාභාවයට හෙතුහුන වූ කම් 'පෙතවස්ත්‍ර' නම් වෙයි. පාළියෙහි 'පෙත' ශබ්දය එනම් සත්ත්‍ව-නිකායයෙහි දු මිය පරලොභ ගිය සත්ත්‍වයන් කෙරෙහි දු වැටෙයි. මෙහි ඒ දෙඅරුත් මැ යෙදෙයි. 'වස්ත්‍ර' ශබ්දය කාරණපයඛාය යි. තත්ප්‍රකාශක පයඛාපනිධම්මය මෙහි 'පෙතවස්ත්‍ර' යි කියනු ලැබේ. ඒ ඒ ප්‍රෙතවස්ත්‍ර අනේකත්පක්ඛ වීඛිනා පාවච්චියර්ජන විසිනා' යි ද්විවිධ වෙයි. අනේකත්පක්ඛ වස්ත්‍ර භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මැ විසින් ඒ ඒ කරුණෙහි ලා දෙශිත යැ. පාවච්චියර්ජන වස්ත්‍ර නම්: නාරද ආදී තෙරවරුන් විසින් පුළුවුස්නාලද වැ ඒ ඒ ප්‍රෙත-ප්‍රෙතීන් විසින් කරනලද ආත්මභාවප්‍රකාශනා යි. එ මැ තෙරවරුන් විසින් ආරොචිත වැ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සත්ත්‍වයන්ගේ කම්ඵල ප්‍රත්‍යාක්ෂ කරවන පිණිස සිව්පිරිස් මැද දෙසන ලද වන බැවින් ඒ දෙවැදෑරුම් කලා මැ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ආභාව දෙසනා මැ වේ.

'පෙතවස්ත්‍ර' ප්‍රමාණ විසින් සතර බණවරෙක් පමණ වෙයි. වර්ග විසින් උරග වර්ග යැ උබ්බරි වර්ග යැ වුළුවර්ග යැ මහාවර්ග යැ යි වර්ග සතරෙකින් පරිමිත යැ. එහි ප්‍රථම වර්ගයෙහි වස්ත්‍ර දෙලොසෙකැ ද්විතීයවර්ගයෙහි තෙලොසෙකැ තෘතීයවර්ගයෙහි දසයෙකැ වතුන් වර්ගයෙහි සොලොසෙකැ යි එක්පනස් වස්ත්‍රයෙකින් සමන්වාගත වේ.

'විමානවස්ත්‍ර' සෙයින් මැ 'පෙතවස්ත්‍ර' ද මිනිසුන් පව්කම්මන් මුදු පින්කමට යොමු කරවන ජනකාන්ත කලාසධග්‍රහයෙකි. එහෙයින් මැ ධරමාන බුදුන් දවස පටන් මෙතෙක් ජනජීවිතයෙන් වෙන් නොකළ-සැකි සේ දැඩි ලෙස බැඳීසිටුවනේ යි. මිනිසු මහරහතුන් වහන්සේ මේ දිවයිනට වැඩ දෙවනපියතිස් රජගෙහි දී අනුලාදෙවී ආදී පන්සියයක් ඇතොවුරන් ප්‍රමුඛ පිරිසට දෙසූ ප්‍රථමදෙශනා 'විමානවස්ත්‍ර' 'පෙතවස්ත්‍ර' දෙසනා බව මහාවංසයෙහි සඳහන් වෙයි.

මානවසමාජයෙහි සුලභ වැ දක්නාලැබෙන ප්‍රාණසාන, අදහ්‍යාදන, පරදරසෙවන, මාණ්ඩාද, පිසුනවචන, පරුෂවචන ආදී පව්කම්මි ආදීනව එබඳු පව්කම්මන් දුක්චිත්තවුන්ගේ මුවින් මැ ප්‍රකාශ වීම ශ්‍රාවකයන් දුකිරිකින් බැහැරවීමට ඉවහල් වෙයි. ගෘහජීවිතයෙහි සුලභ වූ ප්‍රියවිප්‍රයෝග-දූෂ්‍ය ජීවිතය පිළිබඳ තත්ත්වවේදානාධය උදකර සන්තිදුචාලන භාදයබහම වූ ආදර්ශකලා රාශියක් මෙහි ඇත. මසුරුමලෙහි ආදීනව ද ත්‍යාගයෙහි ආනිසංස ද ප්‍රකාශිත වූ, මිනිසුන් යහමගට යොමු කරවන කලා මෙහි සුලභ යි.

බුද්ධකාලීන භාරතසමාජයෙහි නැඟුණු කලා මෙන් මැ ඇත අතීතය හා සමබක කලා ද සමබුද්ධපරිනිර්වාණයෙන් පසු බිහි වූ කලා ද ප්‍රෙතවස්ත්‍රයෙහි දක්නාලැබෙයි. බුදුන් පිරිනිවී නොබෝකල්හි

නැති උත්තරමාතු පෙතවස්තු (2. 10) දෙවැනි සඛයායනා අවසරායෙහි සඛිභිකියට නභන ලද්දේ යැ. ධාතුච්චණ්ණපෙතවස්තු (3. 10) ද්විතීය සඛිභිකියෙහි සංග්‍රහ වී. නන්දකපෙතවස්තු (4. 3) තෘතීය සඛිභිකියෙහි සඛයාභික යි. බුද්ධකාලිනකථා සමකාලින භාරතීයසමාජ තතු විමසනුවනට බෙහෙවින් අගනේ යැ. ප්‍රෙතනිකායෙහි උපන්නෝ ද වෛමානික ප්‍රෙත වැ ඉපැද සුවදුක් මුසු වැ විදින්නෝ ද දෙවි වැ උපන්නෝ ද මිනිස් වැ උපන්නෝ ද ප්‍රෙතවස්තුයෙහි වෙති. එ මතු නොවැ ප්‍රෙතවර්ත නොසඳහන් ප්‍රෙතවස්තු ද ඇත. ඔවුනතුරෙන් කිහිපයක් සැකෙවින් දක්වාලමහ:

ගොණපෙතවස්තු (2. 8)

“සැවැත්තුවර කෙළෙඹියෙක් පියා මළ සොවින් උමතු වැ හැසිරෙමින් දුටුදුටුවන් අතින් ‘තම පියා දක්නාලද දැ’යි විචාරයි. සෝචන් වනුවට පින් ඇති ඒ කෙළෙඹි අලුයමැ ලොව බලන බුදුන්ගේ නුවණැස්ති පෙනෙයි, බුදුහු ඔහුගේ ගෙදරට වැඩියහ. හෙ ‘බුදුන් වැඩියහ’යි අසා අසුන් පනවා වඩාහිඳවා එකත්පස් වැ හිඳ ස්වාමීනි, මාගේ පියා ගිය තැන් දන්නාසේක් ද?’යි ඇයි. එබසට බුදුහු ‘මේ අත්බැවිහි පියා ද, අතීත පියා ද,’යි පුළුවන්හ. ‘මට පියවරු බොහෝ ලැ’ යි ගොක සන්හිඳුවාගත් කෙළෙඹි බණ අසා සෝචන් වී.’”

මේ කර්මයෙහි පියා මළ පුවත මීස ඔහුගේ ප්‍රෙතාවර්තය නැත. ‘ගොණපෙතවස්තුව’ මේ නිමිත්තෙන් දම්සභායෙහි වදළ අතීත සිද්ධියකි. එහි දු ප්‍රෙතාවර්තයෙක් නො කියැවෙයි. ඒ මෙසේ යි.

“අතීතයෙහි බරණැස්තුවර ගැහැවියෙක් පියා මළ සොවින් දවස් පතා සොහොනට ගොස් විතකය ප්‍රදක්මිණා කරමින් ලෙහි අත් පැහැර වැලපෙයි. ගොක සන්හිඳුවන උපායක් සිතු ඔහු පුත් ‘සුජාත. මාණවක පිටිනුවර මළ ගොනකු දක තෘණ හා පැන් ගෙන එතැනට පැමිණැ ‘ඒවත් ගොනකුට’ මෙන් ‘කව බොව’ යි කියමින් රැදී සිටී. මිනිස්සු එපවත් පියාට දැන්වූහ. හෙ වහා දිව ගොස් ‘කිම පුත උමතුයෙහි ද? මළ ගොනුට කුමට තණ පැන් දේ දැ’යි පිළිවිත. ඒ ඇසූ ‘සුජාත’ මොහුගේ හිස, කඳ, පා, වලග ඇත. මොහු නැහිසිටිනු ඇතැ යි කී, ‘මළ ගොනු නභාලීමට වෙහෙසෙන තෙපි මුළුයෙකැ’යි ගැහැවී කී. ‘හිස, කඳ, පා, වලග තුබූ සෙයින් මැ ඇති ගොනු නභාසිටුවීමට වෙහෙසෙන මම මුළුයෙමි නම් මියගිය නොපෙනෙන මුත්තණුවන් නිසා වෙහෙසෙන තෙපි මුළු නො වටු ද යි පුතුගේ ප්‍රශ්නයෙන් පියාගේ ගොක සන්හිත.’”

මේ කර්මව ගොනු මිය පරලොව යෑම පමණක් ගෙන ‘ගොණ-පෙතවස්තු’යි නම් කරයි. ප්‍රෙතවර්තයක් නැත ද මරණය පිළිබඳ යථාවබෝධයෙන් ප්‍රියවිප්‍රයෝගයෙන් තැවෙතුවන් සනහන්නට අගනා කර්මයෙකි.

උරගපෙතවස්තු (1-12)

මේ කර්මව ද එකදෙගයෙකින් ‘ගොණපෙතවස්තුව’ හා සමාන වෙයි. එහි පුතු මළ සොවින් තැවෙන පියකුට බුදුහු අතීත කර්මවක් වදාරති. ප්‍රෙතයා දෙවියෙකි. කර්මව සැකෙවින් මෙසේ යැ:

එක් මැ කුලයෙහි මව්, පියා, දු, පුත්, ලෙහෙලි යන හැම දෙන මරණසකි වඩති. දිනක් පියා පුතු හා සමග කෙතට යයි. පියා කුඹුර සාද්දී පුතා වනාත ගිනිලයි. රුක්බිලයක හුන් කළුනෙක් ගින්නෙන් තැවී කුපිත වූ පැන පුතු දුටු කරයි. විෂවෙගයෙන් පුතා මැරී දෙව් වූ උපදී. පියා මිභියකු අත කියායවා ගෙහි සියලු දෙනා කැඳවාගෙනා නියොගක වූ පුතු ආදහන කරයි. එතැනට වෙස්වලා පැමිණි දෙව්පුත් ඔවුන් ප්‍රියවිප්‍රයෝගයෙන් ශෝක නොවන කාරණා වෙන් වෙන් වූ විමසයි. ඔවුන්ගේ පිළිතුරු ප්‍රියවිප්‍රයෝග දුකින් වැලැපෙනවුන්ගේ දුක්ගිනි නිවන සිහිල් දියඇලි බඳු වේ.

කණ්ඨ පෙතවස්තු (2. 6)

මේ වූකලී වෙනස් ස්වරූපයෙකින් සිටුනා යට කී ගණයෙහි මැ කථායෙකි. මළ පුතු ගැන සොවිත පියකු සනහනු පිණිස බුදුන් වදළ අතීත සිද්ධියක් කණ්ඨපෙතවස්තුවෙහි දැක්වෙයි. 'සැවැත්තුවර උවසුවෙක් පුතු මළ සොවින් තැවී ආභාරපාන නොගෙන කම්මාන ගැන නොතකා බුද්ධොපසඨානායට ද නොගොස් ගෙහි මැ සිටියි. බුදුහු එහි වැඩැ කරුණු විමසා පැරැණි නුවණැතිගේ නුවණැතියන්ගේ බස් අසා මළ පුතු ගැන ශෝක නො කළහ'යි අතීත කථාවක් වදරති. ඒ යෑ කණ්ඨපෙතවස්තු.

'කණ්ඨ' යනු වාසුදෙවගේ ගොත්‍රනාමය වෙයි. චෛදිකසාහිත්‍යයෙහි ශ්‍රී කෘෂ්ණ යෑ. වාසුදෙව උත්තරභාරතයෙහි දවාරවති නගරයෙහි දසබෑ රජුන්ගේ දෙටුසොහොයුරු වෙයි. හෙ පුතු මළ සොවින් තැවෙයි. කනිටුබෑ ඝනපණ්ඩිත ඔහුට ඉතා ප්‍රියමනාප යෑ. පුත්‍ර ශෝකයෙන් වැලැපෙන දෙටුබෑයා සනහන උපායක් සිතූ ඝනපණ්ඩිත උමතු වෙසක් ගෙනා හඳහාවා ඉල්ලා හබයි. වාසුදෙව ඔහු කරා ගොස් 'තෙපි නොපැතියයුත්තක් පතව, හඳහාවා නො ලැබියහෙන්නෙකැ'යි කියයි. එය එසේ මැ දනිවු නම් මළ පුතු නියා කුමට හබවු දැ?යි ඝනපණ්ඩිත අසයි. කරුණු වැටහුණු ඔහුගේ ශෝක යන්හින. මෙහි වතීමාන කථායෙහි හෝ අතීත කථායෙහි හෝ ප්‍රෙතවර්තයක් සඳහන් නො වේ. ශෝකාකුල කුලුපග උවසුවන්ගේ සෝදුක් සන්හිඳුවාලන්නට බුදුරදුන් අනාරාධිත වූ සෙවවිජාවෙන් වැඩි අයුරු මේ කථා කිහිපයෙහි සැලැකියැයුතු කරුණෙකි.

මෙහි අතීතකථායෙහි සඳහන් දසබෑරජහු නම් වාසුදෙව යෑ බලදෙව යෑ චන්ද්‍රදෙව යෑ සුයාදෙව යෑ අග්නිදෙව යෑ වරුණදෙව යෑ අජිජුන යෑ පජිජුන යෑ ඝනපණ්ඩිත යෑ අඛකුර යෑ යන මොහු යි. අඛකුරපෙතවස්තුවෙහි ඔවුන් පිළිබඳ තවද විස්තර දක්නා ලැබේ. උත්තරමධුරාපුර 'මහාසාගර' රජ ඔවුන්ගේ මුත්තණුවෝ යෑ. ඔහු පුත් 'උපසාගර' පියරජ යෑ. උත්තරාපරයෙහි කසහොගයෙහි 'අසිතඤ්ජන' නුවර 'මහාකංස' රජුගේ දුහිතෘ 'දෙවිගබ්‍රා' මවුබිසෝ යෑ. 'අඤ්ජනදෙවි' දෙටුසොහොයුරි යෑ. චෛදික දෙව්වරුන් විමර්ශනයෙහි ලා 'කණ්ඨ-පෙතවස්තු' ද 'අඛකුරපෙතවස්තු' ද අගනා කථා දෙකෙකි.

අඛකුරපෙතවස්තු (2. 9)

මේ කථාව කිහිප අයුරෙකින් අගය කළ හැකි වෙයි. නමින් 'අඛකුරපෙතවස්තු' වුව ද 'අඛකුර' ප්‍රෙතයෙක් නො වෙයි. මේ වස්තුවෙහි ප්‍රධාන පුද්ගලයා සන්නාලියෙකි. 'අඛකුර' මේ කථාව හා සම්බන්ධ

වනුයේ ඉතා දුරිතී. හෙ ආරවතියෙහි දසබැ රජුන් කෙරෙහි හැමට බාල වෙයි. පියරජුගේ ඇවෑමෙන් දසබැයෝ එක් වැ රාජ්‍යය බෙද ගනිති. ඔවුනට දෙටුබුහුන ‘අඤ්ජනදෙවී’ විසමාන වෙයි. ‘අඤ්ජර’ තමා සතු භාගය ඇයට දී තෙමේ වෙළඳාමට බසී. ඔහුට හිතවැඩ පසස්තා භාණ්ඩාගාරදසයෙක් ඇත. උහු කෙරෙහි පසන් අඤ්ජර කුලද්‍රවක් ගෙනවුන් ආවාහ කොට දින. ඇය ගැබ්නී අවසථායෙහි දසයා මළේ යැ. පුතු උපන් කලැ පියාගේ බන්වැටුප් ඔහට දින. වියපත් කල්හි උහුගේ ‘දස’ ‘අදස’ භාවය ගැන රජකුලෙහි විවාදයෙක් වී. ‘මව නිදස් බැවින් පුතු ද නිදස් වෙයි.’ යනු තීරණ විය. එහෙත් එයින් ලජ්ජාවට පත් හෙ පලාගොස් හෙරුව නුවර සන්තාලිකමීන් යැපුනේ යැ. එනුවර ‘අසයහ’ නම් සිටුවරයෙක් දුගීමගීයාවකයනට දන්වැටක් තැබී. සන්තාලි තෙම එතැනට පැමිණියවුනට දන්හලට යන මහ පෙන්වා ඒ පිතින් උඤ්ජරාපථයෙහි වැලිකතරෙක්හි රුක්වීමනෙකැ සිතුවැතු සමීපත් ලබන අනුභා ඇති රුක්දෙවී වැ උපන. අසයහ සිටුවුගේ දනයෙහි අනාදරයෙන් කටයුතු කළ සෙවකයෙක් ද ඒ අසල මැ ප්‍රෙනයොනියෙහි උපන. දිනක් ගැල් පන්සියයක් ගෙනැ වෙළඳාමෙහි යන ‘අඤ්ජර’ මංමුළා වැ රුක්සෙවණට ආයේ යැ. රුක්දෙවී ඔහු හැඳිනගෙනැ සිතුවැතු සමීපනින් ගැල්සාත්තුවෙහි හැමට උවටන් කළේ ය. එහි වූ ආත්මාර්ථකාමී බමුණෙක් රුක්දෙවියන්ගේ අනුභාවය දැකැ මන්ත්‍රබලයෙන් ඔහු බැඳගෙන නගරයට ගෙනගොස් රිසියේ සමීපත් ලබමිහ’යි අඤ්ජරහට කී යැ. ‘සෙවණ දුන් රුක්හි අත්තක් බිඳීම පවා මිත්‍රද්‍රෝහී පවිකමෙකැ’යි කියා අඤ්ජර ඔහුගේ අදහස ප්‍රතිකේෂප කෙළේ යැ. ‘වැඩෙක් වේ නම් සෙවණ දුන් රුක්හි අතු පමණක් නො වැ කඳ ද සිඳුව, මුලිනුදු උපුරව’යි බමුණු උවදෙස් දින. මෙබස් අසාසිටි රුක්දෙවී බමුණාට දඬුවම් කෙළේ යැ. පසු වැ අඤ්ජරගේ අයැදුමින් ඔහු මුදුලී. අඤ්ජරගේ ගෙහි සමීපත් පුරා දන් දීමට මෙහෙයැවී.

මවපියන්ගේ ධනයට කලහ කරන දරුවන් ඇති ලොවෙකැ අඤ්ජර තමා සතු රජය දෙටුසොහොයුරියට දී වෙළඳාමට බස්තා සැටි, තමාට සෙවා කළ වහලකුට සමානාත්මතායෙන් සඩ්ගුහ කරන අයුරු, ඔහු නියා උපන් පුතු සකාරණ වැ වහල් බැවින් මුදුලන අයුරු, යතුටු සිතින් දන්හලට මහපෙන්වීම පමණින් ලද සැපත්, අනාදරසෙවාවෙහි ආදීනව, කළගුණ සැලකීමේ අගය, මිත්‍රද්‍රෝහී වීමේ ආදීනව ආදී මේ කර්මයෙහි මතු වී පෙනෙන වරිතාඩය මිනිසුන් යහමහට යොමු කරවීමෙහි ලා අතිශයොපකාරී වේ.

කුමාරපෙතවකපු (3. 5)

මේ වූකලි මිනිසත්බැවින් වූහ වැ මිනිසත්බැවහි මැ උපන් එකකු පිළිබඳ කර්මයෙකි. සැවැත්නුවර දෑහැමි උවසු පිරිසක් එක් වැ නුවර මැද අලඬියාර මණ්ඩපයක් කරවා බුදුපාමොක් මහසඟුන් පවරා මහදනක් පැවැත්වූහ. එක් මසුරු මිනියෙක් එය නොඉවසනුයේ ‘මේ මුඩුමහණුන්ට කුමට දෙත් ද? කසළගොඩෙහි ලුව මෙයට වඩා මැනැවැ’යි නොසතුටෙන් කී. එයින් සංවේගයට පැමිණි උවසුවෝ එපවක් ඔහුගේ මවට දන්වා බුදුන් සඟුන් සමා කරවයි කීහ. ඔයින් පුතු සමග වෙහෙරට ගොස් කළවරද කියා සමාව ගෙන බුදුපාමොක් මහසඟන පවරා ගෙට වඩා සන්දවසක් යාගුදනයක් පැවැත්වූ යැ.

නොබෝකල්හී මියගිය පින් නුවර ගණිකාවකගේ කුස පිළිසිඳ ගත. ගණිකා නොමෝ ඔහු උපන් කෙණෙහි ම මියන්නට අමුසොහොනෙහි දමවූ. අලුයමැ ලොව බලන බුදුහු ඔහු පින් ඇති සේ දැකූ හිරු උදවන වෙලෙහි සොහොනට වැඩියහ. බුදුන් වඩනේ කරුණක් ඇතැ'යි ඔහු ජනයා ද එහි රැස්වූහ. බුදුහු රැස්වූ පිරිසට කුමරු පෙන්වා මෙ කුමර අලාමක පුරුෂයෙකැ, භොගභෙතුවයන් මෙනුවර අග්‍රකුල ඇති වන්නේ යැ යි වදාළහ. එනුවර අසුකෙළක් ධන ඇති සිටුවරයෙක් කුමරු ගෙනගොස් පුත්‍රයානායෙහි ලා වැඩුයේ යැ. සිටුවුගේ අයාමෙන් සියලු සැපත් කුමරු සතු වී.

මෙසේ නානා සවරූපයෙන් සිටුවනා ආදර්ශවත් කරායෙන් සැරසිගත් පෙනවනු මිනිසුන් දුසිරිතින් මිදී සුසිරිතට යොමු වීමට හෙතෙම වෙමින් ජනජීවිත හා දැඩි ලෙස බැඳී ජනකාන්ත ධර්මකරාසඩග්‍රහයක් වශයෙන් පවතී.

සබෙබ් සතනා හවනතු සුවිකතනා.

කරහමපිටිගොඩ සුමනසාර යථවිර

රෙවත පිරිවෙන
මාකඩවර,
හිඟුල
1982. 2. 4 දින.

බුද්ධ කතීකායෙ

පෙනවැන්නුපාලි - විසයසූචි

1. උරගවග්ගො 2-21

1.	බෙතතූපම	පෙනවැන්නු	2 - 3
2.	සුකරමුඛ	"	2 - 3
3.	පුතීමුඛ	"	4 - 5
4.	පිට්ඨධිතලික	"	4 - 5
5.	තීරොකුඛඛ	"	6 - 7
6.	පඤ්චපුකතබාදක	"	8 - 9
7.	සත්තපුකතබාදක	"	8 - 11
8.	ගොණ	"	10 - 13
9.	මහාපෙසකාර	"	12 - 13
10.	බලලාවිය	"	14 - 17
11.	නාග	"	16 - 19
12.	උරග	"	18 - 21

2. උබ්බරිවග්ගො 22-75

1.	සංසාරමොචක	පෙනවැන්නු	22 - 25
2.	සාරිපුකතඤ්ඤාමාතු	"	26 - 29
3.	මනනා	පෙනවැන්නු	28 - 35
4.	නන්ද	"	36 - 39
5.	මට්ඨකුණධලි	"	38 - 43
6.	කණ්ඨ	"	42 - 47
7.	ධනපාල	"	46 - 51
8.	දුලලසෙට්ඨි	"	50 - 53
9.	අංකුර	"	52 - 65
10.	උකතරමාතු	"	66 - 67
11.	සුකත	"	66 - 69
12.	කණ්ඨමුණ්ඛ	"	68 - 73
13.	උබ්බරි	"	72 - 75

විසය සූචි

3. වූළවගෙහා 76 - 99

1.	අභිජජමාන පෙනවනු	76 - 79
2.	සානුවාසී	78 - 85
3.	රථකාර	84 - 87
4.	භූස	86 - 87
5.	කුමාර	88 - 91
6.	සෙරණී	90 - 93
7.	මිගලුදක	92 - 95
8.	දුතියමිගලුදක	94 - 97
9.	කුට්චිච්ඡයික	96 - 99
10.	ධාතුවිචණ්ණක	98 - 99

4. මහාවගෙහා 100 - 161

1.	අමබසකධර පෙනවනු	100 - 121
2.	සෙරිසසක	120 - 133
3.	නඤක	134 - 143
4.	රෙවතී	142 - 147
5.	උමුජු	146 - 149
6.	කුමාර	148 - 151
7.	රාජපුත්ත	150 - 153
8.	ගුඵබාදක	152 - 153
9.	ගුඵබාදකපෙතී	154 - 155
10.	ගණ	154 - 157
11.	පාටලීපුත්ත	156 - 157
12.	පොකධරණී	158 - 159
13.	අමබරුකඛ	158 - 159
14.	භොගසංභරණ	158 - 159
15.	සෙට්ඨිපුත්ත	158 - 161
16.	සට්ඨිකුටසහසස	160 - 161

සුභතනාපිටකෙ
පෙනවනුපාලී

සුභනානාපිටකේ පෙනවනුපාලී

නමෝ තසු භගවතෝ අරහතෝ සමමා සමබුද්ධසස.

උරගවගෙහා පඨමෝ

1. 1

1. ඛෙතකුපමා අරහතො දයකා කසසකුපමා,
බීජුපමං දෙය්‍යධම්මං එතො නිබ්බන්තනෙ එලං.
2. එතං බීජං කසී ඛෙතං පෙතානං දයකසස ව,
තං පෙතා පරිභුඤ්ජනී දතා ජුඤ්ඤනා වඩ්ඪතී.
3. ඉධෙව කුසලං කතවා පෙනෙ ව පටීපුජීය
සග්ගඤ්ච කම්භිට්ඨානං කම්මං කතානා භද්දක'නතී.

ඛෙතකුපමපෙතවත්ථු පඨමං.

1. 2

4. කායො තෙ සබ්බසොචචෙණ්ණො සබ්බා ඔභාසනෙ දීසා,
මුඛං තෙ සුකරඤ්ඤව කිං කම්මමකරී පුරෙතී.
5. කායෙන සඤ්ඤතො ආසීං වාචායාසිමස ඤ්ඤතො,¹
තෙන මෙ තාදීයො වචෙණ්ණො යථා පසසසි නාරද.
6. තං ත්‍යාහං² නාරද මුළී සාමං දිට්ඨමීදං තයා,
මාකාසී මුඛසා පාපං මා ඛො සුකරමුඛො අභු'තී.

සුකරමුඛපෙතවත්ථු සුතියං.

1. වාචායාසිං අසඤ්ඤතො - ඔමු ii සසා.
2. තාහං - භ.

සුත්‍රානන්තරිකයෙහි

ප්‍රේතවස්තූපාලී

ඒ භාගාවත් අභික් සමමා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේට
නමස්කාර වෙවා.

1. උරගවජ්ජය

1. 1

1. රහත්හු කෙන වැනියහ. දයකයෝ ගොවියන් වැන්නාහ. දෙයධර්මය (දනවස්තුව) බිජුවට වැනි ය. මේ කරුණු තුන හේතු කොට ගෙන කුසල ඵලය උපදියි.

2. (යථෝක්ත දේයධර්ම සඛ්ඛාත) බීජය ද, (එහි වැපිරීම් නැමැති) ගොවිකම ද රහත් නමැති කෙන ද, යන මේ කරුණු තුන පරලොච්චිතියවුන්ට ද, දයකයන්ට ද උපකාර පිණිස වේ. පරලොච්චිතිය අය දන් දීමෙන් උද ඒ විපාකය විඳිත්. දයකයා පිනිත් වැඩෙයි.

3. (හෙ) මෙලොවැ මැ කුසල් කොට ප්‍රේතයන් ද පුද (ප්‍රාප්තිදන වශයෙන්) යහපත් කුසල් කොට දෙවිලොවට පැමිණේ.

බොහෝම ප්‍රේතවස්තූ යි.

1. 2

(නාරද තෙරණුවෝ මෙසේ පිළිවිසිති:)

4. කාගේ මුළුසිරුර රන්වන් ය. සියලු දික් බබුළුවයි. කාගේ මුඛ හුරුමුඛ වැන්න. තෝ පෙර කීනම් පවිකමක් කෙළෙහි ද?

(ප්‍රේතයා මෙසේ පිළිතුරු දෙයි)

5. මම කයින් සංවර වූයෙමි. වචනයෙන් අසංවර වූයෙමි. නාරදයෙනි, ඔබ දක්නා පරිදි ශරීරවර්ණයක් මට වූයේ එහෙයිනි.

6. නාරදයෙනි, ඔබ විසින් ම මේ සිරුර දක්නාලද, එහෙයිත් මම ඔබට මෙය (අවවාද වශයෙන්) කියමි: මුඛින් පවක් නො කරව. හුරුමුඛ ඇත්තෙක් නො වව.

සුකරමුඛ ප්‍රේතවස්තූ යි.

1. 3

7. දිබ්බං සුභං ධාරෙසි වණණධාතුං
වෙහාසයං නිට්ඨස්සි අනාලිකෙඛ්ඛි,
මුඛඤ්ඤා තෙ කිමයො පුතීගතං
බාදතති කිං කමමකාසි පුබ්බෙති?

8. සමණො අහං පාපො¹ දුට්ඨවාචො
තපස්සිරූපො මුඛසා අස ඤ්ඤාතො,
ලඤ්ඤා ව මෙ තපසා වණණධාතු
මුඛඤ්ඤා මෙ පෙසුනියෙන පුතී.

9. තඤ්ඤං තයා නාරද සාමං දිට්ඨං
අනුකම්පකා යෙ කුසලා විදෙයපුං,
මා පෙසුනං මා ව මුසා අභාණි
යපෙඛා තුචං භොභිසි කාමකාමී'ති.

සුතීමුඛපෙතවිද්‍යා තතියං.

1. 4

10. යං කිඤ්ඤාරම්මණං කතවා දජ්ජා දනං අමච්ඡරී,
පුබ්බපෙතෙ ව ආරබ්භ අථවා වස්සී දෙවතා.

11. චතකාරො ව මහාරාජෙ ලොකපාලෙ යසස්සිතො,
කුචෙරං ධතරට්ඨං ව වීරූපකඛං වීරූලහකං,
තෙ වෙච පුච්ඡතා භොනති දයකා ව අතිපථලා.

12: න හී රූණණං ව යොකො වා යා වඤ්ඤා පරිදෙවනා,
න තං පෙතස්ස අජාය ඵලං නිට්ඨන්ති ඤාතයො.

13. අයඤ්ඤා මො දකඛිණා දිනතා සබ්බමි සුපතච්ඡිතා,
දීඝරත්තං භිතායස්ස යානසො උපකප්පතී'ති.

පිට්ඨධිතලිකපෙතවිද්‍යා වතුසං.

1. පාපොසි - මර්ගං.

1. 3

(නාරද තෙරණුවෝ මෙසේ විචාරති:)

7. තෝ දෙවසිරුරට බඳු යහපත් සිරුරුපැහැ ඇත්තෙහි, අභයෙහි සිටින්නෙහි, එහෙත් පණුවෝ දුගඳ හමන තාගේ මුඛය සිදුරු කොට කති. පෙරදූයෙහි (තෝ) කවර කර්මයක් කෙළෙහි ද?

(ප්‍රේතයා මෙසේ පිළිතුරු දෙයි)

8. මම පෙර දුෂ්ටවචනයෙන් යුත් වාග්දේවාරයෙන් අසංවිත වූ ශ්‍රමණවේශධාරී පවිට්‍රමභණෙක් වීමි. බඹසර බෙලෙන් මාගේ ශරීර වර්ණය ලද. පිසුනුබසින් මා මුව දුගඳ විය.

9. නාරදයෙනි, ඔබ නමන් විසින් ම මා සිරුර දක්නා ලද. කාරුණික නිපුණ වූ බුද්ධාදී උත්තමයෝ යමක් ප්‍රකාශ කළාහු නම් මම එය ම ඔබට කියමි. පිසුනුබස් නො කියන්න. මුසවා ද නො බණින්න. එකල්හි ඔබ කැමති සෑප විඳින දෙවි වන්නහු යි.

සුකිමුඛ ප්‍රේතවස්තු යි.

1. 4

10. නොමසුරු තැනැත්තෝ යමකිසිවක් අරමුණු කොට දන් දෙන්නෝ ය. පෙර කලුරිය කළවුන් හෝ නැතහොත් ගෙවතු ආදියට අරක් ගත් දෙවියන් ඇඳබෑ හෝ දන් දෙන්නෝ ය.

11. වෛශ්‍රවණ ය, ධ්‍රැතරාෂ්ට්‍ර ය, වීරූපාක්ෂ ය, වීරූඨිය යන යශස්වී ලෝකපාලක සිවුවරම් දෙවියන් අරබයා හෝ දන් දෙයි. ඔවුහු ද පුදන ලද්දෝ වෙත්. දයකයෝ ද නිෂ්ඵල නො වන්නෝ වෙත්.

12. මළවුන් සඳහා හැඬීමක් ශෝකයක් හෝ එයින් අන්‍ය වූ විලාප කීමක් හෝ නො කළයුතු ය. කලුරිය කළවුන්ට ඒ ඇඬීම් ආදිය ප්‍රයෝජනය පිණිස නො වෙයි. එහෙත් එසේ කරන මඳ නුවණැති නෑයෝ ද සිටිත්.

13. දයකයා විසින් දුන් මේ දනය සභිසයා කෙරෙහි මනාව පිහිටියේ ය. මේ ප්‍රේතයාහට බොහෝ කලක් මුළුල්ලෙහි හිත පිණිස (දනවිපාකය) එකෙණෙහි ම පෑමිණේ.

පිටියධිකලික ප්‍රේතවස්තු යි.

1. 5

- 14. තිරොකුඛ්ඛිසු තිට්ඨන්ති සන්ධිසිඛ්ඛාටකෙසු ව,
දොරබොහාසු තිට්ඨන්ති ආගන්ථාන සකං සරං.
- 15. පහුතෙ අක්ඛපානමහි ඛජ්ජභොජ්ජ උපට්ඨිතෙ,
න තෙසං කොච්චි සරති සත්තානං කම්මපච්චියා.
- 16. එවං දදන්ති ඤාතීනං යෙ භොහති අනුකම්පකා,
සුචිං පණිතං කාලෙන කපපියං පානභොජනං.
ඉදං භවා ඤාතීනං භොතු සුඛිතා භොනතු ඤාතයො,
- 17. තෙ ව තස්ස සමාගන්ථා ඤාතිපෙතා සමාගතා.
පහුතෙ අක්ඛපානමහි සකකච්චං අනුමොදරෙ,
- 18. චීරං ජීවනතු නො ඤාති යෙසං භෙතු ලභාමසෙ.
අමුඛාකඤ්චි කතා පුජා දයකා ච අතිපඵලා,
- 19. න හි තස්ස කසි අපී ගොරකෙඛස්ස න විජ්ජති.
වණ්ණජා තාදිසි නස්සී තිරිසෙඤ්ඤන කයාකකයං,
ඉතො දිනෙතන යාපෙහති පෙතා කාලකතා තහිං.
- 20. උන්තමෙ උදකං වට්ඨං¹ යථා නිත්තං පවත්තති,
එවමෙව ඉතො දිත්තං පෙතානං උපකප්පති.
- 21. යථා වාරීවහා පුරා පරිපුරෙතති සාගරං,
එවමෙව ඉතො දිත්තං පෙතානං උපකප්පති.
- 22. අදසි මෙ අකාසි මෙ ඤාතිචිත්තා සධා ව මෙ,
පෙතානං දකඛිණං දජ්ජා පුලෙඛ කතමනුසාරං.
- 23. න හි රුණ්ණං ව සොකො වා යා වඤ්ඤා පරිදෙවනා,
න කං පෙතානමන්ථාය එවං තිට්ඨන්ති ඤාතයො.
- 24. අයඤ්චි ඛො දකඛිණා දිනනා සඛ්ඛමහි සුප්පතිට්ඨිතා,
දීඝරත්තං හිතායසසා යානසො උපකප්පති.
- 25. යො ඤාතිට්ඨමො ව අයං කිදසසිතො.
පෙතාන පුජා ව කතා උලාරා,
බලඤ්චි හික්ඛනමනුසාරදිත්තං
කුමෙහති පුඤ්ඤං පසුතං අනප්පක'නති.

තිරොකුඛ්ඛිපෙතවික්‍රම පඤ්චමං.

1. වුච්චං - මඡසං.

1. 5

14. (ප්‍රේතයෝ) සිය මුල් ගෙවලට පැමිණ ගෘහප්‍රාකාර හිත්තීන්හි පිටත ද තුන්මං සතරමං සන්ධිවල ද ගෘහවල දෙරබායෙහි ද සිටිති.

15. බොහෝ ආභාරපානවර්ග හා කෑ යුතු බිදියයුතු දේ දනය සඳහා පිළියෙළ කළ ද ඒ ප්‍රේතයන්ගේ අකුශල කම් හේතුවෙන් කිසිවෙක් ඔවුන් සිහි නො කරයි.

16. නෑයන් අතුරෙන් ඒ ප්‍රේතයනට අනුකම්පා කරන දුපුත් ආදී යම් නෑ කෙනෙක් වෙද්ද, ඔවුහු පිරිසිදු ව ප්‍රණීත වූ කැප වූ පැන් සහ බොහුත් සුදුසු කලා පිරිනමත්. “මේ පින ඥාතිප්‍රේතයනට පැමිණේවා. ඒ ඥාති ප්‍රේතයෝ සුවසත් වෙත්වා”යි පින් දෙත්.

17. ඒ ඥාතිප්‍රේතයෝ ද ඒ ඒ තැන් වලින් අවුත් රැස් වුවාහු වෙති. බොහෝ වූ ආභාරපාන දනව්ෂයෙහි පිදු කල්හි එහි පින් මෙසේ සකසා අනුමෝදන් වෙත්.

18. “යම් නෑයන් නීසා අපි මේ සම්පත් ලබමෝ නම් ඒ නෑයෝ බොහෝ කල් ජීවත් වෙත්වා.” අපට ද පුජා පවත්වන ලද. දයකයෝ ද යහපත් විපාක ඇත්තෝ වෙත්.

19. ඒ ප්‍රේතලොකයෙහි ගොවිකමෙක් නෑත. ගවයන් රැකීමෙක් ද නෑත. (ඔවුනට සම්පත් ලැබෙන) එවැනි වෙළඳාමෙක් ද නෑත. ගැනීම විකිණීම සභ්බාහත මුදලින් කෙරෙන ගනු දෙනුවෙක් ද නෑත. කලුරිය කළ ප්‍රේතයෝ මෙලොවින් දුන් පිනින් එහි යැපෙති.

20. උස්තැන වැටුණු වැසිදිය යම්සේ පහත් තැන කරා පැමිණේ ද එමෙන් ම මේ මිනිස්ලොවින් දුන් පින ඒ ප්‍රේතයන්ට පැමිණේ.

21. යම්සේ පිරුණු මහානදීහු සාගරය පුරවත් ද, එසේ ම මෙයින් දෙනලද පින ප්‍රේතයනට පැමිණේ.

22. “මට මේ දෙය දුන්නේ ය, මාගේ මෙනම් කටයුත්ත කෙළේ ය, අසවල් අය මාගේ නෑයෝ ය, මිතුරෝ ය, යහඑවෝ”යි පෙර කළ උපකාරය සිහි කරමින් ප්‍රේතයන්ට පින් දෙන්නේ ය.

23. හැඩීම හෝ ශෝක කිරීම හෝ යම් අනික් විලාප කීමෙක් හෝ වේ ද, ඒ හැඩීම ආදිය ප්‍රේතයනට හිත පිණිස නො වේ. (එහෙත්) එබඳු අවිඤ්ච වූ නෑයෝ ද සිටිත්.

24. සභ්බසා විෂයෙහි දෙන ලද මේ දක්ෂිණාව මැනැවින් පිහිටියා ය. බොහෝ කලක් මුළුල්ලෙහි ඒ ප්‍රේතයාට හිත පිණිස එකෙහෙහි ම එය පැමිණේ.

25. මේ දක්වන ලද්දේ නෑයන් විසින් ඉටු කළයුතු ඒ ඥාතිධර්මය යි. ප්‍රේතයනට මහත් වූ පුජාවක් ද කරන ලද ඒ භික්ෂුනට බලය ද දෙන ලද තොප විසිතුදු මහත් පිනක් රැස් කරන ලදී.

තිරොකුඩඩ ප්‍රේතවස්තූ යි.

1. 6

- 26. නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසි දුග්ගඤ්ඤා පුඤ්ඤි වායසි,
මකඤ්ඤා පරිකිණ්ණොච කා නු ඤං ඉධ තිට්ඨසී' ති.
- 27. අභං හදනොත පෙනිමභි දුග්ගතා යමලොකිකා,
පාපකමමං කරිඤ්ඤාන පෙනලොකමිතො ගතා.
- 28. කාලෙන පඤ්ඤා පුත්තානි සායං පඤ්ඤා පුත්තාපරෙ,
විජායිඤ්ඤාන ඛාදමි තෙපි නා භොනති මෙ අලං.
- 29. පරිච්ඡෙදනි ධුමායනි ධුදයා¹ හදයං මම,
පානීයං න ලභෙ පාතුං පඤ්ඤා මං ඛාසනං ගත'නති.
- 30. කිනන්තූ කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
කිසස කමමවිජාකෙන පුත්තමංසානි ඛාදමි' ති.
- 31. සපතති මෙ ගබ්භිනී ආසි තසසා පාපං අචෙතධිං,
සාභං පදුට්ඨමනසා අකරිං ගබ්භපාතනං.
- 32. තසසා ඉඤ්ඤාමාසිකො ගබ්භො ලොභිතඤ්ඤාච පගසරී,
තදසසා මාතා කුපිතා මග්ගං ඤාති සමානධි.
- 33. සපථඤ්ඤා මං කාරෙසි පරිභාසාපසි ච මං,
සාභං ජොරඤ්ඤා සපථං මුසාවාදං අභාසිසං:
පුත්තමංසානි ඛාදමි සචෙ තං පකතං මයා.
- 34. තසස කමමසස විජාකෙන මුසාවාදසස මුභයං,
පුත්තමංසානි ඛාදමි පුබ්බලොභිතමකඤ්ඤා' ති.

පඤ්ඤාපුත්තඛාදකපෙතවස්ත්‍ර ජට්ඨමං.

1. 7

- 35. නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසි දුග්ගඤ්ඤා පුඤ්ඤි වායසි,
මකඤ්ඤාපරිකිණ්ණොච කා නු ඤං ඉධ තිට්ඨසී' ති.

1. ඉද්දය - කපරි.

1. 6

(සභ තෙරහු පුළුවස්ති:)

26. තෝ නග්න යැ. විරූප වූ පිළිකුල්කටයුතු රූපයෙන් යුක්ත යැ. කීගේ දුගඳ සිරුරෙන් කුණු ගඳ හමයි. භාත්පස මැස්සන් ගෙන් ගැවසීගත් සිරුරු ඇතියා ව, මෙහි සිටින තෝ කවරහු ද?

(ප්‍රෙනිය පිළිතුරු දෙයි.)

27. වහන්ස, දුකට පැමිණියා වූ මම යමලොකයෙහි උපන් ප්‍රෙනියක් මි. පවකම් කොට මෙලොවින් ප්‍රේතලොකයට ගියා වෙමි.

28. උදයකාලයෙහි පුතුන් පස් දෙනකුන් ද නැවත සවස අනෙක් පස් දෙනකුන් ද වද කමි. ඒ දසදරුවෝ පවා මට බඩසායට නො සැහෙත්.

29. මා හද සයින් දූවෙයි, දුමයි. බොත්තට පැන් නො ලැබේ. විපතට පැමිණි මා බලව.

(තෙරහු යළි විචාරති.)

30. කයින් ද වචනයෙන් ද සිතින් ද කවර පවක් කරන ලද ද? කවර කර්මයක විපාකයෙන් දරුමස් කන්නහු ද?

(ප්‍රෙනිය පිළිතුරු දෙයි.)

31. මාගේ සපන්තී (සැමියාගේ අනෙක් බිරිඳ) ගර්භනී වූවා ය. ඇය කෙරෙහි මම පාපකර්මයක් කිරීමට සිතුවමු. ඒ මම දුෂිත වූ සිතින් ඇයගේ ගැබ හෙළමු.

32. ඇයගේ දෙමස් වූ ගැබ ලෙය ම වී වැගුරුණේ ය. එකල ඇගේ මව මට කිපී නැයන් රැස් කරවූ.

33. මී මා ලවා සපඵ කරවූ ය. මා බියෙන් තැති ගැන්වූවා ය. ඒ මම ඉදින් මා ඒ ගර්භපාතනය කළා නම් මම පුත්‍රමාංස කන එකියක් මැ'යි දරුණු සපඵ කොට බොරුබස් කිමි.

34. ඒ කමිය සහ මුසාවාදය යන දෙකේ ම විපාකයෙන් සුයාවෙන් සහ ලෙයින් වැකුණු සිරුරු ඇතිව දරුමස් කමි.

පඤ්චපුත්‍රධාදක ප්‍රෙනවස්තු යි.

1. 7

(සභතෙරහු මෙසේ විචාරති:)

35. නග්න වෙහි පිළිකුල් කටයුතු රූපයෙන් යුක්ත වෙහි. කීගේ දුගඳ සිරුරින් කුණුගඳ හමයි. මැස්සන්ගෙන් ගැවසුණු සිරුරු ඇත්තව. මෙහි සිටින තෝ කවර?

- 36. අභං හදනො පෙනිමිති දුග්ගතා යමලොකිකා,
පාපකමමං කරිකාන පෙනලොකමිතො ගතා.
- 37. කාලෙන සත්ත පුත්තානි සායං සත්ත පුනාපරෙ,
විජායිකාන බාදමී තෙපි නා භොතති මෙ අලං.
- 38. පරිඛය්හති ධුමායති බුද්දය හදයං මම,
නිබ්බුතිං නාධිගච්ඡාමි අඤ්ඤදෙධිව ආතපෙ'ති.
- 39. කිනඤ්ඤා කායෙන වාචාය මනසා සුඤ්ඤා ජනං,
කිසසා කමමවිජාතෙන පුත්තමංසානි බාදමී ?ති.
- 40. අඤ්ඤ මය්හං දුච්චෙ පුත්තා උභො සමපන්නයොබ්බනා,
සාභං පුත්තබ්බලපෙතා සාමිකං අනිමඤ්ඤිසං.
- 41. තතො මෙ සාමිකො කුදෙධා සපතතිං අඤ්ඤමානයි,
සා ච ගබ්හං අලභිත්ථ තසසා පාපං අවෙනයිං.
- 42. සාභං පද්ධමනසා අකරිං ගබ්හපාතනං,
තසසා තෙමාසිකො ගබ්හො පුනිලොභිතකො පති.
- 43. තදසසා මාතා කුපිතා මය්හං ඤාතී සමානයි,
සපථඤ්ඤ මං කාරෙසි පරිභාසාපයි ච මං.
- 44. සාභං ජොරඤ්ඤ සපථං මුසාවාදං අභාසිසං,
පුත්තමංසානි බාදමී සවෙ තං පකතං මයා.
- 45. තසසා කමමසසා විජාතෙන මුසාවාදසසා වුභයං,
පුත්තමංසානි බාදමී පුබ්බලොභිතමකඤ්ඤා'ති.

සත්තපුත්තබාදකපෙතවස්ත්‍ර සත්තමං.

1. 8

- 46. කිනඤ්ඤා උමමනරුපොච ලායිකා හරිතං කිණං,
බාද බාදති ලපසි ගතසත්තං ජරග්ගචං.
- 47. න භි අනෙතන පානෙන මනො ගොණො සමුච්චගෙ,
කිංසි බාලො ච දුමමධො යථා තඤ්ඤො ච දුමමති ති.

(ප්‍රේක්ෂීය පිළිතුරු දෙයි.)

36. වහන්ස, දුකට පත් මම යමලොව උපන් ප්‍රේක්ෂීයක්මු. පව්කම් කොට මෙලොවින් ප්‍රත්‍යලොකයට ගියමු.

37. උදයෙහි පුතුන් සන්දෙනකුන් ද නැවත සවස අනෙක් සන්දෙනකුන් ද වද කමි. ඔවුහු ද මට නො සැහෙත්.

38. මා හද සයින් දූවෙයි, දුමයි. අවිච්චි ගින්නෙන් දූවෙන්නක මෙන් නිවීමක් නො ලබමි.

39. (තෙරහු:) කය - වචනය - සිත යන තිදෙරින් තී කළ දුෂ්ට කම්ය කුමක් ද? කිනම් කම්යක විපාකයෙන් පුත්‍රමාංශ කර්තවු ද?

40. (ප්‍රේක්ෂීය:) පෙර මට පුත්‍රයෝ දෙදෙනෙක් වූහ. දෙදෙන ම පිරිපුන් යොවුන් වයස් ඇති වූහ. පුත්‍රබලයෙන් යුත් මම සැමියා අභිභවා (යටත් කොට) සිතුවමු.

41. එහෙයින් සැමියා මට කීපි අන් සපත්තියක (දෙවන බිරිඳක) ගෙනාවේ ය. ඕ ද දරුගැබක් ලැබුවා. මම ඇයට පාපකර්මයක් (කිරීමට) සිතුවමු.

42. ඒ මම දුෂ්ට සිතින් ඇගේ ගැබ හෙළමු. ඇගේ තෙමස් වූ ගැබ කුණුලෙයක් ව වැටිණි.

43. එකල ඇගේ මව මට කීපියා නැයන් රැස්කරවූ ය. මා ලවා දිවරීම ද කරවූ ය. මා බියෙන් තැනී ගැන්වූ ය.

44. ඒ මම "මා එය කළා නම් මම පුත්‍රමාංශ කතු වෙමවා"යි මෙසේ දරුණු සපර කොට මුසවා කීමු.

45. ඒ පාපකම්යාගේ ද මුසාවාදයේ ද විපාකයෙන් පුයාවෙන් සහ ලෙයින් තැවරුණු සිරුරු ඇත්තී මෙසේ දරුමස් කමි.

සත්‍යපුත්‍රබාදක ප්‍රත්‍යවස්තු යි.

1. 8

(මළ ගෞතා වෙනුවෙන් හඬන පුතුට පියා මෙසේ කියයි.)

46. කිම උමතු ගති ඇත්තකු මෙන් නිල් තණ කපා ගෙනවුත් පණ ගිය මහලු ගොනකුට "කව කව"යි කියන්නෙහි ද?

47. මළ ගෞතා ආභාරපානයෙන් නො ම නැගිටිනේ ය. යම්සේ අන් මෝඩයෙක් පුලාප කියයි ද එසේම තෝ ද නුවණ නැති මෝඩයෙක් වෙහි.

- 48. ඉමෙ පාද ඉදං සීසං අයං කායො සවාලධී.
නොනතා නටෙව තිට්ඨන්ති අයං ගොණො සමුට්ඨගෙ.
- 49. නායාකසීස භජ්ජපාද කායො සීසඤ්ච දීඝසිති,
රුදං මතතිකල්පසීං න භු ජිකෙඤ්ච දුමමති'ති.
- 50. ආදිත්තං වත මං සත්තා සහසිත්තංව පාවකං,
වාරිහා වීය ඔසීඤ්චං සබ්බං නිබ්බාපයෙ දරං.
- 51. අබ්බුලුහං වත මෙ සලලං සොකං හදයනිසසිත්තං,
යො මෙ සොකපරෙතසීස පිතුසොකං අපානුදි.
- 52. ජ්‍යාභං අබ්බුලුහසලලොසමී සීතිභුතොසමී නිබ්බුතො,
න සොවාමී න රොදමී තව සුඤ්චාන මාණව.
- 53. එවං කරොන්ති සප්පඤ්ඤා යෙ භොනති අනුකම්පකා,
චිනිවතඨයන්ති සොකමහා සුජාතො පිතරං යථා'ති.

ගොණපෙතවක්‍රී අධ්‍යමං.

1. 9

- 54. ගුරුඤ්ච මුත්තං රුහිරඤ්ච පුබ්බං
පරිභුඤ්ඤති කීසීසා' අයං විජාකො,
අයනනු කිං කමමකාසි නාරී
යා සබ්බද ලොභිතපුබ්බභක්ඛා.
- 55. නවානි වජ්ජානි සුභානි වෙව
මුදුනි සුඤ්චානි ව ලොමසානි,
දිනඤ්චානි මීසීසා කිතකා භවන්ති
අයනනු කිං කමමකාසි නාරී'ති.
- 56. හරියා මමෙසා අහු හදනෙන
අදසීකා මච්ඡරිණි කදරියා,
සා මං දදන්තං සමණබ්‍රාහ්මණානං
අකෙකාසනී පරිභාසනී ව.
- 57. ගුරුඤ්ච මුත්තං රුහිරඤ්ච පුබ්බං
පරිභුඤ්ඤති කිං අසුචිං සබ්බකාලං,
එතඤ්ච තෙ පරලොකසමී භොතු
වජ්ජා ව තෙ කිතකසමා භවන්තු
එතාදීසං දුච්චරිතං වරිඤ්චා
ඉධාගතා විරරතතාය බාදති'ති.

මහාපෙසකාරපෙතවක්‍රී නවමං.

(ප්‍රතා මෙසේ කියයි:)

48. මේ පාදයෝ යැ, මේ හිස යැ, මේ වලග සහිත කය යැ, මේ නෙත්‍රයෝ යැ. (මේ සියලු ආගයෝ) පෙර මෙන් එසේ ම පවතීන්. (එහෙයින්) මේ ගොනා නැගිටින්නේ ය.

49. මුත්තණුවන්ගේ අත්පා ද කය ද හිස ද නො පෙනේ. (උන්ගේ ඇට බහා) මැටියෙන් කළ සැයට හඹන තෙපි ම මෝඩ නොවන්නහු ද?

(එවිට පියා මෙසේ කියයි)

50. ගිතෙල් ඉසින ලද ගින්නක් මෙන් සෝගින්නෙන් ඇවිලෙන්නා වූ ම මාගේ සියලු චිත්තදහස දිය ඉසින්තකු මෙන් නිවන්නේ ය.

51. යම් කුමරෙක් සොවින් පෙළුණු මාගේ පිතෘශෝකය පහ කෙළේ ද, ඔහු විසින් මා හද ඇසුරු කළ සෝ හුල ඒකාන්තයෙන් උදුරන ලද.

52. ඒ මම උදුරා දමූ සෝක නැමැති හුල් ඇත්තෙමි වෙමි. සිහිල් වූයෙමි වෙමි. නිවුණෙමි වෙමි. තරුණය, තොපගේ වචන අසා මම ශොක නො කරමි, නො හඹමි.

53. යම්සේ සුජාතකුමරා පියා සොවින් මුදලුයේ ද එසේ ම නැණවත් අනුකම්පාකාරී යම් කෙනෙක් වෙත් නම් ඔවුහු ද මෙසේ කරත්, සොවින් මුදත්.

ගෝණප්‍රකවස්තු යි.

1. 9

(ප්‍රෙතිය දුටු මහණ දෙවියාගෙන් මෙසේ පුළුවසි)

54. මේ ස්ත්‍රිය අඟුච් සහ මුත්‍ර ද ලේ සහ සැරව ද අනුභව කරයි. මේ කිනම් කම්පක විපාකයක් ද යම් ප්‍රෙතියක් හැම කල්හි ලේ හා සැරව අනුභව කරන්නී ද මේ ස්ත්‍රිය පෙර කිනම් කම්පක කළා ද?

55. මැයට දුන් යහපත් වූ ද මොළොක් වූ ද පිරිසිදු වූ ද සුවපහස් ඇත්තා වූ ද අහිතව වස්ත්‍ර ලොහවස්ත්‍ර සමාන ය, මේ ස්ත්‍රිය පෙර කවර කම්පක කළා ද?

(දෙවියා පිළිතුරු දෙයි)

56. වහන්ස, මෝ මාගේ බිරිද වූ ය, ඕ නො දෙනසුලු ය, මසුරු ය. තද මසුරු වූ ය. මහණ බමුණනට දන්දෙන මට ඕ මෙසේ අක්‍රොශ කළා ය, පරිභව ද කළා ය.

57. මේ දනය තොපට පරලොව දී අඟුච් ද, මුත්‍ර ද, රුධිර ද, සුයා ද වේවා, මේ වස්ත්‍ර තොපට ලොහවස්ත්‍ර වේවා, තෙපි සැමද ම අඟුච් අනුභව කරව, මෙබඳු වූ වාග්දුශ්චරිත කොට මේ ප්‍රෙතලොකයට පැමිණ අඟුච් ආදිය කයි.

මහාපෙසකාර ප්‍රකවස්තු යි.

1. 10

- 58. කා නු අනෙතාවිමානසම් තිට්ඨනති නුපනිකම්ඵ,
උපනිකම්මසසු භද්දෙ සං පසසාම තං මහිද්ධික'නති.
- 59. අට්ඨියාමි හරායාමි නග්ගා නිකම්ඵිකුං ඛහි,
කෙසෙභමහි පට්ඨන්තා පුඤ්ඤං මෙ අපපකං කත'නති.
- 60. හඤ්ඤතරියං දදමි තෙ ඉමං දුසසං නිවාසය
ඉමං දුසසං නිවාසෙසා ඛහි නිකම්ම සොභනෙ:
උපනිකම්මසසු භද්දෙ සං පසසාම තං ඛහිට්ඨිත'නති.
- 61. භජෙත භජෙ තෙ දිනතං න මඤ්ඤං උපකපපති,
එසෙඤ්ඤපාසකො සද්ධො සමමා සමබුද්ධියාවකො.
- 62. එතං අවජාදයිසාන මම දකඛ්ඤාමාදිස,
අචාභං සුඛිතා භෙසසං සකකාමසමිද්ධිති'ති.
- 63. තං ච තෙ කභාපයිසාන විලිඤ්ඤානා වාණිජා,
චිකෙභවජාදයිසාන තසසා දකඛ්ඤාමාදිසුං.
- 64. සමනනතරා නුඤ්ඤෙට්ඨ විපාකො උදපජ්ජථ,
භොජනවජාදනපානියං දකඛ්ඤාය ඉදං ඵලං.
- 65. තතො සුඤ්ඤා සුච්චසනා කාසිකුඤ්ඤාමධාරිණී,
භසනති විමානා නිකම්ඵි දකඛ්ඤාය ඉදං ඵලනති'.
- 66. සුච්චතරුපං රුචිරං විමානං තෙ පභාසති,
දෙවතෙ පුඤ්ඤාචිකම් කිසස කමමසසිදං ඵල'නති.
- 67. හිකඤ්ඤො වරමානසස දෙණ්ඤිමමජ්ජනං අභං,
අදසිං උජ්ඣුතසස විපසගෙතන වෙතසා
- 68. තසස කමමසස කුසලසස විපාකං දීසමනතරං,
අනුභොමි විමානසම් තකෙඤ්ඤති පටිත්තකං.
- 69. උඤ්ඤං චතුභි මාසෙහි කාලකිරියා භවිසසති,
එකනතං කට්ඨකං ඝොරං නිරයං පපතිසසභං.

1. විලිඤ්ඤාන - මජ්ඣ.

1. 10

(ප්‍රධාන වෙළෙඳා ප්‍රේතියගෙන් මෙසේ විචාරයි.)

58. විමන තුළ සිටින්නී කවර ස්ත්‍රියක් ද, කවර ස්ත්‍රියක් විමනින් නො නික්මෙයි ද, සොළුර තෝ එලියට එව, මහත් සෘද්ධි ඇති තී දැකියැටියමහ.

(ප්‍රේතිය:)

59. නග්න ව පිටතට එන්ට දුක් වෙමි. ලජ්ජිත වෙමි. හිසකෙස් වලින් වැසුණු සිරුරු ඇති වෙමි. මා විසින් සුළු පිනක් කරන ලද.

(වෙළෙඳා)

60. මනා යැ, එසේ නම් තිට මගේ උතුරු සඵව දෙමි. මේ සඵව හැඳ ගනුව, සොළුර මේ සඵව හැඳගෙන පිටතට එව, සොළුර, පිටත සිටි තී දකිනු කැමැති වෙමි. එහෙයින් තෝ පිටතට නික්මෙව.

61. (ඔබ) අනින් (මා) අතට දුන් දෙය මට පරිභොගයට නුසුදුසු ය. සමමා සම්බුද්ධශ්‍රාවක වූ මේ සැදහැවත් උපාසක තෙමේ මෙහි ඇත.

62. (මට දෙන වස්ත්‍රයෙන්) මේ උපාසකයා හඳවා (එයින් ලද) පින මට දෙව. එකල මම හැම සැපකින් සමෘද්ධි ව සුවපත් වෙමි.

63. ඒ වෙළෙඳෝ ඒ උවසුවා නහවා සුවද ගල්වා වස්ත්‍ර යුගලයෙකින් හඳවා ඒ ප්‍රේතියට එහි පින් (දක්මණාව) දුන්න.

64. ඇයට පින් දෙනු අනතුරු ව ම එහි විපාකය උපන. දිව්‍යමය ආභාරපාන වස්ත්‍ර ද උපන මේ දනළු වෙයි.

65. ඉක්බිති පිරිසිදු සිරුරු ඇති, හැඳගත් පවිත්‍ර වස්ත්‍ර ඇති, කසියළු වලටත් වඩා උතුම් වස්ත්‍ර දරමින් (ඔ) සිතාසෙමින් විමනින් නික්මුණු. මේ දනළු යි.

(ඇය දුටු වෙළෙඳෝ මෙසේ පුළුවන්හ).

66. තොපගේ විමානය සිතුවම කළ රු ඇතියේ සිත්කළු වූයේ බබළයි. දේවිය, අප විසින් විචාරන ලද තෙපි කියව, මේ කවර කම්පක විපාකයක් ද?

67. (ඔ මෙසේ කියයි) පිඬු පිණිස හැසිරෙන සෘජුගුණයුත් මහණක්හට මම පහන් සිතීන් තෙල් මුසු මුරුවටක් දුනිමි.

68. මේ විමනෙහි දී ඒ කුශල කම්පෙහි විපාකය දිගු කලක් මුළුල්ලෙහි විදිමි. ඒ පිනෙහි විපාකය ද දැන් අල්පාවශිෂ්ට ව ඇත.

69. සිවුමසෙකින් මතුයෙහි මාගේ කාලක්‍රියා වෙයි. අනතුරුව මම ඒකාන්ත කටුක වූ දරුණු වූ අවිච්චිමහානිරයෙහි වැටෙන්නෙමි.

- 70. චතුකකණ්ණං චතුඤ්චාරං චිභඤ්ඤා භාගයො මිතං,
අයොපාකාරපරියන්තං අයසා පච්චුජ්ජිතං.
- 71. තස්ස අයොමයා භුමි ජලිතා තෙජසා යුතා,
සමන්තා යොජනසතං ඵරිඤ්චා නිට්ඨති සබ්බදා.
- 72. තස්සාහං දීඝමඤ්චානං දුක්ඛං වෙදිඝ්ඝං වෙදනං,
ඵලඤ්චි පාපකමමසස් තස්මා සොවාමහං භුස'නති.

බලලාවියපෙතවික්‍රම දසමං.

1. 11

- 73. පුරතොච සෙතෙන පලෙති භස්ථිතා
මජ්ඣෙකං සත අසස්තරීරථෙන,
පච්චා ච කඤ්ඤා සිච්චිකාය නියාති
ඕභාසයනති දස සබ්බසො'දිසා.
- 74. තුමෙක පත මුග්ගරහස්පාණිනො
රුද්ධමුඛා භික්ඛපභික්ඛගඤ්ඤා,
මනුස්සභුතා කිමකස්ස පාපං
යෙනඤ්ඤාමඤ්ඤාස පිචාරං ලොභිත'නති.
- 75. පුරතොච යො ගච්ඡති කුඤ්ඤරෙන
සෙතෙන නාගෙන චතුකකමෙන,
අමොක පුතො අහු ජෙට්ඨකො සො'ද
දනානි දන්වාන සුඛි පමොදති.
- 76. යො සො මජ්ඣෙකං අසස්තරී රථෙන
චතුඤ්චි යුතෙන සුචග්ගිතෙන,
අමොක පුතො අහු මජ්ඣමො සො
අච්චරී දනපතී වීරොචති.
- 77. යා සා ච පච්චා සිච්චිකාය නියාති
නාරී සපඤ්ඤා මිගමඤ්ඤොචනා,
අමොක ධීනා අහු සා කනිට්ඨා
භාගධිභාගෙන සුඛි පමොදති.
- 78. ඵතෙ ච දනානි අදංසු පුඤ්ඤ
පසතනචිතො සමණ්ට්ඨාභමණානං,
මයමපන මච්ඡරිතො අහුමො
පරිභාසකා සමණ්ට්ඨාභමණානං.
ඵතෙ පදන්වා පරිචාරයනති
මයඤ්චි සුභස්සාම නලොච ඛිතො'ති.

1. සබ්බසො - මජ්ඣං. 2. අහුජෙට්ඨකො - මජ්ඣං.

70. එහි කොන් සතරකි. දෙර සතරෙකි, ඒ කොටස් වශයෙන් මොනොවට බෙදන ලද ය. පමණ කරන ලද ය. අයොමය පවුරෙකින් වට කරන ලද ය. යපියෙනකින් වසන ලදී.

71. ඒ අවිචිතියෙහි ජවලිත වූ තෙජසින් යුක්ත වූ අයොමයභූමිය භෑම කල්හි භාත්පස සියක් යොදුන් පැතිරූ සිටියි.

72. මම ඒ මහානිරයෙහි දිගුකලක් දුක්වෙදනා විදිමි. පවිකමහි එල ද විදිමි. එහෙයින් මම බෙහෙවින් ශොක කරමි යි.

බල්ලාවිය ප්‍රභවස්තූ යි.

1. 11

(තෙරණුවෝ ප්‍රත්‍යයන් ගෙන් මෙසේ පිළිවිසිනි.)

73. පෙරටුව සුදු ඇත්වාහනයෙන් එක් දෙවපුතෙක් යයි. යළි මධ්‍යයෙහි වෙළඹුන් යෙදූ රියෙන් අන් දෙවියෙක් යයි. පසුපස දිව්‍ය කන්‍යාවක් භාත්පස දසදිගුන් බබලවමින් සිටිකාවකින් ගෙන යනු ලබයි.

74. තෙපි වනාහි මුගුරුගත් අන් ඇති ව, හඬන මුහුණු ඇති ව, බිඳුණු වෙසෙසින් බිඳුණු සිරුරු ඇති ව යන්නවු ය. යම් පවිකමෙකින් උතුන් ගේ ලේ බොන්නවු නම් (තෙපි) මිනිස් වූවාහු කවර පවිකමක් කළහු ද?

(ප්‍රත්‍යයෝ පිළිතුරු දෙති.)

75. යමෙක් ඉදිරියෙහි ම සිටුවා ඇති සුදු ඇත්වාහනයෙකින් යේ ද, හේ අපගේ දෙටු පුතා විය. දන් දී සුවපත් වූ සතුටු වෙයි.

76. යම් දෙවියෙක් මධ්‍යයෙහි සොළුරු ගමන් ඇති වෙළඹුන් සිටුවෙනකුන් යෙදූ අස්ථියෙකින් ගමන් කෙරේ ද, හේ අපගේ මැදුම් පුතා විය. නොමසුරු දනපතියෙක් වූ හේ දන් බබළයි.

77. මුවැත්තියක මෙන් මදලස බැලුම් ඇති පැනවත් වූ යම් දෙවභනක් භෑමට ම පසු වූ සිව් ගෙයෙකින් ගෙනයනු ලබා ද, ඔ අපගේ කනිටු දියැණි වූ. තමා ලද කොටසින් අඩක් දී සුඛිත ව සතුටු වෙයි.

78. කුලුහු පෙර පහන්සින් ඇති වූ මහණ බමුණනට දන් දුන්හ. අපි වනාහි මහණබමුණනට පිරිහෙලා කථාකරන මසුරෝ වූමහ. කුලුහු දන් දී දිවසිරින් ඉඳුරන් පිණවත්. අපි වැලිත් ආතපයෙහි ලූ බටගසක් මෙන් (සයින්) වියළෙමහ.

- 79. කිං තුමහාකං භොජනං කිං සයනං
කථංසු¹ යාපෙථ සුපාපධම්මිනො,
පහුතභොගෙසු අනපපකෙසු
සුඛං විරාධාය² දුඛජ්ජ පතො'ති.
- 80. අඤ්ඤමඤ්ඤං වධිත්වාන පිචාම පුඤ්ඤොහිතං
බහුං පීත්වා න ධාතා භොම නච්ඡාදිමෙසෙ මයං.
- 81. ඉච්චෙච මච්චා පරිදෙවයනති
අදයකා පෙච්ච යමසස යාධිනො,
යෙ තෙ විදිත්වා³ අධිගමම භොගෙ
න භුඤ්ජරෙ නාපි කරොනති පුඤ්ඤං.
- 82. තෙ චුපපීපාසුපගතා පරසු
පෙතා විරං ක්ඛායරෙ ධය්ඤමානා,
කම්මානි කත්වාන දුචුද්‍රයානි
අනුභොසන් දුක්ඛං කටුකපථලානි.
- 83. ඉත්තරං හි ධනං ධඤ්ඤං ඉත්තරං ඉධ ජීවිතං,
ඉත්තරං ඉත්තරතො ඤාත්වා දීපං කඨිරාථ පඤ්ඤිතො.
- 84. යෙ තෙ එචං පජානන්ති නරා ධම්මසස කොච්චද
තෙ දුතො නප්පමජ්ජන්ති සුත්වා අරහතං වචො'ති.

නාගපෙතවස්ත්‍ර එකාදසමං.

1. 12

- 85. උරගොච තචං ජිණ්ණං හිත්වා ගච්ජති සංතනුං,
එචං සරිරෙ නිබ්බොගෙ පෙතෙ කාලකතෙ සති.
- 86. ධය්ඤමානො න ජානාති ඤාතීනං පරිදෙවිතං,
තසමා එතං න රොදමී⁴ ගතො සො තසස යා ගතී'ති.
- 87. අනච්චිතො⁵ තතො ආග නානුඤ්ඤොතො ඉතො ගතො,
ඤ්ඤාගතො තථාගතො කා තසු පරිදෙවතා.

- 1. කරඤ්ච - මජ්ඣ.
- 2. විරාධාය - සා.
- 3. විදිත්වා - මජ්ඣ.
- 4. එචං න සොචාචි - මජ්ඣ.
- 5. අනච්චිතො - මජ්ඣ.

79. තොපගේ ආහාරය කුමක් ද? තොපගේ ශයනය කෙබඳු ද? අතීශය පාපධම් ඇති තෙපි කෙසේ යැපෙහු ද? අනල්ප වූ මහත් හෝග ඇති කල්හි සැප වරදවා ගෙන අද දුකට පැමිණියහු ය.

(ප්‍රේතයෝ පිළිතුරු දෙති:)

80. අපි ඔවුනොවුනට තිංසා කොටගෙන ලෙහෙ සැරව පානය කරමහ. බොහෝ පානය කොටත් තෘප්ත නො වමහ. නොරුස්තමෝ වමහ.

81. මෙපරිද්දෙන් ම නොදෙනසුලු මනුෂ්‍යයෝ පරලොව ප්‍රේතලොකයෙහි සිටින්නාහ, වැලපෙත්. යම් මනුෂ්‍ය කෙනෙක් "හෝගයෙන් මතු සැපත් සැලසෙති"යි දන හෝගයන් ලැබ අප මෙන් ම නොවළඳා සිටිත්, නො ද පින් කෙරෙත්.

82. ඒ ප්‍රේතයෝ දුක් එළවන කටුකඵල ඇති පවිකම් කොට පරලොවහි සාපිපාසායෙන් මධ්‍යා ලද්දහු (දුකින්) දූවෙමින් බොහෝ කලක් තැවෙත්. දුක් අනුභව කෙරෙත්.

83. ධන, ධාන්‍ය ක්ෂණික ය. මෙලොව ජීවිතය ද ක්ෂණික ය. වැඩිකල් නොපවතින දේ ක්ෂණික යි නුවණින් දැනත් නුවණැත්තෝ තමහට ප්‍රතිෂ්ඨාව කරන්නෝ ය.

84. ධම්මයෙහි දක්ෂ වූ යම් මනුෂ්‍ය කෙනෙක් මේ මෙසේ දනිත් ද, ඔහු රහතුන්ගේ වචන දසා දන් දීමෙහි නො පමා වෙත්.

නාග ප්‍රතවස්තුව යි.

1. 12

(බමුණා මළපුතු වෙනුවෙන් ශෝක නො කිරීමේ හේතු දක්වයි:)

85. යම්සේ සර්පයා දිරු සැව සියසිරුරින් හැර පියා යේ ද, එසේ ම ශරීරය නිෂ්ප්‍රයෝජන ව ආයුෂාදිය පහ වූ කලුරිය කළ කල්හි සත්ත්වයා සිය සිරුර හැරපියා යෙයි.

86. දවනු ලබන සිරුර නැයන්ගේ හැඩිම නො දනී. එහෙයින් මළ පුතු නිමිති කොට නො හඬමී. ඔහුගේ යම් ගමනෙක් වී ද, හේ ඒ ගමන ගියේ ය.

(බැමිණි ද මළපුතු වෙනුවෙන් නො හඬන කරුණ කියයි:)

87. හේ නො කැඳවන ලද්දේ පරලොවින් මෙහි ආයේ යැ. නො අනුදන්නා ලද්දේ මෙලොවින් ගියේ ය. යම්සේ ආයේ ද එසේ ගියේ ය. එහි ලා කවර හැඩිමෙක් ද?

- 88. ඩඤ්ඤාමානො න ජානාති ඤාතීනං පරිදෙවීතං,
තසමා එතං න රොදුමී ගතො සො තස්ස යා ගතී'ති.
- 89. සචෙ රොදෙ කිසා අස්සං තඤ්ඤා මෙ කිං එලං සියා,
ඤාතිමිත්තසුභජජානං භියොසා නො අරතී සියා.
- 90. ඩඤ්ඤාමානො න ජානාති ඤාතීනං පරිදෙවීතං
තසමා එතං න රොදුමී ගතො සො තස්ස යා ගතී'ති.
- 91. යථාපි දුරකො වඤ්ඤා ගච්ඡන්තමනුරොදති,
එවං සම්පදමෙවෙනං යො පෙතමනුසොවති.
- 92. ඩඤ්ඤාමානො න ජානාති ඤාතීනං පරිදෙවීතං,
තසමා එතං න රොදුමී ගතො සො තස්ස යා ගතී'ති.
- 93. යථාපි බුභුම උදකුමෙහා භීතොනා අපච්ඡන්තිසො,
එවං සම්පදමෙවෙනං යො පෙතමනුසොවති.
- 94. ඩඤ්ඤාමානො න ජානාති ඤාතීනං පරිදෙවීතං,
තසමා එතං න රොදුමී ගතො සො තස්ස යා ගතී'ති.

උරගපෙතවකුණු ද්වාදසමං.

උරගවග්ගො පඨමො නිට්ඨිතො.

තසසුද්දනං:

චෙත්තකඤ්ඤා සුකරං පුත්ති පිට්ඨකඤ්ඤාපි තිරොකුට්ඨිං,
පඤ්ඤාපි සත්තපුත්තකඤ්ඤා ගොණකඤ්ඤා පෙසකාරකං,
තථා බ්ලව්චාරියං නාගං උරගකඤ්ඤා ද්වාදසාති.

88. දූවෙන මළසිරුර නැයන්ගේ විලාපය නො දනී. එහෙයින් නෙල පුතු ගැන නො හඬවී. ඔහුට කම්මානුරූප යම් ගතියක් වී ද, හේ ඒ ගමන ගියේ ය.

(මළහුගේ නැගෙණියෝ ද මෙසේ කියති:)

89. ඉදින් මම හඬනෙමි නම් කෘශ වෙමි. ඒ හැඩ්මෙහි මට කවර එලයක් වේ ද, අපගේ ඥාති මිත්‍රසුභාදයනට බෙහෙවින් නො ඇල්ම වන්නේ ය.

90. දූවෙන සිරුර නැයන්ගේ හැඩ්ම නො දනී. එහෙයින් මම මොහු ගැන නො හඬවී. ඔහුගේ කම්ම පරිදි යම් ගතියක් වී නම් හේ ඒ ගමන ගියේ ය.

(ඔහුගේ බිරිඳ ද මෙසේ කියයි:)

91. යම්සේ බාල දරුවෙක් අහස්හි ගමන් කරන සඳට අඬා ද යමෙක් මළහු සඳහා ශෝක කෙරේ නම් ඒ කරුණ මෙබඳු ම ය.

92. දූවෙන්තෝ නැයන්ගේ හැඩ්ම නො දනී. එහෙයින් මම මොහුට නො හඬවී. ඔහුට කම් වූ පරිදි යම් ගතියක් වී නම් හේ ඒ ගමන ගියේය.

(දසිය ද මෙසේ කියයි:)

93. පින්වත් බමුණ, යම්සේ බිඳුණු දිය කළය නැවත සන්ධි කළ නො හැකි වේ ද, යමෙක් මළහු සඳහා ශෝක කෙරේ නම් ඒ කරුණක් මෙබඳු ම යැ.

94. දූවෙන්තෝ නැයන්ගේ විලාපය නො දනී. එහෙයින් මම මොහුට නො හඬවී. ඔහුට කම් වූ පරිදි යම් ගතියක් වී නම් හේ ඒ ගමන ගියේ ය.

උරග ප්‍රේතවස්තු යි.

උරගවර්ගය නිමි.

එහි උද්දනය:

බෙත්තූපම ප්‍රේතවස්තු යැ, සුකරමුඛ ප්‍රේතවස්තු යැ, සුතිමුඛ ප්‍රේතවස්තු යැ, පිටියධිකලික ප්‍රේතවස්තු යැ, තිරොකුඩඩ ප්‍රේතවස්තු යැ, පඤ්චපුත්තබාදක ප්‍රේතවස්තු යැ, සත්තපුත්තබාදක ප්‍රේතවස්තු යැ, ගොණ ප්‍රේතවස්තු යැ, මහාපෙසකාර ප්‍රේතවස්තු යැ, බල්ලාවිය ප්‍රේතවස්තු යැ, නාග ප්‍රේතවස්තු යැ, උරග ප්‍රේතවස්තු යැ යි උරගවර්ගයෙහි ප්‍රේතවස්තු දෙළසෙකි.

2. උබ්බර්වගො

2. 1

- 95. නගො දුබ්බණ්ණරූපාසි කිසා ධමනිසඤ්ඤා,
උප්ඵාසුලිකෙ කිසිකෙ කා නුඤ්ඤා ඉධ තිට්ඨසී'ති.
- 96. අභං භද්දෙන පෙනිමසි දුග්ගතා යමලොකිකා,
පාපකමමං කරිඤ්ඤා පෙනලොකමිතො ගතා'ති.
- 97. කිනනු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
කිසස කමමච්චාකෙන පෙනලොකමිතො ගතා?'ති.
- 98. අනුකමපකා මඤ්ඤං නාහෙසුං භද්දෙන
පිතා ව මාතා අථවාපි ඤ්ඤාකා,
යෙ මං නියොජෙය්‍යං දදති දනං
පසන්නචිත්තා සමණඤ්ඤාමණානං.
- 99. ඉතො අභං වසස සතානි පඤ්ඤා
යං ඵවරූපා විචරාමී නගො,
බුද්ධා තණ්හාය ව ධජ්ජමානා
පාපසස කමමසස ඵලං මමෙදං.
- 100. වජ්ජමී තං අය්‍ය පසන්නචිත්තා
අනුකමප මං ධීරා මහානුභාව,
දඤ්ඤා ව මෙ ආදිසස යං හි කිඤ්ඤා
මොචෙහි මං දුග්ගතියා භද්දෙනති.
- 101. සාධුති සො පච්චසසුඤ්ඤා සාරිපුත්තොනුකමපකො,
හිතඤ්ඤා ආලොපං දඤ්ඤා පාණිමත්තඤ්ඤා චෙලකං;
ථාලකසස ව පානියං තසසා දකඤ්ඤාමාදිසි.
- 102. සමනනාරානුඤ්ඤාචෙට්ඨ විපාකො උදපජ්ජරං,¹
භොජනචජාදනපානියං දකඤ්ඤාය ඉදං ඵලං.
- 103. තතො සුද්ධා සුච්චසනා කාසිකුත්තමධාරිණි,
විචිත්තවජ්ජාහරණා සාරිපුත්තමුපසඤ්ඤාමි'ති.
- 104. දඤ්ඤාකෙනෙන වග්ගෙන යා ඤ්ඤා තිට්ඨසී දෙවතෙ,
ඔහාසෙනති දියා සඤ්ඤා ඔසධී විය තාරකා.

1. වීර - මජ්ඣ.
2. උපසඤ්ඤා - ඔච්ච ii.

2. උඛ්ඛරී වර්ගය

2. 1

(සැරියුත් තෙරහු සංසාර මෝචක ප්‍රේනියගෙන් මෙසේ පුළුවස්නි:)

95. තෝ නග්න වෙහි, දුර්වර්ණ වූ, කෘශ වූ, ඉල්පුණු නහරින් යුත් සිරුරු ඇත්තෙහි යැ. ඉල්පුණු ඉළ ඇටින් සහ සිහින් සිරුරින් යුතුව මෙහි සිටින තෝ කවරක් වෙහි?

(ප්‍රේනිය මෙසේ කියයි:)

96. ස්වාමීනි මම දුකට පත්, යමලොව උපන් ප්‍රේනියක්වු. පවකම් කොට මෙලොවින් ප්‍රේතලොකයට ගියා වෙමි.

(තෙරහු විචාරනි:)

97. කය, වචන, සිත යන තිදෙරින් තී විසින් කුමන පවක් කරන ලද ද? කිනම් කමියක විපාකයෙන් හෝ මෙලොවින් ප්‍රේතලොකයට ගියා වෙහි ද?

(ප්‍රේනිය පිළිතුරු දෙයි:)

98. ස්වාමීනි යම් කෙනෙක් පහන්සිතින් යුතුව මහණබමුණන්ට “දන් දෙව”යි කියා මා මෙහෙයවත් නම් එබඳු වූ මට හිතැති පියෙක් හෝ මවක් හෝ අනෙක් තැ කෙනෙක් හෝ මට නො වූහ.

99. එසේ පින් නො කළ හෙයින් මෙබඳු වූ ප්‍රේනියක් වැ එතැන් පටන් නග්න වැ සාපිපාසායෙන් පෙළෙමින් අවුරුදු පන්සියයක් හැසිරෙමි. මාගේ පාපකමියෙහි මේ විපාකය වෙයි.

100. ආයුධයන් වහන්ස, මම පහන්සිත් ඇති වැ ඔබ වදිමි. මහත් අනුභාව ඇති ධීරයන් වහන්ස, මට අනුකම්පා කරන සේක්වා. යම් කිසිවක් දන් දී එහි පින් මට දෙන සේක්වා, වහන්ස, මා මේ දුගතියෙන් මුදන සේක්වා.

101. කාරුණික වූ ඒ සැරියුත් තෙරහු ‘මැනවැ’යි කියා ඇයට පිළිවදන් දී බත්පිඩක් ද රියනක පමණ පිළිකඩක් ද, එක පැන්තලියක් ද මහණක්හට දන්දී ඇයට ප්‍රාප්තිදනය කළහ.

102. ඒ පින්දීමට අනතුරු ව ම ඒ දනයෙහි විපාක උපන. එනම්: පිණ්බොජුන් ද මනහරපිළි ද නන්වැදැරුම් පානවර්ග ද ලැබිණි. මේ ප්‍රාප්තිදනයෙහි විපාක යි.

103. ඉක්බිති ස්නානයෙන් පිරිසිදු සිරුරු ඇති හත් සුදුපිළි ඇති කසිපඵලට ද වඩා උතුම් වස්ත්‍ර ධරන විසිතුරු වස්ත්‍රාහරණ ඇති ඕ නොමෝ සැරියුත්තෙරුන් කරා එළැඹියා ය.

104. දෙවිදුව, යම්බඳු තෝ මනහර වූ ශරීරවර්ණයෙන් දවහන් හරුව මෙන් දසදිගුන් බබුළුවමින් මෙහි සිටිති ද?

- 105. කෙන තෙ තාදියො වගෙණො කෙන තෙ ඉධම්ජුකති,
උපපජනති ච තෙ හොගා යෙ කෙවි මනසො පියා?.
- 106. පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුසසභුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං,
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වගෙණො ච තෙ සබ්බදියා පහාසති?ති
- 107. උපගමුකිං කිසං ඡාතං නග්ගං ආපතිතච්ඡවිං¹
මුනි කාරුණිකො ලොකෙ තං මමද්දකඛි දුකඛිතං.
- 108. භික්ඛුතං ආලොපං දඤා පාණිමත්තඤ්ච වොලකං,
ථාලකසස ච පානීයං මම දකඛිණමාදිසි.
- 109. ආලොපසස එලං පසස හත්තං වසසසනං දස,
භුඤ්ජාමි කාමකාමීති අනොකරසධා ඤජනං
- 110. පාණිමත්තසස වොලසස විපාකං පසස යාදිසං,
යාවතා නන්දරාජසස විජිතයමිං පට්ඨජද.
- 111. තතො බහුතරා හතොත වජානච්ඡාදනානි මෙ,
කොසෙය්‍යකඛෙලියානි බොමකප්‍රාසිකානි ච,
- 112. විපුලා ච මහග්ගා ච තෙපාකාසෙව ලඛෙරෙ,
සාහං තං පට්ඨෙහාමි යං යං හි මනසො පියා.
- 113. ථාලකසස ච පානීයං විපාකං පසස යාදිසං,
ගමීරා චතුරසසා ච පොකබරඤ්ඤඤ සුනිමිතා.
- 114. සාතොදකා² සුප්පතිජා සීතා අප්පට්ඨනධියා,
පදුමුප්පලසඤ්ජනතා වාරිකිඤ්ජප්පච්ඡරිතා.
- 115. සාහං රමාමි කීළාමි මොදුමි අකුතොහයා,
මුනිං කාරුණිකං ලොකෙ හතොත වන්දිතමාගතා'ති.

සංසාරමොචකපෙතවඤ්චු පයමං.

1. සමංකිතච්ඡවි - මු.ප.
2. පෙතොදකා - සි.පු.

105. කවර හේතුවකින් තිගේ එවැනි වර්ණයෙක් වී ද? කිනම් හේතුවකින් තිගේ මෙහි සුවරිත ඵල සමාද්ධියක් වී ද? මනවඛන යම්කිසි භෝග කෙනෙක් තිට උපදිත් නම් ඒ කුමන හේතුවකින් ද?

106. මහත් අනුභාව ඇති දෙවද්‍රව, තී විචාරමි. මිනිස් වූ (කල) තෝ කිනම් පිනක් කළවු ද? කවර පිනක හේතුවෙන් මෙසේ දිලියෙන අනුභාව ඇත්තී වෙහි ද? තිගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි.

(ශී මෙසේ පිළිතුරු දෙයි)

107. ලොවැ කුළුණුගුණයුත් සැරියුත්තෙරහු පඬුවන් වූ කෘශ වූ බබසයින් පෙළුණු, නග්න වූ, සුන්බුන්සිරුරුසිව් ඇති, දුගතියැ උපන් මා දුටහ.

108. පිඬක් පමණ අහර ද, රියනක් පමණ පිළී ද, තලියක් පමණ පැන් ද මහණුන්ට දන් දී (ඒ තෙරහු) එහි පින මට දුන්හ.

109. බන්පිඬුයෙහි විපාකය බලව, අනුන් විසින් පවා කැමති විය යුතු වූ කම්සැපතින් යුතු වැ දහසක් හවුරුදු මුළුල්ලෙහි නොයෙක් රසමයවූලෙන් යුත් බන් වළඳමි.

110. රියනක් පමණ පිළියෙහි යම්බඳු විපාකයෙක් වී නම් එ ද බලනු මැන. නන්දරජුගේ විජිතයෙහි යම් පමණ පිළී වේ නම්,

111. වහන්ස, මට කොසෙයාවස්තු හා කම්බිලි ද, කොමුපිළී හා කපුපිළී ද යන හඳුනා පොරෝනා පිළී එයට වඩා බොහෝ අධික ය.

112. මහත් වූ ද මාහැඟි වූ ද ඒ පිළී අහසෙහි ම එල්බෙයි. ඒ මම යම් යම් පිළී මගේ සිතට ප්‍රිය නම් එය ම හැඳ පෙරෙවැ ගනිමි.

113. පැන්තලියෙහි යම්බඳු විපාකයෙක් වී නම් එ ද බලව. ගැඹුරු සතරැස් පොකුණු (එනිසා) මැවිණි.

114. එය පහන්දියෙන් හා වැල්ලෙන් ගැවසීගත්තේ ය. යහපත් නොවීන් හා සිහිල්දියෙන් යුක්ත යැ. සුවදැති රත්පියුමින් හා හෙළ පියුමින් ගැවසී පවතී. මල්රේණුයෙන් යුත් දියෙන් පිරුණේය.

115. ශී මම කිසිවකිනුත් බිය නැත්තී රමණය කරමි, ක්‍රීඩා කරමි, සතුටු වෙමි. ලොවැ කුළුණැති මුනිවරයකු වූ ඔබ වැදීමට මෙහි ආමි.

2. 2.

- 116. නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසි කිසා ධමනිසජ්ජනා,
උප්ඵාසුලිකෙ කිසිකෙ කා නු ඤා ඉධ තිට්ඨසී'ති.
- 117. අභං තෙ සකියා මාතා පුබ්බෙ අඤ්ඤාසු ජාතිසු,
උජ්ජනනා පෙතථිවිසයං බුජ්ජිපාසසමජ්ජිතා.
- 118. ජඩ්ධිතං බිපිතං බෙලං සිඛකාණිකං සිලෙසුමං,
වසඤ්ඤා ධංගමානානං විජානානඤ්ඤා ලොභිතං.
- 119. වණ්ණානඤ්ඤා යං සානසීසවජ්ජිකාන ලොභිතං
බුද්දපරෙතා භුඤ්ජාමි ඉත්ථිපුරිසනිසසිතං.
- 120. පුබ්බලොභිතභක්ඛාසමි¹ පසුනං මානුසාන ව,
අලෙනා අනගාරා ව නීලමඤ්ඤා පරායනා.
- 121. දෙභි පුත්තක මෙ දනං දන්වාන උද්දිසාහි² මෙ,
අපෙච නාම මුඤ්ඤායං පුබ්බලොභිතභොජනා.
- 122. මාතුයා වචනං සුඤ්ඤා උපතිසෙසානුකම්පකො,
ආමන්තසී මොග්ගචලානං අනුරුද්ධඤ්ඤා කප්පිතං.
- 123. වතසෙසා කුට්ඨො කඤ්ඤා සඤ්ඤා වාතුද්දිසෙ අද,
කුට්ඨො අනනපානඤ්ඤා මාතු දකඛිණමාදිසී.
- 124. සමනනාරානුද්දිට්ඨෙවි විපාකො උදපජ්ජථ,
භොජනං පානීයං වඤ්ඤා දකඛිණාය ඉදං ඵලං
- 125. තතො සුද්ධා සුවිච්චනා කාසිකුත්තමධාරිණි,
විචිත්තවජ්ජාභරණා කොලිතං උපසඛිකමි.
- 126. අභිකකනෙතන වණ්ණණන යා ඤා තිට්ඨසී දෙවතෙ,
ඔභාසෙනති දියා සබ්බා ඔසධි විය තාරකා.
- 127. කෙන තෙ තාදියො වණ්ණණො කෙන තෙ ඉධමිජ්ජකිති,
උප්පජ්ජකිති ව තෙ භොගා යෙ කෙචි මනසො පියා.

1. පුබ්බලොභිතං භක්ඛාමි - මජ්ඣං.
2. අනවාදියාහි - මජ්ඣං.

2. 2

(සාරීයුත් තෙරහු ප්‍රේතියගෙන් මෙසේ විචාරනි:)

116. තෝ නග්න යැ. දුර්වර්ණ වූ, කෘශ වූ, ඉල්පුණු නහරින් යුත් සිරුරු ඇතියාව, ඉල්පුණු ඉළ ඇවිත් හා සිරුරින් යුතුව මෙහි සිටින තෝ කවරක් වෙති ද?

(ප්‍රේතිය පිළිතුරු දෙයි:)

117-119. මම මින් පෙර ජාතිවල (අනෙක් පස්වන ජාතියෙහි) ඔබගේ (ස්වකීය) වැදූ මව වීමි. ප්‍රේතලොකයෙහි උපන් මම බඩසයින් පෙළුණා වෙමි. වමනයෙන් හා කිවිසීමෙන් හටගත් මල ද, කෙළ - සොටු හා සෙම ද, දවන මළසිරුරුවල වූරුණුතෙල හා වැදූස්ත්‍රීන්ගේ ලේ ද, වණ ඇත්තවුන්ගේ, නාසය ... නිස කැපුවන්ගේ යම් ලෙසක් වේ නම් එය ද ස්ත්‍රී ... පුරුෂ ශරීර ආශ්‍රිත දේ ද, සාගින්නෙන් මඩනා ලද මම අනුභව කරමි.

120. සිවුපාවුන්ගේ ද මිනිසුන්ගේ ද සුයා හා ලේ අනුභව කරන්නී පිහිටක් නැති ව වාසස්ථානයක් නැති ව සොහොන්ගහන ම පිහිට කොට වෙසෙමි.

121. පුතණුවනි, මා සඳහා දනක් දුන මැනවි, දන් දී මට පින් දුන මැනවි. ලේ සැරව බිදීමෙන් මිදෙන්නෙමි නම් ඉතා යෙහෙක.

122. කාරුණික වූ උපතිස් තෙරහු මවගේ වචන අසා මොග්ගල්ලාන අනුරුද්ධ ... කප්පිත යන තෙරවරුන් ඇමතුහ. (නිමන්ත්‍රණය කළහ)

123. සිවුකිළියක් කොට සිවුදිගින් වඩනා සහනට ඒ කිළි ද ආහාර පාන ද දුන්හ. මවට දක්ෂිණාව (පින්) දුන්හ.

124. පින්දීමට අනතුරු ව මැ එහි විපාකය උපන. දිව්‍යමය ආහාරපාන හා වස්ත්‍ර පහළ විය. මේ දක්ෂිණායෙහි එලය යි.

125. ඉක්බිති ම විසිතුරු සුදුපිළි ඇති වැ උතුම් කසියළු දරමින් විචිත්‍ර වස්ත්‍රාභරණ ඇත්තී කොලිත තෙරුන් වෙත එළැඹියා ය.

(මුගලන් තෙරහු මෙසේ විචාරනි:)

126. දෙවිදුව, යම්බඳු තෝ ඉතා මනහර ශරීරවර්ණයෙන් දවහන් කරුව මෙන් සියලු දසදිගුන් බබුළුවමින් සිටිති.

127. කවර හේතුවකින් තිගේ එවැනි ශරීරවර්ණයක් වී ද? කිනම් හේතුවකින් තිගේ මෙහි සුවරිතඵල සමාද්ධියක් වී ද? මනවඩන යම්කිසි භෞග කෙනෙක් වෙත් නම් ඒ භෞගයෝ තිට උපදිත්.

- 128. පුට්ඨාමි නං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුසසභුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං:
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණණං ව නෙ සබ්බද්දිසා පභාසති.
- 129. සාරිපුත්තස්සහං මාතා පුබ්බෙ අඤ්ඤාසු ජාතිසු,
උපපන්නා පෙත්තිවිසයං බුද්ධිපාසසමපජිතා.
- 130. ජඩ්ධිතං බිජිතං බෙලං සිඛ්ඛාණිකං සිලෙසුමං,
වසඤ්ඤා ධර්මමානාතං විජාතානඤ්ඤා ලොභිතං.
- 131. වණිතානඤ්ඤා යං සානසීසවජ්ජනානා ලොභිතං,
බුද්ධපරෙතා භුඤ්ජාමි ඉත්ථිපුරිසතිසසිතං.
- 132. පුබ්බලොභිතභක්ඛාසුචි පසුතං මානුසාන ව,
අලෙතා අනගාරා ව නීලමඤ්ඤා පරායනා.
- 133. සාරිපුත්තස්ස දුතෙන මොදුමි අකුතොභයා,
මුනිං කාරුණිකං ලොකෙ භනෙන වජ්ඣකුමාගතා'ති.

සාරිපුත්තතෙජරසස මාතුපෙතවික්‍රමු දුකියං.

2. 3

- 134. නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසි කිසා ධමනි සජ්ඣා,
උපථාසුලිකෙ කිසිකෙ කා නු ඤා ඉධං තිට්ඨසී?.
- 135. අභං මතතා තුවං කිසිසා සපත්තං නෙ පුරෙ අභුං,
පාපකමමං කරිඤාන පෙතලොකමිතො ගතාති.
- 136. කිත්තු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
කිසිස කමමට්ඨපාකෙන පෙතලොකමිතො ගතා?.
- 137. වණ්ඨි ව ඵරුසා වාසිං ඉසසුකි මච්ඡරී සයා,¹
තාභං දුරුතං වඤාන පෙතලොකමිතො ගතා.

1. සඨ - සිද්ධි ii.

128. මහත් අනුභාව ඇති දෙවදුව, තීගෙන් විවාරම්. මිනිස් වූ (කල) තෝ කිනම් පිනක් කළහු ද? කවර පිනක හෙතුවෙන් මෙසේ දිලිසෙන අනුභාව ඇත්තී වෙහි ද? තිගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බලුවෙයි.

129. මම මින් පෙර අනෙක් පස්වන ජාතියෙහි සැරියුත් තෙරුන්ගේ වෙ වීම්. ප්‍රේතලොකයෙහි උපන් මම බඩසයිත් පෙළුණි වෙමි.

130. වමනයෙන් හා කිවිසීමෙන් හටගත් මල ද, කෙළ - සොටු හා හා සෙම ද. දවන මළසිරුරුවල වූරුණුතෙල හා වැදු ස්ත්‍රීන්ගේ ලෙය ද

131. වණ ඇත්තවුන්ගේ, කැපු නාස හා හිස් ඇත්තවුන්ගේ යම් ලෙයෙක් වී නම් එය ද, ස්ත්‍රී පුරුෂ ශරීර ආශ්‍රිත දෙය ද, සාහිත්තෙන් මඩනා ලද මම අනුභව කරමි.

132. සිවුපාවුන්ගේ ද, මිනිසුන්ගේ ද පුයා හා ලේ අනුභව කරන්නී පිළිසරණක් නැති වූ වාසස්ථානයක් නැති වූ සොහොන් යහන ම පිහිට කොට වෙසෙමි.

133. සැරියුත් තෙරුන්ගේ දනය නිසා සතුටු වෙමි. ස්වාමීනී කෙලෙසිනුත් බිය නැති මම ලෝකයෙහි කාරුණික වූ ඔබ වැදීමට මෙහි පැමිණියා වෙමි.

ශාරීපුත්‍රස්ථවිරමානාප්‍රේත වස්තූ යි.

2. 3

(ප්‍රේතිය දුටු තිස්සාවෝ විවාරති:)

134. තෝ නග්න යැ, විවර්ණ රු ඇත්තිය, කෘශය, නහර ඉල්පුණු සිරුරු ඇත්තී ය. ඉල්පුණු ඉළ ඇටින් හා සිහින් සිරුරින් යුතු වූ මෙහි සිටින තෝ කවර යැ?

(ප්‍රේතිය පිළිවදන් දෙයි:)

135.- මම මත්තා ය, ඔබ තිස්සා යැ, පෙර මම ඔබ හා එක ම හිමියකු ඇති ව (සපත්තී ව) සිටියමු. පවකම් කොට මෙලොවින් ප්‍රේතලොකයට ගියමු.

(තිස්සාවෝ පුළුවස්තී:)

136. කා විසි මුනි තිදෙරින් තී කළ පව කුමක් ද? කිනම් පවක විපාකයෙන් මෙලොවින් ප්‍රේතලොකයට ගියවු ද?

(ප්‍රේතිය:)

137. මම ක්‍රෝධ කරන, පරුෂ බස් තෙපලන, ඊෂ්ඨා කරන, මසුරු සිත් ඇති, ශෛතවික ගති ඇත්තියක් වූමු. මම ඒ නපුරු වචන කථා කොට මෙලොවින් ප්‍රේතලොකයට ගියමු.

- 138. සබ්බං¹ අභමි ජානාමි යථා තං වණ්ඩිකා අහු,
අඤ්ඤංඤි ඛො තං පුච්ඡාමි කෙනාසි පංසුකුණ්ඨිතා².
- 139. සීසං නභාතා තං ආසි සුච්ච්ඡා අලඛිතා,
අඤ්ඤංඤි ඛො තං අධිමනං සමලඛිතතරා තයා.
- 140. තස්සා මෙ පෙඤ්ඤාමානාය සාමිකෙන සමනතාසී,
තතො මෙ ඉස්සා වීපුලා කොධො මෙ සමජායථ.
- 141. තතො පංසුං ගහෙතොන පංසුනා තං හි ඔකිරිං,
තස්ස කම්මච්චාකෙන තෙනමහි පංසුකුණ්ඨිතා.
- 142. සබ්බං අභමි ජානාමි පංසුනා මං තිමොකිරි,
අඤ්ඤංඤි ඛො තං පුච්ඡාමි කෙන ඛජ්ජසි කච්ඡුයා.
- 143. හෙසජ්ජහාරි උභයො වනන්තං අගමිඛෙසෙ,
තිඤ්ඤංඤි හෙසජ්ජමාහරි අඤ්ඤංඤි කපිකච්ඡුනො.
- 144. තස්සා ත්‍යාජානමානාය සෙය්‍යං ත්‍යාහං සමොකිරිං,
තස්ස කම්මච්චාකෙන තෙන ඛජ්ජාමි කච්ඡුයා.
- 145. සබ්බං අභමි ජානාමි සෙය්‍යං මෙ තං සමොකිරි,
අඤ්ඤංඤි ඛො තං පුච්ඡාමි කෙනාසි නඤ්ඤිතා කුචං.
- 146. සභායානං සමයො ආසි ඤාතීනං සමිතී අහු,
තිඤ්ඤංඤි ආමනතීතා ආසි සසාමිතී නො ව ඛො අහං.
- 147. තස්සා ත්‍යාජානමානාය දුසස්සන්තාහං අපානුදිං,
තස්ස කම්මච්චාකෙන තෙනමහි නඤ්ඤිතා අහං.

1. සච්චං - මජ්ඣං.
2. කුච්චිකා - පිඤ්ඤා.

(නිස්සාවෝ:)

138. යම්සේ තෝ කිපෙන්නියක් වූ ද, ඒ සියල්ල මමන් දනිමි. කිගෙන් අන් කරුණක් විවාරමි. කවර පවිකමෙකින් පසින් ගැවසුණු සිරුරු ඇති වූ ද?

(ප්‍රේතිය:)

139. තෝ හිස් සෝද නා පිරිසිදු වස්ත්‍ර හැඳ සැරසුණි යැ. මම ද කිට වඩා ඉතා වැඩියෙන් සැරසුණුමු.

140. ඒ මා බලා සිටිය දී ම තෝ ස්වාමියා සමඟ කරා කළහු යැ. ඒ හේතුවෙන් මාගේ ඊෂ්ඨාව මහන් විය. මට ක්‍රෝධ උපත.

141. එහෙයින් මම පස් ගෙන එයින් කිට දමාගැසුමු. ඒ පවි-කමිහි විපාකය නිසා පසින් ගැවසුණු සිරුරු ඇති වූමු.

(නිස්සාවෝ:)

142. තෝ මට පසින් දමාගැසූ යැ. ඒ සියල්ල මම ද දනිමි. මම අනිකක් ද කිගෙන් විවාරමි. කුමක් නිසා කැසීම් රොගයකින් පෙළෙවු ද?

(ප්‍රේතිය:)

143. අපි දෙදෙන ම බෙහෙත් ගෙනෙන්නමෝ වනයට ගියමහ. තෝ බෙහෙත් ගෙන ආවහු යැ. මම වනාහි කසඹිලියා ගෙඩි ගෙන ආමු.

144. ඒ තී නො දන්නා කල මැ කිගේ ඇදෙහි මම කසඹිලියා ගෙඩි විසුරුවා හළමු. ඒ පවිකමිහි විපාකයෙන් කැසීම් රොගයෙන් පීඩිත වූමු.

(නිස්සාවෝ:)

145. තෝ මගේ ඇදෙහි එය විසුළහු නම් ඒ සියල්ල මම දනිමි. අනික් කරුණක් ද කිගෙන් විවාරමි. කවර කරුණෙකින් තෝ නග්න වූවහු ද?

(ප්‍රේතිය:)

146. (එකල) මිත්‍රයන්ගේ සමාගමයෙක් විය. නැයන්ගේ රැස්වීමක් විය. සැමියා සහිත වූ තෝ ද කැඳවන ලදහු යැ. මම වනාහි නො කැඳවන ලදුමු.

147. ඒ තී නො දන්නා කල ම (නො දැනුවත්ව ම) කිගේ වස්ත්‍රයක් මම සොරා ගනුමු. ඒ අකුශල කම් විපාකයෙන් මම නග්න වූමු.

- 148. සබ්බං¹ අභමපි ජානාමි දුස්සං මෙ ජං අපානුදි,
අඤ්ඤාඤ්ඤා ඛො තං පුච්ඡාමි කෙනාසි ගුරගනධිතී.
- 149. තව ගතිඤ්ඤා මාලඤ්ඤා පච්චග්ගාඤ්ඤා ඵලප්පනං.
ගුරුකුපෙ අතාරෙසිං තං පාපං පකතං මයා;
තස්ස කම්මච්චාකෙන තෙනමිති ගුරගනධිතී.
- 150. සබ්බං අභමපි ජානාමි තං පාපං පකතං තයා,
අඤ්ඤාඤ්ඤා ඛො තං පුච්ඡාමි කෙනාසි දුග්ගතා තුවං.
- 151. උභින්නං සමකං ආසි යං ගෙහෙ විජ්ජතෙ ධනං,
සනොතස්ස දෙයාධම්මෙසු දීපං නාකාසිමකතො,
තස්ස කම්මච්චාකෙන තෙනමිති දුග්ගතා අහං.
- 152. තදෙව මං ජං අවච්ච පාපකම්මං තියෙවසි
න හි පාපෙහි කම්මෙහි සුලභා හොති සුග්ගති.
- 153. වාමතො ජං මං පච්චෙසි අරොපි මං උසුයාසි
පස්ස පාපානං කම්මානං ච්චාකො හොති යාදිසො.
- 154. තෙ සරදසියො ආසුං තානෙවාහරණානි මෙ,
තෙ වඤ්ඤා පරිවාරෙහානි න හොගා හොනති සස්සතා.
- 155. ඉදනි භුතස්ස පිතා ආපණා ගෙහමෙහිති,
අප්පෙව තෙ දදෙ කිඤ්චි මා සු තාව ඉතො අගා.
- 156. නග්ගා දුඛඤ්ඤාච්චාමිති කිසා ධම්නිසඤ්ඤා,
කොපිතමෙතං ඉඤ්ඤා මා මං භුතපිතාදුස,
- 157. හඤ්ඤා කිං තාහං දම්මි කිං වා ව තෙ කරොමාහං,
යෙන ජං සුඛිතා අස්ස සබ්බකාමසම්ඤ්ඤිතී.

1. සච්චං - මජ්ඣ.

(නිස්සාවෝ:)

148. තෝ මාගේ වස්ත්‍රයක් සොරාගත නම් ඒ සියල්ල මම ද දනිමි. අනිකක් ද තීගෙන් විවාරමි. කුමක් හෙයින් (තෝ) අසුවී ගද ඇතියහු ද?

(ප්‍රෙනියා:)

149. තීගේ සුවදවර්ග ද, මල්මාලාවක් ද, මාහැඟි විලෙවුන් ද අසුවීවලෙක දුමුමු. මා විසින් ඒ පව කරන ලද. ඒ පවුකමිහි විපාකයෙන් අසුවී ගැනි සිරුරු ඇති වෙමි.

(නිස්සාවෝ:)

150. තී විසින් කරන ලද ඒ සියලු පාපය මම ද දනිමි. අනිකක් ද තීගෙන් අසමි. කුමන කමියෙකින් තෝ දුගී වූහු ද?

(ප්‍රෙනියා:)

151. ගෙහි යම් ධනයක් වේ ද, එය අප දෙදෙනාට සමාන විය. මෙසේ දනවස්තු ඇති කල්හිත්, තමහට පිහිට වූ පිනක් නො කළමු. ඒ කම්විපාකයෙන් මම දුගී වූමු.

152. ඒ කාලයෙහි ම තෝ මට මෙසේ කීහු. තෝ පවකම් ම කරහි. පවකමින් සුගතිය සුලභ නො වේ ම ය.

(නිස්සා:)

153. තෝ මා විරුද්ධකාරියක වශයෙන් සැලකුහු. වැළිත් තෝ මට ඊර්ෂ්‍යා කළහු. පවකම්වල යම්බඳු විපාකයක් වේ නම් එය බලව.

154. තීගේ ගෙයි දසියෝ ද ඒ ආහරණයෝ ද වූහ. (තී විසින් පෙර පරිභෝග කරන ලද) ඔවුන් (දූන්) අන්‍යයෝ පරිභෝග කෙරෙත්. සම්පත් වූකලී ශාශ්වත නො ම වෙත්.

155. දූන් භූත නම් වූ මපුතූගේ පියා (මා සැමියා) සල්පිළින් ගෙදර එයි. තිට කිසිවක් දෙන්නේ නම් මැනැවි. ඒ තාක් මෙතැනින් නො යව.

(ප්‍රෙනියා:)

156. මම නග්න වූ, දුර්වර්ණ වූ කෘශ වූ ඉල්පුණු නහර ඇති වෙමි. මෙය ස්ත්‍රීතට ලජ්ජාවට කරුණෙකි. භූතගේ පියා මා නො දකීවා.

(නිස්සා:)

157. එසේ වී නම් යමෙකින් තෝ සියලු කම්සැපතින් සමෘද්ධ වැ සුවපත් වෙහි ද එබඳු කුමක් මම තිට දෙම ද? මම තිට කිනම් උපකාරයක් කරමි ද?

- 158. වතනාරො භිකඛු සඛතනො වතනාරො පුත පුග්ගලො,
අට්ඨ භිකඛු භොජධිකා මම දකඛ්ණමාදිස,
තදහං සුඛිතා භෙසසං සබ්බකාමසමිදධිති.
- 159. සාධුති සා පටිසුඤා භොජධිකාට්ඨ භිකඛවො,
වජ්ඣෙහවජාදුඤ්ඤාන තසසා දකඛ්ණමාදිසි.
- 160. සමනනාරානුඤ්ඤෙට්ඨ විපාකො උදපජ්ජර,
භොජනවජාදනපානීයං දකඛ්ණාය ඉදං එලං.
- 161. තතො සුඤ්ඤා සුච්චසනා කාසිකුඤ්ඤමධාරිණී,
විචිත්තවජාහරණා සපඤ්ඤං උපසඛකමි.
- 162. අභිසංගොඤ්ඤා වජ්ඣෙහන යා කං තිට්ඨසි දෙවතෙ,
ඔභාසෙනති දිසා සබ්බා ඔසධි විය තාරකා.
- 163. කෙන තෙ තාදිසො වජ්ඣෙහනා කෙන තෙ ඉධමිජ්ඣති
උප්පජ්ජනති ව තෙ භොගා යෙ කෙච්චි මනසො පියා.
- 164. පුච්ඡාමි තං දෙච්චි මහානුභාවෙ
මනුසසභුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං,
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වජ්ඣෙහනා ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති?ති.
- 165. අහං මහතා කුචං තිසසා සපඤ්ඤි තෙ පුරෙ අහුං,
පාපකමමං කරිචාන පෙතලොකමිතො ගතා.
- 166. තච දුනෙන දිනෙනන මොදමි අකුතො භයා,
චිරං ජීවාහි භගිනි සභ සබ්බෙහි ඤාතිහි.
- 167. අසොකං චිරජං යානං ආවාසං වසවඤ්ඤනං,
ඉධ ධම්මං චරිචාන දුතං දචාන සොහනෙ,
විනෙය්‍ය මච්ඡරමලං සමුලං,
අතිඤ්ඤා සඤ්ඤාපෙහි යානානති.

මනකාපෙතවික්‍රම කතියං.

(ප්‍රේමියා:)

158. භික්ෂු සධ්‍යයා කෙරෙන් සධ්‍ය වශයෙන් සිවුනමක් ද නැවත පුද්ගල වශයෙන් භික්ෂු සතරනමක් ද යි මෙසේ භික්ෂුන් අටනමක් වළඳවා මට පින් දෙව. එකල මම සියලු කැමති සැපතින් සමෘද්ධ වූ සුවපත් වෙමි.

159. ඕ (නිස්සා) තොළෝ යහපතැයි පිළිවදන් දී භික්ෂුන් අට නමක් වළඳවා වස්ත්‍රවලින් හඳවා (සුරාකොට) ඇට පින් දුන.

160. පින්පෙන් දීමෙන් අනතුරු ව ම (එහි) විපාකය උපත. දිව බොජුන් පිළි සහ පැන් ද උපත. මේ දක්ෂිණාවේ (පින්දීමේ) එලයි.

161. ඉක්බිති ඕ විසිතුරු සුදු පිළි ඇති ව උතුම් කසි සඵ දරමින් විචිත්‍ර වස්ත්‍රාභරණ ඇත්තී සපත්තිය වූ නිස්සාවන් වෙත එළැඹුණු.

(නිස්සා:)

162. දෙව්දුව, යම්බඳු තෙපි ඉතා මනහර ශරීරවර්ණයෙන් දවහත් තරුව මෙන් සියලු දසදිගුන් බබුළුවමින් සිටුහු.

163. කවර හේතුවකින් තොපගේ එවැනි ශරීරවර්ණයක් වී ද? කිනම් හේතුවකින් මෙහි තොපගේ සුවරිතඵල සමෘද්ධිය වී ද? මනවධන යම්කිසි හෝග කෙනෙක් තොපට උපදිත් නම් ඒ කුමන හේතුවකින් ද?

164. මහක් අනුභාව ඇති දෙව්දුව, තොප විචාරමි. මිනිස් වූ (කල) තෙපි කිනම් පිනක් කළහු ද? කවර පිනක හේතුවෙන් මෙසේ දීලියෙන අනුභාව ඇතියවූ ද? තොපගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවා දැයි.

(දෙව්දුව:)

165. මම මත්තා නමු. තෙපි නිස්සා නම් වූවහු. පෙර මම තොපගේ සපත්තී වූමු. පවිකම් කොට මෙලොවින් ප්‍රේත ලොකයට ගියා වෙමි.

166. තොප දුන් දනයෙන් කිසිවකිනුත් බිය නැති වූ සතුටු වෙමි. නැගණියනි, සියලු නැයන් සමග බොහෝ කලක් ජීවත්වෙව.

167. ශෝභන තැනැත්තියෙනි, මුල් සහිත මසුරු මල දුරුකොට මෙලොව දී ධර්මයෙහි භූසිර දන් දී ශෝක රහිත රජස් නැති දිව්‍යස්ථානය වූ තමා වසයෙහි පවත්නවුනට නිවාස වූ දෙව්ලොවට අගර්හිත වූවා පෑමිණෙව.

තුන්වැනි මත්තා ප්‍රේම වස්තුව යි.

2. 4

- 168. කාළී දුබ්බ ඡෛරුපාසි ඵරුසා භීරුදස්සනා,
පිබ්බලාසි කල්ලාරාසි න තං මඤ්ඤුමි මානුසිනති.
- 169. අභං නන්ද නන්දසෙනා¹ භරියා තෙ පුරෙ අහුං,
පාපකමමං කරිඤාන පෙතලොකමිතො ගතාති.
- 170. කිනතු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
කිසස කමමවිපාකෙන පෙතලොකමිතො ගතා.
- 171. වණ්ඨි ඵරුසවාචා ව තඨි වාසිං අභාරවා,²
තාභං දුරුතං වඤාන පෙතලොකමිතො ගතා.
- 172. භන්දුකාරියං දදමි තෙ ඉමං දුස්සං නිවාසය,
ඉමං දුස්සං නිවාසෙඤා ඵහි නොස්සාමි තං සරං.
- 173. වඤ්ඤා අනාපානඤ්ච ලච්ඡසි කං සරං ගතා,
පුතෙත ව තෙ පසසිස්සසි සුනිසායො ව දකඛසි.
- 174. භපෙඤා භපෙඤා තෙ දිනං න මඤ්ඤං උපකපතී,
භික්ඛු ව සීලසමපතෙත චිතරාගෙ බහුස්සුතෙ.
- 175. තපෙභි අනාපානෙන මම දකඛිණමාදිස,
තදභං සුචිතා භෙස්සං සබ්බකාමසමිදධිතී.
- 176. සාධුති සො පටිස්සුඤා දනං විපුලමාකිඨී,
අනං පානං බාදනීයං වඤ්ඤොසනානි ව.
- 177. ජනං ගඤ්ඤා මාලඤ්ච විවිධා ව උපාගතා,
භික්ඛු ව සීලසමපතෙත චිතරාගෙ බහුස්සුතෙ;
තපෙඤා අනාපානෙන තස්සා දකඛිණමාදිසි.
- 178. සමනනකරානුදදිට්ඨෙවිපාකො උදපජ්ජථ,
භොජනවජ්ජාදනපානීයං දකඛිණොය ඉදං ඵලං.
- 179. තතො සුද්ධා සුචිවසනා කාසිකුක්ඛමධාරිණී,
විචිතාවඤාභරණා සාමිකං උපසඤ්චමි.

1. නන්දසෙන - මජ්ඣං.
2. වණ්ඨි ව ඵරුසා වාසිං තඨි වාසි අභාරවා - මජ්ඣං.

2. 4

(නන්දසේන උපාසක මෙසේ විචාරයි:)

168. කළු වූ දුර්වර්ණ සිරුරු පැහැති කැකුළු සිරුරැති (තෙපි) බියකරු පෙනීම් ඇතියාව, පිහුවන් ඇස් ඇතියාව, කළුදත් ඇතියාව, නොප මනුෂ්‍ය ස්ත්‍රියකැ යි නො හඟීම්.

(ප්‍රේතිය:)

169. නන්දසේන, මම පෙර ඔබගේ නන්ද නමැති බිරිඳ වීම්. පවිකම් කොට මෙලොවින් ප්‍රේතලොකයට ගියා වෙමි.

(නන්දසේන:)

170. කා විසි මුනි කිදෙරින් කිනම් පවක්කොප කරන ලද ද? කිනම් කමියක විපාකයෙන් තෙපි මෙලොවින් ප්‍රේතලොකයට ගියහු ද?

(ප්‍රේතිය:)

171. මම වණ්ඩ වැ පරුෂවචන ඇති වූමු. ඔබ කෙරෙහි ද ගරු සරු නො වූමු. ඒ මම නපුරු බස් බැණ මෙලොවින් ප්‍රේතලොකයට ගියා වෙමි.

(නන්දසේන:)

172 එසේ නම් නොපට උතුරුසඵව දෙමි. මේ සඵව හැඳ ගනුව. මෙය හැඳ ගෙන එව. මම නොප ගෙරට පමුණුවමි.

173. ගෙට ගිය තෙපි වස්ත්‍ර ද ආභාරපාන ද ලබන්නාව. තෙපි කිගේ පුත්‍රයන් ද බලන්නාව. යෙහෙළණියන් ද දක්නාව.

(ප්‍රේතිය:)

174-175. යුෂ්මත්තූගේ අතින් මා අතට දෙන ලද්ද මට නො පැමිණෙයි. සිල්වත් වූ විතරාග වූ බහුග්‍රැත වූ භික්ෂුන් ආභාරපානයෙන් තර්පණය කරව. (එහි) පින මට දෙව. එකල මම සියලු කම්සැපතින් සමෘද්ධ වූවා සුවපත් වෙමි.

176-177. හේ මැනුවැයි පිළිතුරු දී මහාදනයක් පැවැත් වී. ආභාර ද පානවර්ග ද කෑ යුතු දෑ ද වස්ත්‍රසෙනාසන ද ඡත්‍ර ද සුවඳ ද මල් ද විවිධ උපාහන ද පුද සිල්වත් විතරාග බහුග්‍රැත භික්ෂුන් ආභාරපානයෙන් සකස්වා (එහි) පින ඇට දුන්නේ ය.

178. පින් දීමට අනතුරුව (එහි) විපාකය ඇයට පහළ විය. භොජන ද වස්ත්‍ර හා පියයුතු දෑ ද (උපත) දක්ෂිණායෙහි මේ එලයි.

179. ඉක්බිති ඔ විසිතුරු සුදුපිළි ඇති වැ උතුම් කසියඵ දරමින් විචිත්‍ර වස්ත්‍රාභරණ ඇත්ති හිමියා වෙත එළැඹියා ය.

(නන්දසේන:)

180. දෙවදුරු, යම්කලෙකට තෙපි ඉතා මනහර ශරීරවර්ණයෙන් දවහන් කරුව මෙන් සියලු දසදිගන් බබුළුවන්න සිටුහු.

181. කුමකින් තොපගේ මෙවැනි සිරුරුපැහැයෙක් වී ද? කුමකින් තොපගේ මෙහි සමෘද්ධියක් වී ද? මනවඛන යම්කිසි භෞග කෙනෙක් වෙත් නම් ඒ භෞගයෝ තොපට උපදිත්.

182. මහත් අනුභාව ඇති දෙවදුරු, තොප විචාරම්. මිනිස් වූ (කල) තෙපි කිනම් පිනක් කළවු ද? කවර පිනක හේතුවෙන් මෙසේ දිලියෙන අනුභාව ඇතියවු ද? තොපගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගන් බබුළුවයි.

(දෙව් දු:)

183. නන්දසේන මම නන්ද වෙමි. පෙර ජාතියෙහි හවත්නුගේ බිරිඳ වූවු. පවකම් කොට මෙලොවින් ප්‍රේම ලොකයට ගියවු.

184. හවත්නු විසින් දෙන ලද දනයෙන් කිසිවකිනුත් බිය නැති ව සතුටු වෙමි. ගෘහපතිය, (හවත්) සියලු නැයන් සමග දිගු කලක් ජීවත් වව.

185. ගෘහපතියෙනි, ලෝබ දේස මුල් සහිත මසුරුමල දුරු කොට මෙලොව දී දහමිහි හැසිර දන් දී ශෝක රහිත රජස් නැති දිව්‍යස්ථානය වූ සියවසයෙහි පවත්වනුවනට නිවාස වූ දෙවලොවට අගර්හිත වූයේ පැමිණෙව.

නන්ද ප්‍රේමවස්තුව යි.

2. 5

(අදින් නපුබබක:)

186. අබරණින් සැරසුණු මට වූ කොඩොල් ඇති මල්දම් දරන රත්සලුනෙන් අලෙවු දුන් සිරුරැකි තෙපි දෙඅත් හිස බැඳගෙන හඬවූ මේ වනමැද කුමක් හෙයින් තෝ දු:බිත වවු ද?

(මට්ටකුණ්ඩලී:)

187. රන්මුවා පැහැසර රියමැදිරියක් මට උපන. ඒ රියමැදිරියට සක්සුවලක් නො ලබමි. ඒ දුකින් මම දිවි හරනෙමි.

(අදින් නපුබබක:)

188. සොදුරු තරුණය, මට කියව, මම තට රන්මුවා වූ හෝ මිණිමුවා වූ හෝ ලොහිතධනමාණිකාරමය වූ හෝ වැළින් රිදීමුවා වූ හෝ සක්සුවලක් ලබා දෙමි.

- 189. සො මාණවො තසස පාවදී
වන්දසුරියා උභයෙසදී සසරෙ,
සොවණණමයො රථො මම
තෙන වසකුසුගෙන සොහතීති.
- 190. බාලො බො කම්මසි මාණව
යො කං පකුසසෙ අපකුසං,
මකුසුමී තුවං මරිසසසි
න හී කං උච්ඡසි වන්දසුරියෙති.
- 191. ගමනාගමනමපි දීසසති
වණණධාතු උභයෙසදී වීරියො,
පෙනො පන කාලකතො න දීසසති
කොනිධ කන්දනං බාලාතරොති.
- 192. සච්චං බො වදෙසි මාණව
අභමෙව කන්දනං බාලාතරො
වන්දං විය දුරකො රුදං
පෙනං කාලකතාභිපකුසං.
- 193. ආදිතං වන මං සන්තං සතසිතංව පාවකං,
වාරිතා විය ඔසිකුචං සබ්බං නිබ්බාපයෙ දරං.
- 194. අබ්බභී වන මෙ සලලං සොකං හදයනිසසිතං,
යො මෙ සොකපරෙතසස පුත්තසොකං අපානුදී.
- 195. ස්වාභං අබ්බුලාසලෙලාසමී සීතිභුතොසමී නිබ්බුතො,
න සොවාමී න රොදමී තව සුකාන මාණව.
- 196. දෙවතානුසි ගතධබ්බො ආදු සකෙකා පුරින්දදො,
කො වා කං කසස වා පුත්තො කථං ජානෙමු තං මයං
- 197. යඤච කන්දසි යඤච රොදසි
පුත්තං ආලාභනෙ සයං දභිතවා,
ස්වාභං කුසලං කරිකා කමමං
තිදසානං සභවාතං පනො.
- 198. අසං වා බ්හුං වා නාදුසාම¹
දුතං දන්තසස සකෙ අභාරෙ,
උපොසථකමමං වා තාදිසං
කෙන කමමන ගතොසි දෙවලොකනති.

¹ නාදුසං - ධ.

189. ඒ තරුණයා ඔහුට මෙසේ කී: මේ අහස්හි සඳහිරු දෙදෙනා පෙනෙති. මගේ රත්මුවා රිය ඒ සක්යුවලින් හොබනේ වෙයි.

(අදින්න පුබ්බක:)

190. තරුණය, යම්බඳු තෙපි නො පැතිය යුත්තක් පතනාහු ද, ඒ තෝ බාලයෙක් ම වඩු නොප මැරෙති යි සිතමි. තෙපි සඳහිරු දෙදෙනා නො ම ලබනහු.

(මට්ටකුණ්ඩලී:)

191. (බමුණ, මේ සඳහිරු දෙදෙනාගේ) ගමනාගමනය ද පැහැ සටහන් හා ගමනවීථි දෙක ද පෙනේ. කලුරිය කළ පරලොව ගිය තැනැත්තේ වූ කලී නො පෙනේ. මේ තැන හඬන අප දෙදෙනා අතුරෙන් කවරෙක් බාලතර වේ ද?

(අදින්න පුබ්බක:)

192. තරුණය, තෙපි සැබවක් ම කියවූ සඳට අඬන දරුවකු මෙන් මියැ පරලොව ගියහු පතමින් අඬන මම මැ, හඬන අප දෙදෙනා අතුරෙන් වඩා බාල බැව් ඇත්තෙමි.

193. ගිනෙල් ඉසින ලද ගින්නක් මෙන් මා හද ඇවිල ගත් සියලු සෝ ගින්න තෙපි දිය ඉසින්නකු මෙන් නිවූවහු ය.

194. යමෙක් සොවින් මැඩුණු මාගේ පුත්‍ර ශෝකය දුරු කෙළේ ද, ඒ තෙපි මා හද ඇසුරු කළ සෝ හුල උදුළහු.

195. ඒ මම උදුළ සෝහුල් ඇතියෙමි, සිහිල් වූයෙමි, නිවුණෙමි වෙමි. තරුණය, නොප බස් අසා මම ශෝක නො කරමි, නො හඬමි.

196. තෙපි දෙවියෙක් වහු ද, ගඳඔක් වහු ද? නැතහොත් පුරින්දද නම් වූ සක්දෙව් වහු ද? තෙපි කවරහු ද? කාගේ හෝ පුතෙක් වහු ද?

(මට්ටකුණ්ඩලී:)

197. තෙපි පුතු සොහොනෙහි දවා යම් පුතකු ඇරබ තෙමේ ම සොවිහුද, යමකු ඇරබ හඬවූ ද, ඒ මම කුසල කමියක් කොට දෙවියන්ගේ සහභාවයට පැමිණියෙමි.

(අදින්නපුබ්බක:)

198. සිය ගෙහිදී (දන්) දෙන (කොපගේ) ස්වල්ප වූ හෝ බොහෝ වූ හෝ දනක් හෝ එබඳු පොහෝකමක් හෝ මම නො දිටිමි. කවර කර්මයෙකින් තෙපි දෙවිලොව ගියහු ද?

- 199. ආබාධිකොභං දුකඛිනො බාලහගිලානො¹
 ආතුරරූපොමහි සකෙ නිවෙසනෙ,
 බුද්ධං විගතරජං චිතිණ්ණකඩබං
 අද්දකඛං සුගතං අනොමපඤ්ඤං.
- 200. සවාභං මුදිතමනො පසන්භවිතෙතා
 අඤ්ජලිං අකරිං තථාගතසස,
 තාභං කුසලං කරිඤා කමමං
 කිද්දසානං සභවාතං පනෙතා.
- 201. අච්ඡරියං චත අබ්භුතං
 අඤ්ජලිකමමසස අයමීදිසො විපාකො,
 අභමපි මුදිතමනො පසන්භවිතෙතා
 අජෙජව බුද්ධං සරණං චජාමි.
- 202. අජෙජව බුද්ධං සරණං චජාමි
 ධම්මඤ්ච සඛ්ඤ්ච පසන්භවිතෙතා,
 තථෙච සික්ඛාය පද්දති පඤ්ඤා
 අබ්ඤ්ඤච්චලානි සමාදියඤ්ඤ.
- 203. පාණාතිපාතා විරමසුඤ්ඤා
 ලොකෙ අදිනතං පරිචජ්ජයඤ්ඤා,
 අමජ්ජපො මා ච මුසා භණාමි
 සකෙත දුරෙත ච භොති තුට්ඨො.
- 204. අඤ්ඤාමොසි මෙ යකඛ හිතකාමොසි දෙවනෙ;
 කරොමි තුයභං චචනං තුංසි ආචරියො මම.
- 205. උපෙමි සරණං බුද්ධං ධම්මඤ්චාපි අනුඤ්ඤා,
 සඛ්ඤ්ච නරදෙවසස ගච්ජාමි සරණං අභං.
- 206. පාණාතිපාතා විරමාමි බීජං
 ලොකෙ අදිනතං පරිචජ්ජයාමි
 අමජ්ජපො නො ච මුසා භණාමි
 සකෙත දුරෙත ච භොමි තුට්ඨොති.

මට්ඨකුණධලීපෙතවික්‍රම පඤ්ඤමං.

2. 6

- 207. උට්ඨෙති කණ්ඤා කිං සෙසි කො අජො සුපනෙන තෙ,
 යො ච තුඤ්ඤං සකො භාතා හදයං චන්චුඤ්ඤා දකඛිණං,
 තඤ්ඤ වාතා බලියනති සසං ජපෙති කෙසච,

1. ඕලානො - මජ්ඣං.

(මට්ටකුණ්ඩලී:)

199. (බමුණ:) මම සිය නිවෙස්හි පෙළීම ඇතියෙමි දුක්ඛිත වූ යෙමි දඩ්ගිලන් ඇතියෙමි ආතුර ස්වභාව ඇතියෙමි වීමි. ඒ මම පහවූ රාගාදී රජස් ඇති දුරු කළ සැක ඇති, සොහන ගමන් ඇති, අලාමක නුවණ ඇත් බුදුන් දුටුයෙමි.

200. ඒ මම සතුටුසිත් ඇතියෙමි පහන් සිත් ඇතියෙමි තරාගතයන් වහන්සේට ඇදීලී බැඳ වැන්දෙමි. මම ඒ පින්කම කොට දෙවියන්ගේ සහභාවයට පැමිණියෙමි.

(අදින්නපුබ්බක:)

201. ආශ්වයාභියෙකි, පුදුමයෙකි, එකැතියෙන් ම අඤ්ඤාලිකර්මයේ මෙ බදු විපාකයෙකැ. මමත් ප්‍රමුද්ධ සිතැති ව ප්‍රසන්න සිතැති ව අද ම බුදුන් සරණ යෙමි.

(මට්ටකුණ්ඩලී:)

202. පහන් සිතැති ව අද ම බුදුන් ද ධර්මය ද සඤ්ඤා ද සරණ යව. එසේ ම ශීක්ෂා පද පස ද නො කඩකොට සපුරා සමාදන් වෙව.

203. වහා පණිවායෙන් වෙන් වෙව. ලොවැ නුදුන්දෙය (ගැන්ම) දුරු කරව. මත්පැන් නො බොව, බොරු නො කියව, සිය අභූවගෙන් ම තුටු වෙව.

(අදින්නපුබ්බක)

204. යක්ෂය, තෙපි මට වැඩ කැමැත්තහු, දෙවිය, තෙපි මට හිත කැමැතියහු. මම තාගේ වචනය පිළිපදීමි. තෙපි මාගේ ඇදුරු වවු.

205. මම අනුක්තර වූ බුදුන් ද ධර්මය ද සරණයෙමි. මම නර දෙවිහුගේ සඤ්ඤා ද සරණ යෙමි.

206. පණිවායෙන් වහා වෙන් වෙමි. ලොවැ නුදුන්දෙය (ගැන්ම) දුරු කරමි. මද්‍යපයෙක් නො වෙමි. බොරු ද නො කියමි. සිය බිරියගෙන් ම තුටු වෙමි.

මට්ටකුණ්ඩලී ප්‍රකවස්තුව සි.

2. 6

(ඇමති:)

207. කෘෂ්ණ රජතුමනි, නැගිටින්න. කුමක් හෙයින් නිදවූ ද? තොපගේ නිදීමෙහි කවර අර්ත්ථයෙක් ද? තොපගේ හෘදය (වැනි) වූ ද, දකුණැස (වැනි) වූ ද සිය සොහොවුරු වූ යම සතපණ්ඩිතයෙක් වී ද ඔහුගේ (උමතු) වාතයෝ බලවක් වූහ. කෙසෙව රජතුමනි, තොප සොහොවුරු "සාවකු දෙව"යි නන්දෙයි.

- 208. තඹය නං වචනං සුඤ්චා රොහිණියාසංකප්පං කෙසවො
තරමානරුපො උට්ඨාසි භාතූසොකෙන අට්ඨිතො.
- 209. කිනතු උමමකරුපොව කෙවලං දවාරකං ඉමං,
සසො සසොති ලපසි කිදිසං සසමිච්ඡසි.
- 210. සොවණ්ණමයං මණ්ඩමයං ලොහමයං අථ රුපියාමයං,¹
සඬබ්බිලාපවාළමයං කාරයිසසාමි තෙ සසං.
- 211. සන්ති අඤ්ඤපි සසකා අරඤ්ඤ වනගොවරා,²
තෙපි තෙ ආනයිසසාම කිදිසං සසමිච්ඡසි.
- 212. නාහමෙනෙ සසෙ ඉච්ඡෙ යෙ සසා පට්ඨිතිසසිතා³
ව්ඤ්ඤො සසමිච්ඡාමි තං මෙ ආහර කෙසව.
- 213. සො නුන මධුරං ඤාති ජීවිතං චිජ්ඣසසි,
අපඤ්ඤං පඤ්ඤං ව්ඤ්ඤො සසමිච්ඡසි.
- 214. එවඤ්ඤො කණ්ණ ජානාසි යථඤ්ඤමනුසාසසි,
කසමා පුරෙ මතං පුත්තං අජ්ජාපි අනුසොචසි.
- 215. යෙ න ලබ්භා මනුසෙසන අමනුසෙසන වා පන,
ජාතො මෙ මා මරී පුත්තො කුතො ලබ්භා අලබ්භියං,
- 216. න මනනා මුලභෙසජ්ජා ඔසධෙහි ධනෙන වා,
ස සසා ආනයිතුං කණ්ණ යං පෙතමනුසොචසි.
- 217. මහද්ධනා මහාභොගා රට්ඨවනෙසාපි බක්ඛියා,
පහුතධනධඤ්ඤා යෙ තෙපි නො අජරාමරා.
- 218. බක්ඛියා බ්‍රාහ්මණා වෙසසා සුද්ද වණ්ණාලපුත්තකුසා,
එතෙ වඤ්ඤා ව ජාතියා තෙපි නො අජරාමරා.
- 219. යෙ මනනං පරිවණෙනති ජලඛං බ්‍රහ්මචීනතිතං
එතෙ වඤ්ඤා ව ජාතියා තෙපි නො අජරාමරා.

1. රුපියමයං - මජ්ඣ.
 2. අරඤ්ඤවනගොවරා - මජ්ඣ.
 3. පට්ඨිතිසසිතා - සීඝ්‍ර.

208. කේසව රජ රොහිණියා ඇමතීමේ එබස් අසා සෝචුරු සොචින් පෙළුණේ වෙළෙච් සැහැච් ඇතියේ නැගිට්ටිය.

209. කීමෙක් ද? උමතු ගති ඇතියකු සේ මේ මුළු ද්වාරවකී නුවර (ඇවිදීමින්) “සාවෙක්”, “සාවෙක්”යි කියමින් නන්දෙඩවු. තෙපි කෙබඳු සාවකු කැමැත්තහු ද?

210. රන්මුවා වූ ද, මිණිමුවා වූ ද, ලෝමුවා වූ ද, යළි රිදීමුවා වූ ද, සක්-සිලා-පබළුමුවා වූ ද සාවකු තොපට කරවන්නෙමි.

211. වනය ගොදුරුබිම් කොට වෙසෙන වෙනත් සාවෝ ද වජ්ජි ඇත්තාහ. තොපට ඔවුනුදු ගෙනෙමි. තෙපි කෙබඳු සාවකු කැමැතියහු ද?

(සතපණ්ඩිත:)

212. කේසව, පොළොව ඇසුරු කරන යම් සාවෝ වෙත් නම් මම ඒ සාවුන් නො කැමැත්තෙමි. සඳුමඩලින් සාවා කැමැත්තෙමි. මට ඒ සාවා ගෙන දෙව.

(කෙසව:)

213. මලඤ්චෙනි, ඒ තෙපි සඳින් සාවකු කැමැත්තහු නම් ඒකාන්තයෙන් නො පැතියයුත්තක් පතහු තෙපි මිහිරි දිවිය හරනහු ය.

(සතපණ්ඩිත:)

214. කෘෂ්ණය, තෙපි යමයේ අන්‍යයක්හට අනුසාසනය කරවු ද ඒ අනුසාසනය එසේ ම දැනිවු නම් කුමක් නිසා පෙර මළ පුතු වෙනුවෙන් අදත් ශෝක කරවු ද?

215. මිනිසකු විසින් හෝ දෙවියකු විසින් හෝ යමක් නො ලැබිය හැකි වේ නම්, මාගේ උපන් පුතා නො මැරේවා යන නො ලැබිය හැකි වූ එය කෙසේ ලැබිය හැකි ද?

216. කෘෂ්ණය, පරලොව ගිය යම් පුතකු අනුව ශොක කරවු නම් ඒ පුතු ගෙන ඊමට මන්ත්‍රයෙකින් හෝ මුල් බෙහෙදෙකින් හෝ නන් වැදැරුම් වූ ඔසුවලින් හෝ ධනයෙන් හෝ නො හැකි වේ.

217. මහත් ධන ඇති, මහත් සම්පත් ඇති, රට ඇති බොහෝ ධන ධාන්‍ය ඇති යම් රජවරු වෙත් නම් ඔහු ද අජරාමර නො වෙත්.

218. ක්ෂත්‍රියයෝ ය බ්‍රාහ්මණයෝ ය චෛත්‍යයෝ ය ගුරුයෝ ය සැබොල් පුප්පඩුවෝ ය යන මොහු ද මෙයින් අන්‍යයෝ වෙත් නම් ඔහු ද තම ජාතිය නිමිත්තෙන් අජරාමර නො වෙත්.

219. යම් කෙනෙක් බ්‍රහ්මයා විසින් (බමුණන්ට) කියන ලද සඟිත් යුත් වෙදය පිරිවහන් ද වෙදභ්‍යානයෙන් යුත් මොහු ද අන්‍යයෝ ද යන සියල්ලෝ ම අජරාමර නො වෙත්.

- 220. ඉසයො වාපි යෙ සන්තා සංඝඤ්ඤා නන්තා තපසස්සිනො,
සරිරං තෙපි කාලෙන විජ්ඣනති තපසස්සිනො.
- 221. භාවිතන්තා අරහන්තො කතකිච්චා අනාසවා,
නිකඛ්ඵනති ඉමං දෙහං පුඤ්ඤපාපපරිකබ්බයා.
- 222. ආදිහ්තං වත මං සන්තං සතස්සිතංව පාවකං,
වාරිනා වීය ඔසිඤ්ඤං සබ්බං නිබ්බාපයෙ දරං.
- 223. අබ්බුලහං වත මෙ සලලං සොකං හදයනිසස්සිතං,
යො මෙ සොකපරෙතස්ස පුත්තසොකං අපානුදි.
- 224. ස්වාහං අබ්බුලහසලලොස්ථි සීතිභුතොස්ථි නිබ්බුතො,
න සොවාමි න රොදමි තව සුඤ්ඤාන භානික¹.
- 225. එවං කරොතති සප්පඤ්ඤා යෙ භොතති අනුකම්පකා,
විනිවිතස යතති සොකම්භා සතො ජෙට්ඨංව භාතරං,
- 226. යත්ඤ ඵතාදිසා භොතති අමච්චා පරිවාරකා,
සුභාසිතෙන අනෙවතති සතො ජෙට්ඨංව භාතරතති.

කංඝපෙතවස්ත්‍ර ඡට්ඨං.

2. 7

- 227. නග්ගො දුබ්බණ්ණරූපොසි කියො ධම්මි සඤ්ඤො,
උප්පාසුප්පිකො කිසිකො කො නු ඤ්ඤි මාරිස.
- 228. අහං හදන්තෙ ජෙතොමහි දුග්ගතො යමලොකිකො,
පාපකම්මං කරිඤ්ඤාන පෙතලොකම්මො ගතො
- 229. කිනඤු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං
කිසිස කම්මෙවිපාකෙන පෙතලොකම්මො ගතො.

1. භාසිතං-භි.

220. කයවචන දෙකින් සන්සුන් වූ සංයතසින් ඇති තපොගුණ සුන් යම් මුනිවරයෝ වෙත් ද රාගාදී පච්චිකවන ඔහු ද සුදුසු කල්හී සිරුර හැර දමත්.

221. භාවිතසින් ඇති කොට නිමවූ සිවුමග කිය ඇති ආභුව රහිත මහරහත්හු පින්පච්චි ගෙවීමෙන් මේ සිරුර බහා නැති.

(කෙසව:)

222. ගිතෙල් ඉසින ලද ගින්නක් මෙන් මා හද ඇවිලගත් සියලු සෝ ගින්න තෙපි දිය ඉසින්නකු මෙන් නිවුවහු ය.

223. සොචින් පෙළුණු මාගේ පුත්‍රශෝකය යමෙක් දුරුකෙළේ ද ඒ තෙපි මා හද ඇසුරු කළ සෝ හුල උදුළහු ය.

224. ඒ මම උදුළ සෝහුල් ඇතියෙමි, සිහිල් වූයෙම වෙමි, නිවුණෙම වෙමි, සොහොවුර, තොපගේ වදන් අසා මම ශෝක නො කරමි, නො හඬමි.

225. සතපණ්ඩිත යමිසේ දෙටුබැයා පුත්‍රශෝකයෙන් මුදු ලුයේ ද, එසේ ම නැණවත් කුළුණැති යම් කෙනෙක් වෙත් නම් ඔහු ද මෙසේ කරත්.

226. සතපණ්ඩිත යමිසේ දෙටුබැයා සුභාෂිතයෙන් ශෝක රහිත බවට පැමිණවූයේ ද එසේ යමෙකුට මෙබඳු නැණවත් ඇමතියෝ ද සේවකයෝ ද වෙත් නම් ඔහු ද මෙබඳු වෙත්.

කාණ්ණ ප්‍රත්‍යවස්තුව යි.

2. 7

(වෙළෙඳෝ ධනපාල ප්‍රත්‍යයා දෑක මෙසේ විචාරති:)

227. නිදුකාණෙනි, තෙපි නග්නවු ය. විචර්ණ රු ඇතියහු ය, කාශ ය, නහර ඉල්පුණු සිරුරු ඇතියහු ය. ඉල්පුණු ඉළ ඇති කාශ වූ තෙපි කවරහු ද?

(ධනපාල ප්‍රත්‍යයා:)

228. පින්වත්නි, මම ප්‍රේතලොකයෙහි උපන් දුකට පත් ප්‍රත්‍යයෙක්මි. පච්කම් කොට මෙලොචින් ප්‍රේත ලොකයට ගියෙමි වෙමි.

(වෙළෙඳෝ:)

229. කාවිසිමුනි තිදෙරින් තොප කිනම් පවක් කරන ලද ද? කවර කම්යක විපාකයෙන් (තෙපි) මෙලොචින් ප්‍රේත ලොකයට ගියවු ද?

- 230. නගරං අත්ථි දසනනානං ඵරකච්ඡන්තිවිසසුතං,
තස්ස සෙට්ඨි පුරෙ ආසිං ධනපාලොති මං විදුං.
- 231. අසීති සකච්චාභානං හිරඤ්ඤස්ස අහොසි මෙ,
පඤ්ඤං මෙ ජාතරූපං මුත්තා වෙඵරියා ඛහු.
- 232. තාව මහඛනස්සාපි න මෙ දතුං පියං අහු,
පිදභිත්වා දාරං භුඤ්ජාමි මා මං යාවනකාදුසුං.
- 233. අස්සදොධා මච්ඡරී වාසිං කදරියො පරිභාසකො,
දදන්තානං කරොන්තානං වාරයිස්සං ඛහුජ්ජනං.
- 234. විපාකො නත්ථි දනස්ස සඤ්ඤමස්ස කුතො ඵලං,
පොක්ඛරඤ්ඤදපානා ආරාමාති ච රොපිතෙ.
- 235. පපායො ච විනායෙසිං දුගෙහ සච්ඤමනාති ච,
සවාභං අකතකලායාණො කතපාපො තතො වුතො.
- 236. උපපනොතා පෙත්ථිවිසයං බුජ්ජිපාසාසමපපිතො,
පඤ්ඤා පණ්ණාසවස්සාති යතො කාලකතො අභං.
- 237. නාභිජානාමි භුත්තං වා පීතං වා පන පාතීයං,
යො සංයමො සො විනායො යො විනායො යො සංයමො.
- 238. පෙනා හි කීර ජානාති යො සංයමො යො විනායො,
අභං පුරෙ සංයමීස්සං නාදසිං ඛහුකෙ ධනෙ.
- 239. සනෙත්ථු දෙයාධමෙමසු දීපං නාකාසිමත්තනො,
සොභං පච්ඡානුතප්පාමි අත්තකම්මඵලපගො.
- 240. උඛං චතුභි මාසෙහි කාලකිරියා භවීස්සති.
ඵකන්තං කටුකං සොරං නිරයං පපතිස්සභං.
- 241. චතුස්සක්ඛණං චතුදාරං විභත්තං භාගසො මීතං,
අයොපාකාරපරියන්තං අයසා පච්ඡුජ්ජිතං.
- 242. තස්ස අයොමයා භූමි ජලිතා තෙජසා යුතා.
සමන්තා යොජනසතං ඵරිත්වා තිට්ඨති සබ්බදු.

(ධනපාල:)

230. දසන්න රටවැසියන්ගේ එරකවිෂ්ඨ ප්‍රසිද්ධ නුවරෙක් ඇත. මම ඉකුත් අත්බැවිහි එහි සිටුවරයෙක් වීමි. මිනිස්සු මා “ධනපාල සිටුව” යයි දත්හ.

231-232. මට අමුරන් පිරු ගැල්බර පසුවක් විය. එසේ ම මට රන් ද විය. මුතු ද වෙරළමිණි ද බොහෝ විය. එපමණ මහත් ධනය ඇත්තාවූ ද මට දන්දීමට කැමැත්තක් නො විය. “යදියෝ මා නො දකිත්වා”යි දෙර වසා ගෙන අහර බුදීමි.

233. මම සැදැහැ නැති, මසුරුගති ඇති, තද මසුරෙක් ද මෙරමාහට පරිභව කරන්නෙක් ද වීමි. දන් දෙන්නවුන්, පින්කරන්නවුන් බොහෝ දෙන එයින් වළකාලීමි.

234-235. දීමේ විපාකයෙක් නැත. සිල්දැකීමේ එලයක් කොයින් වේ දැ යි කියෙමි. පැන් පොකුණු හා ලිං ද උයන්වතු ද පැන් හල් ද දුර්ගයන්හි කළ ඒ දඩු ද වනසාලීමි. ඒ මම නොකළ පින් ඇතියෙමි කළ පව ඇතියෙමි එතැනින් ව්‍යුත වූයෙමි.

236. ප්‍රේත ලොකයට පැමිණියෙමි සාපිපාසා දෙකින් මධනා ලද්දේ වෙමි. යම් දිනක මම කලුරිය කෙළෙමි ද (එදින පටන්) පස් පනස් වසක් මුළුල්ලෙහි, කෑ අහරක් ගැන හෝ පු පැනක් ගැන නො දනිමි.

237. අදන සංඛ්‍යාත යම් සංයමයක් වී ද, එය විනාශය යි. (ප්‍රභව යොනියෙහි ඉපදවීම සංඛ්‍යාත) යම් විනාශයක් වී ද, එය (අදන යයි කියනු ලබන) සංයමය යි.

238. (දෙයධර්මාපරිත්‍යාග සංඛ්‍යාත) “යම් සංයමයෙක් වේ ද එය විනාශ ය”යි ප්‍රේතයෝ ම දනිත්. මම පෙර ධනය ඇති කල්හිත් දීමෙන් වැළකී සිටියෙමි. දන් නො දිනිමි.

239. දනවස්තු ඇතිකලෑ ද තමහට පිහිටක් නො කෙළෙමි. ඒ මම තම පවකම් පලයට පැමිණියෙමි (දන්) පසුනැවිලි වෙමි.

240. සිවුමසෙකින් මතුයෙහි (මාගේ) කාලක්‍රියාව වන්නේ ය. (එකල) මම එකැතියෙන් කැකුළු වූ දරුණු වූ මහානිරයට වැටෙමි.

241. (එහි) කොන් සතරෙක, දෙරටු සතරෙක ප්‍රමාණ කරන ලදුව කොටස් වශයෙන් බෙදන ලද යපවුරෙකින් වට කරන ලද යපියනෙකින් වසන ලදී.

242. ඒ නිරයේ අයෝමයභූමිය ගින්නෙන් දිලියෙයි. මහගිනි දැලින් යුතු වෙයි. ඒ (ගින්න) භාත්පසැ යොදුන් සියයක් තැන පැතිර හැම කල්හි සිටියි.

- 243. තස්වාහං දීසමඤ්චානං දුඝඛං චේදිසසං චේදනං,
එලං පාපසස කම්මසස තසමා සොවාමහං භුසං.
- 244. තං චෝ වදුමී හද්දං චෝ යාවනේතස්ස සමාගතො,
මාකස්ස පාපකං කම්මං ආචී වා යදී වා රහො.
- 245. සචෙ තං පාපකං කම්මං කරිසසථ කරොථ වා,
න චෝ දුඝඛා පමුත්තාස්සී උපපච්චාපි පලායතං.
- 246. මනෙතය්‍යා හොථ පෙනෙතය්‍යා කුලෙ ජෙචධාපවායකා,
සාමඤ්ඤා හොථ බ්‍රහ්මඤ්ඤා එවං සග්ගං ගමීසසථා'ති.

ධනපාලපෙනවිඤ්චු සතකමං.

2. 8

- 247. නග්ගො කියො පඛ්ඛපීතොසි හනොත,
රත්තං කුභිං ගච්චසි කියස හෙතු¹,
ආචීකඛ මෙ තං අපි සක්කුණෙමු
සඛ්ඛෙන විතතං පටිපාදයෙ තුවං.
- 248. බාරාණසීනගරං දුරස්සුට්ඨං
තස්වාහං ගහපති අඛචකො දීනො,
අදනා ගෙධිතමනො ආමීසසථී
දුසසීලොන යමචීසයමභී පනොතා.
- 249. සො සුචිකාය කිලමීනො තෙභී
තෙනෙව ඤාතීසු යාමී ආමීසහෙතුං,
අදනසීලා න ච සද්දහනති
දනඵලං හොති පරමභී ලොකෙ.
- 250. ධීතා ව මඤ්ඤං ලපනෙ අභිකඛණං
දසසාමී දනං පිතුනං පිතාමහානං,
උපකඛටං පරිචීසයනති බ්‍රාහ්මණෙ
යාමාහං අනඛචීඤ්ඤං හොතතුං.
- 251. තමචෝච රාජා අනුභවීයාන තලෙ
එය්‍යාසි බීපපං අහමපි කරිසසං සුජං,
ආචීකඛ මෙ තං යදී අස්සී හෙතු
සඤ්ඤාසීතං හෙතුවචෝ සුඤ්ඤාමී.

1. කිඤ්චකම හෙතු - කපථී.

243. මම ඒ නිරයෙහි දිගු කලක් දුක් විදිමි. මේ පව්කමැ එලයි. එයින් මම වැඩියක් යොක කරමි.

244. එහෙයින් මම තොපට කියමි. තොපට යහපතක් වේවා. මෙහි යම්පමණ දෙනෙක් රැස්වුහු ද ඒ තෙපි ප්‍රකට ව හෝ නොහොත් රහසැ හෝ පව්කමක් නො කරවු.

245. ඉදින් තෙපි ඒ පව්කම මතු කරන්නවු නම් හෝ දුන් කරවු නම් හෝ අහසට නැග පලායන්නා වූ ද ඒ තොපට දුකින් මිදීමෙක් නම් නැත.

246. මවට හිතවුවෝ පියාට හිතවුවෝ කුල දෙටුවන් පුදන්තෝ වවු. ශ්‍රමණයන් පුදන්තෝ බ්‍රාහ්මණයන් පුදන්තෝ වවු. මෙසේ කරන තෙපි සුගතියට යවයි.

ධනපාල ප්‍රේතවස්තුව යි.

2. 8

(අජාසත් රජ ප්‍රෙතයා දැක:)

247. වහන්ස, තෙපි නග්න වූ කෘශ වූ පැවිද්දෙක් වවු. කුමක් සඳහා මේ රැ කොහි යවු ද? ඒ කරුණ මට කියවු. මට හැකි නම් තොපට හැමදෙයින් වස්තුව සපයමි.

(ප්‍රෙතයා:)

248. සියලුතන්හි පතළ බරණැස් නම් නුවරෙක් ඇත. එහි මම මහත් සම්පත් ඇති, පහත් සිත් ඇති, දන් නොදෙනසුලු කාමාමිෂයෙහි ගිජුසිත් ඇති ගැහැටියෙක් වීමි. දුසිල්බව නිසා ප්‍රේතලොකයට පැමිණියෙමි.

249. ඒ මම ඒ පව්කම නිසා ඉදිකටුවලින් විදින්නාක් වැනි සාගින්නෙන් පෙළුණෙමි වෙමි. එහෙයින් ම අහරක් පතා නැයන් වෙත යමි. දන් නො දෙන සුලු අය (මා මෙන්) පරලොවැදී දනයෙහි විපාකයෙක් ඇතැ යි නො අදහත්.

250. මාගේ දියැණියෝ ද “මවුපියනට හා මුතුන් මිමුතුනට ද දන් දෙමි”යි නිතර කථා කරති. පිළියෙළ කරන ලද්ද බමුණන් වළඳවති. මම අනුභවයට අන්ධකවිත්දයට යමි.

251. රජ තෙමේ ඒ ප්‍රේතයාට මෙසේ කිය. ඒ අහර ද වළඳා වහා එව. මම ද පූජාවක් කරමි. ඉදින් යම් කරුණක් ඇත් නම්, ඇදහිය යුතු වූ ඒ සහෙකුක වචනය මට කියව. මම එය අසමි.

- 252. තථාති වඤ්චා අගමාසි තස්ස
භුංඤ්චිසු භතතං න ච පන දක්ඛිණාරහා,
පච්චාගමී රාජගහං පුනාපරං
පාතුරහොසි පුරතො ජනාධිපස්ස
- 253. දිස්වාන පෙනං පුනරෙව ආගතං
රාජා අවොච අභමපි කිං දදුමී,
ආචිකඛ මෙ තං යදි අත්ථි හෙතු
යෙන තුවං චිරතරං පිණිතො සියාති.
- 254. බුද්ධස්සච සඛ්ඤං පරිච්චියාන රාජ
අනෙකන පානෙනපි චීවරෙන.
තං දක්ඛිණං ආදීස මෙ භිතාය
එවං අභං චිරතරං පිණිතො සියා.
- 255. තතො ච රාජා නිපතිස්සි තාවදෙ
දනං සභස්සා අතුලං දදිස්සා සඛෙක,
ආරොචයි පකතීං තථාගතස්ස
තස්ස ච පෙනස්ස දක්ඛිණං ආදීසිස්ස.
- 256. යො පුච්චිතො අතිචිය යොහමානො
පාතුරහොසි පුරතො ජනාධිපස්ස,
යනෙඛාහමස්මි පරමිදධිපපතො
න මඤ්චෙධිසමසදිසා මත්‍රස්සා.¹
- 257. පස්සානුභාවං අපරිමිතං මමෙදං
තයානුසිද්ධං අතුලං දදිස්සා සඛෙක,²
සන්තප්පිතො සතතං සද්ධං බ්‍රහ්මි
යාමාහං සුඛිතො මත්‍රස්සදෙවා'ති.

චුලලසෙධිපෙතවක්‍රම අට්ඨමං.
භාණවාරං පට්ඨමං.

2. 9

- 258. යස්ස අත්ථාය ගච්ඡාම කමොඤ්චං ධනභාරකා,
අයං කාමදදෙ යනෙඛා ඉමං යකඛං නයාමසෙ.
- 259. ඉමං යකඛං ගහෙඤ්චාන සාධුකොන පසඤ්චා වා,
යානං ආරොපයිස්සාන ඛිප්පං ගච්ඡාම ද්වාරකන්ති.
- 260. යස්ස රුක්ඛස්ස ඡායාය නිසීදෙය්‍ය සයෙය්‍ය වා,
න තස්ස සාධං භණ්ණෙය්‍ය මිත්තද්දොඛො හී පාපකො.

1. න මඤ්චෙධි සමාසදිසා මානුසා - මජ්ඣ.
2. තයානුසිද්ධං අතුලං දදා සඛෙක - මජ්ඣ.

252. “එසේයැ” යි කියා (හේ) දන්දෙන තැනට ගියේය. බමුණෝ බත් වැළඳූහ. එය දක්ෂිණාර්ථයෝ නො ම වැළඳූහ. නැවත හේ දෙවන වර රජගහ නුවරට පෙරළා පැමිණියේය. රජු ඉදිරියෙහි පහළ විය.

253. රජ තෙමේ නැවත පැමිණි ඒ ප්‍රේතයා දක “යම් හේතුවකින් තෙපි ඉතා දිගුකලක් තෘප්ත වුවු ද. ඉදින් එබඳු හේතුවක් ඇත් නම් එය මට කියවු මම ද කිසිවක් දෙමි” යි කී ය.

(ප්‍රේතයා:)

254. රජතුමනි, බුදුන් ද සහන ද ආභාරයෙන් හා පානායෙන් ද වළඳවා සිවුරින් පුද ඒ පින මට හිත පිණිස දුන මැනවි. එසේ කළ කලා මම වීරකලක් තෘප්ත වෙමි.

255. එබසට අනතුරුව රජ තෙමේ එකෙණෙහි ම පහයෙන් නික්මු මහත් දනක් සියතින් සහනට දී ඒ සියලු පුවත බුදුන්ට කී ය. ඒ ප්‍රේතයාට ද පින් දුන්නේ ය.

256. මෙසේ පුදන ලද ඒ ප්‍රේතයා දෙවසිරින් අතීයයින් වොරජමින් රජු ඉදිරියෙහි පහළ විය. (මෙසේද කී ය:) මම පරමිසුරට පත් දෙවියෙක්මි. මගේ ඉසුරට සම ඉසුරු ඇති මිනිස්සු නැත්තාහ.

257. මාගේ මේ අපරිමිත අනුභාවය බලන්න. තොප විසින් සහනට මහදන් දී මට පින් දෙන ලද. නරදේවය, හැම කල්හි බොහෝ දනවස්තුයෙන් නිතර තෘප්ත කරන ලද මම සුවපත් වූයෙමි යන්නෙමි.

වුල්ලසෙටයි ප්‍රකවස්තුව යි.

පළමුවන බණවර නිමි.

2. 9

(වෙළඳ බමුණා අංකුර වෙළෙඳහට මෙසේ කියයි:)

258. වෙළෙඳාමෙන් ධනය රැස්කරන අපි යමක් සඳහා කාමිබෝජ රටට යන්නමෝ ද (ඒ කරුණ මෙහි දී ම සිදු වෙයි) මේ දෙවියා කැමති සම්පත් දෙන්නෙකි. (එහෙයින්) අපි මොහු ගෙන යමු.

259. කැමැත්තෙන් හෝ බලාත්කාරයෙන් හෝ මේ දෙවියා අල්වා යානයක නංවාගෙන වහා ද්වාරවතී නගරයට යමු.

(අංකුර)

260. යම් ගසක සෙවණෙහි (යමෙක්) හිඳින්නේ හෝ නිදින්නේ හෝ වෙද (හේ) ඒ ගසේ අත්තක් නො බිඳින්නේ ය. මිත්‍රද්‍රෝහය ලාමක ය.

- 261. යසස රුක්ඛසස ඡායාය නිසීදෙයා සයෙයා වා,
බන්ධමි නසස ඡීදෙයා අකො වෙ තාදියො සියා'ති.
- 262. යසස රුක්ඛසස ඡායාය නිසීදෙයා සයෙයා වා,
න නසස පතං භීදෙයා මිත්තදුබ්බො හි පාපකො'ති.
- 263. යසස රුක්ඛසස ඡායාය නිසීදෙයා සයෙයා වා,
සමුලමි නං අබ්බුභෙයා අකො වෙ තාදියො සියා'ති.
- 264. යසෙසකරන්තිමි සරෙ වසෙයා
යකුකපානං පුරියො ලභෙථ,
න නසස පාපං මනසාපි විනායෙ
කතඤ්ඤතා සපුරියෙහි වණ්ණිතා.
- 265. යසෙසකරන්තිමි සරෙ වසෙයා
අනෙත පානෙන උපට්ඨිතො සියා,
න නසස පාපං මනසාපි විනායො¹
අදුබ්බපාණි දහතෙ මිත්තදුබ්බිං.
- 266. යො පුබ්බ කතකලායො පච්ඡා පාපෙන හිංසති,
අලලපාණිහතො පොසො න සො හදාති පසසති'ති
- 267. යො අපදුට්ඨසස නරසස දුසසති
සුද්ධසස පොසසස අනඛගණසස,
තමෙව බාලං පච්චති පාපං
සුබ්බමො රජො පටිවාතංව බිහෙතො'ති.
- 268. නාහං දෙවෙන වා මනුසෙසන වා
ඉසසරියෙන වාහං න සුපපසයො,
යකෙබාහමසමී පරමීඤ්ඤිපකො
දුරඛගමො වණ්ණබ්බුපපකො'ති.
- 269. පාණි තෙ සබ්බසොවණ්ණො පඤ්චධාරො මධුසසවො,
නානා රසා පග්ගරතති මඤ්ඤාදහං තං පුරිකුදන්ති.

1. වෙතයෙ - සී.

(බමුණා:)

261. (යමෙක්) යම් ගස් සෙවණෙකැ හිඳින්නේ හෝ නිදන්නේ හෝ වේ ද, ඉදින් ඔහුට එබඳු වැඩෙක් වේ නම් හේ ඒ ගසේ කඳ ද සිඳින්නේය.

(අංකුර:)

262. (යමෙක්) යම් ගස් සෙවණෙකැ හිඳින්නේ හෝ නිදන්නේ හෝ වේ නම් හේ ඒ ගසේ කොළයකුදුනො බිඳින්නේය. මිත්‍රද්‍රෝහය ලාමකය.

(බමුණා:)

263. (යමෙක්) යම් ගස් සෙවණෙකැ හිඳින්නේ හෝ නිදන්නේ හෝ වේ නම් ඉදින් ඔහුට එබඳු වැඩෙක් වේ නම් හේ ඒ ගස සහමුලින් ම උදුරන්නේය.

(අංකුර:)

264. (යමෙක්) යම් පුද්ගලයකුගේ ගෙයි එක් රැයක් හෝ වෙසේ ද, යමකු සමීපයෙහි යම් පුරුෂයෙක් ආභාරපාන හෝ (යම්කිසි බොදුනක් හෝ) ලබන්නේ ද ඒ පුද්ගලයාට නපුරක් සිතිනුදු නොසිතන්නේය. කෘතඥභාවය වනාහි බුද්ධාදී උතුමන් විසින් වර්ණිත ද එහෙයිනි.

265. (යමෙක්) එකරැයක් හෝ යමකුගේ ගෙහි වසන්නේ වේ ද, ආභාරයෙන් පානයෙන් උපස්ථාන හෝ කරන ලද වේ ද හේ ඔහුට සිතින් හෝ නපුරක් නො සිතන්නේය. අභිංසක අත් ඇත්තේ ඒ මිත්‍රද්‍රෝහී පුද්ගලයා වනසයි.

266. යමෙක් (යම් පුද්ගලයකු විසින්) පෙර කරන ලද උපකාර ඇත්තේ පසු කලෙක ඒ උපකාර කළහු නපුරු ක්‍රියාවකින් පෙළා නම් (අල්ලපාණි) උපකාරකයා නසනලද ඒ පුරුෂ තෙමේ යහපත නො දකී.

267. යමෙක් තමාට දෙවෂ නො කරන ලද (රාගාදී) කෙලෙස් නැති පිරිසිදු සින් ඇති මිනිසකුට දෙවෂ කරයි ද ඒ පාප කමීය (තෙමේ) උඩු සුළඟට දමනලද සියුම් රජස් මෙන් ඒ නුවණ නැති ඔහු වෙත ම (විපාක වශයෙන්) ආපසු එයි.

(යක්ෂයා:)

268. මම දෙවියකු විසින් හෝ මිනිසකු විසින් හෝ නො මැඩලිය හෙමි. ආධිපත්‍යයෙකින් හෝ නො මැඩලිය හෙමි. මම උතුම් සෘද්ධියට පැමිණි වහා ඉතා දුරයනු සමත් රූසපුවෙන් ද, සිරුරු බෙලෙන් ද යුතු යක්ෂයෙමි වෙමි.

269. තොපගේ දකුණත හැමලෙසින් රන්වනැ. මිහිරිරස වැගහන ධාරාපසක් ඇත්තේය. ඉන් නොයෙක් රස වැගිරෙයි. තොප සක් දෙවිදු යයි මම සිතමි.

- 270. නමහි දෙවො න ගතධබ්බො නපි සකෙසා පුරිඤ්ඤෙ පෙතං මං අභිකුර ජානාහි හෙරුවමිතා ඉධාගතනති.
- 271. කිංසිලො කිංසමාවාරො හෙරුවසීං පුරෙ තුවං, කෙන තෙ බුහමචරියෙන පුඤ්ඤං පාණිමහි ඉජ්ඣති'ති
- 272. තුක්ඛවායො පුරෙ ආසිං හෙරුවසමිං තද අහං, සුකිච්ඡවුක්ඛ කපණො න මෙ විජ්ජති දතවෙ.
- 273. ආවෙසනඤ්ඤා¹ මෙ ආසි අසඤ්ඤාසං උපනතිකෙ, සඤ්ඤාසං දනපතීනො කතපුඤ්ඤාසං ලජ්ජනො.
- 274. තස් යාවනකා යනති නානාගොනො වණ්ඨබ්බකා, තෙ ව මං තස් පුච්ඡන්ති අසඤ්ඤාසං නිවෙසනං.
- 275. කස් ගච්ඡාම හද්දං වො කස් දනං පදීයතෙ, තෙසාහං පුට්ඨො වතඛාමී අසඤ්ඤාසං නිවෙසනං.
- 276. පඤ්ඤා දකඛණං බාහුං එස් ගච්ඡථ හද්දං වො, එස් දනං පදීයතෙ අසඤ්ඤාසං නිවෙසනො.
- 277. තෙන පාණි කාමදදෙ තෙන පාණි මධුසංචො, තෙන මෙ බුහමචරියෙන පුඤ්ඤං පාණිමහි ඉජ්ඣති'ති.
- 278. න කිර සං අද දනං සකපාණිහි කසසවී, පරසස දනං අනුමොදමානො පාණිං පඤ්ඤාසං පාවදී.
- 279. තෙන පාණි කාමදදෙ තෙන පාණි මධුසංචො, තෙන තෙ බුහමචරියෙන පුඤ්ඤං පාණිමහි ඉජ්ඣති.
- 280. යො සො දනමද හනෙත පසනො සකපාණිහි, සො හිත්වා මානුසං දෙහං කිත්තු සො දිසතං ගතො'ති

1. නිවෙසනඤ්ඤා - මජ්ඣං.

(දෙවිදු:)

270. මම ප්‍රසිද්ධ දෙවියෙක් ද නො වෙමි. ගඳඹෙක් ද පුරපුරු නම් වූ සක්දෙවිදු ද නො වෙමි. පින්වත් ආකුරය. "හෙරුව නුවරින් මැරී අවුත් මෙහි උපන් ප්‍රේතයෙක්මි"යි මා දනුව.

(ආකුර:)

271. පෙර හෙරුව නුවර දී තෙපි කෙබඳු සිල් ඇති වූහු ද? කෙබඳු දනසීලාදී කුසල පැවතුම් ඇති වූහු ද? කෙබඳු ශ්‍රේෂ්ඨ වයඹාවකින් තොපගේ අත්හි පින්පලය නිපයේ ද?

(දෙවිදු:)

272. පෙර මම හෙරුව නුවර සන්තාලියෙක් වීම්. ඉතා දුකසේ දිවිපැවැතුම් ඇති බැගෑපත් කෙනෙක් වීම්. දන්දීම සඳහා මට කිසිවක් නැති විය.

273. සැදුහැකි දන්පතියකු වූ කළපින් ඇති පවට පිළිකුල් කරන අසය්හ සිටුහුගේ ගේ සම්පයෙහි මාගේ ගෙය ද විය.

274. නොයෙක් කුලවල උපන් සිහන්තෝ ද. ගුණ කියා ඉල්ලන්නෝ ද එතැනට පැමිණෙත්. ඔහු එහි දී අසය්හ සිටුහුගේ ගෙය මාගෙන් විවාරත්.

275. තොපට යහපතක් වේවා. කොතැන්හි දන් දෙනු ලැබේ ද? අපි දන් ලැබීමට කොහි යමු ද? මෙසේ (ඔවුන් විසින්) විවාරන ලද මම අසය්හ සිටුහුගේ ගෙය ඔවුන්ට කියමි.

276. "අසය්හ සිටුහුගේ මේ නිවසෙහි දන්දෙනු ලැබේ. මෙතැනට යවු, තොපට යහපතක් වේවා"යි මම දකුණ'ත දිගුකොට කීවෙමි.

277. ඒ පුණ්‍ය කම් හේතුවෙන් මාගේ අත කැමැති සම්පත් දෙන්නේ වෙයි. ඒ හේතුවෙන් මාගේ අත ඉෂ්ටවස්තු වගුරුවන්නේ වෙයි. මාගේ ඒ උතුම් හැසිරීම් හේතුවෙන් මා අත්හි පින්පල පහළ වේ.

(ආකුර:)

278. තෙපි වූ කලී සිය අතින් කිසිවකුට දනක් නුදුන්නාව. අනෙකකුගේ දනය අනුමෝදන් වෙමින් අත දිගු කොට කීවහු වනැ.

279. ඒ හේතුවෙන් තොපගේ අත කැමැති සම්පත් දෙන්නේ වෙයි. ඒ හේතුවෙන් තොප අත ඉෂ්ටවස්තු ප්‍රසව කරන්නේ වෙයි. තොපගේ ඒ බ්‍රහ්මවයඹායෙන් අත්හි පුණ්‍ය ඵලය පහළ වෙයි.

280. පින්වත. යම් අසය්හ නම් සිටුවරයෙක් පහන් සිතැතිව සියතින් දන් දුන්නේ ද, හේ මිනිස් සිරුර හැර පියා කවර දෙසකට ගියේ වේ ද?

- 281. නාහං පජානාමි අසඤ්ජානිතො
 අභිභිරසසස ගතිං ආගතිං චා
 සුතඤ්ඤි මෙ වෙසසවණසස සන්තිකෙ
 සකකසස සහව්‍යතං ගතො අසඤ්ජානි.
- 282. අලමෙව කාතුං කල්‍යාණං දනං දතුං යථාරහං,
 පාණිං කාමදදං දිසවා කො පුඤ්ඤිං න කම්මසසති.
- 283. සො හි නුන ඉතො ගන්තවා අනුපපජ්ජානා ආරකං,
 දනං පට්ඨාපට්ඨිසසාමි යං මමසස සුඛාවහං.
- 284. දසසාමනනඤ්ඤි පානඤ්ඤි වස්සෙතාසනානි ච,
 පපඤ්ඤි උදපානඤ්ඤි දුග්ගෙ සඛකමනානි ච.
- 285. කෙන තෙ අභිඤ්ඤි කුණ්ඩා මුඛඤ්ඤි කුණ්ඩලීකතං,
 අකඛ්ඪි ච පඤ්ජරන්ති කිං පාපං පකතං තයා'ති.
- 286. අභිභිරසසස ගහපතිතො සඤ්ජසස සරමෙසිතො,
 තසසාහං දනවිසසග්ගෙ දනෙ අධිකතො අහුං.
- 287. තස්ස යාවනකෙ දිසවා ආගතෙ භොජනස්සිකෙ,
 එකමන්තං අපකකමම අකාසිං කුණ්ඩලීමුඛං.
- 288. තෙන මෙ අභිඤ්ඤි කුණ්ඩා මුඛඤ්ඤි කුණ්ඩලීකතං,
 අකඛ්ඪි ච පඤ්ජරන්ති තං පාපං පකතං මයා'ති.
- 289. ධම්මෙන තෙ කාපුරිස මුඛඤ්ඤි කුණ්ඩලීකතං,
 අකඛ්ඪි ච පඤ්ජරන්ති,
 යං ත්වං පරසස දනසස අකාසි කුණ්ඩලීමුඛන්ති.
- 290. කථං හි දනං දදමාමො කරෙය්‍ය පරපක්ඛයං,
 අන්තං පානං බාදන්තියං වස්සෙතාසනානි චා'ති.
- 291. සො හි නුන ඉතො ගන්තවා අනුපපජ්ජානා ආරකං,
 දනං පට්ඨාපට්ඨිසසාමි යං මමසස සුඛාවහං.
- 292. දසසාමනනඤ්ඤි පානඤ්ඤි වස්සෙතාසනානි ච,
 පපඤ්ඤි උදපානඤ්ඤි දුග්ගෙ සඛකමනානි චා'ති

281. අන්‍යයන් විසින් ඉවසිය නොහැකි පරිත්‍යාගාදිය ඉවසන, සිරුරින් රැස් වීහිඳෙන අසය්‍ය සිටුහුගේ පරලොච ගමන හෝ යළි මෙලොච වට ආගමනය මම නොදනිමි. වැළිත් අසය්‍ය සිටුකුමා ශක්‍රයාගේ සහභාවයට ගියේ යැ යි මා විසින් වෙසවුණු සම්පයෙහි දී අසන ලද.

(අංකුර:)

282. කිසියම් පිනක් කරන්නට සුදුසු ම ය, ශක්ති පරිදි දනක් දෙන්නට සුදුසු ම ය. කැමති සම්පත් දෙන අත දැක (මා වැනි) කවරෙක් නම් පිනක් නො කරන්නේ ද?

283. ඒ මම මේ වැලිකතරින් ඉවත් වූ ගොස් ද්වාරවතී නුවරට පැමිණ යම් පිනක් මට සැප එලවනුයේ වේ නම් ඒ දනමය පින පවත්වන්නෙමි.

284. අහර හා පැන් ද පිළි සහ සෙනසුන් ද දෙමි. පැන්හල් හා ලිං ද දුර්ගයන්හි හේ දඹු ද පිහිටුවන්නෙමි.

(අංකුර වෙනත් ප්‍රත්‍යයකු දැක මෙසේ විචාරයි:)

285. කුමක් නිසා තොපගේ ඇඟිලි කුණුව වකුටු වී ද? මුහුණ කොඩොලක් මෙන් විකාර වූයේ ද? ඇසින් කබ වැහෙන්නේ ද? තොප විසින් කිනම් පවක් කරන ලද ද?

286. සිරුරෙන් රැස් වීහිඳෙන, ගැහැවියෙක් වූ, සැදැහැනි, ගිහිගෙයි වසන, ඒ අසය්‍ය සිටුහුගේ දන්දෙන තැන දන් දීමෙහි අධිකාරී වශයෙන් මම පත්කරන ලද වෙමි.

287. එහි අහර පිණිස පැමිණි යදියන් දැක මම එකක් පසෙකට ඉවත් වූ මුහුණ හැකිලවූයෙමි.

288. එහෙයින් මගේ ඇඟිලි වකුටු විය. මුහුණ ද හැකුළුණේ විය. ඇසින් කඳුළු වැගිරේ. ඒ පව මා විසින් කරන ලද.

(අංකුර:)

289. නින්දිත පුරුෂය, තොපි යම් හෙයෙකින් මෙරමා ගේ දනට මුව හැකිලවීම් කළහු ද, එහෙයින් ධර්මය අනුව තොපගේ මුහුණ හැකිලිණි. ඇස් ද කඳුළු වගුරයි.

290. ආහාර පාන ද කැපුකු දෑ ද පිළි හා සෙනසුන් ද දෙන පුරුෂ කෙසෙයින් මෙරමා ලවා සිදු කටයුත්තක් කරන්නේ ද.

291. ඒ මම මෙයින් ගොස් ද්වාරවතී නුවරට පැමිණ මෙලොච පරලොච සැප උපදවන මහදන් පවත්වන්නෙමි.

292. ආහාර පාන ද පිළි හා සෙනසුන් ද පැන්සල් සහ දිය පොකුණු ද දුර්ගමස්ථානයෙහි හේ දඹු පාලම් ද කරවා දෙන්නෙමි.

- 293. තතො හි සො නිවහනිචා අනුපපචාන දාරකං,
දුතං පට්ඨාපධි අච්ඤා රො යං කුමසස සුධාවහං.
- 294. අද අනකඤ්ච පානඤ්ච වික්ඛයනාසනානි ව,
පපඤ්ච උදපානඤ්ච විපසග්ගෙනා වෙතසා.
- 295. කො ජාතො කො ව තසිකො කො වික්ඛං පරිවසසති,
කසස සන්තානි යොග්ගානි ඉතො යොජෙනතු වාහනං.
- 296. කො ජන්විජ්ඣති ගඤ්ඤච කො මාලං කො උපාහනං'
ඉතිසසු තත්ථ සොසෙහති කපපකා සුදමාගධා;
සද සායඤ්ච පාතො ව අච්ඤා රසස නිවෙසනො'ති.
- 297. සුධං සුපති අච්ඤා රො ඉති ජානාති මං ජනො,
දුක්ඛං සුපාමි සිජ්ඣික යං න පසසාමි යාවකෙ.
- 298. සුධං සුපති අච්ඤා රො ඉති ජානාති මං ජනො,
දුක්ඛං සුපාමි සිජ්ඣික අපපකෙසු වණ්ඤකෙ.
- 299. සකෙකා වෙ තෙ වරං දජ්ජා තාවතිංසානම්සසරො,
කිසස සබ්බසස ලොකසස වරමානො වරං වරො'ති.
- 300. සකෙකා වෙ මෙ වරං දජ්ජා තාවතිංසානම්සසරො,
කාලුට්ඨිතසස මෙ සතො සුරියසසුග්ගමනං පති.
දිබ්බා භක්ඛා පාතුභවෙයසුං සීලවනොතා ව යාවකා,
- 301. දදතො මෙ න වීයෙථ දචා නානුතපෙය්‍යහං,
දදං වික්ඛං පසාදෙය්‍යං එවං සක්ඛං¹ වරං වරො'ති.
- 302. න සබ්බවික්ඛානි පරෙ පවෙවෙජ්
දදෙය්‍ය දුතඤ්ච ධනඤ්ච රකෙඛ,
තස්මා හි දුතා ධනමෙව සෙයොතා
අතිපදදනෙන කුලා න භොතති.
- 303. අදුනමතිදුතඤ්ච නපපසංයතති පණ්ඨිතා
තස්මා හි දුතා ධනමෙව සෙයොතා,
සමෙන වනෙතො සඨිරධරො'ති.

1. එතං සක්ඛං - මජ්ඣං.

293. ඒ අංකුර තෙමේ ඒ මරුකතරින් පෙරළා නික්මෑ ද්වාරවතී නුවරට පැමිණ යම් දනක් තමහට සැප එළවා නම් ඒ මහදන් පැවැත්වී ය.

294. පහන් සිතීන් යුතු වෑ අහර හා පැන් ද, පිළි සහ සෙනසුන් ද පැන්හල් සහ දියපොකුණු ද දුන්නේ ය.

295. කවරෙක් බඩසා ඇත්තේ ද කවරෙක් පවස් ඇත්තේ ද කවරෙක් පිළි වැළඳගන්නේ වේ ද කවරෙකු ගේ රියෙහි ගොන්නු විඩාවට පැමිණියාහු ද මේ වාහන සමූහයෙන් කැමැති වාහනයක් යොදා ගනිත්වා.

296. කවරෙක් කුඩ කැමැත්තේ ද කවරෙක් ගඳ - මල් කැමැත්තේ ද කවරෙක් වහන් කැමැත්තේ දැ යි මෙසේ කියමින් ඒ අඩකුරගේ නිවසෙහි කපුවෝ ද අරක්කැමියෝ ද සුවඳ දෙන්නෝ ද හැම ද උදය-සවස සෝභා කෙරෙති.

(අඩකුර සිත්ධකට කියයි)

297. අඩකුර සැපසේ නිදති යි මහජන තෙමේ මා (ගැන) දනියි. සිත්ධකය, යම් හෙයෙකින් මම යදියන් නො දක්නෙමි ද. එහෙයින් (මම) දුකසේ නිදමි.

298. අඩකුර සැපසේ නිදති යි ජන තෙමේ මා දනියි. ශුණ කියමින් යදිනවුන් (දන්සැලෙහි) මද වූකල්හි සිත්ධකය මම දුකසේ නිදමි.

(සිත්ධක:)

299. තවතිසා වැසි දෙවියන්ට ද සියලු ලොකයාට ද ප්‍රධාන වූ ශක්‍ර තෙමේ තොපට වරයක් දෙන්නේ නම් වර කැමැති වූ තෙපි කිනම් වරයක් අයදිනහු ද?

300-301. ඉදින් තවතිසා වැසියනට ඉසුරුවූ සක්දෙව්දු මට වරයක් දෙන්නේ නම් මෙබඳු වරයක් සක්දෙව්දුගෙන් පතමි. එනම්: අලුයම නැගී සිටි මට හිරු උදාවන වේලෙහි ම දිව්‍යමය ආභාරයෝ පහළ වෙත්වා. යදියෝ සිල්වත් වෙත්වා. දන්දෙන මාගේ දනවස්තුව නො ගෙවේවා. දන් දී මම පසුතැවිලි නො වෙමිවා. දන්දෙමින් සිත පහදවමිවා යනු යි.

(නීති ශාස්ත්‍රයෙහි නිපුණ සොණක:)

302. සියලු වස්තූපකරණයෙන් අන්හට නො දෙන්නේ ය. දන් ද දෙන්නේ ය, ධනය ද රක්තේ ය. එහෙයින් දන් දීමට වඩා ධනය ම උතුම් වෙයි. අධික දනයෙන් කුලයෝ නො පවතිත්.

303. නුවණැත්තෝ අදනයක් අතිදනයත් නො පසසත්, එහෙයින් දනයට වඩා ධනය ම උතුම් වෙයි. දීම නො දීම දෙකි සමලෙස පවත්නේ ය, එය වූ කලි නැණැතියන් ගිය මග යි.

- 304. අහො වතාරෙ අභමෙව දජ්ඣං
සනොතා හි මං සප්පරිසා භජෙය්‍යං,
මෙසොච නිත්තානභිපුරයනොතා¹
සන්තප්පෙයෙ සබ්බවණ්ඨබ්බකානං.
- 305. යසස යාවනකෙ දිසවා මුඛවණ්ණණං පසීදති,
දඤ්ඤා අකමනො හොති තං සරං වසතො සුඛං.
- 306. යසස යාවනකෙ දිසවා මුඛවණ්ණණං පසීදති,
දඤ්ඤා අකමනො හොති එසා යඤ්ඤසස² සමඋද.
- 307. පුබ්බව දනා සුමනො දදං විතං පසාදෙය,
දඤ්ඤා වනමනො හොති එසා යඤ්ඤසස සමඋද³ති.
- 308. සට්ඨිවාහසභසසානි අඛතුරසස නිවෙසනෙ,
හොජනං දීයතෙ නිවං යඤ්ඤපෙක්ඛසස ජනතුනො.
- 309. තිසභසසානි සුදු හි ආමුක්ඛමණ්ඤ්ඤාඛලා,
අඛතුරං උපථිවනති දනෙ යඤ්ඤසස ව්‍යාවචා.
- 310. සට්ඨිපුරිසසභසසානි ආමුක්ඛමණ්ඤ්ඤාඛලා,
අඛතුරසස මහාදනෙ කට්ඨං ඵාලෙකති මාණවා.
- 311. සොළසිත්ථිසභසසානි සබ්බාලඛාරාභුසිතා,
අඛතුරසස මහාදනෙ විධා පිණ්ණිකානි නාරියො.
- 312. සොළසිත්ථිසභසසානි සබ්බාලඛාරාභුසිතා,
අඛතුරසස මහාදනෙ දඤ්ඤාභා උපට්ඨිතා.
- 313. බහුං බහුඤ්ඤං පාදසි වීරං පාදසි බක්ඛෙයො,
සකකච්චඤ්ඤා සභජා ව චිතතිකඤ්ඤා පුනප්පුනං.
- 314. බහු මාසෙ ව පකෙඛ ව උතුසංචච්ඡරානි ව,
මහාදනං පවනෙකසි අඛතුරො දීසමනාරං.
- 315. එවං දඤ්ඤා යථිඤ්ඤා ව අඛතුරො දීසමනාරං,
සො හිඤ්ඤා මානුසං දෙභං තාවතිංසුපගො අහු⁴ති.
- 316. කටච්ඡුභිතඛං දඤ්ඤාන අනුරුභිසස ඉඤ්ඤො,
සො හිඤ්ඤා මානුසං දෙභං තාවතිංසුපගො අහු.
- 317. දසභි යානෙහි අඛතුරං ඉඤ්ඤො අතිරොචති,
රුපෙ සඤ්ඤ රසෙ ගජෙඛ ඵොට්ඨබ්බෙ ව මනොරමෙ.
- 318. ආයුතා යසසා වෙච වණ්ණණන ව සුබෙත ව,
ආධිපච්චන අඛතුරං ඉඤ්ඤො අතිරොචති⁵ති.

1. නිත්තං සට්ඨිපුරයනොතා - මජ්ඣ. 2. ඤ්ඤසස - සී. මු. ප.

304. (අංකුර:) හවත, සෝනකය, මම දන් දෙන්නෙම ම යැ. සන්හුන් තිදෙර ඇති සන්පුරුෂයෝ මා ඇසුරු කෙරෙත්වා. පහක්බිම මනා ලෙස පුරවමින් වසින මහාමේසයක් මෙන් සියලු යදිදනන්ගේ මන දෙළ සන්තර්පණය කෙරෙමවා.

305. යදියන් දක යමෙකුගේ මුඛවර්ණය පැහැපත් වේ ද, යමෙක් දන් දී සතුටු සිතැති වේ ද, ඒ ගෙය (එහි) වසන්තභූට සැප වේ.

306. යදියන් දක යමෙකුගේ මුඛවර්ණය පහදී ද, දන් දී යමෙක් තුටු සිත් ඇති වේ ද, මෝ දනය පිළිබඳ සම්පත්තියි.

307. දන් දීමෙන් පෙර ම සතුටු සිත් ඇත්තේ වේ ද, දන් දෙන විටත් සිත පහදවන්නේ වේ ද, දන් දී අවසන්හිත් සතුටු සිත් ඇත්තේ වේ ද, මෝ දනයාගේ සම්පත් වේ.

308. දන් දීමෙහි ම අදහස් ඇති අඩකුර රජුගේ නිවෙසෙහි ගැල් සැටදහසක අහර නිතර සත්ත්වවර්ගයාට දෙනුලැබේ.

309. මහායාග යැ යි නම් කරනු ලැබූ මේ දනයෙහි යෙදී සිටි නොයෙක් මිණිකොඩොල් පැළදී තුන්දහසක් පමණ අරක්කැමියෝ අංකුර රජු නිසා ජීවත් වෙත්.

310. පළන් මිණි කොඩොල් ඇති සැට දහසක් තරුණ පුරුෂයෝ ඒ අංකුර රජුගේ මහාදනයෙහි දර පළන්.

311. අංකුර රජුගේ මහාදනයෙහි සවිලකරින් සැරසුණු සොළොස් දහසක් අභනෝ කුළුබඩු අඹරා පිඩු කරන්.

312. අඩකුර රජුගේ මහදනගැ සවිලකරින් සැරසුණු සොළොස් දහසක් අභනෝ හැඳිගත් අත් ඇතිව එළඹ සිටියෝ වෙත්.

313. එ රජ නන් දනහට බොහෝ කලක් බොහෝ දන් දුන්නේ ය. සකස් කොට ද සියතින් ද ගරුබුහුමන් පෙරදැරි කොට පුනපුනා දුන්නේ ය.

314. අංකුර තෙමේ බොහෝ මාසගණනක් මුළුල්ලෙහි ද බොහෝ පක්ෂ ගණනක් මුළුල්ලෙහි ද බොහෝ සෘතු මුළුල්ලෙහි ද බොහෝ අවුරුදු මුළුල්ලෙහි ද දිගුකලක් මහදන් දුන්නේ ය.

315. මෙසේ අඩකුර දිගුකලක් දන්දී මහායාග කොට මිනිස් සිරුර හැරපියා තවතිසා දෙවලොවට ගියේ ය.

316. ඒ ඉන්දක තරුණයා අනුරුත් තෙරුන්හට සැන්දක් පමණ බත් දී මිනිසත් බව හැරපියා තවතිසා දෙවලොවට ගියේ ය.

317-318. ඉන්දක දෙව්ලු අඩකුර දෙව්පුතුව වඩා දස කරුණෙකින් අධික වූ බබළයි. මනහර වූ රූපයෙන් ද ශබ්දයෙන් ද රසයෙන් ද සුවදින් ද පහසින් ද ආයුෂයෙන් ද පරිවාර සම්පත්තියෙන් ද සිරුරු පැහැයෙන් ද සැපයෙන් ද ඉසුරෙන් ද ඉන්දක අඩකුර පසුබා බබළයි.

- 319. මහාදනං තයා දින්නං අඛකුරො දිසමනාරං,
අතිදුරෙ නිසිනෙතාසි ආගච්ඡ මම සනතිකෙ'ති.
- 320. තාවතීංසෙ යද ඛුද්ධො සිලායං පඤ්ඤකම්බලෙ,
පාරිච්ඡන්තකමුලමිති විහාසි පුරිසුත්තමො.
- 321. දසසු ලොකධාතූසු සනතිපතිත්වාන දෙවතා,
පධිරුපාසනති සමුද්ධං වසන්තං නගමුද්ධති,
- 322. න කොචි දෙවො වණ්ණණන සමුද්ධං අතිරොචති,
සබ්බෙ දෙවෙ අධිගග්ග සමුද්ධොච විරොචති.
- 323. යොජනාති දස දෙව ව අඛකුරොයං තද අහු,
අතිදුරෙව බුද්ධසස ඉන්ද්‍රකො අතිරොචති.
- 324. ඔලොකෙත්වාන සමුද්ධො අඛකුරඤ්චාපි ඉන්ද්‍රකං,
දකඛිණෙය්‍යං පභාවෙනොතා ඉදං වචනමබුච්චි.
- 325. මහාදනං තයා දින්නං අඛකුරො දිසමනාරං,
අතිදුරෙ නිසිනෙතාසි ආගච්ඡ මම සනතිකෙ.
- 326. වොදිනො භාවිතතෙනන අඛකුරො ඉදමබුච්චි,
කිං මග්ගං තෙන දුතෙන දකඛිණෙය්‍යෙන සුඤ්ඤතං.
- 327. අයං සො ඉන්ද්‍රකො යතෙඛා දජජා දනං පරිත්තකං,
අතිරොචති අමෙහති වන්දෙ තාරාගණෙ යථා.
- 328. උජ්ජඛගලෙ යථා ඛෙතෙත ඛීජං බහුකම්පි රොපිතං,
න විපුලං ඵලං භොති නපි තොසෙති කසසකං.
- 329. තථෙව දනං බහුකං දුසසීලෙසු පතිට්ඨිතං,
න විපුලං ඵලං භොති නපි තොසෙති දයකං.
- 330. යථාපි හද්දකෙ ඛෙතෙත ඛීජං අපමපි රොපිතං,
සමො ධාරං පච්චෙච්ඡතෙත ඵලං තොසෙති කසසකං.
- 331. තථෙව සීලවනොසු ගුණවනොසු තාදිසු,
අපකමපි කතං කාරං පුඤ්ඤං භොති මහජ්ඣල'නති.
- 332. විවෙය්‍ය දනං දුතඛිං යජ්ඣ දින්නං මහජ්ඣලං,
විවෙය්‍ය දනං දත්වාන සග්ගං ගච්ඡන්ති දයකා.
- 333. විවෙය්‍ය දනං සුගතප්පසත්ථං
යෙ දකඛිණෙය්‍යා ඉධ ජීවලොකෙ,
ඵතෙසු දින්නාති මහජ්ඣලාති
ඛීජාති වුත්තාති යථා සුඛෙතෙත'ති.

අඛකුරපෙතවික්‍රම නවමං.

1. බහුසු - මජ්ඣං,
2. ඛිමච්ඡතො මජ්ඣං,

(බුදුහු:)

319. අඩකුරය, තොප විසින් දිගුකලක් මහදන් දෙන ලද. තෙපි දන් ඉතා දුර සිටිනහු, මා වෙත එව්.

320. යම් කලෙක පුරුෂෝත්තම වූ බුදුහු තවතිසා දෙවිලොවැ පරසතුරුක්වුලා පඩු ඇඹුල් සලස්නෙහි වුසුහු ද.

321. දසදහසක් ලොධාහි දෙවියෝ රැස් වූ මෙර මුදුනෙහි වසන සම්බුදුන් ඇසුරු කෙරෙත්.

322. කිසි දෙවිකෙනෙක් සිරුරු පැහැයෙන් බුදුනට වඩා නො බබළති. බුදුහු ම සියලු දෙවියන් අබ්බවා බබළති.

323. මේ අංකුර එකලා දෙලොස් යොදනක් පමණ දුර විය. ඉන්දක වූකලි බුදුන්හට නුදුරු තැන ම අධික වූ බබළයි.

324-325. බුදුහු අඩකුර ද ඉන්දක ද බලා දන් පිළිගැනීමට සුදුස්සා පැහැදිලි කෙරෙමින් මේ වචන කීහු: අඩකුරය, තොප විසින් දිගුකලක් මහදන් දෙන ලද. තෙපි ඉතා දුර සිටිනහු. මා වෙත එව්.

326. භාවිත සිත් ඇති බුදුන් විසින් මෙහෙයුම් ලද අඩකුර මේ වචනය කී ය: දක්ෂිණාර්භයන්ගෙන් හිස් වූ මාගේ දනයෙන් කවර ප්‍රයෝජන ද?

327. ඒ මේ ඉන්දක දෙවිපින් සුලු දනක් දී තරුගණ මැද සඳ මෙන් අප අබ්බවා බබළයි.

328. යම් සේ ඉතා තදබිම ඇති කෙනෙහි වසුළු බීජුවට බොහෝ වුව ද මහත්ඵල නො වේ ද, එය කස්සකයා නො ම සතුටු කෙරේ ද,

329. එසේ ම දුශ්ශීලයන් කෙරෙහි පිහිටුවන ලද මහාදනය මහඟු ඵල දෙන්නේ නො වේ. එය කස්සකයා නො ම සතුටු කෙරේ.

330. යම්සේ යහපත් කෙනෙකු වසුළු බීජුවට අල්ප වුව ද වැසි දහර මොනොවට පවත්නා කලා ඵලය (අස්වැන්න) ගොවියා සතුටු කෙරේ ද?

331. එසේ ම ධ්‍යානාදි ගුණවත් තාදී (නොසෙල්වෙන) ලක්ෂණයෙන් යුත් සිල්වතුන් කෙරෙහි කරන ලද පුණ්‍යාපකාරය ස්වල්ප වුව ද මහත් ඵල ඇත්තේ වෙයි.

332. යමකු විෂයෙහි දෙන දන මහත්ඵල වේ නම් එබඳු පින්කෙත නුවණින් පිරික්සා දියයුතු ය. දයකයෝ නුවණින් පිරික්සා දන් දී සුගතියට යෙති.

333. මේ මිනිස් ලොවැ දන් පිළිගැනීමට සුදුසු යම් පුද්ගලයෝ වෙත් ද ඔවුන් නුවණින් පිරික්සා දන් දීම බුදුන් විසින් පසස්නා ලද. යහපත් කෙනෙහි වසුළු බීජුවට යම්සේ ද, එසේ ම මේ දක්ෂිණාර්භයන් විෂයෙහි දුන් දන ද මහත්ඵල වේ.

2. 10

- 334. දිවාචිහාරගතං භික්ඛුං ගඛගාතීරෙ නිසික්ඛකං,
තං පෙතී උපසඛකමෙ දුබ්බණ්ණං භීරුදස්සනා.
- 335. කෙසා වසසා අතිදීසා යාව භූමාවලඛෙරෙ,
කෙසෙහි සා පච්චින්නා සමණං එතද්වුචි.
- 336. පඤ්චපණ්ණසවසසානි යතො කාලකතා අභං,
නාභිජානාමි භුක්තං වා පිතං වා පන පානීයං;
දෙහි ඤං පානීයං භනෙත තසිකා පානීයාය මෙ'ති.
- 337. අයං සීනොදිකා ගඛගා හිමවනතතො සද්දති,
පිච එතෙතා ගභෙඤාන කීං මං යාවසි පානීයං.
- 338. සවාභං භනෙත ගඛගාය සයං ගණ්කාමි පානීයං,
ලොභිතං මෙ පරිචක්ඛති තස්මා යාවාමි පානීයං.
- 339. කිනඤ්ඤා කායෙත වාවාය මනසා දුක්ඛටං කතං,
කිසස කමමචිපාකෙන ගඛගා තෙ භොති ලොභිත'කති.
- 340. පුත්තො මෙ උත්තරො නාම සද්දො ආසි උපාසකො,
සො මඤ්ඤං අකාමාය සමණානං පචෙච්ඡති.
- 341. චීවරං පිණ්ඩපාතඤ්ඤා පච්චයං සයනාසනං,
තමභං පරිභාසාමි මචෙඡරෙන උපද්දතා.
- 342. යං ඤං මඤ්ඤං අකාමාය සමණානං පචෙච්ඡසි,
චීවරං පිණ්ඩපාතඤ්ඤා පච්චයං සයනාසනං.
- 343. එතං තෙ පරලොකස්ථං ලොභිතං භොතු උත්තරං,
තස්ස කමම චිපාකෙන ගඛගා මෙ භොති ලොභිත'කති.

උත්තරමාතුපෙතවස්ත්‍ර දසමං.

2. 11

- 344. අභං පුරෙ පබ්බරිතස්ස භික්ඛුනො
සුක්ඛං අද්දසිං උපගමම යාවිතා,
තස්ස චිපාකො චිපුලඵලුපලධාති
බහු ව මෙ උපපජ්ජරෙ වස්තොටියො.

2 . 10

334. විවර්ණ වූ බියකරු දකුම ඇති ප්‍රෙති දිවාචිහරණයේ යෙදී ගංතෙර හුන් ඒ භික්ෂුහු වෙත එළැඹියා.

335. ඇගේ කෙස් වැටිය ද ඉතා දිග ය. බීම දක්වා එල්බෙයි. කෙහෙයෙන් පිළිසන් වූ භී මහණහට මේ වචනය කීවා.

336. වහන්ස, මම යම්දවසක කලුරිය කළා වෙමි නම් එතැන් සිට පස්පනස් වසරක් මුළුල්ලෙහි අනුභව කළ අහරක් හෝ පූ පැනක් නො දනිමි. පවසින් පෙළුණෙමි. පැන් පිණිස (ඇවිදිනා) මට තෙපි පැනක් දෙවූ.

(භික්ෂු:)

337. සිහිල් දිය ඇති මේ ගහ තිමවත් පව්වෙන් ගලා බසී. මේ ගඟින් දිය ගෙන පානය කරව, කුමක් හෙයින් මා (ගෙන්) පැන් යදිහි ද?

(ප්‍රෙතී:)

338. වහන්ස, ඉදින් මම ගඟෙහි පැන් තොමෝ ම ගන්නෙමි නම් එය මට ලෙයට පෙරළෙයි. එහෙයින් (තොප) පැන් යදිමි.

(භික්ෂු:)

339. කයින් වචනයෙන් සිකින් කිනම් පවක් කරන ලද ද? කිනම් පවිකමක විපාකයෙන් ගහ (දිය) තිට ලේ වෙයි ද?

(ප්‍රෙතී:)

340-341. මාගේ උත්තර නම් පුත් සැදුහැවත් උසාසකයෙක් විය. හේ මාගේ නො කැමැත්තෙන් මහණුන්හට සිවුරු ද පිණ්ඩපාතය ද සෙනසුන් සහ ගිලන් පස ද දෙයි. මසුරුකමින් පෙළුණු මම ඔහුට මෙසේ පරිභව කෙරෙමි:

342. යම් ගෙයෙකින් තෙපි මාගේ නො කැමැත්තෙන් මහණුන්හට සිවුරු පිණ්ඩපාත ප්‍රත්‍යය සෙනසුන් දෙවූ ද?

343. "උත්තරය, මේ සියල්ල ම තොපට පරලොව දී ලේ වේවා" යනුයි. ඒ පවිකමිහි විපාකයෙන් ගහ දිය මට ලේ වෙයි.

උත්තරමාතෘ ප්‍රභවස්තුවයි.

2 . 11

344. පෙර මා වෙත අවුත් (නුල්) ඉල්ලූ පැවිදි වූ කෙලෙසුන් සුන් (එක් පයේ බුදුවරයකුට) මම නුල් දිනිමි. එ දන්හි මහත් එලය දන් ලැබේ. බොහෝ වූ වස්ත්‍ර යුගලයෝ මට උපදිති.

- 345. පුප්ඵාභිකිණ්ණං රමිතං විමානං
අනෙකච්ඡතං නරනාරිසෙවිතං,
සාහං භුඤ්ජාමි ච පාරුපාමි ච
පඤ්ඤවිකතා¹ න ච තාව ඛියති.
- 346. තසෙසව කම්මස්ස විපාකමනවයා
සුඛස්ඤ්ඤා සාතස්ඤ්ඤා ඉඤ්ඤපලබ්භති,
සාහං ගතඛා පුනරෙව මානුසං
කාභාමි පුඤ්ඤානි නයයාපුත්ත මං.
- 347. සත්ත තුවං වසසසතා ඉධාගතා
ජිණ්ණං ච චුද්ධා ච තභිං භවිසසසි,
සබ්බෙව තෙ කාලකතා ච ඤාතකා
කිං තත්ථ ගතඛාන ඉතො කරිසසසි.
- 348. සතෙතව වසසානි ඉධාගතාය මෙ
දීඛස්ඤ්ඤා සුඛස්ඤ්ඤා සමප්පිතාය,
සාහං ගතඛා පුනරෙව මානුසං
කාභාමි පුඤ්ඤානි නයයාපුත්ත මනාති.
- 349. සො තං ගහෙඤාන පසයා ඛාභායං
පච්චානඤ්ඤාන ථෙරීං සුදුබ්බලං,
වදෙසි අඤ්ඤං ජනං ඉධාගතං
කරොථ පුඤ්ඤානි සුඤ්ඤපලබ්භති.
- 350. දිට්ඨා මයා අකතෙන සාධුනා
පෙනා විභංගස්ඤ්ඤානි තරෙව මානුසා,
කම්මස්ඤ්ඤා කඤ්ඤා සුඛවෙදනීයං
දෙවා මනුසසා ව² සුඛෙ ධීතා³ පජාති.
සුත්තපෙතවස්ත්‍ර ඵකාදසමං.

2. 12

- 351. සොචණ්ණං සොපානඵලකා සොචණ්ණං වාලුකසළුතා
තත්ථ සොගතඛියා වග්ගෙ සුවිග්ගධා මනොරමා.
- 352. නානා රුකෙඛිභි සඤ්ජනතා නානාගන්ධසමෙරිතා,
නානාපදුමසඤ්ජනතා පුණ්ඩරිකසමොතතා.⁴
- 353. සුරභි සම්පවායනති මනුඤ්ඤා මාලුතෙරිතා,
භංසා කොඤ්ඤාභිරුදු වකඛවාකාභිකුජිතා.
- 354. නානා දීජගණාකිණ්ණං නානාසරගණාසුතා,
නානාඵලධරා රුකඛා නානාපුප්ඵධරා වනා

- 1. පඤ්ඤවිකා - සි.
- 2. මනුසසා - මජ්ඣ.
- 3. සුඛෙධීතා - පු.
- 4. සොඤ්ණ - සිඉ 1
- 5. සමොගතා - සිඉ ii c.

345. මලින් ගැවසුණු මනහර, නොයෙක් විත්‍ර ඇති, නරනාරින් විසින් සෙවුනා ලද දෙව්විමන ඒ මම පරිභොග කරමි. කැමැති පිළියක් පොරොවාගනිමි. බොහෝ සමපත් ඇත්ති වෙමි. ඒ ධනය ද නො පිරිහෙයි.

346. ඒ සුත්‍රදනමය පිනෙහි හෙතුවෙන් සුබ විපාක වූ මේ මිහිරි සුවය මේ විමනෙහි දී ලැබේ. නැවතත් මිනිස් ලොවට ගොස් ඒ මම පින් කරන්නෙමි. ස්වාමීපුත්‍රය, මා එහි පමුණුවන්න.

347. තෙපි සත්සියවයෙකින් මතුයෙහි මෙහි ආවවු ය. (කර්මානුභාවයෙන් තරුණ ලෙසින් මෙතෙක් කල් සිටි තොප මිනිස් ලොවට ගියහොත්) ජරායෙන් දුදුරු වූ එහි දී මහලු වන්නවු ය. තොපගේ සියලු ම නෑයෝ ද කලුරිය කළහ. මෙතැනින් එහි ගොස් තෙපි කුමක් කරන්න වු ද?

348. ස්වාමීපුත්‍රය, මෙහි පැමිණි දෙව් සැපත් වැළඳු මට සත්වසක් ඉක්මයේ යයි හඟිමි. ඒ මම නැවතත් මිනිස් ලොවට ගොස් පින් කරන්නෙමි. මා (මිනිස් ලොවට) පමුණුවන්න.

349. ඒ විමාන ප්‍රේත තෙමේ මහලු වූ ඉතා දුබල වූ ඒ සක්‍රීය අතින් අල්වා ගෙන බලාත්කාරයෙන් මෙන් ගමට පමුණුවා මෙසේ කී ය; "පින් කරවු සුව ලැබේ"යි මෙතැන පැමිණි අනෙක් ජනයාට ද කීයව.

350. රැස් නො කළ කුශලකම්යන් හෙතෙකොට ගෙන, ප්‍රෙතයෝ ද එසේම මනුෂ්‍යයෝ ද වෙහෙසෙත්. සුව විපාක දෙන පින්කම් කොට සැපතෙහි පිහිටි දෙව් වූත් මනුෂ්‍ය වූත් පුජා කොමෝ මා විසින් දක්නා ලදු.

සුත්ත ශ්‍රේත වස්තු යි.

2. 12

351. ඒ පොකුණෙහි රනින් කළ හිණිපෙති හා පෝරු ද ඇත්තේ ය. රන්වුවා වැල්ලෙන් යුක්ත ය. මනහර වූ සුවදැති හින්කලු වූ හෙල්මැලි ඇත.

352. ඒ පොකුණ වටින් නොයෙක් රුක්වලින් ගැවසිගත්තේ ය. අවට නන්වදැරුම් සුවද සුළං හමන්නේ ය. නොයෙක් රතුසුල්වලින් වැසුණු දියතලා ඇත්තේ ය. හෙළපියුමින් ද මොනොවට වැසී පවතී.

353. මනහර සුළඟින් සොලවුණු සුවද හමයි හංසයන් සහ කොස්ලිහිණියන් විසින් කරන ලද මනහර නාද ඇත්තේ ය. සක්වා ලිහිණියන් විසින් කරන ලද ශබ්ද ඇත්තේ ය.

354. නොයෙක් පක්ෂිසමූහයාගෙන් ගැවසිගත්තේ ය. නානාවිධ වූ පක්ෂිනාද සමූහයෙන් යුක්ත ය. නොයෙක් එල දරනගස් අවට ඇත්තේ ය. නොයෙක් සුවදින් යුත් මල්දරන වනයෝ ද ඇත.

- 355. න මනුසෙසසු ඊදිසං නගරං යාදිසං ඉදං
පාසාද බහුකා තුඤ්ඤං සොවණ්ණරුපියාමයා
- 356. දද්දලමානා ආහනනි¹ සමනතා චතුරො දිසා,
පඤ්ඤසිසතා තුඤ්ඤං යා තෙමා² පරිවාරිකා.
- 357. තා කලුකෙයුරධරා³ කඤ්ඤතාවෙල⁴ භුසිතා,
පලලඛ්ඤා බහුකා තුඤ්ඤං සොවණ්ණරුපියාමයා.
- 358. කාදලිමිගසඤ්ජනා සජ්ජා ගොතකසජ්ජතා,
යජ්ජා චාසුපගතා සබ්බකාමසමීඤ්ඤි
- 359. සමපතනායධර්මතාය තතො උට්ඨාය ගච්ඤ්ඤි,
උය්‍යානභුමිං ගනාඤ්ඤාන පොකඛරඤ්ඤා සමතතතො.
- 360. තසසා කීරෙ තුවං ඨාසි හරිතෙ සද්දලෙ සුගෙ,
තතො තෙ කණ්ණමුණ්ණො සුනංඛො අඛගමඛයානි බාදති.
- 361. යද ව බාසිතා ආසි අට්ඨිසඛබලිකා කතා,
ඔගාහසි පොකඛරණිං භොති කායො යථා පුරෙ.
- 362. තතො ඤං අඛගපච්චඛි සුචාරුපියදසසනා,
චජෙන පාරුපිකාන ආයාසි මම සනතීකං.
- 363. කිනනු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
කිසස කම්මචිපාකෙන කණ්ණමුණ්ණො ච සුනංඛො.
අඛගමඛයානි බාදති
- 364. කිම්බිලායං ගහපති සද්ධො ආසි උපාසකො,
තසසාහං හරියා ආසිං දුසසිලා අතිවාරිණි .
- 365. සො මං අතිවරමානාය සාමිකො එතදබ්බි,
තෙනං ජනනං නපපතිරුපං යං ඤං අතිවරාසි මං.
- 366. සාහං සොරඤ්ඤා සපථං මුසාවාදමභාසිසං,
නාහනනං අතිවරාමි කායෙන උද වෙතසා.
- 367. සොහං තං අතිවරාමි කායෙන උද වෙතසා,
අයං කණ්ණමුණ්ණො⁵ සුනංඛො අඛගමඛයානි බාදතු.

- 1. ආහෙනනි - සිච්ච. i, ප.
- 2. යාවෙමා - සිච්ච ii
- 3. කාකලුකෙයුරධරා - සිච්ච ii, ප.
- 4. කඤ්ඤතාවෙල - සිච්ච ii, ප.
- 5. කණ්ණමුණ්ණො - සිච්ච, i,

355-356-357-358 මේ නුවර යම්බඳු වී නම් මෙබඳු නුවරක් මිනිසුන් කෙරෙහි නැත. තිගේ රන්රිදීමුවා බොහෝ ප්‍රාසාදයෝ අවට සිටුවීන්හි ඉතාම බබළමින් හොබවත්. තිට වත්පිළිවෙත් කරන යම් මේ පන් සියයක් දසියෝ වෙත් ද, ඔහු සක්වළලුවලින් හා අඟුපලදනාවෙන් සැර සුණාහු ය. රන්මුවා මුදුන්මල්කඩින් සැරසුණු කෙස් ඇත්තාහු ය. සියලු කම්සැපතින් සපිරුණු තෝ යම් යහනක විසීමට යවු නම් කෙසෙල්ලුව සම් හා දික් ලොම් කොළපිළි අතුරා සරසන ලද එබඳු වූ රන්රිදී මුවා වූ අසුන් තිට බොහෝ වෙයි.

359-360. දඩරය පැමිණිකල තෝ ඒ පලභින් නැගිට උයන් බීමට යවු, එසේ ගොස් භාත්පසැ නිල් වූ ළාතණ ඇති මනහර වූ ඒ පොකුණු තෙර තෙපි සිටිවූ. එයට පසු කන් මුඩු බල්ලෙක් තිගේ අභපසභ කාදමයි.

361. යම් කලෙකැ සුනබයා විසින් කන ලද්දී ඇටසැකිල්ල පමණක් ඉතිරි කරන ලද්දී තෙපි පොකුණට බස්නවූ. අසිරියෙකි! ශරීරය පෙර මෙන් ඇති වෙයි.

362. ඉන් පසු පිරිපුන් අභපසභ ඇති මනරම් පියකරුදැකුම් ඇති තෙපි පිළියක් පෙරවගෙන මා ළඟට එන්නවූ ය.

363. කයින් වචනයෙන් සිතීන් කවර පාපයක් කරන ලද ද? කිනම් පවක විපාකයෙන් කන් මුඩු බල්ලෙක් තිගේ අභපසභ කා ද?

364. කිම්බිලා නුවර ගැහැවියෙක් සැදැහැවක් උවසුවෙක් විය. ඔහුට මම බිරිය වීම්. හිමියා ඉක්මැ පවත්නී දුසිල් වීම්.

365. මෙසේ හිමියා ඉක්මැ හැසිරෙන මට ඒ හිමි මෙබස් කී ය. යම් භෙයෙකින් තෝ මා ඉක්මැ හැසිරෙහි නම් එය යුතු නො වේ. සුදුසු නො වේ.

366. ඒ මම දරුණු ලෙස දිවුරා මෙසේ බොරු කීවෙමි. "මම කයින් හෝ සිතීන් හෝ තොප ඉක්මවා නො හැසිරෙමි."

367. ඉදින් මම කයින් හෝ සිතීන් හෝ තොප ඉක්මවා හැසිරෙමි නම් කන් මුඩු මේ බල්ලා මා අභ පසභ කා දමාවා.

- 368. තසස කම්මසස වීජාකං මුසාවාදසස වුභයං,
සතචසසසතානී ව¹ අනුභුතං යතො හී මෙ,
කණ්ණවුණ්ණො ච සුනාටො අබගමබයානී බාදනී.
- 369. තිසෙදෙව බහුකාරො අත්ථාය මෙ ඉධාගතො,
සුමුත්තාභං කණ්ණවුණ්ණසස අසොකා අකුතොභයා.
- 370. තාභං දෙව නමසසාමී යාවාමී පඤ්ඤාලීකතා,
භුඤ්ඤ අමානුසෙ කාමෙ රම දෙව මයා සභ.
- 371. භුජවා අමානුසෙ කාමෙ² රමිතොලෙහි තයා සභ,
තාභං සුභගෙ යාවාමී ධීපං පටිනායාහී ම³නනී.

කණ්ණවුණ්ණවිපෙතවික්‍රම දවාදසමං.

2. 13

- 372. අහු රාජා මුභමදනො පඤ්ඤාලානං රථෙසගො,
අභොරකතානමච්චයා රාජා කාලබ්බරී තද⁴.
- 373. තසස ආලාභනං ගතචා භරියා⁵ කඤ්ඤී උබ්බරී,
මුභමදනං අපසසනභී මුභමදනානී කඤ්ඤී.
- 374. ඉසී⁶ච තස්ස ආගඤ්ඤී සමපනචරණො මුනී,
භො ච තස්ස අසුච්ඡිස්ස යෙ තස්ස සුසමාගතා.
- 375. තසස වීදං ආලාභනං නානාගජ්ඣමෙරිතං,
කසසායං කඤ්ඤී භරියා ඉතො දුරගතං පතී.
- 376. මුභමදනං අපසසනභී මුභමදනානී කඤ්ඤී,
තෙ ච තස්ස වීයාකංසු යෙ තස්ස සුසමාගතා.
- 377. මුභමදනසස භදුතොන මුභමදනසස මාරීස,
තසස ඉදං ආලාභනං නානාගජ්ඣමෙරිතං.
- 378. තසසායං කඤ්ඤී භරියා ඉතො දුරගතං පතී,
මුභමදනං අපසසනභී මුභමදනානී කඤ්ඤී.
- 379. ජලාසීනී සභසානී මුභමදනසනාමකා,⁶
ඉමසමී ආලාභනෙ දබ්බා තෙසං කං අනුසොචසී.
- 380. යො රාජා වුළනීපුතො පඤ්ඤාලානං රථෙසගො,
තං භතොන අනුසොචාමී භකතාරං සබ්බකාමදං.
- 381. සමබ්බවගෙසුං රාජානො මුභමදනසනාමකා,
සමබ්බව වුළනීපුතො පඤ්ඤාලානං රථෙසභා.

1. සතචසසසතානී - සිමු. i
 2. භුතො අමානුසා කාමා - සිමු. i
 3. කාලමුඤ්ඤි - මජ්ඣ. 4. භරියා - සිමු. i
 5. ඉසී - සිමු. i
 6. මුභමදනසස නාමකා - සිමු. i, සිමු. ii, ජ.

368. ඒ දරුණු දිවිරිමි කම්යාගේ ද මාෂාවාද කම්යාගේ ද විපාකය අවුරුදු හත්සියයක් මුළුල්ලෙහි විඳින ලද. ඒ පවින් ම මගේ අභපසහ කන්සුන් බල්ලා කාදමයි.

369. රජතුමනි, තෙපි මට බොහෝ උපකාර වූවහු ය. මට හිත පිණිස මෙහි ආවහු ය. කන් මුඩු බලුගෙන් මම මිදුණි වෙමි. මම දැන් ශොක නැත්තී බිය නැත්තී වෙමි.

370. දෙවයිනි, මම නොප වදිමි. බදාදිලි ව නොපගෙන් මෙසේ යදිමි. "රජතුමනි, නොමිනිස් වූ පස්කම් සැප විඳින්න. මා හා රමණය කරන්න."

371. සොදුර, තී හා නොමිනිස් සැප විඳ රමණය කෙළෙමි වෙමි. දැන් මා මගේ නුවරට ම වහා පමුණුවා ලවයි මම තිගෙන් යදිමි.

කර්ණමුණ්ඩ ප්‍රේතවස්තු යි.

2. 13

372. පඤ්චාල රට වැසියනට ඉසුරු වූ බබ්බන් නම් රජෙක් විය. ඒ රජ තෙමේ බොහෝ කලක් ඇවෑමෙන් කලුරිය කෙළේ ය.

373. එකල ඒ රජුගේ උබ්බරි නම් බියවූ රජු දැවූ තැනට ගො † හබ්බයි. බබ්බන් රජු නො දක්නා මී "බබ්බන් කොහි ද"යි (කියමින්) හබ්බයි.

374. සරණ දහමින් හෙබි මුනිවරයකු වූ තවුසෙක් එතැනට පැමිණියේ ය. එතැන යම් මිනිස්සු රැස්වූවාහු ද, ඔවුන්ගෙන් ඒ තවුසා එහි දී මෙසේ විචාළේ ය:

375-376 නොයෙක් සුවඳ වහනය වන මේ සොහොන කවරකු ගේ ද? මේ බිරිඳ කවරකුට හබා ද? (මිනිස්සු මෙසේ කියති:) මේ මිනිස් ලොවින් දුර වූ පරලොවට ගිය සිය හිමියා වන බබ්බන් රජු නො දක්නී "බබ්බන් බබ්බන්"යි මෝ හබා යයි එහි රැස්වූ යම් කෙනෙක් වූහු නම් ඔවුහු එහි දී පැවසූහ.

377. නිදුකාණන් වහන්ස, බබ්බන් රජුට යහපතක් ම වේවා. මේ නොයෙක් සුවඳ හමන සොහොන ඒ බබ්බන් රජුගේ වෙයි.

378. ඒ රජුගේ මේ බිරිඳ ඔහු ගැන හබ්බයි. මේ මිනිස් ලොවින් දුර වූ පරලොවට ගිය සිය හිමි බබ්බන් රජ නො දක්නී "බබ්බන් බබ්බන්"යි වැලපෙයි.

379. බබ්බන් යන නම ඇති සයාසුදහසක් දෙනා මේ සොහොනෙහි දවන ලදහ. ඔවුනතුරෙන් කවරකු සඳහා තෙපි හබ්බු ද?

380. වහන්ස, වූලනී රජුගේ පුත් වූ පඤ්චාල රටට ඉසුරු වූ යම් රජෙක් වී ද, සියලු කැමති දෑ දෙන ඒ හිමියා සඳහා මම සෝක කරමි.

381. සියලු ම රජවරු බබ්බන් යන නම ඇත්තෝ වූහ. සියල්ලෝ ම වූලනීපුත්‍රයෝ වූහ. සියල්ලෝ ම පඤ්චාල රටෙහි අධිපතියෝ වූහ.

- 382. සඤ්ඤසං අනුපුබ්බන මහෙසිත්තමකාරසී,
කසමා පුරිමකෙ භික්ඛා පච්ඡිමං අනුසොචසී.
- 383. ආතුමෙ ඉක්ඛිභුතාය දීසරත්තාය මාරිස,
යසසා මෙ ඉක්ඛිභුතාය සංසාරෙ ඛහු භාසසී.
- 384. අහු ඉක්ඛි අහු පුරිසො පසුයොනිඤ්චි ආගමා,
ඵවමෙතං අනීතානං පරියන්තො න දිසසති.
- 385. ආදිත්තං වත මං සන්තං සකසිත්තංව පාවකං,
චාරිතා වීය ඔසිඤ්චං සඤ්ඤං නිබ්බාපයෙ දරං.
- 386. අබ්බුළහං වා මෙ සලලං සොකං හදයනිසසිතං,
යො මෙ සොකපරෙතාය පතිසොකං අපානුදී.
- 387. සාහං අබ්බුළහසලලාසමී සීතිභුතාසමී නිබ්බුතා,
න සොචාමී න රොදමී තව සුක්ඛා මහාමුනී.
- 388. තසස තං වචනං සුක්ඛා සමණස්ස සුභාසිතං,
පත්තච්චරමාදය පඤ්ඤි අනගාරියං.
- 389. සා ව පඤ්ඤිතා සන්තා අගාරකමානගාරියං,
මෙත්තං වීත්තං අභාවෙසී බුහමලොකුපපත්තියා.
- 390. ගාමා ගාමං විචරන්ති නිගමෙ රාජධානියො,
උරුවෙලා නාම සො ගාමො යත් කාලමකුඤ්ච.
- 391. මෙත්තවීත්තං ආභාවෙක්ඛා බුහමලොකුපපත්තියා,
ඉක්ඛි වීත්තං වීරාජෙක්ඛා බුහමලොකුපගා අහු'ති.

උබ්බරිපෙතවස්ත්‍ර කෙරසමං.

උබ්බරිවග්ගො දුක්ඛියො.

තසුදුදුනං :

පණ්ඩුමාතා ව පිතා ව නත්තූ කුණ්ඛලීනොසටො.
දෙව සෙට්ඨි කුණ්ඛොවායො ව:
විහාරසුත්ත සොපාණ උබ්බරි'ති.

382. සියලු ම රජුන්ට තෙපි පිළිවෙළින් අගමෙහෙසි බව කළවු ය. කුමක් හෙයින් පළමු රජුන් හැර පසු ව ඇති වූ රජු සඳහා ගොක කරවු ද?

383. නිදුකාණන් වහන්ස, තමා ස්ත්‍රියක වූ කල්හි දිගුකලක් මුළුල් ලෙහි ස්ත්‍රියක් ම වේ ද? යම්බඳු වූ ස්ත්‍රිභාවයට පැමිණි මට සසර බොහෝ ජාති වී යයි තෙපි කියන්නහු ද?

384. තෙපි ස්ත්‍රියක් ද වූවහු. පුරුෂයෙක් ද වූවහු. තිරිසන් අත් බවට ද පැමිණියහු. මෙසේ ඉකුත් අත්බව හි කෙළවරක් නො පෙනෙයි.

385. ගිනෙල් ඉසින ලද ගින්නක් මෙන් මා හද ඇවිලගත් සියලු සෝගින්න තෙපි දිය ඉසින්නකු මෙන් නිවූවහු ය.

386. යම් තවුසෙක් මා හද ඇසුරු කළ සෝහුල එකාන්තයෙන් උදුරා දැමී ද සොවින් පෙළුණු මාගේ හිමි පිළිබඳ සෝදුක පහ කෙළේ ද.

387. මහාමුනින් වහන්ස, ඒ මම උසුළ සෝහුල් ඇතියෙමි සිහිල් වූවා වෙමි, නිවුණා වෙමි. තොපගේ ඔවදන් අසා මම දැන් ශෝක නො කරමි, නො හබමි.

388. ඒ තවුසාගේ මැනැවින් දෙසු ඒ වදන් අසා ඕ පා සිවුරු ගෙන අනභාරික වූ සස්තෙහි පැවිදිවූවා ය.

389. ඕ මෙසේ ගිහිගෙන් නික්ම අනභාරිය සඛබ්බාත සස්තෙහි පැවිදි වූවා බබලොව ඉපදීම පිණිස මෙක්සිත වැඩුවා ය.

390. ගමින් ගමට යෙමින් නියම්ගමක් පාසා ද රාජධානියක් පාසා ද සැරිසරන්නී උරුවෙල් නම් වූ ඒ ගම යම් තැනෙක් හි ද එහි දී කලුරිය කළා ය.

391. ඕ බබලොව ඉපදීම සඳහා මෙක්සිත් වඩා ස්ත්‍රිභාවයෙහි සිත දුරු කොට බබලොවට පැමිණියා වූය.

උබබරි ප්‍රේතවස්තුව යි.

දෙවැනි උබබරි වර්ග යි.

එහි උද්දනය:

පඩුවන් සංසාර මොවක ප්‍රේතියගේ වස්තුව ද, සැරියුත් තෙරුන්ගේ මාතෘ ප්‍රේත වස්තුව ද, භූතගේ පියා අයත් බිරිඳක වූ මත්තෘ නම් ප්‍රේතිය ගේ වස්තුව ද, නන්ද ප්‍රේතියගේ වස්තුව ද, මට්ටකුණ්ඩලී ප්‍රේතවස්තුව ද, සතපණ්ඩිත පුවත ඇතුළත් කණ්භ ප්‍රේතවස්තුව ද, ධනපාල - වූලසෙව්වී දෙදෙනාගේ ප්‍රේතවස්තුව දෙක ද, කලින් තුනාකම් කළ අංකුර ප්‍රේතවස්තුව ද, දිවාච්ඡාරගත හික්ඝුභට හමු වූ උත්තර මාතෘ ප්‍රේතියගේ වස්තුව ද, සුත්ත ප්‍රේතවස්තුව ද, මනා හිණිපෙති ඇති විල අසල හුන් කරණමුණ්ඩ ප්‍රේතියගේ වස්තුව හා උබබරි ප්‍රේතවස්තුව ද යන තෙළෙස උබබරිවර්ග යෙහි ඇතුළත් වේ.

3. 1

- 392. අභිජ්ජමානො වාරිමභි ගඛයාය ඉධ ගච්ඡසී,
නග්ගො පුඛ්ඛඛඛපෙතොව මාලාධාරී¹ අලඛිකතො.
කුභිං ගමීසසසි පෙත කඤ්ච වාසො භවීසසනී²ති.
- 393. චූඤ්ඤීකං³ ගමීසසාමී පෙතො සො ඉති භාසති
අනාතරෙ වාසභගාමං ඛාරාණසියා⁴ ච සන්තීතො.
- 394. නඤච දිසවා මභාමනො කොලියො ඉති වීසසුතො,
සකතුං භතතඤච පෙතසස පීතකඤච යුභං අද.
- 395. නාවාය තිට්ඨමානාය කප්පකසස අදපඨී,
කප්පකසස පදිනතමභි යානො පෙතසසුදිසසරං.⁵
- 396. තතො සුවඤ්චවසනො මාලාධාරී අලඛිකතො,
යානො ධීතසස පෙතසස දකඛිණා උපකප්පරං,
තඤ්චා දඤ්ජරං පෙතානං අනුකමපාය පුනප්පුනං.
- 397. සාතුතන වසනා එකෙ අඤ්ඤඤී කෙසනිවාසනා.
පෙතා භතතාය ගච්ඡන්ති පකකමනති දිසොදිසං.
- 398. දුරෙ එකෙ පධාවිඤ්චා අලඛා චිතිවතතරෙ,
ජානා පමුච්ඡිතා භතතා භුමියං පටිසුමභිතා.
- 399. කෙච්චි තඤ්ච පපතීඤ්චා භුමියං පටිසුමභිතා,
පුඛ්ඛඛ අකතකලායාණා අඤ්ඤිඛඛච ආතපෙ.
- 400. මයං පුඛ්ඛඛ පාපධමමා සරණී කුලමාතරො,
සඤ්ඤාසු දෙයාධමෙමසු දීපං නාකමෙ අතතනො.
- 401. පහුතං අනතපානමපි අපිසසු අචකිරියති,
සමමග්ගතෙ පඛ්ඛඛිතෙ න ච කීඤ්ඤී අදමභසෙ
- 402. අකමමකාමා අලසා සාදුකාමා මභග්ගසා,
ආලොපපිණ්ඤිදුතාරො පටිග්ගතෙ පටිභාසිඤ්ඤාසෙ.

- 1. මාලාධාරී මජ්ඣ. මාලාධාරී - කඤ්ච.
- 2. චූඤ්ඤීකං - කඤ්ච චූඤ්ඤීකං - මජ්ඣ.
- 3. ඛාරාණසියං - මජ්ඣ.
- 4. පෙතසස දිසසරං - මජ්ඣ.
- 5. කෙසනිවාසිතො - ඤා.
- 6. කෙ ච - මජ්ඣ.

3. 1

(කොලිය මහාමාත්‍රු:)

392. ප්‍රෙනය, තෝ මෙහි ගබ්සානදියෙහි නො බිඳෙන ජලයෙහි යෙහි. නග්න වූ තෝ ශරීරයෙහි පූර්වාර්ධයෙන් ප්‍රෙන නො වන්නකු හෙවත් දෙවියකු මෙන් වෙහි. මල්මාලා දරමින් ලකළ හිස් ඇත්තෙහි. තෝ කොහි යෙහි ද? තාගේ වාසය කොහි ද?

393. ඒ ප්‍රෙනයා මෙසේ කියයි: වාසහ ගමට ද බරණැසට ද අතරෙහි වූ බරණැස අසල වුන්දත්ථික නම් ගමට යන්නෙහි.

394. කොලිය යි ප්‍රසිද්ධ ඒ මහාමාත්‍රයා ඔහු දක අත්සුණු ද, බත් ද රන්වන් පිළිසහළක් ද ප්‍රෙනයා උදෙසා දුන්නේ ය.

395. නැව නවතා තිබෙන කල්හි නැහැවි උවසුවකුහට හේ ඒවා දුන්නේ ය. කරනැවැම්යාට දුන් කල්හි එකෙණෙහි ම ප්‍රෙන ශරීරයෙහි ද හදනා පොරෝනා වස්ත්‍ර පහළ විය.

396. ඉක්බිති ඒ ප්‍රෙනයා මොනොවට හැඳගත් පිළි ඇතියේ මල්දම් දරනුයේ අලංකෘත විය. දක්ෂිණාර්ථ ස්ථානයෙහි සිටී මේ දක්ෂිණාව යම් හෙයෙකින් ඒ ප්‍රෙනයාට ලැබුණේ ද එහෙයින් ප්‍රෙනයන් කෙරෙහි අනුකම්පායෙන් පුන පුනා පින්පෙත් දියයුතු ය.

397. සමහර ප්‍රෙනයෝ සුන්බුන් වැරහැලි ඇඳ සිටියහ. සමහරු කෙස්වලින් වීළි වසා සිටියහ. ප්‍රෙනයෝ බත් සඳහා යති. එක් දිගෙකින් අනික් දිගකට යෙත්.

398. ඇතැම්හු අහර සඳහා දුවා ගොස් කිසි අහරක් හෝ පැනක් නො ලැබූ ම නවතින්. ඔහු බඩසා ඇතියාහු මුසපත් වූවාහු ආන්ත වැ බීමැ වියළි වැඳ හෙති

399. සමහරු ඒ ගියහන්හි ප්‍රතිමුඛ කොට මෙහෙයන ලද්දවුන් මෙන් බීම වැටුණාහු වෙත්. ඔහු පෙර අත්බවහි කුසල් නො කළාහු අවවෙහි ලු ගින්නෙන් දූවුණවුන් මෙන් බඩසයින් මහදුක් විදිත්.

400. “අපි පෙර ඊෂ්ඨාදි ලාමක ස්වභාවය ඇති ගෘහිණියන් වැ කුලමවුරු වීමු. එසේ වූ අපි දෙයධර්මයන් ඇති කල්හි තමන්හට ප්‍රතිෂ්ඨාවක් නො කළමහ.

401. බොහෝ වූ ආහාරපාන ද සභවනු ලැබිය. සුපිළිපත් පැවිද්දන්ට ද කිසි දයක් නුදුනුමහ.

402. අපි කුසල් දහම් නො කටැට්ටවන්නමෝ අලසවුවමෝ මිහිරිදූස කැමැත්තමෝ බොහෝ අනුභව කරන්නමෝ බත් පිඩෙක් පමණ දෙන්නමෝ ප්‍රතිග්‍රාහකයනට අවමන් කෙළෙමු.

- 403. තෙ සරා තා ව දුසියො නානෙවාහරණානි නො,
තෙ අඤ්ඤ පරිචාරෙනති මයං දුක්ඛස්ස භාගිනො.
- 404. වෙණි වා අවඤ්ඤ භොහති රථකාරී ව දුඛිකා,
චණ්ඩාලී කපණා භොහති නභාපිකා¹ ව පුනපපුනා.
- 405. යානි යානි නිභීනානි කුලානි කපණානි ව,
තෙසු තෙසෙව ව ජායනති එසා මච්ඡරිනො ගති.
- 406. පුඛෙඛව² කතකලායාණා දයකා චීතමච්ඡරා,
සග්ගං තෙ පරිපුරෙහති ඔභාසෙනති ව නඤ්ඤා.
- 407. වෙජ්ජනෙත ව පාසාදෙ රමීඤා කාමකාමීනො.
උච්චාකුලෙසු ජායනති සභොගෙසු තතො වුතා.
- 408. කුටාගාරෙ ව පාසාදෙ පලලඛෙක ගොණකස්තෙ,
චීජිතඛනා³ මොරභසෙභි කුලෙ ජාතා යසසිනො.
- 409. අඛ්ඤානො අඛ්ඤං ගච්ඡන්ති මාලාධාරී අලඛ්ඤාතා,
ධාතියො උපතිට්ඨන්ති සායං පාතං සුඛෙසිනො.
- 410. නඤ්ඤං අකතපුඤ්ඤානං කතපුඤ්ඤානමෙච්ඤං,
අසොකං නඤ්ඤං රමමං තිදසානං මභාවනං.
- 411. සුඛං අකතපුඤ්ඤානං ඉධ නඤ්ඤී පරස්ථ ව,
සුඛඤ්ඤා කතපුඤ්ඤානං ඉධ වෙච්ච පරස්ථ ව,
- 412. තෙසං සභවායකාමානං කතඤ්ඤං කුසලං ඛජ්ජං,
කතපුඤ්ඤා හී මොදනති සග්ගෙ භොගසමඛිනො⁴ති.

අභිජ්ජමානපෙතවස්ත්‍ර පදමං.

3. 2

- 413. කුණ්ඩිනගරියො⁴ ථෙරො සානුචාසී නිවාසිනො,
පොට්ඨපාදෙති නාමෙන සමණො භාවිතින්ද්‍රියො.
- 414. තස්ස මාතා පිතා භාතා දුග්ගතා යමලොකිකා,
පාපකමමං කරිතවාන පෙතලොකං ඉතො ගතා.

1. කපණා - මජ්ඣං,
2. පුඛෙඛ ව - මජ්ඣං.

3. චීජිතඛනා - මජ්ඣං.
4. කුණ්ඩිනගරියො - සීඉ. i

403. අපගේ ඒ ගෙවල් ද ඒ දැඩිහු ද ඒ ආහරණ ද දන් අපට නැත. ඒ ගෘහාදිය අන්හු පරිභෝග කෙරෙත්. අපි දුකට හිමි වූමහ.

404. නින්දනීය වූ නළකරු වූ හෝ සොම්මර වූ හෝ උපදිත්. මිත්‍රද්‍රෝහී හෝ වෙත්. වණ්ඩාල කුල ඇති වූ හෝ ඉතා දිළිඳු වූ උපදිත්. නැහැවි වූ හෝ යළි යළි උපදිත්.

405. ඉතා දිළිඳු යම් යම් පහත් කුලයෝ වෙත් නම් ඒ ඒ කුලයන්හි මෑ උපදිත්. මේ මසුරුසිතැනියහුගේ ස්වභාවයි.

406. පූර්වයෙහි වූකලි කළ කුසල් ඇති දුරුකළ මසුරු මල ඇති දයකයෝ වෙත් නම් ඔහු ස්වර්ග ලෝකය පුරවති. නඳුනුයන ද බබුළුවත්.

407. විජයෝත් පහයෙහි රමණය කොට කැමැති පරිදි කම් සැප විදින ඔහු ඉන් සැවෑ මහසැපත් ඇති උසස් කුලයන්හි උපදිත්.

408. මෙසේ උසස් කුලයන්හි උපන්නාහු කුළුගෙහි ද, පහයෙහි ද දික්ලොම් ඇති කොඳු පලස් අතුළු පලහෙහි ද මොනරපිළිත් යුත් වල්විදුනා වෙත් පවත් සලකුලබන සිරුරින් යුතු ව යසපිරිවරින් රමණය කරත්.

409. ඔහු මල්මාලා දරන්නාහු අලංකෘත වූවෝ ඇකයෙන් ඇකයට යත්. සැප පතන්නා වූ කිරිමවුවරු උදේ සවස ඔවුනට උවැටත් කරත්.

410. ගොකරහිත වූ රමා වූ දෙවියන්ගේ මහවනය වූ මේ නඳුනුයන, පින් නො කළවුනට නො වේ. මෙය පින්කළවුනට ම ලැබිය හැකිය ය.

411. පින් නොකළවුන්ට මෙලොව ද පරලොව ද සැපයක් නැත. පින් කළවුන්ට මෙලොවත් පරලොවත් සැප ම ලැබේ.

412. ඒ දෙවියන් හා සහභාවය කැමැතියන් විසින් බොහෝ කුසල් කළයුතුයි. කළ පින් ඇතියාහු කම්සැපතින් යුතු වූ ස්වර්ගයෙහි සතුටු වෙති.

අභිජ්ජමාන ප්‍රභවස්තූ යි.

3. 2

413. කුණ්ඩි නගරයෙහි උපන් සානුවාසී පව්වෙහි වෙසෙන නමින් පොට්ට්පාද නම් වූ මහණ වැඩු සද්ධාදි ඉන්ද්‍රිය ඇති (රහත්) ශ්‍රමණ කෙනෙකි.

414. උන්වහන්සේගේ මව ද පියා ද සොහොවුරා ද අගතියට ගියාහු යමලොව උපන්නාහු වෙත්. ඔහු පව්කම් කොට මෙලොවින් ප්‍රභ ලෝකයට ගියාහු වෙත්.

- 415. තෙ දුග්ගතතා සුචිකච්චා කිලනතා නග්ගිනො කිසා,
උත්තසනතා මහාතාසා න දසෙසනති කුරුරිනො.
- 416. තසස භාතා විතරිඤා නග්ගො එකපථෙකකො,
චතුකුඤ්ඤිකො හවිඤාන ථෙරසස දසසඨි කුමං.
- 417. ථෙරො වාමනඨි කඤා තුණ්හිභුතො අපකකම්,
සො ච විඤ්ඤපඨි ථෙරං භාතා පෙතගතො අභං.
- 418. මාතා පිතා ච තෙ භනෙත දුග්ගතා යමලොකිකා,
පාපකම්මං කරිඤාන පෙතලොකං ඉතො ගතා.
- 419. තෙ දුග්ගතා සුචිකච්චා කිලනතා නග්ගිනො කිසා,
උත්තසනතා¹ මහාතාසා² න දසෙසනති කුරුරිනො.
- 420. අනුකම්පසසු කාරුණිකො දඤා අනවාදිසාහි නො,
තච දිනෙනන දනෙන යාපෙසසනති කුරුරිනො.
- 421. ථෙරො චරිඤා පිණ්ඩාය හිතඤ්ඤි අඤ්ඤි ච ආදස,
එකජඤ්ඤි සනතිපතීංසු භතතවිසසග්ගකාරණා.
- 422. ථෙරො සඤ්ඤච තෙ අභ යථා ලඤ්ඤි දදුථ මෙ,
සඤ්ඤභතං කරිසසාම් අනුකම්පාය ඤාතිනං.
- 423. නියාතඨිංසු ථෙරසස ථෙරො සඤ්ඤං නිමනනඨි,
දඤා අනවාදිසි ථෙරො මාතු පිතු ච භාතුනො.
- 424. ඉදං මෙ ඤාතිනං භොතු සුඤ්ඤා භොතතු ඤාතයො,
සමනානතරානුද්දිට්ඨං භොජනං උදපජ්ජථ.
- 425. සුචිං පණිතං සම්පන්නං අනෙකරසධාඤ්ඤනං,
තකො උද්දිසඨි භාතා ච ණණ්චා බලවා සුඤ්ඤි.
- 426. පහුතං භොජනං භනෙත පසස නග්ගාමභසෙ මයං,
තථා භනෙත පරකකම් යථා චඤ්ඤං ලභාමසෙ.

1. මහසප්පක - සා.
2. මහසාසා - මජ්ඣ.

415. දුගතියට ගිය, හිදිකටුවැනි රළු වස්ත්‍රාදියෙන් පෙළුණු, ක්ලාන්ත වූ ගත හා සිතැති, නග්න වූ කෘශ සිරුරු ඇති බියෙන් තැති ගන්නා වූ හටගත් මහත් බිය ඇති, දරුණු පවි කළ ඒ ප්‍රෙනයෝ සිය සිරුරු නො දක්වත්.

416. උන්වහන්සේගේ සොහොයුරු තෙමේ බිය දුරු කොට නග්න වූ එකපදික මාර්ගයෙහි හුදෙකලා වූ වතුකුණ්ඩික වූ (දෙදණ දෙඅත යන සිවු අභිත් යන්තෙක් වූ) තෙරුන්ට තමා දැක්වී.

417. තෙරහු ද ඒ නො මෙනෙහි කොට මෙන් තුෂ්ණිමිභූත ව වැඩියහ. ඒ ප්‍රෙනයා ද “මම ඔබ වහන්සේගේ සොහොයුරා වෙමි”යි තෙරුන්ට තමා දැන්වීය.

418. වහන්ස, ඔබ වහන්සේගේ මව ද පියා ද දුකට පත්වූවාහු යමලොවට ගියාහු ය. ඔහු පවිකම් කොට මෙලොවින් ප්‍රෙනලොකයට ගියාහු ය.

419. දුගතියට ගිය, හිදිකටු වැනි රළු වස්ත්‍රාදියෙන් පෙළුණු, ක්ලාන්ත වූ ගත හා සිතැති, නග්න වූ, කෘශ ශරීර ඇති බියෙන් තැතිගන්නා වූ හටගත් මහත් බිය ඇති, දරුණු පවි කළ ඒ ප්‍රෙනයෝ සිය සිරුරු නො දක්වත්.

420. කාරුණික වූ ඔබ වහන්සේ අනුකම්පා කරන සේක්වා. දන් දී අපට පින් පමුණුවන සේක්වා, ක්‍රෑරකම් ඇති ඔහු ඔබ වහන්සේ දුන් දනින් යැපෙන්නාහු ය.

421. තෙරහු ද අනෙක් හික්ෂුහු දෙලොස් නමක් ද පිටු පිණිස හැසිර බත්කිස සඳහා එක් තැනකට රැස්වූහ.

422. සානුවාසී තෙරහු අන් තෙරුන්ට මෙසේ කීහ: ඔබ වහන්සේ ලැබූ යම් දෑයක් වේ නම් එය මට දෙන්න. නැයනට අනුකම්පා පිණිස සහබතක් කරන්නෙමි.

423. (උන්වහන්සේ ද තමන් ලද දෑ) තෙරුන්ට පවරා දුන්හ. තෙරහු සංඝයා නිමන්ත්‍රණය කළහ. දන් දී මවට ද පියාට ද සොහො-
වුරාට ද මෙසේ පින්පෙන් දුන්හ.

424-425. “මේ පින් මාගේ නැයනට වේවා, (එ පිනෙන්) නැයෝ සුවපත් වෙත්වා”යි පින් දීමට අනතුරුව ම නැයනට පිරිසිදු වූ, ප්‍රණීත වූ, මිහිරි වූ නොයෙක් රසමසවුලෙන් යුත් දිව බොජුන් පහළ විය. ඉක්බිති ඔබගේ සොහොවුරා වර්ණවත් වූ බලවත් වූ සුවපත් වූ තමා දැක්වී ය.

426. “වහන්ස, බලන සේක්වා, බොහෝ දිවබොජුන් ලදුම්හ. එහෙත් අපි නග්න වම්හ. වහන්ස, අපි වස්ත්‍ර ලබමෝ නම් එබඳු උත්සාහයක් කරනසේක්වා.”

427. තෙරහු කසළගොඩින් ඉවත ලූ රෙදි කැබලි අවුළාගෙන රෙදි කැබලිවලින් සිවරක් කොට සිවුදිගින් වැඩි සහනට දුන්හ.

428-429. එසේ දී තෙරහු එහි පිත මවට ද පියාට ද සොහොයුරාට ද මෙසේ අනුමෝදන් කළහ: "මේ පිත මාගේ නැයනට වේවා එයින් නැයෝ සුවපත් වෙත්වා"යි. පින් දීමට අනතුරුව ම නැයනට වස්ත්‍ර උපත. ඉක්බිති පිරිසිදු වස්ත්‍රයෙන් සැරසුණු ප්‍රෙනයා තෙරුනට තමා දැක්වී ය.

430. වහන්ස, නන්දරජහුගේ රටෙහි යම්නාක් වස්ත්‍රයෝ වෙන් ද, අප හදනා පිළි එයටත් වඩා බොහෝ වේ.

431. කොසෙයාවස්ත්‍ර හා කම්බිලි ද කොමුපිළි හා කපුපිළි ද යන මහත් වූ ද මාහැඟි වූ ද ඒ වස්ත්‍රයෝ අහසෙහි ම එල්බෙති.

432. යම් යම් වතක් (අපගේ) සිතට ප්‍රියවී නම් අපි ඒ වස්ත්‍ර ම හදිමිහ. යම් හෙයකින් අපට ගෙයක් ලැබේ නම් එවැනි උත්සාහයක් කරන සේක්වා.

433. තෙරහු කොළ සෙවිලිකළ කුවියක් කොට සිවුදිගින් වැඩි සහනට දුන්හ. (එසේ) දන් දී (එහි පිත) තෙරහු මවුට ද පියාට ද සොහො-යුරාට ද මෙසේ අනුමෝදන් කළහ.

434. "මාගේ මේ පිත නැයනට වේවා, නැයෝ සුවපත් වෙත්වා"යි පින් දීමට අනතුරුව ම ඔවුනට නිවෙස් උපත.

435. මේ ප්‍රෙනලොකයෙහි අපට යම්බඳු ආයත වතුරසුදීන් විභාග කරන ලද, කොටස් විසින් පිරිසිදුනා ලද, කුටාගාර වූ ද තදනා වූ ද නිවෙසන සංඛ්‍යාත ගෘහයෝ ඇද්ද මෙබඳු ගෘහයෝ මිනිස් ලොවෙහි නැත.

436. දෙවිලෝහි යම්බඳු පහයෝ වෙන් නම්, මේ ප්‍රෙන ලොකයෙහි අපගේ එබඳු ගෘහයෝ ඉතා දිලිසෙමින් අවට සිව්දිගින් බබුළුවත්.

437. වහන්ස, යම්සේ අපට පැන් ලැබේ නම් එබඳු උත්සාහයක් කරන්න. තෙරහු ධබරාව පුරවා පැන් ගෙන සිවුදිගින් වැඩි සහනට දුන්හ.

438. තෙරහු දන් දී එහි පින් මවුපියනට ද සොහොයුරාට ද, මෙසේ දුන්හ. "මේ පිත මාගේ නැයනට වේවා. නැයෝ සුවපත් වෙත්වා"යි.

439. පින් දෙනු සමග ම (ප්‍රෙනයනට) පැන් උපත. ගම්භීර වූ, වතුරපු වූ පුෂ්කරණිහු ද මොනොවට මැවුණාහ.

(කෙබඳු පොකුණු ද යත්:)

440. පහන් දිය ඇති, මනා තොට ඇති, සිහිල් වූ, සුවදැකී පියුමු-පුලෙන් ගැවසීගත්, මල්රේණු යුත් දියෙන් පිරුණු පොකුණු ය.

- 441. තඤ්ඤානාමා පිච්චා ව චේරසස පටිදසසයුං,
පහුතං පානීයං භනොන පාද දුක්ඛං ඵලනති නො.
- 442. ආභිඤ්චානා ඛඤ්ජාම සකඛරෙ කුසකණ්ටකෙ,
තථා භනොන පරකකම යථා යානං ලභාමසෙ.
- 443. ථොරො සිපාටීකං ලඤ්ඤා සඛෙස වාතුඤ්ඤියෙ අද,
දඤ්ඤා අනවාදිසි ථෙරො මාතු පිතු ව භාතුනො.
- 444. ඉදං මෙ ඤ්ඤිතං භොතු සුඛිතා භොනතු ඤාතයො,
සමනනාරාත්‍රඤ්ඤිටෙඨි පෙනා රථේනමාගමිං.
- 445. අනුකමපිනමහ භද්දනො භතෙනවජාදනෙන ව,
සරෙන පානදනෙන යානදනෙන වූභයං;
මුනිං කාරුණිකං ලොකෙ භනොන වජ්ඣමාගතා'ති.

සානුවාසී පෙතවස්ත්‍ර දුතියං.

3. 3

- 446. වෙච්චියකුමිභං රුචිරං පභසසරං
විමානමාරුඤ්ඤා අනෙකච්චිකං,
තඤ්ඤාසි දෙවි මහානුභාවෙ
පථඤ්ඤි' පණ්ණරසෙව වජ්ඣමා'
- 447. වඤ්ඤාසි තෙ කනකසස සනතිභො
උත්තකතරුපො භුසදසසනියො,
පලලඤ්ඤාසෙටෙඨි අතුලෙ නිසිනනා
ඵකා තුවං නජී ව තුඤ්ඤා සාමීකො.
- 448. ඉමා ව තෙ පොකඛරඤ්ඤා සමනනා
පහුතමාලා ඛහුඤ්ඤාඛරිකා,
සුචණ්ණචුඤ්ඤාසි සමනනමොක්ඛා
න තඤ්ඤා පඤ්ඤා පණකො ව ච්ඡිති.
- 449. භංසා විමෙ දසසනියා මනොරමා
උදකසමිං අනුපරියනති සබ්බද,
සමයා වග්ගපනදනති සඛෙස
බ්බසසරා දුක්ඛිනංව සොසො.
- 450. දද්දලමානා යසසා යසසිනි
නාවාය ව තං අවලභෙ තිට්ඨසි,
ආලාරපමෙහ භසිතෙ පියං වදෙ
සබ්බඛගකලාණි භුසං විරොවසි.

1. සමනකතො - සීඉ. 1
2. වදෙ - සීඉ. 1

441. එහි නභා පැන් බී තෙරුනට නමන් දැක්වූහ. (මෙසේ ද කීහ:) වහන්ස, බොහෝ වූ දිව පැන් ලැබීණ. අපගේ පාදයෝ දුකින් පැළෙත්.

442. වහන්ස, කුසකටු ඇති බොරළුකැට පොළොවෙහි ඇවිදින අපි කොරගසමින් යමිහ. යම් සේ අපි යානයක් ලබමු නම් එබඳු උත්සාහයක් කරන්න.

443. තෙරහු එක්පටවහන් සහලක් ලැබ සිවුදිග සහනට දුන්න. එය දී එහි පින තෙරහු මවුට ද පියාට ද සොහොවුරාට ද මෙසේ අනුමෝදන් කළහ.

444. “මේ පින මගේ නැයනට වේවා, නැයෝ සුවපත් වෙත්වා”යි පින්දීම හා සමඟ ම ප්‍රෙනයෝ රියෙන් පැමිණියහ.

445. වහන්ස, ඔබ වහන්සේට යහපතක් වේවා, බත් දීමෙන් හා පිළිදීමෙන් ද ගෙවල් දීමෙන් සහ පැන් දීමෙන් ද යාන දීමෙන් හා යටකී බත් ආදී සිවුපසය දීමෙන් ද (අපි) අනුකම්පා කරන ලද්දෙමිහ. වහන්ස, ලොවැ කුළුණැති හික්සුවරයකු වූ ඔබ වහන්සේ වදින්නට ආමිහ.

සානුවාසි ප්‍රෙනවස්තූ යි.

3. 3

446. මහත් අනුභාව ඇති දේවිය, වෙරළමිණි මුවා වැම් ඇති මනරම් වූ පැහැ විහිදෙන, නොයෙක් සිතියම් ඇති විමනට නැඟී, ගුවන්තෙලෙහි පසළොස්වකි පුන් සඳ මෙන් ඒ විමනෙහි (තෝ) වෙසෙහි.

447. තිගේ සිරුරුපැහැය ද රන් බඳු වෙයි. උත්තප්ප ස්වර්ණයක් සෙයින් අතිශයින් දැකුම්කලු වෙයි. තෝ මහඟු පලහෙක හුදෙකලාව හිඳිනෙහි ය. තිට සැමියෙක් නැත්තේ ද වෙයි.

448. තිගේ මේ පොකුණු භාත්පස බොහෝ මල් ඇත්තේ ය. බොහෝ හෙළපියුම් ඇත්තේ ය. රන්වැල්ලෙන් භාත්පස ගැවසී ගත්තේය. එහි මඩ හෝ දියසෙවෙල් නො පෙනේ.

449. දැකුම්කලු මනරම් මේ භංසයෝ ද හැමකල්හි දියෙහි ඔබ මොබ හැසිරෙත්. සියල්ලෝ ම එක් ව බින්දු ස්වරයෙන් යුතු ව මිහිඟුබෙර හඬක් මෙන් මිහිරි කොට නාද කෙරෙහි.

450. යශස්විතිය, තෝ දිව්‍යර්ධියෙන් අතිශයින් දිලියෙමින් රුවන් නැවක එල්බ සිටිනෙහි. වෙළුණු නිල් වූ දික් වූ බැම ඇති සිනහ මුසු මුව ඇති ප්‍රියවචන කියන මනරම් සියලු අභපසභ ඇති දෙවභන, තෝ අතිශයින් බබලති.

- 451. ඉදං විමානං වීරජං සමෙ ධීනං
උය්‍යානවනතං රතීනඤ්චධසීනං,
ඉච්ඡාමහං නාරී අනොමදස්සනෙ
තයා සහ නඤ්ඤෙ ඉධ මොදිතුං.
- 452. කරොභි කමමං ඉධ වෙදනීයං
විහතඤ්ඤි තෙ ඉධ නිහිතං භවතු,
කඤ්ඤාන කමමං ඉධ වෙදනීයං
එවං ලච්ඡසී කාමකාමීනීං,
- 453. සාධුනි සො තස්සා පටිසසුඤ්ඤා
අකාසී කමමං තභිං වෙදනීයං,
කඤ්ඤාන කමමං තභිං වෙදනීයං
උප්පජ්ඣි සො මාණවො තස්සා සහවාහත'නහී.

රජකාරපෙතවික්‍රම තතියං.

භාණවාරං දුතියං.

3. 4

- 454. භුසානි එකො සාලිං පුනාපරො
අයඤ්ඤි නාරී සකමංසලොභිතං,
තුච්ඤ්ඤි ගුථං අසුචිං අකනාහිකං
පරිභුඤ්ඤසී කිස්ස අයං විපාකො
- 455. අයං පුරෙ මාතරං හිංසෙසී¹ අයං පන කුටවාඤ්ඤිජො,
අයං මංසානි බාදිකා මුසාවාදෙන වඤ්ඤෙසී.²
- 456. අහං මනුසෙසසු මනුසෙසභුතා අගාරිඤ්ඤි සබ්බකුලස්ස ඉස්සරා,
සනොතාසු පරිගුඤ්ඤාමී මා ච කිඤ්ඤි ඉතො අදං
- 457. මුසාවාදෙන ඡාදෙමී නඤ්ඤි එතං මම ගෙහෙ
සවෙ සනතං නිගුඤ්ඤාමී ගුරො මෙ භොතු භොජනං.
- 458. තස්ස කමමස්ස විපාකෙන මුසාවාදස්ස චූභයං,
සුගතධසාලිනො භතතං ගුථං මෙ පරිචතතනී.
- 459. අචඤ්ඤාකානි ච කමමානි න හි කමමං විනස්සනී,
දුග්ගතධං කිමිජං මීළහං භුඤ්ඤාමී ච පිවාමී චා'නී.

භුසපෙතවික්‍රම චතුතථං.

1. හිංසනී - සී.වූ. ii, ප.
2. වඤ්ඤෙසී - සී.වූ. ii, ප.

451. මේ විමන ධූලි රහිත යැ, සමබ්මැ පිහිටියේ යැ. ඇල්ම ද සතුට ද වඩන්නේ ය. ප්‍රියංකර උයනින් යුක්ත ය. අලාමක දකුම් ඇති ස්ත්‍රිය, තී සමඟ මේ විමනෙහි හෝ සතුටු උපදවන උයනෙහි අභිරමණය කරන්නට කැමැත්තෙහි.

452. මේ දෙව්විමනෙහි සැපවිපාක විදීමට සුදුසු වූ පින්කමක් කරව. තොපගේ සිත ද මෙහි එලවන ලද (නමනලද) වේවා. මෙසේ මෙහි සැපවිදීමට සුදුසු කුශලකම්යක් කොට “කම්සුව කැමැති මා ලබව”යි.

453. ඒ නරුණයා “මැනවැ”යි ඇයට පිළිවදන් දී එහි විපාක විදීමට සුදුසු පින්කම් කෙළේ ය. එහි සැපවිදීමට සුදුසු පින්කම් කොට හේ ඒ දෙවභනගේ සහභාවයට පැමිණියේ යි.

රජකාර ප්‍රකටවස්තූ යි.

දෙවන බණවර යි.

3. 4

454. “එකෙක් (ගිනිගන්) හැල්වී බොල් හිස විසුරුවා ගනී. යළි අනෙකා මුගුරෙකින් සියහිස බිඳගනී. මේ ස්ත්‍රිය ද සිය මස් ලේ අනුභව කරයි. තෝ ද අපිරිසිදු වූ පිළිකුල් කටයුතු වූ අශුවී අනුභව කරහි. මේ කවර පවක විපාකයක් වේ දැ”යි.

455. මෙතෙම පෙර අත්බැවිහි දී මවට හිංසා කෙළේ ය. මේ (දෙවැන්නා) වූ කලී භොර වෙළෙඳෙකි. මෝ තොමෝ මස් කා මුසවායෙන් වෘද්ධ වූ කළාය.

456. “මම මිනිස්ලොවැ මනුෂ්‍යස්ත්‍රියක් වැ සියලු කුලයට අධිපති වූ ගෘහිණියක් වූවු. ඉල්වූ දේ ඇති කල්හිත් සැඟවූවු. මෙයින් කිසිවකුත් නුදුන්වූ.

457. ඒ මාගේ ගෙයි නැතැ යි බොරුවෙන් සැඟවූවු. “ඉදින් මම ගෙහි ඇති දේ නැතැ යි සැඟවූවු නම් මාගේ අහර අශුවී වේවා”යි සපර කළවු.

458. ඒ කම්ය සහ මෘෂාවාදය යන දෙකෙහි ම විපාකයෙන් සුවඳහැල් සාලේ බත මට අශුවී බවට පෙරළෙයි.

459. කම්යෝ වඳ නො වෙත් (විපාක දෙත්) ම ය. සහෙතුක වැ රැස්කළ කම්ය විපාක නො දී නො වැනසේ දුගඳ වූ පණුවන් හටගත් අශුවී මම කම්. එසේ ම බොම්.

භූමි ප්‍රකටවස්තූ යි.

3. 5

- 460. අවෙඡරරූපං සුගතස්ස ඤාණං
සන්ධා රූපා පුග්ගලං බ්‍යාකාසී.
උසස්සනාපුඤ්ඤාපි හවන්ති හෙකෙ
පරිත්තාපුඤ්ඤාපි හවන්ති හෙකෙ.
- 461. අයං කුමාරො සීවරීකාය ඡඩ්ඨිතො
අභිග්ගධංඤනාහෙන යාපෙති රක්ඛං,
න යසබ්භුතා න සිරිංසපා¹ වා
විහෙය්‍යෙය්‍යං කතපුඤ්ඤං කුමාරං.
- 462. සුනබ්‍යාපිමස්ස පලිභිංසු පාදෙ
ධච්ඤා සිගාලා පරිවිත්තයනති,
ගබ්‍යාසයං පකඛ්ගණා හරන්ති
කාකා පන අකඛ්මලං හරන්ති.
- 463. න සීමස්ස රක්ඛං විද්භිංසු කෙවී
න ඔසධං සාසපධුපනං වා,
නකඛන්තයොගමපි න අග්ගහෙසුං
න සබ්බධඤ්ඤානිපි ආකිරිංසු.
- 464. එතාදිසං උත්තමකිච්ඡපතනං
රත්තාහතං සීවරීකාය ඡඩ්ඨිතං,
නොනීතපිණ්ඩං ව පවෙධමානං
සසංසයං ජීවිතසාවහෙසං.
- 465. තමදාසා දෙවමනුස්සපුජිතො
දිසවා ව තං බ්‍යාකරී භූරිපඤ්ඤා,
අයං කුමාරො නගරසසීමස්ස
අග්ගකුලීතො හවිස්සති හොගතො² ව.
- 466. කිස්ස වතං කිං පන බ්‍රහ්මචරීයං
කිස්ස සුචිණ්ණස්ස අයං විපාකො,
එතාදිසං ව්‍යසනං පාපුණ්ඤා
තං තාදිසං පච්චන්‍යහොස්සතිඤ්ඤිං.
- 467. බුද්ධපමුඛස්ස භික්ඛුසබ්බස්ස³
පුජං අකාසී ඡන්තා උලාරං,
තත්‍රස්ස විත්තස්සත්‍ර⁴ අඤ්ඤාථන්තං
වාචං අභාසී එරුසං අසබ්භං.
- 468. යො තං විත්තකං පටිවිනොදයිතො⁵
පිතීං පසාදං පටිලඤ්ඤා පච්ඡා,
තථාගතං ජෙතවනෙ වසන්තං
යාගුයා උපට්ඨාසී සත්තරත්තං.

- 1. සරිසපා - මජ්ඣ.
- 2. හොගවා - සිමු i
- 3. සබ්බස්ස - මජ්ඣ.
- 4. විත්තස්ස - සිමු i
- 5. විනොදයිතො - මජ්ඣ.
පටිනොදයිතො - සිමු i

3. 5

460. “සමහර පුභුලෝ උත්සන්න කුසල ඇත්තෝ වෙත්. සමහරු සුඵසින් ඇත්තෝ වෙත්” යයි ශාස්තෘන් වහන්සේ යම්සේ පුද්ගලයකු ප්‍රකාශ කළ සේක් ද, සුගතයන් වහන්සේගේ ඒ නුවණ ආශ්වයා ජනක ය.

461. සොහොනෙහි දැමූ මේ කුමරා ඇඟිල්ලෙන් වැඳුරුණු කිරෙන් රාත්‍රියෙහි යැපෙයි. කළ පින් ඇති (මේ) කුමරු යක්ෂයෝ හෝ සර්පයෝ නො පෙළන්නාහ.

462. සුනඛයෝ ද මොහුගේ දෙපා දිවින් ලෙවූහ. කවුඩෝ ද සිවල්ලු ද මොහු ඔබමොබ පෙරළත්. පක්ෂිගණයා ගැබ්මල ඉවත්කරති. කසුටෝ වනාහි ඇස්මල දුරු කෙරෙත්.

463. කිසි මිනිස් කෙනෙක් මෙ කුමරහට රැකවරණ නො කළහ. බෙහෙත් හෝ අබදුම් දීම හෝ නො කළහ. ඔහු උපන් නකත් යොග ද නො ගත්හ. (රකවරණය සඳහා) හැල් ආදී සියලු ධාන්‍ය ද නො විසුරුව.

464-465. රාත්‍රියෙහි ගෙනයන ලද ව සොහොනෙහි දැමූ අතිශයින් දුකට පත් වූ වෙඳිරු පිඬක් වැනි වූ වෙච්ලන, ජීවත්වේ ද නො වේ ද යි සැක කටයුතු වූ ජීවිතය පමණක් ඉතිරි වූ මෙබඳු වූ ඒ කුමරා දෙවිමිනිසුන් විසින් පුදන ලද මහත්ප්‍රඥා ඇති බුදුහු දුටහ. ඔහු දක ද “මේ කුමරා හොග සම්පත් වශයෙන් ද මෙකුචර උසස් කුලවතෙක් වන්නේ ය” යි පැවසූහ.

466. මේ කුමරුගේ ව්‍යාසමාදනය කුමක් ද? බ්‍රහ්මවර්යය හෝ කුමක් ද? මේ මොනොවට පුරුදු කළ කෙබඳු ව්‍යයක විපාකයක් ද? මෙබඳු වූ විපතකට පැමිණ පෙරකී එබඳු දිව්‍යසම්පත් කෙසේ වළඳන්නේ ද?

467. ජනසමූහයා බුදුපාමොක් මහසභනට මහත් පූජාවක් කළහ. එහි දී මොහුගේ සිතට විපිළිසරක් ඇති විය. මේ පුද්ගල බුදුපාමොක් සභනට නො සැබි රඵවදන් කී ය.

468. පසුව හේ ඒ විතරක සිතිවිල්ල දුරු කොට ප්‍රීතිය හා ප්‍රසාදය උපදවාගෙන දෙවිරමැ වසන බුදුනට සන්දිනක් උවටැන් කෙළේ ය.

469. තසස වතං තං පන බුහුවරියං
 තසස සුවිණ්ණසස අයං විපාකො,
 එතාදිසං බ්‍යසනං පාපුණ්ණිකා
 තං තාදිසං පච්චන්දනොසසතිද්ධිං.

470. ධ්‍යානාන සො වසසසතං ඉධෙව
 සබ්බෙහි කාමෙහි සමඛිතිහුතො,
 කායසස හෙද අභිසම්පරායං
 සහව්‍යතං ගච්ඡති වාසවසසා'ති.

කුමාරපෙතවත්ත පඤ්චමං.

3. 6

471. නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසි කිසා ධම්මිසඤ්ඤා,
 උපථාසුලිකො කිසිකො කාතු ජං ඉධ තිට්ඨසි?

472. අහං හදනොත පෙනිමඤ්ඤි දුග්ගතා යමලොකිකා,
 පාපකමමං කරිඤ්ඤාන පෙනලොකමිතො ගතා.

473. කිනතු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
 කිසස කම්මවිපාකෙන පෙනලොකං ඉතො ගතා.

474. අනාවටෙසු තිසෙසු විචිතිං අධිමාසකං,
 සනොතසු දෙය්‍යධමෙමසු දීපං නාකාසිමකතො.

475. නදිං උපෙමී තසිතා රිහතකා පරිවහතති,
 ජායං උපෙමී උණ්ණසු ආතපො පරිවහතති.

476. අඤ්චිවණ්ණො ව මෙ වාතො දහනොතා උපවායති;
 එතඤ්චි හනොත අරහාමී අඤ්ඤාඤ්චි පාපකං තතො.

477. ගහඤ්චාන හඤ්චිපුරං වපෙඡසි මග්ගා මාතරං,
 ධීතා ව තෙ මගා දිට්ඨා දුග්ගතා යමලොකිකා.

478. පාපකමමං කරිඤ්ඤාන පෙනලොකං ඉතො ගතා,
 අඤ්චි ව මෙ එඤ්ච තිකඤ්ඤානං අනාඤ්ඤානඤ්චි නං මගා.

469. ඒ වනාහි මොහුගේ වුන සමාදානය ද බ්‍රිහ්මවයභිය ද විය. මෙබඳු විපතකට පැමිණත් එබඳු වූ ඒ දිවසැපත් නැවත වළදන්නේ ය යන මෙය මොනවට සිදු කරන ලද ඒ කර්මයාගේ විපාක යි.

470. ඒ කුමර මේ මනුලොව අවුරුදු සියයක් කල් සියලු කම් සැපතින් යුක්ත ව සිට කය බිඳීමෙන් හෙවත් මරණින් පසු පුනර්භවයෙහි දී සක් දෙවිඳුගේ (පුතකු වී) සහඛවට යන්නේ ය.

කුමාර ප්‍රතවස්තුව යි.

3. 6

471. තෝ නග්න යැ. දුර්වර්ණ රූප ඇතියහු කාශ වෙහි, ඉල්පුණු නහර ඇතියහු, උස් වැ මතු වූ ඉළ ඇති කාශ වූ මෙහි සිටින තෝ කවරහු ද?

472. ස්වාමීනි, මම යමලොවැ උපන් දුකට පත් ප්‍රෙතියක්මු. පවකම් කොටැ මෙලොවින් ප්‍රෙතලොකයට ගියා වමු.

473. එම්බල ප්‍රෙතිය, කය වචන සිත යන තිදෙරින් තී විසින් කිනම් පවක් කරන ලද ද, කිනම් පවකමක විවායෙන් මෙලොවින් ප්‍රේත ලෝකයට ගියහු ද?

474. කිසිවකු විසින් අනාවෘත තීරත්ථයන්හි අඩමස්සක් පමණ සෙවිමි. (නොහොත්) කිසිවකු විසින් එළැඹීම නො වැළැක්වූ, පුණ්‍ය තීර්ථ බඳු මහණ බමුණන් ඇති කල්හි, ඔවුනට කිසිවක් නොදී, අඩමස්සක් රැස් කෙළෙමි. දන්දීමට දේ ඇති කල්හිත් තමහට පිහිට වූ පිනක් නො කෙළෙමි.

475. ඒ මම පවසින් යුතු ව ගහට එළැඹියෙම් නම් ගහ දියෙන් හිස් ව (වාලුකමාත්‍ර බවට) පෙරළේ. උෂ්ණ කාලයන්හි සෙවණකට එළැඹියෙම් නම් අවච පෙරළා එයි.

476. සුළඟ ද ගිනි සෙයින් ම මා සිරුර දවමින් හමයි. වහන්ස, තෙල පිපාසාදී දුකට ද එයට වඩා දරුණු අනික් දුකකට ද මම නිස්සෙමි.

477-478. හත්ථීනීපුරයට ගොස් මාගේ මවට මෙසේ කියව: “තීගේ දියැණියෝ පවකම් කොට මෙලොවින් (වුන වැ) ප්‍රෙතලොකයට ගියාහු දුක්පත් ව යමලොව වසන්නාහු මා විසින් දක්නා ලදහ. එහි මා විසින් සුරක්ෂිත කොට තබනලද වස්තුව ඇති. එය මා විසින් කිසිවකුට නො කියන ලද ද වෙයි.

- 479. වතතාරී සතසහසසානි පලලඛකසස ව හෙට්ඨතො,
තතො මෙ දනං දදතු¹ තසසා ව හොතු ජීවිකා.
- 480. දනං දතා ව මෙ මාතා දකඛිණං අනුදීසසතු,²
තදහං සුඛිතා හෙසසං සබ්බකාමසම්ඤ්ඤි.
- 481. සාධුති සො පටිඤ්ඤානා ගතඤ්ඤාන භතීනිං පුරං
අවොච තසසා මාතරං,
ධිතා ව තෙ මයා දිට්ඨා දුග්ගතා යමලොකිකා.
- 482. පාපකම්මං කරිඤ්ඤාන පෙතලොකං ඉතො ගතා,
සා මං තස්ස සමාදපෙසි වජ්ජෙසි මඤ්ඤ මාතරං.
- 483. ධිතා ව තෙ මයා දිට්ඨා දුග්ගතා යමලොකිකා,
පාපකම්මං කරිඤ්ඤාන පෙතලොකං ඉතො ගතා.
- 484. අස්ථි ව මෙ එස්ස නිකඛිතං අනාකඛිතස්ථි තං මයා,
වතතාරී සතසහසසානි පලලඛකසස ව හෙට්ඨතො;
තතො මෙ දනං දදතු තසසා ව හොතු ජීවිකා.
- 485. දනං දතාන මෙ මාතා දකඛිණං අනුදීසසතු,³
තදහං සුඛිතා හෙසසං සබ්බකාමසම්ඤ්ඤි.
- 486. තතො හි සා දනමදු දතා ව තසසා දකඛිණමාදීසි,
පෙතී ව සුඛිතා ආසි සරිරං වාරුදසසන'නතී.

සෙරිණිපෙතවස්ත්‍ර ඡට්ඨං.

3. 7

- 487. නරනාරීපුරසබ්බතො යුචා රජනීයෙහි කාමගුණෙහි සොහසි,
දිවසං අනුභොසි කාරණං කිමකාසි පුරිමාය ජාතියා.
- 488. අහං රාජගහෙ රමෙම රමණීයෙ ගිරිබ්බපෙ,
මිගලුදෙදු පුරෙ ආසිං ලොතිතපාණි දරුණො,
- 489. අචිරොධකරෙසු පාණිසු පුට්ඨසතෙසු පදුට්ඨමානසො,
චීචිරිං අතිදරුණො තද්දා පරහිංසාය රතො අසඤ්ඤතො.
- 490. තසස මෙ සභායො සුභදෙද්ද සදෙධා ආසි උපාසකො,
සොසි මං අනුකම්පනොනා නිවාරෙසි පුතඤ්ඤනං.

- 1. දදත් - සිමු ii
- 2. ආදීසසතු මෙ - සිමු ii
අනුදීසසති - සිමු i
- 3. අනුදීව්සතු - මජ්ඣං. අනවාදීසසතු - සංඝ
- 4. සද - මජ්ඣං.
- 5. සුභදෙයො - මජ්ඣං.

479. පලභ යට සාරලක්ෂයක් ධනය ඇත. ඒ වස්තුවෙන් මා උදෙසා දන් දේවා. මගේ මවගේ ද ජීවිකාව වේවා.

480. මගේ මව දන් දී එහි පින් මට පමුණුවාවා. එකල මම සියලු කම්සැපතින් සමාද්ධ ව සුවපත් වන්නෙමි.

481. හේ “මැනවැ”යි පිළිවදන් දී හක්චීනීපුරයට ගොස් ඇයගේ මවට මෙසේ කී ය. යමලොව ඉපිද දුකට පත් වූ තොපගේ දු මා විසින් දක්නා ලදු.

482. පව් කම් කොට මෙලොවින් සැව ප්‍රෙන ලොකයට ගියා වූ ඕ තොමෝ “මාගේ මවට කියව”යි, එකරුණෙහි මා සමාදන් කරවූ ය.

483. දුකට පත්වූ, යමලොව උපන්; තොපගේ දු මා විසින් දක්නා ලදු. ඕ (තොමෝ) පව්කම් කොට මෙලොවින් ප්‍රෙනලොකයට ගියා ය.

484. “මා මෙහි තැන්පත් කළ ධනය ඇත. එය මවිසින් කිසිවකුට ද නො කියන ලද පලභ යට සාරලක්ෂයක් වස්තුව ඇත. එයින් මා උදෙසා දන් දේවා. මැණියන්ගේ ජීවිකාව ද වේවා.

485. මගේ මව දන් දී එහි පින් මට අනුමෝදන් කෙරේවා. එකල මම සියලු කම්සැපතින් දියුණු වැ සුවපත් වන්නෙමි.

486. ඉක්බිති ඇගේ මව දන් දුන්නා ය. දන් දී එහි පින් ඒ ප්‍රෙතියට අනුමෝදන් කළා ය. ඒ ප්‍රෙතිය ද සුවපත් වූවා ය. ඇගේ සිරුර දැකුම්කලු විය.

සෙරිණි ප්‍රතවස්තූ යි.

3. 7

487. දෙවපුත් දෙවදුන් විසින් පිරිවරන ලද තරුණ වූ තෙපි සිත්කලු වූ පස්කම් සැපතින් යුතු වැ (රාත්‍රියෙහි) බබළන්නහු ය. එහෙත් දවල් කාලයෙහි නොයෙක් කම්කටොලු විදින්නහු ය. තෙපි පෙරදැහි කිනම් පවක් කළහු ද?

488. මම අතීතජාතියෙහි රමා වූ සිත් පිනවන ගිරිවුජ නම් වූ රජගභ නුවර ලෙසින් තෙත් අත් ඇති දරුණු වූ මුවවැද්දෙක් වීමි.

489. එකල ඉතා දරුණු වූ පරහිංසාවෙහි ඇලුණු නො දැමුණු මම කිසිවකුට හිංසාවක් නැති ප්‍රාණිසංඛ්‍යාත වූ බොහෝ සාමුව ආදී සතුන් කෙරෙහි දුෂ්ට සිතින් යුක්ත වැ හැසුරුණෙමි.

490. ඒ මට යහපත් සිත් ඇති සැදහැවත් උවසුවෙක් යහළු ව සිටියේ ය. හේ මට අනුකම්පා කෙරෙමින් පුන පුනා මා පවින් වැළැක්වී ය.

- 491. මාකාසි පාපකං කමමං මා තාත දුග්ගතිං අගා,
සවෙ ඉච්ඡසි පෙච්ච සුඛං වීරම පාණවධා අසංයමා.
- 492. තසසාහං වචනං සුඤ්චා සුඛකාමීසස භිතානුකමපිනො,
නාකාසිං සකලානුසාසනිං වීරපාපාභීරතො අබුද්ධිමා.
- 493. සො මං සුන හුරිසුමෙධසො අනුකමපාය සංයමෙ නිවෙසසී,
සවෙ දිවා හනසි පාණිතො අථ තෙ රත්තං හවතු ස ඤ්ඤිමො.
- 494. සවාහං දිවා හනිඤ්ච පාණිතො වීරතො රත්තමහොසිං සඤ්ඤතො,
රත්තාහං පරිවාරෙමි දිවා ඛජ්ජාමි දුග්ගතො.
- 495. තසස කමමසස කුසලසස අනුභොමි රත්තං අමානුසිං,
දිවා පච්චතාව කුක්කුරා උපධාවතති සමනතා ඛාදිතුං.
- 496. යෙ ව තෙ සත්තානුයොගිතො ධුචං පඤ්ඤතා සුගතසස සාසනො,
මඤ්ඤමි තෙ අමතමෙව කෙවලං අධීග ච්ඡතති පදං අසච්චත'තති.

මිගලුද්දකපෙතවික්‍රම සත්තමං.

3. 8

- 497. කුටාගාරෙ ව පාසාදෙ පලලුමෙඛි ගොණකඤ්ඤකෙ,
පඤ්චිඛිකෙන තුරියෙන රමසි සුපච්චාදිතෙ,
- 498. තතො රත්තා ව්‍යවසානෙ සුරියසසුග්ගමනමපති,
අපච්චෙධා සුසානසමිං ඛහුදුසඛං නිගච්ඡසි.
- 499. කීනනු කායෙන වාචාය මනසා දුක්කටං කතං,
කීසස කමමච්චිපාකෙන ඉදං දුක්ඛං නිගච්ඡසි.
- 500. අහං රාජගහෙ රමෙම රමණියෙ ගිරිඛපෙ,
මගලුද්දෙ පුරෙ ආසිං ලුද්දෙ වාසිමසඤ්ඤිතො.
- 501. තසස මෙ සභායො සුභදෙ සදෙධා ආසි උපාසකො,
තසස කුලුපගො භික්ඛු ආසි ගොතමසාවකො.
- 502. සොසි මං අනුකමපනො නිවාරෙසි සුනසුනං,
මාකාසි පාපකං කමමං මා තාත දුග්ගතිං අගා.

1. හනිඤ්චා, - මජ්ඣ.

491. දරුව, පවිකම් නො කරව, දුගතියට නො යව, පරලෙව්හි දී සුව කැමැත්තෙහි නම් දුශ්ශීලා වූ ප්‍රාණවධයෙන් වෙන් වෙව.

492. බොහෝ කල් පවෙහි ඇලුණු බුද්ධි නැති මම සුව කැමැති හිතානුකම්පා ඇති ඔහුගේ වචනය අසා ඒ සියලු අනුශාසනය නො කෙළෙමි.

493. පුළුල් ක්‍රවණ ඇති ඒ උවසු තෙම යළිත් අනුකම්පායෙන් මා සුවරිතයෙහි පිහිටුවිය. “ඉදින් තෙපි දහවල්හි සතුන් මරන්නහු නම් වැළි රාත්‍රියෙහි තොපගේ සංවරය වේ වා”යි.

494. ඒ මල දහවල්හි සතුන් නසා රැයෙහි පණිවායෙන් වෙන් ව සංයත වීමි. එහෙයින් මම රැයෙහි දිවසැප විදිමි. දහවල්හි දුකට පත් වූ දුකින් පෙළෙමි.

495. ඒ කුශලකම්පයෙහි විපාකයෙන් රාත්‍රියෙහි දිවසැප වළදමි. දහවල්හි සුනඛයෝ බද්ධ වෙර ඇත්තවුන් මෙන් මා සපා කැමට හාත්-පසින් දිවූ එත්.

496. යම් පුරුෂ කෙනෙක් බුදු සස්තෙහි ස්ථිරවශයෙන් අධිශීලාදි-යෙහි යෙදී නිරතුරු භාවනාදියෙහි යුක්ත වෙන් ද, ඔහු හුදෙක් අසංස්කෘත පද නම් වූ නිවනට පැමිණෙති මම සිතමි.

මිගලද්දක ප්‍රතවස්තුව යි.

3. 8

497. දෙවමුවා කුළුගෙහි හා පහයෙහි ද දික්ලොම් ඇති කොඳු පලස් අතුළු පලහෙහි පසහතුරුගෙන් මැනැවින් වැයෙද්දී තෝ රමණය කෙරෙහි.

498. ඉන්පසු රැය අවසන්හි හිරු උද වූ කල්හි සොහොනෙහි දමන ලදුවූ බොහෝ දුකට පැමිණෙහි.

499. කා විසි මුනි තිදෙරින් තා විසින් කිනම් පවක් කරන ලද ද? කිනම් පවිකමක විවායෙන් (තෝ) මේ දුකට පැමිණියෙහි ද?

500. මම පෙරදූයෙහි රමා වූ සිත්කලු වූ ගිරිවුජ නම් වූ රජගහ නුවර දරුණු වූ අසංවර ඇති මුවවැද්දෙක් වීමි.

501. ඒ මට හිතවත් වූ සැදහැකි උවසුවෙක් මිතුරු විය. ගෞතම ශ්‍රාවක වූ හික්ෂුනමක් ඒ උවසුවාගේ කුලුපගයෙක් විය.

502. ඒ හික්ෂුනම ද මට අනුකම්පා කරන්නේ දරුව පවිකම් නො කරව, දුගතියට නො යවයි පුනපුනා මා පවින් වැළකී ය.

- 503. සවෙ ඉච්ඡයි පෙච්ච සුඛං වීරම පාණවධා අසංයමා,
තසසාභං වචනං සුඤ්ඤා සුඛකාමස්ස භිතානුකමපිනො.
- 504. නාකාසිං සකලානුසාසනිං වීරපාපාභිරතො අබුද්ධිමා,
සො මං පුන භූරිසුමෙධසො අනුකමපාය සංයමෙ නිවෙසයි.
- 505. සවෙ දිවා හනසි පාණිතො අඵ තෙ රත්තං භවතු සංයමො.
සවාභං දිවා හනිඤ්ඤා පාණිතො වීරතො රත්තමභොසිං සංයතො.
- 506. රතතාභං පරිචාරෙථී දිවා ඛජාථී දුග්ගතො,
තසස කමමසස කුසලස්ස අනුභොථී රත්තං අමානුසිං;
දිවා පථිභතාව කුක්කුරා උපධාවනති සමනතා බාදිතුං.
- 507. යෙ ව තෙ සතතානුයොගිතො ධුවස්සතතා සුගතස්ස සාසනෙ,
මඤ්ඤථී තෙ අමතමෙච කෙචලං අධිගච්ඡනති
පදං අසඛිත'නති,

දුතිය මීගලුදාකපෙතවස්ත්‍ර අධ්‍යායං.

3. 9

- 508. මාලී කිරිථී කෙයුරී ගතතා තෙ වඤ්ඤස්සද,
පසනනමුඛවණ්ණොසි සුරියවණ්ණොසව සොභසි.
- 509. අමානුසා පාරිසජ්ජා යෙ තෙමෙ පරිචාරකා,
දසකඤ්ඤස්සභසානී යා තෙමා පරිචාරකා.
- 510. තා කමුඛකෙයුර ධරා කඤ්ඤිතාවෙලභුසිතා,
මහානුභාවොසි තුචං ලොමභංසනරුපවා;
පිට්ඨිමංසානී අත්තනො සාමං උසකධථි බාදසි,
- 511. කීන්හු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
කිස්ස කමමථිපාකෙන පිට්ඨිමංසානී අත්තනො සාමං
උසකධථි බාදසි.
- 512. අත්තනොභං අනඤ්ඤා ජීවලොකෙ අචාරිසං,
පෙසුඤ්ඤමුසාවාදෙන නිකතිවඤ්ඤිතාය ව.
- 513. තසාභං පරිසං ගතවා සචකාලෙ උපට්ඨිතෙ
අඤ්ඤං ධම්මං නිරංකඤ්ඤා අධිමමමනුචතතිසං.

1. නිරංකඤ්ඤා - සිමු

503. “ඉදින් පරලොවැ සැප කැමැත්තෙහි නම් අසංයම වූ ප්‍රාණ වධයෙන් වෙන් වෙව.” මාගේ සැපය කැමැති වූ මට හිතවත් වූ අනුකම්පා කරන ඒ හික්ෂුහුගේ වචනය අසා.

504. බොහෝ කලක් පවකම්හි ඇලුණු අනුවණ වූ මම ඒ හික්ෂුහුගේ සියලු ම අනුශාසනය නො කෙළෙමි. පුළුල් ක්‍රවණ ඇති ඒ හික්ෂු මට අනුකම්පායෙන් යළිත් මා සංවරයෙහි පිහිටුවී ය.

505. “ඉදින් දහවල්හි සතුන් නසන්නෙහි නම් ඉක්බිති රාත්‍රියෙහි තාගේ සංවරය වේවා,” ඒ මම දහවල් සතුන් නසා රාත්‍රියෙහි පවින් වැළැකුණෙමි සංවර වීමි.

506. රැයෙහි මම දිවසැප විදිමි. දහවල්හි දුකට පත් වූ ජරදුක් විදිමි. ඒ කුශලකම්පාගේ විපාකය නිසා රැයෙහි දෙව සැප විදිමි. දහවල්හි බද්ධවෙර ඇත්තවුන් මෙන් සුනඛයෝ මා කැමට භාත්පසින් දිවූ එත්.

507. යම් කෙනෙක් වනාහි බුදුසස්තෙහි අධිශීලාදියෙහි නිතර දැඩි සේ යෙදෙත් ද ඔහු හුදෙක් ලොවි සැප හා මුසු නොවූ අසංස්කෘත පද නම් වූ නිවනට ම පැමිණෙත් යයි සිතමි.

දෙවැනි මහලද්දක ප්‍රභවස්තුව යි.

3. 9

508. තෙපි දිවමල් දරන හිස්වෙළුමින් යුත්, අභුපළදනා ඇතියහු ගර්භවයවයෝ ගැල්වූ සඳුන් විලෙවුන් ඇත්තාහු ය. තෙපි ප්‍රසන්න වූ මුඛවර්ණ ඇතියවු. ලහිරු මෙන් පැහැයෙන් බබළන්නහු ය.

509. (නොපගේ) යම් මේ උපස්ථායක කෙනෙක් වෙත් ද, ඔවුහු දිව්‍යපර්ෂද්දි වූවෝ වෙති. නොපගේ යම් මේ උපස්ථායිකා කෙනෙක් වෙත් ද ඔවුහු දිව්‍ය කන්‍යාවෝ දසදහසෙකි.

510. ඔවුහු සක්වළලු හා අභුපළදනා දරති. රත්මුවා මුදුන් මල් කඩින් සැරසුණෝ වෙත්. තෙපි ලොමුදහ ගන්වන පියවි ඇතියහු, මහත් අනුභාව ඇතියවු. ඒ තෙපි තමාගේ පිටුමස් තෙමේ ම කඩා කන්නහු ය.

511. “කා විසින් කයින් වචනයෙන් මනසින් කිනම් පවක් කරන ලද ද? කිනම් පවකමක විපාකයෙන් තමාගේ පිටුමස් තෙමේ ම කඩා ගෙන කන්නෙහි ද”යි.

512. මම, මිනිස් ලොවැ සිටිය දී ඡෝලාම් කීමෙන් සහ බොරු කීමෙන් ද කපටිභාවයෙන් සහ වඤ්චාවෙන් ද අවැඩ පිණිස ම හැසුරුණෙමි.

513. එහි දී මම පිරිස්මැදට ගොස් ඇත්ත කියන්නට සුදුසු කාලය පැමිණි විට හිතකර කාරණය හැර දමා අධම්ම අනුව ගියෙමි.

- 514. එවං සො ඛාදතතොනං යො හොති පිට්ඨිමංසිකො,
යථාහං අජ්ජ ඛාදමි පිට්ඨිමංසානි අතතොනා,
- 515. තඨිදං තයා නාරද සාමං දිට්ඨං.
අනුකම්පකා යෙ කුසලා වදෙය්‍යං,
මා පෙසුනං මා ච මුසා අභාණි
මා ඛොසි පිට්ඨිමංසිකො කුච'නති.

කුචචිනිච්ඡයිකපෙතවිද්‍යු නවමං.

3. 10

- 516. අනතලික්ඛසමිං තිට්ඨනොනා දුග්ගඤ්චො පුති වායසි,
මුඛඤ්ච තෙ කිමයො පුතිගජංඛාදනති කිංකලම මකාසි පුඛෙඛ
- 517. තතො සජං ගහෙඤාන ඕකනනනනති පුනප්පුනං.
ඛරෙන පරිපොසිඤා ඕකනනනනති පුනප්පුනං.
- 518. කිනනු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
කිසස කලච්චපාකෙන ඉදං දුක්ඛං නිගච්ඡසිති.
- 519. අභං රාජගහෙ රලෙච රමණියෙ ගිරිඛෙපෙ,
ඉසසරො ධනධඤ්ඤසස පුපභුතසස මාරිස.
- 520. තසසායං මෙ හරියා ච ධිතා ච පුණියා ච මෙ,
තා මාලං උපලඤ්චාපි පච්චග්ගඤ්ච චිලෙපනං
දුපං හරනතියො වාරෙසිං තං පාපං පකතං මයා.
- 521. ඡළාසිතිසහසසානි මයං පච්චකතචෙදනං,
දුපපුජං චිච්චෙණ්ණඤා පච්චාම නිරයෙ භුසං.
- 522. යෙ ච ඛො දුපපුජාය වකතෙනෙ අරහතො මහෙ.
ආදිනවං පකාසෙනති චිච්චවයථ¹ නෙ තතො.
- 523. ඉමා ච පසස ආයනතියො මාලාධාරී අලච්ඡතා,
මාලාච්චාකං අනුභොගඤ්ච සමීඤා තා යසසිතිතියො.
- 524. තඤ්ච දිසවාන අච්චරං අඛුනං ලොමභංසනං,
නමො කරොතති සප්පඤ්ඤා වජ්ජනති තං මහාමුනිං.
- 525. සො හි නුන ඉතො ගතඤා යොතිං ලඤ්චාන මානුසිං,
දුපපුජං කර්ඤ්ඤාමි අපමනො පුනප්පුනනති².

ධාකුචච ඤ්ඤිකපෙතවිද්‍යු දසමං.

වූළවගොනා තතියො.

කසපුඤ්ඤා :-

අභිජ්ජමානො කොණ්ඩඤ්ඤෙඤ්ඤ රථකාරී භූසෙන ච,
කුමරො ගණිකා චෙච ජෙච ලුඤ්ඤ පිට්ඨපුජයො;
වගොනා තෙන පච්චිතී'ති.

1. චිච්චවයථ - මජ්ඣං.
2. අනුභොගඤ්ඤා - මජ්ඣං.

514. යමසේ අද මම මාගේ ම පිටුමස් කම් ද, එසේ ම යමෙක් අනුන් පිටුමස් කන්නේ හෙවත් අනභිමුඛයෙහි අනුනට නින්ද කරන්නේ වේ ද, හේ මෙසේ ම තමා කයි.

515. නාරද හිමියෙනි, තොප විසින් මාගේ රූපය තමන් ම දක්නා ලද, කුළුණැති පරවැඩෙහි සමත්, බුදු පසේ බුදු ආදී උතුමෝ යම් අවවාදයක් වදලාහු නම් එය ම මම තොපට කියමි. පිසුනුබස් හෝ මුසවා නො කියන්න. එසේ කොට මා මෙන් පිටුමස් කන්නකු නො වන්න.

නවවැනි කුටච්චිච්ඡයික ප්‍රත්‍යවස්තුව යි.

3. 10

516. අභයෙහි සිටින තෝ කුණු වූ දුගඳ හමහි. දුගඳැති තාගේ මුහුණ ද පණුවෝ කති. පෙර අත්බවහි තෝ කිනම් පවක් කෙළෙහි ද?

517. එයින් මතු මුවාත් ඇති අවි ගෙන (පවකමින් මෙහෙයවන ලද සත්ත්වයෝ) (තාගේ මුව) පුනපුනා කපත්. ක්ෂාර ජලයෙන් ඉස ඉස නැවත නැවතත් කපත්.

518. කයින් වචනයෙන් මනසින් කිනම් පවක් කරන ලද ද? කිනම් පවකමක විපාකයෙන් මේ දුකට පැමිණියෙහි ද?

519. නිදුකාණන් වහන්ස, මම රමා වූ සිත්කලු වූ ගිරිවුළු නම් වූ රජගඟ නුවර ඉතා මොහෝ වූ ධනධානායට අධිපතියෙක් වීමි.

520. ඒ මාගේ (පෙර අත්බැවහි) මෝ බිරිඳ යැ මෝ දියැණි යැ මෝ මාගේ යෙහෙළි යැ. ඔවුන් මල් ද උපුල් ද අලුත් විලෙවුන් ද සැ පුදට ගෙන යනුවත් මම වැළැක්වීමි. මා විසින් ඒ පවකම් කරන ලද.

521. ගණනින් සයාසුදහසක් පමණ වූ අපි මෙසේ සැපුදෙහි නුගුණ කියා වෙන් වෙන් වැ විඳිනු ලබන මහත් දුක් ඇති වැ නිරය වැනි ප්‍රත්‍ය ලොකයෙහි දැඩි දුක් විඳිමු.

522. අර්භත් වූ සම්බුදුන්ගේ සැපුද පිළිබඳ උළෙල පවත්නා කල්හි යම් කෙනෙක් එහි දෙස් කියත් නම් ඔවුහු ඒ පිනෙන් බැහැර වෙන් යැයි දැනගන්න.

523. දිවමල් දරමින්, මනා ලෙස සැරසුණු, මල් පිදීමේ විපාකය විඳිමින් අභයින් එන මේ දෙවඟනන් ද බලව. පිරිවර ඇති ඔහු දෙව සැපතින් සමෘද්ධයහ.

524. ආශ්වයාච්ච වූ අද්භූත වූ, ලොමුදහ ගන්වන ඒ මහත් විපාක විශෙෂය දක පැනවත්හු ඒ මහාමුනිවරයා නමස්කාර කරති, වඳිති.

525. ඒ මම මෙයින් වූක වැ ගොස් මිනිසත් බව ලැබ නො පමා වූයෙමි පුනපුනා සැපුද කරන්නෙමි.

ධාතුච්චණ්ණක ප්‍රත්‍යවස්තුව යි.

තුන්වැනි සුඵවග යි.

එහි උද්දනය :

අභිජ්ජමාන ප්‍රත්‍යවස්තුව ද කුණ්ඩි නුවර විසූ සානුවාසී තෙරුන් දුටු ප්‍රත්‍යයන්ගේ වස්තුව ද රථකාර සහ භූස ප්‍රත්‍ය වස්තුව ද සෙරිණි නම් ගණිකා ප්‍රත්‍යයගේ වස්තුව ද මිගලුද්දක ප්‍රත්‍යවස්තුව දෙක ද පිටමස් කන කුට විනිශ්චයික ප්‍රත්‍යයාගේ සහ ජෛව්‍යා පුජාවෙහි දෙස් කී ධාතුච්චණ්ණක ප්‍රත්‍යයාගේ වස්තුව ද යන මෙයින් සමන්විත හෙයින් මෙය වූලුවග්ග යි කියනු ලැබේ.

4. 1

- 526. වෙසාලී නාම නගරස්ථි වජ්ජිනං
තස්ස අහු ලිච්චවී අමබසක්ඛරො,
දිස්වාන පෙනං නගරස්ස බාහිරං
තඤ්චෙව පුච්ඡිස්ස තං කාරණස්සීකො.
- 527. සෙය්‍යා නිසජ්ජා නයිමස්ස අස්ථි
අභිකකමො නස්ථි පටිකකමො වා¹,
අසිතපිතබාධිතවස්සොගා
පටිචාරිකා සාපි² ඉමස්ස නස්ථි
- 528. යෙ ඤාතකා දිට්ඨසුතා සුභජ්ජා
අනුකම්පකා යස්ස පුබ්බෙ අභෙසු³,
දට්ඨුම්භි තෙ දුනි න තං ලභන්ති
විරාධිතඤ්ඤා⁴ හි ජනෙන තෙන.
- 529. න ඔග්ගනතස්ස හවන්ති මිත්තා
ජහන්ති මිත්තා විකලං විදිස්වා,
අස්සඤ්ච දිස්වා පටිචාරයන්ති
බහු ව මිත්තා උග්ගනතස්ස භොතන්ති.
- 530. නිභීතඤ්ඤා සබ්බභොගෙහි කිච්චො
සම්මකඤ්ඤො සම්පරිභික්ඛ ගඤ්ඤො,
උසස්භාවබ්ඤ්ච පලිපමානෝ⁵
අජ්ජ සුචෙ ජීවිතස්සුපරොධො.
- 531. එතාදිසං උතමකිච්චපත්තං
උත්තාසිතං පුච්චිමඤ්ඤස්ස සුලෙ,
අථ සං තෙන වග්ගණන වදෙසි යකඛ
ජීව භො ජීවිතමෙව සෙය්‍යොති.
- 532. සාලොභිතො එස අභොසි මඤ්ඤං
අභං සරාමී පුරිමාය ජාතියා,
දිස්වා ව මෙ කාරුඤ්ඤමභොසි රාජ
මා පාපධමමො නිරයං පතායං.
- 533. ඉතො වුතො ලිච්චවී එස පොසො
සත්තුස්සදං නිරයං සොරරූපං,
උපපජ්ජති දුක්ඛතකම්මකාරී
මහාභිතාපං කට්ඨකං භයානකං

- 1. පටිකකමො ව - ඔප්පං.
- 2. පටිචාරණං-පු., පටිචාරණං - කෙටි.
- 3. අභෙසු- පුබ්බෙ - මජ්ඣං.
- 4. විරාධිතඤ්ඤා - මජ්ඣං.
- 5. පලිපමානො - මජ්ඣං.

4. 1

526. වැදෑරුණුන්ගේ විශාලා නම් නුවරෙක් ඇත. එහි “අම්බසක්ඛර” නම් ලිව්වි රජෙක් විය. ඔහු නුවරින් පිටත ප්‍රෙතයකු දැක කරුණු දැනගනු කැමැත්තේ එතැන දී ම ඒ ප්‍රෙතයාගෙන් මෙසේ ඇසී ය:

527. මොහුට ශයනය කිරීමක් ද හිඳීමක් ද නැත. ඉදිරිගමනක් හෝ ආපසු ගමනක් හෝ නැත. ආහාර පාන බාදා වස්ත්‍ර පරිභෝග යන යම් පරිහරණයක් වේ නම් එ ද මොහුට නැත.

528. මොහුට පෙර අනුකම්පා කළ යම් නැකෙනෙක් ද දුටුවා වූත් ඇසුවා වූත් යම් මිතුරු කෙනෙක් ද වූහු නම් ඔහු ද දැන් මොහු දක්නට වත් නො ලබන්. ඒ සියලු ජනයා විසින් හැර දැමූ අත්බවක් ඇත්තේ ම ය.

529. ධනභීතයාට මිතුරෝ නැත. මිතුරෝ භොගවිනයා වූ පුරුෂයා ද අත්හැර යෙත්. මිතුරෝ ධනය දැක ඒ ධනවතා පිරිවරා ගනිත්. ධන යෙන් උසස්වූවහුට මිතුරෝ බොහෝ වෙත්.

530. සියලු සැපතින් පිරිහුණු ආත්මභාවයක් ඇති, දුකට පැමිණි, ලෙයින් වැකුණු සිරුරින් යුත්, හුලින් බිඳුණු ගතින් යුත්, (මොහුගේ) ජීවිතයාගේ නිරෝධය තණ අඟ රැඳුණු පිනි බිඳක් මෙන් අද හෝ හෙට වන්නේ ය.

531. එම්බල යක්ෂය, මෙබඳු දඩිදුකට පත් වූ, කොසඹුහුලෙහි නාවන ලද්දහුට “පින්වත, ජීවත්වෙව, ජීවිතය ම තට ශ්‍රේෂ්ඨ යයි කුමක් නිසා තෝ කියහි ද?

532. (පින්වත් රජතුමනි) මේ පුරුෂයා මාගේ සහලේනූයෙක් විය. මම පෙරජාතිය සිහි කරමි. මොහු දැක, “පවිගති ඇති මේ පුරුෂයා අපායෙහි නොවැටෙවා”යි මට කරුණාවක් උපන.

533. ලිව්වි රජතුමනි, පවිකම් කළ මේ පුරුෂයා මෙලොවින් චූත වූ ගොස් පාපකාරී ජනයන්ගෙන් නොහොත් සත්වැදෑරුම් වධ-බන්ධනයන්ගෙන් පිරුණු, දරුණු ස්වභාව ඇති, මහත් දුකින් යුත්, කවුක වූ, භයානක වූ මහානිරයෙහි උපදින්නේ ය.

- 534. අනෙකභාගෙන ගුණෙන සෙයො
අයමෙව සුලො නිරයෙන තෙන,
එකන්තදුක්ඛං කටුකං භයානකං
එකන්තතිපං නිරයං පතායං.
- 535. ඉදංඤ්ච සුඤ්චා වචනං මමෙසො
දුක්ඛපනීතො විජභෙයා පාණං,
තඤ්චා අභං සන්තීකෙ න භණාමී
මා මෙ කතො ජීවිතසුඤ්චරොධො.
- 536. අඤ්ඤොතො එයො පුරිසස්ස අපො
අඤ්ඤමපි ඉච්ඡාමසෙ පුච්ඡිතුං තුචං,
ඕකාසකමමං සචෙ නො කරොසි
පුච්ඡාමී තං න ච නො තුජ්ඣිතඛං.
- 537. අඤ්ඤා පටිඤ්ඤා මෙ තද අහු
නාවිකඛනා අපසසනසස භොති,
අකාමා සද්දොයාවචොති කඤ්ඤා
පුච්ඡසු මං කාමං යථා වීසඤ්ඤා.
- 538. යං කිංඤ්ඤාභං චන්ඤානා පසයිසසාමී
සබ්බමපි තාභං අභිසද්දභෙයාං,
දිඤ්චාන තං නොපි චෙ සද්දභෙයාං
කරෙයාසි මෙ යසං නියසසකමමං.
- 539. සචචපටිඤ්ඤා තච මෙසා භොතු
සුඤ්චාන ධම්මං ලභසසුපසාදං,
අඤ්ඤාඤ්ඤො නො ච පදුට්ඨවීසෙකා
යං තෙ සුතං අසුතං වාපි ධම්මං
සබ්බං ආචිකඤ්ඤං යථා පජානං.
- 540. සෙතෙන අසෙසන අලංකිතෙන
උපයාසි සුලාචුතකස්ස සන්තීකෙ,
යානං ඉදං අබ්භුතං දස්සනොයාං
කිසෙසනං කම්මස්ස අයං විපාකො.
- 541. වෙසාලියා තස්ස නගරස්ස මජ්ඣෙ
විකම්මෙ මගෙ නරකං අභොසි,
ගොසිසමෙකාභං පසන්තවීතො
සෙතං ගභෙඤ්ඤා නරකස්මිං නිකම්මිං.

1. පටිඤ්ඤාතමෙ නං - මෙයං.

534. මෙතෙමේ එකාන්තදුක් වූ කටුක වූ බිය උපදවන, නියත මහාදුක් ඇති මහානිරයෙහි වැටෙන්නේ ය. ඔහුට ඒ මහානිරයට වඩා නොයෙක් ගුණයෙන් මේ හුල ම උතුම් වෙයි.

535. මේ තෙමේ මාගේ මේ වදන් අසා දුකට පැමිණියේ ප්‍රාණය හරින්නේ ය. එහෙයින් මා විසින් මොහුගේ ජීවිත නිරෝධයක් නොකරන ලද්දේ වේවයි සිතා එය මම මොහු ඉදිරියෙහි නො කියමි.

536. මේ පුරුෂයා පිළිබඳ ඒ කාරණය මා විසින් දැනගන්නා ලද. ඉදින් තෝ අපට අවසර දෙන්නෙහි නම් අනෙක් ප්‍රශ්නයක් ද අසන්නට කැමැත්තෙමු. එය ද විචාරමි. (ඒ ගැන) අපට නො කිපිය යුතු යි.

537. එද (අපේ ප්‍රථම දර්ශනයෙහි) එකාන්තයෙන් මාගේ ප්‍රතිඥාවක් විය. (එනම්) අප්‍රයත්නයාහට නො කිය යුතුය යනු යි. දන් වූ කලී මම නොපගේ නො කැමැත්තෙන් ඇදහිය යුතු වචන ඇක්කක් වීම්. එහෙයින් තෙපි මාගෙන් කැමැති සේ විචාරව. මම එය හැකි පමණින් ඔබට කියන්නෙමි.

538. යක්ෂය, මම යම්කිසිවක් ඇසින් දක්නෙමි ද ඒ සියල්ල ම මම අදහන්නෙමි, ඉදින් ඇසින් දැක එය නො අදහන්නෙමි නම් මට නිග්‍රහ කමිය කරව.

539. ඔබතුමාගේ මේ ප්‍රතිඥාව මට සැබෑ වේවා. දැනගනු කැමැති ව ප්‍රදුෂ්‍ය වූ සිතින් තොර වූ මා කියන ධර්මය අසා ප්‍රසාදය ලබන්න. ඔබ තුමන් විසින් අසන ලද්ද වූ ද, නො අසන ලද්ද වූ ද යම් ධර්මයක් වේ ද, ඒ සියල්ල දන්නා සැටියෙන් කියන්නෙමි.

540. තෙපි ශ්වෙතවර්ණ අශ්වයානයෙකින් හුල උන්නහු සමීපයට පැමිණෙවු ය. මේ යානය අද්භූත ය. දකුම්කලු ය. මේ කිනම් කර්මයක විපාකයක් ද?

541. විශාලා නම් ඒ නගරමධ්‍යයෙහි මධ්‍යහිත මාර්ගයෙහි නරාවලක් විය. මම පහන් සිතැතියෙමි සුදු වූ එක් ගවහියක් ගෙන ඒ නරාවලෙහි බැහුයෙමි.

- 542. එතස්මිං පාදනී පතිට්ඨපෙඤා
මයඤ්ඤි අපෙඤ්ඤි ච අතිකකම්මිභං.
යානං ඉදං අබ්භූතං දසසන්තොයාං
තසෙසව කම්මසස අයං විපාකො.
- 543. චිණ්ණො ච නෙ සබ්බදිසා පභාසති
ගජොධා ච නෙ සබ්බදිසා පවායති,
යකඛ්ඤිපනොසි මහානුභාවො
නග්ගො වාසි කිසස අයං විපාකො.
- 544. අකකාධනො නිවච්චසත්තචිත්තො
සණ්ඨාහි වාචාහි ජනං උපෙමි,¹
තසෙසව කම්මසස අයං විපාකො
දිබ්බො මෙ චිණ්ණො සත්තං පභාසති.
- 545. යසඤ්ඤි කිත්තිඤ්ඤි ධම්මෙ ඨිතානං
දිස්වාන මනොතමි අසත්තචිත්තො,
තසෙසව කම්මසස අයං විපාකො
දිබ්බො මෙ ගජොධා සත්තං පවායති.
- 546. සභායානං තිත්ථසමිං නභායනායානං²
ඊලෙ ගභොඤා නිදභිසස දුසසං,
බ්බිඨ්ඨචිත්තො නො ච පදුට්ඨචිත්තො
තෙනමහි නග්ගො කසිරා ච වුත්ති
- 547. යො කීළමානො පකරොති පාපං
තසසිදිසං³ කම්මචිපාකමාහු
අකීළමානො පන යො කරොති
කිං තසස කම්මසස විපාකමාහු.
- 548. යෙ දුට්ඨසඛ්ඤපපමනා මනුසසා
කායෙන වාචාය ච සඛිකිලිට්ඨා,
කායසස භෙද අභිසම්පරායං
අසංසයං නෙ නිරයං උපෙතති.
- 549. අපරෙ පන සුගතිං ආසමානා
දුනෙ රතා සංගහිතත්තභාවා,
කායසස භෙද අභිසම්පරායං
අසංසයං නෙ සුගතිං උපෙතති.

1. උපෙමි - මරණ.
2. නභායනායානං - මරණ.
3. තසෙසදිසං - මරණ.

542. අපි දු සෙස්සෝ ද ඒ මතුයෙහි පා තබා ගමන් කෙළෙමු. මේ යානය අද්භූත යැ. දැකුම්කලු යැ. ඒ කම්යාගේ මේ විපාක වෙයි.

543. යක්ෂය, තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. තාගේ ගරීර සුගන්ධය ද සියලු දිගුන් හමා යයි. දිව්‍ය සාද්ධියට පැමිණි තෝ මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි ය. යළි නිර්වස්ත්‍ර වෙහි. මේ කවර කම්යක්ඛුගේ විපාක වේ ද?

544. (මම) ඡක්‍රාධි නොකරන්නෙමි නිති පහන්සිත් ඇතියෙමි සිලුටු බසින් ජනයාට කරා කෙරෙමි. ඒ පින්කමෙහි මේ විපාක වෙයි. දිව්‍යමය වූ මාගේ ගරීරවර්ණය නිතර බබළයි.

545. ධම්මෙහි පිහිටියවුන්ගේ යශස ද කීර්තිය ද දැක පහන් සිතැති-යෙමි එය ගුණවශයෙන් කියමි. ඒ කර්මයාගේ මේ විපාක වෙයි. මා සිරුරින් දිව්‍යමය ගන්ධය නිතර හමයි.

546. නොටෙහි නහන යහළුවන්ගේ වස්ත්‍ර ගොඩ සභවා තැබුවෙමි. එය සිතාහ පිණිස ය. ප්‍රදුෂ්ට සිතින් (පැහැරගන්නා අදහසින්) නො වේ. ඒ පවින් නග්න වූයෙමි. මාගේ දිව්‍යවැත්ම ද දුක් සහිත විය.

547. යමෙක් කෙළි අදහස් පෙරදැරි වී පවක් කෙරේ නම් ඔහුට මෙබඳු කර්මවිපාකයක් වේ ය යි පණ්ඩිතයෝ කියති. යමෙක් කෙළි අදහසක් නොමැති ව දුෂිත සිතින් පව කෙරේ නම් ඒ පාපකර්මයාගේ විපාකය කොපමණ කටුක වේ ද යි (පණ්ඩිතයෝ) කීහු ද?

548. දුෂිත වූ චිත්තසංකල්පනා ඇති යම් මනුෂ්‍ය කෙනෙක් (ප්‍රාණ ඝාතාදියෙන්) කසින් හා වචනයෙන් කිලුටු වූවෝ වෙත් ද, ඔහු මරණින් මතු නිසැක ව ම නරකයට පැමිණෙත්.

549. සුගතිය පතන්නා වූ අන්‍යයෝ වූකලී, දීමෙහි ඇලුණු, සංග්‍රහ කරන ලද ආත්මභාව ඇත්තෝ වෙත් ද, ඔහු කායභෙදයෙන් පරලොච්චි නීසැකව ම සුගතියට පැමිණෙත්.

- 550. තං කිනති ජානෙය්‍යං අහං අවෙච්චි
කල්‍යාණපාපස්ස අයං විපාකො,
කිං වාහං දිස්වා අභිසද්දභෙය්‍යං
කො වාපි මං සද්දභාපෙය්‍ය ඵතං
- 551. දිස්වා ච සුක්වා වා¹ අභිසද්දභසසු
කල්‍යාණපාපෙ උභයෙ අසනෙත
කල්‍යාණපාපස්ස අයං විපාකො,
සියා නු සත්තා සුගතා දුගතා වා.
- 552. නො වෙස්ස කම්මානි කරෙය්‍යං මඤ්චා
කල්‍යාණපාපානි මනුස්සලොකෙ,
නාහෙසුං සත්තා සුගතා දුගතා වා
භීතපපඤ්ඤා ච මනුස්සලොකෙ.
- 553. යස්මා ච කම්මානි කරොතාහි මච්චා
කල්‍යාණපාපානි මනුස්සලොකෙ,
තස්මා හි සත්තා සුගතා දුගතා වා
භීතපපඤ්ඤා ච මනුස්සලොකෙ
- 554. දවයජ්ජ කම්මානං විපාකමාහු
සුඛස්ස දුක්ඛස්ස ච වෙදනීයං,
තා දෙවතායො පරිවාරයනති
පවෙච්චන්ති² බාලා දවයතං අපසසිනො.
- 555. නාමස්සී කම්මානි සයං කතානි
දුක්ඛාපි මෙ නස්සී සො ආදිසෙය්‍ය,
අවජාදනං සයනමථනනපානං
තෙනමඤ්ඤා නග්ගො කසිරා ච චුක්ඛි.
- 556. සියා නු ඛො කාරණං කිඤ්චි යකඛ
අවජාදනං යෙන තුචං ලභෙථ,
ආචික්ඛ මෙ තං යදස්සී හෙතු
සද්ධාසිතං හෙතු වචො සුභෙසාම.
- 557. කපපිනකො³ නාම ඉධස්සී භික්ඛු
කොසී සුසීලො අරහා විමුක්ඛො.
ගුහතිජ්ජියො සංචුතපාතිමොකො
සිතිභුතො උත්තමදිට්ඨිපකො.
- 558. සඛිලො වදඤ්ඤා සුවචො සුමුඛො
සාගමො සුපපට්ඨිකතො ච,
පුඤ්ඤස්ස ඛෙත්තං අරණවිහාරී
දෙවමනුස්සානාස්සී දකඛිණෙය්‍යො.

1. සුක්වා - සිමු i.
 2. පවික්ඛි - සිමු i.
 3. කපපිනකො - මජ්ඣ.

550. තා විසින් පින්පව පිළිබඳ යම් විපාකයක් කියන ලද ද, එය මම කෙසේ දැන අදහන්නෙමි ද? මම කිනම් නිදසුනක් දැක එය ප්‍රතිඥා කරන්නෙමි ද? යළි, කවර පණ්ඩිතයෙක් එය මට විශ්වාස කරවන්නේ ද?

551. කුශලාකුශල කම්යාගේ විපාකය මේ යයි ප්‍රත්‍යක්ෂ වශයෙන් දැක හෝ අසා එය අදහවු. පින්පව යන දෙවැදෑරුම් කම්යන් නොමැති කල සත්ත්වයෝ සුගතියට හෝ ගියෝ ය. දුගතියට හෝ ගියෝ ය යි මෙය කෙසේ වන්නේ ද?

552. මේ මිනිස්ලොවෑ මිනිස්සු පින්පව නොකරන්නාහු නම්, සුගතියට හෝ දුගතියට ගිය සත්වයෝ නො වෙත්. මිනිස්ලොවෑ උසස් පහත් අය ද නො වෙති.

553. යම් හෙයෙකින් මිනිස් ලොවෑ මිනිස්සු පින්පව කරන්නාහු ද එහෙයින් සුගතියට සහ දුගතියට ගිය සත්වයෝ ද වෙත්. මිනිස් ලොවෑ උස්පහත් අය ද වෙත්.

554. සැප - දුක් විඳීමට සුදුසු වූ කුශලාකුශල කම්යන්ගේ දෙවැදෑ රුම් විපාකය දැන් කීහු. එනම්: පින්කළාහු දෙවියෝ වෑ පසිඳුරන් පිණවත්. අඥානයෝ කුශලාකුශලයන්හි එල නො දක්නාහු පවකම් කොට නිරයෙහි පැයෙත්.

555. තමා විසින් පෙර කළ පින්කම් ද මට නැත. යළි, වස්ත්‍ර ද සෙනසුන් ද ආභාරපාන ද (යමෙක්) දන් දී ඒ පින මට පමුණුවන්නේ නම් එබන්දෙක් ද මට නැත. එහෙයින් මම නග්න ද දුක් සහිත පැවතුම් ඇත්තෙමි ද වෙමි.

556. ප්‍රත්‍යය යම් හෙයෙකින් තෝ වස්ත්‍ර ලබන්නෙහි නම් එබඳු වූ කිසි කාරණයක් වන්නේ ද, ඉදින් එබඳු හෙතුවක් ඇත් නම් විශ්වාස කළ හැකි වූ ඒ හෙතුව මට කියව. ඒ හෙතුව සහිත වචනය මම ශ්‍රවණය කරමි.

557. මේ සම්පයෙහි ධ්‍යාන කරන සුලු වූ සිල්වත් වූ කප්පිනක නම් රහත් හික්ෂුනමක් ඇත. හේ කෙලෙසුන්ගෙන් මිදුණේ ය. සංවෘත ඉන්ද්‍රිය ඇත්තේ ය. සුරක්ෂිත ප්‍රාතිමොක්ෂ ඇත්තේ ය. (ක්ලෙශ දර්ශාපගමයෙන්) සිහිල් ය. උතුම් සමාග්දෘෂ්ටියෙන් යුක්ත ය.

558. මොළොක් ගුණ ඇති දන් දෙනසුලු මනා වචන ඇති නොහොත් කීකරු වූ යහපත් මුහුණක් ඇති මැනැවින් දන් ආගම ධර්මය ඇති පමණ දැන කරා කරන පින් කෙතක් වූ මෙමච්චිභරණ ඇති ඒ මහණ දෙවිමිනිසුන් ගේ දක්ෂිණාවට සුදුස්සෙකි.

- 559. සනෙතා විධුමො අනීසො නිරාසො
මුනෙතා විසලෙලා අමමො අවඤ්ඤා,
නිරුපධි සබ්බපපඤ්ඤා ඛීණො
තිසෙසා විජ්ජා අනුපපතො ජුතීමා.
- 560. අපපඤ්ඤාතො දිසවාපි න සුජාතො
මුනිති නං වජ්ජිසු වොහරන්ති,
ජානනති තං යසබ්භතා අනෙජං
කල්‍යාණධම්මං විවරන්ති¹ ලොකෙ.
- 561. තසස තුවං එකං යුගං දුවෙ වා
මමුඤ්ඤිසිත්වාන සවෙ දදෙථ,
පටිග්ගහිතානි ච තානි අසු
මමඤ්ඤා පසෙසථ සන්තද්ධුසසං.
- 562. කසමී පදෙසෙ සමණං වසන්තං
ගන්තවාන පසෙසමු මයං ඉදන්ති,
සමජ්ජ² කඛිං විවිකිච්ඡිතඤ්ඤා
දිට්ඨිවිසුකානි ච කො විනොදෙස.³
- 563. එසො නිසීනෙතා කපිනච්චනායං
පරිවාරිතො දෙවතාහි බහුති.
ධම්මං කරං භාසති සවචනාමො
සකසමීමාවෙරකෙ අපමනෙතා.
- 564. තථාහං කසසාමි ගන්තවා ඉදන්ති
අච්ඡාදයිසසං සමණං යුගෙන,
පටිග්ගහිතානි ච තානි අසු
තුවඤ්ඤා පසෙසමු සන්තද්ධුසසං.
- 565. මා අකබ්භෙණ පබ්බජිතං උපාගමී
සාධු වො ලිච්ඡවී නෙස ධම්මො,
තතො ච කාලෙ උපසඛිකමීත්වා
තඤ්ඤව පසසාහි රහො නිසීතං.
- 566. කථාති වත්වා අගමාපි තස්ස
පරිවාරිතො දසගඤ්ඤන ලිච්ඡවී,
සො තං නගරං උපසඛිකමීත්වා
වාසුපගච්ඡිත්ව සකෙ නිවෙසනො.

1. විවරන්තං - ඔමු i
 2. යො මජ්ජ - මජ්ජං.
 3. විනොදෙසා මෙ - මජ්ජං.

559 සන්හුන් කෙලෙස් ඇති, පහවු මිථ්‍යාවිතර්ක ධුම ඇති, නිදුක් වූ, ආශා රහිත, සියලු හවදුකින් මිදුණු, පහවු රාගාදිහුල් ඇති, මමත්වයෙන් තොර වූ, අවංක වූ, උපධි රහිත වූ, නැසු සියලු ප්‍රපඤ්ච ඇති, ත්‍රිවිද්‍යාවට පිළිවෙළින් පැමිණි, ඥාන දෘෂ්ටියෙන් දීප්තිමත් වූ,

560. අප්‍රකට වූ, දැක ද “මමබඳු කෙනෙකැ”යි සුවසේ නො දත හැකි හික්ෂුනමකි හේ. වැදෑරුණු අතර මුනිවරයෙකැ යි කියනු ලැබේ. ලොකයෙහි යක්ෂ භූතයෝ ද තෘෂ්ණා රහිත වූ ඊලාදි යහපත් ගුණැති ඒ හික්ෂු නම “රහත්” යයි දනිත්. ගුණ කියමින් හැසිරෙත්.

561. තෙපි ඒ කප්පිනක මහතෙරුන්හට එක් පිළි සහලක් හෝ දෙකක් හෝ මා උදෙසා දෙන්නේ නම් ඒ තෙරුන් විසින් ද ඒ පිළි පිළිගන්නා ලද්දේ නම් එවිට මනාව හැද පෙරවූ පිළි ඇති මා ද තෙපි දක්නහු ය.

562. කිනම් පෙදෙසක වසන ඒ මහණහු වෙත දැන් අපි ගොස් දක්නෙමු ද, ඒ කවරෙක් අපගේ සැකය ද විවිකිත්සාව හා මිථ්‍යාදෘෂ්ටි නැමැති හුල් ද දුරු කරන්නේ ද?

563. කපිනච්චනා නම් පෙදෙසෙහි වැඩහුන් සත්‍යතාම ඇති ස්වකීය ආවායථි විනයෙහි නොපමා වූ ඒ කප්පිනක මහණ කෙමේ බොහෝ දෙවියන් විසින් පිරිවරන ලද්දේ දැහැමි කථා කියයි.

564. “මම එසේ කරන්නෙමි. දැන් ඒ මහණහු වෙත ගොස් උන්වහන්සේ පිළිසහලකින් හදවන්නෙමි. ඒ පිළි ඒ මහණ විසින් පිළිගන්නා ලද නම් පිළියෙන් සැරසුණු තා ද දක්නෙමු.

565. පින්වත් ලිච්චි රජතුමනි, නුසුදුසු කලා පැවිද්දහු වෙත නො එළඹෙන්නේ මැනැවි. නො කල්හි එලැඹීම රජුන් වූ තොපගේ ධර්මය නො වේ. එහෙයින් සුදුසුකල්හි එලඹූ එතන්හි මැ රහොගත වූ හුන් තෙරහු බලව.

566. ඒ ලිච්චි රජතුමා “එසේය”යි කියා දසගණයා විසින් පිරිවරන ලදුවැ එහි ගියේ ය. ඒ නුවරට පැමිණ සිය නිවසෙහි විසීමට එළැඹියේ ය.

- 567. තනො ව කාලෙ ඊභිකිව්වානි කඤ්චා
නභාඤ්චා පිච්චා ව ඛණං ලභිඤ්චා,
විවෙය්‍යා පෙළානො යුගානි අටඨ
ගාභාපඨි දුසගණෙන ලිච්චි.
- 568. සො තං පදෙසං උපසඛ්‍යාමිඤ්චා
තමද්දසා සමණං සනතච්ඤා,
පටිකකමනාං ගොචරතො නිච්ඤාං
සිනිභුතං රුකඛමුලෙ නිසිනාං.
- 569. තමෙනං අවොච උපසඛ්‍යාමිඤ්චා
අප්පාඛාධං එසුච්චාරණ්ණි පුච්ඡි,
වෙසාලියං ලිච්චිභං හදනො
ජානන්ති මං ලිච්චි අමඛසකඛරො.
- 570. ඉමානි මෙ අටඨයුගා සුභානි
පතිගණා හනො පද්දමී කුඤ්ඤාං.
තෙනෙව අසේන ඉධාගතොසමී
යථා අභං අකමනො හවෙය්‍යං.
- 571. දුරතොච සමණා බ්‍රාහ්මණා ච
නිවෙසනං තෙ පරිච්ඡේදනී,
පඤ්ඤානි භික්ඛනී ච තෙ නිවෙසනෙ
සඛ්ඤාචියො චාපි විපාටයන්ති.¹
- 572. අථාපරෙ පාදකුඨාරිකාහි
අචංසිරා සමණා පාතයන්ති,
එතාදිසං පඛඛිතා විභෙසං
තයා කතං සමණා පාපුණන්ති.
- 573. තිණෙන තෙලමි න ඤං අද්ධි
මුලභස්ස මග්ගමි න පාවද්ධි,
අඤ්ඤස්ස දණ්ඨං සයමාදියාසි
එතාදියො කදරියො අසංවුතො*
අථ ඤං කෙන විණෙණෙන කිමෙව දිඤ්චා
අමෙභි සහ සංචිභාගං කරොසි,
- 574. පඤ්චමි හනො යං ඤං වදෙසි
විභෙසසිං සමණෙ බ්‍රාහ්මණෙ ච,
බ්බවඤ්චො තො ච පද්දමිඤ්චො
එතමි මෙ දුකකටමෙව හනො.

1. විදුලයන්ති - මරණං.

2. අනංවුතො කුචං - මරණං.

567. ඉක්බිති ලිච්චි රජ සුදුසු කාලයෙහි ගිභිකෘත්‍යයන් කොට දිය නා කා බී යහපත් මොහොතක් ලැබ පෙට්ටියෙන් පිළිසහළ අටක් තෝරා ගෙන දසගණයා ලවා ගන්වා ගෙන ගියේ ය.

568. එරජ ඒ පෙදෙසට එළඹ සන්හුන් සිතැති පිණ්ඩපාතයෙන් පෙරළා එන, ගොදුරුගමින් නැවතුණු, සිහිල්වූ, රැක්වුල්හි හුන් ඒ මහණහු දිවි.

569. උන්වහන්සේ වෙත එළඹ නිරෝගබව ද එාසුවිහරණය ද විචාළේ ය. “වහන්ස, මම විශාලා මහනුවර ලිච්චි රජ වෙමි. අම්බසක්ඛර නම් වූ ලිච්චි රජ යයි ජනයෝ මා දනිත්” යයි කී ය.

570. වහන්ස, මනහර වූ මේ අට පිළිසහළ පිළිගන්න. මම මෙය ඔබවහන්සේට දෙමි. යමසේ මම සතුටු වෙමි ද ඒ කරුණෙන් ම මම මෙහි පැමිණියෙමි.

571. ශ්‍රමණයෝ ද බ්‍රාහ්මණයෝ ද තොපගේ නිවෙස දුරින් ම දුරු කරත්. තොපගේ ගේ සමීපයෙහි දී සාත්‍රයෝ බිඳෙත්, සහළ සිවුරු ද ඉරාදමත්.

572. යළි සා නැමැති කෙට්ටිවලින් සමහර මහණහු හිස යටිකුරු කොට හෙළනු ලැබෙති. පැවිදි වූ මහණහු තොප කළ මෙබඳු වෙහෙසට පැමිණෙත්.

573. තෙපි තණ අගින් තෙල් බිඳකුදු නුදුන්නහු ය. මංවුළා වුවකු හට මග දු නො කීවහු ය. අත්ඛයාගේ සැරයටිය කුමු ම පැහැර ගත්තහු ය. මෙබඳු තදමසුරු වූ නො හික්වුණු තෙපි යළි කවර ගුණයකින් කුමක් දක අප සමග සංවිභාග කරහු ද?

574. වහන්ස, තෙපි යමක් කීවහු නම් මම එය පිළිගනිමි. ක්‍රීඩා-සිත් ඇතිව දුෂිත සිතින් තොර වූ මම මහණ බවුණනට වෙහෙස කෙළෙමි. වහන්ස, මෙ ද මා කළ නසුරෙකි.

- 575. බීඩ්ධාය යනෙකා පසවීච්ච පාපං
වෙදෙති දුක්ඛං අසමන්තහොගී,
දහරො යුචා නග්ගනීයස්ස භාගී
කිංසු තතො දුක්ඛතරස්ස හොති.
- 576. තං දිස්වා සංවෙගමලකං හතොත
තප්ඵවයා තාහං දදමී දනං,
පටිගණ්ඨ හතොත වස්සුගානි අට්ඨ
යක්ඛසස්මා ගච්ඡනතු දකඛ්ඤායො.
- 577. අඤ්ඤා හි දනං බහුධා පසකං
දදතො ච තෙ අක්ඛයධම්මනද්දු,
පටිගණ්ඨාමී තෙ වස්සුගානි අට්ඨ
යක්ඛසස්මා ගච්ඡනතු දකඛ්ඤායො.
- 578. තතො ච සො ආවමයිච්ච ලිච්චවී
ථෙරස්ස දන්වාන යුගානි අට්ඨ,
පටිගණ්ඨිනානි ච තානි වසසු
යක්ඛණ්ඨ පසෙස ථ සත්තඤ්ඤස්සං.
- 579. තමදදසා වජ්ජනසාරලික්ඛං
ආජණ්ඤමාරුළුභමුළාරව ණණං,
අලංකතං සාධු නිවස්සුස්සං
පරිවාරිතං යක්ඛමභිද්ධිපණං
- 580. සො තං දිස්වා අත්තමනො උදග්ගො
පහට්ඨවීතො ච සුභග්ගරුපො,
කම්මණ්ඨ දිස්වාන මහාවිපාකං
සජ්ඣිකං වනඛුනා සච්ඡිකන්වා.
- 581. තමෙනං අවොච උපසංඝාමීන්වා
දස්සාමී දනං සමණ්ඨානමණානං,
න වාපි මෙ කීණ්ඨි අදෙයාමහී
තුචං ච මෙ යක්ඛ බහුපකාරොති.
- 582. තුචං ච මෙ ලිච්චවී ඵකදෙසං
අදස්සී දනානි අමොසමෙතං,
ස්වාහං කර්ඪසාමී තයා වා සකඛිං
අමානුසො මානුසකෙන සද්ධිනාති.

1. කයා ච - මජ්ඣ.

575. කෙළිසිතින් පව රැස් කොට එක් ප්‍රෙතයෙක් අසම්පූර්ණ භොග ඇත්තේ යෙවනයෙන් යුත් තරුණයෙක් වූ නග්නභාවයට හිමි වූ දුක් විඳී. එයට වඩා ඉතා දැඩිදුකක් මොහුට කෙසේ වේ ද?

576. වහන්ස, ඔහු දැක සංවෙගය ලද්දෙයි. එහෙයින් මම ඔබට මේ පිළි දන්දෙමි. වහන්ස, මේ පිළියඟළ අට පිළිගනු මැනව. මේ පින් ප්‍රෙතයාට පැමිණේවා.

577. දන්දීම එකාන්තයෙන් (බුද්ධාදීන් විසින්) නන් අයුරින් පසස්නා ලදී. දන්දෙන තොපගේ ධනය නොගෙවෙන සැඟවී ඇති වේවා. තොපගේ පිළියඟළ අට මම පිළිගනිමි. මේ පින් ප්‍රෙතයාහට පැමිණේවා.

578. ඉක්බිති ඒ ලිච්චි රජ මුවසෝද ගෙන තෙරුන්ට ඒ පිළි සඟළ අට පිරිනමා "මේ පිළි ගනුලැබේවා, පිළි හැඳගත් ප්‍රෙතයා ද දක්නට ලැබේවා"යි කී.

579. රජ සඳුන්සුණු තවරගත් සිරුරු ඇති ආජාතීය අසුපිට නැගී මනහර රූසපු ඇති මොනවට හැඳගත් වස්ත්‍රයෙන් සැරසුණු පිරිවර ජනයා විසින් පිරිවරන ලද මහත් දිව්‍යර්ථයට පැමිණි ඒ ප්‍රෙතයා දුටුවේ ය.

580. රජතෙම ඔහු දැක සතුටුසිත් ඇති ව, ඔදවැඩුණු සිත් ඇති ව, තුටුපහටුසිත් ඇති වූ, අතිශයින් සුන්දර ස්වරූප ඇති ව සාන්දෘෂ්ටික කම්ය ද කර්ම විපාකය ද සියැසින් පසක් කොට දැක,

581. ප්‍රෙතයා වෙත පැමිණ මෙසේ කී ය: "මම මහණ බමුණනට දන් දෙන්නෙමි. මාගේ නො දියයුතු කිසි වස්තුවක් නැත. ප්‍රෙතය තෝ ද මට බොහෝ උපකාර වූයෙහි"යි.

582. ලිච්චි රජතුමනි තෙපි ද මට සිවුපසයෙන් එක් කොටසක් වූ පිළි දන් දුන්නහු ය. ඒ දන තිස් නොවෙයි. ඒ අමනුෂ්‍ය වූ මම මනුෂ්‍ය වූ තොප හා සමග ම සාක්ෂ්‍ය කරන්නෙමි.

- 583. ගතී ව බන්ධු ව පරායණංඤා
මිඤ්ඤා මමාසි අථ දෙවතාසි,
යාවාමහං¹ පඤ්ඤාලිකො හවිජ්ඣා
ඉච්ඡාමී තං යකඛ ඥානාපි දච්ඡන්ති.
- 584. සචෙ තුවං අසසදෙධා හවිසසසි
කදරියරූපො වීඤ්චිපනනවිකෙතො,
තෙතෙව මං න ලච්ඡසි දසසනාය
දිසවා ව තං නොපි ව ආලපිසසං.
- 585. සචෙ² තුවං හවිසසසි ධම්මොරචො
දුනෙ රතො සඛගභිතතභාචො,
ඔපානභුතො සමණධ්‍රාගමණානං
එවං මමං ලච්ඡසි දසසනාය.
- 586. දිසවා ව තං ආලපිසසං හදනෙත
ඉමඤ්ඤි සුලකො ලහුං පමුඤ්ඤි,
යතො නිදනං අකරිච්ඡ සකඛිං
මඤ්ඤම සුලාචුතකසස කාරණං.
- 587. තෙ අඤ්ඤම ඤ්ඤං අකරිච්ඡ සකඛිං
අයඤ්ඤි සුලාචුතො³ ලහුං පමුඤ්ඤො,
ස සකචච ධම්මානි සමාවරනොතා
මුච්චෙය්‍ය සො නිරයා ව තමො.
- 588. කමමං සියා අඤ්ඤත්‍ර වේදනියං
කපපිනකඤ්ඤි උපසචකමීජ්ඣා,
තෙතෙව සහ සංචිභජීඤි කාලෙ
සයමමුච්චෙත්‍රපතිසජ්ජ පුච්ඡ.
- 589. සො තෙ අකඛිසසති එතමඤ්ඤං
තමෙව භිතඛුං උපසචකමීජ්ඣා,
පුච්ඡසසු අඤ්ඤිඤිකො නො ව පදුච්චවිකෙතො
සො තෙ සුතං අසුතං වාපි ධම්මං,
සබ්බමපි අකඛිසසති යථා පජානං.
- 590. සො තඤ්ඤ රහසසං සමුලලපිජ්ඣා
සකඛිං කරිජ්ඣාන අමානුසෙත,
ප කඤ්ඤාමී සො ලිච්ඡවීතං සකාසං
අථ මුච්චි පරිසං සනතිසිනනං.

1. යාවාමි තං - මජ්ඣ.
2. සචෙ පන - මජ්ඣ.
3. සුලකො - මජ්ඣ.

583 යක්ෂය තෙපි මට යා යුතු තැන ද, නැයා ද, පිහිට ද, මිත්‍රයා ද වවු. යළි මාගේ දේවතාවා ද වවු. මම බදාදිලි ව අයදිමි. මම යළිත් තොප දැකීමට කැමැත්තෙමි.

584. ඉදින් තෙපි සැදහැ නැති වන්නහු නම් තදමසුරුගති ඇත්තහු නම් විපිළිපත් සිත් ඇත්තහු නම් ඒ හෙතුවෙන් ම මා දැක්ම නොලබන්නහු ය. මම ද තෙපි දැකත් කරා නො කරන්නෙමි.

585. ඉදින් තෙපි කුශලධර්මයෙහි ගෞරව ඇති වන්නහු නම් දන්දීමෙහි ඇලුණහු සියදිවියෙහි යහපත සලසා ගත්තහු මහණ බමුණනට පැත්සැළක් මෙන් වන්නහු නම් එසේ වූ කල්හි තෙපි මා දක්නට ලබන්නහු ය.

586. වහන්ස, තොප දැක ද මම කරා කරන්නෙමි. තොපට යහපතක් වේවා, යමකු කරුණු කොට අපි සාක්ෂා කෙළෙමු ද, ඒ (අනෙකකු නොව) හුල සිටි පුරුෂයා වෙත පැමිණීම නිසා ය ධී සිතමහ. මේ පුරුෂයා ද වහා හුලින් මුදනු මැනව.

587. ඒ අපි දෙදෙන එකිනෙකා සාක්ෂා කෙළෙමු. මේ පුරුෂයාත් වහා මිදුණේ සකසා කුසල්දම් කරමින් ඒ නිරයෙන් ද මිදෙන්නේ ය.

588. අත් තැනක වින්ද යුතු වූ අකුශලකර්මයක් ද ඔහුට වන්නේ ය. ඔහු සමග ම සුදුසු කලා කප්පිනක තෙරුන් කරා එළඹ සමීපයෙහි හිඳ දන් බෙද දී හමුවෙහි ම විවාරවු.

589. උන් වහන්සේ තොපට මෙ කරුණ කියන්නාහ. ඒ මහණ වෙත ම එළඹ එය දනගනු කැමැති ව ප්‍රදුෂිත සිත් නැති ව විවාරවු. බොහෝ ඇසුපිරු තැන් ඇති ඒ මහණ තොප විසින් පෙර අසන ලද්ද වූ ද නො අසන ලද්ද වූ ද සියලු කුසල දහම් තමා දත් පරිද්දෙන් කියන්නේ ය. (සුගතිගාමී වූ ධර්මය කියන්නේ ය)

590. ඒ රජතුමා එහි දී අමනුෂ්‍යයා සමඟ රහසින් කරා කොට සාක්ෂා කොට ගෙන ලිච්චීන්ගේ සමීපයට ගියේ ය. යළි හේ රැස් ව හුන් ලිච්චී පිරිසට මෙසේ කී ය.

- 591. සුඤ්ඤානං භොගොනා මම එකවාකාසං
 වරං වරිසසං ලභිසසාමි අසං,
 සුලාචුතො පුරිසො ලුද්දකමේමා
 පණ්ණිතදණ්ණො අනුසකරුපො

- 592. එකතාවතා වීසති රතතිමකතා
 යතො ආචුතො නෙව ජීවති න මතො,
 තාභං මොවයිසසාමි දුති
 යථාමති අනුජානාතු සංඛොති.

- 593. එතඤ්ඤා අඤ්ඤං ච ලහුං පමුඤ්ඤා
 කො තං වදෙථ තථා කරොන්තං,
 යථා පජානාසි තථා කරොසි
 යථාමති අනුජානාති සංඛොති.

- 594. සො තං පදෙසං උපසඤ්ඤාමිතො
 සුලාචුතං මොවයි ඛිප්පමෙව,
 මා භාසි සමමාති ච තං අවොච
 තිතිච්ඡකානඤ්ඤා උපට්ඨපෙසි.

- 595. කප්පිනකඤ්ඤා උපසඤ්ඤාමිතො
 තෙන සමං සංවිහරිතො කාලෙ,
 සයමමුච්චෙනුපතිසජ්ජ ලිච්ඡවි
 තරෙව පුච්ඡස්ස නං කාරණං ඤ්ඤාමො.

- 596. සුලාචුතො පුරිසො ලුද්දකමේමා
 පණ්ණිතදණ්ණො අනුසකරුපො,
 එකතාවතා වීසතිරතතිමකතා
 යතො ආචුතො නෙව ජීවති න මතො.

- 597. සො මොවිතො ගන්තො මයා ඉදුති
 එතස්ස යසඛස්ස වචො හි භජොත,
 සියා නු මො කාරණං කිඤ්ඤාදෙව
 යෙන සො නිරයං නො වජෙයා

- 598. ආවිකඛ භජොත යදි අස්සි භෙතු
 සඤ්ඤාමිතං භෙතු වචො සුඤ්ඤාමි,
 න තෙසං කමමානං විනාසමස්සි
 අවෙද්ධිතො ඉධ බ්බන්තිභාවො.

591. පින්වත්නි, මාගේ එක් බසක් අසන්වා. මම නොපගෙන් වරයක් ඉල්වන්නෙමි. ඉල්වන ඒ වරය ලබන්නෙමි. රුදුරුකම් ඇති කළ දඬුවම් ඇති හුලා හිඳුවනු ලැබූ පුරුෂ තෙමේ රජු කෙරෙහි ඇලුණු ස්වභාව ඇත්තෙකි.

592. හුල්හි හිඳුවූ ද පටන් මෙතෙක් විසිඳයක් පමණ ය. හේ නො ම ජීවත් වේ. මෙළේ ද නො ම වෙයි. මම දන් කැමැති සේ ඔහු මුදන්නෙමි. සමූහයා අනුමත කෙරේවා.

593. මොහු ද රජඅණ ලද අනිකා ද වහා මුදන්න. එසේ කරන නොපට කවරෙක් නම් "එසේ නො කරව"යි කියන්නේ ද? යම් සේ තෙපි හඬ වූ නම් විසිපරිදි එසේ කරවු. (මහජන) සමූහයා (එය) අනුමත කෙරෙයි.

594. ඒ රජතෙමේ එ පෙදෙයට ගොස් හුලා හුන් පුරුෂයා වහාම මිදවී ය. "මිත්‍රය, බිය නොව"යි ද ඔහුට කී ය. වෙදුන් ද ඔහු ළඟට එවී ය.

595. එකරුණ දනගනු කැමති ලිවිජවි රජ තෙමේ ඔහු සමඟ සුදුසු කාලයෙහි කප්පිනක තෙරුන් කරා එළඹ දන් බෙද දී ඉදිරිපිට හිඳ ඔබගෙන් එසේ ම විචාළේ ය.

596. හුලා හිඳුවන ලද කළ රුදුරුකම් ඇති විදින ලද සිරුරු දඬුවම් ඇති මිනිස් තෙමේ රජුකෙරෙහි ඇලුම්ගති ඇත්තෙක. යම් දිනක හේ හුලා හිඳුවන ලද නම් එද පටන් අද දක්වා විසිඳයක් පමණ ඉක්මැ ගියේ ය. හේ ජීවත් වන්නේත් මළේත් නො වේ.

597. වහන්ස, මා විසින් එහි ගොස් ඒ පුරුෂ තෙමේ දන් නිදහස් කරන ලද. ප්‍රත්‍යයාගේ කීම නිසා මෙසේ කෙළෙමි. යම් හෙයකින් හේ නිරයට නො යන්නේ නම්, එබඳු කිසියම් මැ කාරණයක් ඇත්තේ ද?

598. වහන්ස, ඉදින් එබඳු කරුණක් ඇත් නම් කියනු මැනවි. ඇදහිය හැකි සකාරණ වචනය ම අසවු. මෙලොවැ කළ ඒ කර්මයන්ගේ විපාක නො වීද වැනසීමෙක් ගෙවීමෙක් නැත්තේ ද?

- 599. සවෙ ස ධම්මානි¹ සමාවරෙයා
සකකච්ච රක්ඛන්දීවමපමනෙතා
මුච්චෙවයා සො නිරයා ච තමහා
කමමං සියා අඤ්ඤානු වෙදනීයනති.
- 600. අඤ්ඤානො ඵසො පුරිසස්ස අපො
මමච්චෙදනි අනුකමප හනෙතා,
අනුසාස මං ඔවද භූරිප ඤ්ඤා
යරා අහං නො නිරයං වජෙයානති.
- 601. අපෙජ්ච චූඤ්ඤං සරණං උපෙභි
ධම්මඤ්ඤා සඛ්ඤ්ඤා පසනතච්චෙතො,
තරෙච සිකඛාය පදනි පඤ්ඤා
අඛණ්ඤානු චූච්චානි සමාදියඤ්ඤා.
- 602. පාණානිපාතා විරමඤ්ඤා ඛිපං
ලොකෙ අදින්නං පරිචජ්ජයඤ්ඤා
අමජ්ජපො මා ච මුසා අහාණි
සකෙත දරෙන ච හොති තුට්ඨො,
ඉමඤ්ඤා අරියං අට්ඨඛිඤ්ඤා වරොනුපෙතො
සමාදියාති කුසලං සුචුද්දයං.
- 603. විචරං පිණ්ඩපාතඤ්ඤා පච්චයං සයනාසනං
අනං පාතං බාදනීයං වජ්ජෙතොසනානි ච,
දදති උජ්ඣුතෙසු විපසනෙතන වෙතසා.
- 604. හිසඤ්ඤා පි සීලසමපනො විතරාගෙ බහුඤ්ඤාතො
තපෙභි අනතපානොත සද පුඤ්ඤාං පච්චිඤ්ඤා.
- 605. ඵවඤ්ඤා ධම්මානි සමාවරෙනො
සකකච්ච රක්ඛන්දීවමපමනෙතො,
මුච්චෙවයා සො නිං නිරයා ච තමහා
කමමං සියා අඤ්ඤානු වෙදනීයනති.
- 606. අපෙජ්ච චූඤ්ඤං සරණං උපෙභි
ධම්මඤ්ඤා සඛ්ඤ්ඤා පසනතච්චෙතො,
තරෙච සිකඛාය පදනි පඤ්ඤා
අඛණ්ඤානු චූච්චානි සමාදියාමි.
- 607. පාණානිපාතා විරමාමි ඛිපං
ලොකෙ අදින්නං පරිචජ්ජයාමි,
අමජ්ජපො නො ච මුසා හණාමි
සකෙත දරෙන ච හොමි තුට්ඨො,
ඉමඤ්ඤා අරියං අට්ඨඛිඤ්ඤා වරොනුපෙතො,
සමාදියාමි කුසලං සුචුද්දයං.

1. කම්මානි - ප, සිඉ ii

599. ඉදින් හේ දිව්‍යාඥ දෙක්ඛි නොපමා වූ (පෙර කළ පවකම් මඩනට සමක්) කුසල්දහම් හි මොනොවට හැසිරෙන්නේ ද, හේ නිරාදුක්ඛි මිදෙන්නේ ය. අපරාපරියවෙදනීය කර්මය අන් හවයෙක වින්ද යුතු වන්නේ ය.

600. වහන්ස, (ඒ) මිනිසාගේ මෙකරුණ දන්නා ලද ය. මා කෙරෙහි දු දන් අනුනුම්පා කරන්න. මහනුවණැති උතුමාණෙනි, යම් හෙයෙකින් මම නිරයට නො යම් ද එසෙයින් මට අනුශාසනා කරන්න.

601. (තෝ) පහන්සිත් ඇත්තෙහි අද ම බුදුන් සරණ යව, ධර්මය ද සංඝයා ද සරණ යව, එසෙයින් ම සිකපද පස නො සිද නො කඩ කොට සමාදන් වෙව.

602. වහා පණ්ඩායෙන් වෙන් වෙව. ලෙව්හි නුදුන් දෑ ගැන්ම දුරු කරව. රහමෙර පානය නො කර. මුසවා ද නො කිය. ස්වදුරසන්-කොෂයෙන් සතුටු වෙව. මේ උතුම් අටහින් යුත් සුඛවිපාක දෙන පිරිසුදු අනවදා භීලය සමාදන් වෙව.

603. සිවුරු ය, පිණ්ඩපාත ය, ගිලන්පසය, (ආවාසාදි) සෙනසුන් ය, ආහාරය, පානය, කැයුතු දය, වස්ත්‍ර හා මඤ්චපීඨාදි සෙනසුන් ය යන මෙය වෙසෙයින් පහන් සිතින් සෘජුප්‍රතිපන්න සහනට දෙව.

604. විතරුගී බහුශ්‍රැත භීලසම්පන්න භික්ෂුන් ද ආහාරපානයෙන් තර්ජණය කරව. (මේ පිළිවෙත) හැම ද පින් වඩනේ ය.

605. මෙසෙයින් දිව්‍ය නොපමා වූ කුසල්දහම්හි හැසිරෙන තෝ නිරාදුක්ඛි මිදෙන්නෙහි. පාපකර්මය (අපරාපයාඪ වශයෙන්) අන් තන්හි විදිය යුතු වන්නේ ය.

606. අද ම පහන්සිත් ඇතියෙම් බුදුන් සරණ කොට එළඹෙමි. ධර්මය ද සංඝයා ද (සරණ කොට එළඹෙමි.) එසෙයින් ම සිකපද පස නො කඩ කොට සපුරා සමාදන් වෙමි.

607. මෙලොවූ වහා පණ්ඩායෙන් වළකිමි, අධිනාදන දුරු කෙරෙමි. මත්පැන් නො බොන්නෙමි වෙමි. මුසවා නො ද බෙණෙමි, ස්වදුරසන්කොෂයෙන් සතුටු වෙමි. මේ ආයාඪ වූ උතුම් අටහින් යුත් සුඛ විපාක දෙන නිරවදා වූ භීලය සමාදන් වෙමි.

- 608. විවරං පිණ්ඩපාතකංචි පව්වියං සයනාසනං,
අනතං පානං බාදනීයං ව්‍යුසනාසනාන්ති ව.
- 609. භික්ඛු පි සීලසම්පන්නො විතරාගෙ බහුසුඤ්ඤා,
දදුමි න විකම්පමි බුද්ධානං සාසනෙ රතො.
- 610. එතාදියො ලිච්චි අමබසකඛරො
වෙසාලියං අඤ්ඤාතරො උපාසකො,
සදො ඉද්දකාරකරො ච භික්ඛු
සමභංචි සකකච්චි තද උපට්ඨමි.
- 611. සුලාවුතො ච අරොගො හුඤ්ඤා
සෙරි සුඛි පබ්බජ්ජං උපාගමි,
භික්ඛුංචි ආගමම කප්පිනකුඤ්ඤාමං
උගොපි සාම ඤ්ඤාඵලාන්ති අජ්ඣංගං.
- 612. එතාදියා සප්පරිසාන සෙවනා
මහපඵලා භොති සතං විජානතං,
සුලාවුතො අග්ගඵලං අඵසසංඛි
ඵලං කන්ඨං පන අමබසකඛරො'ති.

අමබසකඛරපෙතවික්‍රම පට්ඨමං.

4. 2

- 613. සුඤ්ඤාඵ යසකසස ච වාණිජාන ච
සමාගමො යත් තද අගොසි,
යථා කථං ඉතරිතරෙන වාපි
සුභාසිතං තඤ්චි සුඤ්ඤාඵ සමබ්බ.
- 614. යො යො අහු රාජා පායාසි නාමො
භුමිමානං සහව්‍යගතො¹ යසසංඛි,
යො මොදමානොච සකෙ විමානෙ
අමානුසො මානුසෙ අජ්ඣංගාසිති.
- 615. වචෙ ධ්‍යං අරඤ්ඤා අමනුසසට්ඨානෙ
කන්තාරෙ අපොදකෙ අපහමකෙඛි,
සුද්දගමෙ වණ්ණපඵසස මජ්ඣෙඛි,
වචං භයා නට්ඨමනා මනුසසා.

1. සුඤ්ඤාඵ - සිද්ධි II මජ්ඣං.
2. සහව්‍ය - මජ්ඣං.

608. සිවුරුද, පිණ්ඩපාතය ද, සෙනසුන් ද, ආභාරපාතද කැයුතුද ද වස්ත්‍ර...(ආවාසාදී) සෙනසුන් ද,

609. බුදුසසුන්හි ඇලුණු මම සිල්වත් වූ බොහෝ ඇසු පිරුතැන් ඇති විතරාගී වූ භික්ෂුන්ට දන් දෙමි. ඒ සිවුපසදන් කඩ නො කරමි.

610. මෙවැනි ඒ අම්බසක්ඛර නම් ලිච්චවීරජ එකල විසල්පුර සැදුහැවත් මොළොක් සිත් ඇති එක්තරා උවසුවෙක් වූ උපකාර කරන සුලු වූයේ බික්සහනට සකසා උවටැන් කෙළේ ය.

611. හුලා හිඳවූ මිනිසා ද නිරොග වූ සුව පත් වූ තමා කැමැති පරිදි හැසිරෙන්නේ උතුම් කප්පිනක තෙරුන් කරා එලඹූ පැවිදිවූයේ ය. මෙසේ ඒ දෙදෙනා ම ශ්‍රමණ්‍ය එලයනට හෙවත් මගපලයනට පැමිණියහ.

612. සත්පුරුෂයන්ගේ මෙවැනි ආශ්‍රය කරුණු දන්නා සත්පුරුෂයනට මහත් එල ඇති වෙයි. හුලා හුන් මිනිසා රහත්එලය ලබාගනී. අම්බසක්ඛර රජ වනාහි සොවාන් විය.

අම්බසක්ඛර ප්‍රෙතවස්තූ යි.

4. 2

613. එකල සෙරිස්සක දෙවපුතූගේ ද වෙළෙඳුන්ගේ ද මරුකතර දී යම් එක්වීමක් වී ද එය අසවු. එතැන්හි දී ඔවුනොවුන් අතර ඇති වූ යම් කථාප්‍රවාක්තියක් ඇති වී නම් එ ද තෙපි සියල්ලෝ ම අසවු.

614. සෙතව්‍යා නුවර යම් ඒ පායාසි නම් රජෙක් වී ද, හේ මැරී බුමාටු දෙවියන්ගේ සහභාවයට ගියේ යසපිරිවර ඇති වූ උපනි. ඒ සෙරිස්සක නම් දෙවපුත් පිරිවර දෙවියන් සමඟ සතුටු වෙමින් තෙමේ නොමිනිස් වූයේ ම සිය විමනෙහි සිට වෙළද මිනිසුන් දක මෙසේ කී ය.

615. සියදිවි ඇති වේ ද නැති වේ ද යි උපන් හය ඇති, නවුවා වූ සිත් ඇති (මංචුලා වූ) මිනිසුනි, ජීවිතය ගැන සැක උපදවන, වනයක මෙන් නිතර යක්බුපිසසුන් හැසිරෙන, (මිනිසුන්ට අගොවර වූ) සුවසේ යා නො හැකි, කනබොන දෑ කිසිත් නොමැති, අතිශයින් දුර්ගම වූ මේ මරුකතර මැද,

- 616. නයිධ ඵලා මුලමයා ච සන්ති
උපාදනං නස්සී කුතො ඉධ භග්ගො,
අඤ්ඤානු පංසුභි ච වාලුකාභි ච
තන්තාභි උණ්භාභි ච දරුණාභි ච.
- 617. උජ්ජඛලං තත්තමිචං කපාලං
අනායසං පරලොකෙන තුලං,
ලුද්දනමාවාසමිදං පුරාණං
භූමිපඨදෙසො අභිසත්තරුපො.
- 618. අථ තුමෙඝ කෙන චණ්ණෙන
කිමාසමානා ඉමං පදෙසං හි,
අනුපඨවිට්ඨා සභසා සමෙචච
ලොභා භයා අථවා සමපමුළ්ලා.
- 619. මගධෙසු අඛෙසු ච සන්චාභා
ආරොපයිත්වා පණියං පුට්ඨතං,
තෙ යාමසෙ සිත්ථුයොචිරභූමිං
ධනස්සිකා උද්දයං පන්ඪයානා
- 620. දිවා පිපාසං'නධි වාසයන්තා¹
යොග්ගානුකම්පණී සමෙකකම්මානා,
ඵතෙන වෙගෙන ආයාම සබ්බෙ
රත්තං මග්ගං පටිපත්තො ඵිකාලෙ.
- 621. තෙ දුප්පයානා අපරඤ්චමග්ගො
අන්ධාකුලා ඵිපනට්ඨා අරථෙ ඤ්ඤ,
සුදුග්ගමෙ වණ්ණපථස්ස මජ්ජධි
දිසං න ජානාම පමුළ්ලභවිත්තා.
- 622. ඉදංඤි දිස්වාන අදිට්ඨපුබ්බං
ඵමානසෙට්ඨංඤි තුවංඤි යකඛ,
තදුත්තරිං ජීවිතමාසමානා
දිස්වා පතීතා සුමනා උදග්ගාති.
- 623. පාරං සමුද්දස්ස ඉදංඤි වණ්ණං
වෙත්තාවරං සධ්දපථංඤි මග්ගං,
නදියො පන පබ්බතානංඤි දුග්ගො
පුට්ඨඤ්ඤිසා ගච්ඡථි හොගභෙතු.
- 624. පකඛස්සියාන විජීතං පරෙසං
වෙරජ්ජකෙ මානුසෙ පෙකඛමානා,
යං වො සුත්තං වා අථවාපි දිට්ඨං
අච්ඡරකං තං වො සුමණාම තාතා.

3. පිපාසං අනධිවාසයන්තා - මු. ii

616. මේ මරුකතරෙහි (අඹ දඹ තල් ආ) එල ජාතියකුදු නැත. මුල්ජාතියකුදු නැත. දර ද නැත. රත් වූ උණු වූ හා දරුණු වූ පස් ද වැලි ද හැර අභරක් කොසින් ලැබේ ද?

617. රළු බොරළු සහිත නිරුදක බීමපෙදෙසක් වූ රත්වූ යකබලක් වැනි වූ කිසි සැපතක් නැති නරකයක් වැනි වූ දිගුකලක පටන් දරුණු වූ පියාවාදීන්ට ආවාසයක් වූ මේ භූමිප්‍රදේශය (පුරාණ තවුසන් විසින්) ශාප දුන් තැනක් මෙනි.

618. එහෙයින් තෙපි කුමන කරුණෙකින් මේ පෙදෙසට ආවහු ද? කීනම් වස්තුවක් සොයා ආවහු ද? යම්කිසි වස්තු ලොහයෙකින් හෝ සතුරු බියෙකින් මෙහි ලාභෙලා එක් වූ ආවහු ද? නො එසේ නම් මං මුළා වූවහු ද?

619. අපි අභූමගද දෙරටවැසි ගැල් සාත්තුවෝ වම්හ. බොහෝ වෙළඳ බඩු ගැල්හි පටවාගෙන වැඩිලාබ පතමින් සින්ඩු සහ සෝවීර රටවලට වෙළඳාම පිණිස යන්නෙමු.

620. දිවාකල පවස නො ඉවසිය හැකි වූ අපි සියල්ලෝ ම රිය අදනා ගවයනට අනුකම්පා කරම්හ. දවල එක්තැනෙක ලැගුම් ගෙන මේ වෙගයෙන් ගමන් කරන්නමෝ රැ නොකල්හි මහමහට පිළිපන්නමෝ වම්හ.

621. ඒ නොමග ගියා වූ වැරදුණු මං ඇති (පැනැස නැති හෙයින්) අන්ධ වූ ඒ අපි (එහෙයින් ම) ආකුල වූවෝ වම්හ. අතිශයින් දුර්ගම වූ වනයෙහි මේ මරුකතර මැද මුළා සිත් ඇතියමෝ යායුතු දිශාව නො දනුම්හ.

622. යක්ෂය, (දිව්‍යපුත්‍රය) පෙර නුදුටුවීරු මේ උතුම් විමන ද ඔබ ද දැක මින් මතුයෙහි ද අපි දිවි ලබනු කැමති වූ සිටුම්හ. ඔබ දැක ප්‍රීතියෙන් ඔදවැඩුණු සිත් ඇත්තෝ ද වම්හ.

623. තෙපි (වස්තු සොයන්නෝ) මහමුහුදින් එතර ද මෙ වැනි මරු කතරවල ද වේවැල් අල්ලා යා යුතු මංවල ද කණු සිටුවා යා යුතු සංකුපථ නම් මංවලද ගංගා - පර්වත නිසා විෂම වූ භූමිවල ද ඒ වස්තු හෙතුවෙන් නොයෙක් දිග ඇවිදින්නහු ය.

624. එසේ අන් රටවලට පැමිණ එරට වැසි මිනිසුන් දක්මින් යන්නහු ය. එබඳු වූ තොප විසින් දුටු හෝ ඇසූ යම් අසිරිමත් කරුණෙක් ඇත් නම් එය අපට කියවු. දැවෙනි අපි එය අසම්හ.

- 625. ඉතොපි අවෙඡරතරං කුමාර
න තො සුතං වා අථවාපි දිට්ඨං,
අතීතමානුස්සකමෙව සබ්බං
දිස්වාන කප්පාම අනොමචණ්ණං.
- 626. වෙහාසයං පොකඛරණෙඤ්ඤා සවනතී
පඤ්ඤාමලයා බහුපුණ්ණඛරිකා,
දුමාවිමෙ නිවච්චලුපපනනා
අතීච ගජධා සුරභිං පවාසනතී.
- 627. වෙච්චියකම්මා සතමුසස්සිතාසෙ
සීලාපචාලසස්ස ව ආයතංසා,
මසාරගලලා සහ ලොභිතධිකා
ඵමහා ඉමෙ ජොතිරසාමයාසෙ.
- 628. සහස්සකම්මං අතුලානුභාවං
තෙසුපරි සාධුමීදං වීමානං,
රතනනතරං කඤ්චනාවෙදිමීසසං
තපනීයපචෙච්චි ව සාධු ඡනං.
- 629. ජමොනාදුකතනමීදං සුමචෙට්ඨා
පාසාදසොපානඵලුපපනෙතා,
දලොතා ව වග්ගු සුමුමො සුසංගතො¹
අතීච නිජ්ඣානමමො මනුඤ්ඤං.
- 630. රතනනතරස්මිං බහුඅනනපානං
පරිවාරිතො අච්ඡරාසංගණෙන,
මුරජ්ඣ² ආලඛෙරතුරියසුචෙට්ඨා
අභිවජ්ඣිතොසි ධුතීචඤ්ඤාය.
- 631. සො මොදසී නාරිගණප්පමොධනො
වීමානපාසාදවරෙ මනොරමෙ,
අවීනතියො සබ්බගුණුපපනෙතා
රාජා යථා වෙසසවණො නලිත්තා.
- 632. දෙවො නු ආසී උද වාසී යමෙකො
උදහු දෙවිඤ්ඤ මනුසසභුතො,
පුච්ඡන්ති තං වාණිජා සත්චාහා
ආවිකම්මො නාම තුවංසී යසඛාතී.
- 633. සෙරිසසකො නාම අහමිසී යමෙකො
කනතාරියො වණ්ණපඵලිගුණෙතා,
ඉමං පදෙසං අභිපාලයාමී
වාචධිකරො වෙසසවණසස රඤ්ඤං.

1. වග්ගු ව සුසංගතො ව - මජ්ඣං.
2. මුරජ් - ම.ජ.ස.

625. පින්වත් දෙවිකුමර, හැම අයුරින් මිනිස් ඉසුරු ඉක්මැ ගිය ඔබගේ මේ ඉසුරට වඩා අප විසින් ඇසුරු හෝ දුටුවරු හෝ පුදුමයක් නොමැත. අපි ඔබගේ මේ උසස් වූ සිරුරු සැපත හා විමන්සැපත දැක පිණායමහ.

626. බොහෝ වූ මලින් ගැවසුණු බොහෝ හෙළපියුම් ඇති පොකුණු අහසේ ගලා බසී. (විමන්වට) මේ රුක් ද නිතර පලබර වූ පවතී. ඉතා මනහර වූ සුවද ද හමන්නේ ය.

627. (මේ පහයෙහි) වෛදුරිය මසාරගල්ල ලොහිතංක ශීලාප්‍ර-වාලාදියෙන් අවැස් සොළසැස් දෙතිසැස් වූ ද සියගණන් වැමි නැගුණාහු වෙති. මේ වැමි රක්මියෙන් බබලයි.

628. ඒ වැමි මතුයෙහි දහසක්වැමි ඇති අසමාන වූ අනුභාවයෙන් යුත් මනහර වූ මේ විමන පිහිටා ඇත. මෙය සත් රුවනින් මනහර යැ. රත්මුවා වෙදිකායෙන් යුක්ත යැ. මත්තෙහි බබලන රත්පටින් මොනොවට වසන ලද්දේ යැ.

629. මේ (ඔබගේ) විමන ඔප්නැගූ දඹරනින් බබලන්නේ ය. (එහි ඒ ඒ පෙදෙස) මොනොවට මට කළ ප්‍රාසාදවලින් හා හිණිපෙළින් ද පුවරුයෙන් ද යුක්ත යැ. (මේ පහය) ස්ථීර යැ. මනහර යැ. මනාමුව (ද්වාර) ඇත්තේ යැ. එකිනෙකට ගැළපෙන අවයව ඇත්තේ යැ. අතිශයින් දර්ශනීය යැ. සිත්කලු යැ.

630. රුවන්මුවා මේ විමන තුළ ආහාරපාන බොහෝ වෙයි. අප්සරස් සමූහයා විසින් තෙපි පිරිවරන ලද්දහු යැ. නිතර වැයෙන මිහිතුබෙර ඇ පසහතුරු ගොසින් එකනින්නාද වෙයි. නොයෙක් දෙවියන් විසින් තුනිඟි කියා නමස්කාර කරන ලදහු යැ.

631. යම්සේ වෙසවුණු රජ නළුනී නම් පොකුණෙහි රමණය කෙරේ ද, එසේ මැ ඒ තෙපි ද නන්දෙවඟනන් විසින් පිරිවරන ලදු වූ ඔවුන් විසින් පුබුදුවමින් මනහර වූ උතුම් වූ මේ පහයෙහි නො සිකිය හැකි සියලු දෙවසැපතින් යුතු වූ සතුටු වහු.

632. ඔබ දෙවියෙක් ද නො එසේ නම් යක්ෂයෙක් ද නොහොත් සක්දෙවිදු ද එසේත් නො වේ නම් මනුෂ්‍යයෙක් ද යි කියමින් ඒ සාර්ථවාහ වෙළෙන්දෝ 'යක්ෂය ඔබ කවරෙක් ද යි අපට කියව'යි ඔහුගෙන් ප්‍රශ්න කරති.

633. වෙළඳුනි, මම වූ කලී මම මරුකතර බිම් පෙදෙසැ සැඟවී සිටින සෙරිස්සක නම් දිව්‍ය පුත්‍රයෙක්මි. වෙසවුණු රජුගේ අවවාදය පිළිපදින මම මේ පෙදෙස පාලනය කරමි.

- 634. අධිච්ච ලද්ධං පරිණාමජං නෙ
සයං කතං උද්භු දෙවෙහි දිනතං,
පුච්ඡන්ති තං වාණිජා සත්ථවාහා
කථං තයා ලද්ධමීදං මනුඤ්ඤන්ති.
- 635. නාධිච්ච ලද්ධං න පරිණාමජං මෙ
න සයං කතං නපි දෙවෙහි දිනතං,
සකෙහි කමෙමහි අපාපකෙහි
පුඤ්ඤන්ති මෙ ලද්ධමීදං මනු ඤ්ඤන්ති.
- 636. කිනොත චතං කිං පන බුහලචරියං
කිසස සුචිණ්ණසස අයං විපාකො,
පුච්ඡන්ති තං වාණිජා සත්ථවාහා
කථං තයා ලද්ධමීදං විමානන්ති.
- 637. මමං¹ පායාසිති අහු සමඤ්ඤ
රජජං යද කාරධිං කොසලානං,
නත්තකදිධි කදරියො පාපධමෙමො
උචෙජ්ඣවාදී ච තද අභොසිං.
- 638. සමණො ච ඛො ආසි කුමාරකසසපො
බහුසුසුතො වික්ඛකථී උළාරො,
සො මෙ තද ධම්මකථං අකාසි²
දිධිච්චිසුකාති විනොදධි මෙ.
- 639. තාහං තසස ධම්මකථං සුචිකථා
උපාසකන්තං පටිච්චෙදධිසසං,
පාණාතිපාතා විරතො අභොසිං
ලොකෙ අදින්නං පරිචජ්ජධිසසං.
අමජ්ජපො නො ච මුසා අහාණිං
සකෙන දුරෙන ච අභොසිං³ තුචෙධා.
- 640. තං මෙ චතං තං පන බුහලචරියං
තසස සුචිණ්ණසස අයං විපාකො,
තෙහෙව කමෙමහි අපාපකෙහි
පුඤ්ඤන්ති මෙ ලද්ධමීදං විමානන්ති.
- 641. සච්චං කිරාහංසු නරා සපඤ්ඤ
අනඤ්ඤරා චචනං පණ්ඩිතානං,
යහිං යහිං ගච්ඡති පු ඤ්ඤකමෙමො
තහිං තහිං මොදති කාමකාමී.

1. මම - සිඉ ii
2. අභාසි - මජසං.
3. අභොසි - මජසං.

634. පින්වත් දෙවකුමර, නොපගේ මේ දෙව්ඉසුරු සැප ඉබේ පහළ වූවක් ද, නැතහොත් කිසි කෙනෙකුන් විසින් කලකට පමණක් දුන් දෙයක් ද, නො එසේ නම් තමන් විසින් මැ පහළ කර ගත් දෙයක් ද, එසේත් නැත් නම් දෙවියන් දෙන ලද ද. නොප විසින් මෙ මනොඥ සැපත කෙසේ ලද ද යි සාර්ථවාහ වෙළෙන්දෝ නොප විචාරත්.

635. මාගේ මේ ඉසුරු ඉබේ ලැබුණේ ද නො වේ. යම් කෙනෙකුන් විසින් දුන් දෙයක් ද නො වේ. මා විසින් උපදවන ලද්දක් ද නො වේ. දෙවියන් දෙන ලද්දකුත් නො වේ. පෙර මා කළ පින්බෙලෙන් මනහර වූ මේ පහය මට ලැබිණි.

636. ඔබගේ වුත සමාදනය කීමෙක් ද, ඔබගේ බුන්මවරියය හෝ කීමෙක් ද, මැනැවින් පුරුදු කළ කීනම් කර්මයක මේ විපාකයෙක් වේ ද, මේ විමන කෙසේ ලද ද යි ඒ සාර්ථවාහ වෙළෙන්දෝ නොප විචාරත්.

637. මම පෙර 'පායාසි' යන නමින් යුත් රාජන්‍යයෙක් වීමි. යම් කලෙක මම කොසොල්ලරට රාජ්‍යය කෙළෙමි ද, එකල මම නාස්තික දෘෂ්ටියෙන් යුත් මසුරු වූ ලාමක ස්වභාව ඇති උච්ඡේදවාදියෙක් වීමි.

638. එකලා කුමාරකාශ්‍යප නම් ශ්‍රමණ කෙනෙක් වූහ. උන් වහන්සේ බොහෝ ඇසු පිරුතැන් ඇති විසිතුරු ලෙස කරාකරන උසස් නැණවත් කෙනෙකි. උන් වහන්සේ එකල මට ධර්ම කරාවක් කළහ. මගේ සියලු මිසදිටු ද පහකළහ.

639. මම උන්වහන්සේගේ ඒ දහම් අසා උපාසකත්වය ප්‍රකාශ කෙළෙමි. පණ්ඩායෙන් වෙන් වූයෙක් වීමි. ලොවැ නුදුන් දෙය ගැනීම දුරු කෙළෙමි. මත්පැන් නොබොන්නෙක් වීමි. බොරු නො කියෙමි. සිය බිරිඳගෙන් පමණක් සතුටු වීමි.

640. මාගේ වුතසමාදනය එය වේ. මාගේ බුන්මවරියය ද එය වේ. මැනැවින් පුරුදු කරන ලද ඒ කර්මයෙහි මේ විපාක යි. අලාමක වූ ඒ පුණ්‍යකර්ම හෙතෙකොට ගෙන මා විසින් මේ විමන ලද.

641. නුවණැති මිනිස්සු යම් සත්‍යයක් කීහු නම්, ඒ පඬිවරුන්ගේ වචනය වෙනස් නො වේ. කළපින්කම් ඇත්තේ යම් යම් තැනෙකැ යේ නම් ඒ ඒ තන්හි කැමති සැප ලැබ සතුටු වෙයි.

- 642. යභිං යභිං සොකපරිඤ්චො ව
වධො ව ඛජො ව පරික්ඛලෙසො,
තභිං තභිං ගච්ඡති පාපකල්ලො
න මුච්චති දුග්ගතියා කදච්ඡි.
- 643. සමමුළුභරුපො ව ජනො අභොසි
අසමිං මුහුග්ගෙ කලලිකතොව,
ජනසීමසස තුග්ගඤ්ච කුමාර
අපච්චයො කෙන නු ඛො අභොසි.
- 644. ඉමෙ සිරිසුභවනා ව තාතා
දිබ්බා: ගජො සුරභිං¹ සමච්චන්ති,
තෙ සමච්චායන්ති ඉමං විමානං
දිවා ව රතො ව තමං නිභන්ධා²
- 645. ඉමෙසං ව ඛො වසසසතච්චයෙන
සිපාටිකා ඵලති ඵකමෙකා,
මානුසසකං වසසසතං අනිතං
යදන්තක කායමිභි ඉධුපපනොහා.
- 646. දිසවානභං වසසසතාති පඤ්ච
අසමිං විමානෙ කචාන තාතා,
ආයුසඛියා පුඤ්ඤඤඛියා වර්සසං
තෙතෙව සොකෙන පමුච්ඡිතොසමි,
- 647. කරං නු සොචෙය්‍ය තථාච්චධො සො
ලඤ්චං විමානං අතුලං වීරාය,
යෙචාපි ඛො ඉත්තරමුපපනො
තෙ නුන සොචෙය්‍යං පරිත්තපුඤ්ඤා
- 648. අනුච්ඡවිං ඔච්චියඤ්ච මෙ තං
යං මං තුමෙභ පෙය්‍යවාචං වරුච්ච
තුමෙභ ව ඛො තාතා මයානුගුත්තා
යෙතිච්ඡකං තෙන පලෙච්ච සොසමි,
- 649. ගන්ධා මයං සිනධුසොච්චරභුමිං
ධනසීකා උඤ්ඤං පඤ්ඤානා,
යථා පයොගා පරිපුඤ්ඤාචාගා
කාභාම සෙරිසසමභං උළාරං.

1. සුරභි - මජ්ඣං.
2. නිභන්ධං - භ
3. දිබ්බාති තං - මජ්ඣං.

642. යම් යම් තැනක ශෝක කිරීම හා විලාපකීම ද, වධ-බන්ධන හා විපත් ද වේ නම්, පවිකම් ඇතියේ ඒ ඒ තැනට ම යෙයි. හේ කිසි-කලෙක දුගතියෙන් නො මිදේ.

643. පින්වත් දෙවකුමර, තොපගේ පිරිවරජනයා ද මේ මොහො-තෙහි සොවින් මුළා වූ ස්වරූප ඇත්තේ ය. ඔවුන්ගේ සිත වධදිය මෙන් කැලඹුණේ ය. මේ ජනයාගේත් තොපගේත් දෙමනස කවර කරුණෙකින් ඇති වී ද.

644. මිතුරනි, මහරිඋපවනයෙන් මේ දිවා සුඟන්ධයෝ භාක්පස හමා යති. එසේ හමන ඒ සුඟන්ධයෝ මේ විමන සුවද ගන්වමින් දිවා රෑ දෙක්හි අඳුරු දුරු කරමින් හමත්.

645. අවුරුදු සියයක්හුගේ ඇවෑමෙන් මේ මහරිගස්වල එකඑක මහරිගෙඩි පැසී ගිලිහී වැවේ. එයින් මිනිසුන් පිළිබඳ අවුරුදු සියයක් ඉක් මැ ගියේ යයි දැනේ. යම් දිනක මම මෙහි උපන්නෙමි නම්,

646. එතැන් පටන් මම අවුරුදු පන්සියයක් මේ විමනෙහි සිට ආශ්‍රිතාපින් ගෙවීමෙන් මින් ව්‍යුහ වන්නෙමි යි දැක ඒ සොවින් මැ මුළාවට පත් වීමි.

647. එබඳු පින්වතෙක් අසමාන දෙව්විමනක් හා දීර්ඝ ආශ්‍රිතයක් ලැබ කෙසේ නම් ශෝක කරන්නේ ද? යමෙක් වනාහි මන්දයුක්ත වැ උපන්නාහු නම් මදපිනැති ඔහු එකාන්තයෙන් ශෝක කරන්නාහු යැ.

648. තෙපි යම් ප්‍රියවචනයක් මට කිහු නම් ඒ කීම තොපට සුදුසු වුවක් මැ යැ. මට එය අවවාදයක් ද වෙයි. ඒ අනුව මම පිළිපදිමි. යහළුවනි, තෙපි වූ කලී මව්සින් රක්තා ලද්දහු ය. යම් මගෙකින් තෙපි යන්නට කැමැත්තහු නම් ඒ මගින් සැපසේ යවු.

649. දෙවකුමර, ධනාර්ථී වූ අපි ධනවාද්ධිය පතමින් සින්ධු-සෝවීර රටවලට ගොස් දන් ඔබ කළ පිළින අනුව පිරිසුන් පරිත්‍යාග ඇතියමෝ මහත් වූ සෙරිස්සක නම් පුජාවක් කරන්නෙමු.

- 650. මා වෙව සෙරිසසමහං අකසු
සබ්බඝ්ඤා වො හවිසසාති යං වදෙථ,
පාපාති කම්මාති විචජ්ජයාථ
ධම්මානුයොගඝ්ඤා අධිට්ඨහාථ.
- 651. උපාසකො අත්ථී ඉමමඤ්ඤි සඛෙක
බහුසසුතො සීලවතුපපනොතො,
සද්ධො ච වාගී ච සුපෙසලො ච
විචක්ඛණො සනතුසීතො මතීමා.
- 652. සඤ්ජානමානො න මුසා භණෙසා
පරුපසානාය න වේතයෙසා,
වෙහුතිකං පිසුනං නො කරෙසා
සඤ්ඤාඤාච වාචං සබ්ලං භණෙසා.
- 653. සගාරවො සප්පතියෙසා විතීනො
අපාපකො අධිසීලෙ වීසුද්ධො,
සො මාතරං පිතරඤ්ඤාපි ජනතු
ධමමෙන පොසෙති අරියවුතති.
- 654. මඤ්ඤා සො මානාපිතුනතං කාරණා
හොගාති පරියෙසති න අතතහෙතු,
මානාපිතුනතඤ්ඤා යො අච්චයෙන
නොසබ්බමිච්චොතො වරිසසති මුහුච්චරියං.
- 655. උජු අච්චෙකා අසයො අමායො
න ලෙසකපෙතන ච වොහරෙසා,
සො තාදියො සුක්කතකම්මකාරී
ධමමෙ ධීතො කීනති ලභෙථ දුක්ඛං.
- 656. තං කාරණං පාතුකතොමඤ්ඤි අහතනා.¹
තසමා ධමමං² පසසථ වාණිජාසෙ,
අඤ්ඤානු තෙතීහ හසථිහවෙථ
අත්ථාකුලා විප්පනට්ඨා අරඤ්ඤා.
තං ධීප්පමානෙන ලභුං පරෙන
සුඛො හවෙ සපුරියෙන සඛගමො.
- 657. කීං නාම සො කීඤ්ඤා කරොති කම්මං
කීං නාමධෙසාං කීං පන තසස ගොතනං,
මයමපි නං දච්ඡුකාමක යසඛ
යසසාතුකමපාය ඉධාගතොසී
ලාහා හී තසස යසස තුවං පිහෙසී.
- 658. යො කප්පකො සම්භවනාමධෙයො
උපාසකො කොච්ඡඵලුපථී,
ජානාථ නං තුඤ්ඤාකං පෙසියො සො
මා ඛො නං භීජීත්ථ³ සුපෙසලො සො.

1. අසකතො - මජ්ඣං.
2. තසමා - මජ්ඣං.
3. මා ච ඛො භීජීත්ථ - මජ්ඣං.

650. වෙළෙඳුනි, සෙරිස්සක නම් උත්සවපූජාවක් නො කරවු. තෙපි යමක් කියවු නම් ඒ සියල්ල ම සිදු වන්නේ ය. පව් කම් දුරු කරවු. දුනාදි කුසල් දහමිනි යෙදීමට ඉටා ගනිවු.

651. මේ පිරිසෙහි උපාසකයෙක් ඇත. හේ බහුශ්‍රාත ය, ශීල-ව්‍යුත යෙන් යුක්ත ය, ශ්‍රද්ධාවන් ය, පරිත්‍යාගශීලී ය, සුපෙශල ය, විචක්ෂණ ය, ලදදෙයින් කුටු වෙයි. කම්පල අදහන නුවණින් යුක්ත ය.

652. හේ දූත දූත බොරු නො කියන්නේ ය, අනුන් වැනසීමට නො සිතන්නේ ය, සමගි වූවන් වෙන් කරන පිසුනු නො කියන්නේ ය, මොළොක් සිලිටි වදන් කෙපලන්නේ ය.

653. ඒ උපාසක ගෞරව සහිත වූයේ සුවච වූයේ විනීත වූයේ අලාමක වූයේ උපාසක අධිශීලයෙන් විශුද්ධ ය. අරි පැවතුම් ඇති හේ මව ද පියා ද දැහැමින් පෝෂණය කරයි.

654. “ඒ උපාසක නමා හෙතු කොට නොව මාපියන් සඳහා ම වස්තු සොයති”යි සිතමි. හේ මාපියන් ඇවෑමෙන් නිවනට නැමුණු සිතැත්තේ සසුන් බඹසර හැසිරෙන්නේ ය.

655. සෘජු වූ අවංක වූ කපට නො වූ මායා රහිත ඒ උපාසක ලෙශයෙකින් හෝ ධවරීම් වචනයක් නො කියන්නේ ය. එබඳු වූ කුශලධම් කරන සුලු හේ කෙසේ නම් දුක් ලබන්නේ ද?

656. ඒ උපාසක නිසා ම තොප හමුවෙහි මම තෙමේ ම ප්‍රකට කරන ලද වෙමි. (යම් භෙයකින් මම ධම්ය ගරුකරමින් තොපත් රකිමි ද,) එහෙයින් වෙළෙඳුනි, තෙපි ද ධම්ය ම බලවු. ඉදින් තෙපි ඒ උපාසක නැති වූ මෙහි පැමිණියහු නම් මේ මරු කතර මං මුළා වූ පිළිසරණක් නැති වූ අලු වන්නහු ය. වැනසෙන්නහු ය, කිසිවකු වීසින් යම් කිසිවක් නින්දාවයෙන් කියද්දී හේ නො සැලී සිටී. එහෙයින් සත්පුරුෂයකු හා එක්වීම සැප වන්නේ ය.

657. දෙව් කුමර, යම් උවසුවකට අනුකම්පායෙන් තෙපි මෙහි පැමිණියහු නම් අපි ද ඔහු දකිනු කැමැත්තෙමු. හේ කවරෙක් ද? කීනම් කම්යක් කෙරේ ද? නම් කුමක් ද? ඔහුගේ ගොත්‍රය හෝ කිම? තෙපි යමකට ප්‍රිය කරවූ නම් ඔහුට ලාභයෙක් මැ යැ.

658. සම්භව යන නමක් ඇති පණාව හා කතුර නිසා ජීවත් වන කරනැවැතියෙක් වූ යම් උපාසකයෙක් වේ ද, හේ තොපට වතාවත් කරන්නොකැ යි ඔහු දනිවු. හේ සුපෙශලයෙකි. එහෙයින් ඔහුට අවමන් නො කරවු.

- 659. ජානාමසෙ යං තුං වදෙසී යකඛ
න ඛො නං ජානාම ස ඊදිසොති.
මයම්පි නං පුජයිසොම යකඛ
සුඤ්ඤාන තුයහං වචනං උළාරං.
- 660. සෙ කෙවීමසමිං සජෙඤ්ඤා
දහරා මහනතා අඵවාපි මජ්ඣිමා
සඤ්ඤව තෙ ආලම්බනං¹ විමානං
පසස්සතඤ්ඤා පුඤ්ඤාන ඵලං කදරියා.
- 661. තෙ තස්ස සඤ්ඤව අහං පුරෙති
තං කප්පකං තස්ස පුරකඛිපිඤ්ඤා,
සඤ්ඤව තෙ ආලම්බිංසු විමානං
මසසකසාරං විය වාසවසස.
- 662. තෙ තස්ස සඤ්ඤව අහං පුරෙති
උපාසකහතං පට්ඨෙදධිංසු,
පාණානිපානා වීරතා අහෙසුං
ලොකෙ අදිනතං පට්ඨෙජ්ජධිංසු.
අමජ්ජපා නො ව මුසා භණ්ණිංසු
සකෙතා දරෙතා ව අහෙසුං තුට්ඨා.
- 663. තෙ තස්ස සඤ්ඤව අහං පුරෙති
උපාසකහතං පට්ඨෙදධිඤ්ඤා,
පසසාමී සජෙඤ්ඤා අනුමොදමානො
යකඛිදධියා අනුමනො පුනප්පුනං.
- 664. ගණාධාන තෙ සිනධුසොවීරහුමිං²
ධනඤ්ඤා උද්දං පස්සානා,
යථාපයොගා පට්ඨෙජ්ජණ්ණලාභා
පට්ඨාගමුං පාට්ඨිපුත්තමකඛතං.
- 665. ගණාධාන තෙ සඛකරං සොතට්ඨමනොතා
පුත්තෙති දරෙති සමධිගිහුතා,
ආනන්ද වසනා සුමනා පඤ්ඤා
අකංසු සෙට්ඨසමහං උළාරං.
- 666. සෙට්ඨසකං තෙ පට්ඨෙඤ්ඤං මාපධිංසු
ඵතාදියා සපුරිසාන සෙවනා,
මහජ්ඣිකා ධම්මභුණ්ණාන සෙවනා,
ඵකසස අස්සාය උපාසකසස
සඤ්ඤව සකසා සුඤ්ඤා අහෙසු'නති.

සෙට්ඨසකපෙතවික්‍රම දුතියං.

භාණවාරං කතියං.

1. ආරුහනඤ්ඤා - මජ්ඣං.
2. පුට්ඨෙදධිංසු - මජ්ඣං.

659. දෙවකුමර, තෙපි යමකු (ගැන) කියනු නම්, අපි ඔහු දනිමු. (එහෙත්) “හේ මෙබන්දෙකු යි” අපි ඔහු නො දන්නෙමු. දෙවිය, තොපගේ උදර වූ වචන අසා අපි දු ඔහුට බුහුමන් කරන්නෙමු.

660. මේ ගැල් සමූහයෙහි ළදරු වූ ද මහලු වූ ද මධ්‍යම වූ ද යම් මිනිස් කෙනෙක් වෙත් ද, ඔහු හැමදෙන ම මේ විමනට නගිත්වා. හද මසුරෝ පිනෙහි විපාක දකිත්වා.

661. එහි දී ඒ සියලු ම වෙළෙන්දෝ “මම පළමු කොට” “මම පළමු කොට”යි ඒ කපුවා පෙරටු කොට ශක්‍රයාගේ නවිනියා හවනයට මෙන් (ඔහු හැම දෙන) දෙවිවිමනට නැංගාහ.

662. එහි දී ඒ සියලු ම වෙළෙන්දෝ “මම පළමු කොට” “මම පළමු කොට”යි උපාසක බව දන්වා සිටියහ. ඔහු පණිවායෙන් දුරු වූහ. ලොවු නුදුන් දෙය දුරු කළහ. මත්පැන් නො පූහ. බොරු නො කීහ. සිය බිරිදගෙන් ම තුටු වූහ.

663. ඒ සියලුදෙන ම එහි දී “මම පළමු කොට” “මම පළමු කොට”යි උපාසක බව නිවේදනය කොට දෙවියාගේ අනුභාවයෙන් අනුමත වූ වෙළඳ පිරිස නැවත නැවත සතුටු වෙමින් ගියෝ ය.

664. ධනාර්ථී වූ ඔවුහු ධනවෘද්ධිය පතන්නාහු සින්ධු - යොවිර දේශයට ගොස් අදහස් පරිදි කළ වෙළඳාම් ඇතියාහු පිරිපුන් ලාභ ඇතියාහු නිරූපදාන වූ පැළලුස් තුවරට පෙරලා ආවාහුය.

665. ඔහු සුවසේ සියගෙවලට ගොස් අඹුදරුවන් සමඟ එක් වූවාහු සතුටු සිත් ඇතිවූ සෙරිස්සක නම් වූ මහත් පුජාවක් කළහ.

666. ඔවුහු සෙරිස්සක නම් පිරිවෙනක් (ආවාසයක්) ද කළාහුය. සත්පුරුෂයන්ගේ සෙවනය මෙබඳු වෙයි. දහැමි ඉණයන් සෙවනය ද මහත්ඵලදායක වෙයි. එක උපාසකයකු නිසා සියලු සත්ත්වයෝ සුවපත් වූහ යි.

4. 3.

- 667. රාජා පිඬකලකො නාම සුරටඨානං අධිපති අහු,
මොරියානමුපටඨානං ගතඛා සුරටඨං පුනරාගමා.
- 668. උණේන මජ්ඣන්තිකෙ කාලෙ රාජා පට්ඨං උපාගමී,
අද්දස මග්ගං රමණීයං පෙතානං විණ්ණනාපථං,¹
- 669. සාරථිං ආමන්තයි රාජා අයං මග්ගො රමණීයො,
බෙමො සොවජ්ඣිකො සිවො ඉච්ඡා සාරථී යාති²
සුරටඨානං සන්තිකෙ ඉතො.
- 670. තෙන පායාසි සොරට්ඨො සෙතාය චතුරධරිනියා.
උඛිඛගරුපො පුරිසො සොරට්ඨං එතදබ්බී.
- 671. කුමමග්ගං පට්ඨනමහා භිංසනං ලොමභංසනං
පුරතො පදිසසති මග්ගො පට්ඨතො ච න දිසසති.
- 672. කුමමග්ගං පට්ඨනමහා යමපුරිසාන සන්තිකෙ,
අමානුසො වායති ගජො සොසො සුයති දරුණො.
- 673. සංචිග්ගො රාජා සොරට්ඨො සාරථිං එතදබ්බී,
කුමමග්ගං පට්ඨනමහා භිංසනං ලොමභංසනං,
පුරතො ච දිසසති මග්ගො පට්ඨතො ච න දිසසති.
- 674. කුමමග්ගං පට්ඨනමහා යමපුරිසාන සන්තිකෙ,
අමානුසො වායති ගජො සොසො සුයති දරුණො.
- 675. හජ්ඣිකඛන්ධකඞ්ඞ ආරුඤ්ඤ මලොකෙතො චතුද්දිසං,³
අද්දස නිග්‍රොධං රමණීයං⁴ පාදපං ඡායාසමපනනං
නිලබ්බවණ්ණසදිසං මෙඝවණ්ණසිරිනිහං.
- 676. සාරථිං ආමන්තයි රාජා කිං එසො දිසසති බ්‍රහා,
නිලබ්බවණ්ණසදිසො මෙඝවණ්ණ සිරිනිහො.
- 677. නිග්‍රොධො සො මහාරාජ පාදපො ඡායාසමපනනො,
නිලබ්බවණ්ණසදිසො මෙඝවණ්ණසිරිනිහො,
- 678. තෙන පායාසි සොරට්ඨො යෙන සො දිසසති බ්‍රහා,
නිලබ්බවණ්ණසදිසො මෙඝවණ්ණසිරිනිහො.
- 679. හජ්ඣිකඛන්ධතො ඔරුඤ්ඤ රාජා රුක්ඛං උපාගමී,
නිසීදි රුක්ඛමුලංසමී සාමච්චො සපරිජ්ජතො.

1. බණ්ණනා පථං - මජ්ඣං.
 2. යාමි - මජ්ඣං.
 3. චතුද්දිසං - මජ්ඣං.
 4. අද්දස රුක්ඛං නිග්‍රොධං - මජ්ඣං.

4. 3

667. සුරට්ඨ ජනපදයට අධිපති වූ පිංගලක නම් රජෙක් විය. හේ මෞර්ය රාජයන්හට උවටැන් කිරීමට ගොස් යළි සුරට්ඨ දෙශයට ආයේ ය.

668. රජ තෙමේ උණුසුම් වූ මද්දහන් වෙලෙහි මටසිලුටු භූමියකට පැමිණියේ ය. හේ ප්‍රත්‍යයා විසින් මවන ලද සිත්කලු වූ මටසිලුටු මාර්ගය දුටුවේ ය.

669. රජ රියැදුරු අමතා මෙසේ කීය: “රියැදුර, මේ මහ සිත්කලු ය. නිර්භය ය. සුව ඵලවන්තේ ය. උවදුරු රහිත ය, මේ මහින් යව. මේ මහින් (යන අපි) සුරට්ඨ ජනපදය සමීපයෙහි ම වෙමු.

670. සුරට්ඨ දෙශාධිපති රජ තෙමේ සිවුරහ සෙනහ සමග ඒ මහින් ගියේ ය. තැනිගත් ස්වභාව ඇති එක් පුරුෂයෙක් සුරට්ඨ රජුට මෙය කී ය:

671. ‘බිය ජනක වූ ලොමුදහ ගන්වන්නා වූ නපුරු මහකට අපි පිළිපන්නම්හ. ඉදිරියෙහි මාර්ගය පෙනෙයි. එහෙත් පසුපස මාර්ගය නො පෙනෙයි.

672. ප්‍රත්‍යයන්ගේ සමීපයෙහි වූ නපුරු මහට බැසගත්තෙමු. ප්‍රත්‍යයන්ගේ සිරුරුගද හමයි. ඉතා දරුණු (විලාප) ශබ්ද ඇසේ.

673. සංවේගයට පැමිණි සුරට්ඨ රජ රියැදුරාට මෙසේ කී ය: (අපි) බියකරු වූ ලොමුදහ ගන්වන නපුරු මහකට බැස ගන්නම්හ. ඉදිරියෙහි මහ පෙනේ. එහෙත් පසුපස මහ නො පෙනේ.

674. අපි ප්‍රත්‍යයන්ගේ සමීපයෙහි වූ නපුරු මහකට බැස ගතිමු. ප්‍රත්‍යයන් පිළිබඳ දුගඳ හමයි. දරුණු හඬ ද ඇසේ.

675. ඇතුපිට නැග සිවුදිග බලන හේ සිත්කලු සෙවණින් යුත් පැහැයෙන් නිල්වලාකුළක් බඳු වූ මේසවර්ණ සටහන් ව හැඟෙන නුග රුකක් දිටී.

676. රජ තෙමේ රියැදුරු ඇමතීය: “මහත් වූ නිල්වලාකුළක් සමාන මේසවර්ණ සටහන් ඇති තෙල කීමෙක් පෙනේ. දී යි ?

677. මහරජතුමනි, මනහර සෙවණින් යුතු නිල්වලා සමාන පැහැ ඇති මේවන් සිරියෙන් හොබනා ඒ ගස නුගරුකෙකි.

678. යම් තැනෙක පැහැයෙන් නිල්වලාකුළක් බඳු මේසවර්ණ සටහන් ඇති මහත් වූ ඒ ගස දක්නා ලැබේ ද, සුරට්ඨ රජ තෙමේ එතන්හි ගියේ ය.

679. රජ තෙමේ ඇත්කඳින් බැස ගස වෙත ඵලෑඹියේ ය. ඇමතියන් සහිත වූ පිරිවර ජනයා සහිත වූ (හේ) රුක්මුලෑ හුන්නේ ය.

- 680. පුරං පානීයකරකං පුට්ඨෙ වීතෙත ච අද්දස,
පුරියො ච දෙවචණ්ණි සබ්බාහරණභුසිතො
උපසඬකමිඤ්චා රාජානං සොරට්ඨං එතදබ්බවී:
- 681. ස්වාගතං තෙ මහාරාජ අරො තෙ අද්දරාගතං,
පිචතු දෙවො පානීයං පුට්ඨෙ බාද අරිඤ්චම.
- 682. පිච්ඤා රාජා පානීයං සාමචෙචා සපරිජ්ජනො,
පුට්ඨෙ බාදිඤ්චා ච පීඤ්චා ච සොරට්ඨො එතදබ්බවී:
- 683. දෙවතා නුඤ්චි ගඤ්චෙඤ්චා ආද්දා¹ සකෙකා පුරිඤ්ඤො,
අජානානානා තං පුච්ඡාම කථං ජානෙමු තං මයං.
- 684. නඤ්චි දෙවො න ගඤ්චෙඤ්චා නපි² සකෙකා පුරිඤ්ඤො,
පෙතො අහං මහාරාජ පුරට්ඨො ඉධමාගතො.
- 685. කිං සීලො කිං සමාවාරො පුරට්ඨස්මිං පුරෙ තුවං,
කෙන තෙ බ්‍රහ්මචරියෙන අනුභාවො³ අයං තච?
- 686. තං සුඤ්ඤාභි මහාරාජ අරිඤ්චම රට්ඨවඩ්ඪනා.
අමච්චා පාරිසජ්ජා ච බ්‍රාහ්මණො ච පුරොභිතො.
- 687. පුරට්ඨස්මා අහං දෙව පුරියො පාපචෙතසො
මිච්ඡාදිට්ඨි ච දුඤ්චිලො කදරියො පරිභාසකො
- 688. දදන්තානං කරොන්තානං වාරධිසසං බහුජ්ජනං,
අකෙඤ්ඤසං දදමානානං අන්තරායකරො අහං.
- 689. විපාකො නඤ්චී දනස්සි සංයමස්ස කුතො ඵලං,
නඤ්චී ආචරියො නාම අදන්තං කො දමෙස්සති.
- 690. සමතුලාහනී භුතානි කුතො ජෙට්ඨාපවාධිකො,
නඤ්චී බලං වීරියං චා කුතො උට්ඨානපොරිසං.
- 691. නඤ්චී දන ඵලං නාම න විසොධෙති වෙරිනං,
ලදෙධ්‍යාං ලභතෙ මචෙචා නියතිපරිණාමජා.

1. අද්ද - මජ්ඣ.
 2. නඤ්චී - මජ්ඣ.
 3. ආනුභාවො - සී. මු I, සී. මු II.

680. පිරුණු පැන්බදුනක් ද මිහිරි වූ කැවුම් ද (රජ) දුටුවේ ය. දෙවියකු බදු සියලු අබරණින් සැරසුණු පුරුෂයෙක් සුරවය රජු වෙත එළඹ මෙය කී ය:

681. මහරජ, ඔබට ස්වාගත යි. (මේ යහපත් පැමිණීමෙකි.) නපුරු පැමිණීමෙක් නො වේ. රජතෙමේ පැන් පානය කෙරේවා, සතුරන් දමනය කරන රජතුමනි, කැවුම් බුදිනු මැන.

682. ඇමතියන් සහිත වූ පරිජනයා සහිත සුරවය රජ තෙමේ පැන් බී කැවුම් කා යළි පැන් බී මෙය කී ය:

683. (තෙපි) දෙවියෙක් හෝ වඩු ද, ගදඹෙක් හෝ වඩු ද නොහොත් පුරින්දද නම් වූ ඔහු හෝ වඩු ද? නොප නොහඳුනන අපි නොප විචාරමු. අපි නොප කෙසේ දැනගනිමු ද?

684. මහරජ, දෙවියෙක් නො ම වෙමි ගදඹෙක් ද නො වෙමි. පුරින්දද නම් වූ ඔහු ද නො වෙමි. මම සුරවය දෙශයෙන් මෙහි පැමිණි ප්‍රභවයෙක්මි.

685. පෙර අත්බැවිහි තෙපි සුරවය දෙශයෙහි දී කෙබඳු සිල්වතෙක් කෙබඳු යහපත් පැවතුම් ඇතියෙක් වූහු ද? තොපගේ කවර උතුම් හැසිරීමෙකින් තොපගේ මෙ අනුභාවය වී ද?

686. සතුරන් දමනය කරන, රට දියුණු කරන මහරජතුමනි, එය අසනු මැනවි. ඇමතියෝ ද පිරිසෙහි වූවෝ ද පෙරෙවි බමුණා ද මෙය අසන්නවා.

687. දෙවියන් වහන්ස, සුරවයදෙශයෙන් ආ මම පවසින් ඇති, මිසදිවු වූ දුශ්ශීල වූ මසුරු වූ මහණ බමුණනට හින්ද කරන පුරුෂයෙක් වීමි.

688. මම දන් දෙන්නන්ට ද උපකාර කරන්නන්ට ද අන්තරාය කරන්නෙක් ව මෙරමාහට දන් දෙන බොහෝ ජනයා (දුනාමය පිනින්) වැළැක්වීමි.

689. දුනාමේ විපාකයෙක් නැත. සීලයේ විපාකයෙක් කොසින් ද? ආචාරසමාචාරයෙහි හික්මවන ආචාර්යයෙක් නැත. කවරෙක් දමනය නො වූ පුද්ගලයකු දමනය කරන්නේ ද? (නැත)

690. සත්වයෝ ඔවුනොවුන් හා සමසමයහ. එහෙයින් කුල දෙවු වන් පිදීමේ පිනක් කොසින් ලැබේ ද? බලයක් හෝ වියතියක් හෝ නැත. උටියානවියනි සංඛ්‍යාත පුරුෂ ජෛවයෙක් කොසින් ද?

691. දුනාමෙහි විපාකයෙක් නම් නැත. චෛරවශයෙන් පවකම් කළ පුද්ගලයා දුනාදි පින් කිරීමෙන් පිරිසිදු නො වේ. සත්ත්ව තෙමේ ලැබිය යුතු යම් සැපක් හෝ දුකක් ලබන්නේ ද එය (කම් කළ හෙයින් නොව) ඔහුගේ නියතියේ පරිණාමයෙන් වුවක් වශයෙන් ලබයි.

692. මව (කෙරෙහි) ද පියා (කෙරෙහි) ද සහෝදරයා (කෙරෙහි) ද (මනා පිළිවෙතින් හෝ නො මනා පිළිවෙතින් විපාකයෙක් නැත. (මෙලොව සිටින්නහුට) පරලොවක් නැත. (පරලොව සිටින්නහුට) මෙලොවක් නැත. මහාදන විපාකයෙක් ද නැත. අතිඵසත්කාර ඵලයෙක් ද නැත. අනුගාමික නිධාන නම් වූ මහණ බමුණන්ට දෙන දන ඵලයෙක් ද නැත.

693 යමෙක් පුරුෂයකු නසන්නේ ද මෙරමාගේ හිස සිඳින්නේ ද හේ කිසිවකු නො නසයි. (පෘථිවි ආදී) සජ්තකායයන්ගේ සිදුරු අතර අවිය ඇතුළුවනු වීනා සත්වයා නො මැරෙයි.

694. සත්ත්වජීවය තෙමේ සිඳිය හැක්කක් හෝ බිඳිය හැක්කක් නො වේ. ඒ ජීවය අටැස් ද පන්දුවක් මෙන් පිරිමඩුලු ද (වටද) වේ. පන්දිය යොදනක් උස් වෙයි. කවරෙක් ඒ (නිත්‍ය) ජීවය සිඳින්නට සුදුසු ද? සිඳිය හැකි කිසිවෙක් නැත.

695. යම්සේ වෙළීමෙන් කළ නූල්පන්දුවක් දැමූ කල්හි එය වෙළුම් ලිහෙමින් ගමන් කෙරේ ද, එපරිද්දෙන් ම ඒ ජීවය තෙමේ (ආත්මභාව නැමති නූල් පන්දුව) වෙළුම් හරිමින් ගමන් කෙරේ.

696. යම්සේ යමෙක් (තමා) වසන ගමන් නික්ම අන්ගමකට පිවිසේ ද, එසේ ම ඒ ජීවය තෙමේ අන් සිරුරකට පිවිසේ.

697. යම්සේ යමෙක් තම ගෙයින් නික්මැ අන් ගෙයකට පිවිසේ ද, එරෙද්දෙන් ම ඒ ජීවය අන් සිරුරකට පිවිසේ.

698. යම් බාල කෙනෙක් වෙත් නම්, යම් පණ්ඩිත කෙනෙක් වෙත් නම් (ඔහු හැම දෙන) මහාකල්ප සුවාසුලක්ෂයක් ම සසර ගෙවා දුක් කෙළවර කරන්නාහ.

699. සත්ත්වයන්ගේ සුවදුක් ද්‍රෝණයන්ගෙන් හෝ පැසින් (මනින ලද්දක් මෙන්, එකී කල් පිරිසිඳීමෙන්) පමණ කරන ලදී. මේ සියල්ල ජිනභූමියෙහි සිටියේ ම දැනි. සෙසු ප්‍රජා තොමෝ අතිශයින් මූලා වූවා වෙයි.

700. මම පෙර මෙබඳු දෘෂ්ටි ඇත්තෙක් වීමි. අතිශයින් මූලා වූ මොහයෙන් වැසුණු මිසදිටු වූ දුසිල් වූ තදමසුරු වූ මෙරමා පිරිහෙළන්නෙක් වීමි.

701. (මහරජ) සමසෙකින් මොබ මාගේ කාලක්‍රියාව වන්නේ ය. ඒ මම එකැතියෙන් කටුක වූ දරුණු නිරාහි වැටෙන්නෙමි.

702. (ඒ නිරයේ) කොන් සතරෙක් ඇත. සිවුදෙරෙක් ඇත. පමණ කොට කොටස් විසින් බෙදන ලද. ලොහො පවුරෙකින් වටකරන ලද. යපියනෙකින් වසන ලද.

703. ඒ මහානිරයේ ලොහොමුවා බිම (වෙයි.) ඇවිලගත් ගින්නෙන් යුතු වෙයි. හැම කල්හි (ඒ ගින්න) භාත්පසැ යොදුන් සියයක් පැතිර සිටී.

- 704. වසසසතසහසසානි¹ සොසො සුයති තාවදෙ
ලකෙඛා එසො මහාරාජ සතභාගවසස² කොටියො
- 705. කොට්ඨසතසහසසානි නිරයෙ පච්චරෙ ජනා,
මිච්ඡාදිට්ඨි ව දුසසීලා යෙ ව අරිසුපවාදිනො.
- 706. තජාභං දීසමඤ්චානං දුකඛං වෙදිසසං වෙදනං
එලං පාපසස කම්මසස නසමා සොවාමභං භුසං.
- 707. තං සුඤ්ඤාභි මහාරාජ අරිඤ්ඤම රට්ඨවධිභන,
ධීතා මයහං මහාරාජ උත්තරා හද්දමඤ්ච නෙ.
- 708. කරොති හද්දකං කම්මං සීලෙසුපොසපේ³ රතා
සඤ්ඤතා සංචිභාගී ව වදඤ්ඤ චිතමච්ඡරා.
- 709. අඛණ්ඩකාරී සිකඛාය සණ්ඨා පරකුලෙසු ව,
උපාසිකා සකාමුනිනො සමබුඤ්ඤසස සිරිමනො,
- 710. භික්ඛු ව සීලසම්පනෙහා ගාමං පිණ්ඩාය පාවිසී.
මිකඛිඤ්ඤවකඛු සතිමා ගුත්තඤ්ඤාරො සුසංචුතො.
- 711. සපදනං වරමානො අගමා තං නිවෙසනං,
තමද්දස මහාරාජ උත්තරා හද්දමඤ්ච නෙ.
- 712. පුරං පානීයසස කරකං පුච්චෙ විකෙච සා අද්ද,
පිතා මෙ කාලකතො හනෙත තඤ්ඤතං උපකප්පතු,
- 713. සමනනතරානුද්දිට්ඨෙවි පාකො උපපජ්ජථ,
භුඤ්ජාමී කාමකාමීභං රාජා වෙසසවඤ්ඤා යථා.
- 714. තං සුඤ්ඤාභි මහාරාජ අරිඤ්ඤම රට්ඨවධිභන,
සදෙවකසස ලොකසස බුද්ධො අග්ගො පච්චවති,
තං බුද්ධං සරණං ගච්ඡ සපුත්තදරො අරිඤ්ඤම.
- 715. අට්ඨධිතීකෙන මග්ගෙන චුසනති අමතං පදං,
තං ධම්මං සරණං ගච්ඡ සපුත්තදරො අරිඤ්ඤම.
- 716. වත්තාරො මග්ගපට්ඨකා⁴ වත්තාරො ව එලෙ ධීතා.
එස සඤ්ඤා උජ්ඣුතො පඤ්ඤසීලසමාභිනො,
තං සඛ්භං සරණං ගච්ඡ සපුත්තදරො අරිඤ්ඤම.

- 1. වසානි සතසහසසානි - සී. මු.
- 2. භාගසා - මජ්ඣ.
- 3. උපොසපෙ සීලෙ - මජ්ඣ.
- 4. වත්තාරො ව සට්ඨකා - මජ්ඣ.

704. හවුරුදු ලක්ෂයක් ඉක්මා ගියකලා එකෙණෙහි හඬෙක් ඇසෙයි. මහරජතුමනි, එහි ආයුප්‍රමාණය හවුරුදු කෙළ ලක්ෂයක් වෙයි. මේ එහි ආයුකාලය යි.

705. යම් සත්ත්ව කෙනෙක් කොටි ලක්ෂයක් හවුරුදු නිරයෙහි පැසෙත් නම් ඔහු මිසදිටුවෝ ද දුසිල්හු ද ආයෝධාපවාද කොළෝ ද වෙති.

706. මම ඒ මහානිරයෙහි බොහෝ කලක් මුළුල්ලෙහි දුක් වෙදනා විඳින්නෙමි. පාපකම්යාගේ මෙබඳු විපාකයෙක් ඇත. එහෙයින් මම බොහෝ ඡේ ශොක කරමි.

707. සතුරන් දමනය කරන රට දියුණු කරන මහරජතුමනි, එය අසනුමැන. ඔබට යහපතක් වේවා මහරජ මාගේ උත්තරා නම් දුවක් ඇත.

708. ඔ පින්කම් කරයි. නිති සිල්හි හා පෙහෙවස්හි ද නිරත වෙයි. කායවාක් සංවරයෙන් යුක්ත ය. දන් බෙද දෙන්නී ය. මිහිරි තෙපුල් ඇත්තී ය, පහවූ මණුරුමල ඇත්තී ය.

709. ඔ ශික්ෂා කඩ නො කරන්නී ය. අන්කුලයන් කෙරෙහි මෘදු වෙයි. සිරිමත් ශාකෘමුනි වූ සම්බුදුන්ගේ උපාසිකාවකි.

710. යට හෙළ ඇස් ඇති සිහියෙන් යුත් රක්ෂා ලද සදේර ඇති මනා සංවරයෙන් යුත් සිල්වත් හික්ෂුනමක් පිඩු පිණිස වැඩියේ ය.

711. හේ ගෙපිළිවෙළින් පිඩුවාහි හැසිරෙන්නේ ඒ ගෙට ගියේ ය. මහරජ. ඔබට යහපතක් වේවා, උත්තරා නොමෝ ඒ මහණ දුටුවා ය.

712. ඔ පැන් පිරුණු බඳුනක් ද, මිහිරි කැවුම් ද දුන්නා ය. "වහන්ස, මාගේ පියා මළේ ය. ඔහුට මේ පින පැමිණේවා"යි (ද කී.)

713. පින්දීමට අනතුරුව ම (එහි) විපාකය (මට) ලැබිණි. වෙසවුණු රජු පරිද්දෙන් කම්සැප කැමති මම සැප වළඳමි.

714. සතුරන් දමනය කරන රටට වැඩ වඩන මහරජතුමනි, (එහෙයින්) මෙය අසන්න. සදේවකලොකයාට බුදුහු අග්‍ර වෙතී කියනු ලැබේ. අරින් දමනය කරන රජතුමනි, (තෙපි) ඒ බුදුහු සරණ යවු.

715. අරින්දම වූ රජතුමනි, අරි අටහිමහින් අමෘතපදය (නිවන) ස්පර්ශ කෙරෙහි. අරින්දම වූ රජතුමනි, පුත්‍රදරාවන් සහිත (තෙපි) ඒ (අශ්ටාංගිකමාර්ග) ධර්ම සරණ යවු.

716. මාර්ගප්‍රතිපන්න සිවුදෙන යැ එලයෙහි සිටී සිවුදෙන යැ යන මේ ආයඹ සංඝ තෙමේ සෘජු වූයේ ය. ප්‍රඥාශීල දෙකින් යුක්ත යැ. අරින්දම රජතුමනි, (තෙපි) පුත්‍රදරාවන් සමග ඒ සංඝයා සරණ යවු.

- 717. පාණාතිපාතා විරමසස්ස ඛිපං
ලොකෙ අදිනතං පරිවජ්ජයසස්ස,
අමජ්ජපො මා ච මුසා අභාණි
සකෙන දුරෙන ච හොභි තුට්ඨො.
- 718. අඤ්ඤාමොසි මෙ යකඛ භිතකාමොසි දෙවතෙ,
කරොමි තුඤ්ඤං චචනං කංසි ආචරියො මම.
- 719. උපෙමි බුද්ධං සරණං ධම්මඤ්ඤාපි අනුකාරං,
සඛිඤ්ඤා නරදෙවසස ගච්ඡාමි සරණං අහං.
- 720. පාණාතිපාතා විරමාමි ඛිපං
ලොකෙ අදිනතං පරිවජ්ජයාමි,
අමජ්ජපො නොච මුසා භණාමි
සකෙන දුරෙන ච හොමි තුට්ඨො.
- 721. ඔසුණාමි මහාවාතෙ නදියා වා සීසගාමියා,
චමාමි පාපිකං දිට්ඨිං බුද්ධානං සාසනෙ රතො.
- 722. ඉදං වචාන සොරට්ඨො විරමිච්චා පාපදසිසනා,
නාමො භගවතො කඤ්ඤා පාමොකඤ්ඤා¹ රථමාරුභි²ති.

නන්දක පෙතවස්ත්‍ර කතියං.

4. 4.

- 723. උට්ඨෙහි රෙවතෙ සුපාපධම්මෙ
අපාරුකං ආරං³ අදනසීලෙ,
නෙසසාම තං යඤ්ඤා ධුනනති දුඤ්ඤතා.
සමපජිතා නෙරසීකා දුට්ඨන.
- 724. ඉච්චෙච වචානා යමසස දුතා³
තෙ දෙච යකඛා ලොභිතකඛා බ්‍රහ්මනා,
පච්චෙකඛාභාසු ගහෙචාන රෙවතිං
පකකාමස්ස දෙවගණසස සනභිකෙ.
- 725. ආදිච්චෙචණණං රුචිරං පහසසරං
බාමිකං සුභං කඤ්ඤනපාලජනනං,
කසෙසනමාකිණ්ණපනං විමානං
සුරියසස රංසීරිච ජොතමානං.
- 726. නාරිගණා වඤ්ඤාසාරලිකතා
උභතො විමානං උපසොභයනති,
තං දිසසති සුරියසමානචණණං
කො මොදති සග්ගප්පකො විමානෙ.

1. පාමුඛො - මජ්ඣං.
2. අපාරුකද්වාරෙ - මජ්ඣං.
3. යකඛා දුට්ඨෙ ලොභිතකඛා - මජ්ඣං.

717. වහා පරපණ නැසීමෙන් වළකින්න. ලෙවතී අයිතාදන් දුරු කරන්න. මත්පැන් නො බොන්නෙක් වන්න. බොරු නො මැ කියන්න. සිය අඹුව හා සතුටු වන්න.

718. යක්ෂය, තෙපි මට වැඩ කැමැත්තහු, දෙවතාවෙනි, තෙපි මට හිත කැමැතියහු, මම තොපගේ වචනය කරමි. තෙපි මාගේ ඇදුරුහු වඩු.

719. මම බුදුන් සරණ යෙමි. අනුන්තර ධර්මය ද (සරණයෙමි) නරදෙව වූ බුදුන්ගේ සංඝයා ද සරණ යෙමි.

720. වහා පණිවායෙන් වෙන් වෙමි. ලෙවතී අයිතාදන් දුරු කරමි. මත්පැන් නො බොන්නෙක් වෙමි. බොරු ද නො කියමි. සිය අඹුව හා තුටු ද වෙමි.

721. යම් හෙයෙකින් බුදුවරුන්ගේ ශාසනයෙහි මම ඇලුණෙමි ද, එහෙයින් මහාවාතය හමන කල්හි බොල් මෙන් ශිෂ්‍යභාමී සැඩපහර ඇති නදියක තණ රොඩු මෙන් පවිටු මිසදිටු පිඹ හරිමි. වචනය කෙරෙමි.

722. සුරටය දෙශාධිපති රජ තෙමේ මෙය කියා පාපදාෂ්ටියෙන් වැළකූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට නමස්කාර කොට පෙරදිගට අභිමුඛ වැ රියට නැඟ ගියේ යි.

නන්දක ප්‍රෙනවස්තුව යි.

4. 4

723. ඉතා පවිටුගති ඇති දන් නො දෙනසුලු වූ රෙවතිය, යම් තැනක දුගතියට ගිය නිරිසක්හු දුකින් යුක්ත වූවාහු තතනක් ද, නො වැසූ දෙර ඇති ඒ නිරයට තී ගෙන යන්නෙමු.

724. ලේවන් ඇස් ඇති මහක් වූ, යමයාගේ දුක වූ ඒ යකුන් දෙදෙනා මෙසේ කියා රෙවතිය වෙත වෙත ම අත් අල්ලාගෙන දෙව සමූහයාගේ සම්පයට පැමිණවුහ.

725. හිරුමඬල මෙන් මනහර වූ පැහැ විහිදුවන රන්දලින් වැසුණු පිරිසිදු සත්රුවනින් විසිතුරු වූ දෙවහනන්ගෙන් ගැවසීගත් හිරුරැස් මෙන් බබලන මේ විමන කාගේ ද?

726. සදුන්සුවද ගැල්වූ දෙවහනෝ විමන ඇතුළත හා පිටත භොබවති. ඒ විමන හිරුමඬල මෙන් පැහැපත් ව පෙනේ. ඒ විමන්හි සහපත් කවර දෙවියෙක් දෙවසැපතින් සතුටු වේ ද?

- 727. බාරාණසියං නාන්දියො නාමුපාසකො¹
අමච්ඡරී දනපතී වද්දන්ද,
තසෙසතමාකිණ්ණපනං විමානං
සුරියසස රංසිරිව ජොතමානං.
- 728. නාරීගණො වන්දනසාරලිකා
උභතො විමානං උපසොභයන්තී,
තං දිසසති සුරියසමානවණ්ණං
සො මොදති සඤ්ඤපතො විමානො.
- 729. නන්දියසසාභං භරියා
අගාරීනී සබ්බකුලසස ඉසසරා,
භතකුට්ඨානො රමීසසාමී දනභං²
න පඤ්ඤෙ නිරයං දසසනාය.
- 730. එසො³ තෙ නිරයො සුපාපධච්චෙ
පුඤ්ඤං තයා අකතං ජීවලොකෙ,
න හි මච්ඡරී රොසකො පාපධච්චො
සඤ්ඤපගානං⁴ ලභති සභව්වතං.
- 731. කිනත්‍රු ගුරුඤ්ඤ මුත්තඤ්ඤ අසුචි පතිදිසසති,
දුඤ්ඤකං කිමීදං මීලුභං කිමෙතං උපවායති,
- 732. එස සංසවකො නාම ගමිතීරො සතපොරීසො,
යඤ්ඤ වසසසභසසානි තුවං පච්චසි රෙවතෙ.
- 733. කිනත්‍රු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
තෙන සංසවකො ලද්ධො ගමිතීරො සතපොරීසො.
- 734. සමණෙ බ්‍රාහ්මණෙ වාපි අඤ්ඤ වාපි වණ්ඤකෙ,
මුසාවාදෙන වඤ්ඤසි තං පාපං පකතං තයා.
- 735. තෙන සංසවකො ලද්ධො ගමිතීරො සතපොරීසො,
තඤ්ඤ වසසසභසසානි තුවං පච්චසි රෙවතෙ.
- 736. භජොපි ජිකුන්ති අරොපි පාදෙ
කණ්ණණපි ජිකුන්ති අරොපි නාසං,
අරොපි කාකොළගණා සමෙච්චි
සංගමම බාදන්ති විච්ඡුමානං.
- 737. සාධු බො මං පටිනෙථ කාභාමී කුසලං බ්‍රහ්මං,
දුනෙන සමච්චරියාය සඤ්ඤමෙන දමෙන ව,
යං කඤ්ඤා සුඛිතා භොගානි න ව පච්ඡාත්‍රුතපපරෙ.

- 1. නාමාසි උභාසකො - සිඳු i.
- 2. දනිභං - මජ්ඣ.
- 3. එසො හි - මජ්ඣ.
- 4. සඤ්ඤමගානං - මජ්ඣ.

727. බරණැස නොමසුරු වූ දතපති වූ ප්‍රතිග්‍රාහකයන්ගේ බස් දන්තා වූ නන්දිය නම් උපාසකයෙක් විය. දෙවඟනන්ගෙන් ගැවසුණු හිරුරැස් මෙන් බබළන තෙල විමන ඔහුගේ ය.

728. සාර වූ සඳුන් සුවදින් අලෙවි දුන් දෙවඟන සමූහයා තෙල විමන ඇතුළත හා පිටත භොබවති. ඒ විමන හිරු හා සම පැහැ ඇතිව පෙනේ. ඒ නන්දිය සගපත් වූ ඒ විමන්හි දෙවසැපතින් සතුටු වේ.

729. මම නන්දියගේ බිරිඳ වීමි. සියලු කුලධනයට හිමි ගෘහිණියක් වීමි. දුන් මම මහිමියාගේ විමන්හි ඇලෙන්නෙමි. නිරය දක්නට පවා නො පතන්නෙමි.

730. ඉතා පව ඇති තැනැත්තිය, තෙල නිරය තිට අයත් වෙයි. මිනිස් ලොව දී තී විසින් පින් නො කරන ලද. තදමසුරු; කිපෙනසුලු, පව්ටු ගති ඇති තැනැත්තේ දෙවිලොව උපනුන්ගේ සහබව නො මැ ලබයි.

731. කිමැ අපවිත්‍ර වූ මල ද මූත්‍ර ද පැනෙයි. මෙ දුගඳ කිමැ? තෙල හමන අසුචි ගඳ කිමැ යි.

732. රෙවතිය, යම්තැනක තෝ දහස්වසක් පැසෙන්නෙහි නම්, තෙලෙ බඹසියයක් පමණ ගැඹුරු වූ ඒ සංසවක නම් නිරය යි.

733. කයින් වචනයෙන් මනසින් මා කිනම් පවක් කරන ලදද? කිනම් පටෙකින් බඹසියයක් පමණ ගැඹුරැති මේ සංසවක නිරය ලැබුණේ ද?

734. තෝ මහණුන් ද බමුණන් ද අන් යදියන් ද මුසාවාදයෙන් රැවටුවහු ය. තී ඒ පව කරන ලද.

735. ඒ පවින් බඹසියයක් ගැඹුරැති සංසව නරකය තිට ලැබුණි. එමබල රෙවතිය, තෝ එහි දහසක් හවුරුදු පැසෙහු ය.

736. යමපල්ලෝ තීගේ අත් ද යළි පා ද සිඳිති. කන් ද යළි නැහැය ද සිඳිත්. යළි දහස් ගණන් කවුඩෝ තී වෙත අවුත් වටකොට ගෙන තීගේ මස් සල්ව සල්වා කති.

737. මා ආපසු (මනුලොවට) ගෙන යන්නහු නම් මැනවි. මම එහි දී බොහෝ පින් කරන්නෙමි. දනයෙන් ද දහමිහි හැසිරීමෙන් ද ඡීලයෙන් ද ඉන්ද්‍රිය දමනයෙන් ද (කල් ගෙවමි.) යමක් කොට සුවපත් වෙත් නම් පසුතැවිලි නො වෙත් නම් මම එබඳු පින් කරමි.

- 738. පුරෙ තුවං පමජ්ජිඤා ඉදනි පරිදෙවසි,
සයං කතානං කමොනං විපාකං අනුභොසසසි.
- 739. කො දෙවලොකතො මනුසසලොකං
ගතඤාන පුට්ඨො මෙ එවං වදෙයා,
නිකඛිතතදඤ්ඤිසු දුදුරි දනං
අච්ඡාදනං සයනා¹ මර්තනපානං
න හි මච්ඡරී රොසකො පාපධමෙමා
සගගුපගානං ලහති සභව්‍යතං.
- 740. සාහං නුන ඉතො ගතඤා යොනිං ලද්ධාන මානුසිං,
වදඤ්ඤ සීලසමඤ්ඤා කාහාමි කුසලං බහුං;
දුතෙන සමච්චරියාය සඤ්ඤාමෙන දමෙන ව.
- 741. ආරාමානි ව රොපිසසං දුග්ගෙහ සධ්‍යමනානි ව,
පපඤ්ඤ උදපානඤ්ඤ විපසනෙනන වෙනසා
- 742. වාතුදුද්ධිං පඤ්ඤාද්ධිං යා ව පකඛසස අට්ඨමී,
පාචිභාරියපකඛඤ්ඤ අට්ඨබ්බසුසමාගතං.
- 743. උපොසථං උපවසිසසං සද සීලෙසු සංවුතා,
න ව දුතෙ පමජ්ජිසසං සාමං දිට්ඨමීදං මයා.
- 744. ඉච්චවං විපලපතනිං එඤ්ඤානං තතො තතො,
බ්බිසංසු නිරයෙ සොරෙ උද්ධපාදං අවංසිරං.
- 745. අහං පුරෙ මච්ඡරීනි අභොසිං
පරිභාසිකා සමණධ්‍රාහමණානං,
චිතථෙන ව සාමිකං වඤ්ඤාසිඤා
පච්චාමහං නිරයෙ සොරරුපෙ'ති.

රෙවතිපෙතිවසු වතුසං.

4. 5

- 746. ඉදං මම උච්ඡුචනං මහනතං
නිබ්බතනති පුඤ්ඤඵලං අනපපකං,
තං දනි වෙ පරිභොගං න උපෙති²
ආචිකඛි හතනත කිසස අයං විපාකො.
- 747. හඤ්ඤාමි ඛජ්ජාමි ව වායමාමි
පරිසකකාමි පරිභුඤ්ඤාමි කිඤ්ඤි,
සවාහං ජිනකථාමො කපථණා ලාලපාමි
කිසස කමමසස අයං විපාකො.

1. සෙයා - සිඳු ii
2. උද්ධං පාදං - මජ්ඣං.
3. නදනි මෙ තං පරිභොග මෙති - සිඳු i.

738. තෝ පෙර (කුසල් නො කොට) පමා වූ දන් භඩන්තහු ය. තමා කළ අකුසල්හි විපාකය විඳින්නහු ය.

739. දෙව්ලොවින් මිනිස් ලොවට ගිය, මා විසින් විවාරන ලද කවරෙක් මෙසේ කියා ද? බහාතැබූ දඩු ඇති සිල්වත්තට දන් දෙවු. පිළි ද සෙනසුන් ද යළි අහර පැන් ද දෙවු. තදමසුරු, කීපෙනසුලු පවගති ඇතියෙක් දෙව්ලොවට ගියවුන්ගේ සහවාසය නො ලබයි.

740. ඒ මම මෙයින් ව්‍යුත වූ ගොස් මිනිසන් බව ලැබ, යදියන්ගේ වදන් දන්නා සිල් ඇතියක් ව දනගෙන් ද මනා පැවැත්මෙන් ද ඉන්ද්‍රිය දමනගෙන් ද යුතු වූ බොහෝ කුසල් කරන්නෙමි.

741. පුෂ්පාරාම - එලාරාමයන් ද රොපණය කරන්නෙමි. දුර්ග මාර්ගයෙහි ඒදඩු පාලම් තනන්නෙමි. පහන් සිකිත් යුතු වූ ළි සහ පැන් පොකුණු ද පැන්තාලි ද කරවන්නෙමි.

742. පක්ෂය පිළිබඳ කුසුස්වක්ද ද පසළොස්වක්ද ද අටවක්ද ද ප්‍රාතිභායම් පක්ෂයෙහි ද අෂ්ටාංගයෙන් යුක්ත වූ,

743. පෙහෙවස් සමාදන් වෙමි. පන්සිල්හි නිතර සංවෘත වූ මම දනගෙහි පමා නො වන්නෙමි. මේ නිරාදුක මවිසින් තමන් ම දක්නා ලද යැ.

744. මෙසේ වැලපෙන ඔබූ මොබූ වැටෙමින් වෙවුලන රෙවතිය යමපල්ලෝ අල්වාගෙන පා උඩුකුරු කොට හිස යටිකුරු කොට දරුණු වූ නිරයෙහි හෙළාහ.

745. මම පෙර තදමසුරු තැනැත්තියක් වීමි. මහණ-බමුණනට අවමන් කරන්නියක් වීමි. බොරුවෙන් සැමියා රවටා දරුණු ස්වභාව ඇති තෙල සංසවක නිරයෙහි පැසෙමි.

රෙවතී ප්‍රකවස්තූ යි.

4. 5

746. වහන්ස, අනල්ප කුසලවිපාකයක් වූ මේ මහත් උක්වනය මට පහළ වූ ඇත. එහෙත් දන් එය මගේ පරිභොගයට නො පැමිණේ. මේ කීනම් පවක විපාකයෙක් ද යි කියනු මැන.

747. ඒ මම යම්කිසි උක්ගයක් කැමට වෑයම් කෙරෙමි ද, උත්සාහ දරමි ද එකල මම වෙහෙසට පැමිණෙමි. උක් පතින් කැපෙමි. ඒ මම සුන් වූ බල ඇතියෙමි බැගෑපත් වූයෙමි අතීශයින් වැලපෙමි. මේ කෙබඳු පවක විපාකයෙක් ද?

748. විසාතො වාහං පරිපතාමි ඡමායං
 පරිවතතාමි වාරිවරොව සලෙම,
 රුදතො ච මෙ අසසුකා නිග්ගලනති
 ආවිකම් හනොත කිසස අයං විපාකො.

749. ඡාතො කිලනොතා ච පිපාසිතො ච
 සනිකසිතො සාතසුඛං න විජෙද,
 පුච්ඡාමි තං එතමඤ්ඤං හදන්ත
 කථන්තූ උච්ඡුපරිභොගං ලභෙය්‍යං.

750. පුරෙ තුවං කලමකාසි අත්තනා
 මනුසසභුතො පුරිමාය ඡාතියා,
 අහං ච තං එතමඤ්ඤං වදමි
 සුඤ්ඤාන ඤං එතමඤ්ඤං විජාන.

751. උච්ඡුං තුවං බාදමාතො පයාතො
 පුරිසො ච තෙ පිට්ඨිතො අනටගච්ඡි,¹
 සො ච තං පච්චාසංසනොතා කථෙසි
 තසස තුවං න කිඤ්චි ආලපිඤ්ඤං.

752. සො ච තං අහංඤ්ඤං අයාචි
 දෙහය්‍ය උච්ඡුකති ච තං අචොච,
 තසස තුවං පිට්ඨිතො උච්ඡුං අදසි
 තසෙසතං කලමසස අයං විපාකො.

753. දුඛං තුවං පිට්ඨිතො ගඤ්ඤං උච්ඡුං
 ගභෙඤ්ඤාන බාදසසු යාවදඤ්ඤං,
 තෙනෙව ඤං අත්තමතො හවිසසසි
 හට්ඨො වුදග්ගො ච පමොදිතො ච.

754. ගතඤ්ඤාන සො පිට්ඨිතො අග්ගභෙසි
 ගභෙඤ්ඤාන තං බාදි යාවදඤ්ඤං,
 තෙනෙව සො අත්තමතො අභොසි
 හට්ඨො වුදග්ගො ච පමොදිතො වා'ති.

උච්ඡුපෙතවතඤ්ඤං පඤ්චමං.

4, 6

755. යාවඤ්ඤි නාම නගරං හිමවනිකසස පසසකො,
 තඤ්ඤං ආසුං දොච කුමාරා රාජපුත්තාති මෙ සුතං.

756. පමඤ්ඤා රජනීයෙසු කාමසසාදහිනඤ්ඤිතො,
 පච්චුපගෙන සුඛෙ ගීඤ්ඤා න තෙ පසසිංසු නාගතං.

1. අනුගඤ්ඤිම - මජ්ඣ .
 2. සමමනා - සීල 1.

748. තවද මම වෙහෙසට පැමිණියෙමි බිම වැටෙමි. අවිචේන් රත් වූ පොළොවෙහි මසෙකු මෙන් පෙරළෙමි. හඬන්නා වූ මාගේ දෙනෙතින් කඳුළු ගලයි. වහන්ස, මේ කිනම් කම්යක විපාකයක් දැයි කියනු මැනවි.

749. මම බඩසයින් පෙළුණෙමි ක්ලාන්ත වූයෙමි. පවස් ඇතියෙමි අධික පිපාසා ඇතියෙමි මිහිරි සුවයක් නො ලබමි. වහන්ස, කෙසේ උක්රස පරිභොගයක් ලබමි ද යන මේ කරුණ ඔබ විචාරමි.

750. තෙපි පෙර ජාතියෙහි ජීවිත් වැ ඉපද තුමු මැ පව කමක් කළහු. මම තොපට මෙකරුණ කියමි. තෙපි මෙකරුණ අසා දැනගනිවු.

751. තෙපි උක්රසයක් කමින් ගියහු යැ. තොප පසුපසින් එක් පුරුෂයෙක් ද තොප අනුව ගියේ ය. හෙ ද උක්රසය කැමති වෙමින් තොපට කථා කෙළේ ය. තෙපි ඔහුට කිසිවක් නො කීවහු ය.

752. හෙ ද නොබණන තොප යැදී ය. "ආයතිය, උක්රසයක් දෙව"යි තොපට කී ය. තෙපි පිටුපසින් ඔහුට උක්රසයක් දුන්නහු යැ. ඒ කම්යාගේ මේ විපාකය වෙයි.

753. එසේ නම් තෙපි පිටුපසින් උක්රස ගනිවු. රැගෙන ඇති තාක් කව. එයින් ම තෙපි සතුටු වන්නහු ය. පහටු වන්නහු ය. ඔදවැඩි සිත් ඇති වන්නහු ය. ප්‍රමුදිත ද වන්නහු ය.

754. ඒ ප්‍රේමයා ද උක්රකතට ගොස් පිටුපසින් උක්රස ගත්තේ ය. රැගෙන එය ඇති තාක් කැවේ ය. එයින් ම හෙ සතුටු වූයේ ද පහටු වූයේ ද ඔදවැඩි සිතැත්තේ ද ප්‍රමුදිත වූයේ ද විය.

උච්ඡ්‍ර ප්‍රේමවස්තු යි.

4. 6

755. හිමවතෑ එක් පසෙකෑ සැවැත් නම් නුවරෙක් ඇත. එහි රජපුත් වූ කුමරුවෝ දෙදෙනෙක් වූහ යි මවිසින් අසන ලද.

756. සිත් ඇලවියයුතු වූ කමසැපෙහි ප්‍රමත්ත වූ කාමාස්වාදයෙන් සතුටු වනසුලු වූ වත්මන් සුවයෙහි ම ගිඡ්ඡ වූ ඔහු දෙදෙන අනාගත සුවයක් නො බැඳුහ.

- 757. තෙ වුතා ව මනුසිසනා පරලොකං ඉතො ගතා.
තෙධ සොසෙනාදිසසනා පුබ්බෙ පුකකට්ඨනනො.
- 758. බහුසු වත සනොසු දෙයාධමේම උපට්ඨිතෙ,
නාසකඛ්මො ව අනානං පරිනං කාතුං සුඛාවහං.
- 759. කිං තනො පාපකං අසස යං නො රාජකුලා වුතා.
උපපනනා¹ පෙතච්චසයං බුප්පිපාසාසමප්පිතා.
- 760. සාමිනො ඉධ හුචාන භොනති අසසාමිනො තභිං,
වරනති² බුප්පිපාසාය මනුසිසා උත්තනොනනා.
- 761. එතමාදීනවං ඤාචා ඉසසරමදසමභවං
පහාය ඉසසරමදං භවෙ සග්ගගතො නරො;
කායසස භෙද සපපඤ්ඤා සග්ගං යො උපපජ්ජති³ති.

කුමාරපෙතවකපු ඡට්ඨං.

4. 7

- 762. පුබ්බෙ කතානං කම්මානං විපාකො මථයෙ මනං,
රුපෙ සද්දෙ රසෙ ගතෙධ පොට්ඨබ්බෙ ව මනොරමෙ.
- 763. නච්චං ගීතං රතිං බිධං අනුභුචා අනප්පකං,
උයානෙ පරිචරිචාන⁴ පච්චිසනො ගිරිබ්බජං.
- 764. ඉසිං සුනෙතන⁵ මඤ්ඤා අනෙදනං සමාහිතං
අප්ච්චිඡං හිරිසමපනං උඤ්ඤ පනගතෙ රතං.
- 765. හප්පිකච්චිතො ඔරුග්ග ලද්ධා⁵ හනොති ව බුච්චි,
තසස පනං ගහෙචාන උච්චං පග්ගග්ග ඛන්දො.
- 766. එඤ්චෙල පනං හිඤ්චා හසමානො අපකකමි,
රඤ්ඤා කිතවසසභං පුනො කිං මං හිකචු කරිසසසි.
- 767. තසස කමසස ඵරුසස විපාකො කටුකො අහු,
යං රාජපුනො වෙදෙසි නිරයමි සමප්පිතො.
- 768. ඡලෙව චතුරාසිති වසාති නහුතාති ව,
භුසං දුකඛං නිගච්ඡිතො නිරයෙ කතකිබ්බියො.

- 1. උපපනනා - ප.
- 2. හමනති - මජ්ඣ.
- 3. පරිචරිචා - මජ්ඣ.
- 4. සුභිතං - මජ්ඣ.
- 5. ලද්ධා - මජ්ඣ.

757. ඔහු මේ මිනිසන් බැවින් චූත වැ පරලොවැ ප්‍රෙතලොකයට ගියහ. ඔහු තමන්ගේ පෙර අත්බැවිහි දුෂ්කෘතය (පාපකම්ය) දැක නොපෙනෙන සිරුරින් යුතුව මෙ නුවර සමීපයෙහි සිට මෙසේ කැඟසත්:

758. “බොහෝ දක්ෂිණාර්භයන් ඇති කල්හි දු දනවස්තු එළඹ සිටි කල්හි දු තමනට සැප එළවන පිනක් කරන්නට එකාත්තයෙන් නොහැකි වූමහ.

759. “අපි යම් පව්කමෙකින් රාජකුලයෙන් චූත වැ ප්‍රෙත-ලොකයෙහි උපන්නමෝ සා පිපාසායෙන් මධිතා ලදුමෝ නම් එයට වඩා ලාමක වූ අන් කුමක් ඇත්තේ ද?

760. මේ මනුලොව දී පෙර යම් තැනක ස්වාමී වැ සිටියාහු ද? ඒ ප්‍රෙත ලොකයෙහි දී අස්වාමීහු වෙති. උසස් වැ සිටි ඒ මිනිස්සු පහත් වූවාහු සාපිපාසායෙන් යුතු වැ හැසිරෙත්.

761. මිනිස් තෙමේ ඉසුරුමදයෙන් හටගත් මේ ආදීනවය දැන ඉසුරු මදය දුරු කොට (කුසලයෙහි ඇලුණේ) ස්වර්ග ගත වෙයි. නුවණැති (ඒ) පුරුෂ කාබුත් මරණින් මතු දෙව ලොවට පැමිණේ.

කුමාර ප්‍රෙතවස්තුව යි.

4. 7

762. පෙර දයෙහි කළ පාපකම්යාගේ විපාකය (අත්ධබාලයන්ගේ) සිත මනරම් වූ රූප...ශබ්ද...රස...ගන්ධ...ස්ප්‍ර්ෂ්ටව්‍ය හෙතෙයෙන් මැඩලයි.

763. බොහෝ වූ නැටුම් ගැයුම් කමරනි හා ක්‍රීඩා විද උයන්හි අභි රමණය කොටැ රජගහ නුවරට පිවිසෙන (රජපුත් තෙමේ)

764. දඹුණු සිත් ඇති (අර්භත් එල සමාධියෙන්) සමාහිත වූ අපිස් වූ හිරි (ලජ්ජා) යෙන් යුත් පාත්‍රගත පිඬුවායෙන් (පමණක්) සතුටු වූ සුනෙන් නම් (පසේබුදු) මහර්මීහු දිටි.

765. (ඒ රජපුත්) ඇතුපිටින් බැස වහන්ස, (පිණ්ඩපාතය) ලද දෑ යි විවාලේ ය. ඒ රජපුත් උන්වහන්සේගේ පාත්‍රය ගෙන ඔසවා,

766. තද බිම් පෙදෙසක පාත්‍රය ගටා බිඳ සිතා සෙමින් මදක් ඉවත් විය. (කුළුණු සිකින් බලන පසේබුදුනට මෙසේ කී). “මහණ මම කිතව රජුගේ පුත් වෙමි. මට කුමක් කරන්නෙහි ද?” යි.

767. දරුණු වූ ඒ පාපකර්මයාගේ විපාකය කටුක විය. නිරයෙහි උපන් රාජපුත්‍ර යම් විපාකයක් වින්දේ ද, (එය මෙසේ ය):

768. කළපව ඇති (හේ) සයෙන් ගුණ කළ සුවාසුදහස් වූ නහුත ගණන් හවුරුදු මුළුල්ලෙහි නිරයෙහි බොහෝ දුකට පැමිණියේ ය.

- 769. උඤ්ඤානොපි ච පච්චිත්තං නිකුජේඤා වාමදක්ඛිණො,
උඤ්ඤාපාදො ධිතො චෙව වීරං බාලො අපච්චරං
- 770. බහුනි වසසසභසානි සුගානි නහුතානි ච,
භුසං දුක්ඛං නිගච්ඡිතො නිරයෙ කතකිබ්බිසො.
- 771. එතාදිසං ඛො කට්ඨකං අපපදුට්ඨපදෙසිනං.
පච්චිත්තං පාපකමමනා ඉසිමාසජ්ජ සුබ්බතං.
- 772. සො තත්ථ බහුවසානි වෙදධිතො බහුං දුබ්බං,
බුජ්ජිපාසාහතො නාම පෙනො ආසි තතො වුතො.
- 773. එතමාදීනවං දිසවා¹ ඉසසරමදසමභවං,
පහාය ඉසසරමදං නිවාතමනුවත්තයෙ.
- 774. දිට්ඨෙව ධම්මෙ පාසංසො යො බුද්ධස්ස සගාරවො,
කායසස භෙද සප්පඤ්ඤා සඤ්ඤං සො උපපජ්ජති²ති.

රාජපුත්තපෙතවස්ත්‍ර සත්තමං.

4. 8

- 775. ගුඵකුපතො උග්ගානාමා කො නු දිනො හි තිට්ඨසි,³
නිසසංසයං පාපකමමනො කිනනු සද්දහසෙ තුවං,
- 776. අහං හදන්ත පෙනොමහි දුග්ගතො යමලොකිකො,
පාපකමමං කරිතාන පෙනලොකමිතො ගතො.
- 777. කිනනු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
කිසස කමමච්චපාකෙන ඉදං දුක්ඛං නිගච්ජසි.
- 778. අහු ආවාසිකො මඤ්ඤං ඉසසුකි කුලමච්ජරී,
අජ්ඣාසිතො⁴ මඤ්ඤං සරෙ කදරියො පරිභාසකො.
- 779. තසසාහං වචනං සුඤ්ඤා භික්ඛවො පරිභාසිසං,
තසස කමමච්චපාකෙන පෙනලොකමිතො ගතො.
- 780. අමිතො මිත්තවණ්ණෙන යො තෙ ආසි කුලුපකො,
කායසස භෙද දුප්පඤ්ඤා කිනනු පෙවච ගතිං ගතො.
- 781. තසෙසවාහං පාපකමමසස සීසෙ තිට්ඨාමි මත්තෙ,
සො ච පරච්චිසයං පෙනො මමෙව පරිචාරකො.
- 782. යං හදන්ත⁴ හදන්තඤ්ඤා එතං මෙ භොති භොජනං,
අහං ච ඛො යං හදමි එතං සො උපජීවති²ති.

ගුඵබ්බකපෙතවස්ත්‍ර අට්ඨමං.

- 1. ඤාතො - මජ්ඣ.
- 2. දිනො පතිට්ඨසි - මජ්ඣ.
- 3. අපෙක්ඛා සිකො - සිඉ i, සිඉ ii.
- 4. හදන්ත - මජ්ඣ.

769. (ඒ) බාලතෙමේ උඩුකුරුව ද යටිකුරුව ද සිට වමැලයෙන් ද දකුණැලයෙන් ද සිට උඩුකුරුවා ඇති ව ද (කෙළින්) සිට ද බොහෝ කලක් පැයිණි.

770. කළපවී ඇති හේ නොයෙක් අවුරුදු දහස් ගණන් ද, හවුරුදු සමූහයන් ද, නහුතගණන් ද මුළුල්ලෙහි ඒ නිරයෙහි අතිශය දුඃඛයට පැමිණියේ ය.

771. කීපෙන්නවුන් කෙරෙහි නොකීපෙන මනා පැවතුම් ඇති මුනිවරයකුට ගැහැට කොට පවකම් කරන්නෝ මෙබඳු කටුක දුක් (විදිමින්) පැසෙත්.

772. ඒ රජපුත් ඒ නිරයෙහි බොහෝ හවුරුදු ගණන් බොහෝ දුක් විද එයින් වසුත වූයේ සාපිපාසා දෙකින් මඩනා ලද ප්‍රෙතයෙක් විය.

773. යමෙක් ඉසුරුමදයෙන් හටගත් මේ ආදීනවය දැක ඉසුරු මදය හැර නිහනමානී වූ දිවි පවත්වා ද,

774. බුදුවරුන් කෙරෙහි ගෞරව සහිත වේ ද, ඒ පැනැති මිනිස් තෙමේ මේ අත්බැවිහි ම පැසසියයුතු වෙයි. කාබුන් මරණින් මතු දෙව්-ලොවට පැමිණෙයි.

රාජසුත්‍ර ප්‍රේතවස්තු යි.

4. 8

775. අශුවී වළෙන් උඩට නැගී බැගෑපත් වූ සිටුනා තෙපි කවරහු ද? පවකම් ඇති තෙපි කවරහු ද යි මම කෙසේ නිසැක ව අදහම් ද?

776. ස්වාමීනී, මම පවකම් කොට මෙලොවින් ප්‍රෙතලොකයට ගිය යමලොවට අයත් දුගී ප්‍රෙතයෙක්මි.

777. කයින් වචනයෙන් මනසින් තොප කිනම් පවක් කරන ලද ද? කවර පවකමක විපාකයෙන් (තෙපි) මේ දුකට පැමිණියහු ද?

778. ඊර්ණ්‍යා කරනසුලු වූ, කුලයන් කෙරෙහි මසුරු වූ, තද මසු-රෙක් වූ සිල්වත්තට පරිභව කරන මාගේ ගෙහි ඇලුම් කළ, ආවාසික හික්ෂු නමක් මා කළ විහාරයෙහි වීසි ය.

779. ඒ හික්ෂුහුගේ කීම් අසා මම සිල්වත් හික්ෂුන්ට නින්ද කෙළෙමි. ඒ කමියාගේ විපාකයෙන් මම මෙලොවින් වසුත ව ප්‍රෙතලොකයට ගියෙමි.

780. තොපගේ මිත්‍රස්වරූපයෙන් කුලුපග වූ යම් අමිත්‍රයෙක් වී ද ඒ අඤාන තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු පරලොවූ කිනම් ගතිය (උපත) කට පැමිණියේ ද?

781. කළ පවකම් ඇති ඒ ශ්‍රමණ ප්‍රෙතයාගේ හිස මුදුනෙහි මම දැන් සිටිමි. හෙ ද ප්‍රෙතලොකයට පැමිණියේ මාගේ ඉමහෙ කරුවෙක් විය.

782. වහන්ස, සෙස්සෝ යම් වස්කිසක් කෙරෙත් නම් ඒ වස් (මල) මගේ භොජන වෙයි. මම වනාහි යම් වස් කිසක් කෙරෙමි නම් ඒ වස් අනුභවයෙන් හේ ජීවත් වෙයි.

ගුරුබාදක ප්‍රේතවස්තු යි.

4. 9

- 783. ගුරුකුපතො උග්ගනචා කා නු දීනා හි තිට්ඨසී,
නිසසංසයං පාපකමමනා¹ කිනතු සද්දහසෙ තුවං.
- 784. අහං හද්දනත පෙනීමහි දුග්ගතා යමලොකිකා,
පාපකමමං කරිඤාන පෙනලොකමීතො ගතා.
- 785. කිනතු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
කිසස කමමචීපාකෙන ඉදං දුක්ඛං නිගච්ඡසී.
- 786. අහු ආවාසිතො මඤං ඉසුසුකී කුලමච්ඡරී,
අඤ්ඤාසිතො මඤං සරෙ කදරීයො පරිභාසකො.
- 787. තසසාහං වචනං සුඤ්ඤා භික්ඛවො පරිභාසිසං,
තසස කමමචීපාකෙන පෙනලොකමීතො ගතා.
- 788. අමීතො මිත්තවණ්ණෙන යො තෙ ආසී කුලුපකො,
කායසස හෙද දුපපඤ්ඤා කිනතු පෙචච ගතීං ගතො.
- 789. තසෙසවාහං පාපකමමසක සීසෙ තිට්ඨාමී මඤ්ඤෙ,
යො ච පරචීසයං පතො මමෙච පරිචාරකො.
- 790. යං හද්දනත හද්දනතඤ්ඤා එතං මෙ භොති භොජනං,
අහං ච ඛො යං හද්දමී එතං යො උපචීවතී² තී.

ගුරුබාදකපෙතිවතථු නවමං.

4. 10

- 791. නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාඤ්ඤා කියා ධම්මනිසන්ථතා³,
උපචාසුලිකා කිසිකා කෙ නු තුමෙහඤ්ඤා මාරියා.
- 792. මයං හද්දනතා³ පෙනාමො දුග්ගතා යමලොකිකා,
පාපකමමං කරිඤාන පෙනලොකමීතො ගතා.
- 793. කිනතු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
කිසස කමමචීපාකෙන පෙනලොකමීතො ගතා.

1. කමමකී - මජ්ඣ.
 2. ගඤ්ඤා - මජ්ඣ.
 3. හද්දනත - මජ්ඣ.

4. 9

783. අභ්‍යන්තරවලින් නැති බැහැරව වැ සිටිනා තෝ කවරහු ද? පවකම් ඇති තී කවරක් ද යි මම කෙසේ නිසැක වැ අදහම් ද?

784. ස්වාමීනි, මම පවකම් කොට මෙලොවින් ප්‍රත්‍යලෝකයට ගිය යමලොවට අයත් ප්‍රේතියක්වූ,

785. කයින් වචනයෙන් මනසින් තී කිනම් පවක් කරන ලද ද? කවර පවකමක විපාකයෙන් තෝ මේ දුකට පැමිණියහු ද?

786. ඊර්ෂ්‍යා කරනහු වූ කුලයන් කෙරෙහි මසුරු වූ තද මසුරෙක් වූ සිල්වත්තට පරිභව කරන මාගේ ගෙහි ඇලුම් කළ ආවාසික භික්ෂුනාමක් මා කළ විහාරයෙහි වියි.

787. මම ඒ භික්ෂුහුගේ බස් අසා සිල්වත් භික්ෂුනාමට නින්දා කළෙමි. ඒ කම්මයාගේ විපාකයෙන් මම මෙලොවින් චූත වැ ප්‍රත්‍යලෝකයට ගියෙමි.

788. කීගේ මිත්‍ර ස්වරූපයෙන් කුලුපග වූ යම් අමිත්‍රයෙක් වී ද, ඒ අඤාන තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු පරලොවැ කිනම් ගතිය (උපත) කට පැමිණියේ ද?

789. කළ පවකම් ඇති ඒ ශ්‍රමණ ප්‍රත්‍යලෝකයේ හිස මතුයෙහි මම දැන් සිටිමි. හෙ ද ප්‍රත්‍යලෝකයට පැමිණියේ මාගේ මෙහෙකරුවෙක් වී.

790. වහන්ස, සෙස්සෝ යම් වස්කියක් කෙරෙත් නම් ඒ වස් (මල) මාගේ භෝජන වෙයි. මම ව්‍යාහි යම් වස්කියක් කරමි නම් ඒ වස් අනුභවයෙන් හේ ජීවත් වෙයි.

ගුප්තවිද්‍යා ප්‍රතිපත්තිය යි.

4. 10

791. නිදුකාණෙනි, තෙපි නග්නහු යැ, කාශ යැ, ඉල්දුණු නහර සහ උස් වැ නැඟුණු ඉල ඇට ඇත්තහු යැ දුර්වර්ණ වූ රූප ඇති ඉතා කෙටවූ වූ තෙපි කවරහු ද?

792. ස්වාමීනි, අපි යමලොවැ උපන් දුගී වූ ප්‍රත්‍යලෝකයේ වෙමු. පවකම් කොට මෙලොවින් වසුත වැ ප්‍රත්‍යලෝකයට ගියෝ වෙමු.

793. කයින් වචනයෙන් සිතීන් කිනම් පවකමක් (කොප විසින්) කරන ලද ද? කිනම් කම්මවිපාකයකින් මෙලොවින් ප්‍රත්‍යලෝකයට ගියහු ද?

- 794. අනාවටෙසු තිකෝසු විවිනිඉහදාමාසකං,
සනෙතසු දෙයාධමෙමසු දීපං නාකමිත අත්තනො.
- 795. නදිං උපෙම තසිතා රිත්තකා පරිවත්තති,
ජායං උපෙම උණෙතසු ආතපො පරිවත්තති.
- 796. අභවිච්ඡේදො ච නො වානො දහනොනා උපවායති,
එතඤ්ඤි භනොත් අරහාම අඤ්ඤාඤ්ඤි පාපකං තනො.
- 797. අධි යොජනානි ගච්ජාම ජාතා ආභාරගෙධිනො,
අලඤ්ඤාව නිවත්තෙම අහො නො අපපුඤ්ඤාතා.
- 798. ජාතා පමුච්ඡිතා භනතා භූමියං පටිසුමහිතා,
උත්තානා පතීකිරාම අවකුජ්ජා පතාමසෙ.
- 799. තෙ ච තකෝච පතීතාඃ භූමියං පටිසුමහිතා,
උරං සීසඤ්ඤා සට්ඨෙට්ඨම අහො නො අපපුඤ්ඤාතා.
- 800. එතඤ්ඤා භනොන අරහාම අඤ්ඤං ච පාපකං තනො,
සනෙතසු දෙයාධමෙමසු දීපං නාකමිත අත්තනො.
- 801. තෙ හි නුන ඉතො ගන්ථා යොනිං ලඤ්ඤාන මානුසිං,
වදඤ්ඤා සීලසමපන්නා කාභාම කුසලං බහු'න්ති.

ගණපෙතවක්‍රම දසමං.

4. 11

- 802. දිට්ඨා තයා නිරයා තිරච්ජානයොනි
පෙතා අසුරා අථවාපි මනුසසා දෙවාඃ
සයමඤ්ඤා කම්මවිපාකමත්තනො
නෙසසාමි තං පාටලීපුත්තමකත්තං
තස් ගන්ථා කුසලං කරොහි කමමං.
- 803. අත්තකාමොසි මෙ යකඛ හිතකාමොසි දෙවතෙ,
කරොමි කුසලං වචනං ත්වංසි ආචරියො මම.
- 804. දිට්ඨා මයා නිරයා තිරච්ජානයොනි
පෙතා අසුරා අථවාපි මනුසසා දෙවා
සයමඤ්ඤා කම්මවිපාකමත්තනො
කාභාමි පුඤ්ඤානි අනප්පකානි'ති.

පාටලීපුත්තපෙතවක්‍රම එකාදසමං.

- 1. හදනෙත - මජ්ඣ.
- 2. තස්සපතීතා - මජ්ඣ.
- 3. අථ මානුසා දෙවා - මජ්ඣ.
- 4. අඤ්ඤා - මජ්ඣ.

794. (කිසිවකු විසින්) නොනවත්වන ලද ග-තලා ඈ දිය නහන තොටුපළවල (මිනිසුන්ට අමතක වූ ගිය දෑ ලැබීමේ ලොභයෙන් පෙළුණු සිකින්) අඩමසක් පමණ කල් අහර සොයා ඇවිද්දෙමු. (නොහොත් කිසිවකු විසින් නොවැළැක්වූ මහණ බමුණන් එලැබ සිටිකල්හි මසුරු මලින් යුතුවූ අඩමසක් පමණවත් කිසිවකුට නොදෙමින් ධන රැස් කළමහ) දියයුතු දුනවස්තුව ඇති කල්හිත් තමනට පරලොව දී පිහිටවන පිනක් නො කළමහ.

795. පවසින් පෙළුණු අපි නදියකට පැමිණෙමු නම් ඒ නදී තොමෝ දියෙන් හිස් බවට පෙරළේ. උණ්ණ කාලයන්හි සෙවණකට පැමිණෙමු නම් එතැනට අවිව පෙරළේ.

796. ගිනිවත් වූ වාතය ද අප (සිරුරු) දවමින් හමයි. වහන්ස, මේ දුකට ද මෙයින් අන්‍ය වූ මෙයට වඩා දරුණු දුකකට ද (අපි) සුදුසු වමහ.

797. (අපි) සාදුකින් පෙළෙන්නමෝ අහරෙහි ගිජු වූ නොයෙක් යොදුන් ගණන් අහර සොයා යමහ. අහරක් නොලබා මැ නවතිමු. අපගේ පින් නැති බව ආශ්වයයි.

798. වෙසෙසින් පෙළුණු, මුසපත් වූ, අපි භ්‍රාන්ත වූවාහු බිම ඇදවැටෙන්නෙමු. උඩුකුරු වූ වැටුණාහු විසුරුණු අවයව ඇත්තෙමු. එහෙයින් යටිකුරු වූ වැටෙමු.

799. ඒ ගිය ගිය තැන ම වැටුණා වූ ද, නැගී සිටීමට නොහැකි වූ බිම වැටුණා වූ ද ඒ අපි ළයට ද හිසට ද ගසා ගනිමු. අපේපින් නැති බව අදෝම යි,

800. වහන්ස, මේ දුකට ද මෙයට වඩා ලාමක වූ අනෙක් දුකකට ද අපි සුදුස්සමහ. දෙයධර්මය ඇති කල්හිත් තමනට පිහිට වන පිනක් නො කෙළෙමු.

801. ඒ අපි මෙලොවින් ව්‍යුහ වූ ගොස් මිනිස් ලොවැ උපතක් ලැබ යදියන්ගේ වදන් දන්තාසුලු වූ සීල සම්පන්න වූ එකාන්තයෙන් බොහෝ කුසල් කරන්නෙමු.

ගණප්‍රකවස්තු යි.

4. 11

802. තොප විසින් නිරිසත්හු ද නිරිසන්හු ද ප්‍රෙතයෝ ද, අසුරයෝ ද, එසේ ම මිනිස්හු ද දෙවියෝ ද දක්නා ලද්දහු ය. තෙපි තමන්ගේ පවිකම්හි විපාකය තුමු ම දුටුවහු ය. මම තොප කිසිවකු විසින් නො දක්නා ලදු ව පැළලුප් නුවරට පමුණුවන්නෙමි. තෙපි එහි ගොස් පින් කම් කරවු.

803. යක්ෂය, තෙපි මට වැඩ කැමැත්තහු. දෙවියෙනි, හිත කැමැත් තහු ය. තොපගේ වචනය කෙරෙමි, තෙපි මට ආවායයි වවු.

804. මා විසින් නිරිසත්හු ද නිරිසන්හු ද ප්‍රෙතයෝ ද අසුරයෝ ද මනුෂ්‍යයෝ ද දෙවියෝ ද දක්නා ලදහ. තමාගේ කම් විපාකය මම මැ දිටිමි. බොහෝ පින් කරන්නෙමි.

පාටලීපුත්ත ප්‍රකවස්තු යි.

4. 12

- 805. අයඤ්චි තෙ පොකඛරණී සුරමමා
සමා සුපපතිත්වා මහොදිකා ව,¹
සුපුපථිතා භමරගණානුකිණණා
කථං තයා ලඤ්චා අයං මනුඤ්ඤ.
- 806. ඉදඤ්චි තෙ අඛෙවනං සුරමමිං
සබ්බොතුකං ධාරයතෙ ඵලානී,
සුපුපථිතං භමරගණානුකිණණං
කථං තයා ලඤ්චිදං විමානං.
- 807. අඛෙපකෙකාදකං යාගු සීතවජායා මනොරමා,
ධීතරා දීක්ඛදුනෙන තෙන මෙ ඉධ ලබ්භති.
- 808. සන්දිට්ඨිකං කමමං ඵවං පසසථ
දුතසස දමසස සංයමසස විපාකං,
දුසී අභං අයාකුලෙසු හුත්වා
සුණිසා භොමී අගාරසස ව ඉසසරා'ති.

පොකඛරණීපෙතවක්‍රී ද්වාදසමං.

4. 13

- 809. යං දදති න තං භොති දෙපෙව දුතං දත්වා උභයං තරති,
උභයං තෙන දුනෙන ගච්ඡති ජාගරථ මා පමජ්ජරා'ති.

අමබරුකඛපෙතවක්‍රී තෙරසමං.

4. 14

- 810. මයං භොගෙ සමහරිමො සමෙන වීසමෙන ව,
තෙ අඤ්ඤ පරිභුඤ්ඤතති මයං දුක්ඛසස භාගීනී'ති.

භොගසංහරණපෙතවක්‍රී වූද්දසමං.

4. 15

- 811. සට්ඨිවසසසභසසානී පරිපුණ්ණානී සබ්බසො,
නිරයෙ පච්චමානානං කද අනොතා භවීසසති.
- 812. නත්ථි අනොතා කුතො අනොතා න අනොතා පතිදීසසති,
තථා හී පකතං පාපං මම කුඤ්ඤං ව මාරීස.

1. මහොදිකා ව - මජ්ඣං.
2. කුඤ්ඤං මයං ව - මජ්ඣං.

4. 12

805. තොපගේ මේ පොකුණ ඉතා රමණීය යැ, සමනල යැ, මනා තොට ඇත්තේ යැ. බොහෝ දිය ඇත්තේ යැ. මොනවට පිපි මල් ඇත්තේ යැ. බමරකැලින් ගැවසී ගත්තේ ය. මේ මනහර පොකුණ තොප විසින් කෙසේ ලබන ලද ද?

806. තොපගේ මේ අඹඋයන ද මනරම් වෙයි. හැම සතුයෙහි සුව එළවන්නේ යැ. පල දරයි. මොනවට පිපිමල් ඇත්තේ ය. බමර ගණයාගෙන් ගැවසුණේ ය. තොප විසින් මේ විමන කෙසේ ලබන ලද ද යි.

807. මාගේ දුව විසින් දෙන ලද ඒ දනහෙතුවෙන් ඉඳුණු අඹ හා පැන් ද කැඳ සහ සිත්කලු සිහිල් සෙවණ ද මට ලැබේ.

808. දන්දීමෙහි ද ඉන්ද්‍රිය දමනයෙහි ද සීල සංවරයෙහි ද සාන්දෘෂ්ටික වූ කම්යත් එහි විපාකත් මෙසේ බලවූ. මම ස්වාමී කුලයෙහි දස්සක් වැ පසු වැ ඔහුගේ යෙහෙලියක් ද වීමි. දන් මම ගෙදර අධිපති වෙමි.

පොකුණ ප්‍රකටස්තුව යි.

4. 13

809. දයකයා යම් දෙයක් දේ ද, පරලොවැ එය ම විපාකවශයෙන් ලැබෙන්නේ නො වේ. එයට වඩා බොහෝ සැප සම්පත් ලැබේ. එහෙයින් දන් දෙන්නේ ම මැනවි. දන් දී දෙලොවැ ම දුක ඉක්මවයි. දෙලොවැ ම සැපයට පැමිණෙයි. (එහෙයින්) දන් දීමෙහි උත්සුක වවු. පමා නො වවු.

අම්බරුක්ඛ ප්‍රකටස්තුව යි.

4. 14

810. අපි දහැමින් ද නොදහැමින් ද වස්තු සම්පත් රැස් කෙළෙමු. එහෙත් ඒ වස්තුව දන් අන්‍යයෝ පරිභෝග කෙරෙත්. අපි දුකට හිමි වූවෝ වෙමු.

භෞගසංහරණ ප්‍රකටස්තුව යි.

4. 15

811. ලොභොකුඹු නිරයෙහි පැසෙන අපට හැම අයුරින් සැට දහසක් අවුරුදු පිරුණේ ය. කවද මෙදුක කෙළවර වන්නේ ද?

812. නිදුකාණෙනි, මාගේ ද තොපගේ ද දුක් විදීමෙහි කෙළවරක් නැත. අවසානයක් කොයින් ද? අවසානයක් නො පෙනේ. ඒ එසේ මැ යි. මා විසින් ද තොප විසින් ද දරුණු පවකමක් කරන ලදී.

- 813. දුජ්චිතං අජීවීභෙ යෙ සනෙත න දදමකසෙ,
සනෙතසු දෙය්‍යධම්මෙසු දීපං නාකමෙ අත්තනො.
- 814. සො හි' නුන ඉතො ගන්ධා යොතිං ලඛ්‍යාන මානුසිං,
විදඤ්ඤ සීලසම්පනෙයා කාභාමී කුසලං බහු'තභි.

සෙට්ඨිපුත්තපෙතවතටු පඤ්ඤරසමං.

4. 16

- 815. කීනතු උම්මකරුපො ව ඵීගො හනෙතා ව ධාවසී,
නිසංසයං පාපකම්මනෙතා කීනතු සඤ්ඤසෙ තුවං.
- 816. අහං හඤ්ඤාන පෙතොමභී දුග්ගතො යමලොකිකො,
පාපකම්මං කරිඤ්ඤාන පෙතලොකං ඉතො ගතො.
- 817. සට්ඨිකුට්ඨසහස්සානි පරිපුණ්ණානි සබ්බසො,
සීසෙ මඤ්ඤං නිපතන්ති තෙ භිද්දන්ති ව' මජ්ඣං.
- 818. කීනතු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
කිසස කම්මවිපාකෙන ඉදං දුක්ඛං නිගච්ඡසී.
- 819. සට්ඨිකුට්ඨසහස්සානි පරිපුණ්ණානි සබ්බසො,
සීසෙ තුඤ්ඤං නිපතන්ති තෙ භිද්දන්ති ව' මජ්ඣං.
- 820. අඵද්දසාසිං සම්බුද්ධං සුනෙත්තං භාවිතින්ද්‍රියං,
නිසිත්තං රුක්ඛමුලසමිං ක්‍රියායන්තමකුතොහයං.
- 821. සාලිකතකපහාරෙන භිද්දිසසං තසස මජ්ඣං,
තසස කම්මවිපාකෙන ඉදං දුක්ඛං නිගච්ඡසං.
- 822. සට්ඨිකුට්ඨසහස්සානි පරිපුණ්ණානි සබ්බසො,
සීසෙ මඤ්ඤං නිපතන්ති තෙ භිද්දන්ති ව' මජ්ඣං.
- 823. ධම්මෙන තෙ කාපුරිසා-
සට්ඨිකුට්ඨසහස්සානි පරිපුණ්ණානි සබ්බසො,
සීසෙ තුයහං නිපතන්ති තෙ භිද්දන්ති ව' මජ්ඣං'න්ති.

සට්ඨිකුට්ඨසහස්සපෙතවතටු සොළසමං.

මහාවග්ගො වතුසො.

තස්සුඤ්ඤානං:-

අම්බසකඛරො සෙරිසසකො පිඛගලො රෙවතී උච්ඡ්ඛාදකා
දෙච කුමාරා දෙච ගුඵඛාදකා ගණපාටලී පොසකිරණී අම්බරුක්ඛි-
භොගසංභාරා සෙට්ඨිපුත්ත සට්ඨිකුට්ඨා ඉති සොළසවතටුනි
තෙන පවුච්චති'ති.

පෙතවතටු පාළි සමත්තා.

1. සොහං - මජ්ඣං.
2. වොභිද්දන්තෙව - ධම්මපදවටකරා.

813. යම්කලෙකු වූ අපි දැනටමත් ඇති කල්හිත් නුදුරුමෝ ද, ඒ අපි නින්දිත ජීවිතයක් ගත කෙළෙමු. දැනටමත් ඇති කල්හිත් තමාට පිහිටක් නො කෙළෙමු.

814. ඒ මම වනාහි මෙයින් සැවැ මේ නිරයෙන් ගොස් මිනිසත් බවක් ලබා ගෙන යදිවදන් දන්තොම ගීලයෙන් යුක්ත වූයෙම බොහෝ කුසල් කරන්නෙමි.

සෙවණිපුත්ත ප්‍රතිචයාව යි.

4. 16

815. උමතුගනි ඇත්තකු මෙන් ද භ්‍රාන්ත වූ මුවකු මෙන් ද ඔබ මොබ දුවන්නෙහි නිසැකව ම පවිකමකි. කුමක් හෙයින් මහභඩ නඟමින් හැසිරෙහි ද?

816. ස්වාමීනි, මම යමලොව උපන් දුකටපත් ප්‍රත්‍යයෙක්මි. පවිකම කොට මෙලොවින් ප්‍රත්‍යලොකයට ගියෙමි.

817. නොඅඩු වූ සැටදහසක් යකුළු හැමපසින් ම මාගේ හිසෙහි හෙයි. ඒ යකුළු මාගේ හිස් මුදුන බිදී.

818. කයින් වචනයෙන් සිතින් තා විසින් කිනම් පවක් කරන ලද ද? කිනම් කර්මවිපාකයෙකින් මේ දුකට පැමිණියෙහි ද?

819. පිරිපුන් සැටදහසක් යකුළු හැමපසින් ම තාගේ හිසෙහි හෙයි. ඒ යකුළු තාගේ මස්තකය බිදීයි.

820. වැඩු ඉඳුරන් ඇති රුක්මුල වැඩහුන්, භාවනා කරන කිසි ලෙසෙකිනුත් බියක් නැති සුනෙත්‍ර නම් පසේබුදුන් දිටිමි.

821. මම අතකුරු ගැසීමෙන් උන්වහන්සේගේ හිස පැළවෙමි. ඒ පවිකමහි විපාකයෙන් මේ දුකට පැමිණියෙමි.

822. පිරිපුන් සැටදහසක් යකුළු මාගේ හිසෙහි හැම පසින් ම හෙයි. ඒ යකුළු මාගේ හිස්මුදුන බිදී.

823. නින්දිත පුරුෂය තාගේ හිසෙහි නොඅඩු වූ සැටදහසක් යකුළු හැම පසින් ම හේ ද එසේ ම ඒ යකුළු තාගේ හිස බිදී ද, එය තාගේ කම්යට අනුරූප ලෙස සිදුවන්නෙකි.

සටහනටසහසය ප්‍රතිචයාව යි.

සතර වැනි මහාවර්ග යි.

එහි උද්දනය:

අමිඛසකඛර යැ සෙරිසසක යැ පිඨගල යැ රෙවති යැ උච්ඡු-
බාදක යැ කුමාර වස්තු දෙක යැ ගුරුබාදක වස්තු දෙක යැ
ගණප්‍රත්‍ය යැ පාටලීපුත්ත යැ පොසකරණි යැ අබ්බරුකඛ යැ භොග
සංහරණ යැ සෙට්ඨිපුත්ත යැ සටහනට යැ යි ප්‍රතිචයාව සොළසෙකි.

ප්‍රතිචයාවපාළි නිමි.

පෙතවික්‍රමපාලී

ගාථාදීපාද සූචි

අ	ගාථවකා	අ	ගාථවකා
අකමමකාමා අලසා	402	අපරෙ පන සුගතිං ආසමාන	549
අකෙකාධනො නිච්ච		අපි දිබ්බසු යාදිසා	436
පසනනාවිතො	544	අපඤ්ඤානො දිස්වාපි න	
අබණ්ඩකාරී සිකඛාය	709	සුජාතො	560
අඤ්චලෙණණා ව නො වතා	796	අපං වා බහුං වා නාදදයාම	198
අඤ්චලෙණණා ව මෙ වානා		අබ්බභී වත මෙ සලලං	194
අඛනනො අඛං ගච්ඡන්ති	409	අබ්බුලාං වත මෙ සලලං	221, 486
අභීරසසස ගහපනිතො	286	අභීකකනෙන වලෙණණන	
අච්ඡරියං වත අබහුතං	201	104, 126, 162,	180
අච්ඡජ්ජහෙජ්ජා ජීවො	694	අභීජ්ජමානො වාරිභි	392
අච්ඡරරුපං සුගතසස ඤාණං	460	අමජ්ජපා නො ව මුසා හාණිංසු	663
අජෙච බුද්ධං සරණං			
වජාලී	202, 601, 606	අමානුසා පාරිසජ්ජා	509
අඤ්ඤමඤ්ඤං වධිත්තාන	80	අමිතො මිත්තවලෙණණන	780, 788
අඤ්ඤානො එසො පුට්ඨසස		අමචපකෙකාදකං යාගු	807
අඤ්ඤා	536, 600	අයඤ්ච ඛො දකඛිණා දිනකා	13, 24
අට්ටියාමී හරායාමී	59	අයං කුමාරො සීවටීකාය	
අට්ඨභීගිකෙන මගගන	715	ජඩ්ධිතො	461
අතනනොහං අතාසාය	512		
අත්තාමොසි මෙ		අයං ව තෙ පොකඛරණී	
යකඛ	204, 718, 803	සුරමො	805
අත්ථී ව මෙ එත්තනිකඛිතං	484	අයං පුරෙ මාතරං හිංසෙසි	455
අථ කුමෙහ කෙන වලෙණණන	618	අයං සීනොදිකා ගඛගා	337
අථදදසාසිං සමබුද්ධං	820	අයං සො ඉන්දකො යකෙඛා	327
අථාපරෙ පාදකුයාරිකාහි	572	අව ඤ්ඤානී ව කමමානී	459
අද අනඤ්ඤා පානඤ්ඤා	294	අචිරොධකරෙසු පාණිසු	489
අදනමනිදනඤ්ඤා	303	අලමෙව කාතුං කලායාණං	282
අදසි මෙ අකාසි මෙ	22	අලංකතො මට්ටකුණ්ඩලී	186
අද්ධා පටිඤ්ඤා මෙ තද අහු	537	අසිතපිත ඛඛිතවජ්ජහොගා	100
අද්ධා හි දනං බහුධා පසඤ්ඤා	577	අසිති සකට්ටවාහානං	231
අධිවච ලද්ධං පරිණාමජාතෙ	634	අසොකං වීරජං යානං	167, 185
අධියොජනානී ගච්ඡාම	797	අසසද්ධො මච්ඡරී වාසිං	233
අනච්ඡිතො තතො ආග	87	අහං තෙ සකියා මාතා	117
අනාවටෙසු තිසෙසු	474, 494	අහං නඤ්ඤා නඤ්ඤෙන	169, 183
අනුකමපකා මයාං නාහෙසුං	98	අහං පුරෙ මච්ඡරීනී අහොසිං	745
අනුකමපසු කාරුණිකො	420	අහං පබ්බජිතසස භික්ඛු	344
අනුකසීනමෙහ හදදනො	445	අහං හදනන පෙනීභි	96, 472, 784
අනුච්ඡවිං ඔවදියඤ්ඤා මෙතං	648	අහං හදනො	
අනෙකහාගෙන		පෙතොමිති	228, 276, 816
ගුණෙනපෙසොහා	534	අහං මනා තුවං තිසසා	135, 165
අනාලිකඛසීං තිට්ඨනො	516	අහං මනුසෙසු මනුසසභුතා	456

අ

අභං රාජගමන	
රමමම	488, 500, 519
අහු ආවාසිකො මයාං	778, 786
අහු ඉක්ඛී අහු පුරිසො	384
අහු මයාං දුවෙ පුකතා	40
අහු රාජා බ්‍රහ්මදනෙතා	372
අහොවතා රෙ අහමෙව දජ්ජං	304

ආ

ආචිකම් භනෙන යදි අක්ඛීහෙනු	598
ආතුමෙ ඉදධිභුතාය	383
අදිච්චවණණං රුචිරං පහසසරං	725
ආදිකතං වත මං සලලං	193
ආදිකතං වත මෙ සනතං	50, 385
ආබාධිකොභං දුක්ඛිනො	
බාලාගිලානො	199
ආයුනා යසසා වෙව	318
ආරාමාපිච රොපිසසං	741
ආවෙසනඤ්ච මෙ ආසි	273
ආලොපසස ඵලං පසස	109
ආභිණ්ඩමානා බසදුරාම	442

ඉ

ඉඛ්ඪ තුවං පිට්ඨිනො ගණ්භ	
උච්ඡුං	753
ඉච්චව මච්චා පරිදෙවයනථී	81
ඉච්චව වජානා යමසස දුතා	724
ඉච්චවං විසලපනථී	744
ඉතො අභං වසසසනානි පඤ්ච	99
ඉතො චුතො ලිච්චවී ඵස	
පොසො	533
ඉතොපි අවෙජ්ජරතරං කුමාර	625
ඉතතරං හී ධනං බසඤ්ඤං	83
ඉදඤ්ච දිඤ්චාන අදිට්ඨපුබ්බං	622
ඉදඤ්ච සුඤ්චා වචනං මමෙසො	535
ඉදං ව තෙ අමචවනං සුරමමං	806
ඉදං මම උච්ඡුචනං මහනතං	746
ඉදං මෙ ඤාතීනං හොතු	424, 434
ඉදං වජානා සොරටෙඨා	722
ඉදං විමානං විරජං සමෙධීතං	451
ඉදනි භුතසස පිතා	155
ඉමෙව කුසලං කඤ්චා	3
ඉචං යකම් ගමෙකචාන	259
ඉමා ව තෙ පොකම්බරෙඤ්ඤ	
සමනතා	448
ඉමා ව පසස ආයනථියො	523
ඉමානි මෙ අට්ඨ සුගා සුභානි	570

ඉ

ඉමෙ පාද ඉමං සීසං	48
ඉමෙසං ච බො	
වසසසතවටයෙන	645
ඉමෙ සිරිසුපවනා ව තාතා	644
ඉසයොවාපි යෙ සනතා	220
ඉසිං සුනෙතතමදුකම්බං	764
ඉසී ව තඤ්ච ආගඤ්ච	374

උ

උච්ඡුං තුවං බාදමානො	
පයානො	751
උඡු අවබොනා අසයො	
අමායො	655
උජ්ජඛගලං තතාමයං කපාලං	617
උජ්ජඛගලෙ යථා බෙකෙත	328
උට්ඨෙහි කණ්භ කිං සෙසි	207
උට්ඨෙහි රෙවතෙ	
සුපාපධමෙම	723
උණ්ණ මජ්ඣිමනිකෙ	
කාලෙ	668
උතොනොපි ච පච්චිඤ්ච	769
උඤ්ච වතුහි මාසෙහි	69, 240
උතතමෙ උදකං වට්ඨං	20
උපපනොනා පෙකතිවීසයං	236
උපාසකො අක්ඛී ඉමච්චි	
සබ්බෙ	651
උපෙමී චුඤ්චං සරණං	205, 719
උපොසථං උපවසිසසං	743
උපමඤ්චසණ්ඩුකිං කිසං	
ජාකං	107
උභිතතා සමකං ආසිං	151
උරගොච තචං ජිණ්ණං	85

ඵ

ඵතඤ්ච අඤ්ඤඤ්ච උභුං	
පමුඤ්ච	593
ඵතඤ්ච භනෙත අරහාම	800
ඵතමාදීනවං ඤ්චා	513, 761, 773
ඵතඤ්ච පාදනි පච්චට්ඨපෙඤ්චා	542
ඵතං අච්චාදධිඤ්චාන	62
ඵතං තෙ පරලොකසමී	343
ඵතං ඛිජං කසී බෙතො	2
ඵතාදිසං උතතම	
කිට්ඨපතං	464, 531
ඵතාදිසං බො කචුකං	771

ඵ

එතාදීසා සප්පුරිසාන සෙවනා	612
එතාදීසො ලිච්චි	
අමෙසකමරෙ	610
එතෙ ව දනානි අදංසු පුබ්බෙ	78
එතතාවතා වීසතිරත්තමතතා	592
එවිඝ්ඤා ධම්මානි සමාවරතෙතා	605
එවිඝ්ඤා කණ්ණ ජානාසි	214
එවං කරොනති	
සප්පකුසලං	53, 225
එවං දන්වා යජිත්වා ව	315
එවං දදන්ති ඤාතීහං	16
එවං දිට්ඨි පුරෙ ආසිං	700
එවං සො බාදනකතානං	514
එස සංසවකො නාම	732
එසො තෙ නිරයො	
සුපාපධම්මෙ	730
එසො නිසිනෙතා	
කපිනම්මනායං	563

ඹ

ඔපුණාමි මහාවාතෙ	721
ඔරං මෙ ජනි මාසෙහි	701
ඔලොකෙකථාන සමුද්දො	324

ක

කටච්ඡුභිකමං දන්වාන	316
කත්ථ ගච්ඡාම හදං වො	275
කථනු සොවෙය්‍ය	
තථාවධොසො	647
කතං හි දනං දදමානො	290
කඪිනකඤ්ඤා උපසංකම්භා	595
කඪිනකො නාම ඉධස්ථි	
භික්ඛු	557
කම්මං සියා අඤ්ඤානු	
වෙදනීයං	588
කරොති කම්මං ඉධ වෙදනීයං	452
කරොති හදාකං කම්මං	708
කසම්ච පදෙසෙ සමණං	
වසන්තං	562
කාදලිමිගස ඤාපනතා	538
කානු අනෙතා වීමානසම්ච	58
කායෙන සඤ්ඤානො ආසිං	5
කායො තෙ සබ්බසොචචෙණණං	4
කාලෙන පඤ්ඤා පුත්තානි	28, 37
කාලී දුබ්බණණරූපාසි	168

ක

කීනනු උමමකරුපොච	
46, 209, 816	
කීනනු කායෙන වාචාය	30, 39
97, 136, 170, 229, 339,	
473, 499, 511, 518, 733,	
777, 785, 793, 818	
කීනනු ගුරුඤ්ඤා මුත්තඤ්ඤා	731
කීඤ්ඤායං ගහපති	364
කීසස වතං කිං වත	
බුහමචරියං	466
කිං කතො පාපකං අසස	759
කිං තුභොකං භොජනං කිං	
සයනං	79
කිං තෙ වතං කිං පන	
බුහමචරියං	636
කිං නාම සො කීඤ්ඤා කරොති	
කම්මං	657
කිං සීලො කිං සමාවාරො	271, 685
කුණ්ඩිනගරියො ථෙරො	413
කුම්මග්ගං පටිපත්තකම්මා	672, 674
කුටාගාරනිවෙසනා	435
කුටාගාරෙ ව පාසාදෙ	408, 497
කෙච්චි කත්ථ පපතිත්වා	399
කෙන තෙ අභිභුලී කුණ්ඨා	285
කෙන තෙ තාදීසො	
වචණණං	105, 127, 163, 181
කෙසා වත්තා අනිදීසා	335
කො ජත්තච්ඡති ගන්ධඤ්ඤා	296
කො ජාතො කො ව තසිතො	295
කොට්ඨසතසහසසානි	705
කො දෙවලොකකො	
මනුසසලොකං	739
කොසෙය්‍ය කම්මලියානි	431

බ

බත්තියා බුහමණ වෙසසා	218
බිඬ්ඬාය යකෙබ්බා පසච්ඡි	
පාපං	575
බෙත්තපමා අරහතෙතා	1

ග

ගතී ව බන්ධු ව පරායනං ව	583
ගන්තවාන තෙ සඬ්ඬරං	
සොස්ථිවතෙතා	665
ගන්තවාන තෙ	
සින්ධුසොචිරභුමිං	664

ග

ගන්ධාන සො පිටිසීතො	
අගනගෙහි	754
ගන්ධාන හස්තීපුරං	477
ගන්ධා මයං	
සිත්ථුසොචීරභූමිං	649
ගමනාගමනමයි දිසසති	191
ගාමාගාමං චීවරන්තී	390
ගුප්තපතො උපගන්ධා	775, 783
ගුප්තආ මුක්තං රුභීරඤ්ඤා	
පුබ්බං	54, 57

ච

චණ්ඩී ච ඵරුසා වාසිං	137
චණ්ඩී ඵරුසාවාවා ච	171
චතසෙසා කුටියො කන්ධා	123
චක්කාරී සතසහසසාණි	479
චක්කාරො භික්ඛු සඛ්ඛකො	158
චක්කාරො මග්ගපටිපනතා	716
චතුක්කණ්ණං	
චතුචාරං	70, 241, 702
චාතුද්දසිං පඤ්ඤදසිං	742
චීරං ජීවනතු තො ඤ්ඤතී	18
චීවරං පිණ්ඩපාතඤ්ඤා	341, 603, 608
චුක්ඤ්ඤං ගමීසසාමී	393
චුළාසීති මහාකප්පුතො	698
චොදිතො භාවිතකෙතන	326

ජ

ජඩ්ඪිතං බිපිතං බෙලං	118, 130
ජත්තං ගන්ධඤ්ඤා මාලඤ්ඤා	177
ජලාසීති සහසසාණි	379, 521
ජලෙච චතුරාසීති	768
ජාතා පමුච්ඡිතා හන්තා	798
ජාතො කීලනෙතා ච	
පිපාසිතො ච	470

ජ

ජමෙඛානදුක්ඛකක මීදං	
සුමටෙඨා	629
ජානාමසෙ යං තං චදෙසී	
යකඛ	659

ධ

ධන්ධාන සො වසස සතං	
ඉටෙච	470

ඩ

ඩග්ගමානො න	
ජානාති	86, 88, 90, 94

ක

කඤ්ඤා දිසවාන අටෙජරං	524
කතො ච කාලෙ ගිහිකීචවාති	
කන්ධා	567
කතො ච රාජා නිපතිතච	
තාවදෙ	255
කතො ච සො ආචමයිතච	
ලීචජචී	579
කතො තං අඛගපචචඛි	362
කතො පංසුං ගගෙත්වාන	141
කථනා බහුතරා හනෙත	111
කතො මෙ සාමීකො කුද්දො	41
කතො රත්තා ව්‍යවසනෙ	498
කතො සත්ථං ගගෙත්වාන	517
කතො සුද්ධා සුච්චසනා	65, 103, 125, 161, 179, 396
කතො හී සා දනමද	486
කතො හී සො නිව්චතිතො	293
කත් නහාතො පිචීතො	401
කත් යාවනකා යන්ති	274
කත් යාවනකෙ දිසවා	287
කත්භං දීසමද්ධානං	72, 243, 706
කථාති චන්ධා අගමාසී	
තත්ථ	252, 566
කථා හනෙත පරකකම	437
කථාහං කස්සාමී ගන්ධා	
ඉදන්ති	564
කථෙච දනං බහුකං	329
කථෙච සීලවනෙතසු	331
කදසසා මාතා කුපිතා	43
කදෙච මං තං අචච	152
කපෙපභී අනගපානෙන	175
කමචොච රාජා අනුභවීයාන	
තමුසී	251
කමද්දසා වඤ්ඤසාරලික්ඛං	579
කමද්දසා දෙචමනුස්ස පුජිතො	465
කමෙනං අචොච	
උපසඛ්ඛමීතො	569, 581
කඤ්ඤං තයා නාරද	
සාමං දීට්ඨං	9, 515
කච ගන්ධඤ්ඤා මාලඤ්ඤා	149
කච දීනෙතන දනෙන	166, 184
කස්ස අයොමයා භූමී	71, 242, 703

ක	
තසස ආලාභනං ගන්තවා	373
තසස කමමසස කුසලසස	495
තසස කමමසස ඵරුසසස	767
තසස කමමසස විපාකං	368
තසස කමමසස විපාකෙන් 34, 45, 68, 458	
තසස විදං ආලාභනං	375
තසස තං වචනං සුඤ්චා	208, 388
තසස තුච ඵකං යුගං දුචෙ වා	561
තසස භාතා විතරිඤ්චා	416
තසස මාතා පිතා භාතා	414
තසස මෙ සභායො සුභදෙ	490, 501
තසස වතං තං බ්‍රහ්මචරියං	469
තසසා තීරෙ තුචං යාසි	360
තසසා ත්‍යාජනමානාය	144, 147
තසසා දෙචමාසිකො ගබ්ඛො	22
තසසා මෙ පෙකඛමානාය	140
තසසායං කඤ්ඤි හරියා	378
තසසායං මෙ හරියා ව	520
තසසාහං වචනං සුඤ්චා	779, 787
තසසෙව කමමසස විපාකමන්වයා	346
තසසෙවහං පාපකමමසස	781, 789
තඤ්ඤි දීඤ්චා මහාමනෙතා	394
තං කිඤ්චි ජානෙය්‍ය අභං අචෙචච	550
තං ව තෙ නභාපයිඤ්චාන	63
තං ත්‍යාහං නාරද බ්‍රුචී	6
තං දීඤ්චා සංවෙගමලක්ඛං හනෙත	576
තං මෙ වතං තං පන බ්‍රහ්මචරියං	640
තං වො වදමී හඤ්චං වො	244
තං සුඤ්චාහි මභාරාජ	686, 707, 714
තා කඤ්ඤකෙයුරධරා	357, 510
තාවතිංසෙ යද බ්‍රුඤ්චා	320
තාවමහඤ්චනසසාපි	232
තාහං තසස ධම්මකතං සුඤ්චිඤ්චා	639
තාහං දෙච නමසසාමී	370
තිඤ්චන තෙලමී න ඤ්චං අදසි	573
තිරොකුචෙධිසු තිට්ඨන්ති	14
තිසභසසානි සුද භි	309
තුන්තාවායො පුරෙ ආසිං	272

ක	
කුමෙහ පන මුග්ගර	
හත්පාණිනො	74
කුචං ව මෙ ලිච්චි ඵකදෙසං	582
තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං අනර්මහ සකඛිං	587
තෙ බ්‍රහ්මපාසුපගතා පරඤ්ච	82
තෙ සරදසියො ආසුං	154
තෙ සරා තා ව දසියො	403
තෙ ව තත් සමාගන්තවා	17
තෙ ව තත්චෙව පතිතා	799
තෙ වුතා ව මනුසසත්ඛා	757
තෙ තත් සබ්බෙව අභං පුරෙති	661, 662
තෙ දුග්ගතා සුචිකච්චා	415, 419
තෙ දුසපයානා අපරඤ්චමනො	621
තෙන පාණි කාමදදෙ	277, 279
තෙන පායාසි සොරචෙය්‍යා	670, 678
තෙන මෙ අඩුලී කුණ්චා	288
තෙන සංසවකො ලුඤ්චා	735
තෙ මයං පරිදහාම	432
තෙසං සභව්‍යාකාමානං	412
තෙ හි නුත ඉතො ගන්තවා	801
තඤ්ච දෙච බ්‍රහ්මකාරො	369

ච

ඵණ්ඩලෙ පතනං හිඤ්චිඤ්චා	766
ඵලකසෙසව පානීයං	113
ඵරො වරිඤ්චා පිණ්ඩාය	421
ඵරො වාමනසීකඤ්චා	417
ඵරො පණ්ණකුචිං කඤ්චා	433
ඵරො සඤ්චාරකුචමහා	427
ඵරො සබ්බෙව තෙ ආහ	422
ඵරො සිපාටිකං ලඤ්චා	443

ද

දඤ්චා අන්වාදිසි ඵරො	428
දදො මෙ න ඤ්චෙඵ	301
දදන්තානං කරොන්තානං	688
දදුලලමානා ආහන්ති	356
දදුලලමානා යසසා යසසසිති	450
දසසු ලොකධාතුසු	321
දසහි යානෙහි අඤ්චරං	317
දසසාමන්තඤ්චා පානඤ්චා	284, 292
දනං දඤ්චා ව මෙ මාතා	480, 485
දිට්ඨා නයා නිරයා නිරවඤ්චා යොනි	802

ද

දිට්ඨා මයා අකතෙන සාධුනා	350
දිට්ඨා මයා නිරයා	
නිරට්ඨානගොති	804
දිට්ඨව ධම්මෙ පාසංසො	774
දිට්ඨං සුභං ධාරෙසි	7
දිවා පිපාසං නාධිවාසයනතා	620
දිවා විහාරගතං භික්ඛුං	334
දිස්වා ච තං ආලපිසසං හදන්ත	586
දිස්වා ච සුස්වා ච අභිසද්දහස්සු	551
දිස්වාන පෙතං පුනරෙව	
ආගතං	263
දිස්වානභං වසසසතානි පඤ්ඤා	646
දුජ්ජිවිතං අජිවිමහ	813
දුරන්තෙව සමණා බ්‍රාහ්මණා ච	571
දුරෙ එතෙ පධාවිස්වා	398
දෙවතා නුසි ගන්ධබ්බො	196, 683
දෙවො නු ආසි උදවාසි	
යකෙඛා	632
දෙති පුත්තක මෙ දනං	121
දොයජ්ජ කම්මානං විපාකමාහු	554

ධ

ධම්මෙන නෙ කාපුරිස	289, 823
ධිතා ච නෙ මයා දිට්ඨා	483
ධිතා ච මයහං ලපතෙ	
අභිකම්මණං	250

න

න ඔග්ගතභතස්ස හවන්ති	
මිත්තා	529
න කිරි නිං අද දනං	278
න කොච්චි දෙවො චණ්ණො	322
නගරං අජ්ජී දසකතානං	230
නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාස්ථ	791
නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාමති	156
නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසි	26, 35, 95, 116, 134, 227
නග්ගා හි සා දනමද	485
නග්ගො කිසො පබ්බජිතොසි	
හනොත	247
නච්චං ගීතං රක්ඛිං බිඬ්ඛිං	763
නජ්ජී අනොතා ඤාතො	
අනොතා	812
නජ්ජී දනඵලං නාම	691
නජ්ජී මාතා පිතා භාතා	692
නදිං උපෙම නසිතා	475, 795

න

නන්දියසසාභං හරියා	729
න මජ්ඣිකම්මනි සයං	
කතානි	553
න මනුසෙසස්ස ඊදිසං	355
න මනො මූල භෙසජ්ජා	216
නමිති දෙවො න	
ගන්ධබ්බො	270, 684
නයිදං අකතපුඤ්ඤානං	410
නයිධි ඵලා මූලමයා ච	
සනාති	616
නයිමසස රසබ්බං පිදතිංසු නෙ	463
නරනාරි පුරකම්මනො සුචා	487
නවානි වස්වානි සුතානි චෙව	55
න සබ්බවිත්තානි පරෙ	
පචෙච්ඡ	302
න හි අනෙතන පානෙන	47
න හි තස්ථ කසී අජ්ජී	19
න හි රුණ්ණො ච	
මොකො වා	12, 23
නාධිච්ච ලඤ්ඤං න පරිණාමජං	
මෙ	635
නානා දීජගණාකිණ්ණො	354
නානා රුකෙඛති සඤ්ජනතා	352
නාභිජානාමි භුක්තං වා	237
නායාකස්ස හස්ථපාද	49
නාරිගණා වන්දන	
සාරලිත්තා	725, 728
නාවාය තිට්ඨමානාය	395
නාකාසිං සකලානුසාසනිං	504
නාහමෙනෙ සසෙ ඉච්ඡ	212
නාහං පජානාමි	
අසඤ්ඤාසාභිනො	281
නාහ දෙවෙන වා	
මනුසෙසන වා	268
නිග්‍රොධො යො මහාරාජ	677
නියතාතයිංසු ඵෙරසස	423
නිභීතන්තො සබ්බභොගෙහි	
කිච්ඡා	530
නො චෙස්ථ කම්මානි කරෙය්‍යං	
මච්චා	552

ප

පකම්මන්දියාන විජිතං පරෙසං	624
පඤ්ඤා දක්ඛණං බාහුං	276
පචෙච්ඡි හනොත යං නිං	
වදෙසි	574

ප

පඤ්ච පණ්ණාස වසසානී 336
පපායො ව චිතායෙසිං 235
පමනො රජනීයෙසු 756
පරිධයනති ධුමායනී 29, 38
පසසානුභාවං අපරිචිතං මමෙදං 257
පහුතං අතතපානමපි 401
පහුතං භොජනං භනොත 426
පහුතෙ අත්තපානමපි 15
පාණානිපාතා වීරමාමී බීජං 206, 607, 720
පාණානිපාතා වීරමයසු බීජං 203, 602, 717
පාණි තෙ සබ්බ භොවමණ්ණො 269
පාණිමත්තස්ස වොලස්ස 110
පාපකමමං කරිකාන 478, 482
පාරං සමුද්දස්ස ඉදඤ්ච වණ්ණං 623
පිවිකා රාජ පානීයං 682
පුවජාමී තං දෙවි මහානුභාවෙ 106, 128, 164, 182
පුත්තො මෙ උත්තරො නාම 340
පුබ්බාභිකිණ්ණං රමිතං වීමානං 345
පුබ්බ කතානං කමමානං 762
පුබ්බව කතකල්යාණා 406
පුබ්බව දනා සුමනො 307
පුබ්බ ලොහිත භක්ඛා'සමී 120, 132
පුරතො ව යො ගච්ඡති කුඤ්ඤරෙන 75
පුරතොව සෙනෙන පලෙති භජ්ජිනා 73
පුරෙ තුවං කමමමකාසී අත්තනා 750
පුරෙ තුවං පමජ්ජිකා 738
පුරං පානීයකරකං 680, 712
පෙනාහි කිර ජානනහි 238

බ

බහුං බහුත්තං පාදසී 313
බහුනී වසස සහස්සානී 770
බහු මායෙ ව පකෙඛව 314
බහුසු වත සනොසු 758
බාරාණසීයං නන්දියො නාමුපාසකො 727

බ

බාරාණසී නගරං දුරස්ථවං 248
බාලො බො කුමසී මානව 190
බුද්ධඤ්ච සඛ්ඤං පරිචිසියාන රාජ 254
බුද්ධපමුඛස්ස භික්ඛුසඛ්ඤස්ස 467
බුභමදත්තං අපසසනති 376
බුභමදත්තස්ස භද්දනො 377

භ

භරියා මමෙසා අහු භද්දනො 56
භික්ඛු ව සීලසමපනො 710
භික්ඛුනො වරමානස්ස 67
භික්ඛුනං ආලොපං දකා 108
භික්ඛුපි සීල සමපනො 604, 609
භුකා අමානුසෙ කාමෙ 371
භුසානී එකො සාලිං පුනාපරො 454
භෙසජ්ජභාරී උභයො 143

ම

මගධෙසු අබෙනසු ව සඤ්චාභා 619
මංඤ්ඤ යො මාතාපිතුනා කාරණා 654
මත්තෙය්‍යා භොථ පෙනෙය්‍යා 246
මමං පායාසීති අහු සමඤ්ඤ 637
මයං පුබ්බ පාපධම්මො 400
මයං භද්දනා පෙනාමිහා 792
මයං භොගෙ සම්භරිමිහා 810
මහඤ්චා මහාභොගා 217
මහාදනං තයා දිත්තං 319, 325
මා අකඛණෙ පබ්බජිතං උපාගමී 565
මාකාසී පාපකං කමමං 491
මාවෙව සෙරිස්සමභං අකඤ්ච 650
මාතා පිතා ව තෙ භනොත 418
මාතුයා වචනං සුකා 122
මාලී කිරිටි කෙයුරි 508
මීතානී සුබද්දකඛානී 699
මුසාවාදෙන ඡාදෙසී 457
මෙන වීජනං අභාවෙකා 391

ය

යඤ්ච කන්දසී යඤ්ච රොදසී 197
යථා ගාමනො නීක්ඛම්ම 696

ස	
සකෙකා වෙ තෙ වරං දජජා	299
සකෙකා වෙ මෙ වරං දජජා	300
සබ්ලො වදඤ්ඤ සුවචො	
සුමුඛො	558
සභාරචො සපපතිසෙසා	
වීනීනො	653
සවෙ ඉවජසි පෙච්ච සුඛං	503
සවෙ තං පාපකං කමමං	245
සවෙ තුවං අසසදොධා	
භවීසසසි	584
සවෙ තුවං භවීසසසි	
ධම්මභාරචො	585
සවෙ දීවා හනසි පාණිනො	505
සවෙ රොදෙ කිසා අසසං	89
සවෙ ස ධම්මානී සමාවරොයා	599
සච්චපට්ඨඤ්ඤ තව මෙසා	
හොතු	538, 539
සච්චං කිරාහංසු නරා සපඤ්ඤ	641
සච්චං ඛො වදෙසි මාණව	192
සඤ්ජානමානො න මුසා	
භණෙයා	652
සඤ්ඤාච සහසසානී	817, 819, 822
සඤ්ඤි පුරිස සහසසානී	310
සඤ්ඤි ව සස සහසසානී	811
සඤ්ඤිවාහ සහසසානී	308
සත්ත තුවං වසසසතා	
ඉධාගතා	347
සත්තව වසසානී ඉධාගතාය	
මෙ	348
සන්ති අඤ්ඤපි සසකා	211
සන්තසු දෙයාධමෙමසු	239
සන්තො විදුමො අනිසො	
නිරාසො	559
සන්ද්ධිකං කමමං එවං පසසථ	808
සපත්ති මෙ ගබ්භිනී ආසී	31
සපථඤ්ඤ මං කාරොසි	33
සපදනං වරමානො	711
සබ්බං අභමීපි ජානාමි	138, 142, 145, 148, 150
සබ්බවභෙසුං රාජානො	381
සබ්බසං අනුපුබ්බන	382
සමණො අහං පාපො	
දුට්ඨවාචො	8
සමණො ව ඛො ආසී කුමාර	
කසසපො	638

ස	
සමණෙ බ්‍රාහ්මණෙ වාපි	734
සමතුලයානී භුතානී	690
සමනනතරානුද්දොධං	64, 102, 124, 160, 178, 429, 439
සමපන්නායධිචරකතාය	359
සමුලුභරුපො ච නො	
අහොසි	643
සහ සසසඵලං අතුලානුභාවං	628
සහායානං තිස්සඵලං	
නහායනානං	546
සහායානං සමයො ආසී	146
සංචිග්ගො රාජා සොරඛො	673
සා ව පබ්බජිතා සනතා	389
සා තුනභවසනා එතෙ	397
සානොදකා සුපපතිජා	114
සාධු ඛො මං පටිනෙථ	737
සාධුති සා පටිසසුජා	159
සාධුති සො කසසා	
පටිසසුඤ්ඤා	453
සාධුති සො පටිසසුජා	101, 176, 481
සාමිනො ඉධ නුජාන	760
සාරථීං ආමනනසී රාජා	669, 676
සාවසී නාම නගරං	755
සාරිපුත්තසස දනෙන	133
සාරිපුත්තසසහං මාතා	129
සාලිකකපපහාරෙන	821
සාලොභිනො එස අහොසි	
මඤ්ඤං	532
සාහං අබ්බුලහසලලාඤ්ඤ	387
සාහං සොරඤ්ඤ සපථං	44, 366
සාහං නුත ඉතොගනඤ්ඤ	740
සාහං පදුට්ඨමනසා	42
සාහං රමාමි කීලාමි	115
සීතොදිකා සුපපතිජා	440
සීසං නහානා ඤං ආසී	139
සුඛං අකතපුඤ්ඤානං	411
සුඛං සුපති අභිකුරො	297, 298
සුචිත්තරූපං රූචිරං	66
සුචීං පණිතං සමපන්නං	425
සුඤ්ඤා භොජනො මම එක-	
වාකායං	591
සුඤ්ඤා යසබ්බස ව වාණිජාන ව	613
සුනබාපිමසස පලිභිංසු පාදෙ	462
සුරච්චසමා අහං දෙව	687

ස

සුරභී සමච්චායනාති	353
සුලාචුතො ච අරොගො	
හුතා	611
සුලාචුතො පුරිසො	
ලුද්දකමෙමා	596
සෙතෙන අසෙසන	
අලංකතෙන	540
සෙය්‍යා නිසජ්ජා නයිමසස අත්ථී	527
සෙරිසසකං තෙ පරිවෙණං	
මාපඨිංසු	666
සෙරිසසකො නාම අභමපි	
යකෙඛා	633
සො ච තං අභණනානං අයාවී	752
සො ඤාතිධමෙමා ච අයං	
නිදසස්සිතො	25
සො තස්ඤ්ඤ ච සුචසසානි	772
සො තස්ඤ්ඤ රභසසං	
සමුලලපිඤා	590
සො තං ගහෙතාන පසඤ්ඤ	
බාහායං	349
සො තං දිසා අභ්‍යමනො	
ලදගො	580
සො තං පදෙසං	
උපසංකම්ඤා	568, 594
සො තෙ අකඛිසසති එතමස්ථං	589
සො නුත මධුරං ඤාති	213
සොපි මං අනුකම්පනො	502
සො පුජිතො අතිවීය	
සොභමානො	256
සො මං පුන හුරිසුමෙධසො	493
සො මාණවො තසස පාවදී	189

ස

සො මොචිතො ගණ්ඨා	
මයා ඉදනී	597
සො මොදිතො	
නාරිගණපඤ්ඤාධනො	631
සොචණ්ණමයං මණිමයං	188, 210
සොචණ්ණමයො පභසසරො	187
සොචණ්ණ සොපානඵලො	351
සොභං අතිවිර මානාය	365
සොභං විතසනං	
පටිචිතොදධිඤා	468
සොභි නුත ඉතො ගණ්ඨා	283,
	291, 525, 814
සොලසිඤ්ඤි සභසසානි	312
සොගතං තෙ මහාරාජ	681
සොභං අබබුලාසමලලොඤ්ඤ	52,
	195, 224
සොභං තං අතිවරාමි	367
සොභං දිවා හනිඤ්ඤ පාණිතො	194
සොභං හනොත ගඛගාය	338
සොභං මුදිතමනො	
පසනභවිතො	200
හ	
හඤ්ඤම් ඛජ්ජාමි ච වායමාමි	747
හත්ඤ්ඤඤාඤා ආරුඤ්ඤ	675
හත්ඤ්ඤඤාඤා ඔරුඤ්ඤ	679, 765
හතෙත හතෙත තෙ	
දිකං	61, 174
හතෙපි ජිකුතති අරොපි පාදෙ	736
හතෙ කිං තාභං දමම්	157
හතෙකතරියං දදම් තෙ	60, 172
හංසා විමෙ දසසනීයා	
මනොරමා	449

පෙනවනුපාළි

සඤ්ඤානාම සූචි

	අ	පිටියබ්භා		ඝ	පිටියබ්භා
අඩකුර		60, 66	සත (පඡඨිත)		46
අඩග		122			
අනුරුඳ්ධ		26, 62		ච	
අත්තිකච්ඡද		50	වුද්දකේක		76
අමබසකකර		100, 120	වුළුනී		72
අසසක		58			
	ඉ			ඡ	
ඉද්දක		62	පෙනවන		88
	උ			ඣ	
උතතර		66, 140	තාවතීංස		62
උපතිසස		26	තිසසා		28
උබ්බරී		72			
උරුවෙලා		74		ඤ	
	ඵ		දසනන		48
ඵරකව්ඡ		48	ආරක		52
			ආරවතී		58
	ක			ඨ	
කණඡුමුණඩ		70, 72	ධතරට්ඨ		4
කණභ		42	ධතපාල		48
කපිනවචනා		26			
කපපින		26, 106, 114		න	
කමොජ		52	නඤ		24, 82
කිතවසස		150	නඤන		78, 84,
කිලබ්ඵ		70	නඤසෙන		36
කිමාලා		70	නඤ		36
කුණඩී		78	නඤ්ඤ		144
කුමාරකසිසප		126	නාරද		2, 4, 98
කුචෙර		4			
කෙසව		42		ඨ	
කොලිය		76	පඤ්ඤාල		72
කොසල		126	පඤ්ඤකමබ්ඵල		64
			පාටලීපුත්ත		132, 156
	ඟ		පායාසී		120
ඟබ්භා (නදී)		76	පාරිච්ඡතත		64
ඟිරිබච්ඡ		92, 94	පිඬකලක		134
ඟොතම		94	පොට්ඨපාද		78

	බ			ච	
බාරාණසී		50, 76, 144	වජ්ජී		100
බ්‍රහ්මදත්ත		72	වාසභ		76
			වාසව		90
	භ		වීරුපක්ඛ		4
භූත		32	වීරුලුභක		4
භෙරව		56	වෙසාලී		100, 120
			වෙසසවණ		58, 124, 140
	ම			ස	
මගධ		122	සකක		56, 60, 136
මට්ටකුණ්ඩලී		38	සලභව		130
මත්තා		28, 46	සංසවක		144
මසකකසාර		132	සානුවාසී		78
මොග්ගලීලාන		26	සාරිපුත්ත		22, 28
මොරිය		132	සාවකී		148
			සිඤ්ඤ		60
	ර		සිනධුසොචීර		122, 132
රාජගහ		52, 92, 94, 98	සුජාත		12
රෙවතී		142	සුනෙත්ත		150
රොහිණියා		44	සුරධං		132
			සෙරිසෂ්ඨක		130
			සොරධං		142
	ල			හ	
ලිච්චි		112	හකීනීපුර		90

පෙතවස්ත්‍රපාලි

විසෙසපදනුකකමණිකා

	අ	පිටියබ්‍යා	ආ	
අකුතොභයා		24, 28, 72	ආදිසස	22
අකුතොභයං		38, 158	ආපතිතච්ඡවිං	24
අකඛණ්ණ		108	ආමුඛතමණිකුණ්ඩලා	62
අකඛතං		156	ආලම්බරතුරියසුට්ඨා	124
අකඛිමලං		88	ආලොපං	22
අබණ්ඩුච්චලානි		42	ආලාරපමෙභ	84
අබ්බිරසසස		58		
අච්ඡිඡ්ඡභෙහච්ඡා		138		
අච්ඡරතකාය		70	ඉ	
අතිවරමානාය		70	ඉසසරමදසමභවං	150, 152
අතිමඤ්ඤිසං		10		
අදුබ්භපාණි		54		
අනීසො		108	උ	
අනුභවියාන		50	උග්ගතතතසස	100
අනුමොදරෙ		6	උච්ඡදවාදී	126
අනෙජං		108	උජ්ඡඛකලං	122
අනොමපඤ්ඤිං		42	උජ්ඡඛකලෙ	64
අනවාදිසි		82	උතතමකිච්ඡපතතං	100
අපච්චේධා		94	උත්තරියං	14, 36
අපපටිගනධිකා		24	උතතාසිතං	100
අබ්බුළුභං		12, 46	උදකුමෙභා	20
අභාසිසං		8	උදපානං	58
අම්බපකෙකාදකං		158	උද්දයං	122, 128
අරණච්චාරී		106	උදයං	132
අරති		20	උතතමෙ	6
අරීඤ්ච		136	උපකප්පති	4, 6, 14, 36
අරියවුත්ති		130	උපසඛටං	50
අරලපාණි		54	උපාදන	122
අච්චිච්චියති		76	උපාච්ච	50
අච්චඤ්ඤ		78	උපාණ්ඩුකිං	24
අසමතතභොගී		112	උපචාසුලිකො	46
අසයහසාධිනො		58	උපචාසුලිකා	154
අසංඛතං		94	උපචාසුලිතෙ	22, 26, 28, 90
	ආ		එ	
ආචේරකෙ		108	එකඡ්ඤිං	80
ආතුමෙ		74	එතොතා	2
ආදිකං		12	එහිකි	32
ආදිස		14, 34, 52		

	ම		ග	
මකාසකමමං	102	ගතසතං	10	
මග්ගතතතසස	100	ගතී	20	
මපානභූතො	114	ගතටබෙබා	40	
මපුණාමී	142	ගබ්භපාතනං	8	
මසධි	22, 26, 34	ගීරිබබජේ	98	
මසධෙහි	44	ගුලපරිමණඛලො	138	
		ගුරුගතධිතී	39	
		ගෙධිතමනො	50	
ක		ගොණකසුතෙ	78	
කච්ඡයා	30	ගොණකසුතෙ	94	
කණ්ණිනාවෙලභුසිනා	70	ගොරකබ්භා	6	
කච්ච්ඡහිකබ්භං	62			ඝ
කතකිබ්බියො	150, 152	ඝතසිතනං	12	
කදරියා	12, 132	ඝරණී	76	
කදරියො	48, 110, 126, 136			ච
කපිකච්ඡනො	30	චණ්ඩාලසුතකුස	44	
කපිනච්චනා	108	චතුකකමෙන	16	
කපපියං	6	චතුකුණ්ඩකො	80	
කල්ඛුකෙයුරධරා	70	චාතුද්දිසෙ	26	
කයාකකයං	6	චිකබ්බලමග්ගො	102	
කළාරා	36	චූළාසීතිමහාකප්පුනො	138	
කාකොළගණා	144	චෙලකං	22	
කාදලිමීගසඤ්ජනනා	70			ඡ
කීතකා	12	ඡළඛනං	44	
කිසිකා	154	ඡාතං	24	
කිසිකෙ	22, 26, 28, 90	ඡාතො	60	
කිසිකො	46			ජ
කුණ්ඩා	58	ජරග්ගචං	10	
කුණ්ඩලිච්චං	58	ජානෙච්චු	40	
කුමමග්ගං	134	ජීවලොකෙ	64	
කුරුරිනො	80	ජීවො	138	
කෙසනිවාසනා	76			ජ
කොණ්ණාභිරුද්	68	ජරග්ගචං	10	
කොච්ඡච්චුපච්චී	130	ජානෙච්චු	40	
කොපිතං	32	ජීවලොකෙ	64	
		ජීවො	138	
				ඤ
ඛ		ඤ්ඤි	44	
ඛජ්ජමානා	22	ඤ්ඤිධිමෙමො	6	
ඛජ්ජහි	30	ඤ්ඤිපෙතා	6	
ඛඤ්ජාම	84			ධා
චූද්	26	ධානසො	4, 6	
චූද්ඨ	8, 10			

සම්බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලා - නැවත මුද්‍රණය

1	පාරාජිකා පාලි	
2	පාචිත්තිය පාලි	I
3	පාචිත්තිය පාලි	II
4	මහාවග්ග පාලි	I
5	මහාවග්ග පාලි	II
6	චුල්ලවග්ග පාලි	I
7	චුල්ලවග්ග පාලි	II
8	පරිවාර පාලි	I
9	පරිවාර පාලි	II
10	දීඝනිකාය 1	
11	දීඝනිකාය 2	
12	දීඝනිකාය 3	
13	මජ්ඣිම නිකාය	I
14	මජ්ඣිම නිකාය	II
15	මජ්ඣිම නිකාය	III
16	සංයුක්ත නිකාය	I
17	සංයුක්ත නිකාය	II
18	සංයුක්ත නිකාය	III
19	සංයුක්ත නිකාය	IV
20	සංයුක්ත නිකාය පඤ්චම භාගය (1)	
21	සංයුක්ත නිකාය පඤ්චම භාගය (2)	
22	අංගුත්තර නිකාය	I
23	අංගුත්තර නිකාය	II
24	අංගුත්තර නිකාය	III
25	අංගුත්තර නිකාය	IV
26	අංගුත්තර නිකාය	V
27	අංගුත්තර නිකාය	VI
28	මුද්දක නිකාය - මුඤ්ඤපාඨ - ධම්මපදපාලි - උදානපාලි - ඉතිවුත්තකපාලි	

- 29 මුද්දක නිකාය - සුත්ත නිපාත
- 30 මුද්දක නිකාය - විමානවත්ථු - ජේතවත්ථු
- 31 මුද්දක නිකාය - ථෙරගාථා පාලි - ථෙරීගාථා පාලි
- 32 මුද්දක නිකාය - ජාතක පාලි I
- 33 මුද්දක නිකාය - ජාතක පාලි II
- 34 මුද්දක නිකාය - ජාතක පාලි III
- 35 මුද්දක නිකාය - මහා නිද්දේස පාලි
- 36 මුද්දක නිකාය - චුල්ල නිද්දේස පාලි
- 37 මුද්දක නිකාය - පටිසම්භිදාමගගප්පකරණ I
- 38 මුද්දක නිකාය - පටිසම්භිදාමගගප්පකරණ II
- 39 මුද්දක නිකාය - අපදාන පාලි 1
- 40 මුද්දක නිකාය - අපදාන පාලි 2 - 1
- 41 මුද්දක නිකාය - අපදාන පාලි 2 - 2
- 42 මුද්දක නිකාය - මුද්ධවංසපාලි - චරියා පිටක පාලි
- 43 නෙත්තිප්පකරණය
- 44 පෙටකොපදේස
- 45 ධම්මසංගනිප්පකරණ
- 46 විභංගප්පකරණ I
- 47 විභංගප්පකරණ II
- 48 කථාවච්ඡුප්පකරණ I
- 49 කථාවච්ඡුප්පකරණ II
- 50 කථාවච්ඡුප්පකරණ III
- 51 ධාතුකථාප්පකරණ - පුගලපඤ්ඤානිප්පකරණ
- 52 යමකප්පකරණ I
- 53 යමකප්පකරණ 2 - I
- 54 යමකප්පකරණ 2 - II
- 55 පට්ඨාප්පකරණය I
- 56 පට්ඨානප්පකරණය II
- 57 පට්ඨානප්පකරණය III

ශ්‍රී ලංකා ධර්ම චක්‍ර ළමා පදනමේ සත්කාරයන් හා ආගමික සේවාවන්

1. රජය පිළිගත් පුණ්‍යායතනයක් වශයෙන් කටයුතු කිරීම.
2. ඛණ්ඩාරගම විද්‍යාගම දුරුවන් සියයක් සඳහා ධර්මචක්‍ර ළමා නිවාසය පිහිටුවා දැනට රුපුදුන් 50 දෙනෙකුට සෙවණ ලබාදීම.
3. පූර්ණ පහසුකම් සහිත නේවාසික පහසුකම් හා විධිමත් අධ්‍යාපනික පහසුකම් ලබාදීම.
4. ධර්මචක්‍ර ළමා නිවාස සංකීර්ණය තුළ විහාර මන්දිරය, වෛතසය, බෝධිය, භාවනා කුටි හා භාවනා මන්දිරය තනා තිබීම කිරීම.
5. ලියෙන් සිං ළදරු පාසල ආරම්භ කොට පූර්ව ළමාවිය සංවර්ධන අධ්‍යාපනය ආරම්භ කිරීම.
6. තණමල්විල ප්‍රදේශයේ ලියෙන් සිං ළදරු අධ්‍යාපන මධ්‍යස්ථාන කීපයක් ආරම්භ කිරීම.
7. දේශීය විදේශීය ධර්ම ග්‍රන්ථ මුද්‍රණය කොට බෙදා හැරීම.
8. පිරුවානා පොත් වහන්සේ මුද්‍රණය කොට සෑම නිවසකටම ලබාදීම සඳහා වසරින් වසර මුද්‍රණය කොට බෙදා දීම. දැනට පිටපත් ලක්ෂ දෙකක් බෙදා හැර ඇත.
9. වියතුන් විසින් රචිත සිංහල ධර්මග්‍රන්ථ ඉංග්‍රීසි භාෂාවට පරිවර්තනය කොට මුද්‍රණය කොට බෙදා හැරීම.
10. ජාතක පොත් වහන්සේ කාටුන් විභූ වශයෙන් කුඩා දුරුවන් සඳහා සිංහල ඉංග්‍රීසි භාෂා වන භාෂාවන්ගෙන් මුද්‍රණය කිරීම.
11. වෛද්‍ය ශිෂ්‍යයන්, පාසල් දුරුවන්, ශ්‍රී ලංකාවේ අධ්‍යාපනය ලබන විදේශික ශිෂ්‍ය නිකුත් වහන්සේලාට ශිෂ්‍යත්ව ප්‍රදානය කිරීම.
12. දිළිඳු පවුල් සඳහා රෙදි පිළි හා අධ්‍යාපනික උපකරණ පරිත්‍යාග කිරීම.
13. 2003 ජල ගැල්මට ලක්වූ හම්බන්තොට, මාතර, ගාල්ල, කළුතර, රත්නපුර හා අම්පාර දිස්ත්‍රික්කවල විහාරස්ථාන 63ක් සඳහා රුපියල් කෝටි 2 1/2ක මූල්‍යමය ආධාර සැපයීම.
14. 2004 සුනාමි විපතට භාජනය වූ පිරිස් සඳහා නිවාස දහසක් ඉදිකිරීම හා අවශ්‍ය ද්‍රව්‍යමය ආධාර සැපයීම.
15. වාර්ෂිකව විදේශීය හා දේශීය වෛද්‍යවරුන්ගේ සහභාගිත්වයෙන් වෛද්‍ය සායන පැවැත්වීම.
16. කැළණිය බොල්ලෑගල මානෙල්වතු විහාරයේ ජාත්‍යන්තර බෞද්ධ විශ්ව විද්‍යාලයක් ආරම්භ කිරීම.
17. බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ නැවත මුද්‍රණය කොට නොමිලයේ බෙදා හැරීම.

ශ්‍රී ලංකා ධර්ම චක්‍ර ළමා පදනමේ නිර්මාතෘවරයාණෝ :

තායිවානයේ ප්‍රධාන සංඝනායක තායිපේ ශ්‍රී රතනපේති ජේරවාදී බෞද්ධ මධ්‍යස්ථානයේ අධිපති, තායිවානයේ එක්සත් සමූහ බෞද්ධ අධ්‍යාපන පදනමේ අනුශාසක ලෝක බෞද්ධ සංඝ සම්මේලනයේ සංස්කෘතික අංශයේ සභාපති, තායිවානයේ සමාධි අධ්‍යාපන සංගමයේ නිර්මාතෘ සහ අනුශාසක, මහා බෝධි වර්යා සංගමයේ නිර්මාතෘ සහ සභාපති,

රත්මලාන ශ්‍රී විජයාරාම වාසී

සුජය ආචාර්ය බෝදාගම වන්දිම නාගිමිපාණන් වහන්සේයි.

NAME OF SPONSOR

助印功德主名錄

**Book Title : SRI LANKA PALI BUDDHA JAYANTI TRIPITAKA SERIES,
Volume 29~Volume 44**

書名：斯里蘭卡巴利文大藏經，第二十九冊～第四十四冊

Book Serial No., 書號：SR229～SR244

N.T. Dollars :

321,100：美國淨宗學會, AMITABHA BUDDHIST SOCIETY OF USA
1,213,398：財團法人佛陀教育基金會

Amount : N.T. Dollars 1,534,498 ; Print 1,000 sets

以上合計，新台幣 1,534,498 元；恭印壹仟套。

回向：天下和順，日月清明，風雨以時，災厲不起，國豐民安，兵戈無用，
崇德興仁，務修禮讓，國無盜賊，無有怨枉，強不凌弱，各得其所。
祝願法界一切有情，所有六道四生，宿世冤親，現世業債，咸憑法力，
悉得解脫。
祝願現生者增福延壽，發菩提心，常隨佛學，勤修精進，利濟群生。
祝願已故者往生淨土，同出苦輪，共登覺岸，直證阿鞞跋致，圓滿無上
菩提。

附記：本會接受善信委託，代印經書、佛像，其必要之費用，皆經本會審
慎評估；若有結餘，均續作本會之印(購)經書及運費使用，為施主
廣積陰德；此印經案所需金額龐大，分四批出版，由本會發起印贈，
捐助款項若有不足，則由本會負擔其餘之經費。

DEDICATION OF MERIT

May the merit and virtue
accrued from this work
adorn Amitabha Buddha's Pure Land,
repay the four great kindnesses above,
and relieve the suffering of
those on the three paths below.
May those who see or hear of these efforts
generate Bodhi-mind,
spend their lives devoted to the Buddha Dharma,
and finally be reborn together in
the Land of Ultimate Bliss.

Homage to Amita Buddha!

NAMO AMITABHA

南無阿彌陀佛

《斯里蘭卡巴利文大藏經 第三十冊》

財團法人佛陀教育基金會 印贈

台北市杭州南路一段五十五號十一樓

Printed and donated for free distribution by

The Corporate Body of the Buddha Educational Foundation

11F., 55 Hang Chow South Road Sec 1, Taipei, Taiwan, R.O.C.

Tel: 886-2-23951198 , Fax: 886-2-23913415

Email: overseas@budaedu.org

Website: <http://www.budaedu.org>

This book is strictly for free distribution, it is not for sale.

නොමිලයේ බෙදාදීම පිණිසයි.

Printed in Taiwan

1,000 copies; October 2013

SR230 - 11583